

Dicționar al limbii grecești koine

(grec – român)

Termeni din Noul Testament

(dr. O. Baban: prelucrat după dicționarul lui Gh. Badea)

Index

A - άλφα	2
B - βητα	86
Γ - γαμμα	97
Δ - δελτα	106
E - έψιλον	130
Z - ζητα	190
H - ήτα	193
Θ - θητα	197
I - ιωτα	205
K - καππα	215
Λ - λαμβδα	253
M - μυ	262
N - νυ	284
Ξ - ξι	290
O - όμικρον	292
Π - πι	311
P - ρω	368
Σ - σιγμα	371
T - ταυ	410
Υ - ύψιλον	425
Φ - φι	440
X - χι	456
Ψ - ψι	467
Ω - ώμεγα	471

A - άλφα

Ααρών
 \nr. apariții în NT: 5
 \sens nr. 1
 Ααρών - Aaron, fratele lui Moise Lc 1, 5; Evr 9, 4

Ἀβαδδών
 \nr. apariții în NT: 1
 \sens nr. 1
 Ἀβαδδών, ό - Abaddon, numele îngerului adâncului Ap 9, 11

ἀβαρής
 \sens nr. 1
 ἀβαρής, ές - care nu este greu, ușor; fig. care nu este supărător, plăcut, agreabil
 2 Cor 11, 9

ἄββά
 \nr. apariții în NT: 1
 \sens nr. 1
 ἄββά - Părinte! Mc 14, 36; Rm 8, 15; Gal 4, 6 (din aramaică: abba - tată)

Ἄβελ
 \nr. apariții în NT: 1
 \sens nr. 1
 Ἄβελ, ό - Abel, fiul lui Adam Mt 23, 35; Lc 11, 15; Evr 11, 4

Ἀβιά
 \nr. apariții în NT: 3
 \sens nr. 1
 Ἀβιά, ό - 1. Abia, fiul lui Roboam Mt 1, 7; 2. Abia, a opta ceată preoțească Lc 1, 5

Ἀβιαθάρ
 \nr. apariții în NT: 1
 \sens nr. 1
 Ἀβιαθάρ, ό - Abiathar, preot la Nob în timpul lui David Mc 2, 26

Ἀβιληνή
 \nr. apariții în NT: 1
 \sens nr. 1
 Ἀβιληνή, ής, ή - Abilene, teritoriu al orașului Abila, la nord-vest de Damasc Lc 3, 1

Ἄβιουδ

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1

Ἄβιουδ, ό - Abiud Mt 1, 13

Ἄβραάμ

\nr. apariții în NT: 73

\sens nr. 1

Ἄβραάμ, ό - Avraam (răd. ebr.: tată a mulțime de popoare) Mt 1, 1; 1, 2; Lc 1, 55; In 8, 33

ἄβυσσος

\nr. apariții în NT: 9

\sens nr. 1

ἄβυσσος, ου, ή - ((fără fund; v. βυθός), adîncul Rm 10, 7; Ap 9, 1; 9, 2; 9, 11

Ἄγαβος

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1

Ἄγαβος, ου, ό - Agav, profet creștin FA 11, 28; 21, 10

ἀγαθοεργέω

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1

ἀγαθοεργέω - a face bine (cuiva) abs. 1 Tim 6, 18

ἀγαθοποιέω

\nr. apariții în NT: 9

\sens nr. 1

ἀγαθοποιέω - a face binele, a face bine + ac. Lc 6, 33; 1 Pt 2, 15; 2, 20

ἀγαθοποιία

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀγαθοποιία, ας, ή - binefacere, acțiunea de a face binele 1 Pt 4, 19

ἀγαθοποιός

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀγαθοποιός, όν - care face binele, binefăcător 1 Pt 2, 14

ἀγαθός

\nr. apariții în NT: 102

\sens nr. 1

ἀγαθός, ή, όν - adj. bun

\sens nr. 2

ο folositor, rodnic, fertil, avantajos: a) persoane Mt 25, 21; Lc 19, 17; b) Iac 3, 17 roade, cuvânt Ef 4, 29; zile 1 Pt 3, 10

\sens nr. 3

ο binevoitor, drept: a) persoane Mt 20, 15; 1 Pt 2, 18; b) lucruri poruncă Rm 7, 12; cuget, conștiință 1 Pt 3, 16; 2 Tes 2, 17; subst. ἀγαθόν, οὔ, τό binele Mt 19, 17; Rm 2, 10; 8, 28; Ef 4, 28; 1 Pt 3, 13; ἀγαθά, ὧν, τά bunătăți, bunuri, posesiune, prosperitate, bunăstare, fericire Lc 1, 53; 16, 25

ἀγαθουργέω

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1

ἀγαθουργέω = ἀγαθοεργέω - FA 14, 17

ἀγαθωσύνη

\nr. apariții în NT: 4

\sens nr. 1

ἀγαθωσύνη, ης, ή - bunătate, bunăvoință Rm 15, 14; Gal 5, 22; Ef 5, 9; 2 Tes 1, 11 (doar la Sf. Ap. Pavel)

ἀγαλλίασις

\nr. apariții în NT: 5

\sens nr. 1

ἀγαλλίασις, εως, ή - veselie, bucurie Lc 1, 14; 1, 44; FA 2, 46; Evr 1, 9; Iuda 1, 24

ἀγαλλιάω

\nr. apariții în NT: 11

\sens nr. 1

ἀγαλλιάω - aor. ἠγαλλίασα, med. aor. ἠγαλλιασάμην, pas. aor. ἠγαλλιάθην, ἠγαλλιάσθην, cu sens mediu, a se bucura, a fi plin de veselie a) + dat. Mt 5, 12; Lc 10, 21; FA 2, 26; 1 Pt 1, 8; b) ἐν + dat. In 5, 35; 1 Pt 1, 6; c) ἐπί + dat. Lc 1, 47; d) cu ἵνα (ca să) In 8, 56

ἄγαμος

\nr. apariții în NT: 4

\sens nr. 1

ἄγαμος, ου, ό, ή - necăsătorit, necăsătorită (fie celibatar, ἄ; fie despărțit, ἄ) 1 Cor 7, 8; 7, 11; 7, 32; 7, 34

ἀγανακτέω

\nr. apariții în NT: 7

\sens nr. 1

ἀγανακτέω - aor. 1. ἠγανάκτησα, a se mânia, a se indigna (περί cu gen.); doar la sinoptici Mt 20, 24; 21, 15; 26, 8; Mc 14, 4; Lc 13, 14

ἀγανάκτησις

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀγανάκτησις, εως, ἡ - mânie, indignare 2 Cor 7, 11 ἀγαπάω - viit. -ήσω, aor. ἠγάπησα, perf. ἠγάπηκα; pas. viit. ἀγαπηθήσομαι, perf. ἠγάπημαι, a iubi; acest verb arată iubirea

\sens nr. 2

◦ unei ființe umane pentru o altă ființă umană Mt 5, 43; Ef 5, 25; 1 In 2, 10;

\sens nr. 3

◦ unui om pentru Isus In 8, 42;

\sens nr. 4

◦ unui om pentru Dumnezeu Mt 22, 37; Rm 8, 28; 1 Cor 2, 9;

\sens nr. 5

◦ lui Dumnezeu pentru om In 14, 21;

\sens nr. 6

◦ lui Dumnezeu pentru Isus In 3, 35; 10, 17;

\sens nr. 7

◦ a omului pentru lucruri Lc 11, 43; In 3, 19; Evr 1, 9; 1 In 2, 15

ἀγάπη

\nr. apariții în NT: 116

\sens nr. 1

ἀγάπη, ης, ἡ -

\sens nr. 2

◦ iubire, dragoste (cu aceleași categorii ca pentru verbul ἀγαπάω) Mt 24, 12; In 13, 35; Rm 5, 8; 8, 39; 13, 10; 1 Cor 13, 1sq.; 1 In 4, 7; 4, 10; 4, 16;

\sens nr. 3

◦ agape (mese obiștuite) Iuda 1, 12

ἀγαπητός

\nr. apariții în NT: 61

\sens nr. 1

ἀγαπητός, ἡ, ὁν - adj. vb. de la ἀγαπάω, prea iubit, iubit, scump, foarte drag Mt 3, 17; Mc 9, 7; Lc 3, 22; Rm 12, 19; 16, 5; Evr 6, 9; 2 Pt 1, 17

Ἄγαρ

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1

Ἄγαρ, ἡ - Agar, sclava Sarei și mama lui Ismael Gal 4, 24-25

ἀγγαρεύω

\nr. apariții în NT: 3

\sens nr. 1

ἀγγαρεύω - viit. -εύσω; aor. ἠγγάρευσα (de la ἄγγελος - curier, mesager, sol, trimis), a solicita, a cere, a rechiziționa (se spunea la început despre caii rechiziționați pentru poșta persană), de unde a sili, a constrânge Mt 5, 41; 27, 32; Mc 15, 21

ἀγγεῖον

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀγγεῖον, ου, τό - vas, recipient Mt 25, 4

ἀγγελία

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1

ἀγγελία, ας, ἡ - veste, mesaj 1 In 3, 11

ἀγγέλλω

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀγγέλλω - folosit aproape numai în compoziții: viit. ἀγγελῶ, aor. ἠγγειλα, perf. ἠγγελκα; med. aor. ἠγγειλάμην; pas. aor. 2. ἠγγέλην, perf. ἠγγεμαι, a vesti

ἄγγελος

\nr. apariții în NT: 175

\sens nr. 1

ἄγγελος, ου, ὁ -

\sens nr. 2

◦ trimis, sol, vestitor, mesager Mt 11, 10; Lc 7, 24; 9, 52; Iac 2, 25;

\sens nr. 3

◦ trimis al lui Dumnezeu sau uneori al lui Satan; fie bun Lc 1, 11; 2, 9; Gal 4, 14; fie rău 1 Cor 11, 10; 2 Cor 12, 7; Iuda 1, 6

ἄγγος

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἄγγος, ους, τό = ἀγγεῖον, coș, vas Mt 13, 48

ἄγε

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἄγε - (imper. prez. de la ἄγω), interj.: hai! veniți! Iac 4, 13; 5, 1

ἀγέλη

\nr. apariții în NT: 7

\sens nr. 1
ἀγέλη, ης, ἡ - turmă Mt 8, 30 - 32

ἀγενεαλόγητος
\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1
ἀγενεαλόγητος, ον - fără spiță a neamului, fără genealogie Evr 7, 3

ἀγενής
\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1
ἀγενής, ἔς - fără naștere, fără neam, fără nume; de origine umilă; opus lui eὐγενής în 1 Cor 1, 28: cei mai mici ai acestei lumi, cei disprețuiți (peiorativ)

ἀγιάζω
\nr. apariții în NT: 28

\sens nr. 1
ἀγιάζω - aor. ἡγίασα; pas. aor. ἡγιάσθην; perf. ἡγίασμαι,

\sens nr. 2
◦ a face sfânt, a sfinți (un lucru) Mt 23, 19; 1 Tim 4, 5;
\sens nr. 3
◦ a sfinți, a consacra (o persoană) In 17, 19; 1 Cor 1, 2; 6, 11; 7, 14; 1 Pt 3, 15

ἀγιασμός
\nr. apariții în NT: 10

\sens nr. 1
ἀγιασμός, οὔ, ὅ - sfințire, sfințenie Rm 6, 19; 1 Cor 1, 30; 1 Tes 4, 7; Evr 12, 14

ἅγιος
\nr. apariții în NT: 233

\sens nr. 1
ἅγιος, α, ον - sfânt
\sens nr. 2
◦ lucruri (locuri) Mt 4, 5; 24, 15; FA 6, 13; (jertfă) Rm 12, 1; (lege) 2 Pt 2, 21;

\sens nr. 3
◦ persoane Lc 1, 70; FA 3, 21; Ef 3, 5;

\sens nr. 4
◦ îngeri Mc 8, 38; Iuda 1, 14;

\sens nr. 5
◦ Hristosul Lc 1, 35; FA 4, 27 și 30;

\sens nr. 6
◦ Dumnezeu In 17, 11; Ap 4, 8;

\sens nr. 7

◦ ἅγιον, ου, τό = lucru sfințit, de unde: altar, sanctuar Evr 9, 1; la plural τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων, altar Evr 8, 2; 9, 24; 13, 11; τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων sfânta sfințelor Evr 9, 3;

\sens nr. 8
◦ οἱ ἅγιοι, ων, sfinții (= creștinii) FA 9, 13; Rm 8, 27; 2 Cor 1, 1;

\sens nr. 9
◦ sfinții (= îngerii) 1 Tes 3, 13; 2 Tes 1, 10

ἀγιότης
\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1
ἀγιότης, ητος, ἡ - sfințenie 2 Cor 1, 12; Evr 12, 10

ἀγιωσύνη
\nr. apariții în NT: 3

\sens nr. 1
ἀγιωσύνη, ης, ἡ - sfințenie Rm 1, 4; 2 Cor 7, 1; 1 Tes 3, 13

ἀγκάλη
\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1
ἀγκάλη, ης, ἡ - brațul (îndoit) Lc 2, 28

ἄγκιστρον
\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1
ἄγκιστρον, ου, τό - undiță, cârlig de undiță Mt 17, 27

ἄγκυρα
\nr. apariții în NT: 4

\sens nr. 1
ἄγκυρα, ας, ἡ - ancoră

\sens nr. 2
◦ prop. FA 27, 29;

\sens nr. 3
◦ fig. Evr 6, 19

14:18:11

ἄγναφος
\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1
ἄγναφος, ον - (postav) neprelucrat, neuzat, nou Mt 9, 16

ἀγνεία

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1

ἀγνεία, ας, ἡ - curăție 1 Tim 4, 12; 5, 2

ἀγνίζω

\nr. apariții în NT: 7

\sens nr. 1

ἀγνίζω - aor. ἤγνισα, perf. ἤγνικα, pas. aor. ἠγνίσθην, perf. ἠγνισμαι, a purifica, a curăți, a sfinți

\sens nr. 2

◦ sens cultic, ritual In 11, 55; FA 21, 24 și 26;

\sens nr. 3

◦ sens moral Iac 4, 8; 1 Pt 1, 22; 1 In 3, 3

ἀγνισμός

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀγνισμός, οῦ, ὁ - curățire, purificare FA 21, 26

ἀγνοέω

\nr. apariții în NT: 22

\sens nr. 1

ἀγνοέω - imperf. ἠγνόουν, aor. ἠγνόησα,

\sens nr. 2

◦ a fi neștiutor, a nu ști, a nu cunoaște; abs. 1 Tim 1, 13; Evr 5, 2; περί τινος 1 Cor 12, 1; 1 Tes 4, 13; ὑπέρ τινος 2 Cor 1, 8; a nu ști că: ὅτι Rm 1, 13; 1 Cor 10, 1;

\sens nr. 3

◦ a nu cunoaște FA 13, 27; 17, 23; Rm 10, 3; 2 Cor 6, 9; Gal 1, 22;

\sens nr. 4

◦ a nu înțelege Mc 9, 32; Lc 9, 45

ἀγνόημα

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀγνόημα, ατος, τό - greșeală făcută din neștiință Evr 9, 7

ἄγνοια

\nr. apariții în NT: 4

\sens nr. 1

ἄγνοια, ας, ἡ - neștiință, necunoștință FA 3, 17; 17, 30; Ef 4, 18; 1 Pt 1, 14

ἀγνός

\nr. apariții în NT: 8

\sens nr. 1

ἀγνός, ἡ, ὅν - curat, neprihănit

\sens nr. 2

◦ persoane 2 Cor 7, 11; 1 Tim 5, 22; 1 In 3, 3;

\sens nr. 3

◦ lucruri Iac 3, 17; 1 Pt 3, 2

ἀγνότης

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1

ἀγνότης, ητος, ἡ - curăție 2 Cor 6, 6

ἀγνώω

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀγνώω - adv. cu gânduri curate, în chip cinstit Fil 1, 17

ἀγνωσία

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1

ἀγνωσία, ας, ἡ - neștiință, necunoaștere 1 Cor 15, 34; 1 Pt 2, 15

ἄγνωστος

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἄγνωστος, ον - necunoscut FA 17, 23

ἀγορά

\nr. apariții în NT: 11

\sens nr. 1

ἀγορά, ἄς, ἡ - piață publică, loc de întrunire, piață Mt 11, 16; Mc 12, 38; FA 16, 19

ἀγοράζω

\nr. apariții în NT: 30

\sens nr. 1

ἀγοράζω - aor. ἠγόρασα; pas. aor. ἠγοράσθην, perf. ἠγόρασμαι,

\sens nr. 2

◦ a cumpăra (cf. ἀγορά) (țarină, ogor) Mt 27, 7; (sabie) Lc 22, 36; (pâine) + gen. prețului Mc 6, 37;

\sens nr. 3

◦ a cumpăra persoane, sclavi, a răscumpăra + gen. prețului 1 Cor 6, 20; 7, 23; 2 Pt 2, 1; Ap 5, 9

ἀγοραῖος

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1
ἀγοραῖος, ov -
\sens nr. 2
◦ om fără căpătâi, om de rând, vagabond FA 17, 5;
\sens nr. 3
◦ subînț. ἡμέραι: zile de audiență; subînț. σύνοδοι: audiențe, adunări de judecată

ἄγρα
\nr. apariții în NT: 2
\sens nr. 1
ἄγρα, ας, ἡ -
\sens nr. 2
◦ acțiunea de a prinde pește, pescuit Lc 5, 4;
\sens nr. 3
◦ peștele (prins), prinderea peștelui Lc 5, 9

ἀγράμματος
\nr. apariții în NT: 1
\sens nr. 1
ἀγράμματος, ov - analfabet, necultivat, fără carte, neștiutor FA 4, 13

ἀγραυλέω
\nr. apariții în NT: 1
\sens nr. 1
ἀγραυλέω - a trăi pe câmp, a-și petrece noaptea pe câmp, a sta pe câmp Lc 2, 8

ἀγρεύω
\nr. apariții în NT: 1
\sens nr. 1
ἀγρεύω - aor. ἤγρευσα, a prinde (vânatul), a prinde în cursă Mc 12, 13

ἀγριέλαιος
\nr. apariții în NT: 2
\sens nr. 1
ἀγριέλαιος, ov -
\sens nr. 2
◦ adj. de măslin sălbatic Rm 11, 17;
\sens nr. 3
◦ subst. f. ἡ ἀγριέλαιος măslin sălbatic Rm 11, 24

ἄγριος
\nr. apariții în NT: 3
\sens nr. 1

ἄγριος, α, ov - sălbatic Mt 3, 4; Mc 1, 6; Iuda 1, 13 (de la ἀγρός = țarină, ogor, câmp)

Ἀγρίππας
\nr. apariții în NT: 11
\sens nr. 1
Ἀγρίππας, α, ὁ -
\sens nr. 2
◦ Agrippa I (10 î.d.H. - 44 d.H.) numit doar Herodes (Irod) FA 12, 1 sq;
\sens nr. 3
◦ Agrippa II (27 - 93?) FA 25, 13; 26, 32

ἄγρός
\nr. apariții în NT: 36
\sens nr. 1
ἄγρός, οὔ, ὁ -
\sens nr. 2
◦ țarină, câmp, ogor Mt 24, 18; Mc 13, 16;
\sens nr. 3
◦ țarină, proprietate Mt 13, 24; FA 4, 37;
\sens nr. 4
◦ (la pl.) sate Mc 5, 14; 6, 36 și 56; Lc 8, 34

ἀγρυνέω
\nr. apariții în NT: 4
\sens nr. 1
ἀγρυνέω -
\sens nr. 2
◦ a veghea, a priveghea Mc 13, 33; Lc 21, 36;
\sens nr. 3
◦ a veghea, a priveghea cu un scop εἰς τι, Ef 6, 18; a veghea, a priveghea pentru cineva (ceva) ὑπέρ τινος, Evr 13, 17

ἀγρυνία
\nr. apariții în NT: 2
\sens nr. 1
ἀγρυνία, ας, ἡ - priveghere, veghe 2 Cor 6, 5; 11, 27

ἄγω
\nr. apariții în NT: 69
\sens nr. 1
ἄγω - imperf. ἤγον, viit. ἄξω, aor. 2. ἤγαγον, inf. ἀγαγεῖν; pas. viit. ἀχθήσομαι; aor. ἤχθην,
\sens nr. 2

- a duce, a aduce Mt 21, 7; In 8, 3; FA 20, 12;
- \sens nr. 3
- a conduce, a însoți (la prop. și la fig.) FA 11, 26; 17, 15; 2 Tim 4, 11; (fig.) Rm 2, 4; 8, 14; 2 Tim 3, 6; Evr 2, 10;
- \sens nr. 4
- a escorta (un prizonier, un condamnat) Lc 22, 54; FA 6, 12;
- \sens nr. 5
- a petrece (timpul) Lc 24, 21; FA 19, 38;
- \sens nr. 6
- intr. a merge spre, a merge la Mc 1, 38; In 11, 7; 11, 15

ἀγωγή

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀγωγή, ἥς, ἡ - comportare, purtare, educație, strădanie 2 Tim 3, 10

ἀγών

\nr. apariții în NT: 6

\sens nr. 1

ἀγών, ὄνος, ὁ - concurs athletic (luptă, întrecere) Evr 21, 1; bătălie, luptă împotriva piedicilor Fil 1, 30; Col 2, 1; 1 Tes 2, 2; 1 Tim 6, 12; 2 Tim 4, 7

ἀγωνία

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀγωνία, ας, ἡ - luptă, de unde zburciul sufletesc, neliniște, îngrijorare, groază, neliniște interioară, agonie Lc 22, 44

ἀγωνίζομαι

\nr. apariții în NT: 8

\sens nr. 1

ἀγωνίζομαι - perf. ἠγωνίσμαι

\sens nr. 2

◦ a se întrece (cu), a concura (alături de cineva); ὁ ἀγωνιζόμενος: concurentul 1 Cor 9, 25;

\sens nr. 3

◦ a lupta, a se lupta In 18, 36; Col 1, 29; 4, 12; 1 Tim 6, 12; 2 Tim 4, 7;

\sens nr. 4

◦ a se lupta pentru (cu inf.) Lc 13, 24

Ἀδάμ

\nr. apariții în NT: 9

\sens nr. 1

Ἀδάμ, ὁ - Adam, omul (pus în legătură cu ebr. adamah = pământul; tradus prin χοϊκός = de pământ, de lut 1 Cor 15, 48)

ἀδάπανος

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀδάπανος, ον - fără pată, care nu costă nimic 1 Cor 9, 18

Ἀδδῖ

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

Ἀδδῖ sau Ἀδδεῖ, ὁ - Addi Lc 3, 28

ἀδελφή

\nr. apariții în NT: 26

\sens nr. 1

ἀδελφή, ἥς, ἡ -

\sens nr. 2

◦ soră Mt 13, 56; 19, 29;

\sens nr. 3

◦ fig. soră (în Hristos) Rm 16, 1; 1 Cor 7, 15; 9, 5; Filim 1, 2; Iac 2, 15

ἀδελφός

\nr. apariții în NT: 343

\sens nr. 1

ἀδελφός, οῦ, ὁ -

\sens nr. 2

◦ frate Mt 1, 2; 1, 11; 4, 18; In 1, 41; 2, 12;

\sens nr. 3

◦ fig. Mt 12, 50; Mc 3, 35; Lc 6, 41; In 20, 17; Rm 8, 29;

\sens nr. 4

◦ frate de seminție FA 2, 29; 3, 22; Rm 9, 3

ἀδελφότης

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1

ἀδελφότης, ητος, ἡ - (sens colectiv) frăție, totalitatea fraților, comunitate 1 Pt 2, 17; 5, 9

ἄδηλος

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1

ἄδηλος, ον -

\sens nr. 2

◦ care nu poate recunoaște, care nu poate fi pus în evidență, care nu se vede Lc 11, 44;

\sens nr. 3

◦ nelămurit, neclar, confuz, vag 1 Cor 14, 8

ἀδηλότης

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀδηλότης, ητος, ή -

\sens nr. 2

◦ caracter nesigur;

\sens nr. 3

◦ ceea ce este rău asigurat sau pus la adăpost;

\sens nr. 4

◦ nesigurantă, nestatornicie, precaritate 1 Tim 6, 17

ἀδήλως

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀδήλως - adv. la întâmplare, fără să știi unde 1 Cor 9, 26

ἀδημονέω

\nr. apariții în NT: 3

\sens nr. 1

ἀδημονέω - (de la ἀδήμων = îngrijorat, agitat) a se îngrijora, a-și face griji, a se mîhni Mt 26, 37; Mc 14, 33; Fil 2, 26

ἄδης

\nr. apariții în NT: 10

\sens nr. 1

ἄδης, οῦ, ό - Hades, lumea subpămînteană, locuința morților Mt 11, 23; 16, 18; Lc 10, 15; 16, 23; FA 2, 27; 2, 31; 1 Cor 15, 55; Ap 1, 18; 6, 8; 20, 13 - 14

ἀδιάκριτος

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀδιάκριτος, ον - neîndoielnic, nediscutabil, fără echivoc, nepărtinitor, obiectiv Iac 3, 17

ἀδιάλειπτος

\nr. apariții în NT: 2

\sens nr. 1

ἀδιάλειπτος, ον - fără întrerupere, neîncetat, necurmat, continuu, statornic Rm 9, 2; 2 Tim 1, 3

ἀδιαλείπτως

\nr. apariții în NT: 4

\sens nr. 1

ἀδιαλείπτως - adv. fără încetare, neîncetat Rm 1, 9; 1 Tes 1, 2; 2, 13; 5, 17

ἀδιαφορία

\nr. apariții în NT: 4

\sens nr. 1

ἀδιαφορία, ας, ή - starea a ceea ce nu este stricat sau amestecat; neschimbare; puritate, integritate (= ἀφθορία, ας, ή) Tit 2, 7 (var.)

ἀδικέω

\nr. apariții în NT: 28

\sens nr. 1

ἀδικέω - aor. ἠδίκησα; pas. aor. ἠδικήθην,

\sens nr. 2

◦ a fi nedrept, a săvârși o nedreptate, a fi vinovat FA 25, 11; Col 3, 25; Ap 22, 11;

\sens nr. 3

◦ a face rău cuiva, a vătăma + ac. Mt 20, 13; Lc 10, 19; FA 7, 24 și 26; Ap 2, 11

ἀδίκημα

\nr. apariții în NT: 3

\sens nr. 1

ἀδίκημα, ατος, τό -

\sens nr. 2

◦ delict, vină, vinovăție FA 18, 14; 24, 20;

\sens nr. 3

◦ nedreptate Ap 18, 5

ἀδικία

\nr. apariții în NT: 25

\sens nr. 1

ἀδικία, ας, ή -

\sens nr. 2

◦ nedreptate, vină, greșeală 2 Cor 12, 13; Evr 8, 12;

\sens nr. 3

◦ nedreptate, răutate Lc 18, 6; Rm 1, 18; 2, 8; 9, 14

ἄδικος

\nr. apariții în NT: 12

\sens nr. 1

ἄδικος, ον - nedrept, rău Mt 5, 45; Lc 16, 10; FA 24, 15; 2 Pt 2, 9

ἀδικῶς

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀδικῶς - adv. în chip nedrept, pe nedrept 1 Pt 2, 19

Ἄδμειν

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

Ἄδμειν - Admin (var.) Lc 3, 33

ἀδόκιμος

\nr. apariții în NT: 8

\sens nr. 1

ἀδόκιμος, ον - nepus la încercare, fără judecată, recunoscut incapabil, respins, netrebnic, dezaprobat Rm 1, 28; 1 Cor 9, 27; 2 Cor 13, 5 - 7; Tit 1, 16; 2 Tim 3, 8; Evr 6, 8

ἄδολος

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἄδολος, ον - neprefăcut, fără viclesug, curat 1 Pt 2, 2

Ἄδραμυττηνός

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

Ἄδραμυττηνός, ἡ, ὄν - din Adramyttium (port al Mysiei, situat în golful cu același nume, în fața insulei Lesbos) FA 27, 2

Ἄδρίας

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

Ἄδρίας, ου, ὁ - Marea Adriatică FA 27, 27

ἀδρότης

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀδρότης, ητος, ἡ - vigoare, de unde dărnicie, strângere de daruri, sumă mare 2 Cor 8, 20

ἀδυνατέω

\nr. apariții în NT: 1

\sens nr. 1

ἀδυνατέω - viit. -τήσω, a fi cu neputință Mt 17, 20; Lc 1, 37

ἀδύνατος

\nr. apariții în NT: 10

\sens nr. 1

ἀδύνατος, ον - slab, nevolnic;

\sens nr. 2

◦ sens fizic: neputincios FA 14, 8;

\sens nr. 3

◦ sens moral: neputincios, slab Rm 15, 1;

\sens nr. 4

◦ imposibil, cu neputință, irealizabil Mt 19, 26; subst.: ceea ce este cu neputință Rm 8, 3; ἀδύνατόν (έστιν) + inf. = este cu neputință ca(Evr 6, 4

ᾄδω

ᾄδω - a cânta Ef 5, 19; Col 3, 16; Ap 5, 9; 14, 3; 15, 3

ἀεί

ἀεί - adv.

\sens nr. I.

◦ totdeauna, pururea, mereu 2 Cor 6, 10; 1 Pt 3, 15;

\sens nr. II.

◦ dintotdeauna, de totdeauna, veșnic Tit 1, 12;

\sens nr. III.

◦ ca totdeauna din nou Mc 15, 8; FA 7, 51; 2 Cor 4, 11; 2 Pt 1, 12

ἀετός

ἀετός, οῦ, ὁ -

\sens nr. I.

◦ vultur, acvilă, simbol al ființei divine, reprezintă pe Evanghelistul Ioan Ap 4, 7; 12, 14;

\sens nr. II.

◦ vultur, pasăre răpitoare, lacomă Mt 24, 28; Lc 17, 37

ἄζυμος

ἄζυμος, ον - fără drojdie, fără plămădeală, fără aluat Mt 26, 17; Mc 14, 1; 14, 22; Lc 22, 1; 22, 7; FA 12, 3; 20, 6; 1 Cor 5, 7 - 8 (cu ζύμη și ζυμός)

Ἄζωρ

Ἄζωρ, ὁ - Azor Mt 1, 13

–Ἄζωτος

–Ἄζωτος, ου, ό - Azot sau Asdod, cetate a filistenilor FA 8, 40

ἀηδία

ἀηδία, ας, ἡ - aversiune, silă, dezgust, dușmănie, neînțelegere, ceartă Lc 23, 12 (var.)

ἀήρ

ἀήρ, αέρος, ό - aerul (pe care îl respirăm) FA 22, 23; 1 Cor 9, 26; Ef 2, 2; Ap 9, 2

ἀθανασία

ἀθανασία, ας, ἡ - nemurire 1 Cor 15, 53 - 54; 1 Tim 6, 16

ἀθέμιτος, ον - (cf. θέμις = lege; θέμις ἐστί = este îngăduit),

\sens nr. I.

◦ interzis, neîngăduit, ceea ce nu se cuvine FA 10, 28;

\sens nr. II.

◦ fără lege, fără ordine, de neiertat, mârșav 1 Pt 4, 3

ἄθεος

ἄθεος, ον - fără Dumnezeu Ef 2, 12

ἄθεσμος

ἄθεσμος, ον - (de la θεσμός, ό - ceea ce este stabilit, lege, normă, precept, cf. τίθημι, θέμις), nelegiuit, fără de lege, dezvățat 2 Pt 2, 7; 3, 17

ἀθετέω

ἀθετέω -

\sens nr. I.

◦ a lăsa deoparte, a lepăda, a respinge, a călca Legea Mc 7, 9; Gal 2, 21; 1 Tim 5, 12; Evr 10, 28;

\sens nr. II.

◦ a respinge, a nu recunoaște, a înlătura, a defăima, a nesocoti In 12, 48; 1 Tes 4, 8; Iuda 1, 8

ἀθέτησις

ἀθέτησις, εως, ἡ - (ἄθετος = fără loc),

\sens nr. I.

◦ abrogare, desființare (a legii) Evr 17, 18;

\sens nr. II.

◦ abolire, ștergere (a păcatului) Evr 9, 26

Ἀθῆναι

Ἀθῆναι, ὤν, αι - Athena FA 17, 15; 1 Tes 3, 1

Ἀθηναῖος

Ἀθηναῖος, α, ον - atenian FA 17, 21 -22

ἀθλέω

ἀθλέω - a lupta (la jocurile atletice) 2 Tim 2, 5

ἄθλησις

ἄθλησις, εως, ἡ - luptă, întrecere (atletică); fig. + împrotriva + gen. Evr 10, 32

ἀθροίζω

ἀθροίζω - pas. part. perf. ἠθροισμένος, a aduna, a uni, a se întruni Lc 24, 33

ἀθυμέω

ἀθυμέω - a-și pierde curajul, a fi descurajat, a-și pierde nădejdea Col 3, 21

ἀθῶος

ἀθῶος, ον - nevinovat Mt 27, 4; (ἀπό + gen. după ebr.: nevinovat de) Mt 27, 24

αἰγίος

αἰγίος, α, ον - (de la αἶξ, αἰγός = capră), de capră Evr 11, 37

αἰγιαλός

αἰγιαλός, οῦ, ό - țărniță Mt 13, 2; In 21, 4; FA 21, 5; 27, 39 - 40

Αἰγύπτιος

Αἰγύπτιος, α, ον - egiptean FA 7, 22; 7, 24; 7, 28; 21, 38; Evr 11, 39

Αἴγυπτος

Αἴγυπτος, ου, ἡ - Egipt Mt 2, 13 - 14; FA 7, 9 etc.

αἰδῖος, ον - (de la αἶς), veșnic (hărăzit să dureze veșnic) Rm 1, 20; Iuda 1, 6

αἰδώς

αἰδώς, οῦς, ἡ -

\sens nr. I.

◦ sfială, bună cuviință, decentă, discreție, pudoare 1 Tim 2, 9;

\sens nr. II.

◦ respect Evr 12, 28

Αἰθίοψ

Αἰθίοψ, οπος, ό - etiopian FA 8, 27

αἷμα

αἷμα, αἵματος, τό -

\sens nr. I.

- sânge Mc 5, 25; In 19, 34; σάρξ και αἷμα (= omul natural) trupul și sângele Mt 16, 17; 1 Cor 15, 50; Gal 1, 16; sângele vărsat prin crimă Mt 27, 4; 27, 25; Lc 11, 50; FA 18, 6; Rm 3, 15; Evr 12, 4;

\sens nr. II.

- sânge ispășitor Evr 9, 7; sângele lui Hristos Ef 1, 7; Evr 9, 12; sângele Legii celei noi Mt 26, 28; In 6, 53

αἱματεκχυσία

αἱματεκχυσία, ας, ή - (χέω = a vărsa; cf. ἐκχέω) acțiunea de a face să curgă sânge, curgere de sânge, vărsare de sânge Evr 9, 22

αἰμορροέω

αἰμορροέω - a suferi de pierdere de sânge Mt 9, 20

Αἰνέας

Αἰνέας, ου, ό - Eneas FA 9, 33 - 34

αἴνεσις

αἴνεσις, εως, ή - laudă Evr 13, 15

αἰνέω

αἰνέω - a lauda, a înălța laudă cuiva Lc 2, 13; 2, 20; FA 2, 47; Rm 15, 11

αἰνιγμα

αἰνιγμα, ατος, τό - (lucru exprimat în chip neclar, de la αἰνίσσομαι, de la αἶνος, cu primul sens = povestire) ghicitoare, enigmă 1 Cor 13, 12

αἶνος

αἶνος, ου, ό - laudă (în public) Mt 21, 16; Lc 18, 43

Αἰνών

Αἰνών, ή - Aion (Enon), locul unde boteza Ioan Botezătorul In 3, 23

αἴρεσις

αἴρεσις, εως, ή - (alegerea unei idei, idee aleasă, opinie)

\sens nr. I.

- erezie, eres (opinie care se îndepărtează de adevărata doctrină) 2 Pt 2, 1;

\sens nr. II.

- sectă, școală: farisei, sadducei FA 5, 17; 15, 5; 26, 5; creștini FA 24, 5; diferită FA 28, 22;

\sens nr. III.

- împărțire, dezbinare, vrajbă (la Sf. Ap. Pavel) 1 Cor 11, 19; Gal 5, 20

αἰρετίζω

αἰρετίζω - aor. ἠρήπισα, a alege Mt 12, 18

αἰρετικός

αἰρετικός, ή, όν - eretic Tit 3, 10

αἰρέω

αἰρέω - act. doar în compuzi: viit. αἰρήσω, aor. 2. εἶλον; perf. ἦρηκα; formă simplă numai la med.: viit. αἰρήσομαι, aor. 2. εἰλόμην și εἰλάμην, act. a lua; med. a alege 2 Tim 2, 13; Evr 11, 25

αἶρω

αἶρω - viit. ἀρώ, aor. ἦρα, imper. ἄρον, inf. ἄραι, perf. ἦρα; pas. viit. ἀρθήσομαι, aor. ἦρθην, perf. ἦρμαι,

\sens nr. I.

- a se scula, a ridica Mt 9, 6; Ap 10, 5; 18, 21;

\sens nr. II.

- a ridica, a înălța (ochii) In 11, 41; fig. In 10, 24;

\sens nr. III.

- a duce, a purta, a transporta Mt 4, 6; (crucea sa) Mt 11, 29;

\sens nr. IV.

- a lua, a ridica Mt 14, 20; In 2, 16; a nimici, a omorâ In 19, 5

αἰσθάνομαι

αἰσθάνομαι - aor. 2. ἦσθόμην, a pricepe, a-și da seama, a înțelege Lc 9, 45; (conj. aor.)

αἴσθησις

αἴσθησις, εως, ή - pricepere, înțelegere Fil 1, 9

αἰσθητήριον

αἰσθητήριον, ου, τό - la pl.: simțurile sau simț moral Evr 5, 14

αἰσχροκερδής

αἰσχροκερδής, ές - agonisitor de câștig urât, lacom în chip rușinos, hrăpăreț, ahtiat de câștig 1 Tim 3, 3; 3, 8; Tit 1, 7

αἰσχροκερδῶς

αἰσχροκερδῶς - adv. pentru câștig urât, din interes (folos), josnic 1 Pt 5, 2

αἰσχρολογία

αἰσχρολογία, ας, ή - cuvânt de rușine, grosolănie, mojicie; limbaj trivial, josnic Col 3, 8

αἰσχρός

αἰσχρός, ά, όν -

\sens nr. I.

◦ rușinos, blamabil, urât Tit 1, 11;

\sens nr. II.

◦ αἰσχρόν ἐστί τιμι = este rușinos pentru cineva 1 Cor 11, 6; 14, 35; Ef 5, 12

αἰσχρότης

αἰσχρότης, ητος, ἡ - vorbe de rușine Ef 5, 4

αἰσχύνη

αἰσχύνη, ης, ἡ -

\sens nr. I.

◦ rușine, ocară Lc 14, 9; 2 Cor 4, 2; Evr 12, 2;

\sens nr. II.

◦ rușine (în sens sexual) Fil 3, 19; Iuda 1, 13; Ap 3, 18

αἰσχύνω

αἰσχύνω - med., pas. αἰσχύνομαι, viit. αἰσχυνθήσομαι, aor. ἠ'σχύνθην; conj. αἰσχυνθῶ, a-i fi rușine, a se rușina, a (se) înroși Lc 16, 3; 2 Cor 10, 8; Fil 1, 20

αἰτέω

αἰτέω - aor. ἠ'τησα, a cere, a cere de la cineva: ἀπό sau παρά τινος FA 3, 2; + 2 ac.: a cere ceva de la cineva Mt 7, 9; In 16, 26; Iac 1, 6

αἴτημα

αἴτημα, ατος, τό - cerere Lc 23, 24; Fil 4, 6; 1 In 5, 15

αἰτία

αἰτία, ας, ἡ -

\sens nr. I.

◦ cauză, pricină, obârșie Lc 8, 47; FA 22, 24; 2 Tim 1, 6;

\sens nr. II.

◦ vină, greșeală, delict In 18, 38; 19, 4; FA 23, 28;

\sens nr. III.

◦ învinuire, acuzare, reproș, plângere FA 25, 18

αἴτιος

αἴτιος, α, ον -

\sens nr. I.

◦ m. făptaș, autor Evr 5, 9; n. τὸ αἴτιον - vină, reproș, învinuire, greșeală Lc 23, 4; 23, 14; 23, 22;

\sens nr. III.

◦ motiv FA 19, 40

αἰτίωμα

αἰτίωμα, ατος, τό - învinuire FA 25, 7

αἰφνίδιος

αἰφνίδιος, ον - (αἰφνης adv. = pe neașteptate, subit), neașteptat, subit, neprevăzut, fără de veste Lc 21, 34; 1 Tes 5, 3

αἰχμαλωσία

αἰχμαλωσία, ας, ἡ - robie, robime, captivitate Ef 4, 8; Ap 13, 10 (v. cuvântul următor)

αἰχμαλωτεύω

αἰχμαλωτεύω - aor. ἠ'χμαλώτευσα

\sens nr. I.

◦ + αἰχμαλωσίαν (a robi robia; expresie ebraică pentru a spune: (a repune lucrurile la locul lor ca înainte, a restabili toate lucrurile; Ef 4, 8;

\sens nr. II.

◦ (a robi; a cuceri, a ferma (femeiuste), a subjuga, a înrobi 2 Tim 3, 6 (var.)

αἰχμαλωτίζω

αἰχμαλωτίζω - pas. viit. -τισθήσομαι

\sens nr. I.

◦ a aduce în robie Lc 21, 24;

\sens nr. II.

◦ a face rob Rm 7, 23; 2 Cor 10, 5; 2 Tim 3, 6 (var.)

αἰχμάλωτος

αἰχμάλωτος, ου, ό - (de la αἰχμή = lance și ἀλίσκομαι, aor. ἐάλων = a fi prins, a fi capturat, a fi luat prizonier, rob), rob, captiv, prizonier Lc 4, 18

αἰών

αἰών, αἰώνος, ό -

\sens nr. I.

◦ secol, veac, epocă, timp, eră Mt 13, 22;

\sens nr. II.

◦ timpul (fără capăt), veșnicie, (veac; FA 3, 21; 1 In 2, 17;

\sens nr. III.

◦ expresii: ό αἰών μέλλων = timpul (veacul) care va veni, veacul viitor Lc 20, 35; Evr 6, 5; ό αἰών οὔτος = veacul acesta, timpul prezent, această (lume; Lc 16, 18; 1 Cor 1, 20; 2, 6; ἀπ' αἰώνος (ἐξ αἰώνος) = din veac, din veșnicie FA 15, 18; πρό αἰώνος = dintotdeauna, mai înainte de tot veacul Iuda 1, 25; εἰς τὸν αἰῶνα = în veac, pentru veșnicie In 14, 16; la pl. εἰς τοὺς αἰῶνας = în veci Mt 6, 13; εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων = în vecii vecilor, pentru veșnicie, pentru totdeauna Rm 16, 27; Ap 5, 13;

\sens nr. IV.

◦ lume Ef 2, 2; Col 1, 26; 1 Tim 1, 17; Evr 1, 2

αἰώνιος

αἰώνιος, ov - (uneori f. -ία) adj., veșnic:

\sens nr. I.

◦ fără început Rm 16, 25; fără început și fără sfârșit Rm 16, 25; Evr 9, 14;

\sens nr. III.

◦ fără sfârșit Mt 19, 16; Mc 10, 17; In 3, 16; FA 13, 46; Evr 9, 12

ἀκαθαρσία

ἀκαθαρσία, ac, η̄ - necurăție

\sens nr. I.

◦ rituală Mt 23, 27;

\sens nr. II.

◦ morală Rm 1, 24; 2 Cor 12, 21; Gal 5, 19; 1 Tes 4, 7

ἀκαθάρτης

ἀκαθάρτης, τητος, η̄ = τὰ ἀκάθαρτα - necurății Ap 17, 4 (var., desigur, pentru τὰ ἀκάθαρτα τῆς())

ἀκάθαρτος

ἀκάθαρτος, ov - necurat, murdar

\sens nr. I.

◦ sens cultic și ritual FA 10, 14; 11, 8; 1 Cor 7, 14; 2 Cor 6, 17;

\sens nr. II.

◦ sens moral Mt 10, 1; Mc 1, 23; Lc 4, 36; FA 5, 16; Ef 5, 5; Ap 16, 13

ἀκαιρέομαι

ἀκαιρέομαι - a nu avea prilejul, a-i lipsi ocazia Fil 4, 10

ἀκαίρως

ἀκαίρως - adv. fără (de) timp 2 Tim 4, 2; εὐκαίρως ἀκαίρως = cu timp și fără de timp

ἄκακος

ἄκακος, ov -

\sens nr. I.

◦ fără răutate Rm 16, 18;

\sens nr. II.

◦ nevinovat Evr 7, 26

ἄκανθα

ἄκανθα, ης, η̄ - spin, măcăcine, rug, tufiș cu ghimpi Mt 7, 16; 27, 29; Mc 4, 7; Lc 6, 44

ἀκάνθινος

ἀκάνθινος, η, ov - de spini Mc 15, 17; In 19, 5

ἄκαρπος

ἄκαρπος, ov - fără rod, neroditor; de unde nefolositor Mt 13, 22; Mc 4, 19; 1 Cor 14, 14; Ef 5, 11; Tit 3, 14; 2 Pt 1, 8; Iuda 1, 12

ἀκατάγνωστος

ἀκατάγνωστος, ov - ireproșabil, fără prihană, fără cusur, care nu poate fi blamat Tit 2, 8

ἀκατακάλυπτος

ἀκατακάλυπτος, ov - descoperit, neacoperit 1 Cor 11, 5 și 13

ἀκατάκριτος

ἀκατάκριτος, ov - nejudecat, fără judecată, necondamnat FA 16, 37; 22, 25

ἀκατάλυτος

ἀκατάλυτος, ov - nepieritor, care nu poate fi distrus Evr 7, 16

ἀκατάπαυστος

ἀκατάπαυστος, ov - (var. -πόστους = nesățios, de la răd. πατέομαι = a mânca, cf. lat. pascor, fr. (re)paître), care nu încetează, neîncetat, fără sfârșit + gen. 2 Pt 2, 14

ἀκαταστασία

ἀκαταστασία, ac, η̄ -

\sens nr. I.

◦ răzmeriță, răsccoală, tulburare Lc 21, 9; 2 Cor 6, 5; 12, 20;

\sens nr. II.

◦ neorânduială, dezordine 1 Cor 14, 33; Iac 3, 16

ἀκατάστατος

ἀκατάστατος, ov - nestatoric, schimbător Iac 1, 8

ἀκατάσχετος

ἀκατάσχετος, ov - de nestăpânit, care nu poate fi domolit Iac 3, 8 (var.)

Ἀκελδαμάχ

Ἀκελδαμάχ - Hakeldama = (țarina sânelui; Mt 27, 8; FA 1, 19)

ἀκέραιος

ἀκέραιος, ov -

\sens nr. I.

◦ nepătat Fil 2, 15;

\sens nr. II.

◦ curat, nevinovat Mt 10, 16;

\sens nr. III.

◦ neatins, teafăr, pur Rm 16, 19

ἀκλιής

ἀκλιής, ἔς - care nu se îndoiaie, neclintit Evr 10, 23

ἀκμάζω

ἀκμάζω - aor. ἤκμασα, a fi coapt, a se coace Ap 14, 18

ἀκμήν

ἀκμήν - adv. (ac. de la ἀκμή = vârș, punctul cel mai înalt, momentul potrivit, prilej), până acum, încă Mt 15, 16; Evr 5, 13 (var.)

ἀκοή

ἀκοή, ἦς, ἡ -

\sens nr. I.

◦ auz Mt 13, 14; FA 28, 26; 1 Cor 12, 17;

\sens nr. II.

◦ ureche Mc 7, 35; FA 17, 20; Evr 5, 11;

\sens nr. III.

◦ veste, zarvă, zvon, vâlvă, faimă Mt 4, 24; 14, 1; Mc 1, 28; 13, 7;

\sens nr. IV.

◦ ascultare (a cuvântului), propovăduire, predică In 12, 38; Rm 10, 16; 1 Tes 2, 13; Evr 4, 2

ἀκολουθέω

ἀκολουθέω - aor. ἠκολούτησα, a urma, a merge în urmă, a veni după, a însoți + dat.; μετὰ + gen.; ὀπίσω + gen.

\sens nr. I.

◦ în sens prop.: a urma pe cineva Mt 4, 25; 8, 1; 21, 9; Mc 3, 7; 5, 24; Lc 7, 9; In 1, 37; 6, 2; FA 12, 8; 1 Cor 10, 4;

\sens nr. II.

◦ în sens fig.: Ap 14, 3; 18, 5;

\sens nr. III.

◦ a urma pe Isus, în sensul de a fi ucenicul Lui Mt 9, 9; Mc 1, 18; Lc 5, 11

ἀκούω

ἀκούω - a auzi, a asculta

\sens nr. I.

◦ sens prop.: Mt 13, 16; Mc 4, 23; + ac. a auzi glasul In 3, 8; FA 22, 9; ἀκούειν τί τινος = a afla ceva de la cineva FA 1, 4; ἔκ τινος 2 Cor 12, 6; παρά τινος In 8, 26; FA 10, 22; cu complementul în gen.: ἀκούειν τινός = a auzi ceva In 5, 25; FA 11, 7; a auzi pe cineva Mc 14, 58;

\sens nr. II.

◦ a afla (o veste), a fi informat despre, a auzi vorbindu-se despre (aceeași construcție ca la sensul prop.) Mt 11, 2; Gal 1, 13; Iac 5, 11; cu ὅτι= că Mt 2, 22; cu inf. FA 7, 12;

\sens nr. III.

◦ a asculta pe cineva + gen. Mt 17, 5; Lc 9, 35; 16, 29; In 10, 8; FA 3, 22;

\sens nr. IV.

◦ a înțelege 1 Cor 14, 2

ἀκρασία

ἀκρασία, ας, ἡ - (de la ἀκρατής), lăcomie, necumpătare, lipsă de sațiu Mt 23, 25; neînfrânare 1 Cor 7, 5

ἀκρατής

ἀκρατής, ἔς - neînfrânat, care nu este stăpân pe sine 2 Tim 3, 3

ἄκρατος

ἄκρατος, ον - (κεράννυμι = a amesteca), neamestecat, pur Ap 14, 10

ἀκρίβεια

ἀκρίβεια, ας, ἡ - respect conștiincios față de(FA 22, 3

ἀκριβής

ἀκριβής, ἔς - exact, precis, strict, sever, riguros (superl.) FA 26, 5; (comp. n. adv.) cu mai multă exactitate, mai cu de-amănuntul FA 18, 26; 23, 15

ἀκριβόω

ἀκριβόω - aor. ἠκρίβωσα, a face cu exactitate, a duce la bun sfârșit, a se achita de o obligație, a ști cu exactitate; a întreba cu precizie, a cere în chip lămurit Mt 2, 7; παρά τινος = a afla de la cineva Mt 2, 16

ἀκριβῶς

ἀκριβῶς - adv. cu de-amănuntul, în chip conștiincios, cu exactitate Mt 2, 8; Lc 1, 3; FA 18, 25; Ef 5, 15 (cu grijă); 1 Tes 5, 2

ἀκρίς

ἀκρίς, ἴδος, ἡ - lăcustă (mâncată proaspătă, uscată sau făcută făină) Mt 3, 4; Ap 9, 3; 9, 7

ἀκροατήριον

ἀκροατήριον, ου, τό - sală de judecată, sală de audiențe FA 25, 23

ἀκροατής

ἀκροατής, οὔ, ὁ - (ἀκροάομαι = a asculta), ascultător, care aude Rm 2, 13; Iac 1, 22
- 25

ἀκροβυστία
ἀκροβυστία, ας, ἡ -

\sens nr. I.

◦ prepuț FA 11, 13; 1 Cor 7, 18;

\sens nr. II.

◦ sens derivat: netăiere împrejur, starea celui care nu este tăiat împrejur Rm 2, 25;
Gal 5, 6; Col 2, 13;

\sens nr. III.

◦ sens colectiv: cei netăiați împrejur, păgânii Rm 3, 30; Gal 2, 7; Col 3, 11

ἀκρογωνιάϊος

ἀκρογωνιάϊος, α, ον - unghiular (piatra din capul unghiului, pe care se înalță
construcția) Ef 2, 20; 1 Pt 2, 6

ἀκροθίνιον

ἀκροθίνιον, ου, τό - pradă (de război), primele roade Evr 7, 4

ἄκρος

ἄκρος, α, ον - care se află la capăt, extrem; n. τὸ ἄκρον: vârful, capăt, înălțime Lc
16, 24; Evr 11, 21; margine (a cerului, a pământului) Mt 24, 31; Mc 13, 27

Ἀκύλας

Ἀκύλας, ου, ὁ - Acvila, soțul Priscilei, convertit la Corint FA 28, 2 sq.; Rm 16, 3; 1 Cor
16, 19; 2 Tim 4, 19

ἀκυρόω

ἀκυρόω - aor. ἠκύρωσα, a lipsi de valoare, a desființa, a abroga Mt 15, 6; Mc 7, 13;
Gal 3, 17

ἀκωλύτως

ἀκωλύτως - adv. fără piedică FA 28, 31

ἄκων

ἄκων, ἄκουσα, ἄκων - (ἀ-ἔκων), gen. οντος, σης, οντος, care nu consimte, care nu
este de acord 1 Cor 9, 17 (fără voia mea, contra voinței mele)

ἀλάβαστρον

ἀλάβαστρον, ου, τό - vas de alabastru Mt 26, 7

ἀλαζονεία

ἀλαζονεία, ας, ἡ - lăudăroșenie Iac 4, 16; trufie 1 In 2, 16

ἀλαζών

ἀλαζών, ὄνος, ὁ, ἡ - șarlatan, fanfaron, lăudăros Rm 1, 30; 2 Tim 3, 2

ἀλαλάζω

ἀλαλάζω - a striga (alala; a țipa, a scoate un strigăt ritual, a se tângui, a răsună Mc
3, 38 (bocitoare); 1 Cor 13, 1 (chimval)

ἀλάλητος

ἀλάλητος, ον - de negrăit, de nespus, care nu se poate spune Rm 8, 26

ἄλαλος

ἄλαλος, ον - mut Mc 7, 37; 9, 17 și 25

ἄλας

ἄλας, ἄλατος, τό - (v. ἄλς) sare Mt 5, 13; Col 4, 6

Ἰλασσα

Ἰλασσα - v. Λασαία FA 27, 8

ἀλείφω

ἀλείφω - aor. ἤλειφα, a unge Mt 6, 17; Lc 7, 38

ἀλεεύς

ἀλεεύς = ἀλιεύς

ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ - cântatul cocoșului Mc 13, 35 (indicație orară: a treia veghe a
porții)

ἀλέκτωρ

ἀλέκτωρ, ορος, ὁ - cocoș Mc 14, 30; 14, 68

Ἀλεξανδρεύς

Ἀλεξανδρεύς, ἑως, ὁ - alexandrin (locuitor al Alexandriei) FA 6, 9; 18, 24

Ἀλεξανδρινός

Ἀλεξανδρινός, ἡ, ὄν - din Alexandria FA 27, 6; 28, 11

Ἀλέξανδρος

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ - Alexandru, nume propriu purtat de patru personaje:

\sens nr. I.

◦ Mc 15, 21;

\sens nr. II.

◦ FA 4, 6;

\sens nr. III.

◦ FA 19, 33;

\sens nr. IV.

◦ 1 Tim 1, 20; 2 Tim 4, 14

ἄλευρον

ἄλευρον, ου, τό - făină Mt 13, 33

ἀλήθεια

ἀλήθεια, ας, ἡ - adevăr

\sens nr. I.

◦ adevărul lui Dumnezeu Rm 3, 7;

\sens nr. II.

◦ (a spune) adevărul Rm 9, 1;

\sens nr. III.

◦ adevărul absolut In 14, 6; Ef 4, 21

ἀληθεύω

ἀληθεύω - a spune adevărul (numai la Sf. Ap. Pavel) Gal 4, 16; Ef 4, 15

ἀληθής

ἀληθής, ἐς - (ἀ privativ + rad. λαθ, cf. λανθάνω), neascuns

\sens nr. I.

◦ adevărat, sincer; persoane Mt 22, 16; Mc 12, 14; In 3, 33; Rm 3, 4; lucruri Fil 4, 8; 2 Pt 2, 22;

\sens nr. II.

◦ adevărat, real, autentic In 6, 55; FA 12, 9; 1 Pt 5, 12

ἀληθινός

ἀληθινός, ἡ, ὅν -

\sens nr. I.

◦ veridic, adevărat, sigur, sincer In 19, 35; Ap 3, 14; 6, 10; 16, 7;

\sens nr. II.

◦ autentic, veritabil, adevărat In 1, 9; 6, 32; 15, 1

ἀλήθω

ἀλήθω - a măcina (doar la sinoptici) Mt 24, 41

ἀληθῶς

ἀληθῶς - adv. cu adevărat Mt 14, 33; Mc 14, 70; In 7, 40; FA 12, 11; 1 Tes 2, 13

ἀλιεύς

ἀλιεύς, ἑως, ὁ - pescar Mt 4, 18

ἀλιεύω

ἀλιεύω - a pescui In 21, 3

ἀλίζω

ἀλίζω - pas. viit. ἀλισθήσομαι, a da un gust sărat, a săra (totdeauna pas.) Mt 5, 13; Mc 9, 49 (cf. Lv 2, 1-3)

ἀλίσημα

ἀλίσημα, ατος, τό - pângărire FA 15, 20

ἄλλα

ἄλλά - conjct. (a nu se confunda cu ἄλλα de la ἄλλος)

\sens nr. I.

◦ după o negație indică o opoziție: dar, ci, însă; locuțiune: οὐ μόνον; ἀλλά καί = nu numai; , ci și Rm 1, 32; 2 Cor 8, 10; Evr 12, 26; restricție: Rm 14, 20;

\sens nr. II.

◦ totuși, cu toate acestea, cel puțin Mc 14, 29; 14, 36; 1 Cor 9, 12; 2 Cor 4, 16;

\sens nr. III.

◦ obiectie, împotrivire In 7, 27; 7, 49; gradație: mult mai mult, cu mult mai mult Lc 12, 7; Fil 1, 18; (ei,bine!; 2 Cor 7, 11 (se va traduce cu ajutorul unui semn al exclamării))

ἀλλάσσω

ἀλλάσσω - (ἄλλος), viit. ἀλλάξω, aor. 1. ἤλλαξα; pas. viit. ἀλλαγῆσομαι

\sens nr. I.

◦ a schimba FA 6, 14; (glasul, tonul vocii) Gal 4, 20;

\sens nr. II.

◦ a face schimb, a schimba Rm 1, 23;

\sens nr. III.

◦ pas. a se transforma, a se schimba 1 Cor 15, 51 - 52;

\sens nr. IV.

◦ a fi schimbat Evr 1, 12

ἀλλαχόθεν

ἀλλαχόθεν - adv. de loc, printr-un alt loc In 10, 1

ἀλλαχοῦ

ἀλλαχοῦ - adv. de loc, în altă parte Mc 1, 38 (var.)

ἀλληγορέω

ἀλληγορέω - pas. a fi spus sub formă de alegorie Gal 4, 24

ἀλληλούϊα

ἀλληλούϊα - (cuvânt ebr. = lăudați pe Iahve), aliluia Ap 19, 1 - 6

ἀλλήλων

ἀλλήλων - pron. pers. recipr., unul pe altul, unii pe alții Mt 24, 10; In 13, 34; 1 In 3, 11

ἀλλογενής

ἀλλογενής, ἐς - de alt neam, străin Lc 17, 18

ἄλλομαι

ἄλλομαι - aor. ἠλάμην și ἠλόμην

\sens nr. I.

◦ a sări FA 3, 8; 14, 10;

\sens nr. II.

◦ a țâșni (apă) In 4, 14

ἄλλος

ἄλλος, η, ο - altul

\sens nr. I.

◦ adj. altul, diferit, deosebit, altfel In 4, 37; 1 Cor 15, 39;

\sens nr. II.

◦ pron. ὁ ἄλλος - celălalt Mt 5, 39; In 18, 16; pl. In 20, 25; 21, 8; 1 Cor 14, 29; fără articol: Mt 27, 42; In 7, 12; 12, 29

ἄλλοτριεπίσκοπος

ἄλλοτριεπίσκοπος, ον - care se amestecă în treburile aproapelui său; delator (?) 1 Pt 4, 15

ἄλλότριος

ἄλλότριος, α, ον - adj. sau subst.

\sens nr. I.

◦ care aparține altuia, străin Rm 15, 20; Evr 9, 25;

\sens nr. II.

◦ străin (țară, călător, armată) Mt 17, 25; Evr 11, 9; 11, 34

ἄλλόφυλος

ἄλλόφυλος, ον - de alt neam, de unde păgân FA 10, 28

ἄλλως

ἄλλως - adv. altfel, de alt fel, în mod diferit 1 Tim 5, 25

ἀλοάω

ἀλοάω - a bate (grâul), a treiera 1 Cor 9, 9; 1 Tim 5, 18

ἄλογος

ἄλογος, ον -

\sens nr. I.

◦ fără minte, necuvântător (animal, dobitoc) 2 Pt 2, 12; Iuda 1, 10;

\sens nr. II.

◦ absurd, prostesc FA 25, 27

ἀλοή

ἀλοή, ῥις, ῆ - aloe (se folosește la îmbălsămare) In 19, 39

ἄλς

ἄλς, ἄλός, ὀ - (v. ἄλας), sare Mc 9, 49

ἀλυκός

ἀλυκός, ῆ, ὄν - sărat Iac 3, 12

ἄλυπος

ἄλυπος, ον - care nu este trist (mâhnit); la comp.: mai puțin trist (mâhnit) Fil 2, 28

ἄλυσις

ἄλυσις, εως, ῆ - lanț Mc 5, 3; FA 12, 6; Ef 6, 20; 2 Tim 1, 6

ἀλυσιτελής

ἀλυσιτελής, ἐς - fără folos, neprofitabil Evr 13, 17

ἄλφα

ἄλφα, τό - alfa, prima literă a alfabetului Ap 1, 8; 21, 6; 22, 13

Ἀλφαῖος

Ἀλφαῖος, ου, ὀ - Alfeu

\sens nr. I.

◦ tatăl lui Levi Mc 2, 14;

\sens nr. II.

◦ tatăl lui Iacov (unul dintre cei 12 ucenici; a nu fi confundat cu Iacov, fiul lui Zevedeu) Mt 10, 3; FA 1, 13 (același cu Clopas?)

ἄλων

ἄλων, ωνος, ῆ - arie (de treierat) Mt 3, 12

ἀλώπηξ

ἀλώπηξ, εκος, ῆ - vulpe Mt 8, 20; metaforă, vorbind despre Irod Lc 13, 32

ἄλωσις

ἄλωσις, εως, ῆ - capturare, prindere 2 Pt 2, 12

ἄμα

ἄμα -

\sens nr. I.

◦ adv. împreună, în același timp FA 24, 26; Rm 3, 12; Filim 1, 22;

\sens nr. II.

◦ prep. în același timp, împreună cu, odată cu + dat. Mt 13, 29; 1 Tes 4, 17

ἀμαθής

ἀμαθής, ἐς - neînvățat, neștiutor 2 Pt 3, 16

ἀμαράντινος

ἀμαράντινος, ov - care nu se ofilește, neveștejit 1 Pt 1, 4

ἀμαρτάνω

ἀμαρτάνω - viit. ἀμαρτήσω, aor. 1. ἤμαρτον, perf. ἠμάρτηκα, a răătăci, de unde a se înșela, a săvârși o greșeală, a păcătui Mt 18, 15; In 5, 14; Rm 5, 12; 1 Cor 7, 28; Evr 10, 26;

\sens nr. I.

◦ cu indicarea persoanei față de care se păcătuiește εἰς τινα Mt 18, 21; Lc 15, 18; 17, 4; + ἐνώπιόν τινος Lc 15, 21;

\sens nr. II.

◦ cu arătarea consecinței păcatului 1 In 5, 16

ἀμάρτημα

ἀμάρτημα, ατος, τό - răătăcire, osândă, păcat, vină Mc 3, 28 - 29; 1 Cor 6, 18; 2 Pt 1, 9 (var.)

ἀμαρτία

ἀμαρτία, ας, ἡ -

\sens nr. I.

◦ răătăcire, greșeală, vină, păcat 1 In 5, 17; ποιεῖν ἀμαρτίαν = a păcătui In 3, 4; 2 Cor 11, 7; ἀφιέναι τὰς ἀμαρτίας = a ierta păcatele Mt 9, 2; Lc 5, 20; ἔχειν ἀμαρτίαν = a avea păcat In 9, 41;

\sens nr. II.

◦ păcatul personalizat Rm 6, 6; 6, 17; 7, 9

ἀμάρτυρος

ἀμάρτυρος, ov - fără martor, fără mărturie FA 14, 17

ἀμαρτωλός

ἀμαρτωλός, όν - adj. sau subst. păcătos

\sens nr. I.

◦ adj. Lc 5, 8; 24, 7; In 9, 16;

\sens nr. II.

◦ subst. Mt 9, 13; Lc 15, 2

ἄμαχος

ἄμαχος, ov - nebătăios, pașnic 1 Tim 3, 3

ἀμάω

ἀμάω - aor. ἤμησα, a secera Iac 5, 4

ἀμέθυστος

ἀμέθυστος, ου, ἡ - ametist (piatră prețioasă violetă sau roșie) Ap 21, 20

ἀμελέω

ἀμελέω - viit. -ήσω, aor. ἠμέλησα, a rămâne nepăsător, a nu-și face griji, a nu ține seama

\sens nr. I.

◦ intr. Mt 22, 5;

\sens nr. II.

◦ tr. + gen. față de, în ceea ce privește, cu privire la 1 Tim 4, 14; Evr 2, 3; 2 Pt 1, 12

ἄμεμπτος

ἄμεμπτος, ov - fără prihană, care este la adăpost de ocară, căruia nu i se reproșează nimic Lc 1, 6; Fil 2, 15

ἀμέμπτως

ἀμέμπτως - adv. fără prihană, în chip neprihănit 1 Tes 2, 10

ἀμέριμνος

ἀμέριμνος, ov - fără de grijă 1 Cor 7, 32

ἀμετάθετος

ἀμετάθετος, ov - nestrămutat, constant, imuabil Evr 6, 17 - 18

ἀμετακίνητος

ἀμετακίνητος, ov - neclintit, statornic, constant 1 Cor 15, 58

ἀμεταμέλητος

ἀμεταμέλητος, ov - fără părere de rău, fără regret, care nu dă naștere la remușcări Rm 11, 29; 2 Cor 7, 10

ἀμετανόητος

ἀμετανόητος, ov - nepocăit, care nu se pocăiește Rm 2, 5

ἄμετρος

ἄμετρος, ov - fără măsură 2 Cor 10, 13 și 15 (adv.)

ἀμήν
 ἀμήν - (adevărat este)
 \sens nr. I.
 ◦ formulă liturgică cu rol de concluzie 1 Cor 4, 16; 2 Cor 1, 20; Evr 13, 21; Iuda 1, 25; Ap 1, 6;
 \sens nr. II.
 ◦ mărturie, dovadă care apare la începutul comunicării In 1, 51; 3, 3

ἀμήτωρ
 ἀμήτωρ, ορος - fără mamă Evr 7, 3

ἀμίαντος
 ἀμίαντος, ον - nespurcat, neatins de murdărie, neîntinat, curat, neprihănit Evr 13, 4; 1 Pt 1, 4

Ἀμιναδάβ
 Ἀμιναδάβ, ὁ - Aminadab, strămoș al lui Hristos (cf. 1 Cr 2, 10) Mt 1, 4; Lc 3, 33

ἄμμος
 ἄμμος, ου, ἡ - nisip Rm 9, 27; Evr 11, 12

ἀμνός
 ἀμνός, οῦ, ὁ - miel In 1, 29; 1, 36; FA 8, 32; 1 Pt 1, 19

ἀμοιβή
 ἀμοιβή, ἥς, ἡ - răsplătire, răsplată 1 Tim 5, 4

ἄμπελος
 ἄμπελος, ου, ἡ - viță de vie, vie (planta) Mt 26, 29; In 15, 1; Iac 3, 12; Ap 14, 18

ἀμπελουργός
 ἀμπελουργός, οῦ, ὁ - vier, podgorean Lc 13, 7

ἀμπελών
 ἀμπελών, ὄνος, ὁ - vie, podgorie Mt 20, 1; Lc 20, 9; 1 Cor 9, 7

Ἀμπλίας
 Ἀμπλίας, ου, ὁ - Amplias, numele unui roman Rm 16, 8

ἀμύνομαι
 ἀμύνομαι - aor. ἡμυνάμην, a se apăra, a se răzbuna pe cineva, a plăti cu aceeași monedă cuiva + ac. FA 7, 24 (subînt. τὸν ἄδικοῦντα)

ἀμφιάζω

ἀμφιάζω = ἀμφιέννυμι

ἀμφιβάλλω - a arunca năvodul (mreața) Mc 1, 16
 ἀμφίβληστρον

ἀμφίβληστρον, ου, τό - năvod, mreață Mc 1, 16 (var.)

ἀμφιέννυμι
 ἀμφιέννυμι - (sau ἀμφιάζω, ἀμφιέζω), a îmbrăca Mt 6, 30; 11, 8; (part. perf. pas. + ἐν + dat. = îmbrăcat în)

Ἀμφίπολις
 Ἀμφίπολις, εως, ἡ - Amfipoli, oraș din Macedonia FA 17, 1

ἄμφοδον
 ἄμφοδον, ου, τό - cartier, suburbie, răspântie Mc 11, 4; FA 19, 28 (var.)

ἀμφοτέροι
 ἀμφοτέροι - pron. amândoi, și unul și altul Mc 9, 17; FA 23, 8; Ef 2, 14

ἀμώμητος
 ἀμώμητος, ον - neîntinat, fără pată, fără vină Fil 2, 15 (var.); 2 Pt 3, 14

ἄμωμον
 ἄμωμον, ου, τό - amom (plantă plăcut mirositoare), mirodenie, balsam Ap 18, 3 (var.)

ἄμωμος
 ἄμωμος, ον -
 \sens nr. I.
 ◦ nepătat, neîntinat, fără prihană Ef 1, 4; Fil 2, 15; Col 1, 22;
 \sens nr. II.
 ◦ fără vină, nevinovat 1 Pt 1, 19

Ἀμών
 Ἀμών, ὁ - Amon Mt 1, 10

Ἀμός
 Ἀμός, ὁ - Amos
 \sens nr. I.
 ◦ fiul lui Nahum Lc 3, 25;
 \sens nr. II.
 ◦ fiul lui Manase Mt 1, 10; Lc 3, 23 (mss. D)

ἄν

ἄν - particulă care echivalează cu expresiile (dacă este cazul; (eventual; și care se adaugă tuturor modurilor (cu excepția imperativului) pentru a da propoziției un sens ipotetic (eventual, posibil), condițional sau general. Se folosește:

\sens nr. I.

◦ cu indicativul (imperf. sau aor.): a) într-o subordonată pentru a indica repetiția: ὅσοι ἄν ἦσαντο αὐτοῦ - toți cei care se atingeau de El Mc 6, 56; b) în principala însoțită de o condițională pentru a indica irealitatea - cu imperf.: εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἄν - dacă ar fi prooroc, ar ști Lc 7, 39; Gal 1, 10; - cu aor.: εἰ ἐγένοντο αἱ δυνάμεις, πάλοι ἄν; μετενόησαν - dacă s-ar fi făcut minuni, de mult s-ar fi pocăit Mt 11, 21.

\sens nr. II.

◦ cu conjunctivul: a) într-o relativă pentru a indica sensul ipotetic (eventual)- cu viitorul în principală: ὅς ἄν ἐσθίῃ; ἔνοχος ἔσται - cel care va mânca, va fi vinovat 1 Cor 11, 27; - cu prezentul în principală (nuanță de repetiție): ἃ ἄν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ - cele ce face Acela, acestea și Fiul le face întocmai In 5, 19; b) în temporale, ἄν suprimă determinarea de timp și indică eventualitatea: ἡνίκα ἄν - ori de câte ori 2 Cor 3, 15; ὡσάκις ἄν - ori de câte ori 1 Cor 11, 25; ὅταν - când Mt 15, 2; 1 Cor 3, 4; ὡς ἄν - cînd, de îndată ce Rm 15, 24; 1 Cor 11, 34; ἕως ἄν - până cînd, înainte de a Mt 10, 11; Lc 9, 27.

\sens nr. III.

◦ cu optativul în principale, aproape a dispărut în N.T. FA 8, 31; 17, 18

ἄν

ἄν - contragere din εἰάν (v. εἰ)

ἀνά

ἀνά - prep. + ac., (de jos în sus)

\sens nr. I.

◦ sens local ἀνά μέσον - în mijloc, între, printre Mt 13, 25; 1 Cor 6, 5; Ap 7, 17;

\sens nr. II.

◦ sens distributiv ἀνά δηνάριον - câte un dinar Mt 20, 9, In 2, 6; ἀνά μέρος - (rînd) pe rînd 1 Cor 14, 27. În compuși, ἀνά adaugă și o idee de întoarcere sau de începere.

ἀναβαθμός

ἀναβαθμός, οὐ, ὅ - treaptă (a unei scări), mers FA 21, 35 și 40

ἀναβαίνω

ἀναβαίνω - (pentru timpurile primitive, v. βαίνω)

\sens nr. I.

◦ a se sui, a urca Mt 20, 17; Mc 6, 51; Lc 18, 31; Rm 10, 6;

\sens nr. II.

◦ fig. a se ridica gîndul, a ajunge (o veste) Lc 24, 38; FA 21, 31

ἀναβάλλομαι

ἀναβάλλομαι - aor. 2. ἀνεβαλόμην, a amîna, a lăsa pentru mai tîrziu FA 24, 22

ἀναβιβάζω

ἀναβιβάζω - aor. ἀνεβίβασα, a trage (năvodul, mreața) Mt 13, 48

ἀναβλέπω

ἀναβλέπω - aor. 1. ἀνέβλεψα,

\sens nr. I.

◦ a ridica ochii (spre cer), a privi spre cer Mt 14, 19; Mc 7, 34; 8, 24; Lc 19, 5;

\sens nr. II.

◦ a-și recăpăta vederea, a vedea din nou Mt 11, 5; Mc 10, 51; FA 9, 12

ἀνάβλεψις

ἀνάβλεψις, εως, ἡ - recăpătarea vederii (faptul de a vedea din nou) Lc 4, 18

ἀναβοάω

ἀναβοάω - aor. ἀνεβόησα, a striga Lc 9, 38

ἀναβολή

ἀναβολή, ἥς, ἡ - acțiunea de a amîna, amânare FA 25, 17

ἀνάγαιον

ἀνάγαιον, ου, τό - (var. pentru ἀνώγαιον și ἀνώγειον), foisor Mc 14, 15; Lc 22, 12

ἀναγγέλλω

ἀναγγέλλω - viit. -αγγελῶ, aor. ἀνήγγειλα; pas. aor. ἀνηγγέλην,

\sens nr. I.

◦ a anunța, a vesti, a informa, a aduce la cunoștință FA 14, 27; 19, 18; 2 Cor 7, 7;

\sens nr. II.

◦ a predica, a propovădui FA 20, 20; 1 Pt 1, 12; 1 In 1, 5

ἀναγεννάω

ἀναγεννάω - aor. ἀνεγέννησα, pas. perf. ἀναγεγέννημαι, a naște din nou, a naște a doua oară 1 Pt 1, 3 și 23

ἀναγινώσκω

ἀναγινώσκω - a citi Mt 12, 5; 21, 31; Lc 4, 16; FA 8, 30; 2 Cor 1, 13

ἀναγκάζω

ἀναγκάζω - aor. ἠνάγκασα, pas. aor. ἠναγκάσθην, a sili, a constrînge pe cineva să facă ceva: τινα + inf. Mt 14, 22; FA 26, 11; 2 Cor 12, 11; Gal 6, 12

ἀναγκαῖος

ἀναγκαῖος, α, ον - necesar, trebuincios

\sens nr. I.

◦ peste care (de care) nu se poate trece 1 Cor 12, 22; ἀναγκαῖόν ἐστιν + inf. = este necesar, trebuie să FA 13, 46; cf. Evr 8, 3; 2 Cor 9, 5; la comp. Fil 1, 24;

\sens nr. II.

◦ prieten apropiat, intim FA 10, 24

ἀναγκαστῶς

ἀναγκαστῶς - adv. cu silnicie, prin constrîngere 1 Pt 5, 2

ἀνάγκη

ἀνάγκη, ης, ἡ -

\sens nr. I.

◦ constrîngere, silă, necesitate 1 Cor 7, 37; ἐξ ἀνάγκης Evr 7, 12 = în chip necesar, de silă Filim 1, 14;

\sens nr. II.

◦ strîmtorare, nevoie, constrîngere, de unde nenorocire, suferință Lc 21, 23; 1 Cor 7, 26;

\sens nr. III.

◦ ἀνάγκη (ἐστί subînt.) = este necesar, este inevitabil ca + prop. inf. Mt 18, 7; Rm 13, 5; Evr 9, 16

ἀναγνωρίζω

ἀναγνωρίζω - pas. aor. ἀνεγνωρίσθην, a recunoaște, la pas. a se face cunoscut de cineva FA 7, 13

ἀνάγνωσις

ἀνάγνωσις, εως, ἡ - citire, lectură FA 13, 54; 2 Cor 3, 14; 1 Tim 4, 13

ἀνάγω

ἀνάγω -

\sens nr. I.

◦ a duce spre înalt, a purta în sus, a urca Mt 4, 1; Lc 2, 22; FA 9, 39;

\sens nr. II.

◦ a scula din morți Evr 13, 20;

\sens nr. III.

◦ a aduce o jertfă FA 7, 41;

\sens nr. IV.

◦ la pas. a ieși în largul mării, a se îmbarca FA 13, 13; 18, 21; 28, 11

ἀναδείκνυμι

ἀναδείκνυμι - aor. ἀνέδειξα, a alege, a numi Lc 10, 1; FA 1, 24

ἀνάδειξις

ἀνάδειξις, εως, ἡ - (δείκνυμι - a arăta), arătare, prezentare, manifestare Lc 1, 80

ἀναδέχομαι

ἀναδέχομαι - aor. ἀνεδεξάμην, a primi FA 28, 7; Evr 11, 17

ἀναδίδωμι

ἀναδίδωμι - aor. ἀνέδωκα, part. ἀναδούς, gen. -δόντος, a înmâna (o scrisoare), a transmite (un mesaj), a da FA 23, 33

ἀναζάω

ἀναζάω - a reveni la viață, a învia

\sens nr. I.

◦ la propr. Rm 14, 9; Ap 20, 5;

\sens nr. II.

◦ la fig. Rm 7, 9; Lc 15, 24

ἀναζητέω

ἀναζητέω - aor. ἀνεζήτησα, a căuta Lc 2, 44; FA 11, 25

ἀναζώννυμι

ἀναζώννυμι - med. aor. ἀνεζωσάμην, a (se) încinge, a-și ridica tunică până la cingătoare (la brâu) pentru a ușura mersul sau munca 1 Pt 1, 13

ἀναζωπυρέω

ἀναζωπυρέω - a reaprinde (focul), a ațâța, a aprinde focul 2 Tim 1, 6

ἀναθάλλω

ἀναθάλλω - aor. 2. ἀνέθαλον, a crește din nou, a înflori iarăși (ca planta primăvara) Fil 4, 10; sens îndoielnic: fie intr. a înverzi din nou; fie factitiv: a face să crească, a face să înflorească iarăși (sens preferabil)

ἀνάθεμα

ἀνάθεμα, ατος, τό - ofrandă adusă lui Dumnezeu

\sens nr. I.

◦ legământ făcut prin blestem, prin anatema FA 23, 14; blestem, anatema;

\sens nr. II.

◦ de unde: persoană blestemată 1 Cor 12, 3; 16, 22; Gal 1, 8;

\sens nr. III.

◦ lucru blestemat

ἀναθεματίζω

ἀναθεματίζω - aor. ἀνεθεμάτισα, a blestema; a se lega cu blestem, a făgădui cu blestem, a anatemia, a pronunța un blestem, a pronunța anatema FA 23, 12; 23, 14; 23, 21

ἀναθεωρέω

ἀναθεωρέω - a privi cu luare aminte, a cerceta cu atenție, a cerceta punct cu punct FA 17, 23; Evr 13, 7

ἀνάθημα

ἀνάθημα, ατος, τό - Lc 21, 5; v. ἀνάθεμα

ἀναίθεια, ας, ἡ - lipsă de rușine, de cumpătate; insistență nepoliticoasă, îndrăzneală obraznică Lc 11, 8

ἀναίρεισις

ἀναίρεισις, εως, ἡ - ucidere, nimicire, măcel FA 8, 1; 22, 20

ἀναιρέω

ἀναιρέω - viit. ἀνελῶ, aor. ἀνείλον (sau -λα); pas. aor. ἀνῆρέθην,

\sens nr. I.

◦ a ucide, a omorî, a nimici, a lua (viața), a desființa Mt 2, 16; Lc 22, 2; FA 10, 39; 2 Tes 2, 8;

\sens nr. II.

◦ med. a lua = a adopta, a crește FA 7, 21

ἀναίτιος

ἀναίτιος, ον - fără de vină, nevinovat Mt 12, 5 și 7

ἀνακαθίζω

ἀνακαθίζω - aor. ἀνεκάθισα, a se ridica și a se așeza (a ședea) Lc 7, 15; FA 9, 40

ἀνακαινίζω

ἀνακαινίζω - a (se) înnoi Evr 6, 6

ἀνακαινώω

ἀνακαινώω - a (se) înnoi 2 Cor 4, 16; Col 3, 10

ἀνακαινίωσις

ἀνακαινίωσις, εως, ἡ - înnoire (sens activ) Rm 12, 2; Tit 3, 5

ἀνακαλύπτω

ἀνακαλύπτω - pas. perf. ἀνακεκάλυμμαι, a descoperi, a dezvălui, a ridica un văl 2 Cor 3, 14 și 18

ἀνακάμπω

ἀνακάμπω - aor. ἀνέκαμψα, a se întoarce, a reveni Mt 2, 12; Lc 10, 6; FA 18, 21; Evr 11, 15

ἀνάκειμαι
 ἀνάκειμαι - a ședea culcat, a ședea la masă Mt 9, 10; Mc 14, 18; In 12, 2; ó
 ἀνακείμενος - convin, invitat, oaspete Mt 9, 10; 22, 10 - 11
 ἀνακεφαλαίω
 ἀνακεφαλαίω - a cuprinde în sine, a reda pe scurt, a rezuma Rm 13, 9; Ef 1, 10
 ἀνακλίνω
 ἀνακλίνω - viit. -κλινῶ, aor. ἀνέκλινα; pas. viit. ἀνακλιθήσομαι; aor. ἀνεκλίθην (doar
 la sinoptici),
 \sens nr. I.
 ◦ a culca Lc 2, 7; a face să se așeze, a așeza Mc 6, 39;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. a se culca, a se așeza Mt 14, 19
 ἀνακόπτω
 ἀνακόπτω - aor. ἀνέκοψα, a lovi pentru a opri, a opri, a întrerupe Gal 5, 7 (var.)
 ἀνακράζω
 ἀνακράζω - aor. 1. ἀνέκραξα, aor. 2. ἀνέκραγον, a striga cu glas tare, a țipa Mc 1, 23;
 6, 49; Lc 4, 33; 8, 28; 23, 18
 ἀνακρίνω
 ἀνακρίνω -
 \sens nr. I.
 ◦ a întreba, a interoga, a cerceta FA 12, 19; 17, 11; 24, 8; 1 Cor 10, 25;
 \sens nr. II.
 ◦ a judeca, a acuza 1 Cor 4, 3; 9, 3; 24, 6
 ἀνάκρισις
 ἀνάκρισις, εως, ή - cercetare, investigație, examinare FA 25, 26
 ἀνακυλίω
 ἀνακυλίω - pas. perf. ἀνακεκύλισμαι, a rostogoli, a răsturna Mc 16, 4 (var.)
 ἀνακύπτω - aor. ἀνέκυψα,
 \sens nr. I.
 ◦ sens propr. a se ridica Lc 13, 11; In 8, 7 și 10;
 \sens nr. II.
 ◦ sens fig. a prinde curaj, a avea încredere în sine Lc 21, 28
 ἀναλαμβάνω
 ἀναλαμβάνω - aor. 2. ἀνέλαβον, pas. aor. ἀνελήμφθην, a lua, a duce, a purta dintr-un
 loc în altul FA 7, 43; Ef 6, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ a duce cu sine, a aduce cu sine 2 Tim 4, 11;
 \sens nr. III.
 ◦ pas. expresia (a fi înălțat, a fi luat la cer, a fi ridicat la cer; = a se înălța FA 1, 11;
 1 Tim 3, 16
 ἀνάληψις
 ἀνάληψις, εως, ή - înălțare, ridicare (la cer) Lc 9, 51
 ἀναλίσκω

ἀναλίσκω - viit. ἀναλώσω (2 Tes 2, 8; var.), aor. 1. ἀνήλωσα, a nimici, a mistui
 (despre foc), a cheltui, a pierde Lc 9, 54; Gal 5, 15
 ἀναλογία
 ἀναλογία, ας, ή - asemănare, analogie Rm 12, 6
 ἀναλογίζομαι
 ἀναλογίζομαι - aor. ἀνελογισάμην, a lua aminte, a ține seama Evr 12, 3
 ἄναλος
 ἄναλος, ον - fără sare, nesărat, lipsit de gust, searbăd Mc 9, 50
 ἀναλόω
 ἀναλόω - același sens cu ἀναλίσκω 2 Tes 2, 8 (var.)
 ἀνάλυσις
 ἀνάλυσις, εως, ή - acțiunea de a ridica ancora pentru a pleca; la fig. moartea 2 Tim
 4, 6
 ἀναλύω
 ἀναλύω - a ridica ancora, a pleca, a muri, a se întoarce, a dezlega
 \sens nr. I.
 ◦ sens propr. Lc 12, 36;
 \sens nr. II.
 ◦ sens fig. Fil 1, 23
 ἀναμάρτητος
 ἀναμάρτητος, ον - fără de păcat In 8, 7
 ἀναμένω
 ἀναμένω - a aștepta cu răbdare; + ac. 1 Tes 1, 10
 ἀναμιμνήσκω
 ἀναμιμνήσκω - viit. ἀναμνήσω, pas. aor. ἀνεμνήσθην,
 \sens nr. I.
 ◦ a aminti, a aduce aminte cuiva ceva τινά τι 1 Cor 4, 17; τινα + inf. 2 Tim 1, 6;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. a-și aminti, a-și aduce aminte Mc 11, 21; 14, 72; 2 Cor 7, 15; Evr 10, 32
 ἀνάμνησις
 ἀνάμνησις, εως, ή - amintire, pomenire Lc 22, 19; 1 Cor 11, 24 - 25; Evr 10, 3
 ἀνανεόω
 ἀνανεόω - a înnoi Ef 4, 23
 ἀνανήφω
 ἀνανήφω - a-și veni în fire, a-și redobândi simțurile (ca după beție) 2 Tim 2, 26
 Ἀνανίας
 Ἀνανίας, α, ó - Anania
 \sens nr. I.
 ◦ creștin din Ierusalim, soțul Safirei FA 5, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ creștin din Damasc FA 9, 10; 22, 12;
 \sens nr. III.
 ◦ mare preot iudeu FA 23, 2; 24, 1
 ἀναντήρητος

ἀναντιρρήτος, ov - care nu poate fi negat, care este mai presus de îndoială, sigur, cert, de necombătut FA 19, 36

ἀναντιρρήτως

ἀναντιρρήτως - adv. fără îndoială, fără împotrivire, desigur FA 10, 29

ἀνάξιος

ἀνάξιος, ov - + gen., nevrednic de, nedemn de 1 Cor 6, 2

ἀναξίως

ἀναξίως - adv. cu nevrednicie, în chip nedemn 1 Cor 11, 27 și 29

ἀνάπαισις

ἀνάπαισις, εως, ή -

\sens nr. I.

- odihnă, tihnă, liniște Ap 4, 8; 14, 11;

\sens nr. II.

- pace (liniște, odihnă) sufletească Mt 11, 29;

\sens nr. III.

- loc de odihnă Mt 12, 43; Lc 11, 24

ἀναπαύω

ἀναπαύω - aor. ἀνέπαυσα, a da odihnă, a face să se odihnească Mt 11, 28; 1 Cor 16, 18; med. - pas. perf. ἀναπέπαυμαι = a se odihni Mt 26, 45; 1 Pt 4, 14

ἀναπείθω

ἀναπείθω - a convinge, a îndemna să + inf. FA 18, 13

ἀνάπειρος

ἀνάπειρος = ἀνάπηρος

ἀναπέμπω - aor. ἀνέπεμψα, a trimite, a trimite înapoi Lc 23, 7; 23, 11; 23, 15; FA 25, 21; Filim 1, 12

ἀναπηδάω

ἀναπηδάω - aor. ἀνεπήδησα, a se ridica dintr-o săritură, a sări în picioare Mc 10, 50

ἀνάπηρος

ἀνάπηρος, ov - neputincios, schilod, infirm Lc 14, 13 și 21

ἀναπίπτω

ἀναπίπτω - aor. 2. ἀνέπεσον și -σα,

\sens nr. I.

- a se așeza, a șede la masă Mt 15, 35; Lc 11, 37; 14, 10;

\sens nr. II.

- a cădea (la pieptul cuiva), a se sprijini (de pieptul cuiva) In 13, 25; 21, 20

ἀναπληρῶ

ἀναπληρῶ - viit. -ώσω, aor. ἀνεπλήρωσα, a satisface din plin (o dorință) 1 Tes 2, 16;

\sens nr. II.

- a săvârși, a face, a împlini Gal 6, 2; la med. - pas. a se împlini Mt 13, 14;

\sens nr. III.

- a împlini o lipsă, a suplini Fil 2, 30; 1 Cor 16, 17;

\sens nr. IV.

- a ține locul, a înlocui 1 Cor 14, 16

ἀναπολόγητος

ἀναπολόγητος, ov - fără cuvânt de apărare, fără scuză, fără iertare Rm 1, 20; 2, 1

ἀναπτύσσω

ἀναπτύσσω - aor. ἀνέπτυσσα, a desfășura (un sul), a deschide (o carte) Lc 4, 17 (var.)

ἀνάπτω

ἀνάπτω - aor. ἀνήψα, pas. aor. ἀνήφθην, a aprinde Lc 12, 49; FA 28, 2; Iac 3, 5

ἀναρίθμητος

ἀναρίθμητος, ov - fără de număr, nenumărat Evr 11, 12

ἀνασειώ

ἀνασειώ - aor. ἀνέσεισα, a zgudui, a scutura, a ațâța (mulțimea), a întărâta (poporul) Mc 15, 11; Lc 23, 5

ἀνασκευάζω

ἀνασκευάζω - a tulbura, a răvăși, a semăna confuzie FA 15, 24

ἀνασπάω

ἀνασπάω - viit. -σπάσω, pas. aor. ἀνεσπάσθην, a scoate, a trage Lc 14, 5; FA 11, 10

ἀνάστασις

ἀνάστασις, εως, ή -

\sens nr. I.

- acțiunea de a ridica, de a sta în picioare, de unde ridicare, înălțare Lc 2, 34;

\sens nr. II.

- înviere Mt 22, 23; Lc 14, 14; 20, 33 și 36; In 11, 25; FA 1, 22 - 23; 1 Cor 15, 12; Evr 6, 2

ἀναστατώ

ἀναστατώ - aor. ἀνεστάτωσα,

\sens nr. I.

- a ridica (la fig.), a (se) răscula, a (se) răzvrăti FA 17, 6; 21, 38;

\sens nr. II.

- a agita, a instiga, a tulbura Gal 5, 12

ἀνασταυρόω

ἀνασταυρόω - a răstigni din nou Evr 6, 6

ἀναστενάζω

ἀναστενάζω - aor. ἀνεστέναξα, (+ dat. instrumental τῷ πνεύματι), a suspina (cu duhul) Mc 8, 12

ἀναστρέφω

ἀναστρέφω - pas. aor. ἀνεστράφην,

\sens nr. I.

- act. a) tr. a răsturna In 2, 15; b) intr. a se întoarce, a reveni FA 5, 22; 15, 16;

\sens nr. II.

- pas.: a umbla de colo până colo, de unde a se comporta, a se purta, a petrece zilele, a trăi 1 Tim 3, 15; καλῶς = bine Evr 13, 18; 1 Pt 1, 17

ἀναστροφή

ἀναστροφή, ής, ή - purtare, comportare, fel de viață, viață Gal 1, 13; Evr 13, 7; Iac 3, 13; 1 Pt 3, 2

ἀνατάσσομαι

ἀνατάσσομαι - a compune (în scris), a alcătui o istorisire, a pune în ordine documente pentru a povesti; Lc 1, 1

ἀνατέλλω

ἀνατέλλω - viit. ἀνατελῶ, aor. ἀνέτειλα, perf. ἀνατέταλκα,

\sens nr. I.

◦ tr. a face să răsară soarele Mt 5, 45;

\sens nr. II.

◦ intr. a răsări, a străluci, a apărea (soarele), a se înălța (soarele, un nor) Mt 4, 16; 13, 6; Mc 16, 2; Lc 12, 54; Evr 7, 14; 2 Pt 1, 19

ἀνατίθημι

ἀνατίθημι - med. aor. 2. ἀνεθέμην, a vorbi, a expune, a prezenta, a explica, a lămuri FA 25, 14; Gal 2, 2

ἀνατολή

ἀνατολή, ἥς, ἡ -

\sens nr. I.

◦ răsăritul (astrelor) Mt 2, 2;

\sens nr. II.

◦ răsărit, orient, est Ap 7, 2; Mt 2, 1;

\sens nr. III.

◦ fig. pentru a arăta venirea lui Mesia Lc 1, 78

ἀνατρέπω

ἀνατρέπω - a răsturna, a tulbura, a răzvrăti 2 Tim 2, 18; Tit 1, 11

ἀνατρέφω

ἀνατρέφω - med. aor. ἀνεθρεψάμην, pas. aor. ἀνετρέφην, perf. ἀνατέθραμμι

\sens nr. I.

◦ med. a hrăni, a crește (un copil) FA 7, 21;

\sens nr. II.

◦ pas. a fi crescut Lc 4, 16; FA 7, 20; 22, 3

ἀναφαίνω

ἀναφαίνω - aor. ἀνέφανα, pas. aor. ἀνεφάνην,

\sens nr. I.

◦ a face vizibil ochilor, de unde a zări, a vedea FA 21, 3;

\sens nr. II.

◦ pas. a se arăta, a apărea Lc 19, 11

ἀναφέρω

ἀναφέρω - aor. 1. ἀνήνεγκα, aor. 2. ἀνήνεγκον,

\sens nr. I.

◦ sens propr. a urca, a duce sus, a (se) înălța Mt 17, 1; Mc 9, 2; Lc 24, 51;

\sens nr. II.

◦ termen tehnic: a aduce jertfă Evr 7, 27; 13, 15; Iac 2, 21; 1 Pt 2, 5 și 24;

\sens nr. III.

◦ a ridica (păcatele) Evr 9, 28

ἀναφωνέω

ἀναφωνέω - aor. ἀνεφώνησα, a striga Lc 1, 42

ἀνάχουσις

ἀνάχουσις, εως, ἡ - revărsare 1 Pt 4, 4

ἀναχωρέω

ἀναχωρέω - a pleca, a se duce, a se îndepărta Mt 2, 12 - 14; 9, 24

ἀνάψυξις

ἀνάψυξις, εως, ἡ - răcorire (termen medical folosit pe vremea lui Mesia) FA 3, 20 (= usurare)

ἀναψύχω

ἀναψύχω - aor. ἀνέψυξα, a răcori, a îmbărbăta, a încuraja, a însifleți 2 Tim 1, 16

ἀνδραποδιστής

ἀνδραποδιστής, οὔ, ὁ - care duce în sclavie, negustor, vânzător de oameni 1 Tim 1, 10

Ἀνδρέας

Ἀνδρέας, ου, ὁ - Andrei, fratele lui Simon Petru In 1, 14; FA 1, 13

ἀνδρίζομαι

ἀνδρίζομαι - med. a fi bărbat (vrednic de acest nume) 1 Cor 16, 13

Ἀνδρόνικος

Ἀνδρόνικος, ου, ὁ - Andronic, rudă a Sf. Ap. Pavel Rm 16, 7

ἀνδροφόνος

ἀνδροφόνος, ου, ὁ - ucigaș, omorâtor de oameni 1 Tim 1, 9

ἀνέγκλητος

ἀνέγκλητος, ον - (de la ἐγκαλέω), care nu poate fi chemat la judecată, nevinovat, fără de prihană 1 Cor 1, 8; Col 1, 22; 1 Tim 3, 10; Tit 1, 6 - 7

ἀνεκδιήγητος

ἀνεκδιήγητος, ον - de nespus, negrăit, care nu poate fi spus în cuvinte 2 Cor 9, 15

ἀνεκλάλητος

ἀνεκλάλητος, ον - negrăit, de nespus 1 Pt 1, 8

ἀνέκλειπτος

ἀνέκλειπτος, ον - care nu se sfârșește, care nu va lipsi, neîmpușinat, Lc 12, 33

ἀνεκτός

ἀνεκτός, ὄν - (de la ἀνέχομαι = a suferi, a răbda, a îndura), ușor de îndurat Mt 10, 15; 11, 22 și 24; Lc 10, 12 și 14; ἀνεκτότερόν ἐσται = va fi mai ușor de îndurat pentru + dat.; Mc 6, 11 (var.)

ἀνελεήμων

ἀνελεήμων, ον - fără milă Rm 1, 31

ἀνέλεος

ἀνέλεος, ον - fără milă Iac 2, 13

ἀνεμίζω

ἀνεμίζω - la pas. a fi bătut (mișcat) de vânt Iac 1, 6

ἄνεμος

ἄνεμος, ου, ὁ - vânt Mt 11, 7; 24, 31 (cele patru vânturi = cele patru puncte cardinale); Mc 4, 37; Lc 8, 23; Ef 4, 14; Iac 3, 4; Ap 7, 1

ἀνένδεκτος

ἀνένδεκτος, ον - imposibil, cu neputință, care nu poate fi admis sau primit Lc 17, 1

ἀνεξερεύνητος

ἀνεξερεύνητος, ov - de nepătruns, de neînteles Rm 11, 33

ἀνεξίκακος

ἀνεξίκακος, ov - (de la ἀνέχομαι + κακόν), care îndură răutatea, răbdător 2 Tim 2, 24

ἀνεξιχνίαστος

ἀνεξιχνίαστος, ov - cel a cărui urmă nu poate fi descoperită, de nepătruns, de necercetat Rm 11, 33; Ef 3, 8

ἀνεπαίσχυντος

ἀνεπαίσχυντος, ov - care nu are de ce să se rușineze, cu fața curată 2 Tim 2, 15

ἀνεπίλημπτος

ἀνεπίλημπτος, ov - fără de prihană, fără pată 1 Tim 3, 2; 5, 7; 6, 14

ἀνέρχομαι

ἀνέρχομαι - aor. 2. ἀνήλθον, a urca, a se sui (la Ierusalim) Gal 1, 17 - 18

ἄνεσις

ἄνεσις, εως, ἡ - (ἀνίημι), usurare, alinare, odihnă, tihnă FA 24, 23; 2 Cor 2, 13; 7, 5; 8, 13; 2 Tes 1, 7

ἀνετάζω

ἀνετάζω - a cerceta (la judecată), a tortura FA 22, 24 și 29

ἄνευ

ἄνευ - prep. + gen., fără Mt 10, 29; 1 Pt 3, 1; 4, 9

ἀνεύθητος

ἀνεύθητος, ov - (εὖ + τίθημι), puțin convenabil, neadaptat, nepotrivit FA 27, 12

ἀνευρίσκω

ἀνευρίσκω - aor. 2. ἀνεῦρον (pers. 3 pl. ἀνεῦραν), a găsi, a afla, a descoperi Lc 2, 16; FA 21, 4

ἀνέχομαι

ἀνέχομαι - imperf. ἠνειχόμεν (sau ἀνειχ-), viit. ἀνέξομαι, aor. 2. ἠνεσχόμεν (sau ἀνεσχ-)

\sens nr. I.

◦ a suferi, a răbda τιος pe cineva Mt 17, 17; 2 Cor 11, 19; ceva 2 Cor 11, 1 (+ gen. lucrului și al persoanei: μικρόν τι adverbial);

\sens nr. II.

◦ a răbda 1 Cor 4, 12;

\sens nr. III.

◦ a primi cu bunăvoință 2 Tim 4, 3; Evr 13, 22; a asculta (o plângere în justiție) FA 18, 14

ἀνεπιός

ἀνεπιός, οὔ, ὅ - văr primar Col 4, 10

ἄνηθον

ἄνηθον, ου, τό - aneth (un fel de mărar) Mt 23, 23

ἀνήκω

ἀνήκω - a conveni, a se înțelege

\sens nr. I.

◦ τὸ ἀνήκον, part. subst., ceea ce se cuvine, datorie Filim 1, 8;

\sens nr. II.

◦ ἀνῆκει, impers., se cuvine Ef 5, 4 (var.); Col 3, 18

ἀνήμερος

ἀνήμερος, ov - crud, sălbatic, neîmblânzit 2 Tim 3, 3

ἀνῆρ

ἀνῆρ, ἀνδρός, ὁ -

\sens nr. I.

◦ bărbat adult (în opoziție cu femeia sau copilul) Mt 14, 21; FA 4, 4;

\sens nr. II.

◦ cu o determinare Lc 5, 8; 17, 12; ἀνῆρ Αἰθίοψ - un etiopian FA 8, 27;

\sens nr. III.

◦ ἀνῆρ = τις, unul sau la pl.: unii, niște Lc 8, 41 (sg.); Lc 5, 18 (pl.);

\sens nr. IV.

◦ soț Mt 1, 16; Mc 10, 2; Lc 1, 34; 2, 36; Rm 7, 2; 1 Cor 7, 2; uneori logodnic Ap 21, 2

ἀνθέξομαι

ἀνθέξομαι - med. viit. de la ἀντέχω

ἀνθίστημι - intr. la urm. timpuri: act. aor. 2. ἀντέστην, inf. ἀντιστήναι, perf. ἀνθέστηκα; med. prez. ἀνθίσταμαι, imperf. ἀνθιστάμην, a se împotrivi, a se opune, a sta împotriva + dat. τιμι Mt 5, 39; Lc 21, 15; Rm 13, 2; Ef 6, 13

ἀνθομολογέομαι

ἀνθομολογέομαι - a declara în fața cuiva, a mărturisi; + θεῶ, a lăuda, a aduce mulțumire Lc 2, 38

ἄνθος

ἄνθος, ους, τό - floare Iac 1, 10 - 11; 1 Pt 1, 24

ἀνθρακιά

ἀνθρακιά, ἄς, ἡ - foc, jar In 18, 18; 21, 9

ἄνθραξ

ἄνθραξ, ακος, ὁ - cărbuni Rm 12, 20

ἀνθρωπάρεσκος

ἀνθρωπάρεσκος, ov - care caută să placă oamenilor Ef 6, 6; Col 3, 22

ἀνθρώπιος

ἀνθρώπιος, η, ov - omenesc

\sens nr. I.

◦ uman (în sens general) Rm 6, 19; 1 Cor 10, 13;

\sens nr. II.

◦ în opoziție cu animalele Iac 3, 7;

\sens nr. III.

◦ în opoziție cu Dumnezeu FA 17, 25; 1 Cor 2, 13; 4, 3; 1 Pt 2, 13

ἀνθρωποκτόνος

ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ - (κτείνω), ucigător de oameni, ucigaș In 8, 44; 1 In 3, 15

ἄνθρωπος

ἄνθρωπος, ου, ὁ - om

\sens nr. I.

- ființa umană în general, opusă animalelor sau plantelor Mt 4, 19; Mc 9, 31;
- \sens nr. II.
- omul ca individ determinat, sg. sau pl.: sg. Mt 11, 8; Lc 14, 30; pl. Mt 5, 13;
- \sens nr. III.
- expresii cu sens moral: ὁ ἕξω ἄνθρωπος - omul dinafară (ființa care se distruge și moare) 2 Cor 4, 16; ὁ ἕσω ἄνθρωπος - omul lăuntric (dinăuntru) (realitatea viitoare a acestei ființe) Rm 7, 22; 2 Cor 4, 16; κατὰ ἄνθρωπον - după om, ca om (cu ideea de slăbiciune, de mărginare) Rm 3, 5; 1 Cor 3, 3; 9, 8;
- \sens nr. IV.
- sens teologic: ὁ παλιὸς ἄνθρωπος - omul cel vechi Rm 6, 6; ὁ καινὸς ἄνθρωπος - omul cel nou Ef 4, 24;
- \sens nr. V.
- sens hristologic: Isus, Fiul Omului (v. υἱός), om (opoziția între primul și al doilea om) 1 Cor 15, 45 - 47; Fil 2, 7;
- \sens nr. VI.
- ἄνθρωπος - pron. nedefinit τις, cineva Mc 1, 23; Lc 2, 25; In 11, 50; 1 Cor 4, 1
- ἀνθυπατεύω
- ἀνθυπατεύω - a fi proconsul FA 18, 12
- ἀνθύπατος
- ἀνθύπατος, ου, ὁ - proconsul FA 13, 7 - 8; 19, 38
- ἀνίημι
- ἀνίημι - aor. conj. ἀνώ, part. ἀνείς, -έντος; pas. aor. ἀνήθην, a desface
- \sens nr. I.
- a dezlega, la pas. a se dezlega FA 16, 26; 27, 40;
- \sens nr. II.
- a părași pe cineva Evr 13, 5;
- \sens nr. III.
- a se abține de la, a înceta cu Ef 6, 9
- ἀνίλεως
- ἀνίλεως, gen. -ω = ἀνέλεος
- ἀνιπτος, ον - nespălat Mt 15, 20
- ἀνίστημι
- ἀνίστημι -
- \sens nr. I.
- tr. la act. prez., viit. ἀναστήσω, aor. 1. ἀνέστησα, a) a ridica FA 9, 41; a învia In 6, 39; FA 2, 24; 13, 34; b) a ridica urmași Mt 22, 24; a ridica un profet FA 3, 22;
- \sens nr. II.
- intr. la act. aor. 2. ἀνέστην, perf. ἀνέστηκα și la med. ἀνίσταμαι, viit. ἀναστήσομαι, a) a se scula, a se ridica Mt 26, 62; Mc 1, 35; 2, 14; Lc 17, 19; FA 26, 30; b) vorbind despre morți: a învia In 11, 23; 1 Cor 15, 51; c) a se ridica (a intra în funcție), vorbind despre un rege, despre un preot etc. Mc 3, 26; FA 5, 6 și 17; 7, 18; Evr 7, 11 și 15
- Ἄννα
- Ἄννα, ας, ἡ - Ana, proorociță Lc 2, 36

- Ἄννας
- Ἄννας, α, ὁ - Anna, mare preot, socrul lui Caiafa In 18, 13; FA 4, 6
- ἀνόητος
- ἀνόητος, ον - care nu înțelege, neînvățat, nepriceput, fără minte Rm 1, 14 (opus lui σοφός); Lc 24, 25; Gal 3, 1 și 3; 1 Tim 6, 9; Tit 3, 3
- ἄνοια
- ἄνοια, ας, ἡ - nebulie, nesăbuintă, nesocotință Lc 6, 11; 2 Tim 3, 9
- ἀνοίγω
- ἀνοίγω - viit. ἀνοίξω, aor. ἤνοιξα sau ἀνέωξα, perf. ἀνέωγα, (cu sens intr.) pas. viit. 1 ἀνοιχθήσομαι sau 2 ἀνοιγήσομαι, aor. 1. ἀνέωχθην sau ἠνειώχθην sau ἠνοίχθην, aor. 2. ἠνοίγην, perf. ἀνέωγμα (sau ἠν-)
- \sens nr. I.
- tr. a deschide (o ușă, ochii etc.) Lc 24, 31; FA 5, 19; 26, 18; Ap 4, 1; fără compl. Lc 12, 36; In 10, 3; fig. Col 4, 3; a deschide gura pentru a vorbi Mt 13, 35; FA 8, 32;
- \sens nr. II.
- intr. la perf. 2: a se deschide, a fi deschis In 1, 51; 1 Cor 16, 9; 2 Cor 6, 11
- ἀνοικοδομέω - a zidi din nou, a ridica iarăși FA 15, 16
- ἄνοιξις
- ἄνοιξις, εως, ἡ - acțiunea de a deschide Ef 6, 19
- ἀνομία
- ἀνομία, ας, ἡ - fărâdelege Mt 23, 28; Rm 6, 19; 2 Cor 6, 14; Evr 10, 17
- ἄνομος
- ἄνομος, ον - fără lege
- \sens nr. I.
- fără legea mozaică 1 Cor 9, 21 (= păgâni);
- \sens nr. II.
- nelegiuit, fără de lege FA 2, 23; 2 Tes 2, 8;
- \sens nr. III.
- contrar legilor, nedrept 2 Pt 2, 8
- ἀνόμως
- ἀνόμως - adv. fără lege, în chip nelegiuit Rm 2, 12
- ἀνορθόω
- ἀνορθόω - a îndrepta FA 15, 16; Evr 12, 12; la pas. a se îndrepta Lc 13, 13
- ἀνόσιος
- ἀνόσιος, ον - necuvios, necucernic, fără cucernicie 1 Tim 1, 9; 2 Tim 3, 2
- ἀνοχή
- ἀνοχή, ἥς, ἡ - îngăduință, răbdare Rm 2, 4; 3, 26
- ἀνταγωνίζομαι
- ἀνταγωνίζομαι - a lupta împotriva Evr 12, 4
- ἀντάλλαγμα
- ἀντάλλαγμα, ατος, τό - obiect de schimb Mt 16, 26; Mc 8, 37
- ἀνταποδίδωμι

ἀνταποδίδωμι - viit. -δώσω, aor. 2. inf. -δοῦναι; pas. viit. -δοθήσομαι, a da în schimb, a răsplăti
 \sens nr. I.
 ◦ (sens favorabil) Lc 14, 14; Rm 11, 35; 1 Tes 3, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ (sens defavorabil) ca pedeapsă Rm 12, 19; 2 Tes 1, 6; Evr 10, 30
 ἀνταπόδομα
 ἀνταπόδομα, ατος, τό - acțiunea de a da înapoi, răsplată, răsplătire
 \sens nr. I.
 ◦ Lc 14, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ (sens defavorabil) Rm 11, 9
 ἀνταπόδοσις
 ἀνταπόδοσις, εως, ή - acțiunea de a restitui, recompensă, răsplată
 \sens nr. I.
 ◦ Lc 14, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ (sens defavorabil) + gen. Col 3, 24
 ἀνταποκρίνομαι
 ἀνταποκρίνομαι - aor. ἀνταπεκρίθην, a răspunde Lc 14, 6; Rm 9, 20
 ἀντεῖπον
 ἀντεῖπον - aor. 2. de la ἀντιλέγω (v. acest cuvânt) Lc 21, 15; FA 4, 14
 ἀντέχω
 ἀντέχω - doar med., viit. ἀνθέξομαι, a se lipsi de cineva, a se atașa de, a se lega de + gen. Mt 6, 24; 1 Tes 5, 14; Tit 1, 9
 ἀντί
 ἀντί - prep. + gen.
 \sens nr. I.
 ◦ sens prim. în fața (nu se află în N.T.);
 \sens nr. II.
 ◦ în locul Mt 2, 22;
 \sens nr. III.
 ◦ a) în schimb, în loc de Lc 11, 11; în compensație, pentru Mt 5, 38; b) ca, în calitate de, în chip de 1 Cor 11, 15; după (arătând o succesiune) In 1, 16; c) din cauza Ef 5, 31;
 \sens nr. IV.
 ◦ expresia ἀνθ' ὧν = pentru că FA 12, 23
 ἀντιβάλλω
 ἀντιβάλλω - a adresa unul altuia (cuvinte), a schimba cuvinte Lc 24, 17
 ἀντιδιατίθημι
 ἀντιδιατίθημι - med. a sta împotriva, a rezista, a se opune 2 Tim 2, 25
 ἀντίδικος
 ἀντίδικος, ον - protivnic, adversar, pârâș Mt 5, 25; 1 Pt 5, 8
 ἀντίθεσις

ἀντίθεσις, εως, ή - acțiunea de a se opune, împotrivi 1 Tim 6, 20
 ἀντικαθίστημι
 ἀντικαθίστημι - aor. 2. intr. ἀντικατέστην, a se împotrivi, a sta împotriva Evr 12, 4
 ἀντικαλέω
 ἀντικαλέω - aor. 1. ἀντεκάλεσα, a chema (invita) la rândul său Lc 14, 12
 ἀντίκειμαι
 ἀντίκειμαι -
 \sens nr. I.
 ◦ a se împotrivi, a sta împotriva cuiva Gal 5, 17; 1 Tim 1, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ ὁ ἀντικείμενος - protivnic, adversar Lc 13, 17; 21, 15; 1 Cor 16, 9; Fil 1, 28; 2 Tes 2, 4; 1 Tim 5, 14
 ἄντικρυς
 ἄντικρυς - prep. + gen., în fața FA 20, 15
 ἀντιλαμβάνομαι
 ἀντιλαμβάνομαι - aor. 2. ἀντελαβόμεν, doar med. a se atașa, a fi părtaş + gen. 1 Tim 6, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ a veni în ajutor, a ajuta, a sprijini Lc 1, 54; FA 20, 35
 ἀντιλέγω
 ἀντιλέγω - (v. aor. 2. ἀντεῖπον),
 \sens nr. I.
 ◦ a contrazice, a vorbi împreună, a întoarce vorba + dat. FA 13, 45; 28, 19; Tit 1, 9; 2, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ + prop. inf. cu μή expletiv - a spune că nu Lc 20, 27;
 \sens nr. III.
 ◦ la pas. Lc 2, 34; FA 28, 22
 ἀντίλημις
 ἀντίλημις, εως, ή - ajutor, ajutorare, întrajutorare 1 Cor 12, 28 (cf. ἀντιλαμβάνομαι)
 ἀντιλογία
 ἀντιλογία, ας, ή - neînțelegere, controversă, împotrivi, răzvrătire Evr 6, 16; 7, 7; 12, 3; Iuda 1, 11
 ἀντιλοιδορέω
 ἀντιλοιδορέω - a insulta, a ocări 1 Pt 2, 23
 ἀντίλυτρον
 ἀντίλυτρον, οὔ, τό - răscumpărare 1 Tim 2, 6
 ἀντιμετρέω
 ἀντιμετρέω - pas. viit. ἀντιμετρηθήσομαι, a măsura la rândul său Lc 6, 38
 ἀντιμισθία
 ἀντιμισθία, ας, ή - plată, răsplată, recompensă Rm 1, 27, 2 Cor 6, 13
 Ἀντιόχεια
 Ἀντιόχεια, ας, ή - Antiohia
 \sens nr. I.

- capitala Siriei, pe fluviul Oronte FA 11, 19 - 26;
- \sens nr. II.
- Antiohia Pisidiei, colonie italică FA 13, 14; 2 Tim 3, 11
- Ἀντιοχεύς
- Ἀντιοχεύς, ἕως - din Antiohia FA 6, 5
- ἀντιπαρέρχομαι
- ἀντιπαρέρχομαι - aor. 2. ἀντιπαρήλθον, a trece pe alături Lc 10, 31 - 32
- Ἀντιπᾶς
- Ἀντιπᾶς, ᾶ, ὄ - Antipas, martorul lui Hristos la Pergam Ap 2, 13
- Ἀντιπατρίς
- Ἀντιπατρίς, ἰδος, ἡ - Antipatrida, oraș din regiunea de coastă a Iudeii, întemeiat de Irod cel Mare FA 23, 31
- ἀντιπέρα
- ἀντιπέρα - prep. + gen., în fața, față de, peste drum Lc 8, 26
- ἀντιπίπτω
- ἀντιπίπτω - a sta împotriva, a se opune + dat. FA 7, 51
- ἀντιστρατεύομαι
- ἀντιστρατεύομαι - a lupta împotriva + dat. Rm 7, 23
- ἀντιτάσσομαι
- ἀντιτάσσομαι - a sta împotriva, a se împotrivi, a se răscula, a se răzvrăti FA 18, 6; Rm 13, 2; Iac 4, 6; 5, 6; 1 Pt 5, 5
- ἀντίτυπος
- ἀντίτυπος, ον - (adj. devenit subst.), închipuire, model, corespondență a unei figuri (τύπος) Evr 9, 24; 1 Pt 3, 21
- ἀντίχριστος
- ἀντίχριστος, ου, ὁ - (doar în 1, 2, 3 In), Antihrist, potrivnicul lui Mesia 1 In 2, 18; 4, 3
- ἀντλέω
- ἀντλέω - aor. 1. ἤντηλα, perf. ἤντηκα, a scoate (apă) In 2, 8; 4, 7
- ἄντημα
- ἄντημα, ατος, τό - găleată pentru a scoate apă In 4, 11
- ἀντοφθαμέω
- ἀντοφθαμέω - a face față, a se împotrivi, a merge împotriva (vântului) FA 27, 15
- ἄνυδρος
- ἄνυδρος, ον - fără apă Mt 12, 43; Lc 11, 24; 2 Pt 2, 17; Iuda 1, 12
- ἀνυπόκριτος
- ἀνυπόκριτος, ον -
- \sens nr. I.
- nețărnice, neprefăcut, fără ipocrizie Rm 12, 19; 1 Pt 1, 22
- ἀνυπότακτος
- ἀνυπότακτος, ον -
- \sens nr. I.
- nesupus Evr 2, 8;
- \sens nr. II.
- neascultător, răzvrătit, nesupus legii 1 Tim 1, 9; Tit 1, 6 și 10

- ἄνω
- ἄνω - adv.
- \sens nr. I.
- sus (fără mișcare) FA 2, 9; Gal 4, 26; Fil 3, 14; Col 3, 1;
- \sens nr. II.
- sus, în sus (cu mișcare) In 11, 41; Evr 12, 15
- ἀνώγειον
- ἀνώγειον, ἀνώγειον, τό = ἀνάγειον
- ἄνωθεν -
- \sens nr. I.
- adv. de loc, de sus Mc 15, 38; In 3, 31; 19, 23; Iac 1, 17;
- \sens nr. II.
- adv. de timp, a) de la început Lc 1, 3; de mult timp FA 26, 5; b) din nou, iarăși In 3, 3; Gal 4, 9
- ἀνωτερικός
- ἀνωτερικός, ἡ, ὄν - de sus; τὰ ἀνωτερικά μέρη, părțile (ținuturile) de sus, interiorul (unei țări) FA 19, 1
- ἀνώτερος
- ἀνώτερος, α, ον - adj., situat mai sus; n. adv.;
- \sens nr. I.
- mai sus (într-o lucrare scrisă) Evr 10, 8;
- \sens nr. II.
- mai sus (cu mișcare) Lc 14, 10
- ἀνωφελής
- ἀνωφελής, ἔς - nefolositor, fără folos, inutil Tit 3, 9; Evr 7, 18
- ἄξινη
- ἄξινη, ης, ἡ - secure, topor Mt 3, 10
- ἄξιος
- ἄξιος, α, ον - demn, vrednic de + gen. Lc 12, 48; FA 26, 20; Evr 11, 38; Rm 1, 32
- ἄξιόω
- ἄξιόω -
- \sens nr. I.
- a socoti vrednic, a considera demn τινά τινος pe cineva de ceva 2 Tes 1, 11; Evr 3, 3; τινά + inf. Lc 7, 7;
- \sens nr. II.
- a crede (că este bine) + inf. FA 15, 38
- ἄξιως
- ἄξιως - adv. cu vrednicie, în chip vrednic, demn + gen., după cum se cuvine Rm 16, 2; Ef 4, 1; Fil 1, 27; Col 1, 10; 1 Tes 2, 12; 3 In 1, 6
- ἀόρατος
- ἀόρατος, ον - nevăzut, invizibil Rm 1, 20; Col 1, 15 - 16; 1 Tim 1, 17; Evr 11, 27
- ἀπαγγέλλω
- ἀπαγγέλλω -
- \sens nr. I.

- a vesti, a da de veste, a transmite o veste sau un răspuns Mt 2, 8; Mc 16, 10; FA 5, 25;
- \sens nr. II.
- a spune, a anunța, a face cunoscut Evr 2, 12; 1 In 1, 2
- ἀπάγχομαι
- ἀπάγχομαι - aor. 1. ἀπηγξάμην, a se spânzura Mt 27, 5
- ἀπάγω
- ἀπάγω - aor. 2. ἀπήγαγον, pas. aor. ἀπήχθην, a duce Lc 13, 15; mai ales la judecată, temniță sau moarte Mt 26, 57; Mc 14, 53; FA 12, 19; cu subiectul nume de lucru Mt 7, 13 - 14; la pas. 1 Cor 12, 2 a fi târât, a fi mânat
- ἀπαίδευτος
- ἀπαίδευτος, ov - fără învățatură, needucat, de unde prost, prostesc, nebunesc 2 Tim 2, 23
- ἀπαίρω
- ἀπαίρω - pas. aor. ἀπέρθην, a lua Mt 9, 15
- ἀπαιτέω
- ἀπαιτέω - a cere, a cere înapoi Lc 6, 30; 12, 20
- ἀπαλγέω
- ἀπαλγέω - a nu suferi; perf. ἀπήληκα, a fi nesimțitor, nepăsător, insensibil (fără simț moral) Ef 4, 19
- ἀπαλλάσσω
- ἀπαλλάσσω - aor. 1. ἀπήλλαξα, pas. perf. inf. ἀπηλλάχθαι,
- \sens nr. I.
- tr. a izbăvi, a elibera Evr 2, 15;
- \sens nr. II.
- pas. a fi eliberat Lc 12, 58; intr. a se depărta, a se îndepărta FA 19, 12
- ἀπαλλοτριώω
- ἀπαλλοτριώω - pas. perf. part., ἀπηλλοτριωμένος, a lipsi de + gen. Ef 2, 12; a înstrăina Col 1, 21
- ἀπαλός
- ἀπαλός, ή, όν - fraged Mt 24, 32
- ἀπαντάω
- ἀπαντάω - a merge în întâmpinare, a întâmpina Mt 28, 9; Lc 17, 12; In 4, 51; FA 16, 16
- ἀπάντησις
- ἀπάντησις, εως, ή - întâmpinare Mt 25, 1 și 6; FA 28, 15; 1 Tes 4, 17
- ἄπαξ
- ἄπαξ - adv. de timp
- \sens nr. I.
- o dată, o singură dată 2 Cor 11, 25; 1 Tes 2, 18; Evr 9, 7;
- \sens nr. II.
- o dată pentru totdeauna Evr 6, 4; 10, 2
- ἀπαράβατος
- ἀπαράβατος, ov - netrecător, nepieritor, veșnic Evr 7, 24

- ἀπαρασκεύαστος
- ἀπαρασκεύαστος, ov - nepregătit, care nu este gata 2 Cor 9, 4
- ἀπαρνέομαι
- ἀπαρνέομαι - a se lepăda, a renega Mt 26, 34; In 13, 38; a se lepăda de sine, a renunța la sine Mt 16, 24; Mc 8, 34
- ἀπάρτι
- ἀπάρτι - adv. (de la ἄρτι) = ἀπ' ἄρτι - de acum, începând de acum, de acum înainte Ap 14, 13
- ἀπαρτισμός
- ἀπαρτισμός, οὔ, ό - (ἀρτίζω - a rându-i, a pune în ordine, ἀπαρτίζω - a împlini, a desăvârși, a termina; cf. ἄρτιος), desăvârșire, terminare, încheiere Lc 14, 28
- ἀπαρχή
- ἀπαρχή, ής, ή - pârgă
- \sens nr. I.
- sens propr. Rm 11, 16;
- \sens nr. II.
- sens fig. Rm 16, 5; 1 Cor 16, 15; Ap 14, 4; pârga Duhului Rm 8, 23
- ἄπας
- ἄπας, ἅπασα, ἅπαν - gen. ἅπαντος, ἀπάσης, tot Lc 3, 21; 5, 26; FA 4, 31; 25, 24
- ἀπασπάζομαι
- ἀπασπάζομαι - aor. 1. ἀπησπασάμην, a-și lua rămas bun + ac., a spune la revedere FA 21, 6
- ἀπατάω
- ἀπατάω - pas. aor. 1. ἠπατήθην, a amăgi, a înșela Ef 5, 6; 1 Tim 2, 14; Iac 1, 26
- ἀπάτη
- ἀπάτη, ης, ή - amăgire, înșelăciune Mt 13, 22; Mc 4, 19; 2 Tes 2, 10; Evr 3, 13
- ἀπάτωρ
- ἀπάτωρ, ορος, ό, ή - fără tată Evr 7, 3
- ἀπαύγασμα
- ἀπαύγασμα, ατος, τό - strălucire Evr 1, 3
- ἀπειδον
- ἀπειδον - aor. de la ἀφοράω
- ἀπειθεια, ας, ή - nesupunere, neascultare Rm 11, 30; Evr 4, 6
- ἀπειθέω
- ἀπειθέω -
- \sens nr. I.
- a nu crede în + dat., a nu crede In 3, 36; FA 14, 2; Rm 15, 31; 1 Pt 2, 7;
- \sens nr. II.
- a nu se supune, a fi neascultător, a nu da ascultare Rm 2, 8; Evr 3, 18
- ἀπειθής
- ἀπειθής, ές - neascultător, nesupus Lc 1, 17; FA 26, 19; Rm 1, 30; 2 Tim 3, 2; Tit 1, 16
- ἀπειλέω
- ἀπειλέω - med. aor. 1. ἠπειλησάμην; act. și med. a amenința FA 4, 17; 1 Pt 2, 23

ἀπειλή
 ἀπειλή, ἥς, ἡ - amenințare FA 4, 17 și 29; 9, 1; Ef 6, 9
 ἄπειμι
 ἄπειμι - (de la εἶμι = a fi), a fi lipsă, a nu fi de față, a fi absent, a fi departe 1 Cor 5, 3; 2 Cor 10, 1; Fil 1, 27; Col 2, 5
 ἄπειμι
 ἄπειμι - (de la εἶμι = a merge), a se duce, a pleca; ἀπήεσαν: pers. a III - a pl. imperf. a intra FA 17, 10
 ἀπεῖπον
 ἀπεῖπον - aor. fără prez., a se lepăda de, a respinge 2 Cor 4, 2
 ἀπείραστος
 ἀπείραστος, ov - care nu poate fi ispitit Iac 1, 13
 ἄπειρος
 ἄπειρος, ov - neprețut, care nu are experiență de + gen. Evr 5, 13
 ἀπεκδέχομαι
 ἀπεκδέχομαι - aor. 1. ἀπεξεδεξάμην, (mai ales Sf. Ap. Pavel) a aștepta cu însufletire Rm 8, 19; 8, 23 și 25; a fi gata să primească 1 Pt 3, 20
 ἀπεκδύομαι
 ἀπεκδύομαι - aor. 1. ἀπεξεδυσάμην
 \sens nr. I.
 ◦ a se dezbrăca de, a se descotorosi de, a scăpa de + ac. Col 3, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ a dezbrăca pe cineva Col 2, 15
 ἀπέκδυσις
 ἀπέκδυσις, εως, ἡ - acțiunea de a se dezbrăca de, dezbrăcare Col 2, 11
 ἀπελαύνω
 ἀπελαύνω - aor. 1. ἀπήλασα, a izgoni, a alunga, a îndepărta FA 18, 16
 ἀπελεγμός
 ἀπελεγμός, οῦ, ὁ - pierderea stimei, a considerației FA 19, 27
 ἀπελεύθερος
 ἀπελεύθερος, ου, ὁ, ἡ - eliberat, liberat, libert 1 Cor 7, 22
 Ἀπέλλης
 Ἀπέλλης, ου, ὁ - Apelles Rm 16, 10
 ἀπελπίζω
 ἀπελπίζω -
 \sens nr. I.
 ◦ sens curent.: a deznădăjdui, a-și pierde nădejdea
 \sens nr. II.
 ◦ sens posibil.: a nu nădăjdui (aștepta) ceva în schimb Lc 6, 35
 ἀπενάντι
 ἀπενάντι - prep. + gen.,
 \sens nr. I.
 ◦ înaintea Mt 21, 2; 27, 24; 27, 61; Rm 3, 18;
 \sens nr. II.

◦ împotriva, contra FA 17, 7
 ἀπέραντος
 ἀπέραντος, ov - (περαίνω - a termina, a împlini, a desăvârși), nesfârșit, fără sfârșit 1 Tim 1, 4
 ἀπερισπάστως
 ἀπερισπάστως - adv. fără piedică, fără nehotărâre 1 Cor 7, 35
 ἀπερίμητος
 ἀπερίμητος, ov - netăiat împrejur, necircumcis FA 7, 51
 ἀπέρχομαι
 ἀπέρχομαι - viit. ἀπελεύσομαι, aor. 2. ἀπῆλθον (sau -θα, pers. a III - a pl. -θαν), perf. ἀπελήλυθα,
 \sens nr. I.
 ◦ a se duce, a pleca, a se îndepărta Mt 8, 21; Mc 5, 17; Lc 1, 38; FA 4, 15; Ap 18, 14;
 \sens nr. II.
 ◦ a merge spre, a trece pe la, a se duce la Mt 9, 7; Mc 1, 35; Lc 1, 23; Rm 15, 28; Gal 1, 17
 ἀπέχω
 ἀπέχω -
 \sens nr. I.
 ◦ act. a) tr. a avea, a primi Lc 6, 24; Fil 4, 18; b) intr. a fi departe Lc 7, 6; impers. ἀπέχει - este destul, ajunge! Mc 14, 41;
 \sens nr. II.
 ◦ med. a se feri de, a se abține de la FA 15, 29; 1 Tim 4, 3; 1 Pt 2, 11
 ἀπιστέω
 ἀπιστέω - aor. 1. ἠπίστησα,
 \sens nr. I.
 ◦ a fi necredincios, a nu crede Rm 3, 3; 2 Tim 2, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ a fi neîncredător Mc 16, 11; Lc 24, 41; FA 28, 24, 1 Pt 2, 7
 ἀπιστία
 ἀπιστία, ας, ἡ - necredință, lipsă de credință, neîncredere Rm 3, 3; Mt 13, 58; Rm 4, 20; 1 Tim 1, 13; Evr 3, 12
 ἄπιστος
 ἄπιστος, ov -
 \sens nr. I.
 ◦ necredincios, neîncredător Mt 17, 17; Lc 12, 46; 1 Cor 6, 6; 2 Cor 4, 4; Ap 21, 8;
 \sens nr. II.
 ◦ de necrețut, incredibil FA 26, 8
 ἀπλότης
 ἀπλότης, ητος, ἡ - (doar la Sf. Ap. Pavel),
 \sens nr. I.
 ◦ simplitate, candoare, sinceritate, curăție sufletească 2 Cor 1, 12; Col 3, 22;
 \sens nr. II.
 ◦ generozitate, dărnicie 2 Cor 8, 2

ἀπλοῦς
 ἀπλοῦς, ἦ, οὖν - simplu, teafăr, sănătos, curat (opus lui noveros) Mt 6, 22
 ἀπλῶς
 ἀπλῶς - adv. în chip simplu, direct, din belșug, fără gând ascuns Iac 1, 5
 ἀπό
 ἀπό - prep. + gen.
 \sens nr. I.
 ◦ sens prim. plecând de la;
 \sens nr. II.
 ◦ sens local din, de la: punct de plecare, depărtare de (cu sau fără ideea de mișcare, arată separarea fizică), departe de Mt 3, 13; 5, 29; 23, 34;
 \sens nr. III.
 ◦ sens temporal de la Rm 1, 20;
 \sens nr. IV.
 ◦ sensuri fig. a) separarea, despărțirea Rm 9, 3; Col 2, 20; b) originea Mc 15, 43; c) materia Mt 3, 4; d) cauza Lc 19, 3
 ἀποβαίνω
 ἀποβαίνω - viit. -βήσομαι, aor. 2. -έβην,
 \sens nr. I.
 ◦ a coborî (dintr-o corabie), a debarca Lc 5, 2; In 21, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ a contribui la (un rezultat), a ajunge la Lc 21, 13; Fil 1, 19
 ἀποβάλλω
 ἀποβάλλω - aor. 2. ἀπέβαλον, a arunca, a lepăda (haina), a scoate (haina) Mc 10, 50;
 Evr 10, 35
 ἀποβλέπω
 ἀποβλέπω - a privi spre, a-și concentra atenția asupra Evr 11, 26
 ἀπόβλητος
 ἀπόβλητος, ov - de aruncat, de lepădat 1 Tim 4, 4
 ἀποβολή
 ἀποβολή, ἥς, ἡ - acțiunea de a arunca, aruncare, înlăturare, pierdere FA 27, 22; Rm 11, 15
 ἀπογίνομαι
 ἀπογίνομαι - aor. 2. ἀπεγενόμην, a muri + dat. de relație 1 Pt 2, 24
 ἀπογραφή
 ἀπογραφή, ἥς, ἡ - înscriere, recesământ Lc 2, 2; FA 5, 37
 ἀπογράφω
 ἀπογράφω - med. aor. ἀπεγραψάμην, pas. perf. ἀπογέγραμμαι,
 \sens nr. I.
 ◦ med. a se înscrie Lc 2, 1; 2, 3 și 5; pas. a fi înscris Evr 12, 23
 ἀποδείκνυμι
 ἀποδείκνυμι - aor. 1. ἀπέδειξα, perf. ἀποδέδειγμαί, a arăta, a adevăra, a numi, a proclama 1 Cor 4, 9; 2 Tes 2, 4; la pas. FA 2, 22;
 \sens nr. II.

◦ a dovedi FA 25, 7
 ἀπόδειξις
 ἀπόδειξις, εως, ἡ - arătare, manifestare, dovadă 1 Cor 2, 4
 ἀποδεκατεύω
 ἀποδεκατεύω - (sau -τόω)
 \sens nr. I.
 ◦ a da (a plăti) zeciuiala Mt 23, 23; Lc 11, 42; 18, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ a lua zeciuială Evr 7, 5
 ἀπόδεκτος
 ἀπόδεκτος, ov - care este primit, plăcut, primit 1 Tim 2, 3; 5, 4
 ἀποδέχομαι
 ἀποδέχομαι - med. aor. 1. ἀπεδέξαμην, pas. aor. ἀπεδέχθην, (numai Lc și FA)
 \sens nr. I.
 ◦ a primi Lc 8, 40; 9, 11; FA 18, 27;
 \sens nr. II.
 ◦ a recunoaște FA 24, 3
 ἀποδημέω
 ἀποδημέω - aor. 1. ἀπεδήμησα, a pleca în călătorie, a pleca departe Mt 25, 14; Mc 12, 1; Lc 20, 9
 ἀπόδημος
 ἀπόδημος, ov - plecat în călătorie, în străinătate Mc 13, 34
 ἀποδίδωμι
 ἀποδίδωμι -
 \sens nr. I.
 ◦ a da înapoi, a înapoia, a restitui Mt 5, 26;
 \sens nr. II.
 ◦ a da (plata), a plăti (un salariu) Mt 20, 8;
 \sens nr. III.
 ◦ a răsplăti, a da în schimb, a da la rândul său Mt 6, 4; Rm 2, 6; Ap 22, 12;
 \sens nr. IV.
 ◦ a vinde FA 7, 9; Evr 12, 16
 ἀποδιορίζω
 ἀποδιορίζω - a distinge într-un raționament logic; a face deosebiri subtile Iuda 1, 19
 ἀποδοκιμάζω
 ἀποδοκιμάζω - aor. 1. ἀπεδοκίμασα, pas. aor. ἀπεδοκιμάσθην, a arunca, a respinge, a nu băga în seamă, a nu lua în seamă Mt 21, 42; Evr 12, 17; 1 Pt 2, 4 și 7
 ἀποδοχή
 ἀποδοχή, ἥς, ἡ - (de la δέχομαι), primire, acceptare, aprobare 1 Tim 1, 15; 4, 9
 ἀπόθεσις
 ἀπόθεσις, εως, ἡ - acțiunea de a scăpa de ceva, de a lăsa 1 Pt 3, 21; 2 Pt 1, 14
 ἀποθήκη
 ἀποθήκη, ἥς, ἡ - hambar, jitniță Mt 3, 12
 ἀποθησαυρίζω

ἀποθησαυρίζω - a agonisi pentru sine, a-și aduna averi 1 Tim 6, 19
ἀποθλίβω
ἀποθλίβω - a înghesui, a înconjura de aproape Lc 8, 45
ἀποθνήσκω
ἀποθνήσκω - aor. 2. ἀπέθανον,
\sens nr. I.
◦ sens propr. a muri a) omul Mt 9, 24; Rm 6, 10; Evr 10, 28; ὑπέρ τινος - pentru cineva Rm 5, 6 și 8; 1 Cor 15, 3; b) planta In 12, 24;
\sens nr. II.
◦ sens fig. a) opus lui a trăi Rm 7, 10; Ap 3, 2; b) a muri împreună cu Rm 6, 8; c) a muri pentru (= a fi mort pentru) + dat. Rm 6, 2;
\sens nr. III.
◦ (doar la prez.) a se exprime unui pericol de moarte 1 Cor 15, 31; Evr 7, 8
ἀποκαθιστάω
ἀποκαθιστάω - (sau -ιστάνω, -ιστημι), viit. -καταστήσω, aor. ἀπεκατέστην, pas. aor. ἀποκατεστάθην,
\sens nr. I.
◦ a pune la loc, a așeza la loc, a face la loc, a readuce în starea de la început Mt 12, 13; FA 1, 6;
\sens nr. II.
◦ a da înapoi, a înapoia, a restitui Evr 13, 19
ἀποκαλύπτω
ἀποκαλύπτω - pas. aor. 1 ἀπεκαλύφθην,
\sens nr. I.
◦ a descoperi, a dezvălui, a da la iveală, a vădi Mt 10, 26; In 12, 38; Rm 1, 17;
\sens nr. II.
◦ a descoperi ceva cuiva τί τι Mt 11, 25; 16, 17; Rm 8, 18; 1 Cor 3, 13;
\sens nr. III.
◦ a se descoperi, a se vădi, a se face cunoscut (sens eshatologic) 1 Cor 3, 13
ἀποκάλυψις
ἀποκάλυψις, εως, ή -
\sens nr. I.
◦ descoperire pentru (cineva) + gen. obiectiv Lc 2, 32;
\sens nr. II.
◦ descoperire (de la cineva) 2 Cor 12, 1; Gal 1, 12;
\sens nr. III.
◦ revelație, apocalipsă (= parusia) 1 Cor 1, 7; 1 Pt 1, 7
ἀποκαρδοκία
ἀποκαρδοκία, ας, ή - (κάρα - cap), așteptare plină de nerăbdare, nădejde plină de dorință (exact: întinzând capul pentru a pândi) Rm 8, 19; Fil 1, 20
ἀποκαταλλάσσω
ἀποκαταλλάσσω - aor. 1. ἀποκατήλλαξα, pas. aor. ἀποκατηλλάγην, (doar în Ef și Col) a împărca Ef 2, 16; Col 1, 20 - 21
ἀποκατάστασις

ἀποκατάστασις, εως, ή - restaurare, stabilire din nou, apocatastază FA 3, 21
ἀπόκειμαι
ἀπόκειμαι - a fi pus deoparte, a fi păstrat, a fi pregătit pentru
\sens nr. I.
◦ sens propr. Lc 19, 20;
\sens nr. II.
◦ sens fig. Col 1, 5; 2 Tim 4, 8; Evr 9, 27
ἀποκεφαλίζω
ἀποκεφαλίζω - aor. ἀπεκεφάλισα, a tăia capul, a decapita Mt 14, 10; Mc 6, 16; Lc 9, 9
ἀποκλείω
ἀποκλείω - aor. 1. ἀπέκλεισα, a încuia, a închide Lc 13, 25
ἀποκόπτω
ἀποκόπτω - aor. 1. ἀπέκοψα, med. viit. ἀποκόπομαι,
\sens nr. I.
◦ a tăia Mc 9, 43; In 18, 10; FA 27, 32;
\sens nr. II.
◦ med. a se mutila, a se castra Gal 5, 12
ἀπόκριμα
ἀπόκριμα, ατος, τό - hotărâre judecătorească, sentință 2 Cor 1, 9
ἀποκρίνομαι
ἀποκρίνομαι - med. aor. 1. ἀπεκρινάμην, sau (formă pasivă) ἀπεκρίθην,
\sens nr. I.
◦ a răspunde τινί sau πρὸς τίνα cuiva Lc 4, 4; FA 3, 12;
\sens nr. II.
◦ ἀποκριθείς cu εἰπεῖν sau λέγειν: răspunzând, el a zis (ebraism) = a lua cuvântul, a continua să vorbească Mt 11, 25; Mc 9, 5; In 2, 19
ἀπόκρισις
ἀπόκρισις, εως, ή - răspuns Lc 2, 47; In 1, 22
ἀποκρύπτω
ἀποκρύπτω - aor. 1. ἀπέκρυψα, pas. perf. ἀποκέκρυμμαι, a ascunde, a îngropa, a acoperi Mt 25, 18; Col 1, 26
ἀπόκρυφος
ἀπόκρυφος, ον - ascuns Mc 4, 22; Col 2, 3
ἀποκτείνω
ἀποκτείνω - (și -κτένω), viit. -κτενώ, aor. ἀπέκτεινα, pas. aor. ἀπεκτάνθην,
\sens nr. I.
◦ a ucide, a omorî pe cineva τινά Mt 16, 21; 22, 6; Mc 6, 19; In 5, 18; FA 3, 15;
\sens nr. II.
◦ sens fig. Rm 7, 11; 2 Cor 3, 6; Ef 2, 16
ἀποκυέω
ἀποκυέω - (sau ἀποκύω), aor. 1. ἀπεκύησα, a aduce pe lume, a naște Iac 1, 15 și 18
ἀποκυλίω
ἀποκυλίω - viit. -κυλίσω, pas. perf. ἀποκεκύλισμαι, a rostogoli (pentru a deschide) Mt 28, 2

ἀπολαμβάνω

ἀπολαμβάνω - viit. -λήψομαι, aor. 2. ἀπέλαβον,

\sens nr. I.

◦ a primi, a dobândi, a obține Lc 6, 34; 23, 41; Rm 1, 27; Col 3, 24;

\sens nr. II.

◦ med. a lua la o parte Mc 7, 33

ἀπόλαυσις

ἀπόλαυσις, εως, ἡ - plăcere, dulceață (fig.), profit, folos 1 Tim 6, 16; Evr 11, 25

ἀπολείπω

ἀπολείπω - aor. 2. ἀπέλιπον,

\sens nr. I.

◦ a lăsa, a răși 2 Tim 4, 13 și 20; Iuda 1, 6;

\sens nr. II.

◦ a lăsa (pentru mai târziu), a lăsa în rezervă Evr 4, 9; 10, 26

ἀπολείχω

ἀπολείχω - a linge Lc 16, 21 (var.)

ἀπόλλυμι

ἀπόλλυμι - (și ἀπολλύω), viit. ἀπολέσω sau ἀπολώ, aor. 1. ἀπόλεσα, (și med. cu sens intr., v. mai departe),

\sens nr. I.

◦ sens tr. la act. (cu excepția perf.), a) a ucide, a pierde, a face să piară Mt 2, 13; Mc 1, 24; Lc 4, 34; In 10, 10; Rm 14, 15; b) a pierde (ceva), a răți (ceva) Mt 10, 42; Lc 15, 8;

\sens nr. II.

◦ sens intr. la med. ἀπόλλυμαι, viit. ἀπολοῦμαι, aor. 2. ἀπωλόμην și la perf. act. ἀπόλωλα, a) a pieri Mt 26, 52; Mc 4, 38; 1 Cor 10, 19; b) sens teologic a merge la propria sa pieire (moarte), a pieri In 3, 16; oi ἀπολλύμενοι - cei care merg la propria lor moarte 1 Cor 1, 18; c) vorbind de lucruri: a fi pierdut, stricat, distrus; a dispărea Lc 5, 37; 21, 18; Iac 1, 11

Ἀπολλύων

Ἀπολλύων, οντος, ὁ - Apollyon, nume propriu, însemnând (care face să piară; Ap 9, 11

Ἀπολλωνία

Ἀπολλωνία, ας, ἡ - Apollonia, oraș în Macedonia FA 17, 1

Ἀπολλώς

Ἀπολλώς, ὁ - Apollon, creștin din Alexandria FA 18, 24; 1 Cor 1, 12; Tit 3, 13

ἀπολογέομαι

ἀπολογέομαι - aor. ἀπελογησάμην (mai ales: Lc și FA),

\sens nr. I.

◦ a se apăra, a pleda pentru sine Lc 21, 14; FA 19, 33;

\sens nr. II.

◦ a apăra, a pleda pentru cineva Rm 2, 15

ἀπολογία

ἀπολογία, ας, ἡ - apărare + dat. sau πρὸς τινα FA 25, 17, 2 Cor 7, 11

ἀπολούω

ἀπολούω - med. aor. 1. ἀπελουσάμην, la med. a se spăla, a se curăți, a se purifica (de ceva + ac.) FA 22, 16; 1 Cor 6, 11

ἀπολύτρωσις

ἀπολύτρωσις, εως, ἡ -

\sens nr. I.

◦ eliberare, izbăvire Evr 11, 35

\sens nr. II.

◦ răscumpărare Lc 21, 28; Rm 3, 24; Ef 1, 7

ἀπολύω

ἀπολύω -

\sens nr. I.

◦ a elibera, a dezlega Mt 18, 27; Lc 23, 16 și 25; In 18, 39; FA 3, 13; la pas. a fi dezlegat de, a fi eliberat de + gen. Lc 13, 12;

\sens nr. II.

◦ termen juridic: a lăsa să plece, a-și lăsa soția, a repudia (o femeie) Mt 1, 19; Mc 10, 2;

\sens nr. III.

◦ a lăsa mulțimea să plece, a slobozi (o adunare) Mt 14, 15; FA 19, 41

ἀπομάσσω

ἀπομάσσω - med. a scutura (praful) Lc 10, 11

ἀπονέμω

ἀπονέμω - a acorda, a face parte (cuiva de ceva), a împărți, a face părtaş, a distribui 1 Pt 3, 7

ἀπονίπτω

ἀπονίπτω - med. aor. 1. ἀπενιψάμην, med. a spăla Mt 27, 24

ἀποπίπτω

ἀποπίπτω - aor. 2. ἀπέπεσον, a cădea FA 9, 18

ἀποπλανάω

ἀποπλανάω - pas. aor. 1. ἀπεπλανήθην,

\sens nr. I.

◦ a duce la rățacire, a amăgi Mc 13, 22;

\sens nr. II.

◦ pas. a rățaci, a se îndepărta 1 Tim 6, 10

ἀποπλέω

ἀποπλέω - aor. 1. ἀπέπλευσα, (doar în FA) a pleca pe mare, a ridica ancora FA 13, 4

ἀποπλύνω

ἀποπλύνω - aor. 1. ἀπέπλυνα, a spăla (mrejele, năvodul) Lc 5, 2

ἀποπνίγω

ἀποπνίγω - aor. 1. ἀπέπνιξα, pas. aor. ἀπεπνίγην,

\sens nr. I.

◦ a înăbuși Mt 13, 7;

\sens nr. II.

◦ a se îneca Lc 8, 33

ἀπογέω

ἀπογέω - (v. cuvântul următor), imperf. ἠπόρουν,

\sens nr. I.

◦ a fi nesigur, a fi nedumerit, a nu ști ce să faci

\sens nr. II.

◦ med. același sens a fi într-o situație fără ieșire, a fi lipsit 2 Cor 4, 8; Gal 4, 20

ἀπορία

ἀπορία, ας, ἡ - nedumerire, încurcătură, îngrijorare Lc 21, 25

ἀπορρίπτω

ἀπορρίπτω - aor. 1. ἀπέρριψα, intr. a se arunca FA 27, 43

ἀπορφανίζω

ἀπορφανίζω - pas. aor. 1. ἀπωρφανίσθην, la pas. a fi orfan, de unde a fi lipsit de (ἀπό + gen.) prin despărțire 1 Tes 2, 17

ἀποσκευάζω

ἀποσκευάζω - med. aor. 1. ἀπεσκευασάμην, la med. a-și face bagajele (pentru a pleca) FA 21, 15

ἀποσκίασμα

ἀποσκίασμα, ατος, τό - întunecare (prin eclipsă, termen astronomic), umbră Iac 1, 17

ἀποσπάω

ἀποσπάω - aor. 1. ἀπέσπασα, pas. aor. ἀπεσπάσθην,

\sens nr. I.

◦ a trage afară Mt 26, 51;

\sens nr. II.

◦ a atrage, a seduce, a târî FA 20, 30;

\sens nr. III.

◦ pas. a se depărta, a se despărți Lc 22, 41; FA 21, 1

ἀποστασία

ἀποστασία, ας, ἡ - acțiunea de a se îndepărta, lepădare de credință, apostasie FA 21, 21; 2 Tes 2, 3

ἀποστάσιον

ἀποστάσιον, ου, τό -

\sens nr. I.

◦ divorț, despărțire Mt 19, 7;

\sens nr. II.

◦ carte de despărțire Mt 5, 31

ἀποστεγάζω

ἀποστεγάζω - aor. 1. ἀπεστέγασα, a scoate (a desface) acoperișul, a descoperi Mc 2, 4

ἀποστέλλω

ἀποστέλλω - viit. -στέλω, aor. ἀπέστειλα, perf. ἀπέσταλκα, pas. aor. 2. ἀπεστάλην, perf. ἀπέσταλμαι, a trimite la cineva Mt 22, 16; Lc 11, 49 (εἰς) In 1, 19 (πρός); a trimite într-un loc Mt 10, 16; Mc 11, 3; Lc 19, 14; a trimite; țina, ca să, pentru a; Mc 12, 2; Lc 20, 10; a trimite (la propovăduire) Lc 9, 2; In 3, 17; a trimite (secera) Mc 4, 29

ἀποστερέω

ἀποστερέω - aor. 1. ἀπεστέρησα, pas. perf. ἀπεστέρημαι,

\sens nr. I.

◦ a lipsi (pe cineva de ceva), a jefui, a aduce pagubă, a înșela Mc 10, 19; 1 Cor 6, 8; 7, 5;

\sens nr. II.

◦ med. a răbda paguba, înșelăciunea, a se lăsa înșelat, prădat 1 Cor 6, 7;

\sens nr. III.

◦ pas. part. lipsit de 1 Tim 6, 5

ἀποστολή

ἀποστολή, ἥς, ἡ - apostolie, apostolat FA 1, 25; Rm 1, 5

ἀπόστολος

ἀπόστολος, ου, ό -

\sens nr. I.

◦ trimis, sol In 13, 16; Fil 2, 25; Ap 18, 20;

\sens nr. II.

◦ apostol: cei doisprezece Mt 10, 2; apostolii FA 5, 29; un apostol FA 14, 14; Rm 1, 1

ἀποστοματίζω

ἀποστοματίζω - a sili să vorbească Lc 11, 53

ἀποστρέφω

ἀποστρέφω - aor. 1. ἀπέστρεψα, pas. aor. 2. ἀπεστράφην,

\sens nr. I.

◦ tr. a întoarce, a îndepărta, a răzvrăti Lc 23, 14; Rm 11, 26; 2 Tim 4, 4; a aduce înapoi, a pune la loc Mt 26, 52; 27, 3;

\sens nr. II.

◦ intr. a se întoarce FA 3, 26;

\sens nr. III.

◦ med. a respinge, a se îndepărta de Mt 5, 42; Evr 12, 25

ἀποστυγέω

ἀποστυγέω - a detesta, a urî, a avea o aversiune cumplită față de (termen poetic) Rm 12, 9

ἀποσυνάγωγος

ἀποσυνάγωγος, ον - (doar la In) alungat (dat afară) din sinagogă In 9, 22

ἀποτάσσομαι

ἀποτάσσομαι - aor. 1. ἀπεταξάμην, med.

\sens nr. I.

◦ a-și lua rămas bun, a se despărți + dat. Mc 6, 46; Lc 9, 61, FA 18, 18; 2 Cor 2, 13;

\sens nr. II.

◦ a renunța la, a se lepăda de + dat. Lc 14, 33

ἀποτελέω

ἀποτελέω - pas. aor. part. ἀποτελεσθεῖς, a duce la capăt, a săvârși Iac 1, 15

ἀποτίθημι

ἀποτίθημι - med. aor. 2. ἀπεθέμην, a(-și) scoate (haina), a lepăda (prop. și fig.) FA 7, 58; Ef 4, 25; 1 Pt 2, 1

ἀποτινάσσω
 ἀποτινάσσω - aor. 1. ἀπετίναξα, a scutura pentru a face să cadă (cuvânt poetic) Lc 9, 5; FA 28, 5
 ἀποτίνω
 ἀποτίνω - (-τίω), viit. ἀποτίσω, a plăti (termen juridic), a despăgubi Filim 1, 19
 ἀποτολμάω
 ἀποτολμάω - a îndrăzni Rm 10, 20
 ἀποτομία
 ἀποτομία, ας, ἡ - asprime, severitate Rm 11, 22
 ἀποτόμως
 ἀποτόμως - adv. cu asprime, în chip aspru, cu severitate 2 Cor 13, 10; Tit 1, 13
 ἀποτρέπομαι
 ἀποτρέπομαι - med. a se depărta de, a se feri de 2 Tim 3, 5
 ἀπουσία
 ἀπουσία, ας, ἡ - absență, lipsă Fil 2, 12
 ἀποφέρω
 ἀποφέρω - aor. 1. ἀπήνεγκα, inf. aor. 2. ἀπενεγκεῖν, pas. aor. ἀπηνέχθην, a duce, a târî Mc 15, 1; Lc 16, 22; 1 Cor 16, 3; Ap 17, 3; 21, 10
 ἀποφεύγω
 ἀποφεύγω - aor. 2. ἀπέφυγον, a scăpa de, a fugi de (+ gen. sau ac.) 2 Pt 1, 4; 2, 18 și 20
 ἀποφθέγγομαι
 ἀποφθέγγομαι - aor. 1. ἀπεφθηγάμην, (doar în FA), a vorbi, a grăi (sub inspirația lui Dumnezeu) FA 2, 4 și 14; 26, 25
 ἀποφορτίζομαι
 ἀποφορτίζομαι - a descărca (vorbind de o corabie) FA 21, 3
 ἀπόχρησις
 ἀπόχρησις, εως, ἡ - înrebuințare, folosire, abuz Col 2, 22
 ἀποχωρέω
 ἀποχωρέω - aor. 1. ἀπεχώρησα, a se depărta, a se îndepărta, a se despărți Mt 7, 23; FA 13, 13
 ἀποχωρίζω
 ἀποχωρίζω - pas. aor. 1. ἀπεχωρίσθην, pas. a se despărți, a se retrage, a se da în lături FA 15, 39; Ap 6, 14
 ἀποψύχω
 ἀποψύχω - a muri, a-și da sufletul Lc 21, 26
 Ἀππίου
 Ἀππίου φόρον - Forul lui Appius, loc pe via Appia, FA 28, 15
 ἀπρόσιτος
 ἀπρόσιτος, ον - (de la εἶμι) inaccesibil, neapropiat 1 Tim 6, 16
 ἀπρόσκοπος
 ἀπρόσκοπος, ον -
 \sens nr. I.

◦ (act.) care nu este o piedică, un impediment; fig. care nu scandalizează, care nu smintește 1 Cor 10, 32;
 \sens nr. II.
 ◦ (pas.) care nu se clintește, fără poticnire, fără ezitare Fil 1, 10; neîntinat FA 24, 16
 ἀπροσωπολήμπως
 ἀπροσωπολήμπως - adv. cu nepărtinire, fără părtinire, fără preferință 1 Pt 1, 17
 ἄπταιστος
 ἄπταιστος, ον - fără cădere, fără păcat Iuda 1, 24
 ἄπτω
 ἄπτω - aor. ἤψα, a lega, a prinde, de unde
 \sens nr. I.
 ◦ a aprinde Lc 8, 16;
 \sens nr. II.
 ◦ la med. a atinge τινός pe cineva sau ceva Mt 8, 3; Mc 3, 10; Lc 18, 15; In 20, 17
 Ἀπφία
 Ἀπφία, ας, ἡ - Apfia, soția lui Filimon (?) Filim 1, 2
 ἀπωθέομαι
 ἀπωθέομαι - med. aor. 1. ἀπωσάμην, a respinge, a împrănci, a lepăda FA 7, 27; 7, 39; 13, 46; Rm 11, 1 - 2; 1 Tim 1, 19
 ἀπώλεια
 ἀπώλεια, ας, ἡ - pierdere, piere
 \sens nr. I.
 ◦ sens activ cheltuială, pagubă, risipă, pierdere Mc 14, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ sens pasiv pierdere suferită, pierzare, piere, moarte FA 8, 20; 1 Tim 6, 9; 2 Pt 3, 16; Ap 17, 8; fiul pierzării In 17, 12; 2 Tes 2, 3
 ἄρα
 ἄρα -
 \sens nr. I.
 ◦ deci, astfel, ca urmare, prin urmare Rm 7, 21;
 \sens nr. II.
 ◦ dar, însă, trebuie să se știe că Mt 12, 28;
 \sens nr. III.
 ◦ combinată cu alte particule: a) εἰ ἄρα - dacă din întâmplare Mc 11, 13 (interogație indirectă) b) ἄρα γε, ἄραγε - deci, așadar Mt 7, 20; 17, 26; FA 11, 18; c) ἄρα οὐν - așa deci, pe scurt Rm 5, 18; 7, 25; 8, 12 etc.; după un cuvânt Mt 18, 1 sau la începutul unei fraze Lc 11, 48; Rm 10, 17; 1 Cor 15, 18
 ἄρα
 ἄρα - particulă interogativă, oare? FA 8, 30
 ἄρά
 ἄρά, ἄς, ἡ - blestem, imprecție, ocară Rm 3, 14
 Ἀραβία
 Ἀραβία, ας, ἡ - Arabia Gal 1, 17; 4, 25
 Ἀράμ

Ἄραμ, ὁ - Aram Mt 1, 3; Lc 3, 33
 ἄραφος
 ἄραφος - v. ἄρραφος
 Ἄραψ, αβος, ὁ - arab FA 2, 11
 ἀργέω
 ἀργέω - a zăbovi, a fi inactiv, a fi fără rezultat 2 Pt 2, 3
 ἀργός
 ἀργός, ἡ, ὄν - (de la ἄ, ἔργον)
 \sens nr. I.
 ◦ leneș, inactiv 1 Tim 5, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ trândav Tit 1, 12;
 \sens nr. III.
 ◦ nefolositor, deșert, zadarnic, mort Mt 12, 36; Iac 2, 20; 2 Pt 1, 8
 ἀργυρέος
 ἀργυρέος -οῦς, ἑα -ᾶ, ἔον -οῦν - de argint FA 19, 24
 ἀργύριον
 ἀργύριον, ου, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ argint (metal) 1 Cor 3, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ argint (piesă, monedă) Mt 25, 18; Lc 9, 3; FA 8, 20; în particular, siclu de argint Mt 26, 15
 ἀργυροκόπος
 ἀργυροκόπος, ου, ὁ - argintar FA 19, 24
 ἄργυρος
 ἄργυρος, ου, ὁ - argint
 \sens nr. I.
 ◦ monedă Mt 10, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ materie 1 Cor 3, 12 (var.); FA 17, 29; Ap 18, 12
 Ἄρειος
 Ἄρειος, ου, πάγος, ου, ὁ - Areopagul FA 17, 19 și 22 (două posibilități de amplasare ca sediu al tribunalului: sau colina cu același nume, sau porticul lui Atallos)
 Ἀρεοπαγίτης
 Ἀρεοπαγίτης, ου, ὁ - Areopagit, membru al Areopagului FA 17, 34
 ἀρεσκεία
 ἀρεσκεία, ας, ἡ - dorința de a plăcea, de a mulțumi Col 1, 10
 ἀρέσκω
 ἀρέσκω - viit. ἀρέσω, aor. 1. ἤρσα, a plăcea Mt 14, 6; Rm 8, 8; Gal 1, 10; 1 Tes 2, 4
 ἀρεστός
 ἀρεστός, ἡ, ὄν - care place, plăcut FA 6, 2 (impers. + inf.) In 8, 29; 1 In 3, 22
 Ἄρέτας
 Ἄρέτας, α, ὁ - Aretas IV, regele nabatheenilor (9 î.d.H. - 40 d.H.), 2 Cor 11, 32

ἀρετή
 ἀρετή, ἡς, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ virtute, faptă bună Fil 4, 8; 2 Pt 1, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ întrebuintare influențată de
 \sens nr. V.
 ◦ T.: virtuțile lui Dumnezeu, bunătățile lui Dumnezeu, putere minunată, minuni 1 Pt 2, 9
 ἀρήν
 ἀρήν, ἀρνός, ὁ - miel Lc 10, 3
 ἀριθμέω
 ἀριθμέω - aor. 1. ἠρίθμησα, a număra, a socoti Mt 10, 30; Ap 7, 9
 ἀριθμός
 ἀριθμός, οῦ, ὁ - număr Lc 22, 3; FA 6, 7; In 6, 10 (ac. de relație)
 Ἀριμαθαία
 Ἀριμαθαία, ας, ἡ - Arimathea, oraș în Iudeea Mt 27, 57; Mc 15, 43; Lc 23, 51; In 19, 38
 Ἀρίσταρχος
 Ἀρίσταρχος, ου, ὁ - Aristarh din Tesalonic, tovarăș al lui Pavel FA 19, 29; 20, 4; 27, 2; Col 4, 10; Filim 1, 24
 ἀριστάω
 ἀριστάω - aor. 1. ἠρίστησα, a prânzi, a lua masa (de prânz) Lc 11, 37; In 21, 12 și 15
 ἀριστερός
 ἀριστερός, ἄ, ὄν - stâng (care este la stânga) Mt 6, 3; 2 Cor 6, 7
 Ἀριστόβουλος
 Ἀριστόβουλος, ου, ὁ - Aristobul Rm 16, 10
 ἄριστον
 ἄριστον, ου, τό - (masă de) prânz, ospăț Mt 22, 4; Lc 11, 38; 14, 12
 ἀρκετός
 ἀρκετός, ἡ, ὄν - destul, suficient, îndeștător Mt 6, 34; 1 Pt 4, 3 (subst. n.); Mt 10, 25 impers. + ἵνα
 ἀρκέω - aor. 1. ἤρκησα, pas. viit. ἀρκεσθήσομαι,
 \sens nr. I.
 ◦ act. a ajunge, a fi suficient, a fi de ajuns Mt 25, 9; In 6, 7; 2 Cor 12, 9; In 18, 4 (impers.)
 \sens nr. II.
 ◦ pas. a se mulțumi, a fi mulțumit (satisfăcut), a se îndeștula + dat. sau ἐνί + dat. Lc 3, 14; Evr 13, 5; 1 Tim 6, 8
 ἄρκος
 ἄρκος sau ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ - urs, ursoaică Ap 13, 2
 ἄρμα
 ἄρμα, ατος, τό - car FA 8, 28; Ap 9, 9
 Ἀρμαγεδ(δ)ών

Ἄρμαγεδ(δ)ών - (indecl.) Harmagedon Ap 16, 16, de la Har - magedon = muntele bătăliilor, cf. ebr. Megiddo 4 Rg. 23, 29

ἄρμόζομαι
 ἄρμόζομαι - med. aor. 1. ἤρμωσάμην, a uni, a logodi (o femeie cu un bărbat) 2 Cor 11, 2

ἄρμός
 ἄρμός, οὔ, ὄ - încheietură, articulație Evr 4, 12

ἄρνας
 ἄρνας - ac. pl. de la ἀρήν

ἀρνέομαι - viit. ἀρνήσομαι, aor. 1. ἤρνησάμην, perf. ἤρνημαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a refuza, a nu vrea Evr 11, 24;
 \sens nr. II.
 ◦ a tăgădui (pe cineva sau ceva), a nega, a se lepăda de Mt 10, 33; Lc 8, 45; In 1, 20; FA 7, 35; 1 In 2, 22; Ap 2, 13;
 \sens nr. III.
 ◦ a se lepăda de sine, a se tăgădui pe sine Lc 9, 23; 2 Tim 2, 13

Ἄρνι
 Ἄρνι, ὄ - Arni, strămoș al lui Isus Lc 3, 33

ἀρνίον
 ἀρνίον, ου, τό - (Ap) miel, mielușel (referitor la Hristos) Ap 5, 6 și 8; 12, 11; 13, 8; (în Biserică) In 21, 15

ἀροτριάω
 ἀροτριάω - a ara Lc 17, 7; 1 Cor 9, 10

ἄροτρον
 ἄροτρον, ου, τό - plug Lc 9, 62

ἄρπαγή
 ἄρπαγή, ἥς, ἡ - răpire, furt, jaf, prădăciune Mt 23, 25; Evr 10, 34

ἄρπαγμός
 ἄρπαγμός, οὔ, ὄ - obiect de răpit, pradă de luat Fil 2, 6

ἀρπάζω
 ἀρπάζω - aor. 1. ἤρπασα, pas. aor. 1. ἤρπάσθην, aor. 2. ἤρπάγην,
 \sens nr. I.
 ◦ a lua cu forța, a jefui, a răpi, a fura (ceva) Mt 12, 29;
 \sens nr. II.
 ◦ a lua cu sila, a lua în grabă, a smulge In 6, 15; 10, 28; FA 23, 10; Iuda 1, 23;
 \sens nr. III.
 ◦ a lua, a răpi (acțiune a Duhului) FA 8, 39; 2 Cor 12, 2 (la cer)

ἄρπαξ
 ἄρπαξ, αἰος -
 \sens nr. I.
 ◦ adj. răpitor, hrăpăreț Mt 7, 15;
 \sens nr. II.
 ◦ subst. hoț, răpitor, tâlhar 1 Cor 5, 10; 6, 10

ἄρραβών
 ἄρραβών, ὄνος, ὄ - arvună, zălog 2 Cor 1, 22; 5, 5; Ef 1, 14

ἄρραφος
 ἄρραφος, ον - (ράπτω - a coase), fără cusătură In 19, 23

ἄρρηγ
 ἄρρηγ = ἄρρηγ

ἄρρηγτος, ον - (cf. ῥήμα), de nespun, care nu poate fi spus 2 Cor 12, 4

ἄρρωστος
 ἄρρωστος, ον - (cf. ῥώνυμι), bolnav, neputincios, slab Mt 14, 14; Mc 6, 5

ἀρσενικοίτης
 ἀρσενικοίτης, οὔ, ὄ - pederast, homosexual, sodomit 1 Cor 6, 9; 1 Tim 1, 10

ἄρσην
 ἄρσην, ενος, ὄ sau ἄρσεν, ενος, τό - bărbat, mascul, bărbătesc Mt 19, 4; Rm 1, 27; Ap 12, 5

Ἄρτεμῆς
 Ἄρτεμῆς, ἃ, ὄ - Artemas, prieten al lui Pavel Tit 3, 12

Ἄρτεμις
 Ἄρτεμις, ἰδος și ἰος, ἡ - Artemis, Diana, zeiță al cărei templu din Efes era una dintre cele șapte minuni ale lumii FA 19, 24

ἀρτέμων
 ἀρτέμων, ονος, ὄ - pânză la artimon, vântrele FA 27, 40

ἄρτι
 ἄρτι - adv. de timp
 \sens nr. I.
 ◦ acum, de curând, numaidecât, într-o clipă (în trecut), tocmai Mt 9, 18; Ap 12, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ imediat, într-o clipă (în viitor) Mt 3, 15; 26, 53;
 \sens nr. III.
 ◦ acum, în acest ceas, în acest moment, astăzi Mt 11, 12; In 2, 10; 9, 19; 1 Cor 13, 12; Gal 1, 9; 1 Pt 1, 6; ἀπ' ἄρτι - începând de acum In 13, 19;
 \sens nr. IV.
 ◦ (adj.) 1 Cor 4, 11

ἀρτιγέννητος
 ἀρτιγέννητος, ον - nou-născut 1 Pt 2, 2

ἄρτιος
 ἄρτιος, ἰα, ον - (cf. ἄριστος) bine pregătit, bine săvârșit 2 Tim 3, 17

ἄρτος
 ἄρτος, ου, ὄ -
 \sens nr. I.
 ◦ pâine Mt 12, 4; Mc 2, 26; In 6, 35;
 \sens nr. II.
 ◦ hrană, mâncare Mc 3, 20; Lc 15, 17; 2 Tes 3, 8; expresie metaforică In 13, 18

ἀρτύω
 ἀρτύω - pas. perf. ἤρτυμαι, a condimenta, a drege cu sare Mc 9, 50; Col 4, 6

Ἄρφαξάδ

Ἄρφαξάδ, ὁ - Arfaxad Lc 3, 36

ἀρχάγγελος

ἀρχάγγελος, ου, ὁ - arhanghel 1 Tes 4, 16; Iuda 1, 9

ἀρχαῖος

ἀρχαῖος, α, ov - vechi, antic, de demult Lc 9, 8; FA 15, 7; 2 Cor 5, 17; Ap 12, 9

Ἀρχέλαος

Ἀρχέλαος, ου, ὁ - Arhelau, fiul lui Irod cel Mare, etnarh al Iudeii, Idumeii și Samariei (4 î.d.H. - 6 d.H.) după moartea tatălui său Mt 2, 22

ἀρχή

ἀρχή, ἦς, ἡ -

\sens nr. I.

◦ început Mt 19, 4; 24, 21; Mc 1, 1; In 1, 1; Fil 4, 15; 2 Tes 2, 13;

\sens nr. II.

◦ cauză, principiu Ap 3, 14;

\sens nr. III.

◦ dregător, stăpânire, căpetenie, funcție publică, demnitate Lc 12, 11; 20, 20; Col 1, 16; Tit 3, 1; Iuda 1, 6

ἀρχηγός

ἀρχηγός, οῦ, ὁ - stăpânitor, conducător, începător FA 5, 31; Evr 12, 2

ἀρχιερατικός

ἀρχιερατικός, ἡ, ὄν - arhieresc FA 4, 6

ἀρχιερεύς

ἀρχιερεύς, ἑως, ὁ -

\sens nr. I.

◦ mare preot evreu, arhieru In 18, 13; FA 22, 5; la pl. Mt 2, 4; 26, 3; Lc 19, 47;

\sens nr. II.

◦ demnitate hristologică: Hristos ca mare preot Evr 2, 17; 3, 1; 4, 14; 5, 10

ἀρχιποίμην

ἀρχιποίμην, ενος, ὁ - mai-marele păstorilor 1 Pt 5, 4

Ἄρχιππος

Ἄρχιππος, ου, ὁ - Arhip, creștin din Colose Col 4, 17; Filim 1, 2

ἀρχισυνάγωγος

ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ - mai-marele sinagogii Mt 5, 22; FA 13, 15

ἀρχιτέκτων

ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ - arhitect 1 Cor 3, 10

ἀρχιτελώνης

ἀρχιτελώνης, ου, ὁ - mai-marele vameșilor Lc 19, 2

ἀρχιτρίκλινος

ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ - organizator al unei mese, al unui ospăț, nun In 2, 8 sq.

ἄρχω -

\sens nr. I.

◦ act. a cârmui, a domni, a stăpâni (rar) Mc 10, 42; Rm 15, 12;

\sens nr. II.

◦ med. viit. ἄρξομαι, aor. ἤρξάμην, a începe (tr. sau intr.) a) abs. Lc 3, 23; 24, 27; FA 8, 35; 1 Pt 4, 17; b) cu inf.: a începe să Mt 11, 7; 24, 49

ἄρχων

ἄρχων, ονος, ὁ -

\sens nr. I.

◦ cârmuitor, conducător, fruntaș, domn Mt 20, 25; FA 4, 26; Ap 1, 5;

\sens nr. II.

◦ mai-marele sinagogii Lc 8, 41; fruntaș, conducător al iudeilor In 3, 1; preoții FA 4, 5; dregători, autoritățile publice FA 16, 19;

\sens nr. III.

◦ puterea (puterile), duhurile (rele?) care acționează peste autoritățile omenești Mt 9, 34; In 12, 31; 1 Cor 2, 6 - 8; Ef 2, 2

ἄρωμα

ἄρωμα, ατος, τό - mireasmă, mirodenie Mc 16, 1

Ἄσά

Ἄσά, ὁ - Asa sau Asaf Mt 1, 7

ἀσάλευτος

ἀσάλευτος, ον -

\sens nr. I.

◦ nemișcat, neclintit, imobil FA 27, 41;

\sens nr. II.

◦ de neclintit, statornic, ferm Evr 12, 28

Ἄσάφ

Ἄσάφ - Asaf sau Asa Mt 1, 7

ἄσβεστος

ἄσβεστος, ον - care nu se stinge, de nestins Mt 3, 12

ἀσέβεια

ἀσέβεια, ας, ἡ - fărădelege, nelegiuire, lipsă de pietate, necredință Rm 1, 18; 2 Tim 2, 16; Tit 2, 12; Iuda 1, 15

ἀσεβέω

ἀσεβέω - aor. 1. ἡσέβησα, a fi nelegiuit, a săvârși o nelegiuire 2 Pt 2, 6; Iuda 1, 15

ἀσεβής

ἀσεβής, ἑς - necredincios, păcătos, fără de credință Rm 4, 5; 1 Tim 1, 9; 2 Pt 2, 5

ἀσέλγεια

ἀσέλγεια, ας, ἡ - necumpătate, desfrânare, desfrâu, abuz, exces, nerușinare Mc 7, 22; 2 Cor 12, 21; 1 Pt 4, 3

ἄσημος

ἄσημος, ον - neînsemnat, fără faimă, fără renume FA 21, 39

Ἀσήρ

Ἀσήρ, ὁ - Așer, al optulea fiu al lui Iacob; numele unui trib Lc 2, 36; Ap 7, 6

ἀσθένεια

ἀσθένεια, ας, ἡ -

\sens nr. I.

◦ neputință, slăbiciune, boală Mt 8, 17; In 5, 5; 1 Cor 15, 43; Gal 4, 13; Evr 11, 34;

\sens nr. II.

- slăbiciunea firii omenesti 2 Cor 13, 4; Evr 5, 2;

\sens nr. III.

- fig. slăbiciune 1 Cor 2, 3; (a trupului) Rm 6, 19; Evr 4, 15

ἀσθενέω

ἀσθενέω - aor. 1. ἠσθένησα,

\sens nr. I.

- a fi bolnav, a fi neputincios Lc 4, 40; In 11, 1; 2 Tim 4, 20; Iac 5, 14;

\sens nr. II.

- în sens teologic pentru a vorbi de slăbiciunea credinței Rm 14, 2; 1 Cor 8, 11; 2 Cor 11, 29;

\sens nr. III.

- pentru a vorbi de neputință, de slăbiciune în general 2 Cor 12, 10

ἀσθένημα

ἀσθένημα, ατος, τό - slăbiciune Rm 15, 1

ἀσθενής

ἀσθενής, ἑς -

\sens nr. I.

- slab, bolnav Mt 25, 43; ὁ ἀσθενής - bolnavul FA 5, 15; 1 Cor 11, 30;

\sens nr. II.

- neputincios, slab Mt 26, 41; 1 Pt 3, 7;

\sens nr. III.

- fig. 1 Cor 4, 10; Evr 7, 18;

\sens nr. IV.

- sens teologic Rm 5, 6; 1 Cor 8, 7

Ἀσία

Ἀσία, ας, ἡ - Asia, provincie romană, proconsulară, care avea capitala la Efes FA 2, 9 etc.

Ἀσιανός

Ἀσιανός, οὔ, ὁ - originar din provincia Asia FA 20, 4

Ἀσιάρχης

Ἀσιάρχης, ου, ὁ - dregător (căpetenie) al Asiei FA 19, 31

ἀσιτία

ἀσιτία, ας, ἡ - faptul de a nu mânca, foamete FA 27, 21

ἄσιτος

ἄσιτος, ον - adj. cu stomacul gol, nemâncat FA 27, 33

ἀσκέω

ἀσκέω - a se strădui să, a-și da osteneala să + inf. FA 24, 16

ἀσκός

ἀσκός, οὔ, ὁ - burduf Mt 9, 17; Mc 2, 22

ἀσμένως

ἀσμένως - adv. cu bucurie, de bunăvoie FA 2, 41 (var.); 21, 17

ἄσοφος

ἄσοφος, ον - neînțelept, nesăbuit Ef 5, 15

ἀσπάζομαι

ἀσπάζομαι - aor. 1. ἠσπασάμην,

\sens nr. I.

- a saluta, a îmbrățișa Mt 10, 12; Mc 9, 15; FA 21, 19; Rm 16, 16;

\sens nr. II.

- a adresa un salut oficial FA 25, 13;

\sens nr. III.

- fig. Evr 11, 13

ἀσπασμός

ἀσπασμός, οὔ, ὁ - salutare

\sens nr. I.

- orală Mt 23, 7;

\sens nr. II.

- scrisă 1 Cor 16, 21

ἄσπιλος

ἄσπιλος, ον - neprihănit, fără pată 1 Pt 1, 19; fig. 1 Tim 6, 14; Iac 1, 27

ἀσπίς

ἀσπίς, ἴδος, ἡ - viperă, aspidă (șarpe a căruia mușcătură este mortală) Rm 3, 13

ἄσπονδος

ἄσπονδος, ον - fără libație; neîndurător, de neînduplecat 2 Tim 3, 3

ἀσσάριον

ἀσσάριον, ου, τό - as (monedă valorând a patra parte dintr-o drahmă) Mt 10, 29; Lc 12, 6

ἄσσον

ἄσσον - adv. (comp. de la ἄγχι), mai aproape FA 27, 13

Ἄσσος

Ἄσσος, ου, ἡ - Assos, oraș pe coasta Mysiei FA 20, 13

ἀστατέω

ἀστατέω - a fi rătăcitor, a nu avea loc de ședere stabil, a fi pribeag 1 Cor 4, 11

ἀστείος

ἀστείος, ον - de (la) oraș, plăcut, draguț, frumos Evr 11, 23; plăcut cuiva + dat. FA 7, 20

ἀστήρ

ἀστήρ, ἀστέρος, ὁ -

\sens nr. I.

- stea, astru Mt 2, 7; 24, 29; Mc 13, 25; 1 Cor 15, 41; cele 7 stele Ap 1, 16;

\sens nr. II.

- fig. Iuda 1, 13

ἀστήρικτος

ἀστήρικτος, ον - neconsolidat, neîntărit (pe pământ), nestatornic (fig.) 2 Pt 2, 14; 3, 16

ἄστοργος

ἄστοργος, ον - care nu are dragoste, fără dragoste, lipsit de dragoste Rm 1, 31; 2 Tim 3, 3

ἀστοχέω
 ἀστοχέω - aor. ἠστοχῆσα, a rătăci de la, a se îndeprăta de + gen. 1 Tim 1, 6
 ἀστραπή
 ἀστραπή, ῆς, ἡ - fulger Lc 10, 18; Ap 4, 5
 ἀστράπτω
 ἀστράπτω - a fulgera, a străluci (vorbind de fulger), a scânteia Lc 17, 24; 24, 4
 ἄστρον
 ἄστρον, ου, τό - astru, stea Lc 21, 25; FA 27, 20
 Ἀσύγκριτος
 Ἀσύγκριτος, ου, ὁ - (= care nu se poate compara, incomparabil), n. prop. Asincrit Rm 16, 14
 ἀσύμφωνος
 ἀσύμφωνος, ον - care nu este de acord, dezbinat FA 28, 25
 ἀσύνητος
 ἀσύνητος, ον - fără înțelegere, neînțelegător, neînțelept, nepriceput Mt 15, 16; Rm 1, 21
 ἀσύνθετος
 ἀσύνθετος, ον - nesincer, neloial, care își calcă cuvântul, nestatornic Rm 1, 31
 ἀσφάλεια
 ἀσφάλεια, ας, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ siguranță, liniște, tihnă, fermitate FA 5, 23; 1 Tes 5, 3;
 \sens nr. II.
 ◦ temeinicie, certitudine, valoare Lc 1, 4
 ἀσφαλής
 ἀσφαλής, ἐς - sigur, cert, neclintit FA 25, 26; Evr 6, 19; subst. τὸ ἀσφαλές - motiv exact, cauză sigură, adevărul FA 21, 34
 ἀσφαλίζω
 ἀσφαλίζω - pas. aor. 1. ἠσφαλίσθην, a păzi, a supraveghea foarte bine, a ține sub pază sigură Mt 27, 64 - 66
 ἀσφαλῶς
 ἀσφαλῶς - adv. în chip sigur, cu pază, cu certitudine Mc 14, 44
 ἀσχημονέω
 ἀσχημονέω - a fi rușin convenabil, a fi lipsit de cuviință, a se purta cu necuviință 1 Cor 7, 36; 13, 5
 ἀσχημοσύνη
 ἀσχημοσύνη, ης, ἡ - necuviință, rușine Rm 1, 27; Ap 16, 15
 ἀσχήμων
 ἀσχήμων, ονος - necuviincios, rușinos, blamabil 1 Cor 12, 23
 ἄσωτία
 ἄσωτία, ας, ἡ - pierzanie, prăpăd, de unde desfrâu Ef 5, 18; 1 Pt 4, 4
 ἀσώτως
 ἀσώτως - adv. în desfrâu, în desfrânări, în chip desfrânat Lc 15, 13
 ἀτακτέω

ἀτακτέω - aor. 1. ἠτάκτησα, a trăi în dezordine, a fi în neorânduială 2 Tes 3, 7
 ἄτακτος
 ἄτακτος, ον - care trăiește în dezordine, care este fără rânduială, nedisciplinat 1 Tes 5, 14
 ἀτάκτως
 ἀτάκτως - adv. fără rânduială, în dezordine 2 Tes 3, 6 și 11
 ἄτεκνος
 ἄτεκνος, ον - fără copii Lc 20, 28 - 30
 ἀτενίζω
 ἀτενίζω - aor. 1. ἠτένισα, a fixa privirea asupra cuiva, a privi cu atenție, a-și aținti privirea asupra cuiva + dat. sau εἰς τινα Lc 4, 20; FA 1, 20; 2 Cor 3, 7
 ἄτερ
 ἄτερ - prep. + gen., fără Lc 22, 6; 22, 35
 ἀτιμάζω
 ἀτιμάζω - aor. 1. ἠτίμησα, pas. aor. ἠτιμάσθην, a pângări, a batjocori, a acoperi de ocară, a se purta în chip rușinos Lc 20, 11; Rm 1, 24
 ἀτιμάω
 ἀτιμάω = ἀτιμάζω Mc 12, 4
 ἀτιμία
 ἀτιμία, ας, ἡ - (doar la Pavel) ocară, dispreț, rușine, infamie, necinste, lipsă de cinste Rm 1, 26
 ἄτιμος
 ἄτιμος, ον - disprețuit, fără cinste, de necinste Mt 13, 57; Mc 6, 4; 1 Cor 4, 10; 12, 23
 ἀτιμώω
 ἀτιμώω - a necinsti, a acoperi cu ocară, a izgoni cu ocară Mc 12, 4 (var.)
 ἀτιμίς
 ἀτιμίς, ἴδος, ἡ - abur Iac 4, 14
 ἄτομος
 ἄτομος, ον - indivizibil, de nedespărțit; ἐν ἀτόμῳ 1 Cor 15, 52 - într-o clipă, deodată
 ἄτοπος
 ἄτοπος, ον - care nu este la locul său, supărător, neplăcut, rău FA 28, 6; 2 Tes 3, 2
 Ἀττάλεια
 Ἀττάλεια, ας, ἡ - Atalia, port al Pamfiliei FA 14, 25
 αὐγάζω
 αὐγάζω - aor. 1. inf. αὐγάσαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a străluci, a lumina (?) sau corect:
 \sens nr. II.
 ◦ a fixa ochii pe, a înțelege 2 Cor 4, 4
 αὐγή
 αὐγή, ῆς, ἡ - lumina zilei, zori FA 20, 11
 Αὔγουστος
 Αὔγουστος, ου, ὁ - Augustus, primul împărat roman Lc 2, 1
 αὐθάδης

αὐθάδης, ες - îngâmfat, trufas, arrogant, plin de sine Tit 1, 7; 2 Pt 2, 10
αὐθαίρετος, ον - care acționează de bună voie, voluntar, de la sine 2 Cor 8, 3
αὐθεντέω
αὐθεντέω - a stăpâni peste, a domni peste 1 Tim 2, 12
αὐλέω
αὐλέω - aor. 1. ηὔλησα, (v. αὐλός), a cânta din flaut Mt 11, 17; 1 Cor 14, 7
αὐλή
αὐλή, ἦς, ἡ -
\sens nr. I.
◦ staul, stână, țarc, târlă In 10, 1; 10, 16;
\sens nr. II.
◦ curtea interioară a unei case Mt 26, 58; Lc 22, 55; In 18, 15;
\sens nr. III.
◦ curtea din afara (piața) templului Ap 11, 2;
\sens nr. IV.
◦ casă, palat Mt 26, 3; Mc 15, 16; Lc 11, 21
αὐλητής
αὐλητής, οὔ, ὅ - (αὐλέω), cântăreț din flaut Mt 9, 23; Ap 18, 22
αὐλίζομαι
αὐλίζομαι - aor. 1. ηὐλίσθην, (αὐλή), a rămâne în staul (târlă) în timpul nopții, de unde a petrece noaptea Mt 21, 17; Lc 21, 37
αὐλός
αὐλός, οὔ, ὅ - flaut 1 Cor 14, 7
αὐξάνω
αὐξάνω - sau αὔξω, imperf. ηὔξανον, viit. αὐξήσω, aor. 1. ηὔξησα, pas. aor. ηὐξήθην,
\sens nr. I.
◦ tr. act. a face să crească, a mări 1 Cor 3, 6; 2 Cor 9, 10;
\sens nr. II.
◦ pas. a crește, a spori Mc 4, 8; Col 1, 6; 1 Pt 2, 2;
\sens nr. III.
◦ intr. act. a) a crește, a spori Mt 6, 28; fig. Ef 2, 21; 4, 15; b) a se înmulți, a se răspândi FA 7, 17; 12, 24
αὔξησις
αὔξησις, εως, ἡ - creștere Ef 4, 16; Col 2, 19
αὔριον
αὔριον - adv. mâine Mt 6, 30; Lc 12, 28; 13, 32; Iac 4, 13 - 14
αὐστηρός
αὐστηρός, ἄ, ὄν - (αὔω - a arde, a usca, a seca), dur, sever, aspru Lc 19, 21
αὐτάρκεια
αὐτάρκεια, ας, ἡ -
\sens nr. I.
◦ îndeostulare 2 Cor 9, 8 (ceea ce este de ajuns);
\sens nr. II.
◦ acțiunea de a fi mulțumit cu ceea ce ai, cumpătare a dorințelor 1 Tim 6, 6

αὐτάρκης
αὐτάρκης, ες - care este mulțumit (îndeostulat, satisfăcut) cu ceea ce are Fil 4, 11
αὐτοκατάκριτος
αὐτοκατάκριτος, ον - care se osândește singur Tit 3, 11
αὐτόματος
αὐτόματος, η, ον - care acționează de la sine, singur Mc 4, 28; FA 12, 10
αὐτόπτης
αὐτόπτης, ου, ὅ - (cf. ὄψομαι, de la ὄραω), martor ocular Lc 1, 2
αὐτός
αὐτός, ἡ, ὅ - pron.
\sens nr. I.
◦ pron. pers. de pers. a III - a, el, ea (folosit la toate cazurile, inclusiv nominativul, contrar regulilor limbii clasice) Mt 7, 9; Mc 14, 15; Lc 2, 50; Rm 1, 20;
\sens nr. II.
◦ pron. de întărire (neprecedat de articol) In 3, 28; Ἰησοῦς αὐτός - Isus Însuși In 4, 2; 2 Cor 11, 14; Evr 9, 23; Ap 21, 3;
\sens nr. III.
◦ pron. - adj. dem. (precedat de articol) ὁ αὐτός - același (cu crază: αὐτός - ὁ αὐτός; αὐτή - ἡ αὐτή; ταυτό - τὸ αὐτό) Mt 5, 46; Lc 6, 33; FA 15, 27; 1 Cor 12, 4
αὐτοῦ
αὐτοῦ - adv. de loc aici, acolo Mt 26, 36; FA 15, 34
αὐτοῦ
αὐτοῦ, ἦς, οὔ - pron. refl. = éαυτοῦ
αὐτόφωρος, ον - prins în flagrant delict, prins asupra faptului In 8, 4
αὐτόχειρ
αὐτόχειρ, -χειρος - care face cu mâna sa, cu mâna proprie FA 27, 19
αὐχέω
αὐχέω - a se lăuda, a se făli, a se mândri Iac 3, 5
αὐχμηρός
αὐχμηρός, ἄ, ὄν - uscat, sec, de unde întunecos 2 Pt 1, 19
ἀφαιρέω
ἀφαιρέω - viit. -ήσω, viit. 2 ἀφελῶ, aor. 2. ἀφείλον, med. aor. 2. ἀφειλόμην, pas. viit. ἀφαιρέθσομαι, a lua, a ridica Lc 1, 25; Rm 11, 27
ἀφανής
ἀφανής, ἐς - nevăzut, ascuns Evr 4, 13
ἀφανίζω
ἀφανίζω - pas. aor. ἠφανίσθην, a nimici, a distruge, a strica Mt 6, 19; la med.-pas. a dispărea, a pieri FA 13, 41; Iac 4, 14
ἀφανισμός
ἀφανισμός, οὔ, ὅ - pieire, dispariție Evr 8, 13
ἄφαντος
ἄφαντος, ον - nevăzut, care dispăre Lc 24, 31
ἀφεδρών
ἀφεδρών, ὤνος, ὅ - closet, latrină Mt 15, 17; Mc 7, 19

ἀφειδία
 ἀφειδία, ας, ἡ - necruțare, acțiunea de a trata cu asprime Col 2, 23
 ἀφελότης
 ἀφελότης, ητος, ἡ - curăție, simplitate FA 2, 46
 ἄφεις
 ἄφεις, εως, ἡ - eliberare, dezrobire, iertare Mt 26, 28; ἄφεις τῶν ἀμαρτιῶν - iertarea păcatelor Lc 4, 18; FA 2, 38; Ef 1, 7; Col 1, 14
 ἀφή
 ἀφή, ἦς, ἡ - (ἀπτω) încheietură Ef 4, 16; Col 2, 19
 ἀφθαρσία
 ἀφθαρσία, ας, ἡ - nesticăciune, integritate morală, curăție 1 Cor 15, 42; Ef 6, 24, într-un chip definitiv
 ἄφθαρτος
 ἄφθαρτος, ον - nesticăcios, integru 1 Cor 9, 25; 15, 22; 1 Pt 1, 4
 ἀφθορία
 ἀφθορία, ας, ἡ - neschimbare, nesticăciune, puritate, curăție Tit 2, 7
 ἀφήμι
 ἀφήμι sau ἀφίω - imperf. ἤφιεν Mc 1, 34, viit. ἀφήσω, aor. ἀφήκα (pers. a II - a ἀφήκες Ap 2, 4, imper. sg. ἄφες, ἄφετε; conj. ἀφῶ, inf. ἀφείναι; part. ἀφείς, έντος), pas. ἀφίεμαι, viit. ἀφεθήσομαι, aor. ἀφέθην, perf. pers. a III - a pl. ἀφέωνται,
 \sens nr. I.
 ◦ a trimite, a da drumul, a lăsa să plece (mulțimea) Mt 13, 36; 18, 27; a-și da duhul, a-și da sufletul, a muri Mt 27, 50;
 \sens nr. II.
 ◦ a lăsa deoparte, a trece cu vederea, a neglija Mt 15, 14; 23, 23;
 \sens nr. III.
 ◦ a ierta: o datorie Mt 16, 12; 18, 32; greșelile Mc 11, 25; păcatele Lc 5, 20; Iac 5, 15; a ierta cuiva Mt 12, 32;
 \sens nr. IV.
 ◦ a lăsa, a părăsi a) pe cineva sau ceva Mt 5, 24; Mc 1, 20; In 8, 29; b) fig. Rm 1, 27; Evr 6, 1; Ap 2, 4;
 \sens nr. V.
 ◦ a lăsa (în toate sensurile): a cruța Mc 11, 6; Lc 13, 8; FA 5, 38; a nu împiedica, expresie: ἄφες + conj. (lasă; Lc 6, 42
 ἀφικνέομαι
 ἀφικνέομαι - aor. 2. ἀφικόμην, a veni, a sosi până la, a ajunge la Rm 16, 19
 ἀφιλάγαθος
 ἀφιλάγαθος, ον - (doar în N.T.) care nu iubește binele, neiuibitor de bine 2 Tim 3, 3
 ἀφιλάργυρος
 ἀφιλάργυρος, ον - care nu iubește banii, neiuibitor de argint 1 Tim 3, 3; Evr 13, 5
 ἄφιξις
 ἄφιξις, εως, ἡ - (de la ἀφικνέομαι), în limba clasică: sosire; plecare FA 20, 29
 ἀφίστημι

ἀφίστημι - aor. 1. ἀπέστησα, aor. 2. ἀπέστην, med. ἀφίσταμαι, viit. ἀποστήσομαι,
 \sens nr. I.
 ◦ tr. la prez., viit. și aor. 1. a îndepărta, a împrăștia FA 5, 37;
 \sens nr. II.
 ◦ intr. la aor. 2. și med. a se depărta, a se îndepărta, a se lepăda Lc 8, 13; 13, 27; FA 12, 10; 2 Cor 12, 8
 ἄφνω
 ἄφνω - adv. (doar în FA), fără de veste, pe neașteptate, deodată, subit FA 2, 2
 ἀφόβως
 ἀφόβως - adv. fără teamă Fil 1, 14
 ἀφομοιόω
 ἀφομοιόω - pas. a fi asemănat cu, a fi comparabil cu, a fi făcut asemenea cu Evr 7, 3
 ἀφορώ
 ἀφορώ - aor. 2. ἀνείδων, a întoarce privirea spre, a aținti ochii asupra cuiva Evr 12, 2; a vedea deslușit, clar Fil 2, 23
 ἀφορίζω
 ἀφορίζω - viit. ἀφορίω (sau -ορίσω), aor. ἀφώρισα, pas. aor. ἀφωρίσθην, perf. ἀφώρισμαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a despărți de, a separa Mt 25, 32;
 \sens nr. II.
 ◦ a alege, a hărăzi, a pune separat Gal 1, 15
 ἀφορμή
 ἀφορμή, ἦς, ἡ - prilej 2 Cor 11, 12
 ἀφρίζω
 ἀφρίζω - a face spume (la gură), a spumega Mc 9, 18 și 20
 ἀφρός
 ἀφρός, οῦ, ὁ - spumă Lc 9, 39
 ἀφροσύνη
 ἀφροσύνη, ης, ἡ - lipsă de înțelepciune, neînțelepție, nesăbuintă, nesocotință 2 Cor 11, 1; 2 Cor 11, 17 și 21
 ἄφρων
 ἄφρων, ον - gen. ἄφρονος, nebun, fără minte, prost Lc 11, 40; Rm 2, 20; 1 Cor 15, 36; 2 Cor 11, 16
 ἀφυπνός
 ἀφυπνός - aor. ἀφύπνωσα, a adormi Lc 8, 23
 ἀφυστέρω
 ἀφυστέρω - a reține, a opri, a păstra pentru sine Iac 5, 4
 ἄφωνος
 ἄφωνος, ον -
 \sens nr. I.
 ◦ fără glas, mut 1 Cor 12, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ fără grai, fără vorbire, fără limbă 1 Cor 14, 10

Ἀχάζ
 Ἀχάζ, ὁ - Ahaz, rege evreu Mt 1, 9
 Ἀχαΐα
 Ἀχαΐα, ας, ἡ - Ahaia, provincie romană după 146 î.d.H.; cuprindea Attica, Beotia și Peloponezul; FA 18, 2 și 12; 2 Cor 1, 1
 Ἀχαϊκός
 Ἀχαϊκός, οὔ, ὁ - Ahaic, creștin din Corint 1 Cor 16, 17
 ἀχάριστος
 ἀχάριστος, ον - nerecunoscător, nemulțumitor Lc 6, 35; 2 Tim 3, 2
 Ἀχίμ
 Ἀχίμ, ὁ - Achim Mt 1, 14
 ἀχειροποίητος
 ἀχειροποίητος, ον - nefăcut de mână omenească 2 Cor 5, 1
 ἀχλύς
 ἀχλύς, ύος, ἡ - ceață, pâclă, negură FA 13, 11
 ἀχρεῖος
 ἀχρεῖος, ον - nefolositor, netrebnic Mt 25, 30
 ἀχρειόω
 ἀχρειόω - pas. aor. ἠχρειώθην, a face nefolositor, de unde la pas. a nu fi bun de nimic Rm 3, 12
 ἄχρηστος
 ἄχρηστος, ον - fără valoare, nefolositor, care nu este bun la nimic (joc de cuvinte cu εὐχρηστος) Filim 1, 11
 ἄχρι
 ἄχρι sau ἄχρις -
 \sens nr. I.
 ◦ prep. + gen. până la a) de timp Mt 24, 38; Lc 4, 13; FA 20, 11; 22, 4; Rm 1, 13; Evr 6, 11; Ap 2, 10 b) de loc FA 11, 5; 2 Cor 10, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ conjct. a) cu un relativ ἄχρι οὗ - până când, până să, până ce FA 7, 18; 27, 33; Rm 11, 25; b) fără relativ: până ce, până când Ap 7, 3; 15, 8; 17, 17
 ἄχυρον
 ἄχυρον, ου, τό - pai (de cereale) Mt 3, 12
 ἀψευδής
 ἀψευδής, ἐς - care nu minte, nemincinos Tit 1, 2
 ἄψινθος
 ἄψινθος, ου, ἡ - pelin Ap 8, 11
 ἄψυχος
 ἄψυχος, ον - neînsuflețit, fără suflet 1 Cor 14, 7

B - βητα

Βαάλ
 Βαάλ, ὁ - Baal, divinitate semitică Rm 11, 4
 Βαβυλών
 Βαβυλών, ὠνος, ἡ - Babilon (= ușa lui Dumnezeu) 1 Pt 5, 13; Ap 14, 8: în chip alegoric, Roma
 βαθέως
 βαθέως - gen. de la βαθύς
 βαθμός, οὔ, ὁ - treaptă, rang, titlu 1 Tim 3, 13
 βάθος
 βάθος, ους, τό - adâncime, adânc Rm 8, 39
 βαθύνω
 βαθύνω - a adânci Lc 6, 48
 βαθύς
 βαθύς, εῖα, ύ -
 \sens nr. I.
 ◦ adânc In 4, 11;
 \sens nr. II.
 ◦ fig. Lc 24, 1; FA 20, 9
 βαίνω
 βαίνω - viit. βήσομαι, aor. 2. ἔβην, part. βάς, βάντος, imper. βῆθι, βά, perf. βέβηκα, a merge, a se duce, a umbla; în N.T. este folosit doar în compuzi, v. ἀνα-, ἀντι-, ἀπο-, ἐμ-, ἐπι-, κατα-, μετα-, περι-, προ-, συμ-, υπερ-, υπο-
 βαίον, ου, τό - ramură de finic In 12, 13
 Βαλαάμ
 Βαλαάμ, ὁ - Balaam, vrăjitor Ap 2, 14
 Βαλάκ
 Βαλάκ, ὁ - Balac, rege al Moabului Ap 2, 14
 βαλάντιον
 βαλάντιον, ου, τό - (și βαλλ-), pungă (doar la Lc) Lc 10, 4
 βάλλω
 βάλλω - viit. βαλῶ, aor. 2. ἔβαλον (pers. a III -a pl. -λον sau -λαν), perf. βέβληκα, pas. viit. βληθήσομαι, aor. ἐβλήθην, perf. βέβλημαι, m.m.c. perf. ἐβεβλήμην,
 \sens nr. I.
 ◦ a arunca (sămânța) Lc 13, 19; (sortii) Mt 27, 35; ceva cuiua τί τι Mt 15, 26;
 \sens nr. II.
 ◦ a pune, a depozita Mt 9, 17; Mc 12, 41; In 18, 11; Iac 3, 3;
 \sens nr. III.
 ◦ intr. a se dezlănțui, a se porni (vântul) FA 27, 14
 βαπτίζω
 βαπτίζω - viit. -τίσω, aor. ἐβάπτισα, pas. viit. βαπτισθήσομαι, aor. ἐβαπτίσθην, perf. βεβάπτισμαι,

\sens nr. I.
 ◦ a se spăla, a face abluțiuni pentru purificare Lc 11, 38;
 \sens nr. II.
 ◦ a boteza Mc 1, 4; 10, 38; Lc 7, 29 (+ obiect intern), In 1, 25 și 28; FA 19, 3; Rm 6, 3; 1 Cor 10, 2; Gal 3, 27
 βάπτισμα
 βάπτισμα, ατος, τό - botez
 \sens nr. I.
 ◦ al lui Ioan Botezătorul Mt 3, 7; Mc 11, 30;
 \sens nr. II.
 ◦ creștin Rm 6, 4; Ef 4, 5;
 \sens nr. III.
 ◦ sens fig. (= martirii, botezul muceniei) Mc 10, 38; Lc 12, 50
 βαπτισμός
 βαπτισμός, οῦ, ὁ -
 \sens nr. I.
 ◦ spălare, curățire cu apă Mc 7, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ botez Evr 6, 2
 βαπτιστής
 βαπτιστής, οῦ, ὁ - botezător, Botezătorul, nume dat lui Ioan Mt 3, 1; 11, 11; Mc 8, 28; Lc 7, 20
 βάπτω
 βάπτω - aor. 1. ἔβαψα, pas. perf. part. βεβαμμένος, a uda, a înmuia, a întinge, a cufunda în apă In 13, 26; + gen. în Lc 16, 24
 βάρ
 βάρ - cuvânt aramaic = fiu Mt 16, 17
 Βαραββᾶς
 Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ - Baraba (fiul tatălui), numele său complet era Isus Barabbas Mt 27, 16
 Βαράκ
 Βαράκ, ὁ - Barac, judecător israelit Evr 11, 32
 Βαραχίας
 Βαραχίας, ου, ὁ - Barahias (Varahia) Mt 23, 35
 βάρβαρος
 βάρβαρος, ον - barbar, care nu este grec 1 Cor 14, 11; Col 3, 11
 βαρέω
 βαρέω - pas. aor. ἐβαρήθην, perf. βεβάρημαι, a încărca cu o povară; în N.T. numai la pas.: a purta o greutate, de unde a fi îngreuiat, a fi împovărat, a fi copleșit 2 Cor 1, 8; 1 Tim 5, 16
 βαρέως
 βαρέως - adv. greu, cu greu Mt 13, 15; FA 28, 27
 Βαρθολομαῖος
 Βαρθολομαῖος, ου, ὁ - Vartolomeu, unul dintre cei 12 Apostoli Mt 10, 3; Lc 6, 14

Βαριησοῦς
 Βαριησοῦς, ὁ - BarIsus, profet mincinos FA 13, 6
 Βαριωνᾶς
 Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ - Bar Ionas, cognomenul lui Simon Petru Mt 16, 17
 Βαρνάβας
 Βαρνάβας, α, ὁ - Barnaba, numit Iosif, levit originar din Cipru, tovarăș al lui Pavel FA 4, 36
 βάρος
 βάρος, ους, τό - greutate, povară Mt 20, 12; 2 Cor 4, 17
 Βαρσαβᾶς
 Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ - Barsabas
 \sens nr. I.
 ◦ Iosif B. FA 1, 23;
 \sens nr. II.
 ◦ Iuda B. FA 15, 22
 Βαρτίμαιος
 Βαρτίμαιος, ου, ὁ - Bartimeu Mc 10, 46
 βαρύνω
 βαρύνω - aor. 1. ἐβάρυνα, a împovăra, a îngreui, a apăsa FA 14, 1 (var.)
 βαρύς
 βαρύς, εἶα, ὕ - greu (prop. și fig.) Mt 23, 4; 23, 23
 βαρύτιμος
 βαρύτιμος, ον - de mare preț, de mare valoare, foarte scump Mt 26, 7
 βασανίζω
 βασανίζω - aor. ἐβασάνισα, pas. viit. βασανισθήσομαι, aor. ἐβασανίσθην, a chinui, a tortura, a arunca de colo colo (o corabie) Mt 8, 29; 14, 24; Lc 8, 28; Ap 11, 10; (chin moral, sufletesc) 2 Pt 2, 8
 βασανισμός
 βασανισμός, οῦ, ὁ - (doar în Ap) chin, caznă, tortură Ap 9, 5; 14, 11; 18, 7 și 10
 βασανιστής
 βασανιστής, οῦ, ὁ - călău, chinuitor Mt 18, 34
 βάσανος
 βάσανος, ου, ἡ - (la origine: piatră de încercare), de unde chin, încercare Mt 4, 24
 βασιλεία
 βασιλεία, ας, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ domnie, regalitate, demnitate regală Lc 19, 12; 1 Cor 15, 24; Ap 17, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ regat, împărăție Mt 12, 25; Mc 3, 24; 13, 8; Lc 11, 7; 21, 10; Evr 11, 33;
 \sens nr. III.
 ◦ Împărăția, regatul lui Dumnezeu Mt 6, 33; Mc 1, 15; FA 8, 12; împărăția cerurilor (doar la Mt) Mt 3, 2; a Tatălui Mt 13, 43; a Domnului 2 Pt 1, 11; expresii diferite, de ex: a intra în împărăție Mt 5, 20; fiii împărăției Mt 8, 12
 βασιλεις

βασιλεις, α, ον -
 \sens nr. I.
 ◦ adj. împărătesc, regal 1 Pt 2, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ subst. n. la pl. palat regal Lc 7, 25
 βασιλεύς
 βασιλεύς, έως, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ rege Mt 17, 25; (Irod cel Mare) Mt 2, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ Regele mesianic Mt 2, 2; Mc 15, 2; In 18, 33; regele regilor, împăratul împăraților Ap 17, 14;
 \sens nr. III.
 ◦ Dumnezeu ca Împărat Mt 5, 35; 1 Tim 1, 17
 βασιλεύω
 βασιλεύω - aor. 1. έβασίλευσα,
 \sens nr. I.
 ◦ a fi rege, a împărăți, a domni Mt 2, 22;
 \sens nr. II.
 ◦ se spune despre Dumnezeu, sau despre Hristos, sau despre sfinți: Lc 1, 33; 1 Cor 15, 25; Ap 5, 10; 11, 17;
 \sens nr. III.
 ◦ la fig. a deveni rege, a începe să domnească, a domni 1 Cor 4, 8
 βασιλικός
 βασιλικός, ή, όν - împărătesc, regal Iac 2, 8; slujitor regesc In 4, 46
 βασίλισσα
 βασίλισσα, ας, ή - regină Mt 12, 42
 βάσις
 βάσις, εως, ή - pas, mers, treaptă, de unde talpa piciorului FA 3, 7
 βασκαίνω
 βασκαίνω - aor. έβάσκανα, a ademeni, a vrăji, a face farmece Gal 3, 1 (aor.)
 βαστάζω
 βαστάζω - viit. -άσω, aor. έβάστασα,
 \sens nr. I.
 ◦ a lua, a ridica In 10, 31;
 \sens nr. II.
 ◦ a duce o greutate, o povară Mc 14, 13; a purta un copil în pânțele Lc 11, 27; a purta punga In 12, 6; a purta, a duce crucea In 19, 17;
 \sens nr. III.
 ◦ fig. a-și purta crucea; a-și duce crucea; a îndura crucea sa Lc 14, 27; a purta numele Meu FA 9, 15; a îndura suferințe, nenorociri Gal 6, 17; Ap 2, 2;
 \sens nr. IV.
 ◦ a duce încălțăminte Mt 3, 11
 βάτος

βάτος, ου, ό - bat, măsură pentru lichide = 39 de litri sau 57 de litri? Lc 16, 6
 βάτος
 βάτος, ου, ή - (uneori ό, Mc 12, 26) rug, tufiș FA 7, 30 și 35
 βάτραχος
 βάτραχος, ου, ό - broască Ap 16, 13
 βατταλογέω
 βατταλογέω - (sau βάπτο-) aor. 1. conj. βατταλογήσω, a spune vorbe multe, a flecări, a trăncăni Mt 6, 7
 βδέλυγμα
 βδέλυγμα, ατος, τό - (LXX) oroare
 \sens nr. I.
 ◦ lucru îngrozitor, urâciune Lc 16, 15;
 \sens nr. II.
 ◦ cf.
 \sens nr. V.
 ◦ T.: Ap 17, 4;
 \sens nr. III.
 ◦ urâciunea pustiirii Mt 24, 15
 βδελυκτός
 βδελυκτός, ή, όν - urâcios, spurcat, mârșav Tit 1, 16
 βδελύσσομαι
 βδελύσσομαι -
 \sens nr. I.
 ◦ med. a urî, a detesta, a avea oroare Rm 2, 22;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. part. perf. έβδελυγμένος, a fi spurcat Ap 21, 8
 βέβαιος
 βέβαιος, α, ον - (βαίνω)
 \sens nr. I.
 ◦ tare, ferm, sigur Evr 6, 19;
 \sens nr. II.
 ◦ adevărat, neclintit, tare, sigur 2 Cor 1, 7; Evr 2, 2
 βεβαιώω
 βεβαιώω - aor. 1. έβεβαιώσα, pas. aor. 1. έβεβαιώθην, a face tare
 \sens nr. I.
 ◦ a întări 1 Cor 1, 8; Evr 13, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ a confirma, a adevăra Mc 16, 20; Evr 2, 3
 βεβαίωσις
 βεβαίωσις, εως, ή - întărire, confirmare, adevărire, chezășie Fil 1, 7; Evr 6, 16
 βέβηλος
 βέβηλος, ον - (epistolele pastorale) unde se poate merge, a cărui intrare nu este oprită
 \sens nr. I.

◦ lumesc, profan 1 Tim 4, 7;
 \sens nr. II.
 ◦ spurcat, întinat, profanator, nelegiuit 1 Tim 1, 9; Evr 12, 16
 βεβηλώω
 βεβηλώω - aor. 1. ἐβεβήλωσα, a rângări, a profana, a călca (Legea etc.) Mt 12, 5; FA 24, 6
 Βεελζεβούλ
 Βεελζεβούλ, ὁ - (sau Βεελζεβούβ) Beelzebul (Baal al muștelor) stăpânul, conducătorul demonilor (la sinoptici) Mt 10, 25
 βέβρωκα
 βέβρωκα - v. βιβρώσκω
 Βελιάρ, ὁ - indecl. (var. Βελιάλ) numele lui Satan (literal: om fără căpătâi, derbedeu) 2 Cor 6, 15
 βελόνη
 βελόνη, ης, ἡ - ac Lc 18, 25
 βέλος
 βέλος, ους, τό - săgeată, sulită Ef 6, 16
 βελτίων
 βελτίων, ον - comp. de la ἀγαθός (n. adv.) mai bine 2 Tim 1, 18
 Βενιαμίν
 Βενιαμίν - (fiul celei drepte), Veniamin FA 13, 21
 Βερνίκη
 Βερνίκη, ης, ἡ - Berenice, fiica lui Irod Agrippa cel Mare și sora lui Agrippa II (28 - 79 d.H.) FA 25, 13
 Βέρροια
 Βέρροια, ας, ἡ - Bereea, oraș în Macedonia FA 17, 10
 Βεροισίος
 Βεροισίος, α, ον - din Bereea FA 20, 4
 Βέωρ
 Βέωρ - v. Βοσόρ 2 Pt 2, 15
 Βηθαβαρά
 Βηθαβαρά, ᾶς, ἡ - loc al botezului: Bethabara, v. Βηθανία In 1, 28
 Βηθανία
 Βηθανία, ας, ἡ - Bethania
 \sens nr. I.
 ◦ sat pe Muntele Măslinilor la 2, 7 km. de Ierusalim In 11, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ loc al botezului la Iordan (v. Βηθαβαρά)
 Βηθεσδά
 Βηθεσδά, ἡ - Bethesda, Vitezda, scăldătoare la Ierusalim In 5, 2
 Βηθζαθά
 Βηθζαθά, ἡ - Bethzatha, alt nume pentru Βηθεσδά In 5, 2
 Βηθλεέμ
 Βηθλεέμ, ἡ - Bethlehem, oraș la 7 km. sud de Ierusalim Mt 2, 1

Βηθσαιῶδα
 Βηθσαιῶδα - indecl. Bethsaida
 \sens nr. I.
 ◦ orașel în N-V lacului Ghenizaret, patria lui Filip, a lui Andrei și a lui Petru In 1, 44;
 \sens nr. II.
 ◦ alt nume pentru Βηθεσδά In 5, 2
 Βηθφαγή
 Βηθφαγή, ἡ - (= casa smochinelor), Betfaghe, cartier al Ierusalimului Mt 21, 1
 βῆμα
 βῆμα, ατος, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ pas, lungimea unui pas FA 7, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ treaptă, de unde a) scaun de judecată, tribunal, judecată Mt 27, 19; In 19, 13; FA 18, 12; 25, 6; Rm 14, 10; 2 Cor 5, 10; b) tribună FA 12, 21
 βήρυλλος
 βήρυλλος, ου, ὁ, ἡ - beril, piatră prețioasă de culoare verde marin Ap 21, 20
 βία
 βία, ας, ἡ - violență, silă, forță (doar în FA) FA 5, 26
 βιάζω
 βιάζω - aproape totdeauna la med. βιάζομαι, a sili, a forța, a constrânge Mt 11, 12; Lc 16, 16
 βίαιος
 βίαιος, α, ον - violent FA 2, 2
 βιαστής
 βιαστής, οῦ, ὁ - om violent, care silește, care forțează Mt 11, 12
 βιβλαρίδιον
 βιβλαρίδιον, ου (sau βιβλιδάριον, ου) τό - (doar în Ap) carte mică Ap 10, 2; 10, 8 - 10
 βιβλίον
 βιβλίον, ου, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ carte Lc 4, 17; Gal 3, 10; Ap 6, 14; 13, 8;
 \sens nr. II.
 ◦ act, înscris Mt 19, 7
 βίβλος
 βίβλος, ου, ἡ - carte
 \sens nr. I.
 ◦ se spune despre o lucrare aparte: cartea lui Isaia Lc 3, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ cartea vieții Fil 4, 3; Ap 3, 5
 βιβρώσκω
 βιβρώσκω - perf. βέβρωκα, a mânca In 6, 13 (v. ἐσθίω)
 Βιθυνία
 Βιθυνία, ας, ἡ - Bitinia, provincie în nordul Asiei Mici FA 16, 7; 1 Pt 1, 1

βίος
βίος, ου, ό -
\sens nr. I.
◦ viață Lc 8, 14; 1 Tim 2, 2; 1 In 2, 16;
\sens nr. II.
◦ ceea ce întreprinde viața, mijloace de trai, avuție, avere, bogăție Mc 12, 44; Lc 15, 12; 1 In 3, 17
βιώω
βιώω - aor. inf. βιώσαι, a trăi 1 Pt 4, 2 + ac. obiect intern
βίωσις
βίωσις, εως, ή - viețuire, fel de viață FA 26, 4
βιωτικός
βιωτικός, ή, όν - care privește viața, care privește lumea aceasta Lc 21, 34; 1 Cor 6, 3
βλαβερός
βλαβερός, ά, όν - vătămător, primejdios, dăunător 1 Tim 6, 9
βλάπτω
βλάπτω - aor. 1. έβλαψα, a vătămă Mc 16, 18
βλαστώνω
βλαστώνω - (sau βλαστάω) aor. 1. έβλάστησα
\sens nr. I.
◦ tr. a odrăslî, a rodi Iac 5, 18; intr. a crește Mt 13, 26; Mc 4, 27; Evr 9, 4
Βλάστος
Βλάστος, ου, ό - Blastos, prefectul casei lui Irod Agrippa I, cămărașul regelui FA 12, 20
βλασφημέω
βλασφημέω - aor. 1. έβλασφήμησα, pas. aor. 1. έβλασφημήθην,
\sens nr. I.
◦ a defăima, a vorbi de rău pe cineva, a huli, a bârfi Tit 3, 2; la pas. Rm 3, 8; abs. FA 13, 45; 18, 6;
\sens nr. II.
◦ a huli (+ ac.) împotriva lui Hristos Lc 23, 39; împotriva îngerilor 2 Pt 2, 10; numele lui Dumnezeu (la pas.) Rm 2, 24; împotriva Duhului Sfânt (εις + ac.) Mc 3, 29; abs. Mt 9, 3
βλασφημία
βλασφημία, ας, ή -
\sens nr. I.
◦ hulă, insultă, ofensă Mt 12, 31; Mc 3, 28; Col 3, 8;
\sens nr. II.
◦ hulă, blasfemie împotriva lui Dumnezeu Mt 26, 65; In 10, 33; împotriva diavolului Iuda 1, 9
βλάσφημος
βλάσφημος, ον - care hulește, hulitor FA 6, 11 și 13; 1 Tim 1, 13
βλέμμα
βλέμμα, ατος, τό - privire, la pl. ochi 2 Pt 2, 8

βλέπω
βλέπω - viit. βλέψω, aor. έβλεψα,
\sens nr. I.
◦ a vedea, a observa Mt 7, 3; 13, 13; Lc 7, 44; 2 Cor 4, 18; Ap 17, 8; abs. In 9, 7;
\sens nr. II.
◦ a lua aminte, a băga de seamă, a fi atent la, abs. Mc 13, 33; + interogativă indirectă Mc 4, 24; + ίνα 1 Cor 16, 10; + μή Mt 24, 4; Mc 13, 5; FA 13, 40; 1 Cor 8, 9
βλητέος
βλητέος, α, ον - care trebuie vărsat, care trebuie pus (singurul adj. verbal în -τέος din N.T.) Mc 2, 22; Lc 5, 38
Boanεργές
Boanεργές - (= fiii tunetului), Boanerges, porecla fiilor lui Zevedeu Mc 3, 17
βοάω
βοάω - aor. 1. έβόησα, a striga (tr. sau intr.), a țipa Mt 3, 3; Gal 4, 27
Βόες
Βόες, ό - Boes Mt 1, 5 (v. Βοός)
βοή
βοή, ής, ή - strigăt, țipăt Iac 5, 4
βοήθεια
βοήθεια, ας, ή - ajutor, sprijin FA 27, 17; Evr 4, 16
βοηθέω
βοηθέω - aor. 1. έβοήθησα, a ajuta, a sprijini, a da ajutor Mt 15, 25; FA 21, 28
βοηθός
βοηθός, όν - care ajută, care aduce ajutor Evr 13, 6
βόθυνος
βόθυνος, ου, ό - gaură în pământ, groapă Mt 12, 11; Lc 6, 39
βολή
βολή, ής, ή - aruncătură, zvârlitură Lc 22, 41
βολίζω
βολίζω - aor. 1. έβόλισα, a arunca sonda (pentru a măsura adâncimea apei) FA 27, 28
βολίς
βολίς, ίδος, ή - obiect care se aruncă, săgeată, suliță Evr 12, 20
Βόος
Βόος, ό - (sau Βόοζ), Boos (Booz), rudă a lui Ruth și soțul ei Lc 3, 32
βόρβορος
βόρβορος, ου, ό - mocirlă, noroi 2 Pt 2, 22
βορράς
βορράς, ά, ό - boreu, vântul de nord, prin urmare: Nordul Lc 13, 29; Ap 21, 13
βόσκω
βόσκω -
\sens nr. I.
◦ a duce la păscut, a paște (oile) Mc 5, 14; In 21, 5;
\sens nr. II.
◦ pas. a paște (= a mânca, a se hrăni) Mc 5, 11

Βοσόρ
 Βοσόρ, ό - (sau Βέωρ) Bosor 2 Pt 2, 15; tatăl lui Balaam
 βοτάνη
 βοτάνη, ης, ή - iarbă Evr 6, 7
 βότρυς
 βότρυς, ους, ό - strugure, ciorchine Ap 14, 18
 βουλεύομαι
 βουλεύομαι - aor. 1. έβουλεύσάμην, perf. βεβούλευμαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a chibzui, a se sfătui, a medita Lc 14, 31, cu ει;
 \sens nr. II.
 ◦ a lua o hotărâre, a hotărî + inf. sau ίνα sau τι FA 5, 33; In 11, 53; 2 Cor 1, 17
 βουλευτής
 βουλευτής, οϋ, ό - sfetnic, membru al sanhedrinului Mc 15, 43; Lc 23, 50
 βουλή
 βουλή, ής, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ hotărâre, sfat, voință, voie Lc 23, 51; FA 27, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ plan FA 2, 23; 13, 36; Evr 6, 17
 βούλημα
 βούλημα, ατος, τό - plan, hotărâre, voință FA 27, 43; Rm 9, 19
 βούλομαι
 βούλομαι - aor. 2. έβουλήθην (sau ήβουλ-), a voi, a vrea Mc 15, 15; FA 18, 27;
 25, 22; Fil 1, 12
 βουνός
 βουνός, οϋ, ό - deal, colină Lc 3, 5; 23, 30
 βοϋς
 βοϋς, βοός, ό, ή - (ac. βοϋν, ac. pl. βόας), bou, vacă Lc 13, 15; In 2, 14; 1 Cor 9, 9
 βραβεΐον
 βραβεΐον, ου, τό - premiu, răsplată, recompensă 1 Cor 9, 24; Fil 3, 14
 βραβεύω
 βραβεύω - a fi arbitru, de unde a administra, a domni, a stăpâni Col 3, 15
 βραδύνω
 βραδύνω - a zăbovi, a întârzia, a târăgăna 1 Tim 3, 15; + gen.: a întârzia să
 împlinească 2 Pt 3, 9
 βραδυπλοέω
 βραδυπλοέω - a pluti încet, a naviga cu încetineală FA 27, 7
 βραδύς
 βραδύς, εΐα, ύ - încet, zăbavníc Iac 1, 19; εΐς τι - zăbavníc în a face ceva Lc 24, 25
 βραδυτής
 βραδυτής, ήτος, ή - întârziere, încetineală, ezitare 2 Pt 3, 9
 βραχίων
 βραχίων, ονος, ό - braț Lc 1, 51

βραχύς
 βραχύς, εΐα, ύ - scurt
 \sens nr. I.
 ◦ spațiu FA 27, 28 (la n., adv. = puțin);
 \sens nr. II.
 ◦ timp Evr 2, 7; (adv.) μετά βραχύ - după puțin timp Lc 22, 58;
 \sens nr. III.
 ◦ cantitate In 6, 7: puțin; δια βραχέων - în puțină cuvinte, pe scurt Evr 13, 22
 βρέφος
 βρέφος, ους, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ prunc (în pântece) Lc 1, 41;
 \sens nr. II.
 ◦ nou-născut, sugaci FA 7, 19; από βρέφους - de mic copil, din copilărie 2 Tim 3, 15
 βρέχω
 βρέχω - aor. 1. έβρεξα,
 \sens nr. I.
 ◦ a uda, a umezi, a muia Lc 7, 38;
 \sens nr. II.
 ◦ a trimite ploaie Mt 5, 45; impers.: plouă Iac 5, 17
 βροντή
 βροντή, ής, ή - tunet Mc 3, 17; In 12, 29; Ap 4, 5; 16, 18
 βροχή
 βροχή, ής, ή - ploaie Mt 7, 25 și 27
 βρόχος
 βρόχος, ου, ό - șnur, de unde laț, cursă, capcană 1 Cor 7, 35
 βρυγμός
 βρυγμός, οϋ, ό - scrâșnire, scrâșnet (al dinților) Mt 8, 12
 βρύχω
 βρύχω - a scrâșni din dinți împotriva cuiva FA 7, 54
 βρύω
 βρύω - a izvorî Iac 3, 11
 βρώμα
 βρώμα, ατος, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ mâncare, hrană, bucate Mt 14, 15; Lc 3, 11; 1 Cor 3, 2; 8, 8; 10, 3; Evr 13, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ la fig. In 4, 34
 βρώσιμος
 βρώσιμος, ον - ceea ce se poate mânca Lc 24, 41
 βρώσις
 βρώσις, εως, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ acțiunea de a mânca, mâncare Rm 14, 17; 1 Cor 8, 4; 2 Cor 9, 10;

\sens nr. II.

◦ hrană, mâncare In 4, 32; 6, 27; Col 2, 16; Evr 12, 16;

\sens nr. III.

◦ fig. acțiunea de a da roade, de unde rugină Mt 6, 19

βυθίζω

βυθίζω - pas. aor. 1. ἐβυθίσθην,

\sens nr. I.

◦ la pas.: a se afunda, a se scufunda, a cădea la fund Lc 5, 7;

\sens nr. II.

◦ act. tr. fig. a cufunda în 1 Tim 6, 9

βυθός

βυθός, οὔ, ὅ - adâncime, abis; largul mării 2 Cor 11, 25

βυρσεύς

βυρσεύς, ἔως, ὅ - curelar, tăbăcar FA 9, 43

βύσσινος

βύσσινος, η, ον - (doar în Ap) din pânză fină de in, de unde n.l. subst. pânză de in foarte fină, vison Ap 18, 12

βύσσοσ

βύσσοσ, ου, ή - pânză de in, foarte fină și de mare preț; vison Lc 16, 19; Ap 18, 12

βωμός

βωμός, οὔ, ὅ - altar FA 17, 23

Γ - γαμμα

Γαββαθᾶ

Γαββαθᾶ, ή - cuvânt aramaic, indecl. Gabbatha: (pardosit cu pietre; loc din Ierusalim In 19, 13

Γαβριήλ

Γαβριήλ, ὁ - Gavriil, numele unui arhanghel Lc 1, 19 și 26

γάγγραινα

γάγγραινα, ης, ή - cangrenă 2 Tim 2, 17

Γάδ

Γάδ, ὁ - Gad, numele unui trib Ap 7, 5

Γαδαρηνός

Γαδαρηνός, ή, ὄν - gadarean, originar din Gadara (oraș situat la răsărit de Iordan) Mc 5, 1

γάζα

γάζα, ης, ή - cuvânt persan, comoară, bogății, vistierie FA 8, 27

Γάζα

Γάζα, ης, ή - Gaza, unul dintre cele 5 orașe ale filistenilor FA 8, 26

γαζοφυλάκιον

γαζοφυλάκιον, ου, τό - (și γαζοφυλακεῖον)

\sens nr. I.

◦ cutia darurilor (din templu) Mc 12, 41; Lc 21, 1;

\sens nr. II.

◦ cameră a comorilor, vistierie

Γάιος

Γάιος, ου, ὁ - Gaius, nume de creștin

\sens nr. I.

◦ din Derbe FA 20, 4;

\sens nr. II.

◦ din Macedonia FA 19, 29;

\sens nr. III.

◦ din Corint 1 Cor 1, 14; Rm 16, 23;

\sens nr. IV.

◦ necunoscut 3 In 1, 1

γάλα

γάλα, γάλακτος, τό - lapte 1 Cor 9, 7

Γαλάτης

Γαλάτης, ου, ὁ - galatean, originar din Galatia Gal 3, 1

Γαλατία

Γαλατία, ας, ή - Galatia, provincie romană din Asia Mică 1 Cor 16, 1; Gal 1, 2

Γαλατικός

Γαλατικός, ή, ὄν - al Galatiei, galatean FA 16, 6

γαλήνη

γαλήνη, ης, ή - liniște, calmul mării Mt 8, 26

Γαλιλαία

Γαλιλαία, ας, ή - Galileea, partea de nord a Palestinei, care se învecinează cu Siria și cu Fenicia Mt 4, 25; Mc 1, 9; Lc 17, 11; FA 9, 31

Γαλιλαῖος

Γαλιλαῖος, α, ον - galileian Mt 26, 69; FA 2, 7

Γαλλία

Γαλλία, ή - v. Γαλατία 2 Tim 4, 10

Γαλλίων

Γαλλίων, ωνος, ὁ - Iunius Gallion, fratele mai în vârstă al lui Seneca, proconsul al Ahaiei în 51 - 52 FA 18, 12 și 14

Γαμαλιήλ

Γαμαλιήλ, ὁ - Gamaliel, rabin celebru, nepotul lui Hillel, profesorul lui Pavel FA 5, 34

γαμέω

γαμέω - aor. ἔγημα și ἐγάμησα, perf. γεγάμηκα, pas. aor. ἐγαμήθην,

\sens nr. I.

◦ a lua în căsătorie (o femeie) + ac. Mt 5, 32; Lc 16, 18; abs. a se căsători (bărbat sau femeie: a se însura, a se mărita) Mt 19, 10; Mc 12, 25; 1 Cor 7, 9 și 28; 1 Tim 5, 11;

\sens nr. II.

◦ med.-pas. a lua în căsătorie un bărbat, a se mărita Mc 10, 12; 1 Cor 7, 39

γαμίζω
γαμίζω - a da în căsătorie (o fată), a-și mărita fata Mt 24, 38; 1 Cor 7, 38; la pas.: a fi dată în căsătorie, a fi măritată (de părinți) Mt 22, 30; Lc 17, 27

γαμίσκω
γαμίσκω = γαμίζω - pas. a fi dată de nevastă, a fi dată în căsătorie Mt 12, 25

γάμος
γάμος, ου, ό -
\sens nr. I.
◦ căsătorie Evr 13, 4;
\sens nr. II.
◦ sărbătoarea căsătoriei, nuntă (sg. sau pl.) Mt 22, 2; Ap 19, 7; ospățul de nuntă Mt 25, 10; Lc 12, 36

γάρ
γάρ - conj.. într-adevăr
\sens nr. I.
◦ căci Mt 1, 22; Lc 1, 15; In 2, 25; Rm 1, 9;
\sens nr. II.
◦ într-adevăr, în adevăr, da 1 Cor 9, 10; Fil 2, 27;
\sens nr. III.
◦ însoțind o întrebare: într-adevăr, deci 1 Cor 10, 29; 11, 22; Iac 4, 14; 1 Pt 2, 20;
\sens nr. IV.
◦ în caz explicit: prin urmare, așadar, deci Evr 12, 3

γαστήρ
γαστήρ, τρός, ή -
\sens nr. I.
◦ pânțec, stomac Tit 1, 12;
\sens nr. II.
◦ pânțele femeii, uter, sân Mt 1, 18; Lc 21, 23; Ap 12, 2

γε
γε - particulă
\sens nr. I.
◦ subliniind cuvântul precedent: desigur, cel puțin Lc 11, 8; 18, 5; Rm 8, 32;
\sens nr. II.
◦ cu alte particule ἄρα γε, ἀλλά γε; εἴγε - dacă totuși Gal 3, 4; 2 Cor 5, 3; καί γε FA 2, 18; καίτοι γε In 4, 2; μενοῦν γε Fil 3, 8; μήτι γε 1 Cor 6, 3

Γεδεών
Γεδεών, ό - Ghedeon Evr 11, 32

Γέεννα
Γέεννα, ας, ή - Gheena (literal (Valea fiilor lui Hinnom; cf. Ir. 7, 32), de unde: gheena, locul judecării Mt 5, 22 și 29; 23, 33; Lc 12, 5; Iac 3, 6

Γεθσημανί
Γεθσημανί - Ghetsimani (= teasc de ulei), grădină la poalele Muntelui Măslinilor Mt 26, 36

γείτων

γείτων, ονος, ό, ή - vecin Lc 14, 12; In 9, 8

γελάω
γελάω - viit. γελάσω, a râde Lc 6, 21

γέλως
γέλως, ωτος, ό - răs, răsset Iac 4, 9

γεμίζω
γεμίζω - aor. 1. ἐγέμισα, pas. aor. ἐγεμίσθην,
\sens nr. I.
◦ a umple (cu ceva + gen.) Mc 15, 36; In 2, 7;
\sens nr. II.
◦ pas. a se umple Lc 14, 23

γέμω
γέμω - a fi plin de + gen. sau + ἕκ τινος sau + ac. Mt 23, 25 și 27; Lc 11, 39; Rm 3, 14; Ap 5, 8; 17, 3

γενεά
γενεά, ᾶς, ή -
\sens nr. I.
◦ neam Mt 11, 16; 12, 39; Lc 16, 8; Fil 2, 15;
\sens nr. II.
◦ generație Mt 1, 17; Lc 1, 48 și 50; Ef 3, 21

γενεαλογέω
γενεαλογέω - a descinde din, a-și trage neamul din Evr 7, 6

γενεαλογία
γενεαλογία, ας, ή - genealogie 1 Tim 1, 4; Tit 3, 9

γενέσια
γενέσια, ων, τά - aniversare, zi de naștere Mt 14, 6; Mc 6, 21

γένεσις
γένεσις, εως, ή - naștere, origine, obârșie, neam Mt 1, 1; Mt 1, 18; Iac 1, 23; 3, 6

γενετή
γενετή, ῆς, ή - naștere In 9, 1

γένημα
γένημα, ατος, τό = γέννημα

γεννάω - aor. 1. ἐγέννησα, perf. γεγέννηκα, pas. aor. 1. ἐγεννήθην,
\sens nr. I.
◦ a naște Mt 1, 2 -3; FA 7, 8;
\sens nr. II.
◦ fig. 1 Cor 4, 15;
\sens nr. III.
◦ pas. In 3, 3; 1 In 2, 29;
\sens nr. IV.
◦ a da naștere Lc 1, 13; In 16, 21

γέννημα
γέννημα, ατος, τό -
\sens nr. I.

- neam, semintie, descendenta, pui Mt 3, 7;
- \sens nr. II.
- rod Mt 26, 29; 2 Cor 9, 10
- Γεννησαρέτ
- Γεννησαρέτ - (sau -έθ), indecl. (doar în Evangheliile), Ghenizaret, tinut și sat la sud de Capernaum, Mt 14, 34
- γέννησις
- γέννησις, εως, ή - nastere, zamislire Mt 1, 18; Lc 1, 14
- γεννητός
- γεννητός, ή, όν - nascut din, descendent din Mt 11, 11; Lc 7, 28
- γένος
- γένος, ους, τό - ceea ce se nastre
- \sens nr. I.
- neam, semintie, urmași FA 4, 6; 17, 28;
- \sens nr. II.
- popor, neam, națiune FA 7, 19; Gal 1, 14; Fil 3, 5;
- \sens nr. III.
- fel, soi, specie Mt 13, 47; Mc 9, 29; 1 Cor 12, 10
- Γερασσηνός
- Γερασσηνός, ή, όν - din Gherasa sau din Gadara, oraș din Perea, astazi în Siria = Γαδαρηνός sau Γεργεσηνός Mt 8, 28 (var.)
- γερουσία
- γερουσία, ας, ή - sfatul batranilor; în particular, sanhedrinul FA 5, 21
- γέρων
- γέρων, οντος, ό - batran In 3, 4
- γεύομαι
- γεύομαι - aor. 1. έγευσάμην, a gusta + ac. sau gen. Mt 27, 34; Lc 14, 24; la fig. Mt 16, 28; In 8, 52; Evr 6, 4
- γεωργέω
- γεωργέω - a lucra țarina, a munci pamantul Evr 6, 7 (pas.)
- γεώργιον
- γεώργιον, ου, τό - ogor, țarină 1 Cor 3, 9
- γεωργός
- γεωργός, ού, ό -
- \sens nr. I.
- plugar 2 Tim 2, 6; Iac 5, 7;
- \sens nr. II.
- vier, lucratorul viei Mt 21, 33; Mc 12, 1; In 15, 1
- γή
- γή, γής, ή - pamant
- \sens nr. I.
- pamantul ca element (în opoziție cu piatra()) Mt 13, 5; Mc 4, 8;
- \sens nr. II.
- pamant, sol Mt 10, 29; Lc 22, 44;

- \sens nr. III.
- uscatul, pamantul neclintit, stabil Mc 4, 1;
- \sens nr. IV.
- țara, tinut Mt 2, 20; Lc 4, 25; In 3, 22;
- \sens nr. V.
- pamantul opus cerului Mt 3, 35; Col 1, 16; Evr 1, 10;
- \sens nr. VI.
- lumea locuită Lc 21, 35; Evr 11, 13
- γήρας
- γήρας, αος (sau -ως) τό - doar dat. γήρει pentru γήρα, batranețe Lc 1, 36
- γηράσκω
- γηράσκω - aor. 1. έγήρασα, perf. γεγήρακα, a îmbatrâni In 21, 18; Evr 8, 13
- γίνομαι
- γίνομαι - viit. γενήσομαι, aor. έγενόμην sau έγενήθην, perf. γεγένημα sau γεγονα (pers. a III - a pl. -vav) A)
- \sens nr. I.
- a se nastre, a veni la viață, (omul) Rm 1, 3; (planta) 1 Cor 15, 37;
- \sens nr. II.
- (orice alt subiect) a se face, a se intampla, a da nastere, a se produce, (furtuna) Mc 4, 37; (ziua) Lc 4, 42; (un eveniment, un fapt) Mt 1, 22; + ίνα, FA 4, 22;
- \sens nr. III.
- expresie: και έγένετο - și iată că Mt 9, 10; Lc 2, 15;
- \sens nr. IV.
- a deveni Mt 5, 45; Col 1, 23; cu εις Lc 13, 19; B) înlocuitor al verbului ειμί Mt 6, 16; 1 Cor 4, 13; 1 Tes 2, 8
- γινώσκω
- γινώσκω - viit. γνώσομαι, aor. 2 έγνω, imper. 2 sg. γνώθι, 3 sg. γνώτω; conj. γνώ, 3 sg. γνώϊ; inf. γνώναι, part. γνώς, perf. έγνωκα, 3 pl. -καν, m.m.c. perf. ένώκειν; pas. viit. γνωσθήσομαι, aor. 1 ένώσθην, perf. ένωσμαι,
- \sens nr. I.
- a cunoaste, a ști Lc 8, 10; FA 1, 7; pe Tatăl In 14, 7; pe Dumnezeu Rm 1, 21;
- \sens nr. II.
- a afla evenimente, intamplari Lc 24, 18; a avea stiri, a afla vesti despre cineva Col 4, 8;
- \sens nr. III.
- a întelege, a pricepe Mc 4, 13; In 3, 10; Evr 3, 10;
- \sens nr. IV.
- a-și da seama Mt 16, 8; In 6, 15;
- \sens nr. V.
- a cunoaste (pentru a arata unirea sexuală a bărbatului și a femeii) o femeie Mt 1, 25; un bărbat Lc 1, 34;
- \sens nr. VI.
- a cunoaste, a recunoaste, a ști Mt 7, 23; In 10, 14; Rm 2, 18; 1 Cor 3, 20; 2 In 1, 1
- γλεῦκος

γλεῦκος, ους, τό - vin nou, vin dulce, must FA 2, 13
 γλυκός
 γλυκός, εἶα, ύ - dulce Iac 3, 11 - 12; Ap 10, 9 - 10
 γλῶσσα
 γλῶσσα, ης, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ limbă (organ) Mt 7, 33; Rm 3, 13; Iac 3, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ limbă, grai, vorbire, limbaj Ap 5, 9; 7, 9; 10, 11 etc.;
 \sens nr. III.
 ◦ γλώσση λαλεῖν 1 Cor 14, 4 sq. a vorbi în limbi sub efectul transei; cf. FA 2, 4 λαλεῖν
 ἑτέραις γλώσσαις - a vorbi în alte limbi
 γλωσσόκομον
 γλωσσόκομον, ου, τό - pungă (pentru bani) In 12, 6; 13, 29
 γναφεύς
 γναφεύς, ἕως, ό - înălbitor, persoană care curăță hainele Mc 9, 3
 γνήσιος
 γνήσιος, α, ον - adevărat, autentic, credincios, legitim, sincer 2 Cor 8, 8; Fil 4, 3;
 1 Tim 1, 2
 γνησίως
 γνησίως - adv. cu sinceritate, în chip sincer, de bună credință Fil 2, 20
 γνώφος
 γνώφος, ου, ό - întuneric, beznă, nor gros Evr 12, 18
 γνώμη
 γνώμη, ης, ή - părere, opinie, sfat, judecată FA 20, 3; 1 Cor 1, 10; Ap 17, 17
 γνωρίζω
 γνωρίζω - viit. -ίσω, aor. ἐγνώρισα, pas. aor. ἐγνωρίσθην, a face cunoscut, a
 descoperi FA 2, 28; 1 Cor 12, 3; τί τιμι - ceva cuiva Col 1, 27;
 \sens nr. II.
 ◦ a ști, a cunoaște Fil 1, 22
 γνώσις
 γνώσις, εως, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ cunoștință, cunoaștere, știință (în general) Lc 11, 52; Rm 2, 20; 1 Cor 8, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ cunoaștere sau gnoză creștină 1 Cor 1, 5; 12, 8; 13, 8; 2 Cor 4, 6; 6, 6; Col 2, 3;
 1 Pt 3, 7; știință mincinoasă 1 Tim 6, 20
 γνώστης
 γνώστης, ου, ό - cunoscător, priceput FA 26, 3
 γνωστός
 γνωστός, ή, όν - cunoscut de cineva Lc 2, 24; FA 2, 14; 4, 10 și 16;
 \sens nr. II.
 ◦ cognoscibil, care poate fi cunoscut, ușor de înțeles Rm 1, 19
 γογγύζω

γογγύζω - aor. 1. ἐγόγγυσα, a cârți, a bombăni, a murmura In 6, 41 și 43; 1 Cor
 10, 10
 γογγυσμός
 γογγυσμός, οὔ, ό - cârtire Fil 2, 14
 γογγυστής
 γογγυστής, οὔ, ό - cârtitor Iuda 1, 16
 γόης
 γόης, γόητος, ό - amăgitor, șarlatan 2 Tim 3, 13
 Γολγοθά
 Γολγοθά - ac. -ᾶν, Golgota, din aramaică, tradus în N.T. prin (Locul căpățâni; Mt
 27, 33
 Γόμορρα
 Γόμορρα, ας, ή și Γόμορρα, ων, τά - Gomora, unul dintre cele cinci orașe de pe malul
 Mării Moarte Mt 10, 15
 γόμος
 γόμος, ου, ό - încercătura (unei corăbii) FA 21, 3; marfă Ap 18, 11
 γονεύς
 γονεύς, ἕως, ό - doar la pl. γονεῖς - părinții Mt 10, 21; Lc 2, 41; In 9, 2; 2 Cor 12, 14;
 2 Tim 3, 2
 γόνυ
 γόνυ, γόνατος, τό - genunchi Evr 12, 12; a îngenunchia, a cădea în genunchi, a-și
 pleca genunchiul Mc 15, 19; Lc 22, 41; Rm 11, 4; Ef 3, 14; Fil 2, 10; a cădea la
 genunchii cuiva Lc 5, 8
 γονυπετέω
 γονυπετέω - aor. 1. part. γονυπετήσας, a îngenunchia înaintea cuiva τιμι sau τιμι Mt
 27, 29
 γράμμα
 γράμμα, ατος, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ literă, caracter, semn al alfabetului Lc 23, 38; Gal 6, 11;
 \sens nr. II.
 ◦ scriere, scrisoare FA 28, 21; zapis, înscris Lc 16, 6;
 \sens nr. III.
 ◦ scrieri, lucrări In 5, 47; 2 Tim 3, 15;
 \sens nr. IV.
 ◦ scris, literă (în opoziție cu spiritul, duhul) Rm 2, 27;
 \sens nr. V.
 ◦ literatură, învățătură, cultură, erudiție In 7, 15; FA 26, 24
 γραμματεύς
 γραμματεύς, ἕως, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ secretar, scrib FA 19, 35;
 \sens nr. II.

- cărturar, iudeu învățat, cunoscător al Legii Mt 2, 4; 16, 21; Mc 8, 31; FA 23, 9; 1 Cor 1, 20
- γραπτός
- γραπτός, ή, όν - scris Rm 2, 15
- γραφή
- γραφή, ής, ή -
- \sens nr. I.
 - scriptură, scriere Mc 12, 10; Lc 4, 21; 2 Tim 3, 16;
- \sens nr. II.
 - pl. Scripturile Mt 21, 42; Lc 24, 27; In 5, 39; Rm 15, 4;
- \sens nr. III.
 - Scriptura In 7, 38; FA 8, 32
- γράφω
- γράφω - viit. γράψω, aor. έγραψα, perf. γέγραφα, pas. aor. 2 έγράφην, perf. γέγραμμαι,
- \sens nr. I.
 - a scrie, a trasa litere In 8, 6; Gal 6, 11; 2 Tes 3, 17;
- \sens nr. II.
 - a scrie, a redacta, a formula în scris Lc 1, 63; In 19, 21; Ap 14, 13;
- \sens nr. III.
 - a compune o lucrare In 20, 30; Ap 1, 11 și 19; expresia: γέγραπται - scris este (scris a fost) Mt 4, 4; Rm 1, 17;
- \sens nr. IV.
 - a scrie o scrisoare cuiva Rm 15, 15; 1 Pt 5, 12; 1 In 2, 12
- γραώδης
- γραώδης, ες - (de la γραύς, femeie bătrână, babă), de femeie bătrână, băbesc 1 Tim 4, 7
- γρηγορέω
- γρηγορέω - aor. έγρηγόρησα,
- \sens nr. I.
 - a veghea, a priveghea, a rămâne treaz Mt 24, 43; Mc 14, 14;
- \sens nr. II.
 - a fi vigilent, a veghea Mt 25, 13; 1 Tes 5, 6; Ap 16, 15
- γυμνάζω
- γυμνάζω - pas. perf. part. γεγυμνασμένος, a (se) deprinde, a (se) pregăti, a exersa 1 Tim 4, 7; Evr 5, 14; 12, 11 (part. perf. pas.), deprins, încercat cu
- γυμνασία
- γυμνασία, ας, ή - deprindere 1 Tim 4, 8
- γυμνιτεύω
- γυμνιτεύω sau γυμνητεύω - a fi ușor îmbrăcat, a fi despuiat, a fi gol, a fi dezbrăcat 1 Cor 4, 11
- γυμνός
- γυμνός, ή, όν -
- \sens nr. I.

- gol, neîmbrăcat Mc 14, 52; Ap 3, 17; sămânță (grăunte) simplă 1 Cor 15, 37;
- \sens nr. II.
 - fig. gol, descoperit, dat la iveală 2 Cor 5, 3; Evr 4, 13
- γυμνότης
- γυμνότης, ητος, ή - goliciune, lipsă de îmbrăcămintă Rm 8, 35; Ap 3, 18
- γυναικάριον
- γυναικάριον, ου, τό - femeiușcă 2 Tim 3, 6
- γυναικείος
- γυναικείος, α, ον - femeiesc, feminin 1 Pt 3, 7
- γυνή
- γυνή, γυναικός, ή -
- \sens nr. I.
 - femeie Mt 9, 20; Lc 13, 11;
- \sens nr. II.
 - soție, femeie măritată Mt 5, 31; FA 5, 1; Rm 7, 2; 1 Cor 7, 3;
- \sens nr. III.
 - logodnică, mireasă Ap 21, 9
- Γώγ
- Γώγ, ό - Gog Ap 20, 8; cf. Iz. 38, 39, conducătorul forțelor vrăjmașe, care vor duce un război înverșunat împotriva Israelului la sfârșitul veacurilor; cf. Magog
- γωνία
- γωνία, ας, ή - unghi, colț Mt 6, 5; ungher, ascunziș FA 26, 26

Δ - δελτα

- Δαβίδ
- Δαβίδ - v. Δαυίδ
- δαιμονίζομαι - pas. aor. part. δαιμονισθείς, a fi posedat de demon Mt 4, 24; 8, 16; Mc 5, 15; In 10, 21
- δαιμόνιον
- δαιμόνιον, ου, τό -
- \sens nr. I.
 - daimon, divinitate FA 17, 18;
- \sens nr. II.
 - demon, duh (necurat) Mt 11, 18; Mc 1, 34; Lc 8, 30; In 10, 21
- δαιμονιώδης
- δαιμονιώδης, ες - care aparține demonului, demonic Iac 3, 15
- δαίμων
- δαίμων, ονος, ό - demon, duh demonicesc, duh necurat Mt 8, 31; Ap 16, 14
- δάκνω
- δάκνω - a mușca Gal 5, 15 (la fig.)
- δάκρυ
- δάκρυ, υος, τό și δάκρυον, ύου, τό - lacrimă Lc 7, 38; FA 20, 19; 2 Cor 2, 4; Evr 5, 7

δακρύω
 δακρύω - a lăcrima, a plânge In 11, 35
 δακτύλιος
 δακτύλιος, ου, ό - inel Lc 15, 22
 δάκτυλος
 δάκτυλος, ου, ό - deget Mt 23, 4; Lc 11, 20
 Δαλμανουθά
 Δαλμανουθά, ή - Dalmanuta, așezare în apropiere de Magdala Mc 8, 10
 Δαλματία
 Δαλματία, ας, ή - Dalmația 2 Tim 4, 10
 δαμάζω
 δαμάζω - a potoli, a îmblânzi, a înfrâna, a domoli Mc 5, 4; Iac 3, 7
 δάμαλις
 δάμαλις, εως, ή - juncă, junică, vițea Evr 9, 13
 Δάμαρις
 Δάμαρις, ιδος, ή - Damaris, femeie din Atena, convertită de Sf. Ap. Pavel FA 17, 34
 Δαμασκηνός
 Δαμασκηνός, ή, όν - locuitor al Damascului 2 Cor 11, 32
 Δαμασκός
 Δαμασκός, οϋ, ή - Damasc, oraș al Siriei FA 9, 2 (de 13 ori în FA)
 Δάν
 Δάν - Dan, trib al lui Israel Ap 7, 5
 δαν
 δαν(ε)ίζω - a da cu împrumut Lc 6, 34; a lua cu împrumut (la med.) Mt 5, 42
 δάν
 δάν(ε)ιον, ου, τό - împrumut, datorie Mt 18, 27
 δαν
 δαν(ε)ιστής, οϋ, ό - creditor, cămătar, persoană care dă bani cu împrumut Lc 7, 41
 Δανιήλ
 Δανιήλ, ό - indecl., Daniel Mt 24, 15
 δαπανάω
 δαπανάω - a cheltui Mc 5, 26; FA 21, 24; επί + dat. în favoarea cuiva; Iac 4, 3
 δαπάνη
 δαπάνη, ης, ή - cheltuială Lc 14, 28
 Δαυίδ
 Δαυίδ - David, Mt 9, 27; Mc 2, 25; Evr 4, 7
 δέ
 δέ - particulă folosită pentru a exprima:
 \sens nr. I.
 ◦ opoziția (dar; (însă; Mt 5, 22; Lc 9, 58;
 \sens nr. II.
 ◦ progresia, creșterea (mai mult; (ba chiar; Fil 2, 8;
 \sens nr. III.
 ◦ tranziția (așadar; (deci; Mc 1, 45; Lc 4, 40; Rm 8, 28; 1 Cor 16, 12;

\sens nr. IV.
 ◦ explicația In 3, 19; Ef 5, 32;
 \sens nr. V.
 ◦ v. μέν pentru sistemul μέν; δέ
 δέησις, εως, ή - (mai ales la Sf. Ap. Pavel), cerere (făcută lui Dumnezeu), rugăciune Lc 2, 37; Fil 1, 19; 2 Tim 1, 3
 δεῖ
 δεῖ - imperf. ἔδει, conj. δεῖν, trebuie, se cuvine, este necesar + inf. sau prop. inf. Mt 17, 10; 26, 54; Lc 12, 12; In 3, 14; FA 5, 29; 15, 5; 1 Cor 11, 19; Ef 6, 20
 δεῖγμα
 δεῖγμα, ατος, τό - pildă, model, exemplu Iuda 1, 7
 δειγματίζω
 δειγματίζω - a da pildă, a da pe față, de unde a lua în derâdere, a-și bate joc Mt 1, 19; Col 2, 15
 δείκνυμι
 δείκνυμι și δεικνύω - viit. δείξω, aor. 1 ἔδειξα, pas. aor. part. δειχθείς,
 \sens nr. I.
 ◦ a arăta Mt 4, 8; Mc 14, 15; In 14, 8; 20, 20; 1 Cor 12, 31;
 \sens nr. II.
 ◦ a arăta (= a oferi) privilegiilor In 2, 18;
 \sens nr. III.
 ◦ a arăta = a învăța FA 10, 28
 δειλία
 δειλία, ας, ή - teamă, frică, lașitate 2 Tim 1, 7
 δειλιάω
 δειλιάω - a se teme, a se înfricoșa, a fi fricos, temător In 14, 27
 δειλός
 δειλός, ή, όν - fricos, temător, înfricoșat, înspăimântat Mt 8, 26; Ap 21, 8
 δειῖνα
 δειῖνα, ό - cutare, careva, cineva Mt 26, 18
 δεινῶς
 δεινῶς - adv. cumplit, groaznic, în chip înspăimântător Mt 8, 6; Lc 11, 53
 δειπνέω
 δειπνέω - a mânca, a cina Lc 17, 8; Ap 3, 20
 δεῖπνον
 δεῖπνον, ου, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ masa principală, cina, ospăț Mt 23, 6; Lc 14, 17; In 13, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ banchetul de nuntă Ap 19, 9;
 \sens nr. III.
 ◦ Cina Domnului 1 Cor 11, 20
 δεισδαιμονία
 δεισδαιμονία, ας, ή - religie, credință FA 25, 19

δαισιδαίμων

δαισιδαίμων - la comparativ -μονέστερος, evlavios, credincios, religios FA 17, 22

δέκα

δέκα - indecl., zece Mt 20, 24; Ap 2, 10

δεκαδύο

δεκαδύο - doisprezece FA 19, 7, pentru δώδεκα

δεκαπέντε - cincisprezece In 11, 18

Δεκάπολις

Δεκάπολις, εως, ή - Decapole, cele 10 orașe aflate în teritoriul de la est de Iordan și la sud de Damasc Mt 4, 25

δεκατέσσαρες

δεκατέσσαρες - paisprezece Mt 1, 17

δεκάτη

δεκάτη, ης, ή - zeciuială, dijmă Evr 7, 2 sqq.

δέκατος

δέκατος, η, ον - al zecelea; la n. subst., zeciuială Ap 11, 13

δεκατόω

δεκατόω - a lua zeciuială Evr 7, 6 și 9

δεκτός

δεκτός, ή, όν - (de la δέχομαι), bine primit, potrivit, favorabil Lc 4, 24; 2 Cor 6, 2

δελιάζω

δελιάζω - (δέλεαρ - momeală, capcană, cursă, seducție, farmec), a amăgi, a seduce, a ademeni 2 Pt 2, 14

δένδρον

δένδρον, ου, τό - copac, arbore, pom Mt 7, 17; 13, 32; Lc 13, 19; Ap 7, 1

δεξιοβόλος

δεξιοβόλος, ου, ό sau mai bine δεξιολάβος, ου, ό - ostaș cu sulița, sulițaș FA 23, 23

δεξιός

δεξιός, ά, όν -

\sens nr. I.

◦ drept (în opziție cu stângul) Mt 5, 30; Lc 6, 6; 2 Cor 6, 7;

\sens nr. II.

◦ abs. ή δεξια (subînt. χείρ), mâna dreaptă Mt 6, 3; Rm 8, 34; Ap 1, 17; έν δεξιῶ - la dreapta Ef 1, 20; Evr 1, 3;

\sens nr. III.

◦ τὰ δεξιά - partea dreaptă Mc 16, 5; εκ δεξιῶν - la dreapta, de-a dreapta Mc 14, 62; Lc 22, 69; Evr 1, 13

δέομαι

δέομαι - imperf. III - a pl. έδειτο, aor. έδεήθην, a avea nevoie, de unde

\sens nr. I.

◦ a cere, a ruga, τινος - de la cineva Gal 4, 12; abs. Lc 5, 12; FA 8, 34; 2 Cor 5, 20; + inf. Lc 8, 38; FA 26, 3; + ίνα Lc 9, 40;

\sens nr. II.

◦ a face o rugăciune, a se ruga FA 4, 31; τοῦ Θεοῦ - lui Dumnezeu FA 10, 2; + ει FA 8, 22; + ὅπως Mt 9, 38; + ίνα Lc 21, 36; εις τὸ + inf. 1 Tes 3, 10

δέον

δέον, δέοντος, τό - ceea ce nu trebuie (să se facă), ceea ce nu se cuvine 1 Tim 5, 13; locuțiune verbală impersonală: δέον έστί - trebuie FA 19, 36; (έστί subînt.) 1 Pt 1, 6

δέος

δέος, ους, τό - teamă Evr 12, 28

Δερβαῖος

Δερβαῖος, α, ον - din Derbe FA 20, 4

Δέρβη

Δέρβη, ης, ή - Derbe, oraș din Lycaonia FA 14, 6 și 20

δέρμα

δέρμα, ατος, τό - piele (de animal) Evr 11, 37

δερμάτινος

δερμάτινος, η, ον - de piele Mt 3, 4

δέρω

δέρω - aor. έδριρα, pas. viit. δαρήσομαι, a lovi jupuind, de unde a pedepsi cu asprime, a lovi, a bate Mt 21, 35; Lc 20, 11; In 18, 23; FA 5, 40; 1 Cor 9, 26

δεσμεύω

δεσμεύω - a lega în lanțuri, a pune în lanțuri Lc 8, 29; FA 22, 4; a lega Mt 23, 4

δεσμέω

δεσμέω = δεσμεύω Lc 8, 29

δέσμη, ης, ή - snop, mănunchi, legătură (de paie) Mt 13, 30

δέσμιος

δέσμιος, ου, ό - întemnițat Mt 27, 15; FA 16, 25; Ef 3, 1

δεσμός

δεσμός, οῦ, ό - legătură, lanț Mc 7, 35; Lc 8, 29; FA 16, 26; Fil 1, 7

δεσμοφύλαξ

δεσμοφύλαξ, ακος, ό - temnicer FA 16, 23

δεσμωτήριον

δεσμωτήριον, ου, τό - temniță, închisoare Mt 11, 2; FA 16, 26

δεσμώτης

δεσμώτης, ου, ό - legat (în lanțuri) FA 27, 1; 27, 42

δεσπότης

δεσπότης, ου, ό - stăpân (în opoziție cu slujitor) Lc 2, 29; FA 4, 24; 1 Tim 6, 1; 1 Pt 2, 18

δεῦρο

δεῦρο -

\sens nr. I.

◦ adv. de loc aici, cu sensul: vino, aici! Mt 19, 21; FA 7, 3;

\sens nr. II.

◦ adv. de timp până acum Rm 1, 13

δεῦτε

δεῦτε - interj. aici! veniți! Mt 25, 34; 28, 6; Mc 1, 17; In 4, 29; 21, 12; Ap 19, 17
 δευτεράϊος
 δευτεράϊος, αἴα, αἴων - al doilea, a doua, adică a doua zi, cu sensul: în ziua următoare
 FA 28, 13
 δευτερόπρωτος
 δευτερόπρωτος, ον - ἐν σαββάτῳ δ., prima sâmbătă după sâmbăta Paștilor Lc 6, 1
 (var.)
 δεύτερος
 δεύτερος, α, ον - al doilea Mt 22, 26; Mc 12, 21; Lc 12, 38; In 9, 24; FA 11, 9; Ap
 4, 7
 δέχομαι
 δέχομαι - aor. ἐδέξανμην, perf. δέδεγμαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a primi Lc 2, 28; FA 7, 59; 1 Cor 2, 14; Fil 4, 18; Evr 11, 31;
 \sens nr. II.
 ◦ a lua (ceea ce ți se dă) Lc 16, 6; 22, 17;
 \sens nr. III.
 ◦ a primi ca pe un neînțelept, a accepta pe cineva așa cum este 2 Cor 11, 16;
 \sens nr. IV.
 ◦ fig. a primi cuvântul, predica, Evanghelia, harul Lc 8, 13; 1 Cor 2, 14; 2 Cor 6, 1
 δέω
 δέω - aor. ἔδησα, perf. δέδεκα, pas. aor. ἐδέθην, perf. δέδεμαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a lega, Mt 13, 30; Mc 3, 27; Lc 19, 30; In 18, 24; fig. 2 Tim 2, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. a fi legat (unit) din punct de vedere juridic Rm 7, 2; 1 Cor 7, 27
 δῆ
 δῆ - particulă, nu apare niciodată ca primul cuvânt în propoziție: desigur, bineînțeles,
 deci, așadar Mt 13, 23; 1 Cor 6, 20
 δῆλος
 δῆλος, η, ον - evident, neîndoielnic, clar, vădit, învederat 1 Cor 15, 27
 δηλώω
 δηλώω - aor. 1. ἐδήλωσα, pas. aor. 1 ἐδηλώθην, a face cunoscut, a arăta, a lămuri, a
 spune 1 Cor 1, 11; Evr 9, 8; 2 Pt 1, 14
 Δημᾶς
 Δημᾶς, ᾶ, ὁ - Demas, însoțitor al Sf. Ap. Pavel Col 4, 14; 2 Tim 4, 10; Filim 1, 24
 δημηγορέω
 δημηγορέω - a rosti un discurs în fața poporului FA 12, 21
 Δημήτριος
 Δημήτριος, ου, ὁ - Dimitrie
 \sens nr. I.
 ◦ conducătorul grupului de meșteri argintari din Efes FA 19, 24 și 38;
 \sens nr. II.
 ◦ un creștin 3 In 1, 12

δημιουργός
 δημιουργός, οὔ, ὁ - meșter, lucrător, constructor, făuritor, demiurg; este folosit
 pentru a caracteriza zeii la greci și în gnoză Evr 11, 10
 δῆμος
 δῆμος, ου, ὁ - popor, mulțime FA 12, 22
 δημόσιος
 δημόσιος, α, ον - (numai în FA), ceea ce este al poporului, public, obștesc (opus lui
 ἴδιος)
 \sens nr. I.
 ◦ de stat FA 5, 18;
 \sens nr. II.
 ◦ în fața tuturor, public, sub ochii tuturor; adv. δημοσίᾳ - în public, în fața tuturor FA
 16, 37; 18, 28
 δηνάριον
 δηνάριον, ου, τό - dinar, monedă romană de argint, din latinescul denarius = zece ași
 Mt 18, 28; Mc 12, 15; Lc 10, 35; In 6, 7
 δήποτε
 δήποτε - adv. de fiecare dată In 5, 4 (var.)
 δήπου
 δήπου - adv. desigur, într-adevăr; (cu nuanță ironică) nu-i așa? Evr 2, 16
 διά
 διά - prep. Sens primar: mișcare prin mijlocul A) cu gen.
 \sens nr. I.
 ◦ sens local: prin mijlocul; ca prin foc 1 Cor 3, 15; (în mijlocul; prin Rm 8, 25; 2 Cor
 5, 7;
 \sens nr. II.
 ◦ sens temporal: a) timpul în care se face o acțiune: timp de, în curs de FA 1, 3; b)
 după un timp, după o perioadă Gal 2, 1;
 \sens nr. III.
 ◦ sensuri figurate: a) prin mijlocirea, prin intermediul, de unde datorită, grație (cuiva)
 Fil 1, 19; b) cauză instrumentală: prin Mt 18, 7; Rm 3, 31; B) cu ac.
 \sens nr. I.
 ◦ din cauza In 12, 11 și 18;
 \sens nr. II.
 ◦ ideea de interes, de scop: în favoarea, pentru, în vederea Mc 2, 27; 1 Cor 11, 9; C)
 în compuși:
 \sens nr. I.
 ◦ trecere în spațiu sau în timp;
 \sens nr. II.
 ◦ continuitate;
 \sens nr. III.
 ◦ distribuire;
 \sens nr. IV.
 ◦ separare

Διά
 Διά - v. Ζεύς
 διαβαίνω -
 \sens nr. I.
 ◦ a merge prin mijlocul (tr.) Evr 11, 29;
 \sens nr. II.
 ◦ a trece (intr.) Lc 16, 26; FA 16, 9
 διαβάλλω
 διαβάλλω - pas. aor. διεβλήθην, a pârî, a denunța Lc 16, 1
 διαβεβαιόομαι
 διαβεβαιόομαι - a afirma cu tărie, a adevări cu tărie 1 Tim 1, 7; Tit 3, 8
 διαβλέπω
 διαβλέπω - aor. 1. διέβλεψα,
 \sens nr. I.
 ◦ a vedea bine (intr.) Mc 8, 25;
 \sens nr. II.
 ◦ a vedea să + inf. = a se ocupa de Mt 7, 5
 διάβολος
 διάβολος, ου, ό - acuzator
 \sens nr. I.
 ◦ adj. bârfitor, defăimător, clevetitor 1 Tim 3, 11; 2 Tim 3, 3; Tit 2, 3;
 \sens nr. II.
 ◦ subst. diavolul Mt 4, 1; Lc 8, 12; In 13, 2; FA 10, 38; Ef 4, 27; Ap 2, 10; 12, 9
 διαγγέλλω
 διαγγέλλω - a vesti, a face cunoscut Lc 9, 60; FA 21, 26
 διαγίνομαι
 διαγίνομαι - a trece (vorbind de timp), a se scurge (timpul) Mc 16, 1; FA 25, 13; 27, 9
 διαγινώσκω
 διαγινώσκω - a cerceta din punct de vedere juridic FA 23, 15; 24, 22
 διαγνωρίζω
 διαγνωρίζω - a povesti, a vesti, a relata, a informa despre Lc 2, 17 (var.)
 διάγνωσις
 διάγνωσις, εως, ή - (termen juridic) verdict, sentință, hotărâre, decizie FA 25, 21
 διαγογγύζω
 διαγογγύζω - a murmura, a cârți Lc 15, 2; 19, 7
 διαγρηγορέω
 διαγρηγορέω - a veghea, a sta treaz Lc 9, 32
 διάγω
 διάγω - a petrece timpul, a trăi, a duce un anumit fel de viață 1 Tim 2, 2; Tit 3, 3
 διαδέχομαι
 διαδέχομαι - a primi, a dobândi prin moștenire FA 7, 45
 διάδημα
 διάδημα, ατος, τό - (v. δέω) cunună, diademă (numai în Ap) Ap 12, 3
 διαδίδωμι

διαδίδωμι - a împărți, a da Lc 11, 22; In 6, 11; pas. FA 4, 35
 διάδοχος
 διάδοχος, ου, ό - urmaș, succesor FA 24, 27
 διαζώννυμι
 διαζώννυμι sau διαζωννύω - aor. διέζωσα, med. aor. διεζωσάμην, pas. perf. διέζωσμαι, doar la In a încinge; med. a se încinge cu τι In 21, 27; pas. a se încinge, a fi încins In 13, 4 - 5
 διαθήκη
 διαθήκη, ης, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ voință legală, dispoziție legală, testament Gal 3, 15; Evr 9, 16;
 \sens nr. II.
 ◦ tratat, pact, alianță, lege Mt 26, 28; vechea înțelegere, vechea lege, Vechiul Testament Gal 4, 24; Evr 9, 4; noua înțelegere, Legea nouă, Noul Testament Lc 22, 20; 2 Cor 3, 6; Evr 12, 24 (cf. ebr. Berith)
 διαίρησις
 διαίρησις, εως, ή - împărțire, varietate 1 Cor 12, 4 - 6
 διαιρέω
 διαιρέω - a împărți Lc 15, 12; 1 Cor 12, 11
 διακαθαρίζω
 διακαθαρίζω - a curăța, a purifica Mt 3, 12
 διακατελέγχομαι
 διακατελέγχομαι - a respinge în întregime, a combate cu temeinicie, a înfrunța, a reduce la tăcere FA 18, 28
 διακονέω
 διακονέω - imperf. διηκόνουν, aor. διηκόνησα,
 \sens nr. I.
 ◦ a fi slujitor, a sluji + dat. Mt 20, 28; 25, 44; Mc 10, 45; Lc 4, 39; In 12, 2; 1 Pt 4, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ a fi diacon, a sluji ca diacon 1 Tim 3, 10
 διακονία
 διακονία, ας, ή - (mai ales la Sf. Ap. Pavel) slujire, slujbă FA 1, 17; 6, 1; Rm 11, 13; 2 Cor 3, 8; 2 Tim 4, 5; diaconat Rm 12, 7 (?)
 διάκονος
 διάκονος, ου, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ slujitor Mt 20, 26; 2 Cor 3, 6; 11, 15; Col 4, 7; 1 Tes 3, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ diacon Fil 1, 1; 1 Tim 3, 8; f. Rm 16, 1
 διακόσιοι
 διακόσιοι - num. două sute Mc 6, 37; In 6, 7
 διακούω
 διακούω - a asculta îndelung, a efectua un interogatoriu (în limbajul juridic) FA 23, 35

διακρίνω

διακρίνω - imperf. διέκρινον, aor. διέκρινα, pas. aor. διεκρίθην,

\sens nr. I.

◦ act. a deosebi, a discerne, a face distincție FA 15, 9; 1 Cor 4, 7;

\sens nr. II.

◦ a judeca Mt 16, 3; 1 Cor 14, 29;

\sens nr. III.

◦ a hotărî 1 Cor 6, 5;

\sens nr. IV.

◦ med. - pas. a) a se certa, a reproșa FA 11, 2; Iuda 1, 9; b) a ezita, a se îndoii, a avea o îndoială Iac 1, 6; 2, 4

διάκρισις

διάκρισις, εως, ή - deosebire, acțiunea de a deosebi, de a discerne, discuție, discutare Rm 14, 1; 1 Cor 12, 10; Evr 5, 14

διακωλύω

διακωλύω - a se opune cu energie, a opri Mt 3, 14

διαλαλέω

διαλαλέω -

\sens nr. I.

◦ act. a discuta, a vorbi unii cu alții, a delibera între mai mulți despre ceva Lc 6, 11;

\sens nr. II.

◦ pas. a forma (a fi) obiect de discuție Lc 1, 65

διαλέγομαι

διαλέγομαι - imperf. διελεγόμην, pas. aor. διελέχθην, a vorbi cu cineva, a se sfădi, a discuta cu cineva Mc 9, 34; FA 17, 2; 19, 8; 24, 12; Iuda 1, 9

διαλείπω

διαλείπω - + part. a înceta, a se întrerupe Lc 7, 45

διάλεκτος

διάλεκτος, ου, ή - (doar în FA), limba unui popor, grai FA 1, 19

διαλλάσσω

διαλλάσσω - a împăca; pas. a se împăca cu cineva, τι (aor. imper.) Mt 5, 24

διαλογίζομαι

διαλογίζομαι - imperf. διελογιζόμην, (doar la sinoptici) a cugeta, a se gândi Mt 16, 7; 21, 25; Mc 2, 8; Lc 12, 17

διαλογισμός

διαλογισμός, οῦ, ὁ -

\sens nr. I.

◦ gând, cugetare, judecată Mt 15, 19; Lc 2, 35; 5, 22; Rm 14, 1; Iac 2, 4;

\sens nr. II.

◦ cârtire, tăgăduire, obiecție Lc 24, 38; Fil 2, 14

διαλύω

διαλύω - a suprima, a desființa; pas. a fi împrăștiat, a fi risipit FA 5, 36

διαμαρτύρομαι

διαμαρτύρομαι - aor. διεμαρτυράμην

\sens nr. I.

◦ a îndemna Lc 16, 28; FA 2, 40; 1 Tim 5, 21; 2 Tim 2, 14;

\sens nr. II.

◦ a mărturisi FA 20, 21; 1 Tes 4, 6; Evr 2, 6

διαμάχομαι

διαμάχομαι - a lupta cu energie; fig. a dezbate FA 23, 9

διαμένω

διαμένω -

\sens nr. I.

◦ a rămâne, a sta, a locui Gal 2, 5;

\sens nr. II.

◦ a continua să fie, a rămâne (mut etc.) Lc 1, 22

διαμερίζω

διαμερίζω - aor. διεμέρισα, pas. viit. διαμερισθήσομαι, aor. διεμερίσθην, perf. διαμέρισμαι,

\sens nr. I.

◦ a împărți Mc 15, 24; Lc 22, 17; FA 2, 3;

\sens nr. II.

◦ pas. a fi dezbinat în sine, a fi în dezacord în ceea ce privește părerile Lc 11, 17; 12, 53

διαμερισμός

διαμερισμός, οῦ, ὁ - dezbinare, vrajbă (opusă păcii) Lc 12, 51

διανέμω

διανέμω - pas. aor. διενεμήθην, a răspândi, a împrăștia FA 4, 17

διανεύω

διανεύω - a face semne, a se exprima prin semne Lc 1, 22

διανόημα

διανόημα, ατος, τό - gând, cugetare Lc 11, 17

διάνοια

διάνοια, ας, ή -

\sens nr. I.

◦ gând, cuget, gândire, minte Mt 22, 37; Mc 12, 30; Lc 10, 27; Col 1, 21; Evr 8, 10; 1 Pt 1, 13;

\sens nr. II.

◦ gând rău, cuget rău Ef 2, 3

διανοίγω

διανοίγω - aor. διήνοιξα, pas. aor. διηνοιχθην, a deschide Lc 2, 23; 24, 32; FA 16, 14; 17, 3

διανυκτερεύω

διανυκτερεύω - a petrece toată noaptea în, έν τι Lc 6, 12

διανύω

διανύω - aor. διήνυσα, a sfârși, a termina, a efectua în întregime FA 21, 7

διαπαντός

διαπαντός - adv. de timp pentru dià παντός - neînterupt, tot timpul, în toată vremea, totdeauna Lc 24, 53; Evr 9, 6

διαπατριβή

διαπατριβή, ἥς, ἡ - discuție violentă, gâlceavă, ceartă, controversă 1 Tim 6, 5

διαπεράω

διαπεράω - (mai ales la sinoptici) a traversa un fluviu Mt 9, 1

διαπλέω

διαπλέω - aor. διέπλευσα, a traversa (marea), a străbate (mare) FA 27, 5

διαπονέομαι

διαπονέομαι - med. aor. 1. διεπονθήτην, a se obosi, a se osteni, de unde a fi nemulțumit, a fi tulburat, a se mânia FA 4, 2; 16, 18

διαπορεύομαι

διαπορεύομαι - imperf. διεπορεύομην, a călători, a trece prin mijlocul + διά gen. Lc 6, 1; + ac. FA 16, 4; abs. Rm 15, 24 - a merge, a se duce

διαπορέω

διαπορέω - imperf. διηπόρουσιν, a fi nedumerit, a șovăi, a nu fi sigur Lc 9, 7; + interrog. indir. FA 10, 17

διαπραγματεύομαι

διαπραγματεύομαι - aor. διεπραγματεύομαι, a face afaceri, a face negustorie, a neguțați, a realiza beneficii Lc 19, 15

διαπρίω

διαπρίω - a despica, a tăia med. (pas. ?) fig. a se mânia, a fi furios, a fremăta de furie FA 5, 33; 7, 54

διαρπάζω

διαρπάζω - a jefui, a prăda, a răpi Mt 12, 29; Mc 3, 27

διαρρήγνυμι

διαρρήγνυμι sau διαρρήσσω - aor. 1. διέ(ρ)ρηξα, Lc 8, 29; a rupe, a sfâșia, a sfărâma Lc 5, 6; Mt 26, 65

διασαφέω

διασαφέω - aor. διεσάφησα, Mt 13, 36, a explica, a lămurii; Mt 18, 31, a povesti cu amănunte

διασειώ

διασειώ - a scutura, a zdruncina, a zgâlțâi; de unde a scoate bani de la cineva tiva, a asupri Lc 3, 14

διασκορπίζω

διασκορπίζω - aor. 1. διεσκορπίσα, pas. aor. διεσκορπίσθην, a împrăști, a risipi (turma, oamenii, bunurile) In 11, 52 (oamenii); Mt 26, 31 (turma); Lc 15, 13

διασπάω

διασπάω - pas. aor. 1. διεσπάσθην, a sfâșia, a face bucăți FA 23, 10

διασπείρω

διασπείρω - pas. aor. 2. διεσπάρην (doar în FA) a împrăști, a risipi; la pas. a fi împrăștiat, a se împrăști (prin prigoană) FA 8, 1 și 4

διασπορά

διασπορά, ἄς, ἡ - împrăștiate (cei împrăștiați ai lui Israel) In 7, 35; 1 Pt 1, 1

διαστέλλομαι

διαστέλλομαι - med. aor. 1. διεστειλάμην, (mai ales la Mc) a îndemna în chip insistent, a porunci Mc 5, 43; FA 15, 24

διάστημα

διάστημα, ατος, τό - perioadă (interval) de timp, răstimp FA 5, 7

διαστολή

διαστολή, ἥς, ἡ - deosebire, diferență Rm 3, 22; 1 Cor 14, 7

διαστρέφω

διαστρέφω - aor. 1. διέστρεψα, pas. part. perf. διεστραμμένος, \sens nr. I.

◦ a răsuci, a strâmba FA 13, 10;

\sens nr. II.

◦ a întoarce, a abate (de la credință), a îndepărta de la credință Mt 17, 17; FA 13, 8; Fil 2, 15

διασώζω

διασώζω - aor. 1. διέσωσα, pas. aor. 1. διεσώθην, a mântui din, a scăpa (pe cineva) din FA 27, 44; 28, 4; a vindeca (pas.) Mt 14, 36

διαταγή

διαταγή, ἥς, ἡ - rânduială, dispoziție, poruncă FA 7, 53; ordine, orânduire Rm 13, 2

διάταγμα

διάταγμα, ατος, τό - poruncă Evr 11, 23

διαταράσσω

διαταράσσω - a tulbura, a agita, a se neliniști în adâncul sufletului Lc 1, 29

διατάσσω

διατάσσω - aor. διέταξα, perf. διατέταχα, med. viit. διατάξομαι, aor. διαταξάμην, pas. aor. διατάχθην, perf. διατέταγμαi, act. și med. a pune în ordine, a porunci, a rândui, a orându, a hotărî Mt 11, 1; Lc 8, 55; FA 23, 31; 1 Cor 9, 14; 11, 34

διατελέω

διατελέω - (subînț. χρόνον), a petrece timpul, de unde a rămâne (într-o anumită stare) + adj., fără a mânca FA 27, 33

διατηρέω

διατηρέω - a păstra cu grijă Lc 2, 51; a se păzi cu credință de ceva, ἔκ τινος, FA 15, 29

διατί

διατί - adv. de ce? pentru ce? Mc 2, 18; In 7, 45; 2 Cor 11, 11

διατίθημι

διατίθημι - (cf. διαθήκη), la med. viit. διαθήσομαι, aor. 2. διεθέμην, a lăsa prin testament, a face testamentul Evr 8, 10; 9, 16 - 17; 10, 16; a rândui, a dispune (în favoarea cuiva tiva) Lc 22, 29

διατρίβω

διατρίβω - aor. διέτριψα, a istovi, a slei de puteri, a nimici, de unde a petrece timpul, a rămâne In 3, 22; FA 14, 3; 15, 35

διατροφή

διατροφή, ἥς, ἡ - hrană 1 Tim 6, 8

διαυγάζω
 διαυγάζω - a se lumina de ziuă 2 Pt 1, 19
 διαυγής
 διαυγής, ἔς - străveziu, luminos, clar, transparent Ap 21, 21 (var.)
 διαφανής
 διαφανής, ἔς - străveziu, transparent Ap 21, 21
 διαφέρω
 διαφέρω - aor. 2. διήνεγκον,
 \sens nr. I.
 ◦ tr. a duce ici și colo, a răspândi FA 13, 49; pas. a fi purtat încoace și încolo, a merge în derivă, a se lăsa dus de curent, a se lăsa la voia întâmplării FA 27, 27;
 \sens nr. II.
 ◦ intr. a fi diferit, a se deosebi Rm 2, 18; 1 Cor 15, 41; Gal 4, 1; Fil 1, 10;
 \sens nr. III.
 ◦ οὐδὲν μοι διαφέρει - nimic nu mă interesează, nu mă privește Gal 2, 6
 διαφεύγω
 διαφεύγω - aor. 2. διέφυγον, a scăpa, a fugi de, a ieși cu bine dintr-o încercătură FA 27, 42
 διαφημίζω
 διαφημίζω - aor. 1. διεφήμισα, pas. aor. διεφημίσθην, a vesti, a face public, a răspândi un cuvânt Mt 9, 31; 28, 15; Mc 1, 45
 διαφθείρω
 διαφθείρω - pas. aor. 2. διεφθάρην, part. perf. διεφθαρμένος,
 \sens nr. I.
 ◦ a strica, a roade, a ataca (a mânca) un metal Lc 12, 33;
 \sens nr. II.
 ◦ fig. a nimici, a distruge, a prăpădi 2 Cor 4, 16; Ap 11, 18; a fi stricat + ac. de relație 1 Tim 6, 5
 διαφθορά
 διαφθορά, ἄς, ἡ - (doar în FA) stricăciune, nimicire, distrugere, putreziciune FA 13, 34 sqq.
 διάφορος
 διάφορος, ον -
 \sens nr. I.
 ◦ felurit, diferit Rm 12, 6; Evr 9, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ care se deosebește, care este mai bun Evr 1, 4; 8, 6
 διαφυλάσσω
 διαφυλάσσω - aor. 1. διεφύλαξα, a păzi, a ține sub paza sa (se spune despre îngeri) Lc 4, 10
 διαχειρίζω
 διαχειρίζω - med. aor. 1. διεχειρισάμην, a pune mâna pe, a omorî, a ucide FA 5, 30; 26, 21
 διαχλευάζω

διαχλευάζω - a-și bate joc, a batjocori FA 2, 13
 διαχωρίζω
 διαχωρίζω - a separa, a despărți; pas. ἀπό τινος - a se despărți de Lc 9, 33
 διδακτικός
 διδακτικός, ἡ, ὄν - care poate învăța pe altul, destoinic să dea învățatură 1 Tim 3, 2; 2 Tim 2, 24
 διδακτός
 διδακτός, ἡ, ὄν - învățat (= care a primit învățatură) In 6, 45; 1 Cor 2, 13 (+ gen. compl. de agent ?)
 διδασκαλία
 διδασκαλία, ας, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ învățatură Rm 12, 7; 15, 4; 1 Tim 4, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. ceea ce este învățat, doctrină Mt 15, 9; Col 2, 22; Ef 4, 14
 διδάσκαλος
 διδάσκαλος, ου, ὁ -
 \sens nr. I.
 ◦ cel care învață pe altul, învățător Mt 10, 24; Mc 4, 38; cu ῥαββί In 1, 38;
 \sens nr. II.
 ◦ învățători în Biserică, învățători ai credinței FA 13, 1; 1 Cor 12, 28; Ef 4, 11
 διδάσκω
 διδάσκω - viit. διδάξω, aor. ἐδίδαξα, pas. aor. ἐδιδάχθην, a învăța (pe altul) Mt 4, 23; Lc 4, 31; In 6, 59; FA 18, 11; Ap 2, 14
 διδαχή
 διδαχή, ἥς, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ învățatură, doctrină Mc 4, 2; 1 Cor 14, 6; 2 Tim 4, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ sens pas. doctrină, învățatură Mt 16, 12; 1 Cor 14, 26; Evr 6, 2; 2 In 1, 9
 δίδραχμον
 δίδραχμον, ου, τό - drahmă dublă, la evrei = jumătate de siclu Mt 17, 24
 Δίδυμος
 Δίδυμος, ου, ὁ - adj. subst. Didymos, geamăn In 11, 16; 20, 24; 21, 2
 δίδωμι
 δίδωμι - viit. δώσω, aor. ἔδωκα sau ἔδωσα, imper. δός, inf. δοῦναι, part. δούς; pas. viit. δοθήσομαι, aor. ἐδόθην, perf. δέδομαι, a da (în toate sensurile posibile) Mt 4, 9; 5, 31; Mc 6, 7; 12, 14; Lc 7, 45; In 11, 57; 1 In 4, 13; a încredința, a lăsa în grija cuiva, a transmite Mt 16, 19; 25, 15; Lc 19, 23; a da rod, a produce Mt 13, 8; Ap 20, 13
 διεγείρω
 διεγείρω - aor. 1. διήγειρα, pas. aor. 1 διηγέρθην,
 \sens nr. I.
 ◦ a deștepta (din somn) Mc 4, 38; pas. a se agita, a se răvăși, a se întărâta In 6, 18;

\sens nr. II.

◦ a ține treaz, a ține de veghe 2 Pt 1, 13; 3, 1

διενθυμέομαι

διενθυμέομαι - a se gândi, a cugeta FA 10, 19

διεξέρχομαι

διεξέρχομαι - a ieși, a se furișa afară din FA 28, 3

διέξοδος

διέξοδος, ου, ή - răscruce, răspântie sau ieșire din oraș Mt 22, 9

διερμηνεία

διερμηνεία, ας, ή - tălmăcire, tâlcuire, interpretare, exegeză 1 Cor 12, 10 (var.)

διερμηνευτής

διερμηνευτής, ου, ό - tălmăcitor, tâlcuitor, interpret, traducător, exeget 1 Cor 14, 28

διερμηνεύω

διερμηνεύω - aor. 1. διερμήνευσα sau διηρμήνευσα,

\sens nr. I.

◦ a tâlcui, a desluși, a explica Lc 24, 27;

\sens nr. II.

◦ a interpreta, a tălmăci 1 Cor 14, 5; 1 Cor 14, 13; 1 Cor 14, 27;

\sens nr. III.

◦ a traduce FA 9, 36

διέρχομαι

διέρχομαι - (v. έρχομαι), viit. διελεύσομαι, aor. 2 διήλθον, part. perf. διεληλυθώς,

\sens nr. I.

◦ a merge prin mijlocul, a trece prin mijlocul, a traversa, a străbate Lc 2, 35; FA 13, 6; Evr 4, 14; a umbla prin, a rătăci prin + prep. Mt 12, 43; Lc 4, 30; a trece Lc 19, 4;

\sens nr. II.

◦ propr. și fig. a trece de la unul la altul, a se duce la, a trece la Mc 4, 35; Lc 9, 6; Rm 5, 12; a merge lângă, a merge fiecare în partea sa Lc 2, 15; a se întinde (vorba), a merge vorba Lc 5, 15

διερωτάω

διερωτάω - aor. 1. διηρώτησα, a cerceta, a se informa despre, a întreba despre FA 10, 17

διετής

διετής, ές - în vârstă de doi ani Mt 2, 16

διετία

διετία, ας, ή - perioadă de doi ani FA 24, 27; 28, 30

διηγέομαι

διηγέομαι - aor. 1. διηγησάμην, a povesti, a vesti, a istorisi, a vorbi Mc 5, 16; Lc 8, 39; FA 9, 27; Evr 11, 32

διήγησις

διήγησις, εως, ή - povestire, istorisire, relatare Lc 1, 1

διηλεκής

διηλεκής, ές - neîncetat, fără încetare, fără sfârșit, permanent, veșnic Evr 7, 3; 10, 1

διθάλασσοσ

διθάλασσοσ, ον - loc înalt între două mări, limbă de pământ, dâmb de nisip FA 27, 41

διικνέομαι

διικνέομαι - a pătrunde fig. Evr 4, 12

δίιστημι

δίιστημι - aor. 1. διαστήσας, aor. 2 διέστην, a se despărți, a se îndepărta Lc 24, 51; a se scurge (timpul) Lc 22, 59; a trece mai departe, a se îndepărta FA 27, 28

διισχυρίζομαι

διισχυρίζομαι - a afirma cu tărie, a susține Lc 22, 59

δικαιοκρισία

δικαιοκρισία, ας, ή - dreaptă judecată Rm 2, 5

δίκαιος

δίκαιος, α, ον - drept

\sens nr. I.

◦ (jur.) drept (legal, legiuit, după lege) Mt 1, 19; 1 Tim 1, 9; 1 In 3, 7;

\sens nr. II.

◦ sens teologic: drept, evlavios, credincios Mt 13, 43; Lc 1, 6 și 17; FA 24, 15; Rm 2, 13; Gal 3, 11; Evr 10, 38; 1 Pt 4, 18; drept, vorbind de Dumnezeu 2 Tim 4, 8; Ap 16, 5; vorbind despre Isus FA 7, 52;

\sens nr. III.

◦ drept (lucru) FA 4, 19; 2 Tes 1, 6

δικαιοσύνη

δικαιοσύνη, ης, ή - dreptate (a judecătorului) FA 17, 31; Evr 11, 33; Ap 19, 11;

\sens nr. II.

◦ dreptate (cerută de Dumnezeu omului) a) dreptatea Legii Mt 13, 15; Fil 3, 6; b) dreptatea, scop al vieții (purtării) creștine Mt 5, 6; FA 10, 35; Ef 6, 14; Fil 1, 11; Evr 12, 11;

\sens nr. III.

◦ dreptatea lui Dumnezeu (Pavel) Rm 1, 17; 5, 21; 6, 13; 9, 30; Fil 3, 9 etc.

δικαιόω

δικαιόω - aor. 1. έδικαίωσα, pas. aor. 1 έδικαιώθην, perf. δεδικαίωμαι, a îndrepta, a face drept, a declara drept Lc 10, 29; 16, 15; 18, 14; a elibera, a libera FA 13, 38; Rm 6, 7;

\sens nr. II.

◦ a îndrepta (faptă a omului) FA 13, 39; Rm 2, 13; 3, 24; 1 Cor 4, 4; (faptă a lui Dumnezeu) Rm 3, 26; 4, 5

δικαίωμα

δικαίωμα, ατος, τό -

\sens nr. I.

◦ rânduială, orânduire, poruncă Lc 1, 6; Rm 2, 26; Evr 9, 1 și 10;

\sens nr. II.

◦ îndreptare, act de dreptate, act al justiției: achitare Rm 5, 16 și 18; judecată, pedeapsă, sentință Ap 15, 4; 19, 8

δικαίως
δικαίως - adv. cu dreptate, pe drept Lc 23, 41; 1 Tes 2, 10; 1 Pt 2, 23
δικαίωσις
δικαίωσις, εως, ἡ - îndreptare Rm 4, 25; 5, 18
δικαστής
δικαστής, οὔ, ὁ - judecător FA 7, 27
δίκη
δίκη, ης, ἡ - drept, dreptate, de unde
\sens nr. I.
◦ act de judecată, sentință, osândire FA 25, 15;
\sens nr. II.
◦ pedeapsă 2 Tes 1, 9; Iuda 1, 7;
\sens nr. III.
◦ dreptatea divină FA 28, 4
δίκτυον
δίκτυον, ου, τό - mreajă, năvod, plasă (pentru a prinde pești, animale sau păsări) Mt 4, 20; Mc 1, 18; Lc 5, 2; In 21, 6
δίλογος
δίλογος, ον - care vorbește în două feluri, viclean, șiret 1 Tim 3, 8
διό
διό - conjct. de coord. deci, pentru aceea, de aceea Mt 27, 8; Lc 7, 7; FA 10, 29; 15, 19; Rm 1, 24; Iac 1, 21; 1 Pt 1, 13
διοδεύω
διοδεύω - aor. 1. διώδευσα,
\sens nr. I.
◦ a trece prin, a străbate FA 17, 1;
\sens nr. II.
◦ intr. a merge (a umbla) din loc în loc Lc 8, 1
Διονύσιος
Διονύσιος, ου, ὁ - Dionisie, atenian, membru al Areopagului, convertit de Pavel FA 17, 34
διόπερ
διόπερ - (doar în 1 Cor) de aceea 1 Cor 8, 13; 10, 14
διοπετής
διοπετής, ές - căzut din cer FA 19, 35
διόρθωμα
διόρθωμα, ατος, τό - îndreptare, îmbunătățire, corectare, ridicare (v. καθόρθωμα) FA 24, 2
διόρθωσις
διόρθωσις, εως, ἡ - îndreptare, corectare Evr 9, 10
διорύσσω
διорύσσω - pas. aor. διωρύχθην, a sparge Mt 24, 43
Διός
Διός - v. Ζεύς

Διόσκουροι, ων, οἱ - Dioscurii (Castor și Pollux), protectorii marinarilor, de unde numele corăbiei împrumutate de Pavel FA 28, 11
διότι
διότι -
\sens nr. I.
◦ conj. = διὰ τοῦτο ὅτι - pentru că Lc 2, 7; Rm 8, 21; 1 Cor 15, 9; Fil 2, 26; Evr 11, 5; 11, 23;
\sens nr. II.
◦ adv. într-adevăr Lc 1, 13; FA 22, 18
Διοτρέφης
Διοτρέφης, ους, ὁ - Diotrophes, numele unui creștin 3 In 1, 9
διπλοῦς
διπλοῦς, ἦ, οὔν - dublu, îndoit 1 Tim 5, 17; διπλότερον comp. Mt 23, 15
διπλόω
διπλόω - aor. 1. ἐδίπλωσα, cu τὰ διπλᾶ (compl. intern), a da dublu, a plăti îndoit Ap 18, 6
δῖς
δῖς - adv. de două ori Mc 14, 30; 1 Tes 2, 18
δισμυριάς
δισμυριάς, ἄδος, ἡ - dublă miriadă = 20000 Ap 9, 16
διστάζω
διστάζω - aor. 1. ἐδίστασα, (doar la Mt) a se îndoii, a avea îndoieli Mt 28, 17
δίστομος
δίστομος, ον - cu două guri, de unde cu două tășuri (sabie) Evr 4, 12
δισχίλιοι
δισχίλιοι, αι, α - două mii Mc 5, 13
διυλίζω
διυλίζω - a strecura Mt 23, 24
διχάζω
διχάζω - aor. 1. ἐδίχασα, a despărți τινὰ κατά τινος - pe cineva de cineva Mt 10, 35
διχοστασία
διχοστασία, ας, ἡ - dezbinare, vrajbă, discordie, neînțelegere Rm 16, 17
διχοτομέω
διχοτομέω - a tăia în două, a face bucăți, a tăia Mt 24, 51; Lc 12, 46
διψάω
διψάω - aor. 1. ἐψίψησα, a fi însetat, a suferi de sete, a înseta In 4, 13; Mt 5, 6 + ac.
δίψος
δίψος, ους, τό - sete 2 Cor 11, 27
δίψυχος
δίψυχος, ον - literal (cu două suflete, cu suflet dublu; care se îndoiește, (care este) îndoielnic (numai la Iac) Iac 1, 8; 4, 8
διωγμός
διωγμός, οὔ, ὁ - prigoană, prigonire Mt 13, 21; 2 Cor 12, 10

διώκτης

διώκτης, ου, ό - prigonitor 1 Tim 1, 13

διώκω

διώκω - viit. διώξω, aor. έδίωξα, pas. viit. διωχθήσομαι, perf. δεδίωγμαi,

\sens nr. I.

◦ a urmări, a pune pe fugă, a alunga Mt 23, 24;

\sens nr. II.

◦ a alerga după cineva sau ceva, a urmări, a căuta, propr. sau fig. Lc 17, 23; Rm 9, 30; 1 Cor 14, 1; Evr 12, 14;

\sens nr. III.

◦ a prigoni, a persecuta Mt 5, 11; Lc 21, 12; Rm 12, 14; Fil 3, 6; pas. Gal 6, 12

δόγμα

δόγμα, ατος, τό - poruncă, edict, decret, rânduială Lc 2, 1; FA 17, 7; hotărâre, rânduială a apostolilor FA 16, 4; Ef 2, 15

δογματίζω

δογματίζω - pas. part. perf. δεδογματισμένος, med. - pas. a răbda (a suferi) autoritatea poruncilor Col 2, 20 (cf. δόγμα la v. 14)

δοκέω

δοκέω - aor. έδοξα,

\sens nr. I.

◦ intr. a părea Lc 10, 36; 1 Cor 11, 16; Evr 12, 11; oi δοκοϋντες - cei care sunt apreciați, cei care sunt oameni de vază Gal 2, 2;

\sens nr. II.

◦ impersonal δοκεῖ μοι - mi se pare, mă gândesc, cred Mt 17, 25; 18, 12; In 11, 56; eu hotărâsc FA 15, 22; constr. pers. FA 26, 9;

\sens nr. III.

◦ tr. a fi de părere, a i se părea, a crede + prop. infin. Mc 6, 49; 2 Cor 11, 16; In 5, 39; FA 27, 13; 1 Cor 7, 40; + όπι Mt 6, 7; Lc 12, 51

δοκιμάζω

δοκιμάζω - aor. έδοκίμασα, pas. perf. δεδοκίμασμαι,

\sens nr. I.

◦ a pune la încercare, a încerca, a aprecia Lc 14, 19; Rm 2, 18; 2 Cor 8, 8; 1 Tim 3, 10; 1 Pt 1, 7;

\sens nr. II.

◦ a aproba, a socoti bun Rm 14, 22; 2 Cor 8, 22

δοκιμασία

δοκιμασία, ας, ή - încercare, cercetare, probă Evr 3, 9

δοκιμή

δοκιμή, ής, ή - încercare, dovadă, probă (sens activ sau pasiv) 2 Cor 8, 2; 13, 3; Fil 2, 22

δοκίμιον

δοκίμιον, ου, τό -

\sens nr. I.

◦ mijloc, cale de a dovedi, încercare Iac 1, 3;

\sens nr. II.

◦ încercare, dovadă 1 Pt 1, 7

δόκιμος

δόκιμος, ον - dovedit, recunoscut Rm 14, 18; 2 Cor 10, 18; Iac 1, 12

δοκός

δοκός, οϋ, ή - bârnă, grindă Mt 7, 3; Lc 6, 41

δόλιος

δόλιος, α, ον - șiret, viclean, prefăcut, amăgitor 2 Cor 11, 13

δολιόω

δολιόω - a vicleni, a înșela Rm 3, 13

δόλος

δόλος, ου, ό - vicleșug, viclenie, înșelăciune Mt 26, 4; In 1, 48; FA 13, 10; 2 Cor 12, 16

δολόω

δολόω - a prefăca, a falsifica 2 Cor 4, 2

δόμα

δόμα, ατος, τό - dar, cadou Mt 7, 11; Fil 4, 17

δόξα

δόξα, ης, ή - primul sens: (părere; nu se întâlnește în N.T. În N.T.: părere bună

\sens nr. I.

◦ slavă, glorie, mărire, cinste, stimă In 5, 44; 7, 18; 1 Tes 2, 6;

\sens nr. II.

◦ slava lui Dumnezeu sau a lui Hristos, prezență activă divină: cf. sensul ebr. (kabod; Lc 2, 9; 24, 26; In 17, 5; FA 7, 55; Rm 6, 4; 2 Cor 3, 7;

\sens nr. III.

◦ strălucire, splendoare Mt 4, 8; Lc 4, 6; 1 Pt 1, 24; Ap 21, 24;

\sens nr. IV.

◦ la pl. δόξαι - măririle (îngerești, cerești) 2 Pt 2, 10; Iuda 1, 8;

\sens nr. V.

◦ formulă liturgică: spre slava lui Dumnezeu 1 Cor 10, 31; Fil 1, 11; a da slavă lui Dumnezeu Lc 17, 18; FA 12, 23; Ap 11, 13

δοξάζω

δοξάζω - viit. δοξάσω, aor. έδόξασα, pas. aor. έδοξάσθην, perf. δεδόξασμαι,

\sens nr. I.

◦ a slăvi, a preaslăvi, a mări, a preamări In 8, 54; 13, 31; 2 Cor 3, 10; 2 Tes 3, 1; 1 Pt 1, 8;

\sens nr. II.

◦ a cinsti, a lăuda Mt 5, 16; Lc 5, 25; FA 13, 48; Rm 1, 21; 1 Cor 12, 26; 2 Cor 9, 13

Δορκάς

Δορκάς, άδος, ή - Dorcas (= gazelă, căprioară), numele unei creștine FA 9, 36 (traduce pe Ταβιθά - Tavia)

δόσις

δόσις, εως, ή - acțiunea de a da, dăruire, dat, dare, dar, cadou Fil 4, 15; Iac 1, 17

δότης

δότης, ου, ό - cel care dă 2 Cor 9, 7
 δουλαγωγέω
 δουλαγωγέω - a supune robiei, a înrobi, a ține în frâu 1 Cor 9, 27
 δουλεία
 δουλεία, ας, ή - robie Rm 8, 21
 δουλεύω
 δουλεύω - viit. δουλεύω, aor. 1 έδούλευσα, perf. δεδούλευκα,
 \sens nr. I.
 ◦ a fi rob In 8, 33; FA 7, 7; Rm 9, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ a sluji pe cineva (sau cuiva) + dat. Mt 6, 24; Lc 15, 29;
 \sens nr. III.
 ◦ sens teologic: a sluji lui Dumnezeu Lc 16, 13; 1 Tes 1, 9; a sluji lui Hristos Rm 14, 18; a sluji Domnului FA 20, 19; a sluji unul altuia Gal 5, 13
 δούλη
 δούλη, ης, ή - roabă, sclavă, slujitoare Lc 1, 38; Lc 1, 48; FA 2, 18
 δοῦλος
 δοῦλος, η, ον - rob, sclav Rm 6, 19
 δοῦλος
 δοῦλος, ου, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ sclav, rob, slujitor, slugă Mt 10, 24; Lc 12, 45; Gal 3, 28; Col 3, 11; Ap 6, 15; fig. Mt 20, 27;
 \sens nr. II.
 ◦ sens teologic: slujitor, rob al lui Hristos, al lui Dumnezeu Lc 2, 29; FA 4, 29; 16, 17; Rm 1, 1; Gal 1, 10; 2 Tim 2, 24; 1 Pt 2, 16; Ap 2, 20
 δουλόω
 δουλόω - aor. 1. έδούλωσα, pas. aor. 1 έδουλώθην, perf. δεδούλωμαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a face rob, a robi FA 7, 6; 2 Pt 2, 19;
 \sens nr. II.
 ◦ fig. a înrobi, a fi rob, a supune robiei Rm 6, 22; 1 Cor 7, 15; Gal 4, 3; Tit 2, 3
 δοχή
 δοχή, ής, ή - primire, întâmpinare, ospăț Lc 5, 29; 14, 13
 δράκων
 δράκων, οντος, ό - șarpe, balaur Ap 12, 3
 δράσσομαι
 δράσσομαι - a prinde pe cineva (printr-o cursă, printr-o viclenie) 1 Cor 3, 19
 δραχμή
 δραχμή, ής, ή - drahmă, monedă de argint (un fr. de aur aproximativ, valoarea unei zile de muncă) Lc 15, 18
 δρέπανον
 δρέπανον, ου, τό - (de 6 ori în Ap 14), seceră Mc 4, 29
 δρόμος

δρόμος, ου, ό - cale, drum, alergare, cursă, călătorie, misiune FA 13, 25; 20, 24; 2 Tim 4, 7
 Δρούσιλλα
 Δρούσιλλα, ης, ή - Drusilla, fiica mai mică a lui Irod Agrippa I, sora lui Agrippa II, căsătorită a doua oară cu procuratorul Felix
 δύναμαι
 δύναμαι - pers. a II - a sg. δύνασαι sau δύνη, imperf. έδυνάμην (sau ήδυν-), viit. δυνήσομαι, aor. έδυνήθην sau ήδυνάσθην, a putea, a fi în stare să Mt 6, 24; Mc 2, 7; In 6, 60; FA 27, 15; Rm 8, 7; 1 Cor 3, 2; 2 Cor 13, 8
 δύναμις
 δύναμις, εως, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ putere, forță Mt 22, 29; Mc 12, 24; Lc 1, 17; 10, 19; 21, 27; FA 4, 7; Rm 1, 16; 15, 13; 1 Cor 4, 20; 2 Cor 6, 7; Evr 7, 16;
 \sens nr. II.
 ◦ minune Mt 7, 22; Mc 6, 5; Lc 19, 37; FA 8, 13; Evr 2, 4;
 \sens nr. III.
 ◦ puterile (ingeri sau duhuri) FA 8, 10; Rm 8, 38; 1 Cor 15, 24; 1 Pt 3, 22
 δυναμόω
 δυναμόω - a întări, a face tare, puternic Col 1, 11; Ef 6, 10; Evr 11, 34
 δυνάστης
 δυνάστης, ου, ό - persoană puternică, stăpânitor, domn, împărat, dregător Lc 1, 52; FA 8, 27; 1 Tim 6, 15
 δυνατέω
 δυνατέω - a avea putere, a fi în stare Rm 14, 4; 2 Cor 9, 8; 13, 3
 δυνατός
 δυνατός, ή, όν -
 \sens nr. I.
 ◦ puternic, tare Rm 15, 1; 1 Cor 1, 26; subst. cei puternici FA 25, 5; Dumnezeu Lc 1, 49; δυνατός είμι + inf. = δύναμαι Lc 14, 31; Rm 4, 21;
 \sens nr. II.
 ◦ sens pasiv posibil; δυνατόν έστι - este posibil, este cu putință, se poate Mt 24, 24; Mc 13, 22; 14, 35; Rm 12, 18
 δύνω
 δύνω sau δύω - aor. 1. έδυσα, aor. 2 έδυν, a se culca; (despre soare) a apune, a asfinți Mc 1, 32; Lc 4, 40
 δύο
 δύο - (nom., ac. și gen.), dat. δυοί, num. doi, două Mt 18, 20; 19, 6; Lc 12, 52; 1 Cor 14, 29
 δυσβάστακτος
 δυσβάστακτος, ον - greu de dus, anevoie de purtat Mt 23, 4; Lc 11, 46
 δυσεντερία
 δυσεντερία, ας, ή sau δυσεντέριον, ου, τό - dizenterie FA 28, 8
 δυσερμήνευτος

δυσερμήνευτος, ον - greu de tâlcuit, dificil de explicat Evr 5, 11
 δύσκολος
 δύσκολος, ον - greu, dificil, anevoios Mc 10, 24
 δυσκόλως
 δυσκόλως - adv. cu greu, în chip dificil, anevoios Mt 19, 23
 δυσμή
 δυσμή, ἦς, ἡ - (mai ales la pl.) apus, asfințit, vest, occident Mt 8, 11; Lc 13, 29; Ap 21, 13
 δυσνόητος
 δυσνόητος, ον - greu de înțeles 2 Pt 3, 16
 δυσφημέω
 δυσφημέω - a huli, a defăima, a insulta, a jigni 1 Cor 4, 13
 δυσφημία
 δυσφημία, ας, ἡ - calomnie, hulă, insultă, defăimare 2 Cor 6, 8
 δώδεκα
 δώδεκα - num. invar. doisprezece Mt 9, 20; Mc 9, 35; 10, 32; Lc 2, 42; 1 Cor 15, 5
 δωδέκατος
 δωδέκατος, η, ον - num. al doisprezecelea, a douăsprezecea Ap 21, 20
 δωδεκάφυλον
 δωδεκάφυλον, ου, τό - totalitatea celor douăsprezece triburi FA 26, 7
 δῶμα
 δῶμα, ατος, τό - acoperiș, terasă Mt 24, 17
 δωρεά
 δωρεά, ας, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ dar In 4, 10; FA 8, 20; Rm 5, 15; Ef 4, 7; Evr 6, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ ac. adv. δωρεάν - în dar, gratuit Mt 10, 8; Rm 3, 24; 2 Cor 11, 7; Ap 21, 6; fără motiv, în zadar, zadarnic, pe nedrept In 15, 25; Gal 2, 21
 δωρέω
 δωρέω - med. aor. 1. ἐδώρησάμην, perf. δέδωρημαι, a dărui, a oferi Mc 15, 45
 δώρημα
 δώρημα, ατος, τό - dar, cadou Iac 1, 17
 δῶρον
 δῶρον, ου, τό - dar, cadou, ofrandă, prinos Mt 2, 11; 5, 23; Lc 21, 4; Evr 11, 4
 δωροφορία
 δωροφορία, ας, ἡ - trimitere de ajutoare Rm 15, 31 (var.)

E - ἔπιλον

ἔα
 ἔα - interj. hei! stai! lasă! Mc 1, 24 (var.); Lc 4, 34
 ἔάν
 ἔάν - v. εἰ
 ἑαυτοῦ, ἧς, οὔ - prin contragere αὐτοῦ etc. gen. pl. ἑαυτῶν, pron. reflex.
 \sens nr. I.
 ◦ pers. a III - a el însuși, ei înșiși Mt 19, 12; Mc 8, 34; Rm 14, 14;
 \sens nr. II.
 ◦ pers. I - a pl. noi înșine Rm 8, 23; 1 Cor 11, 31; 2 Cor 3, 5;
 \sens nr. III.
 ◦ pers. a II - a sg. tu însuți In 18, 34; pl. Lc 21, 30
 ἔάω
 ἔάω - imperf. εἴων, viit. ἔάσω, aor. εἶασα,
 \sens nr. I.
 ◦ a lăsa, a îngădui, a permite FA 14, 16; 23, 32;
 \sens nr. II.
 ◦ + negație οὐκ ἔαν - a nu lăsa, a nu îngădui, a împiedica Mt 24, 43; Lc 4, 41; FA 16, 7;
 \sens nr. III.
 ◦ abs. Lc 22, 51;
 \sens nr. IV.
 ◦ termen marinăresc: a lăsa ancora, a arunca ancora FA 27, 40
 ἑβδομήκοντα
 ἑβδομήκοντα - num. card. șaptezeci FA 7, 14
 ἑβδομηκοντάκις
 ἑβδομηκοντάκις - num. adv. de șaptezeci de ori Mt 18, 22
 ἑβδομος
 ἑβδομος, η, ον - num. ord. al șaptelea, a șaptea Ap 8, 1; 10, 7; ἡ ἑβδόμη (subînt. ἡμέρα), ziua a șaptea Evr 4, 4
 Ἐβέρ
 Ἐβέρ, ό - Eber Lc 3, 35
 ἑβραϊκός
 ἑβραϊκός, ἡ, όν - ebraic Lc 23, 38 (var.)
 Ἐβραῖος
 Ἐβραῖος, ου, ό - evreu 2 Cor 11, 22; Fil 3, 5
 ἑβραῖς
 ἑβραῖς, ἶδος, ἡ - ebraică (limba) (doar în FA) FA 21, 40
 ἑβραῖστί
 ἑβραῖστί - adv. (doar la In și în Ap), în ebraică, evreiește In 5, 2; Ap 9, 11
 ἐγγίζω

ἐγγίζω - viit. ἐγγιῶ, aor. ἤγγισα, perf. ἤγγικα, intr.

\sens nr. I.

◦ a se apropia, a fi aproape de + dat. sau εἰς, ἐπί + ac. Mc 11, 1; Lc 7, 12; 24, 48;

\sens nr. II.

◦ abs. Mt 26, 46; Lc 18, 40

ἐγγράφω

ἐγγράφω - la pas. perf. ἐγγέγραμαι, a fi scris, a fi înscris 2 Cor 3, 2 - 3; Lc 10, 20

ἔγγυος

ἔγγυος, ου, ὁ - chezaș, garant Evr 7, 22

ἐγγύς

ἐγγύς - adv. aproape, în apropiere

\sens nr. I.

◦ sens local + gen. Lc 19, 11; In 3, 23; 11, 18; Rm 10, 8; + dat. FA 9, 38; abs. In 19, 42;

\sens nr. II.

◦ sens temporal + gen. Mt 26, 18; Mc 13, 28; Lc 21, 30; Fil 4, 5; comp. ἐγγύτερον - mai aproape Rm 13, 11

ἐγείρω

ἐγείρω - viit. ἐγερῶ, aor. ἤγειρα, pas. viit. ἐγερθήσομαι, aor. ἠγέρθη, perf. ἐγήγερμαι,

\sens nr. I.

◦ a trezi, a deștepta din somn FA 27, 7; pas. a se trezi, a se deștepta din somn Mt 25, 7; Rm 13, 11;

\sens nr. II.

◦ a face să se scoale, să se ridice, a pune pe picioare, a ridica în picioare Mc 9, 27; FA 10, 26; Iac 5, 15;

\sens nr. III.

◦ a învia, a scula la viață Mt 10, 8; In 5, 21; 1 Cor 6, 14; 1 Tes 1, 10;

\sens nr. IV.

◦ a ridica, a înălța (un corn de mântuire) Lc 1, 69; (templul) In 2, 19;

\sens nr. V.

◦ a ridica un rege, un mântuitor etc. FA 13, 22;

\sens nr. VI.

◦ a ațâța, a provoca (o durere) Fil 1, 17;

\sens nr. VII.

◦ intr. doar imper. ἔγειρε - (scoală-te; Mt 9, 5; Mc 2, 9; In 5, 8

ἔγερσις

ἔγερσις, εως, ἡ - (ἐγείρω), trezire, înviere Mt 27, 53

ἐγκάθετος

ἐγκάθετος, ον - (ἐγκαθίμι ?), persoană trimisă împotriva, iscoadă, spion Lc 20, 20

ἐγκαίνια

ἐγκαίνια, ων, τά - (καιός), sărbătoarea înnoirii templului în amintirea purificării templului în decembrie de Iuda Macabeul In 10, 22

ἐγκαινίζω

ἐγκαινίζω - aor. 1. ἐνεκαίνισα, pas. perf. ἐγκεκαίνισμαι, a înnoui, a inaugura, a sfinți Evr 9, 18; 10, 20

ἐγκακέω

ἐγκακέω - aor. 1. ἐνεκάκησα, a se descuraja, a pierde curajul, a pierde nădejdea, a se lenevi, a pregeta Lc 18, 1; 2 Cor 4, 1; 4, 16; 2 Tes 3, 13

ἐγκαλέω

ἐγκαλέω - imperf. ἐνεκάλουν, viit. ἐγκαλέσω, + dat. sau κατά τινος - a acuza pe cineva, a învinui, a chema în judecată, a ridica pâră împotriva cuiva FA 19, 38; Rm 8, 33; pas. FA 19, 40; τινος - de ceva

ἐγκαταλείπω

ἐγκαταλείπω - aor. 2. ἐγκατέλιπον (v. λείπω)

\sens nr. I.

◦ a lăsa în urma sa Rm 9, 29;

\sens nr. II.

◦ a părăsi, a abandona, a lăsa Mt 27, 46 (Ps. 21, 1); 2 Tim 4, 10; 2 Tim 4, 16; Evr 10, 25; 13, 5

ἐγκατοικέω

ἐγκατοικέω - a locui printre 2 Pt 2, 8

ἐγκαυχόομαι

ἐγκαυχόομαι - a se lăuda, a se mândri, a se fâli 2 Tes 1, 4

ἐγκεντρίζω

ἐγκεντρίζω - aor. ἐνεκέντρισα, pas. viit. ἐγκεντρισθήσομαι, aor. ἐνεκέντρισθην, a altoi Rm 11, 17

ἔγκλημα

ἔγκλημα, ατος, τό - cap de acuzare, vină, învinuire FA 23, 29; 25, 16

ἐγκομβόομαι

ἐγκομβόομαι - aor. 1. ἐνεκομβωόμην, a se înfășura, a se înveli, a se încinge (κόμβος - cingătoare) 1 Pt 5, 5

ἐγκοπή

ἐγκοπή, ἥς, ἡ - piedică, obstacol 1 Cor 9, 12

ἐγκόπτω

ἐγκόπτω - aor. 1. ἐνέκοψα, a împiedica, a supăra Rm 15, 22; 1 Tes 2, 18; FA 24, 4

ἐγκράτεια

ἐγκράτεια, είας, ἡ - înfrânare, cumpătate, sobrietate, stăpânire de sine Gal 5, 23; 2 Pt 1, 6

ἐγκρατεύομαι

ἐγκρατεύομαι - a se stăpâni, a fi stăpân pe sine, a se înfrâna 1 Cor 7, 9; 9, 25

ἐγκρατής

ἐγκρατής, ἐς - înfrânat, stăpân pe sine Tit 1, 8

ἐγκρίνω

ἐγκρίνω - aor. 1. ἐνέκρινα, a pune pe aceeași treaptă, a socoti în numărul 2 Cor 10, 12; (compl. εαυτούς)

ἐγκρύπτω

ἐγκρύπτω - aor. 1. ἐνέκρυφα, a ascunde, a pune în, a amesteca cu Mt 13, 33

ἔγκυος
 ἔγκυος, ov - însărcinată, gravidă Lc 2, 5
 ἐγγρίω
 ἐγγρίω - aor. 1. ἐνέγγρισα, a unge Ap 3, 18
 ἐγώ
 ἐγώ - ac. ἐμέ sau enclitic με, gen. ἐμοῦ sau μου, dat. ἐμοί sau μοι, pl. ἡμεῖς (v. acest cuvânt) pron. pers. pers. I - a eu; Nominativul: insistă asupra persoanei care vorbește (în general Isus) ἐγὼ δὲ λέγω - dar eu spun Mt 5, 22; Lc 24, 39; Mc 13, 6; Lc 21, 8; In 6, 20; în In ἐγὼ εἶμι (In 8, 24 și 28) amintește Ex. 3, 14 (numele lui Dumnezeu): (Eu sunt Eu; (cf. și In 18, 5); Acuzativul: formă accentuată Mc 14, 7; enclitic Mt 25, 36; Genitivul: formă accentuată Lc 10, 16; Rm 1, 12; enclitic Mt 10, 37; 1 Cor 4, 16; Dativul: formă accentuată Mt 8, 29; In 7, 23; enclitic Ap 5, 5
 ἐδαφίζω
 ἐδαφίζω - viit. atic ἐδαφιώ, a face una cu pământul, a rade, a șterge de pe fața pământului, a nimici Lc 19, 44
 ἔδαφος
 ἔδαφος, ους, τό - pământ, sol FA 22, 7
 ἔδραϊός
 ἔδραϊός, αἶον - neclintit, trainic, constant, statornic 1 Cor 7, 37; 15, 58; Col 1, 23
 ἔδραϊωμα
 ἔδραϊωμα, ατος, τό - temelie, sprijin, suport, susținere 1 Tim 3, 15
 Ἐζεκίας
 Ἐζεκίας, ου, ὁ - Iezechia, rege al lui Iuda Mt 1, 9
 ἐθελοθρησκία
 ἐθελοθρησκία, ας, ἡ - cucernicie de bună voie, evlavie, devoțiune Col 2, 23
 ἐθέλω
 ἐθέλω - v. θέλω
 ἐθίζω - pas. part. subst. τὸ εἰσθισμένον - obicei, obișnuință, datină, tradiție Lc 2, 27
 ἐθνάρχης
 ἐθνάρχης, ου, ὁ - etnarh, dregător 2 Cor 11, 32
 ἐθνικός
 ἐθνικός, ἡ, ὄν - păgân Mt 18, 7; 3 In 1, 7
 ἐθνικῶς
 ἐθνικῶς - adv. în felul păgânilor, precum păgânii, ca păgânii Gal 2, 14
 ἔθνος
 ἔθνος, ους, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ sg. popor, neam (păgânii sau iudeii) Mt 20, 25; Mc 13, 8; Lc 21, 10; FA 8, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ pl. neamurile, păgânii, străinii, necredincioșii (ebr. goim) Mt 10, 18; FA 14, 5; Rm 3, 29; 9, 24; 16, 26; Ef 3, 1
 ἔθνος

ἔθος, ους, τό - (mai ales la Lc și FA) obicei, datină, tradiție, rit, rânduială Lc 1, 9; 2, 42; FA 6, 14; 25, 16; 28, 17; Evr 10, 25
 ἔθω
 ἔθω - v. εἴθωθα
 εἰ - conj.
 \sens nr. I.
 ◦ în prop. cond. A) εἰ + Indicativul (negația μὴ, uneori οὐ, In 5, 47) arată fie realitatea (prez., viit., aor.), fie irealitatea (imperf., aor., m.m.c. perf.)
 \sens nr. I.
 ◦ realitatea: εἰ, dacă este adevărat că, indic. prez. (realitate în prezent) Mt 4, 3; 8, 31; FA 5, 39; Rm 2, 17; aor. (realitate în trecut) Mt 24, 22; Mc 3, 26; viit. (realitate în viitor) Mt 26, 33; Mc 14, 29;
 \sens nr. II.
 ◦ irealitatea: εἰ (negația μὴ) ἄν în principală: ind. imperf. (irealitate în prezent) Mt 23, 30; Lc 7, 39; In 14, 28; aor. (irealitate în trecut) Mt 11, 21; In 15, 22; m.m.c. perf. (irealitatea perfectului) In 19, 11; FA 26, 32; 1 In 2, 19; B) Conjunctivul: (negația μὴ) εἰ însoțit de ἄν sub forma εὖν pentru a arăta eventualitatea, posibilitatea sau repetarea: dacă; conj. prez. Mt 8, 22; conj. aor. FA 9, 2; 1 Cor 7, 28; 14, 23; 1 In 2, 3; C) εἰ cu Optativul: (foarte rar) (negația μὴ) pentru a arăta potențialitatea, posibilitatea: dacă, dacă se poate să, dacă e posibil să, opt. prez. FA 20, 16; 1 Pt 3, 14; opt. aor. expresia εἰ τύχοι - pe cât ai vrea 1 Cor 14, 10; 15, 37;
 \sens nr. II.
 ◦ în prop. concesive εἰ καὶ sau καὶ εἰ - deși, chiar dacă, cu toate că
 \sens nr. I.
 ◦ realitate εἰ καὶ + indic. (negația οὐ) 1 Cor 4, 3 și 16;
 \sens nr. II.
 ◦ eventualitate εἰ καὶ + conj. (negația μὴ) sau κἄν + conj. sau εἰ καὶ + viit. Mc 5, 28; 6, 56; FA 5, 15; 2 Cor 11, 16; Evr 10, 2 (var.);
 \sens nr. III.
 ◦ εἰ unit cu particule: de ex. εἴ γε - dacă cel puțin 2 Cor 5, 3; Gal 3, 4; Ef 3, 2; εἰ μὴ - dacă nu (este), decât Mt 11, 27; 12, 4; Rm 7, 7
 εἰ
 εἰ - adv.: introduce o propoziție interogativă: a) indirectă: dacă Mt 26, 63; 1 Cor 7, 16; b) directă (contrar regulilor gramaticii clasice): oare Mt 12, 10; Mc 10, 2; FA 21, 37
 εἰδέα
 εἰδέα, ας, ἡ - înfățișare Mt 28, 3
 εἶδον
 εἶδον - v. ὁράω
 εἶδος, ους, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ înfățișare, aspect, față, chip In 5, 37; Lc 3, 22;
 \sens nr. II.

◦ ceea ce se vede 2 Cor 5, 7;

\sens nr. III.

◦ fel, varietate, soi, specie 1 Tes 5, 22

εἶδω

εἶδω - v. ὀράω și οἶδα

εἰδωλεῖον, ου, τό - templu al idoliilor 1 Cor 8, 10

εἰδωλόθυτον

εἰδωλόθυτον, ου, τό - carne jertfită idoliilor (și vândută apoi pe piață) FA 15, 29; 1 Cor 8, 1; 1 Cor 8, 4 sq.; Ap 2, 14

εἰδωλολατρεία

εἰδωλολατρεία, ας, ἡ (sau -λατρία)- închinare la idoli, idolatrie, slujire a idoliilor 1 Cor 10, 14; Gal 5, 20; Col 3, 5; 1 Pt 4, 3

εἰδωλόλατρης

εἰδωλόλατρης, ου, ὁ - închinător la idoli, idolatru 1 Cor 5, 10

εἶδωλον

εἶδωλον, ου, τό - (cf. εἶδος),

\sens nr. I.

◦ idol FA 7, 41; 1 Cor 10, 19; 12, 2; Ap 9, 20;

\sens nr. II.

◦ fals zeu Rm 2, 22

εἰκῆ

εἰκῆ - adv. în zadar, zadarnic, în van, fără motiv 1 Cor 15, 2

εἴκοσι

εἴκοσι - num. douăzeci Lc 14, 31; FA 1, 15; Ap 4, 4

εἴκω

εἴκω - a ceda, a da înapoi (în fața cuiva), a se supune, a se pleca cu supunere + dat. Gal 2, 5

εἰκῶν

εἰκῶν, ὄνος, ἡ -

\sens nr. I.

◦ chip, imagine Mt 22, 20;

\sens nr. II.

◦ imagine, idol Ap 13, 14 - 15;

\sens nr. III.

◦ chip a) al lui Dumnezeu 1 Cor 11, 7; 2 Cor 4, 4; Col 1, 15; b) al Fiului Rm 8, 29;

\sens nr. IV.

◦ chip = copie, reproducere 1 Cor 15, 49

εἰλικρίνεια

εἰλικρίνεια, ας, ἡ - curăție, puritate, neprihănire, nevinovăție 1 Cor 5, 8; 2 Cor 1, 12; 2, 17

εἰλικρινής

εἰλικρινής, ἑς - curat, neprihănit, nevinovat, drept Fil 1, 10; 2 Pt 3, 1

εἰλίσσω

εἰλίσσω - v. ἐλίσσω Ap 6, 14

εἰμί

εἰμί - imperf. ἦν sau ἦμην, pers. a II - a sg. ἦσθα sau ἦς, viit. ἔσομαι, imper. 2 sg. ἴσθι, 3 sg. ἔστω, 3 pl. ἔστωσαν, enclitic

\sens nr. I.

◦ a fi, a exista In 1, 1; Rm 4, 17; Evr 11, 6; Ap 11, 17; a trăi Mt 23, 31; Lc 16, 1; a se naște, a se isca, a se face Mc 14, 2; la viit. Mt 24, 7; Iuda 1, 18;

\sens nr. II.

◦ a fi + nume predicativ a) Mt 11, 29; 26, 26; Lc 1, 19; 2 Cor 6, 16; τοῦτ' ἔστιν - adică FA 1, 19; Rm 7, 18; b) a însemna Mt 9, 13; 13, 38; Lc 20, 17; c) adesea însoțit de participiu pentru a arăta o stare prezentă Mc 4, 38; Lc 1, 20; 1 Cor 15, 19; d) ἐγώ εἰμι - v. ἐγώ

\sens nr. III.

◦ εἰμί + gen. a aparține cuiva, a fi al cuiva Mt 5, 3; FA 1, 7; 1 Cor 1, 12; Evr 12, 11;

\sens nr. IV.

◦ εἰμί urmat de diferite prepoziții: ἀπό, εἰς, ἐκ, ἐν, ἐπί, κατά, μετά, παρά, πρός, σύν, ὑπέρ - v. aceste cuvinte

\sens nr. V.

◦ compuși ai lui εἰμί: ἀπ-, ἐξ-, ἐν-, παρ-

εἶμι

εἶμι - în greaca clasică viit. lui ἔρχομαι înlocuit în N.T. de ἐλεύσομαι εἵνεκεν - v. ἕνεκα FA 28, 20; 2 Cor 3, 10

εἶπερ

εἶπερ - conj.. dacă într-adevăr, dacă oricum, fiindcă, pentru că Rm 3, 30; 1 Cor 15, 5

εἶπον

εἶπον sau εἶπα - inf. εἰπεῖν, aor. 2. de la λέγω

εἰρηνεύω - viit. εἰρηνεύσω, a fi în pace, a trăi în pace Mc 9, 50; 2 Cor 13, 11

εἰρήνη

εἰρήνη, ης, ἡ -

\sens nr. I.

◦ pace (opusă războiului) Lc 14, 32; FA 24, 2;

\sens nr. II.

◦ pace, înțelegere, mântuire Mt 10, 34; Lc 10, 5; In 20, 19; har și pace Rm 1, 7; Col 3, 15

εἰρηνικός

εἰρηνικός, ἡ, ὄν - pașnic, purtător de pace Evr 12, 11; Iac 3, 17

εἰρηνοποιέω

εἰρηνοποιέω - aor. 1. εἰρηνοποίησα, a face pace Col 1, 20

εἰρηνοποιός

εἰρηνοποιός, ὄν - făcător de pace Mt 5, 9

εἰς

εἰς - prep., sens primar: spre, către, până la, în, + ac.

\sens nr. I.

◦ sens local: a) direcția precisă: la, în, pe Mt 26, 18; locul aproximativ: către, spre, până la, la Mc 7, 31; b) o parte a corpului: Mt 27, 30; Lc 15, 22; c) cu verbe care înseamnă a spune, a privi, a învăța (pe cineva) Mc 6, 41; In 8, 26; 2 Cor 10, 16; d) în N.T. înlocuiește foarte des pe ἐν Lc 9, 61; 11, 7;

\sens nr. II.

◦ sens temporal: până la, până în momentul 2 Tim 1, 12; pentru, pentru durata de Mt 21, 19; Lc 12, 19; Evr 7, 3; perioada în care se întâmplă ceva Lc 13, 9; Fil 1, 10;

\sens nr. III.

◦ sensuri figurate: a) la, spre, către (direcția, destinația) Rm 2, 4; Ap 17, 18; b) pentru, în vederea (unui scop, rezultat etc.) Lc 2, 32; Ef 2, 22; Evr 1, 5; c) cât privește, în ceea ce privește, relativ la (relația) Rm 4, 20; Gal 6, 4; Ef 3, 16; d) contra, împotriva 1 Cor 8, 12

εἷς

εἷς, μία, ἓν - gen. ἑνός, μιᾶς, ἑνός, num.:

\sens nr. I.

◦ unu, una, unul singur, unic Mt 5, 19; 22, 35; 27, 14; In 20, 12; Rm 12, 5; 15, 6; 1 Cor 10, 17; Ef 4, 5; καθ' ἓνα - unul câte unul 1 Cor 14, 31; εἷς ἕκαστος - fiecare, v. καθείς; uneori folosit în loc de τίς - un oarecare Mt 18, 24; 21, 19; Lc 24, 18

εἰσάγω

εἰσάγω - aor. 2. εἰσήγαγον, a băga, a introduce, a duce în, a aduce în Lc 22, 54; FA 21, 28; Evr 1, 6

εἰσακούω

εἰσακούω - aor. 1. εἰσήκουσα, pas. aor. εἰσηκούσθην,

\sens nr. I.

◦ a se supune, a asculta de 1 Cor 14, 21;

\sens nr. II.

◦ a satisface, la pas. (persoane) Mt 6, 7; Evr 5, 7; a împlini o rugăciune Lc 1, 13; FA 10, 31

εἰσδέχομαι

εἰσδέχομαι - viit. εἰσδέξομαι, a primi 2 Cor 6, 17

εἴσειμι

εἴσειμι - inf. εἰσιέναι, a intra în FA 3, 3

εἰσέρχομαι

εἰσέρχομαι - (v. ἔρχομαι), viit. εἰσελεύσομαι, aor. 2 εἰσῆλθον,

\sens nr. I.

◦ a intra, a pătrunde Mt 21, 10; Lc 1, 9; Rm 5, 12; 1 Cor 14, 23; a intra în cineva (duhul necurat, demonul) Mc 9, 25; (satana) Lc 22, 3;

\sens nr. II.

◦ la fig. Mt 5, 20; în slavă Lc 24, 26; întru odihnă Evr 3, 11

εἰσκαλέομαι

εἰσκαλέομαι - aor. 1. εἰσεκαλεσάμην, a chema la sine, a invita FA 10, 23

εἴσοδος

εἴσοδος, ου, ἡ -

\sens nr. I.

◦ intrare 1 Tes 1, 9; Evr 10, 19;

\sens nr. II.

◦ sosire, venire FA 13, 24

εἰσηγῶ

εἰσηγῶ - aor. 1. εἰσηγήδησα, a sări în, a se rezezi înăuntrul, a se năpusti FA 14, 14; 16, 29

εἰσπορεύομαι

εἰσπορεύομαι - imperf. εἰσπορευόμεν, a merge spre, a intra în Mc 1, 21; FA 3, 2; 8, 3

εἰστρέχω

εἰστρέχω - aor. 1. εἰσέδραμον, a alerga în FA 12, 14

εἰσφέρω

εἰσφέρω - aor. εἰσήνεγκα și εἰσήνεγκον, a băga pe cineva sau ceva în Lc 5, 19; a aduce în Evr 13, 11; a duce în Mt 6, 13

εἶτα

εἶτα - adv. de timp apoi, după aceea Mc 8, 25; In 13, 5; 1 Cor 15, 5 - 7; Iac 1, 15

εἴτε

εἴτε - conj.. repetată, fie (că); fie (că)...; se construiește ca ei sau fără verb Rm 12, 6; 1 Cor 12, 26; 1 Tes 5, 10; se folosește și ca adv. inter.: dacă; sau dacă; 2 Cor 12, 2

εἶπεν

εἶπεν = εἶτα - adv. apoi, după aceea Mc 4, 28

εἶωθα

εἶωθα - perf. cu sens prez.

\sens nr. I.

◦ a avea obiceiu, a obișnui Mt 27, 15; Mc 10, 1;

\sens nr. II.

◦ la part. ceea ce este obișnuit, obicei Lc 4, 16; FA 17, 2

ἐκ

ἐκ - prep., ἐξ în fața unei vocale, sens primar: ieșind din interiorul unui obiect; cu Genitivul

\sens nr. I.

◦ sens local din, venind din, ieșind din Mt 27, 53; Lc 21, 18; FA 9, 3; în direcția de, în partea dinspre, dinspre Mc 10, 37;

\sens nr. II.

◦ sens temporal: de, de la, chiar de Lc 23, 8; zi de zi, zi după zi 2 Pt 2, 8;

\sens nr. III.

◦ sensuri figurate: ἐκ arată separarea, despărțirea In 17, 15; 1 Cor 9, 19; originea Mt 1, 3; In 1, 13; materia Mt 27, 29; prețul Mt 27, 7; FA 1, 18; cauza 2 Cor 7, 9; 13, 4; agentul, instrumentul Lc 16, 9; Ap 2, 11;

\sens nr. IV.

◦ sens partitiv: printre, dintre Mt 26, 21; In 3, 1; 4, 13; 11, 19; FA 11, 2;

\sens nr. V.

◦ înlocuiește pe ἐν Lc 11, 13: Tatăl din cer;

\sens nr. VI.

◦ locuțiuni adverbiale de mod: ἐξ ἀνάγκης - de nevoie, de silă, silit, constrâns 2 Cor 9, 7; ἐκ μέρους - în parte 1 Cor 12, 27; 13, 9; ἐκ μέτρου - cu măsură In 3, 34;

\sens nr. VII.

◦ în compuși exprimă ieșirea, separarea, despărțirea, desăvârșirea sau încheierea ideii verbale

ἕκαστος

ἕκαστος, η, ον -

\sens nr. I.

◦ adj. nedefinit fiecare In 19, 23; Evr 3, 13;

\sens nr. II.

◦ pron. fiecare, oricine Mt 16, 27; Rm 2, 6; 1 Cor 1, 12; cu εἷς Ap 21, 21

ἐκάστοτε

ἐκάστοτε - adv. de timp în orice timp, cu fiecare prilej, de fiecare dată 2 Pt 1, 15

ἐκατόν

ἐκατόν - num. indecl., o sută Mt 13, 8; In 19, 39

ἑκατονταετής

ἑκατονταετής, ἔς - în vârstă de o sută de ani Rom 4, 19

ἑκατονταπλασίον

ἑκατονταπλασίον, ον - însutit, înmulțit de o sută de ori Mc 10, 30

ἑκατοντάρχης

ἑκατοντάρχης, ου, ό - centurion, sutăș Mt 8, 13; Lc 23, 47

ἑκατόνταρχος

ἑκατόνταρχος, ου, ό = ἑκατοντάρχης

ἐκβαίνω - aor. 2. ἐξέβην, a ieși din Evr 11, 15

ἐκβάλλω

ἐκβάλλω - aor. 2. ἐξέβαλον, m.m.c. perf. ἐκβεβλήκειν, a da afară, a alunga Mt 21, 12; Mc 11, 15; a scoate, a alunga demonii Mt 7, 22; Mc 9, 38; a izgoni Gal 4, 40; a trimite Mt 9, 38; a scoate Mt 7, 4

ἐκβασίς

ἐκβασίς, εως, ή -

\sens nr. I.

◦ încheiere, împlinire Evr 13, 7;

\sens nr. II.

◦ cale de ieșire, ieșire, scăpare 1 Cor 10, 13

ἐκβολή

ἐκβολή, ής, ή - acțiunea de a arunca lestul, balastul, încărcătura FA 27, 18

ἐγκαμίζω

ἐγκαμίζω - a da în căsătorie Mt 22, 30 (pas.); 1 Cor 7, 38, text dificil: a se căsători (cu logodnica sa) sau: a da în căsătorie (pe fiica sa?)

ἐγκαμίσκω

ἐγκαμίσκω - pas. a fi căsătorită Lc 20, 34 sq.

ἕκγονος

ἕκγονος, ον - urmaș, nepot 1 Tim 5, 4

ἐκδανανάω
 ἐκδανανάω - pas. viit. ἐκδανανηθήσομαι, a cheltui în întregime, a epuiza 2 Cor 12, 15
 ἐκδέχομαι
 ἐκδέχομαι - imperf. ἐξεδέχομην, a aștepta 1 Cor 11, 33; Evr 10, 13; 1 Pt 3, 20
 ἔκδηλος
 ἔκδηλος, ov - vizibil, evident, vădit, cunoscut 2 Tim 3, 9
 ἐκδημέω
 ἐκδημέω - aor. 1. inf. ἐκδημῆσαι, a-și părăsi locuința, a se muta, a pleca din 2 Cor 5, 8 - 9
 ἐκδίδωμι
 ἐκδίδωμι - la med. viit. ἐκδώσομαι, aor. 2 ἐξεδόμην, a arenda, a da cu chirie, a închiria Mt 21, 33
 ἐκδιηγέομαι
 ἐκδιηγέομαι - a povesti, a istorisi, a spune FA 13, 41; 15, 3
 ἐδικέω
 ἐδικέω - viit. ἐδικήσω, aor. 1 ἐξεδίκησα,
 \sens nr. I.
 ◦ a răzbuna pe cineva, a face dreptate cuiva față de altcineva Lc 13, 8 și 5; Rm 12, 19;
 \sens nr. II.
 ◦ a se răzbuna pe cineva, a pedepsi 2 Cor 10, 6
 ἐδίκησις
 ἐδίκησις, εως, ἡ - răzbunare, pedepsire Rm 12, 19; Evr 10, 30
 ἔδικος
 ἔδικος, ov - răzbunător, cel care pedepsește Rm 13, 4
 ἐδιώκω
 ἐδιώκω - aor. 1. part. ἐδιώξας, a alunga, a prigoni 1 Tes 2, 15
 ἔκδοτος
 ἔκδοτος, ov - (δίδωμι), dat, prădat, trădat FA 2, 23
 ἐκδοχή
 ἐκδοχή, ἡς, ἡ - așteptare Evr 10, 27
 ἐκδύω
 ἐκδύω - aor. ἐξέδυσα, a dezbrăca Mt 27, 28; a despuia, a jefui, a prăda Lc 10, 30;
 med. a se dezbrăca 2 Cor 5, 4
 ἐκεῖ
 ἐκεῖ - adv. de loc
 \sens nr. I.
 ◦ întrebarea ποῦ, Mt 2, 13; Mc 5, 11; In 18, 3; acolo
 \sens nr. II.
 ◦ întrebarea ποῖ, Mt 2, 22; 17, 20; Lc 21, 2; acolo, dincolo
 ἐκεῖθεν
 ἐκεῖθεν - adv. de loc de acolo Mt 4, 21; 9, 27; Lc 9, 4
 ἐκεῖνος
 ἐκεῖνος, η, ov - pron., adj., dem.; arată depărtarea, adesea opus lui ὅδε sau οὗτος

\sens nr. I.
 ◦ adj. dem. acel, acela Mt 3, 1; 7, 25; 10, 15; Mc 3, 24; Ap 9, 6;
 \sens nr. II.
 ◦ pron. dem. în relație cu pers. a III - a: acela, aceea Mt 13, 11; Lc 18, 14; In 7, 11;
 Iac 4, 15
 ἐκεῖσε
 ἐκεῖσε - adv. de loc acolo (cu sau fără mișcare) FA 21, 3; 22, 5
 ἐκζητέω
 ἐκζητέω - aor. 1. ἐξεζήτησα, pas. aor. 1. ἐξεζητήθην, a căuta, a cere Lc 11, 50; FA 15, 17; Evr 12, 17
 ἐκζήτησις
 ἐκζήτησις, εως, ἡ - obiect de discuție, de cercetare, ceartă 1 Tim 1, 4
 ἐκθαμβέω
 ἐκθαμβέω - pas. aor. 1. ἐξεθαμβήθην, (numai la Mc) a fi lovit de uimire, de spaimă, a se însprăimânta Mc 9, 15; 14, 33
 ἔκθαμβος
 ἔκθαμβος, ov - lovit de uimire, uimit FA 3, 11
 ἐκθαυμάζω
 ἐκθαυμάζω - a fi foarte mirat de Mc 12, 17
 ἔκθετος
 ἔκθετος, ov - expus, lepădat (vorbind despre un nou-născut) FA 7, 19
 ἐκκαθαίρω
 ἐκκαθαίρω - aor. 1. ἐξεκάθαρα, a curăți, a purifica 1 Cor 5, 7; 2 Tim 2, 21
 ἐκκαίω
 ἐκκαίω - aor. 1. ἐξέκαυσα, pas. aor. ἐξεκαύθην, pas. a se aprinde, a se pasiona Rm 1, 27
 ἐκκακέω
 ἐκκακέω - aor. 1. ἐξεκάκησα, a pierde curajul, a pierde nădejdea, a deznădăjdui (v. ἐγκακέω) 2 Cor 4, 1
 ἐκκεντέω
 ἐκκεντέω - aor. 1. ἐξεκέντησα, a împunge, a străpunge In 19, 37
 ἐκκλάω
 ἐκκλάω - pas. aor. ἐξεκλάσθην, a tăia Rm 11, 17
 ἐκκλείω
 ἐκκλείω - aor. 1. ἐξέκλεισα, pas. aor. ἐξεκλείσθην, a înlătura, a îndeprăta Rm 3, 27;
 Gal 4, 17
 ἐκκλησία
 ἐκκλησία, ας, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ adunare (politică, mai ales);
 \sens nr. II.
 ◦ a israeliților FA 7, 38; Evr 2, 12;
 \sens nr. III.

- adunare creștină, Biserică (locală sau universală) 1 Cor 11, 18; FA 8, 1; Rm 16, 1; 1 Cor 1, 2; Biserica universală Ef 1, 22; a lui Dumnezeu 1 Cor 1, 2; a lui Hristos Rm 16, 16
- ἐκκλίνω
- ἐκκλίνω - aor. 1. ἐξέκλινα, a se depărta, a se abate Rm 3, 12; 16, 17; 1 Pt 3, 11
- ἐκκολυμβάω
- ἐκκολυμβάω - aor. 1. ἐξεκολύμβησα, a scăpa înotând FA 27, 42
- ἐκκομίζω
- ἐκκομίζω - pas. imperf. ἐξεκομίζομην, a duce la groapă (un mort) la pas. Lc 7, 12
- ἐκκόπτω
- ἐκκόπτω - viit. -ψω, aor. ἐξέκοψα, pas. viit. 2 ἐκκοπήσομαι, aor. 2 ἐξεκόπην, a tăia, a surpriza Mt 3, 10; 5, 30; Rm 11, 24; 2 Cor 11, 12
- ἐκκρέμαμαι
- ἐκκρέμαμαι - med. imperf. ἐξεκρεμάμην, a fi atârnat (agățat), la fig. de cuvântul cuiva, a fi foarte atent la spusele cuiva Lc 19, 48
- ἐκκαλέω
- ἐκκαλέω - aor. 1. ἐξελάλησα, a spune, a dezvălui, a da în vileag FA 23, 22
- ἐκλάμπω
- ἐκλάμπω - aor. 1. ἐξέλαμψα, a străluci Mt 13, 43
- ἐκλανθάνομαι
- ἐκλανθάνομαι - med. perf. ἐκλέλησμαι, med. a uita + gen. Evr 12, 5
- ἐκλέγομαι
- ἐκλέγομαι - med. aor. ἐψελεξάμην, pas. perf. ἐκλέλεγμαι, a alege Mc 13, 20; Lc 10, 42; In 15, 19; FA 6, 5; 15, 22; 1 Cor 1, 27
- ἐκλείπω
- ἐκλείπω - viit. ἐκλείψω, aor. 2 ἐξέλιπον,
- \sens nr. I.
 - a răși, de unde a înceta, a se termina, a pieri Lc 22, 32; Evr 1, 12;
- \sens nr. II.
 - a muri Lc 16, 9
- ἐκλεκτός
- ἐκλεκτός, ἡ, ὄν - ales Mt 24, 22; Mc 13, 20; Lc 18, 7; Rm 8, 33; 1 Tim 5, 21; 1 Pt 2, 4; Ap 17, 14
- ἐκλογή
- ἐκλογή, ἡς, ἡ - alegere FA 9, 15; Rm 11, 5
- ἐκλύω
- ἐκλύω - pas. aor. 1. ἐξελύθην, a învinge, a înfrânge; doar la pas. a fi învins, a fi slab, a fi fără forță, a se lenevi Mt 15, 32; Gal 6, 9; a se descuraja Evr 12, 5
- ἐκμάσσω
- ἐκμάσσω - aor. 1. ἐξέμαξα, a răși, a călca, de unde a curăța, a șterge (picioarele) Lc 7, 38; In 11, 2
- ἐκμυκτηρίζω
- ἐκμυκτηρίζω - imperf. ἐξεμυκτηρίζον, a-și bate joc, a batjocori Lc 16, 14; 23, 35
- ἐκνεύω

- ἐκνεύω - aor. 1. ἐξένευσα, a se întoarce, a se retrage pe furis, a se da la o parte, a dispărea In 5, 13
- ἐκνήφω
- ἐκνήφω - aor. 1. ἐξένηφα, a se trezi din beție, a se dezmetici, a reveni la cumpătare, la bun-simț 1 Cor 15, 34
- ἐκούσιος
- ἐκούσιος, ἴα, ον - care acționează nesilit, de voie, de plăcere, după plac, voluntar; loc.: κατὰ ἐκούσιον - de bunăvoie Filim 1, 14
- ἐκουσίως
- ἐκουσίως - adv. de bună voie, în chip nesilit Evr 10, 26
- ἐκπαλαι
- ἐκπαλαι - adv. de mult timp, de demult 2 Pt 2, 3; 3, 5
- ἐκπειράζω
- ἐκπειράζω - viit. ἐκπειράσω, aor. 1 ἐξεπείρασα, a pune la încercare, a ispiți Mt 4, 7; 1 Cor 10, 9
- ἐκπέμπω
- ἐκπέμπω - aor. 1. ἐξέπεμψα, pas. aor. 1. ἐξέπέμφθην, a trimite FA 13, 4
- ἐκπερισσῶς
- ἐκπερισσῶς - adv. depășind măsura, cu mai multă forță, stăruitor Mc 14, 31
- ἐκπετάννυμι
- ἐκπετάννυμι - aor. 1. ἐξεπέτασα, a întinde Rm 10, 21
- ἐκπεδάω
- ἐκπεδάω - aor. 1. ἐξεπήδησα, a sări, a se avânta către, a se repezi FA 14, 14
- ἐκπίπτω
- ἐκπίπτω - aor. ἐξέπεσα sau -σον, perf. ἐκπέπτωκα,
- \sens nr. I.
 - a cădea, a cădea de la FA 12, 7; Iac 1, 11; 1 Pt 1, 24;
- \sens nr. II.
 - a cădea pe, a fi împins spre (termen marinăresc) FA 27, 17; 27, 26; 27, 29;
- \sens nr. III.
 - a cădea din, a decădea din + gen. Gal 5, 4; 2 Pt 3, 17;
- \sens nr. IV.
 - a-și pierde valoarea, a deveni perimat, învechit Rm 9, 6
- ἐκπλέω
- ἐκπλέω - aor. 1. ἐξέπλευσα, a pleca (termen marinăresc), a naviga FA 15, 39
- ἐκπληρώω
- ἐκπληρώω - perf. ἐκπεπλήρωκα, a umple, la fig. a împlini FA 15, 33
- ἐκπλήρωσις
- ἐκπλήρωσις, εως, ἡ - împlinire FA 21, 26
- ἐκπλήσσομαι
- ἐκπλήσσομαι - doar pas. aor. 2. ἐξεπλάγην, a fi uimit, a fi mirat, a fi uluit (de teamă sau de admirație) Mt 13, 54; Mc 6, 2; Lc 2, 48; FA 13, 12
- ἐκπνέω
- ἐκπνέω - aor. ἐξέπνευσα, a-și da duhul, a muri Mc 15, 37

ἐκπορεύομαι

ἐκπορεύομαι - viit. ἐκπορεύσομαι, a ieși, a pleca Mt 17, 21; 20, 29; Mc 10, 17; 10, 46; 11, 19; Lc 3, 7; FA 9, 28; 19, 12; fig. Mt 15, 11; Mc 7, 15; Lc 4, 22; Ap 21, 1

ἐκπορνεύω

ἐκπορνεύω - aor. 1. ἐξεπόμευσα, a se purta ca o prostituată, a săvârși lucruri nerușinate Iuda 1, 7

ἐκπτύω

ἐκπτύω - aor. 1. ἐξέπτυσσα, a respinge scuipând, a respinge cu dispreț, a scuipa Gal 4, 14

ἐκριζόω

ἐκριζόω - pas. aor. 1. ἐξεριζώθην, a dezrădăcina, a smulge din rădăcină Mt 13, 29; Iuda 1, 12

ἔκστασις

ἔκστασις, εως, ἡ -

\sens nr. I.

◦ rădăcire, tulburare, uimire mare Mc 5, 42; 16, 8; FA 3, 10;

\sens nr. II.

◦ extaz, vedenie, halucinație FA 10, 10; 11, 5; 22, 17

ἐκστρέφω

ἐκστρέφω - pas. perf. ἐξέστραμμαι, a corupe, a perverti, a vicia Tit 3, 11

ἐκταράσσω

ἐκταράσσω - a provoca tulburare în, a tulbura (cetatea) FA 16, 20

ἐκτείνω

ἐκτείνω - viit. ἐκτενώ, aor. ἐξέτεινα, a întinde, a lungi (ancorele) FA 27, 30; mâna Mt 12, 13; Mc 3, 5; Lc 6, 10; FA 26, 1; a pune mâna pe Lc 22, 53

ἐκτελέω

ἐκτελέω - aor. 1. ἐξέτελεσα, a duce la capăt, a isprăvi, a termina Lc 14, 29 - 30

ἐκτένεια

ἐκτένεια, ας, ἡ - zel, sânguință FA 26, 7

ἐκτενής

ἐκτενής, ἐς - neconținut, stăruitor FA 12, 5; 1 Pt 4, 8

ἐκτενώς

ἐκτενώς - adv. cu stăruință, în chip stăruitor FA 12, 5 (var.); 1 Pt 1, 22

ἐκτίθημι

ἐκτίθημι - med. imperf. ἐξεπιθέμην, pas. aor. 1. ἐξετέθην,

\sens nr. I.

◦ med. a expune, a prezenta, a arăta, a povesti, a relata FA 11, 4; 18, 26; 28, 23;

\sens nr. II.

◦ pas. a fi expus (un copil), a fi lepădat FA 7, 21

ἐκτινάσσω

ἐκτινάσσω - aor. 1. ἐξέτινάξα, med. aor. ἐξετιναξάμην, a scutura (pentru a scoate praful) Mt 10, 14; Mc 6, 11; FA 18, 6

ἔκτος

ἔκτος, η, ον - num. al șaselea Lc 1, 26; Ap 6, 12

ἐκτός

ἐκτός -

\sens nr. I.

◦ adv. afară, de afară, din afară Mt 23, 26;

\sens nr. II.

◦ prep. + gen. în afara, în afară de 2 Cor 12, 12; cu excepția 1 Cor 15, 27; FA 26, 22

ἐκτρέπω

ἐκτρέπω - pas. viit. 2 ἐκτραπήσομαι, aor. 2 ἐξετράπην, a se rătăci, a abate, a îndepărta de 1 Tim 1, 6; 5, 15

ἐκτρέφω

ἐκτρέφω - aor. 1. ἐξέθρεφα,

\sens nr. I.

◦ a hrăni Ef 5, 29;

\sens nr. II.

◦ a crește, a educa Ef 6, 4

ἔκτρομα

ἔκτρομα, ατος, τό - copil născut înainte de termen (prin operație chirurgicală, cf. τιτρώσκω - a răni) sau în împrejurări excepționale, avorton, stărpitură 1 Cor 15, 8

ἐκφέρω

ἐκφέρω - aor. 1. ἐξήνεγκα,

\sens nr. I.

◦ a duce afară, a scoate afară (un mort etc.) FA 5, 6; 1 Tim 6, 7;

\sens nr. II.

◦ a scoate, a lua (dintr-o ladă) Lc 15, 22;

\sens nr. III.

◦ a rodi, a produce Evr 6, 8

ἐκφεύγω

ἐκφεύγω - viit. ἐκφεύξομαι, aor. 2 ἐξέφυγον, perf. 2 ἐκπέφευγα, a-și căuta salvarea în fugă, a scăpa, a fugi FA 26, 27; a se sustrage, a scăpa de + ac. Lc 21, 36; Rm 2, 3; 2 Cor 11, 33

ἐκφοβέω

ἐκφοβέω - a înfricoșa 2 Cor 10, 9

ἔκφοβος

ἔκφοβος, ον - înspăimântat Mc 9, 6; Evr 12, 21

ἐκφύω

ἐκφύω - a da naștere, a produce, a odrăsli, a da frunze Mt 24, 32; Mc 13, 28; trebuie să citim ἐκφύη (conj. prez.) sau ἐκφυῖ (pas. conj. aor. 2?)

ἐκφωνέω

ἐκφωνέω - a striga Lc 16, 24 (var.)

ἐκχέω

ἐκχέω, ἐκχύν(ν)ω - viit. ἐκχεῶ, aor. ἐξέχεα, inf. ἐκχεάι, pas. viit. ἐκχυθήσομαι, perf. ἐκκέχυμαι,

\sens nr. I.

◦ a vărsa (sângele, apa) Mt 26, 28; Lc 5, 37; FA 22, 20; Rm 3, 15; Ap 16, 6;

\sens nr. II.

◦ a revărsa, a împrăştia (Duhul Sfânt etc.) FA 2, 33; Rm 5, 5; Tit 3, 6;

\sens nr. III.

◦ a lăsa pradă, a se da în puterea cuiva Iuda 1, 11

ἐκχύνω

ἐκχύνω = ἐκχέω - a vărsa Mt 23, 35

ἐκχωρέω

ἐκχωρέω - a pleca Lc 21, 21

ἐκψύχω

ἐκψύχω - aor. 1. ἐξέψυξα, a-și da duhul, a muri FA 5, 5 și 10

ἐκών

ἐκών, οὔσα, ὄν - de bună voie, de voie, voluntar, nesilit Rm 8, 20

ἐλαία

ἐλαία, ας, ἡ -

\sens nr. I.

◦ măslin Mt 21, 1; Mc 13, 3; Rm 11, 17; Ap 11, 4;

\sens nr. II.

◦ măslină Iac 3, 12

ἔλαιον

ἔλαιον, ου, τό -

\sens nr. I.

◦ untdelemn, ulei Mt 25, 3; Lc 16, 6; Iac 5, 14; Ap 18, 13;

\sens nr. II.

◦ ulei pentru uns, parfum Lc 7, 46; Evr 1, 9; fig. Ap 6, 6 (loc plantat cu măslini)

ἐλαιών

ἐλαιών, ὠνος, ὅ - loc plantat cu măslini FA 1, 12

Ἐλαιμίτης

Ἐλαιμίτης, ου, ὅ - elamit, locuitor al Elamului (în nord-vestul Golfului Persic) FA 2, 9

ἐλάσσω

ἐλάσσω, ἔλασσον sau ἔλαττον - servește drept comparativ al lui μικρός, mai mic In 2, 10; Rm 9, 12; Evr 7, 7; n. adv. ἔλαττον - mai puțin 1 Tim 5, 9

ἐλαττονέω

ἐλαττονέω - aor. 1. ἠλαττόνησα (ἔλαττον), a fi lipsit de, a duce lipsă de 2 Cor 8, 15

ἐλαττώ

ἐλαττώ - aor. 1. ἠλάττωσα, pas. perf. part. ἠλαττωμένος, a pune mai prejos, a coborî, a micșora Evr 2, 7; pas. a se micșora In 3, 30

ἐλαύνω

ἐλαύνω - part. perf. ἐληλακώς, pas. imperf. ἠλαυνόμεν, a împinge, a face să înainteze Mc 6, 48; Lc 8, 29; 2 Pt 2, 17; intr. a vâsli, a naviga In 6, 19

ἐλαφρία

ἐλαφρία, ας, ἡ - uşurinţă 2 Cor 1, 17

ἐλαφρός

ἐλαφρός, ά, ὄν - uşor Mt 11, 30; 2 Cor 4, 17

ἐλάχιστος

ἐλάχιστος, ἴστη, ον - cel mai mic Mt 2, 6; 5, 19; Lc 16, 10; 1 Cor 6, 2; 15, 9

ἐλαχιστότερος

ἐλαχιστότερος - comp. cu mult cel mai mic Ef 3, 8

ἐλάω

ἐλάω - v. ἐλαύνω

Ἐλεαζάρ, ὁ - Eleazar, strămoş al lui Hristos Mt 1, 15

ἐλεάω

ἐλεάω - v. ἐλεέω, a milui, a se milostivi, a-i fi milă Rm 9, 16; Iuda 1, 22 - 23

ἐλεγμός

ἐλεγμός, οὔ, ὅ - v. ἔλεγχος, mustrare, acțiunea de a respinge, de a combate 2 Tim 3, 16

ἐλεγξις

ἐλεγξις, εως, ἡ - acțiunea de a convinge, mustrare; ἔλεγξιν ἔχειν - a primi mustrare, a se vedea convins de 2 Pt 2, 16

ἔλεγχος

ἔλεγχος, ου, ὅ - oprobriu, reproş, învinuire, mustrare, dojană

\sens nr. I.

◦ demonstrație, dovedire Evr 11, 1;

\sens nr. II.

◦ mustrare 2 Tim 3, 16

ἐλέγχω

ἐλέγχω - viit. ἐλέγξω, aor. ἤλεγξα,

\sens nr. I.

◦ a renega, a tăgădui, a osândi, a respinge, a combate, a blama In 3, 20; Ef 5, 11;

\sens nr. II.

◦ a mustra, a convinge pe cineva de ceva, a dovedi, a osândi Lc 3, 19; In 8, 46; 16, 8; 1 Cor 14, 24; Iac 2, 9;

\sens nr. III.

◦ a pedepsi Evr 12, 5

ἐλεινός

ἐλεινός, ἡ, ὄν - demn de milă, vrednic de milă, vrednic de plâns 1 Cor 15, 19; Ap 3, 17

ἐλεέω

ἐλεέω - viit. ἐλεήσω, aor. ἠλέησα, pas. viit. ἐλεηθήσομαι, aor. ἠλεήθην, perf. ἠλέημαι, a avea milă de + ac., a-i fi milă de + ac. Mt 18, 33; Lc 16, 24; Fil 2, 27; a milui Rm 12, 8; a avea parte de milă 1 Pt 2, 10

ἐλεημοσύνη

ἐλεημοσύνη, ης, ἡ - milostenie, pomană Mt 6, 4; Lc 11, 41; FA 9, 36

ἐλεήμων

ἐλεήμων, ον - milos, milostiv, îndurător Mt 5, 7; Evr 2, 17

ἔλεος

ἔλεος, ους, τό - (în limba clasică ἔλεος, ου, ὅ), milă, iertare, îndurare (a omului sau a lui Dumnezeu) Mt 9, 13; Lc 10, 37; Rm 15, 9; Ef 2, 4; 1 Tim 1, 2; Tit 3, 5; Iac 2, 13

ἐλευθερία
 ἐλευθερία, ας, ἡ - libertate Rm 8, 21; 1 Cor 10, 29; Gal 2, 4; Iac 2, 12; 2 Pt 2, 19
 ἐλεύθερος
 ἐλεύθερος, ἔρα, ον - liber In 8, 33; Rm 6, 20; 7, 3; 1 Cor 9, 1; Gal 3, 28; 1 Pt 2, 16
 ἐλευθερώω
 ἐλευθερώω - aor. ἠλευθέρωσα, pas. aor. 1 ἠλευθερώθην, a elibera, a izbăvi, a face liber (în sens teologic) In 8, 32 și 36; Rm 6, 18; 8, 21; Gal 5, 1
 ἔλευσις
 ἔλευσις, εως, ἡ - sosire, venire FA 7, 52
 ἐλεφάντινος
 ἐλεφάντινος, η, ον - de fildeș Ap 18, 12
 Ἐλιακίμ
 Ἐλιακίμ, ὁ - Eliachim, strămoș al lui Isus Mt 1, 13; Lc 3, 30
 ἔλιγμα
 ἔλιγμα, ατος, τό - amestec In 19, 39 (var.)
 Ἐλιέζερ
 Ἐλιέζερ, ὁ - Eliezer, strămoș al lui Isus Lc 3, 29
 Ἐλιοῦδ
 Ἐλιοῦδ, ὁ - Eliud, strămoș al lui Isus Mt 1, 14; Lc 3, 23
 Ἐλισάβητ
 Ἐλισάβητ, ἡ - Elisabeta, soția lui Zaharia Lc 1, 5 sqq.
 Ἐλισαῖος
 Ἐλισαῖος, ου, ὁ - (-σσαῖος) Elisei, profet al lui Israel Lc 4, 27
 ἐλίσσω
 ἐλίσσω - viit. -ίξω (cf. ειλίσσω) a face sul, a strânge înfășurat Evr 1, 12; Ap 6, 14
 ἔλκος
 ἔλκος, ους, τό - rană purulentă, bubă Lc 16, 21; Ap 16, 2 și 11
 ἐλκόω
 ἐλκόω - pas. perf. part. ειλκωμένος, pas. a fi plin de bube, de răni cu puroi Lc 16, 20
 ἔλκω
 ἔλκω sau ἐλκύω - imperf. εἴλκων, viit. ἐλκύσω, aor. εἴλκυσα, a trage la sine, a târî In 12, 6; FA 16, 19; fig. In 6, 44
 Ἑλλάς
 Ἑλλάς, ἄδος, ἡ - Grecia FA 20, 2
 Ἑλλην
 Ἑλλην, ηνος, ὁ - grec FA 18, 17; Rm 1, 14; adesea opus lui iudeu pentru a denumi pe păgân
 ἐλληνικός
 ἐλληνικός, ἡ, ὄν - grec, grecesc; ἐν τῇ ἐλληνικῇ (subînt. γλώσση) - în limba greacă Lc 23, 38; Ap 9, 11
 Ἑλληνίς
 Ἑλληνίς, ἴδος, ἡ - adj. FA 17, 12; subst. Mc 7, 26; grecoaică (= păgână, nu evreică)
 Ἑλληνιστής
 Ἑλληνιστής, οῦ, ὁ - elenist, evreu sau iudeu - creștin care vorbește grecește FA 6, 1

ἐλληνιστί
 ἐλληνιστί - în limba greacă, grecește In 19, 20; FA 21, 37
 ἐλλογέω
 ἐλλογέω (sau -άω) - a socoti, a pune la socoteală Rm 5, 13
 Ἐλμαδάμ
 Ἐλμαδάμ sau Ἐλμαδάμ, ὁ - Elmadam, strămoș al lui Isus Hristos Lc 3, 28
 ἐλπίζω
 ἐλπίζω - imperf. ἤλπιζον, viit. ἐλπιῶ (în limba clasică ἐλπίσω), aor. ἤλπισα, perf. ἤλπισκα, a nădăjdui, a spera Mt 12, 21; Lc 6, 34; FA 26, 7; Rm 8, 24; 1 Cor 16, 7
 ἐλπίς
 ἐλπίς, ἴδος, ἡ - nădejde, speranță FA 16, 19; Rm 4, 18; 8, 20; 1 Cor 13, 13; Fil 1, 20; Ef 2, 12; Tit 2, 13
 Ἐλύμας
 Ἐλύμας, α, ὁ - Elimas (= mag), vrăjitor din Cipru FA 13, 8; numit BarIsus FA 13, 6
 Ἐλωί
 Ἐλωί - Eloi, în aramaică - (Dumnezeul meu; (Ps. 21, 1) Mc 15, 34
 ἑμαυτοῦ
 ἑμαυτοῦ, ἧς, οὔ - pron. reflex. de pers. I: eu însumi Mt 8, 9; Lc 7, 7; In 8, 54; FA 26, 2; 1 Cor 10, 33
 ἐμβαίνω
 ἐμβαίνω - aor. 2. ἐνέβην, part. ἐμβάς, a se urca (într-o corabie) Mt 8, 23; Mc 4, 1; In 6, 17; FA 21, 6
 ἐμβάλλω
 ἐμβάλλω - inf. aor. 2. ἐμβαλεῖν, a arunca (în) Lc 12, 5
 ἐμβάπτω
 ἐμβάπτω - aor. 1. part. ἐμβάψας, sau ἐμβαπτίζω, a cufunda (în), a întinge Mt 14, 20; In 13, 26
 ἐμβατεύω
 ἐμβατεύω - a pătrunde în, de unde a scruta, a cerceta cu de-amănuntul Col 2, 18
 ἐμβιβάζω
 ἐμβιβάζω - aor. ἐνεβίβασα, a sui pe cineva (la bordul unei corăbii) FA 27, 6
 ἐμβλέπω
 ἐμβλέπω - imperf. ἐνέβλεπον, aor. ἐνέβλεψα, a privi + ac., dat. sau εἰς + ac., a fixa privirea pe Mt 6, 26; 19, 26; Mc 10, 21; Lc 20, 17; In 1, 36
 ἐμβριμάομαι
 ἐμβριμάομαι - a se mânia, a se înfuria, de unde
 \sens nr. I.
 ◦ a cârți, a murmura împotriva cuiva Mc 14, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ a fi puternic emoționat In 11, 38;
 \sens nr. III.
 ◦ a porunci cu asprime, a vorbi pe un ton aspru, sever Mt 9, 30; Mc 1, 43
 ἐμέω
 ἐμέω - aor. 1. ἤμεσα, a vomita, a voma, a vărsa Ap 3, 16

ἐμμαίνομαι
 ἐμμαίνομαι - a se înfuria împotriva cuiva, a fi cuprins de mânie împotriva cuiva FA 26, 11
 Ἐμμανουήλ
 Ἐμμανουήλ, ὁ - Emmanuel (= Cu noi este Dumnezeu) după Is. 7, 14, Mt 1, 23
 Ἐμμαοῦς
 Ἐμμαοῦς, ἡ - Emaus, sat aflat la 11, 5 km. depărtare de Ierusalim Lc 24, 13
 ἐμμένω
 ἐμμένω - aor. ἐνέμεινα, a rămâne în FA 28, 30; fig. a stăruî, a persevera în FA 14, 22; a respecta, a rămâne credincios față de ceva Gal 3, 10
 ἐμέσω
 ἐμέσω = ἐν μέσω - în mijlocul Ap 1, 3 (var.)
 Ἐμώρ
 Ἐμώρ (sau -ὄρ) - Emmor, nume de bărbat, strămoș al amoriților FA 7, 16
 ἐμός
 ἐμός, ἡ, ὄν - pron. și adj. pos. al meu, a mea Mt 18, 20; In 3, 29; 1 Cor 11, 24; 16, 21; οὐκ ἔστιν ἐμόν - nu depinde de mine să; Mt 20, 23
 ἐμπαιγμονή
 ἐμπαιγμονή, ἡς, ἡ - batjocură, zeflemea 2 Pt 3, 3
 ἐμπαιγμός
 ἐμπαιγμός, οὔ, ὁ - batjocură, derâdere, zeflemea Evr 11, 36
 ἐμπαίζω
 ἐμπαίζω - imperf. ἐνέπαιζον, viit. ἐμπαίξω, aor. ἐνέπαιξα, pas. viit. ἐμπαιχθήσομαι, aor. ἐνεπαίχθην,
 \sens nr. I.
 ◦ a batjocori, a-și bate joc, a ridiculiza, a lua în răs Mt 27, 29; Lc 14, 29;
 \sens nr. II.
 ◦ a nesocoti, a amăgi + dat. Mt 2,16
 ἐμπαίκτης
 ἐμπαίκτης, ου, ὁ - batjocoritor 2 Pt 3, 3; Iuda 1, 18
 ἐμπεριπατέω
 ἐμπεριπατέω - a umbla prin mijlocul, a umbla de colo până colo 2 Cor 6, 16
 ἐμπίλημι
 ἐμπίλημι (și -πιπλάω) - aor. ἐνέπλησα, pas. aor. ἐνεπλήσθην, perf. ἐμπέπλησμαι, a umple, a sătura de + gen. Lc 1, 53; In 6, 12 (pas.); FA 14, 17; + gen. persoanei Rm 15, 24
 ἐμπίρημι
 ἐμπίρημι (sau -πιπράω) - a da foc, a incendia, a arde, a distruge prin foc Mt 22, 7; FA 28, 6
 ἐμπίπτω
 ἐμπίπτω - viit. ἐμπεσοῦμαι, aor. 2 ἐνέπεσον, a cădea în, eis, Mt 12, 11; Lc 10, 36; a cădea în mâinile cuiva Evr 10, 31
 ἐμπλέκω

ἐμπλέκω - pas. aor. part. ἐμπλακεῖς, a împleti, a înlănțui; pas. a fi prins în, a se încurca în + dat. 2 Tim 2, 4; 2 Pt 2, 20
 ἐμπλοκή
 ἐμπλοκή, ἡς, ἡ - împletirea (părului) 1 Pt 3, 3
 ἐμπνέω
 ἐμπνέω - a respira, a răsufla, a sufla FA 9, 1
 ἐμπορεύομαι
 ἐμπορεύομαι - viit. ἐμπορεύσομαι, a face negoț, a negocia + ac. Iac 4, 13; 2 Pt 2, 3
 ἐμπορία
 ἐμπορία, ας, ἡ - comerț, afaceri, negustorie Mt 22, 5
 ἐμπόριον
 ἐμπόριον, ου, τό - piață, târg, iarmaroc In 2, 16
 ἔμπορος
 ἔμπορος, ου, ὁ - cel care călătorește pentru a face comerț, angrosist, comerciant, mare negustor, opus lui κάπηλος Mt 13, 45; Ap 18, 3
 ἐμπρήθω
 ἐμπρήθω - aor. ἐνέπρησα, a distruge prin foc, a da foc Mt 22, 7 (v. ἐμπήρημι)
 ἐμπροσθην
 ἐμπροσθην -
 \sens nr. I.
 ◦ adv. înainte Lc 19, 28; Fil 3, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ prep. + gen. înaintea, în față, în prezența Mt 5, 24; 10, 32; Mc 2, 12; Lc 19, 27; In 1, 30
 ἐμπτύω
 ἐμπτύω - aor. 1. ἐνέπτυσσα, pas. viit. ἐμπτυσθήσομαι, a scuipa pe + dat., a scuipa în față (în obraz, în ochi) Mt 26, 67; Mc 10, 34
 ἐμφανής
 ἐμφανής, ἐς - vizibil, clar, evident, vădit FA 10, 40; Rm 10, 20
 ἐμφανίζω
 ἐμφανίζω - viit. -ίσω, aor. ἐνεφάνισα, pas. aor. ἐνεφανίσθην, a face vizibil
 \sens nr. I.
 ◦ a apărea, a arăta Mt 27, 53; In 14, 21 - 22; Evr 11, 14; a se înfățișa FA 25, 15;
 \sens nr. II.
 ◦ a face cunoscut, a comunica, a transmite FA 23, 22
 ἔμφοβος
 ἔμφοβος, ov - înfricoșat, înspăimântat Lc 24, 5; FA 10, 4; Ap 11, 13
 ἐμφυσάω
 ἐμφυσάω - aor. 1. ἐνεφύσησα, a sufla pe, a sufla asupra In 20, 22
 ἔμφυτος
 ἔμφυτος, ov - sădit în, plantat în Iac 1, 21
 ἐν
 ἐν - prep., primul sens: în înăuntru. Dativul care însoțește prepoziția ἐν înlocuiește un vechi Locativ. Cu Dativul

\sens nr. I.

- sens local a) în, pe la Mt 2, 1; Lc 7, 37; FA 5, 42; 1 Cor 5, 9; b) év după un subst. sau verb de mișcare pentru a sublinia permanența în locul indicat Lc 9, 46; In 5, 4; Ap 11, 11; c) ceea ce înconjoară, ceea ce învăluie, veșmânt Mt 7, 15; 1 Cor 4, 21; Evr 11, 37; Ap 3, 5; d) însoțirea (cf. μετά sau σύv) Rm 15, 29; Evr 9, 25; 1 In 5, 6; Iuda 1, 14;

\sens nr. II.

- instrumentul sau mijlocul, modalitatea, sens clasic întărit prin influența lui □□ ebraic Mt 5, 13; Evr 9, 22; Ap 17, 16;

\sens nr. III.

- cauza FA 17, 31; Rm 1, 24; 1 Cor 7, 14; Ap 19, 11;

\sens nr. IV.

- sensuri figurate a) situația, poziția, așezarea, starea, condiția Lc 16, 23; Rm 5, 10; 8, 3; 1 Cor 15, 42; 2 Cor 4, 2; b) în mijlocul unei colectivități Mt 11, 11; Mc 5, 30; Gal 1, 14; c) în persoana cuiva, în caz de Lc 24, 25; In 13, 35; 1 Cor 4, 6; d) în unire cu, în raport cu (în Hristos) In 14, 20; 1 Cor 1, 30; Gal 2, 20; Fil 4, 1;

\sens nr. V.

- sens temporal, timpul în care se petrece o acțiune Mt 27, 40; Lc 7, 11; In 2, 19;

\sens nr. VI.

- expresii: év δυνάμει - întru putere, cu putere Rm 1, 4; év χαρῆ - cu bucurie Rm 15, 32;

\sens nr. VII.

- în compuși, prep. év arată calitatea permanentă, sentimentul de care este stăpânit cineva, condiția (starea) locală, mișcarea

ἐναγκαλίζομαι

ἐναγκαλίζομαι - aor. 1. part. ἐναγκαλισάμενος, a lua în brațe (un copil) Mc 9, 36

ἐνάλιος

ἐνάλιος, ov - care trăiește în mare, marin Iac 3, 7

ἐναντι

ἐναντι - în față, înaintea, în prezența + gen. Lc 1, 8; FA 8, 21

ἐναντίον

ἐναντίον - adv. în față, înainte; prep. + gen. Lc 24, 19

ἐναντίος

ἐναντίος, a, ov - adj.

\sens nr. I.

- care este în față, opus, contrar, potrivit Mt 14, 24; ἐξ ἐναντίας + gen. în față (cuiva) Mc 15, 39 (cf. Tit 2, 8);

\sens nr. II.

- fig. dușman, adversar, potrivit 1 Tes 2, 15

ἐνάρχομαι

ἐνάρχομαι - aor. 1. ἐνηρξάμην, a începe în (prin) ceva + dat. Gal 3, 3; Fil 1, 6

ἐνατος

ἐνατος (sau ἐννατος), η, ov - num. al nouălea Mt 20, 5; FA 10, 3; Ap 21, 20

ἐνδεής

ἐνδεής, ἐς - nevoiaș, sărac, lipsit de; FA 4, 34

ἐνδειγμα

ἐνδειγμα, ατος, τό - (ἐνδείκνυμι), dovadă, mărturie, semn 2 Tes 1, 5

ἐνδείκνυμαι

ἐνδείκνυμαι - aor. ἐνδειξάμην,

\sens nr. I.

- a arăta, a dovedi Rm 2, 15; 9, 22; Evr 6, 10 - 11;

\sens nr. II.

- a face (rău) cuiva 2 Tim 4, 14

ἐνδειξις

ἐνδειξις, εως, ἡ - dovadă, semn, mărturie Rm 3, 25; Fil 1, 28

ἐνδεκα

ἐνδεκα - num. unsprezece Mt 28, 16; FA 1, 26

ἐνδέκατος

ἐνδέκατος, η, ov - al unsprezecelea Mt 20, 6

ἐνδέχομαι

ἐνδέχομαι - a primi, de unde impers. este posibil, se poate; + neg. nu este cu putință, este imposibil Lc 13, 33

ἐνδημέω

ἐνδημέω - aor. 1. inf. ἐνδημῆσαι, a locui în (év) sau la; πρός + ac.; 2 Cor 5, 6 și 8 - 9

ἐνδιούσκω

ἐνδιούσκω - med. imperf. ἐνεδιουσκόμεν (cf. ἐνδύω), a îmbrăca pe cineva cu ceva τινά τι, Mc 15, 17; med. a se îmbrăca Lc 16, 19

ἐνδικος

ἐνδικος, ov - drept, just, potrivit cu dreptatea Rm 3, 8; Evr 2, 2

ἐνδόμησις

ἐνδόμησις, εως, ἡ (sau -ώμ-) - (δομέω - a construi, a clădi), ceea ce este construit în, zidărie Ap 21, 18

ἐνδοξάζομαι

ἐνδοξάζομαι - pas. aor. 1. ἐνεδοξάσθην, pas. a fi slăvit (în mijlocul unei colectivități) 2 Tes 1, 10 și 12

ἐνδοξος

ἐνδοξος, ov - slăvit, celebru, renumit 1 Cor 4, 10; Lc 13, 17; strălucitor Lc 7, 25; Ef 5, 27

ἐνδυμα

ἐνδυμα, ατος, τό - îmbrăcămintă, veșmânt, manta Mt 6, 25

ἐνδυναμόω

ἐνδυναμόω - aor. 1. ἐνεδυνάμωσα, pas. aor. 1 ἐνεδυναμώθην, a întări, a face puternic Fil 4, 13; FA 9, 22; Ef 6, 10; Evr 11, 34

ἐνδυσίς

ἐνδυσίς, εως, ἡ - acțiunea de a se îmbrăca, îmbrăcare, de unde port, purtare (a veșmintelor) 1 Pt 3, 3

ἐνδύω

ἐνδύω - (sau ἐνδύω), aor. ἐνέδυσσα, med. aor. ἐνεδυσάμην, perf. ἐνδέδουμαι,

\sens nr. I.

◦ tr. a îmbrăca Mc 15, 20; Lc 15, 22;

\sens nr. II.

◦ med. a se îmbrăca Mt 22, 11; Mc 1, 6; Ap 19, 14;

\sens nr. III.

◦ a pătrunde, a se vârî în, a intra 2 Tim 3, 6

ἐνδύμῃσις

ἐνδύμῃσις - v. ἐνδύμῃσις

ἐνεγκεῖν - v. φέρω

ἐνέδρα, ας, ἡ - (doar în FA), cursă, capcană, uneltire FA 23, 16; 25, 3

ἐνεδρεύω

ἐνεδρεύω - a pune la cale o capcană, o cursă; a pândi Lc 11, 54; FA 23, 21

ἐνεδρον

ἐνεδρον, ου, τό = ἐνέδρα

ἐνείλω - aor. 1. ἐνείλησα, a înfășura în Mc 15, 46

ἐνειμι

ἐνειμι - a fi în, la part. subst. τὰ ἐνοντα - ceea ce este înăuntru Lc 11, 41

ἐνεκα

ἐνεκα, ἔνεκεν, εἵνεκεν - prep. + gen. din cauza, din pricina Mt 5, 10; Mc 8, 35; Lc 6, 22; FA 26, 21; 2 Cor 7, 12

ἐνενήκοντα

ἐνενήκοντα sau ἐνενήκοντα - num. nouăzeci Mt 18, 12; Lc 15, 4 și 7

ἐνεός

ἐνεός sau ἐννεός, á, óν - mut de uimire, înmărmurit FA 9, 7

ἐνέργεια

ἐνέργεια, ας, ἡ - lucrare, energie, forță pentru a lucra Ef 1, 19; Fil 3, 21; Col 1, 29 (doar la Sf. Ap. Pavel)

ἐνεργέω

ἐνεργέω - aor. 1. ἐνήργησα, perf. ἐνήργηκα, a face, a lucra, a efectua

\sens nr. I.

◦ intr. (act. și med.) Mt 14, 2; Rm 7, 5; 2 Cor 4, 12; Fil 2, 13; Iac 5, 16;

\sens nr. II.

◦ tr. (act.) a lucra, a face 1 Cor 12, 6; Ef 1, 11

ἐνέργημα

ἐνέργημα, ατος, τό - lucrare 1 Cor 12, 6 și 10

ἐνεργής

ἐνεργής, ἑς - lucrător (adj.), eficace, care aduce rezultatul așteptat și bun 1 Cor 16, 9; Filim 1, 6; Evr 4, 12

ἐνευλογέω

ἐνευλογέω - pas. viit. ἐνευλογηθήσομαι, a binecuvânta FA 3, 25; Gal 3, 8

ἐνέχω

ἐνέχω -

\sens nr. I.

◦ act. subînț. χόλον, a fi mânios pe cineva, a purta pică cuiva, a avea necaz pe cineva, a urî, a fi ostil cuiva + dat. Mc 6, 19; Lc 11, 53;

\sens nr. II.

◦ pas. a fi prins, a fi pus sub + dat. Gal 5, 1

ἐνθάδε

ἐνθάδε - adv. de loc aici, cu sau fără mișcare Lc 24, 41; In 4, 15

ἐνθεν

ἐνθεν - adv. de loc de aici Mt 17, 20; Lc 16, 26

ἐνθυμέομαι

ἐνθυμέομαι - med. aor. ἐνεθυμήθην, a cugeta, a chibzui, a medita, a se gândi Mt 1, 20; 9, 4

ἐνθύμησις

ἐνθύμησις, εως, ἡ - gând, cugetare Mt 9, 4; 12, 25; Evr 4, 12

ἐνι

ἐνι = ἔνεσι - a fi în, a se găsi, numai cu negație: nu este 1 Cor 6, 5; Gal 3, 28; Col 3, 11; Iac 1, 17

ἐνιαυτός

ἐνιαυτός, οὔ, ó - an Lc 4, 19; In 11, 49; FA 11, 26; Iac 4, 13

ἐνίστημι

ἐνίστημι - aor. 2. ἐνέστην, perf. ἐνέστηκα, part. ἐνεστηκώς și ἐνεστώς, mai ales la Sf. Ap. Pavel, intr. la aor. 2. perf. și med. a fi prezent, a fi de față, a fi aici 1 Cor 7, 26; 2 Tes 2, 2; Evr 9, 9

ἐνισχύω

ἐνισχύω - aor. 1. ἐνίσχουσα,

\sens nr. I.

◦ tr. a întări, a face puternic Lc 22, 43;

\sens nr. II.

◦ intr. a-și redobândi forțele, a se întări FA 9, 19

ἐννατος

ἐννατος - v. ἑνατος

ἐννέα - num. nouă Lc 17, 17

ἐννενηκονταεννέα

ἐννενηκονταεννέα - num. nouăzeci și nouă Mt 18, 12

ἐννεός

ἐννεός - v. ἐνεός

ἐννεύω - a face semn (cu capul) Lc 1, 62

ἐννοια

ἐννοια, ας, ἡ - gând, cugetare Evr 4, 12; 1 Pt 4, 1

ἐννομος

ἐννομος, ον -

\sens nr. I.

◦ legal, prevăzut de lege FA 19, 39;

\sens nr. II.

◦ supus legii (lui Hristos) 1 Cor 9, 21

ἔννυχος

ἔννυχος, ov - de noapte, nocturn; n. adv. Mc 1, 35

ἔνοικέω

ἔνοικέω - viit. ἐνοικήσω, aor. 1 ἐνώκησα, doar la Sf. Ap. Pavel, a locui în, printre, + ἔντινι, 2 Cor 6, 16

ἐνορκίζω

ἐνορκίζω - a cere prin jurământ, a cere cu stăruință, a cere în numele Domnului, a îndemna stăruitor 1 Tes 5, 27

ἐνότης

ἐνότης, τητος, ἡ - unitate Ef 4, 3 și 13

ἐνοχλέω

ἐνοχλέω - a tulbura, a chinui Lc 6, 18; Evr 12, 15

ἔννοχος

ἔννοχος, ov -

\sens nr. I.

◦ supus la, pasibil de, vrednic de + gen. Evr 2, 15; + dat. Mt 5, 21 - 22;

\sens nr. II.

◦ vinovat față de + gen. 1 Cor 11, 27; pasibil de, vinovat de, vrednic de + gen. pedepsei Mt 26, 66; + εις, Mt 5, 22

ἔνταλμα

ἔνταλμα, ατος, τό - poruncă (a unui om), după Is. 29, 13; Mt 15, 9

ἐνταφιάζω

ἐνταφιάζω - aor. 1. ἐνεταφίασα, a îngropa, a înmormânta, a pune în mormânt Mt 26, 12; In 19, 40

ἐνταφιασμός

ἐνταφιασμός, οῦ, ὁ - înmormântare, îngropare In 12, 7

ἐντέλλομαι

ἐντέλλομαι - viit. ἐντελοῦμαι, aor. ἐντεταλάμην, perf. ἐντέταμαι, a porunci Mc 13, 34; In 15, 17; FA 1, 2; Evr 11, 22

ἐντεῦθεν

ἐντεῦθεν - adv. de loc de aici Mt 17, 20; In 18, 36

ἔντευξις

ἔντευξις, εως, ἡ - cerere, rugăciune 1 Tim 2, 1; 4, 5

ἔντιμος

ἔντιμος, ov - cinstit, apreciat, prețuit Lc 7, 2; Fil 2, 29; 1 Pt 2, 4

ἐντολή

ἐντολή, ἡς, ἡ -

\sens nr. I.

◦ poruncă In 11, 57; FA 17, 15;

\sens nr. II.

◦ lege, precept, sfat, învățătură Mt 5, 19; In 13, 34; Rm 7, 8; Ef 6, 2; Evr 7, 18; 2 Pt 2, 21; 1 In 3, 22

ἐντόπιος

ἐντόπιος, ov - localnic, originar din țara respectivă FA 21, 12

ἐντός

ἐντός - adv. folosit ca prep. + gen.: înăuntrul, în mijlocul Lc 17, 21

ἐντρέπω

ἐντρέπω - pas. viit. 2 ἐντραπήσομαι, aor. 2 ἐντραπήην, a cugeta, a reflecta \sens nr. I.

◦ a rușina 1 Cor 4, 14;

\sens nr. II.

◦ pas. a-i fi rușine, a se rușina 2 Tes 3, 14; Tit 2, 8;

\sens nr. III.

◦ med. a respecta, a ține seama de + ac. Mt 21, 37; Lc 20, 13

ἐντρέφω

ἐντρέφω - a hrăni (ἐν + dat.), pas. 1 Tim 4, 6

ἔντρομος

ἔντρομος, ov - tremurător, tremurând, înfricoșat FA 7, 32; Evr 12, 21

ἐντροπή

ἐντροπή, ἡς, ἡ - rușine 1 Cor 6, 5; 15, 34

ἐντροφάω

ἐντροφάω - a duce o viață de plăceri 2 Pt 2, 13

ἐντυγχάνω

ἐντυγχάνω - aor. 2. ἐνέτυχον, a întâlni, de unde a mijloci, a interveni pentru cineva, περί + gen. FA 25, 24; ὑπέρ + gen. Rm 8, 27; τινι κατά τινος - în fața cuiva, împotriva cuiva Rm 11, 2

ἐντυλίσσω

ἐντυλίσσω - aor. ἐνετύλιξα, pas. perf. part. ἐντετύλιγμαι, a înfășura Mt 27, 59; In 20, 7

ἐντυπόω

ἐντυπόω - pas. perf. part. ἐντετυπωμένος, a grava, a săpa (litere în piatră), a întipări 2 Cor 3, 7

ἐνυβρίζω

ἐνυβρίζω - aor. 1. ἐνύβρισα, a insulta, a ofensa, a face de ocară Evr 10, 29

ἐνυπνιάζομαι

ἐνυπνιάζομαι - med. viit. ἐνυπνιασθήσομαι, a avea vise, a visa FA 2, 17; Iuda 1, 8

ἐνύπνιον

ἐνύπνιον, ου, τό - FA 2, 17 (= Ioil 3, 1)

ἐνώπιον

ἐνώπιον - prep. + gen., înaintea, în fața, sub privirile (cuiva) Lc 24, 43; FA 10, 33; Rm 14, 22; Ap 16, 19

Ἐνώς

Ἐνώς, ὁ - Enos, fiul lui Set Lc 3, 38

ἐνωπίζομαι

ἐνωπίζομαι - aor. 1. ἐνωπισάμην, a deschide urechea la, a pricepe, a înțelege + ac. FA 2, 14

Ἐνώχ

Ἐνώχ, ὁ - Enoch, fiul lui Jared și tatăl lui Matusalem (Gn. 5, 18 - 21) Lc 3, 37; Evr 11, 5; Iuda 1, 14

ἔξ

ἔξ - num. indecl., șase Mt 17, 1; Lc 13, 14

ἐξαγγέλλω

ἐξαγγέλλω - aor. 1. ἐξήγγειλα, a vesti, a anunța 1 Pt 2, 9

ἐξαγοράζω

ἐξαγοράζω - aor. 1. ἐξηγόρασα (doar la Sf. Ap. Pavel),
 \sens nr. I.
 ◦ a răscumpăra pe cineva Gal 3, 13; 4, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ med. + καιρόν - a răscumpăra vremea, a prinde ocazia, a profita de ocazie Ef 5, 16; Col 4, 5

ἐξάγω

ἐξάγω - aor. 2. ἐξήγαγον, a duce afară, a scoate afară Lc 24, 50; In 10, 3; FA 5, 19; 7, 36

ἐξαιρέω

ἐξαιρέω - aor. 2. ἐξείλον, med. aor. ἐξειλάμην,
 \sens nr. I.
 ◦ act. a scoate, a trage afară, a smulge Mt 5, 29;
 \sens nr. II.
 ◦ med. a) a elibera, a scoate (din necazuri) FA 7, 10; 7, 34; Gal 1, 4; b) a alege, a pune aparte FA 26, 17

ἐξαίρω

ἐξαίρω - aor. 1. ἐξήρα, imper. pers. a II - a pl. ἐξάρατε, a scoate, a lua 1 Cor 5, 2 (var.)

ἐξαιτέομαι

ἐξαιτέομαι - aor. ἐξητησάμην, a cere Lc 22, 31

ἐξαίφνης

ἐξαίφνης - adv. deodată, pe neașteptate Lc 2, 13; FA 9, 3

ἐξακολουθέω

ἐξακολουθέω - viit. ἐξακολουθήσω, aor. 1 ἐξηκολούθησα, a urma + dat. 2 Pt 1, 16; 2, 2 și 15

ἐξακόσιοι

ἐξακόσιοι, αι, α - num. șase sute Ap 13, 18

ἐξαλείφω

ἐξαλείφω - aor. 1. ἐξέλειψα, pas. aor. ἐξηλείφθην, a șterge Col 2, 14; Ap 3, 5; 7, 17

ἐξάλλομαι

ἐξάλλομαι - a sări, a se ridica dintr-un salt FA 3, 8

ἐξανάστασις

ἐξανάστασις, εως, ή - înviere Fil 3, 11

ἐξαντέλλω

ἐξαντέλλω - aor. ἐξάνειλα, a răsări (vorbind de o sămânță) Mt 13, 5

ἐξανίστημι

ἐξανίστημι - aor. 1. ἐξανέστησα, aor. 2 ἐξανέστην,
 \sens nr. I.
 ◦ tr. a ridica (urmași) Mc 12, 19;
 \sens nr. II.
 ◦ intr. a se ridica (pentru a vorbi) FA 15, 5

ἐξαπατάω

ἐξαπατάω - aor. 1. ἐξηπάτησα, a înșela, a amăgi Rm 7, 11; 2 Cor 11, 3

ἐξάπινα

ἐξάπινα - adv. deodată, pe neașteptate Mc 9, 8

ἐξαπορέομαι

ἐξαπορέομαι - aor. ἐξηπορήθην, a deznădăjdui, a nu mai avea nici o nădejde, nici o scăpare + gen. de relație 2 Cor 1, 8; 4, 8

ἐξαποστέλλω

ἐξαποστέλλω - viit. -στελῶ, aor. ἐξαπέστειλα, a trimite Lc 1, 53; 24, 49; FA 9, 30; 17, 14

ἐξαρτίζω

ἐξαρτίζω - aor. 1. ἐξήρτισα, pas. perf. part. ἐξηρτισμένος,
 \sens nr. I.
 ◦ a pregăti (de, pentru) 2 Tim 3, 17;
 \sens nr. II.
 ◦ a completa, de unde a împlini FA 21, 5

ἐξαστράπτω

ἐξαστράπτω - a fi strălucitor precum fulgerul, a străluci ca fulgerul Lc 9, 29

ἐξαιτής

ἐξαιτής - adv. îndată, imediat Mc 6, 25; FA 10, 33; Fil 2, 23

ἐξεγείρω

ἐξεγείρω - viit. ἐξεγερώ, aor. 1 ἐξήγειρα,
 \sens nr. I.
 ◦ a trezi, a învia 1 Cor 6, 14;
 \sens nr. II.
 ◦ a ridica, a înălța Rm 9, 17

ἔξιμι

ἔξιμι - inf. ἐξίναί, part. ἐξίων, a ieși FA 13, 42; a ajunge la tărâm, a ieși la uscat FA 27, 43

ἐξελέγχω

ἐξελέγχω - aor. 1. inf. ἐξελέγξαι, a învinui, a acuza, a convinge (de o greșeală, de o crimă) Iuda 1, 15

ἐξέλκω

ἐξέλκω - pas. a fi tras, târât Iac 1, 14

ἔξεραμα

ἔξεραμα, ατος, τό - vărsătură, ceea ce se vomită 2 Pt 2, 22

ἐξερευνάω

ἐξερευνάω sau -εραυνάω - aor. 1. ἐξεραύνησα, a cerceta cu de-amănuntul, cu atenție 1 Pt 1, 10

ἐξέρχομαι
 ἐξέρχομαι - imperf. ἐξερχόμεν, viit. ἐξελεύσομαι, aor. 2 ἐξήλθον și -θαν, perf. ἐξελήλυθα, a ieși, a pleca, ἐκ, ἀπό, ἔξω sau παρά + gen. Mt 8, 28; 12, 43; Mc 1, 35; Lc 4, 36; In 8, 42; 1 In 2, 19

ἔξεστιν
 ἔξεστιν - impers. sau part. ἐξόν (ἐστιν subînt.), este îngăduit, este cu putință, este posibil, se cuvine, + dat. persoanei și inf. Mt 12, 10; 1 Cor 6, 12; FA 2, 29

ἐξετάζω
 ἐξετάζω - aor. 1. ἐξήτασα, a cerceta cu grijă, cu de-amănuntul; a se informa cu exactitate despre, περί + gen. Mt 2, 8; 10, 11; In 21, 12

ἐξηγέομαι
 ἐξηγέομαι - aor. 1. ἐξηγησάμην,
 \sens nr. I.
 ◦ a povesti, a istorisi Lc 24, 35;
 \sens nr. II.
 ◦ a prezenta, a face cunoscut, a explica In 1, 18

ἐξήκοντα
 ἐξήκοντα - num. invar. șaizeci Mt 13, 18

ἔξις
 ἔξις - adv. în urmă, apoi, după aceea; ἡ ἔξις (subînt. ἡμέρα) - ziua următoare, a doua zi FA 21, 1; cf. Lc 9, 37 sau ἐν τῷ ἔξις (subînt. χρόνῳ) - apoi, după aceea Lc 7, 11

ἐξηχέω
 ἐξηχέω - pas. perf. ἐξήχημαι, pas. a răsună, a avea răsunet 1 Tes 1, 8

ἔξις
 ἔξις, εως, ἡ - obișnuință, practică, experiență, folosință Evr 5, 14

ἐξίστημι
 ἐξίστημι sau -ιστάω, -ιστάνω - aor. 1. ἐξέστησα, aor. 2 ἐξέστην, perf. ἐξέστακα, med. prez. ἐξίσταμαι,
 \sens nr. I.
 ◦ tr. a uimi, a ului FA 8, 9 și 11;
 \sens nr. II.
 ◦ intr. la aor. 2. , la perf. și la med. a-și ieși din fire Mc 3, 21; 2 Cor 5, 13; a fi uluit, a fi încremenit de uimire Mc 2, 12

ἐξιχύω
 ἐξιχύω - aor. 1. ἐξίσχυσσα, a avea forță, a putea Ef 3, 18 + inf.

ἔξοδος
 ἔξοδος, ου, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ exod (= ieșirea din Egipt) Evr 11, 22;
 \sens nr. II.
 ◦ ieșire, plecarea din viață, moarte, sfârșitul vieții Lc 9, 31; 2 Pt 1, 15

ἐξολεθρεύω

ἐξολεθρεύω - aor. 1. ἐξωλέθρευσα, pas. viit. ἐξολεθρευθήσομαι, pas. a fi smuls pentru a pieri, a fi nimicuit FA 3, 23

ἐξομολογέομαι
 ἐξομολογέομαι - viit. ἐξομολογήσομαι, aor. act. ἐξομολόγησα sau med. -λογησάμην,
 \sens nr. I.
 ◦ a mărturisi, a recunoaște Mt 3, 6; Mc 1, 5; FA 19, 18; Fil 2, 11;
 \sens nr. II.
 ◦ a slăvi, a lăuda + dat. Mt 11, 25; Lc 10, 21; Rm 14, 11;
 \sens nr. III.
 ◦ la act. aor. a fi de acord Lc 22, 6

ἐξορκίζω
 ἐξορκίζω - a jura Mt 26, 63

ἐξορκιστής
 ἐξορκιστής, οὔ, ὁ - exorcist, persoană care scoate demonii din cei posedăți FA 19, 13

ἐξορύσσω
 ἐξορύσσω - aor. 1. ἐξώρυξα, a smulge, a scoate (ochii) Gal 4, 15

ἐξουθενέω
 ἐξουθενέω, ἐξουθενώω, ἐξουθενώω - a disprețui, a socoti fără valoare (= ἐξουθενέω, v. urm.)

ἐξουθενέω
 ἐξουθενέω - aor. ἐξουθένησα, pas. perf. ἐξουθένημαι, a disprețui, a privi cu dispreț, a considera fără valoare, a nu lua în seamă Mc 9, 12; Lc 18, 9; FA 4, 11; Rm 14, 3; 1 Cor 6, 4; 2 Cor 10, 10

ἐξουσία
 ἐξουσία, ας, ἡ - drept, permisiune, îngăduință 1 Cor 9, 12; ἔχειν ἐξουσίαν - a avea dreptul să, a avea puterea să; + inf. sau τοῦ + inf. In 10, 18; 2 Tes 3, 9; Evr 13, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ putere Mt 9, 8; Mc 3, 15; Ap 9, 10;
 \sens nr. III.
 ◦ putere = autoritate politică, puterea unui conducător Lc 20, 20; In 19, 10; puterea, stăpânirea unui rege Ap 17, 12; teritoriu, supus unei autorități Lc 23, 7;
 \sens nr. IV.
 ◦ stăpânii, stăpâniri (puteri nevăzute, cerești: îngeri sau duhuri) Ef 3, 10; Col 1, 16

ἐξουσιάζω
 ἐξουσιάζω - pas. viit. ἐξουσιασθήσομαι, a avea autoritate peste, a fi stăpân pe + gen. Lc 22, 25; 1 Cor 7, 4; pas. 1 Cor 6, 12

ἐξοχή
 ἐξοχή, ἡς, ἡ - ceea ce depășește, superioritate, hegemonie FA 25, 23

ἐξυπνίζω
 ἐξυπνίζω - viit. ἐξυπνίσω, a trezi (din somn) In 11, 11

ἔξυπνος
 ἔξυπνος, ov – trezit (din somn) FA 16, 27

ἔξω

ἔξω -

\sens nr. I.

◦ adv. de loc afară Mc 11, 4; oi ἔξω - cei de afară Mc 4, 11;

\sens nr. II.

◦ prep. + gen. în afara Mt 10, 14; FA 16, 13; Evr 13, 11 - 12

ἔξωθεν

ἔξωθεν - adv. de afară, din afară, în afară, pe dinafară, dinafară Mt 23, 27; Mc 7, 18; 2 Cor 7, 5; 1 Pt 3, 3; prep. + gen. din afara, în afara Mc 7, 15; Ap 11, 2; 14, 20

ἔξωτέω

ἔξωτέω - aor. ἔξωσα, a alunga, a izgoni FA 7, 45; a împinge spre FA 27, 39

ἔξωτερος

ἔξωτερος, α, ov - care este în afară Mt 8, 12

ἔοικα

ἔοικα - a fi asemenea cu Iac 1, 6

ἐορτάζω

ἐορτάζω - a prăznui, a sărbători 1 Cor 5, 8

ἐορτή

ἐορτή, ἡς, ἡ - praznic, sărbătoare Mt 26, 5; Mc 15, 6; Lc 2, 41; In 5, 1; 12, 20; Col 2, 16

ἐπαγγελία

ἐπαγγελία, ας, ἡ - mai ales în FA și la Sf. Ap. Pavel, făgăduință, făgăduială, promisiune sau lucru făgăduit Lc 24, 49; FA 2, 39; 7, 17; Rm 4, 20; 2 Cor 1, 20; Gal 3, 21; Evr 10, 36; 1 In 2, 25

ἐπαγγέλλομαι

ἐπαγγέλλομαι - med. aor. ἐπηγγειλάμην, perf. ἐπήγγελμαι,

\sens nr. I.

◦ a făgădui Mc 14, 11; FA 7, 5; Rm 4, 21; Evr 10, 23; a mărturisi, a face o mărturie 1 Tim 2, 10;

\sens nr. II.

◦ perf. cu sens pasiv Gal 3, 19

ἐπάγγελμα

ἐπάγγελμα, ατος, τό - făgăduință 2 Pt 1, 4; 3, 13

ἐπάγω

ἐπάγω - aor. 1. part. ἐπάξας, aor. 2 ἐπήγαγον, a aduce 2 Pt 2, 1 și 5

ἐπαγωνίζομαι

ἐπαγωνίζομαι - a lupta pentru Iuda 1, 3

ἐπαθροίζω

ἐπαθροίζω - pas. a se întrămădi, a se aduna Lc 11, 29

Ἐπαίνετος

Ἐπαίνετος, ου, ό - Epenet, numele unui creștin din Asia Rm 16, 5

ἐπαινέω

ἐπαινέω - viit. ἐπαινέσω, aor. 1 ἐπήνεσα, a lăuda, a slăvi, a proslăvi Lc 16, 8; Rm 15, 11;

ἔπαινος

ἔπαινος, ου, ό - laudă, proslăvire Rm 2, 29; 1 Cor 4, 5; 2 Cor 8, 18; 1 Pt 2, 14

ἐπαίρω

ἐπαίρω - aor. ἐπήρα, imper. 2 pl. ἐπάρατε, part. ἐπάρας, inf. ἐπάραι, perf. ἐπήρκα, pas. aor. ἐπήρθην,

\sens nr. I.

◦ a ridica Mt 17, 8; Lc 6, 20; 18, 13; 24, 50; In 17, 1; FA 27, 40; pas. a se înălța, a se ridica FA 1, 9;

\sens nr. II.

◦ fig. la pas. a se purta cu trufie, cu semeție, a trata pe cineva de sus 2 Cor 10, 5

ἐπαισχύνομαι

ἐπαισχύνομαι - viit. ἐπαισχυνθήσομαι, aor. ἐπησχύνθην sau ἐπαισχύνθην, a-i fi rușine, a se rușina + ac. Mc 8, 38; Rm 1, 16; ἐπί τιμι Rm 6, 21; Evr 2, 11; 2 Tim 1, 12

ἐπαιτέω

ἐπαιτέω - a cerși Lc 16, 3; 18, 35

ἐπακολουθέω

ἐπακολουθέω - aor. 1. ἐπηκολούθησα, + dat. a urma Mc 16, 20; 1 Pt 2, 21; a veni mai pe urmă, adică a se descoperi, a se da la iveală mai târziu la unii oameni τισίν, 1 Tim 5, 24; a se consacra, a se dedica, a face 1 Tim 5, 10

ἐπακούω

ἐπακούω - viit. ἐπακούσομαι, aor. 1 ἐπήκουσα, a pleca urechea, a asculta 2 Cor 6, 2

ἐπακροάομαι

ἐπακροάομαι - imperf. ἐπηκροώμην, a pleca urechea, a asculta + gen. FA 16, 25

ἐπάν

ἐπάν - conj. + conj. când Lc 11, 22 și 34

ἐπάναγκε(

ἐπάναγκε; - adv. în chip necesar FA 15, 28; subst. cele necesare

ἐπανάγω

ἐπανάγω - aor. 2. ἐπανήγαγον,

\sens nr. I.

◦ a duce (corabia) în plină mare Lc 5, 3;

\sens nr. II.

◦ intr. a se întoarce, a se înapoia Mt 21, 18

ἐπαναμνησσκω

ἐπαναμνησσκω - pas. aor. 1. ἐπανεμνήσθην, a readuce în memorie, a aminti (ac.) Rm 15, 15

ἐπαναπαύομαι

ἐπαναπαύομαι - med. viit. ἐπαναπαύσομαι, viit. 2 ἐπαναπαήσομαι,

\sens nr. I.

◦ a se odihni Lc 10, 6;

\sens nr. II.

◦ a se sprijini pe + dat. Rm 2, 17

ἐπανέρχομαι

ἐπανέρχομαι - aor. 2. ἐπανήλθον, a se întoarce, a reveni Lc 10, 35

ἐπανίσταμαι

ἐπανάσταμαι - viit. ἐπαναστήσομαι, med. a se ridica, a se răscula, a se răzvrăti
ἰμποτρίνα ἐπί τινα Mt 10, 21; Mc 13, 12

ἐπανόρθωσις

ἐπανόρθωσις, εως, ἡ - acțiunea de a îndrepta, corectare, îndreptare 2 Tim 3, 16

ἐπάνω

ἐπάνω -

\sens nr. I.

◦ adv. deasupra, sus Lc 11, 44; mai mult Mc 14, 5; 1 Cor 15, 6;

\sens nr. II.

◦ prep. + gen. deasupra Mt 5, 14; Lc 4, 39; In 3, 31; Ap 6, 8

ἐπάρατος

ἐπάρατος, ον - blestemat In 7, 49

ἐπαρκέω

ἐπαρκέω - aor. 1. ἐπήρκεσα, a veni în ajutor 1 Tim 5, 10

ἐπαρχία

ἐπαρχία, ας, ἡ sau ἐπάρχιος, ου, ἡ - teritoriul unei provincii guvernate de un eparh,
provincie FA 23, 34; 25, 1

ἔπαυλις

ἔπαυλις, εως, ἡ - locuință, casă FA 1, 20

ἐπαύριον

ἐπαύριον - adv. mâine; τη~ ἐπαύριον (ἡμέρα) - ziua următoare, a doua zi Mc 11, 12;
FA 10, 9

ἐπαυτοφώρω

ἐπαυτοφώρω - v. αὐτόφωρος

Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ - Epafraș, întemeietorul Bisericii din Colose Col 1, 7

ἐπαφρίζω

ἐπαφρίζω - a spumea, a face spume Iuda 1, 13

Ἐπαφρόδιτος

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ - Epafrodit, trimis al filipenilor pe lângă Sf. Ap. Pavel Fil 2, 25

ἐπεγείρω

ἐπεγείρω - aor. 1. ἐπήγειρα, a atăța, a instiga, a răscula FA 13, 50; 14, 2

ἐπεί

ἐπεί - conj..

\sens nr. I.

◦ temporală: după ce (lipsește în N.T. cu o excepție: Lc 7, 1)

\sens nr. II.

◦ causală: fiindcă, pentru că, deoarece, de vreme ce Mt 18, 32; Lc 1, 34; In 19, 31;
2 Cor 11, 18; Evr 5, 2

ἐπειδή

ἐπειδή - conj..

\sens nr. I.

◦ temporală: după ce Lc 7, 1(?);

\sens nr. II.

◦ causală: pentru că, deoarece, fiindcă, de vreme ce Mt 21, 46; Lc 11, 6; FA 13, 46;
1 Cor 1, 21

ἐπειδήπερ

ἐπειδήπερ - conj.. deoarece, fiindcă Lc 1, 1

ἐπεῖδον

ἐπεῖδον - v. ἐφοράω

ἐπειμι - part. ἐπιών, ἐπιούσα, ἐπιόν, a înainta spre, a se apropia; în N.T. găsim doar
part. f. τη~ ἐπιούση (ἡμέρα) - în ziua următoare, a doua zi FA 7, 26; 21, 18; în
noaptea următoare FA 23, 11

ἐπέιπερ

ἐπέιπερ - fiindcă în sfârșit Rm 3, 30 (var.)

ἐπεισαγωγή

ἐπεισαγωγή, ἥς, ἡ - introducere Evr 7, 19

ἐπεισέρχομαι

ἐπεισέρχομαι - viit. -ελεύσομαι, a veni, a veni pe neașteptate, a lua prin surprindere
Lc 21, 35

ἔπειτα

ἔπειτα - adv. apoi, după aceea

\sens nr. I.

◦ arată timpul Lc 16, 17; Gal 1, 21; Iac 4, 14;

\sens nr. II.

◦ enumerativ: apoi 1 Cor 14, 56; Evr 7, 2

ἐπέκεινα

ἐπέκεινα - de la ἐκείνος (subînt. μέρη?), prep. spre partea îndepărtată a, adică dincolo
de + gen. FA 7, 43

ἐπεκτείνομαι

ἐπεκτείνομαι - a tinde, a năzui cu toate puterile spre Fil 3, 13

ἐπενδύτης

ἐπενδύτης, ου, ὁ - veșmânt de deasupra, manta In 21, 7

ἐπενδύομαι

ἐπενδύομαι - med. a se îmbrăca cu o haină pe deasupra celorlalte veșminte 2 Cor 5, 2

ἐπέρχομαι

ἐπέρχομαι - viit. ἐπελεύσομαι, aor. ἐπήλθον, 3 pl. -θαν,

\sens nr. I.

◦ a veni în apropiere de, a veni lângă, a se apropia + dat. FA 14, 19;

\sens nr. II.

◦ temporal: a fi gata să vină, a urma să vină, a se apropia Lc 21, 26; Ef 2, 7; Iac 5, 1;

\sens nr. III.

◦ fig. a veni pe neașteptate, a veni asupra cuiva, a veni peste cineva Lc 11, 22; FA
1, 8; 8, 24

ἐπερωτάω

ἐπερωτάω - imperf. ἐπηρώτων, viit. ἐπερωτήσω, aor. ἐπηρώτησα, pas. aor.
ἐπηρωτήθην,

\sens nr. I.

- a întreba Mt 22, 46; Mc 9, 11; Lc 2, 46; In 9, 23; FA 5, 27; Rm 10, 20;
- \sens nr. II.
- a cere Mt 16, 1
- ἐπερώτημα
- ἐπερώτημα, ατος, τό - întrebare, făgăduință solemnă 1 Pt 3, 21
- ἐπέχω
- ἐπέχω - aor. ἐπέσχω,
- \sens nr. I.
- tr. a ține cu putere Fil 2, 16;
- \sens nr. II.
- intr. a-și îndrepta atenția asupra, a lua seamă, a băga de seamă Lc 14, 7; + dat. a se uita cu luare-aminte FA 3, 5; 1 Tim 4, 16;
- \sens nr. II.
- a aștepta, a se opri FA 19, 22
- ἐπηρεάζω
- ἐπηρεάζω - a defăima, a grăi de rău, a calomnia Lc 6, 28; 1 Pt 3, 16
- ἐπί
- ἐπί - prep., primul sens: pe (cu atingere de obiect) A) Cu Genitivul
- \sens nr. I.
- sens local: a) pe Mt 6, 10; Mc 6, 47; Lc 4, 11; In 19, 13 și 31; b) locul unde se termină mișcarea Mc 4, 26; Lc 8, 16; FA 10, 11; c) locul lângă care se găsește un lucru Mt 21, 19; FA 5, 23; d) în fața, înaintea Mc 13, 9; FA 23, 30; 24, 19; 1 Tim 6, 13;
- \sens nr. II.
- sens temporal: în timpul, în zilele, în momentul Mc 2, 26; Lc 3, 2; FA 11, 28; Iuda 1, 18;
- \sens nr. III.
- sensuri figurate: a) în fruntea, peste Mt 24, 15; Lc 12, 42; FA 6, 3; 8, 27; Ap 5, 10; b) în legătură cu, despre In 6, 2; Gal 3, 16; c) cu, la, pe, din Mt 18, 16; Mc 12, 14; 1 Tim 5, 19; B) Cu Dativul:
- \sens nr. I.
- sens local: sensurile Genitivului Mt 14, 8; Mc 6, 25; FA 27, 44; Ef 1, 10;
- \sens nr. II.
- sens temporal: împrejurările în care se petrece acțiunea In 4, 27; 2 Cor 1, 4; Ef 4, 26; Fil 1, 3; Evr 9, 26;
- \sens nr. III.
- sensuri figurate: a) mai mult, peste, pe deasupra Lc 3, 20; 2 Cor 7, 13; Col 3, 14; b) în fruntea, peste Lc 12, 44; c) în legătură cu Lc 15, 7; In 12, 16; FA 5, 35; Ap 10, 11; d) după, corespunzător cu, potrivit cu Lc 1, 59; Rm 5, 14; e) împotriva Lc 12, 52; f) cu condiția Rm 8, 20; 1 Cor 9, 10; Tit 1, 2; g) ținând seama de, spre Ef 2, 10; Fil 4, 10; 2 Tim 2, 14; C) Cu Acuzativul:
- \sens nr. I.
- sens local: a) după verbe de mișcare Mt 21, 5; Lc 5, 19; FA 2, 3; b) fără mișcare Mt 4, 38; In 12, 15; Ap 4, 4; ἐπὶ τὸ αὐτό - în același loc, împreună, laolaltă 1 Cor

- 11, 20; sens temporal: la ceasul; FA 3, 1; 4, 5; în timpul, o perioadă de timp Mt 9, 15; Lc 4, 25; Evr 11, 30;
- \sens nr. III.
- sensuri figurate: în fruntea, peste Lc 12, 14; Rm 5, 14; în vederea unui scop, pentru Mt 26, 50; Lc 4, 43; FA 8, 32; Evr 12, 10
- ἐπιβαίνω
- ἐπιβαίνω - aor. 2. ἐπέβην, perf. ἐπιβέβηκα, + ἐπί, + εἰς, + ac. sau dat. a se urca pe, un măgar Mt 21, 5; o corabie dat. FA 27, 2; a urca spre, a se sui, la Ierusalim FA 21, 4; în Asia FA 20, 18; + dat. FA 25, 1
- ἐπιβάλλω
- ἐπιβάλλω - aor. 2. ἐπέβαλον, 3 pl. ἐπέβαλον sau -αν,
- \sens nr. I.
- tr. a pune pe Mt 26, 50; Mc 11, 7; 14, 46; Lc 9, 62;
- \sens nr. II.
- intr. a se urca peste, a se prăvăli peste Mc 4, 37; fig. ἐπιβαλὼν ἔκλειεν Mc 14, 72, este un sens foarte greu de stabilit: a) (întorcând (subînț. capul), el a plâns(; b) a început să plângă; c) gândindu-se la acest lucru, a plâns; d) a izbucnit în lacrimi?
- \sens nr. III.
- a-i aparține, a-i reveni, a i se cuveni + dat. Lc 15, 12
- ἐπιβαρέω
- ἐπιβαρέω - aor. 1. ἐπεβάρησα, a apăsa, a fi povară 1 Tes 2, 9; a împovăra, a corpleși(?) 2 Cor 2, 5;
- ἐπιβιάζω
- ἐπιβιάζω - aor. 1. ἐπεβίβασα, a pune (a urca) pe cineva pe un animal de călărie Lc 10, 34; FA 23, 24
- ἐπιβλέπω
- ἐπιβλέπω - aor. 1. ἐπέβλεψα, a arunca o privire spre, a căuta (cu privirea) spre, a pune ochii pe Lc 1, 48; 9, 38; Iac 2, 3
- ἐπίβλημα
- ἐπίβλημα, ατος, τό - (de la βάλλω), bucată de stofă, petic Mt 9, 16
- ἐπιβοάω
- ἐπιβοάω - a striga FA 25, 24
- ἐπιβουλή
- ἐπιβουλή, ἥς, ἡ - plan împotriva cuiva, viclesug, complot, cursă FA 9, 24; 20, 3; 23, 30
- ἐπιγαμβρεύω
- ἐπιγαμβρεύω - (de la γαμβρός - cumnat, ginere) a se căsători cu văduva fratelui său Mt 22, 24
- ἐπίγειος
- ἐπίγειος, ον - pământesc 1 Cor 15, 40; Fil 2, 10
- ἐπιγίνομαι
- ἐπιγίνομαι - aor. 2. ἐπεγενόμην, a sosi FA 27, 27 (var.); a se porni vântul, a începe să sufle (vântul) FA 28, 13

ἐπιγινώσκω

ἐπιγινώσκω - viit. ἐπιγινώσσομαι, aor. 2 ἐπέγγνων, perf. ἐπέγγνωκα,

\sens nr. I.

◦ a cunoaște, a recunoaște, a afla Mt 14, 35; Lc 1, 4; 7, 37; 24, 16; 24, 31; FA 22, 29; 1 Cor 13, 12; 16, 18;

\sens nr. II.

◦ a înțelege 2 Cor 1, 13

ἐπίγνωσις

ἐπίγνωσις, εως, ἡ - cunoaștere, cunoștință Rm 10, 2; Ef 1, 17; Col 1, 10; 2 Tim 2, 25; Tit 1, 1; Evr 10, 26; 2 Pt 1, 2

ἐπιγραφή

ἐπιγραφή, ἥς, ἡ - inscripție, pusă pe cruce Mc 15, 26 + gen.; pe o monedă Mt 22, 20

ἐπιγράφω

ἐπιγράφω - a înscrie, a scrie, a nota Mc 15, 26; Evr 8, 10; Ap 21, 12

ἐπιδείκνυμι

ἐπιδείκνυμι - viit. ἐπιδείξω, aor. 1 ἐπέδειξα, a arăta Mt 22, 19; Lc 17, 14; med. același sens FA 9, 39

ἐπιδέχομαι

ἐπιδέχομαι - a primi 3 In 1, 9 - 10

ἐπιδημέω

ἐπιδημέω - a locui într-o țară ca străin FA 2, 10; 17, 21

ἐπιδιατάσσομαι

ἐπιδιατάσσομαι - a adăuga o clauză la un contract sau la un testament Gal 3, 15

ἐπιδίδωμι

ἐπιδίδωμι - imperf. 3 pl. ἐπέδιδου, viit. ἐπιδώσω, aor. 1 ἐπέδωκα, aor. 2 part. ἐπιδούς, perf. ἐπέδωκα, pas. aor. 1 ἐπεδόθην,

\sens nr. I.

◦ a da, a oferi: o piatră Lc 11, 11; pâine Lc 24, 30; o scrisoare FA 15, 30;

\sens nr. II.

◦ într. a se lăsa în voia soartei FA 27, 15

ἐπιδιορθόομαι

ἐπιδιορθόομαι - aor. 1. conj. ἐπιδιορθώση, a termina de pus în ordine, de a organiza, a îndrepta Tit 1, 5

ἐπιδύω

ἐπιδύω - a apune (vorbind despre soare) Ef 4, 26

ἐπιείκεια

ἐπιείκεια, ας, ἡ - bunăvoință, îngăduință, bunătate FA 24, 4; 2 Cor 10, 1

ἐπιεικής

ἐπιεικής, ἐς - potrivit, oportun, de unde cumpătat, modest, îngăduitor

ἐπιζητέω

ἐπιζητέω - aor. 1. ἐπεζήτησα,

\sens nr. I.

◦ a căuta cu grijă Lc 4, 42; FA 12, 19;

\sens nr. II.

◦ a dori, a se strădui să dobândească ceva Mt 6, 32; Rm 11, 7; Fil 4, 17; Evr 11, 14

ἐπιθανάτιος

ἐπιθανάτιος, ον - osândit la moarte 1 Cor 4, 9

ἐπίθεσις

ἐπίθεσις, εως, ἡ - punere (a mâinilor) FA 8, 18; 1 Tim 4, 14; Evr 6, 2

ἐπιθυμέω

ἐπιθυμέω - viit. -ήσω, aor. ἐπεθύμησα, a dori, a râvni, a pofti + ac. sau gen. sau inf. Mt 13, 17; Lc 15, 16; Rm 7, 7; Evr 6, 11; Iac 4, 2; 1 Pt 1, 12

ἐπιθυμητής

ἐπιθυμητής, οῦ, ὁ - care dorește, doritor, dornic de + gen. 1 Cor 10, 6

ἐπιθυμία

ἐπιθυμία, ας, ἡ - dorință, poftă, dor Mc 4, 19; Lc 22, 15; Fil 1, 23; 1 Tes 2, 17; Iac 1, 14; 1 Pt 1, 14; Iuda 1, 18

ἐπικαθίζω

ἐπικαθίζω - aor. ἐπέκαθισα, a așeza pe, a ședea pe Mt 21, 7

ἐπικαλέω

ἐπικαλέω - aor. ἐπέκάλεσα, med. aor. 1. ἐπεκαλεσάμην, pas. perf. ἐπικέκλημαι (v. καλέω),

\sens nr. I.

◦ a numi, a da un nume, a chema Mt 10, 25; FA 15, 17; Iac 2, 7;

\sens nr. II.

◦ med. a) a lua pe cineva ca martor 2 Cor 1, 23; a face apel la judecata împăratului FA 25, 11; b) a invoca FA 2, 21; Rm 10, 12; 1 Pt 1, 17

ἐπικάλυμμα

ἐπικάλυμμα, ατος, τό - văl, acoperământ 1 Pt 2, 16

ἐπικαλύπτω

ἐπικαλύπτω - pas. aor. 1. ἐπεκαλύφθην, a acoperi Rm 4, 7 (pas.)

ἐπικατάρατος

ἐπικατάρατος, ον - blestemat Gal 3, 10

ἐπίκειμαι

ἐπίκειμαι -

\sens nr. I.

◦ a fi așezat (pus) deasupra In 11, 38; 21, 9;

\sens nr. II.

◦ a îmbulzi, a ține pe cineva din scurt, a se înghesui + dat. Lc 5, 1; a insista, a stărui Lc 23, 23; a amenința FA 27, 20;

\sens nr. III.

◦ a fi impus 1 Cor 9, 16; Evr 9, 10

ἐπικέλλω

ἐπικέλλω - aor. 1. ἐπέκειλα, a împinge (a arunca) o corabie pe țărni, a naufragia FA 27, 41

Ἐπικούρειος

Ἐπικούρειος, ου, ὁ - epicureu FA 17, 18

ἐπικουρία

ἐπικουρία, ας, ἡ - ajutor, sprijin FA 26, 22
ἐπικρίνω
ἐπικρίνω - aor. 1. ἐπέκρινα, a hotărî + prop. infin. Lc 23, 24
ἐπιλαμβάνομαι
ἐπιλαμβάνομαι - aor. 2. ἐπελαβόμην, med.
\sens nr. I.
◦ a pune mâna pe, a prinde, a apuca, a lua + gen. Mt 14, 31; Lc 9, 47; 23, 26;
\sens nr. II.
◦ fig. a prinde în culpă Lc 20, 20; a prinde (= a cuceri) 1 Tim 6, 12; a veni în ajutor
Evr 2, 16
ἐπιλανθάνομαι
ἐπιλανθάνομαι - aor. 2. ἐπελαθόμην,
\sens nr. I.
◦ a uita Lc 12, 6; Fil 3, 13; Iac 1, 24;
\sens nr. II.
◦ a nu se îngrijii, a nu se preocupa + gen. Evr 6, 10
ἐπιλέγω
ἐπιλέγω - med. aor. 1. ἐπελεξάμην,
\sens nr. I.
◦ a porecli, a numi In 5, 2 (pas.);
\sens nr. II.
◦ med. a alege (pentru sine) FA 15, 40
ἐπιλείπω
ἐπιλείπω - viit. ἐπιλείψω, a lipsi Evr 11, 32
ἐπιλείχω
ἐπιλείχω - a linge Lc 16, 21
ἐπιλησμονή
ἐπιλησμονή, ἥς, ἡ - uitare Iac 1, 25 (gen. de calitate) (ascultător care uită)
ἐπίλοιπος
ἐπίλοιπος, ov - rămas, care rămâne, care mai rămâne 1 Pt 4, 2
ἐπίλυσις
ἐπίλυσις, εως, ἡ - acțiunea de a dezlega, dezlegare, explicație, lămurire, interpretare
2 Pt 1, 20
ἐπιλύω
ἐπιλύω - pas. viit. ἐπιλυθήσομαι,
\sens nr. I.
◦ a explica, a lămuri, a lumina Mc 4, 34;
\sens nr. II.
◦ a hotărî, a decide, a rezolva FA 19, 39
ἐπιμαρτυρέω
ἐπιμαρτυρέω - a mărturisi, a întări, a adeveri prin mărturia sa, a dovedi 1 Pt 5, 12
ἐπιμέλεια
ἐπιμέλεια, ας, ἡ - grijă FA 27, 3
ἐπιμελέομαι

ἐπιμελέομαι sau -μέλομαι - viit. ἐπιμελήσομαι, aor. ἐπεμελήθην, a se îngrijii, a purta de
grijă Lc 10, 34; 1 Tim 3, 5
ἐπιμελῶς
ἐπιμελῶς - adv. cu grijă Lc 15, 8
ἐπιμένω
ἐπιμένω - viit. ἐπιμενῶ, aor. ἐπέμεινα,
\sens nr. I.
◦ a rămâne FA 15, 34; 1 Cor 16, 8; Gal 1, 18;
\sens nr. II.
◦ fig. a se menține în Rm 6, 1; 11, 22; a stăruii, a insista + part. In 8, 7
ἐπινεύω
ἐπινεύω - aor. 1. ἐπένευσα, a face semn cu capul pentru a aproba, a consimți, a fi de
acord FA 18, 20
ἐπίνοια
ἐπίνοια, ας, ἡ - cuget, gând, plan FA 8, 22
ἐπιορκέω
ἐπιορκέω - viit. ἐπιορκήσω, a nu-și respecta făgăduiala, a-și călca jurământul, a jura
strâmb Mt 5, 33
ἐπίορκος
ἐπίορκος, ov - care jură strâmb 1 Tim 1, 10
ἐπιούσα
ἐπιούσα, ης, ἡ - (v. ἔπειμι), ziua următoare FA 7, 26
ἐπιούσιος
ἐπιούσιος, ov - Mt 6, 11; Lc 11, 3; sens greu de precizat după etimologie. Iată câteva
explicații:
\sens nr. I.
◦ = ἐπί + οὐσία - necesar pentru existență, pentru viață (sens nesigur, îndoielnic);
\sens nr. II.
◦ ἐπί τὴν οὐρανὴν - pentru această zi (sens posibil);
\sens nr. III.
◦ de la ἡ ἐπιούσα (hμέρα), v. ἔπειμι - pentru ziua următoare, a doua zi (care începe la
ora șase seara) (sensul cel mai probabil);
\sens nr. IV.
◦ de la ἔπειμι - pâinea viitorului
ἐπιπίπτω
ἐπιπίπτω - aor. 2. ἐπέπεσον, perf. ἐπιπέπτωκα,
\sens nr. I.
◦ a se năpusti, a da năvală, a năvăli, a cădea peste, a se apleca peste Mc 3, 10; Lc
15, 20; FA 20, 10;
\sens nr. II.
◦ fig. Lc 1, 12; FA 19, 17; Rm 15, 3
ἐπιπλήσσω
ἐπιπλήσσω - aor. 1. ἐπέπληξα, a dojeni, a muștra, a înfrunța 1 Tim 5, 1
ἐπιποθέω

ἐπιποθέω - aor. 1. ἐπεπόθησα, tr. a dori (mult), a avea o dorință puternică, a pofti Rm 1, 11; 1 Pt 2, 2; abs. Iac 4, 5
 ἐπιπόθησις
 ἐπιπόθησις, εως, ἡ - dorință mare 2 Cor 7, 7
 ἐπιπόθητος
 ἐπιπόθητος, ov - dorit cu înflăcărare Fil 4, 1
 ἐπιποθία
 ἐπιποθία, ας, ἡ - dorință vie, puternică Rm 15, 23
 ἐπιπορεύομαι
 ἐπιπορεύομαι - a merge, a veni spre + ac. Lc 8, 4
 ἐπιράπτω
 ἐπιράπτω - a coase pe Mt 2, 21
 ἐπιρίπτω
 ἐπιρίπτω - aor. 1. ἐπέριψα, a arunca pe, ἐπί + ac. Lc 19, 35; a arunca asupra, a lăsa (totul în grija cuiva) 1 Pt 5, 7
 ἐπίσημος
 ἐπίσημος, ov - (de la σῆμα), vestit, faimos, celebru Mt 27, 16; Rm 16, 7
 ἐπισπισμός
 ἐπισπισμός, οῦ, ὁ - mâncare, hrană, merinde Lc 9, 12
 ἐπισκέπτομαι
 ἐπισκέπτομαι - med. aor. 1. ἐπεσκεψάμην,
 \sens nr. I.
 ◦ a căuta, a cerceta cu atenție FA 6, 3;
 \sens nr. II.
 ◦ a vizita, a face o vizită cuiva Mt 25, 36; FA 7, 23;
 \sens nr. III.
 ◦ termen tehnic (cf. ebr. paqad): a cerceta, vorbind de Dumnezeu (pentru a ajuta sau pentru a pedepsi) Lc 1, 68 și 78; 7, 16
 ἐπισκευάζομαι
 ἐπισκευάζομαι - med. a se pregăti (pentru o călătorie) FA 21, 15
 ἐπισκηνόω
 ἐπισκηνόω - aor. 1. ἐπεσκήνωσα, a locui, a sălășlui 2 Cor 12, 9
 ἐπισκιάζω
 ἐπισκιάζω - aor. 1. ἐπεσκίασα,
 \sens nr. I.
 ◦ a umbri, a acoperi cu umbra + dat. Mt 17, 5; FA 5, 15;
 \sens nr. II.
 ◦ expresie folosită pentru a arăta zămislirea lui Isus de Maria Lc 1, 35
 ἐπισκοπέω
 ἐπισκοπέω - aor. 1. ἐπεσκόπησα, pas. perf. part. ἐπεσκοπημένος, a veghea, a supraveghea + μή, Evr 12, 15; 1 Pt 5, 2
 ἐπισκοπή
 ἐπισκοπή, ἥς, ἡ -
 \sens nr. I.

◦ cercetare (de către Dumnezeu) Lc 19, 44; 1 Pt 2, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ slujire, îndatorire FA 1, 20; slujirea episcopului, episcopie 1 Tim 3, 1
 ἐπίσκοπος
 ἐπίσκοπος, ου, ὁ - episcop FA 20, 28; Fil 1, 1; Tit 1, 7
 ἐπισπάομαι
 ἐπισπάομαι - a întinde, a ascunde urmele tăierii împrejmur, întinzând pielea 1 Cor 7, 18
 ἐπισπείρω
 ἐπισπείρω - aor. 1. ἐπέσπειρα, a semăna în plus, mai mult Mt 13, 25
 ἐπίσταμαι
 ἐπίσταμαι - pas. imperf. ἠπιστάμην,
 \sens nr. I.
 ◦ a înțelege Mc 14, 68;
 \sens nr. II.
 ◦ a cunoaște, a ști FA 18, 25; Iac 4, 14; Iuda 1, 10
 ἐπίστασις
 ἐπίστασις, εως, ἡ - răsccoală, răzmeriță, tulburare FA 24, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ preocupare, grijă, atenție, sollicitudine 2 Cor 11, 28
 ἐπιστάτης
 ἐπιστάτης, ου, ὁ - (doar la Lc), cel care se află în frunte, învățător, căpetenie, conducător Lc 5, 5; 8, 24
 ἐπιστέλλω
 ἐπιστέλλω - aor. 1. ἐπέστειλα, a trimite o scrisoare, a scrie FA 15, 20; 21, 25
 ἐπιστήμων
 ἐπιστήμων, ov - care știe, care este învățat, priceput, care are experiență Iac 3, 13
 ἐπιστηρίζω
 ἐπιστηρίζω - a întări, a face puternic FA 14, 22; 15, 32; 15, 41
 ἐπιστολή
 ἐπιστολή, ἥς, ἡ - scrisoare, epistolă, mesaj FA 9, 2; 15, 30; Rm 16, 22; 2 Cor 10, 10
 ἐπιστομίζω
 ἐπιστομίζω - a pune frâul, zăbala unui cal, a pune botniță, a închide gura cuiva, a reduce la tăcere Tit 1, 11
 ἐπιστρέφω
 ἐπιστρέφω - viit. -ψω, aor. ἐπέστρεψα, pas. aor. 2 ἐπεστράφην, a întoarce spre, a îndrepta spre
 \sens nr. I.
 ◦ tr. Lc 1, 16 - 17; Iac 5, 20;
 \sens nr. II.
 ◦ intr. a se întoarce Mc 13, 16; a reveni, a se înapoia, a veni înapoi Lc 2, 39; fig. Gal 4, 9 a se converti;
 \sens nr. III.
 ◦ med. - pas. aor. 2. a se întoarce către Mc 5, 30; a reveni la, a veni înapoi la 1 Pt 2, 25

ἐπιστροφή
 ἐπιστροφή, ἥς, ἡ - convertire FA 15, 3
 ἐπισυνάγω
 ἐπισυνάγω - aor. 1. inf. ἐπισυνάξαι, aor. 2 inf. ἐπισυναγαγεῖν, pas. aor. 1 ἐπισυνήχθην, perf. part. ἐπισυνηγμένο; a aduna, a strânge Mt 23, 27; Mc 13, 23
 ἐπισυναγωγή
 ἐπισυναγωγή, ἥς, ἡ - adunare, întrunire 2 Tes 2, 1; adunarea credincioșilor (Biserica) Evr 10, 25
 ἐπισυντρέχω
 ἐπισυντρέχω - a alerga, a da năvală Mc 9, 25
 ἐπισύστασις
 ἐπισύστασις, εως, ἡ - strângere a mulțimii, răscoală, tulburare FA 24, 12; 2 Cor 11, 28
 ἐπισημιάζω
 ἐπισημιάζω, ἐς - puțin sigur, periculos, primejdios FA 27, 9
 ἐπισχύω
 ἐπισχύω - a fi puternic, energic, a afirma cu tărie, a insista, a stăruî Lc 23, 5
 ἐπισωρεύω
 ἐπισωρεύω - a îngrămădi, a se înconjura de un mare număr de 2 Tim 4, 3
 ἐπιταγή
 ἐπιταγή, ἥς, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ poruncă, ordin, dispoziție Rm 16, 26; 1 Cor 7, 6;
 \sens nr. II.
 ◦ autoritate Tit 2, 15
 ἐπιτάσσω
 ἐπιτάσσω - aor. 1. ἐπέταξα, pas. perf. part. ἐπιτεταγμένος (mai ales la Mc și Lc), a porunci, a da o dispoziție Mc 1, 27; 6, 39; Lc 4, 36; 8, 31
 ἐπιτελέω
 ἐπιτελέω - viit. ἐπιτελέσω, aor. 1 ἐπέλεσα, a duce la capăt, a termina, a săvârși, a împlini, a desăvârși Rm 15, 28; Fil 1, 6; 2 Cor 7, 1; med. același sens Gal 3, 3; pas. a fi îndurat, a fi suportat 1 Pt 5, 9 + dat.
 ἐπιτήδειος
 ἐπιτήδειος, εἶα, ον - potrivit, oportun; la n. pl. τὰ ἐπιτήδεια - lucrurile necesare vieții, alimentele, hrana Iac 2, 16
 ἐπιτίθημι
 ἐπιτίθημι - viit. ἐπιθήσω, aor. 1 ἐπέθηκα, aor. 2 ἐπέθην, med. , aor. 2 ἐπεθέμην,
 \sens nr. I.
 ◦ act. a) a pune pe, a așeza pe Lc 15, 5; In 9, 6; FA 15, 10; b) a pune mâinile pe + dat. Mt 19, 13; Mc 5, 23; FA 6, 6; c) a da lovitură, a răni Lc 10, 30; FA 16, 23;
 \sens nr. II.
 ◦ med. a pune la îndemână, a aproviziona FA 28, 10; a ataca FA 18, 10
 ἐπιτιμάω
 ἐπιτιμάω - aor. 1. ἐπέτιμησα, a face reproșuri, a mustra, a certa, a dojeni Mt 8, 26; Mc 8, 32; Lc 17, 3; Iuda 1, 9

ἐπιτιμία
 ἐπιτιμία, ας, ἡ - pedeapsă 2 Cor 2, 6
 ἐπίτρεπω
 ἐπίτρεπω - aor. 1. ἐπέτρεψα, pas. , aor. 2 ἐπετρέπην, perf. ἐπέτραμμαι, a îngădui, a permite, a da voie Mt 8, 21; Mc 10, 4; Lc 9, 61; FA 21, 39; 1 Cor 14, 34
 ἐπιτροπή
 ἐπιτροπή, ἥς, ἡ - însărcinare, misiune FA 26, 12
 ἐπίτροπος
 ἐπίτροπος, ου, ὁ - îngrijitor, administrator Mt 20, 8; Lc 8, 3; tutore, episcop Gal 4, 2
 ἐπιτυγχάνω
 ἐπιτυγχάνω - aor. 2. ἐπέτυχον, a dobândi Rm 11, 7 + ac.; Evr 6, 15 + gen.
 ἐπιφαίνω
 ἐπιφαίνω - aor. 1. ἐπέφανα, pas. , aor. 2 ἐπεφάνην,
 \sens nr. I.
 ◦ act. intr. a apărea (a se arăta, a se ivi o stea) FA 27, 20;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. a se arăta Tit 2, 11; 3, 4
 ἐπιφάνεια
 ἐπιφάνεια, ας, ἡ - epifanie (aparitia, arătarea unei divinități) 2 Tes 2, 8; 1 Tim 6, 14; Tit 2, 13; strălucire
 ἐπιφανής
 ἐπιφανής, ἐς - strălucit, strălucitor, vădit FA 2, 20
 ἐπιφάσκω
 ἐπιφάσκω - viit. ἐπιφάσω, (φῶς), a apărea, a străluci (vorbind de un astru); Ef 5, 14 a lumina + dat.
 ἐπιφέρω
 ἐπιφέρω - aor. 2. ἐπήνεγκον,
 \sens nr. I.
 ◦ a aduce FA 19, 12 (sau ἀποφέρω);
 \sens nr. II.
 ◦ a aduce o învinuire FA 25, 18 (var.); a aduce o judecată Iuda 1, 9;
 \sens nr. III.
 ◦ a aduce mânia Rm 3, 5
 ἐπιφωνέω
 ἐπιφωνέω - imperf. ἐπεφώνουν, (doar la Lc și în FA), a striga Lc 23, 21; FA 12, 22; 22, 24
 ἐπιφώσκω
 ἐπιφώσκω - a se lumina Mt 28, 1; Lc 23, 54
 ἐπιχειρέω
 ἐπιχειρέω - aor. 1. ἐπεχείρησα, (doar la Lc), a încerca, a întreprinde, a căuta să Lc 1, 1; FA 9, 29
 ἐπιχέω
 ἐπιχέω - a turna pe Lc 10, 34
 ἐπιχορηγέω

ἐπιχορηγέω - aor. 1. ἐπεχορήγησα, pas. viit. ἐπιχορηγηθήσομαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a aduce în plus, a adăuga 2 Pt 1, 5; a da, a oferi, a aproviziona 2 Cor 9, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. a fi înzestrat, aprovizionat Col 2, 19
 ἐπιχορηγία
 ἐπιχορηγία, ας, ἡ - ajutor, sprijin Fil 1, 19; Ef 4, 16
 ἐπιχρίω
 ἐπιχρίω - aor. 1. ἐπέχρισα, a unge In 9, 6 (var.); 9, 11
 ἐποικοδομέω
 ἐποικοδομέω - aor. 1. ἐποικοδόμησα sau ἐπωκ-, pas. aor. 1 ἐποικοδομήθην, a zidi FA 20, 32; 1 Cor 3, 10 - 14; Iuda 1, 20
 ἐποκέλλω
 ἐποκέλλω - aor. 1. ἐπόκειλα, a eșua, a naufragia FA 27, 41 (sau ἐπικέλλω) (termen marinăresc)
 ἐπονομάζω
 ἐπονομάζω - a numi, pas. a se numi Rm 2, 17
 ἐποπτεύω
 ἐποπτεύω - aor. 1. ἐπόπτευσα, a pândi, a sta la pândă, a privi îndelung 1 Pt 3, 2
 ἐπόπτης
 ἐπόπτης, ου, ὁ - cel care a văzut, martor ocular (în limbajul misterelor, cel mai înalt grad de inițiere)
 ἔπος
 ἔπος, ους, τό - cuvânt; loc. ὡς ἔπος εἰπεῖν - pentru a spune astfel, ca să spun așa Evr 7, 9
 ἐπουράνιος
 ἐπουράνιος, ον - ceresc 1 Cor 15, 48; 2 Tim 4, 18; Evr 11, 16; subst. τὰ ἐπουράνια - lucrurile sau puterile cerești: lucruri In 3, 12; puteri Ef 1,20; 3, 10
 ἑπτὰ
 ἑπτὰ - num. indecl. șapte Mt 12, 45; Mc 8, 5; Lc 20, 29; Ap 6, 1; 8, 2; 15, 1
 ἑπτάκις
 ἑπτάκις - num. adv. de șapte ori Mt 18, 21; Lc 17, 4
 ἑπτακισχίλιοι
 ἑπτακισχίλιοι, αι, α - num. șapte mii Rm 11, 4
 Ἑραστος
 Ἑραστος, ου, ὁ - Erast, creștin din Corint, vistiernicul cetății Rm 16, 23; însoțitor al Sf. Ap. Pavel FA 19, 22; 2 Tim 4, 20
 ἐραυνάω
 ἐραυνάω pentru ἐρευνάω - a cerceta, a examina cu grijă In 5, 39; Rm 8, 27; 1 Cor 2, 10
 ἐργάζομαι
 ἐργάζομαι - aor. εἰργασάμην (sau ἠργ-), pas. perf. εἴργασμαι,
 \sens nr. I.
 ◦ intr. a lucra, a munci Mt 21, 28; 1 Cor 4, 12;

\sens nr. II.
 ◦ tr. a face, a săvârși Mt 26, 10; In 3, 21; Rm 13, 10; 1 Cor 9, 13; a produce, a da naștere In 6, 27; 2 Cor 7, 10
 ἐργασία
 ἐργασία, ας, ἡ - muncă, lucrare, de unde câștig FA 16, 16; 16, 19; îndeletnicire FA 19, 25; faptă, activitate Ef 4, 19
 ἐργάτης
 ἐργάτης, ου, ὁ - lucrător, meșteșugar Mt 10, 10; Lc 10, 7; Iac 5, 4; fig. Lc 13, 27; apostoli 2 Cor 11, 13; Fil 3, 2
 ἔργον
 ἔργον, ου, τό - lucrare, faptă, lucru Mt 11, 2; Lc 24, 19; In 8, 41; Ef 4, 12; Col 3, 17; Iac 2, 14; Ap 2, 5
 ἐρεθίζω
 ἐρεθίζω - aor. 1. ἠρέθισα, a însufleți, a îmboldi, a încuraja, a stimula 2 Cor 9, 2; a întărâta, a ațâța, a stârni, a enerva Col 3, 21
 ἐρείδω
 ἐρείδω - aor. 1. ἤρεια, a se fixa, a se înfige FA 27, 41
 ἐρεύγομαι
 ἐρεύγομαι - viit. ἐρεύξομαι, a da glas, a striga, a spune Mt 13, 35
 ἐρευνάω
 ἐρευνάω - v. ἐραυνάω
 ἐρημία, ας, ἡ - pustie, deșert, loc singuratic, singurătate Mt 15, 33; 2 Cor 11, 26; Evr 11, 38
 ἔρημος
 ἔρημος, ον -
 \sens nr. I.
 ◦ deșert, pustiu, gol, singuratic (locuri) Mt 14, 13; Mc 1, 35; Lc 4, 42;
 \sens nr. II.
 ◦ sterp, neroditor, care nu face copii (persoane) Gal 4, 27;
 \sens nr. III.
 ◦ subst. ἡ ἔρημος (χώρα) - pustie Mt 24, 26; Mc 1, 3; Lc 15, 4; la pl. Lc 1, 80
 ἐρημώω
 ἐρημώω - a pustii, a devasta, a transforma în pustiu, a șterge de pe fața pământului Mt 12, 25; Ap 18, 19
 ἐρήμωσις
 ἐρήμωσις, εως, ἡ - pustiire, devastare Mt 24, 15
 ἐρίζω
 ἐρίζω - viit. ἐρίσω, a se certa Mt 12, 19
 ἐριθεία
 ἐριθεία, ας, ἡ - ceartă, dispută, luptă, revoltă, zavistie Rm 2, 8; 2 Cor 12, 20; Fil 1, 17
 ἔριον
 ἔριον, ου, τό - lână Evr 6, 19
 ἔρις
 ἔρις, ιδος, ἡ - pl. ἔριδες sau ἔρεις, ceartă, rivalitate Rm 1, 29; 2 Cor 12, 20

ἐρίφιον
 ἐρίφιον, ου, τό - țap (lit. țap mic) Mt 25, 33
 ἔριφος
 ἔριφος, ου, ό - țap Mt 25, 32; Lc 15, 29
 Ἑρμᾶς
 Ἑρμᾶς, ᾶ, ό - Hermas Rm 16, 14
 ἐρμηνεία
 ἐρμηνεία, ας, ἡ - tămăcire, interpreta 1 Cor 12, 10; 14, 26
 ἐρμηνευτής
 ἐρμηνευτής, οὔ, ό - tălmăcitor, interpret, tălmăci 1 Cor 14, 28
 ἐρμηνεύω
 ἐρμηνεύω - a tâlcui, a tălmăci, a traduce In 1, 38; 9, 7; Evr 7, 2
 Ἑρμῆς
 Ἑρμῆς, οὔ, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ Hermes, divinitate greacă FA 14, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ altă formă a numelui lui Hermas Rm 16, 14
 Ἑρμογένης
 Ἑρμογένης, ους, ό - Hermoghenes, creștin din Asia 2 Tim 1, 15
 ἐρπετόν
 ἐρπετόν, οὔ, τό - reptilă, târâtoare FA 11, 6; Rm 1, 23; Iac 3, 7
 ἐρυθρός
 ἐρυθρός, ά, όν - roșu (doar în expresia Marea Roșie) FA 7, 36; Evr 11, 29
 ἔρχομαι
 ἔρχομαι - imperf. ἤρχόμην, viit. ἐλεύσομαι, aor. 2 ἦλθον sau ἦλθα, perf. ἐλήλυθα,
 \sens nr. I.
 ◦ a veni, a sosi (prop. sau fig.) Mt 8, 9; Mc 1, 29; Lc 14, 31; In 4, 25; Rm 7, 9; 2 Cor
 12, 20; Fil 1, 27; timpul Evr 8, 8; Ap 1, 4; 7, 14;
 \sens nr. II.
 ◦ a merge Mt 16, 24; Lc 14, 27; In 21, 3;
 \sens nr. III.
 ◦ a apărea, a veni (vorbind despre Mesia) ό ἐρχόμενος, ου - Cel ce vine Mt 11, 3; Evr
 10, 37
 ἐρῶ
 ἐρῶ - v. λέγω
 ἐρωτάω - imperf. ἠρώτων sau ἠρώτουν, viit. ἐρωτήσω, aor. ἠρώτησα,
 \sens nr. I.
 ◦ a întreba pe cineva τίνα Lc 22, 68; In 1, 19; a întreba pe cineva ceva τί τινα Mt
 16, 13; 21, 24; Mc 4, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ a ruga, a cere Mt 15, 23; Lc 7, 36; FA 3, 3; 23, 20; Fil 4, 3
 ἐσθής

ἐσθής, ἦτος, ἡ - veșmânt, haină Lc 23, 11; FA 1, 10 (atenție la dat. pl. ἐσθήσιν, scris
 și ἐσθήσεσιν!) Lc 24, 4 (var.)
 ἔσθησις
 ἔσθησις, εως, ἡ - veșmânt, haină Lc 24, 4 (var.); FA 1, 10 (var.)
 ἐσθίω
 ἐσθίω și ἔσθω - imperf. ἤσθιον, viit. φάγομαι, aor. 2 ἔφαγον (cf. βιβρώσκω), a mânca
 Mt 14, 16; 24, 49; Mc 6, 31; Lc 9, 13; In 6, 31; Rm 14, 3; 1 Cor 11, 22; a mistui
 (focul) Evr 10, 27; Iac 5, 3
 Ἑσλί
 Ἑσλί, ό - Hesli Lc 3, 25
 ἔσοπτρον
 ἔσοπτρον, ου, τό - oglindă 1 Cor 13, 12; Iac 1, 23
 ἐσπέρα
 ἐσπέρα, ας, ἡ - seară FA 4, 3; πρὸς ἐσπέραν ἐστίν - este seară Lc 24, 29
 Ἑσρώμ
 Ἑσρώμ, ό - Hesrom Mt 1, 3; Lc 3, 33
 ἔσχατος
 ἔσχατος, η, ον - ultimul, cel din urmă (sens local sau temporal) Mt 19, 30; Lc 11, 26;
 14, 9; In 7, 37; FA 2, 17; 1 Cor 15, 26; 2 Pt 2, 20; Ap 1, 17; subst. τὸ ἔσχατον -
 sfârșitul, capătul, marginea (pământului) FA 1, 8
 ἐσχάτως
 ἐσχάτως - adv. la capăt; ἐσχάτως ἔχειν - a fi pe punctul de a muri, de a-și da duhul
 Mc 5, 23
 ἔσω
 ἔσω - (pentru εἶσω), adv. de loc înăuntru
 \sens nr. I.
 ◦ cu mișcare spre Mt 26, 58; Mc 14, 54 + gen.; Mc 15, 16;
 \sens nr. II.
 ◦ fără mișcare In 20, 26; FA 5, 23; ό ἔσω ἄνθρωπος - omul cel lăuntric Rm 7, 22
 ἔσωθεν
 ἔσωθεν - adv. înăuntru, pe dinăuntru, dinăuntru Mt 7, 15; Mc 7, 23; 2 Cor 7, 5
 ἐσώτερος
 ἐσώτερος, α, ον -
 \sens nr. I.
 ◦ mai dinăuntru FA 16, 24;
 \sens nr. II.
 ◦ ceea ce este înăuntru, dincolo de + gen. Evr 6, 19
 ἐταῖρος
 ἐταῖρος, ου, ό - (doar la Mt), tovarăș, prieten Mt 11, 16; 20, 13; 22, 12
 ἐτερογλωσσοσ
 ἐτερογλωσσοσ, ον - care vorbește în altă limbă 1 Cor 14, 21
 ἐτεροδιδασκαλέω
 ἐτεροδιδασκαλέω - a învăța (pe cineva) învățături străine, a predica o altă doctrină
 (eretică), a învăța în alt chip 1 Tim 1, 3; 6, 3

ἐτεροζυγέω

ἐτεροζυγέω - a pune la jug animale nepotrivite, a se înjuga în chip nepotrivit cu cineva + dat. 2 Cor 6, 14 (cf. Lv. 19, 19)

ἕτερος

ἕτερος, α, ον - A) fără articol

\sens nr. I.

◦ adj. nedef. altul Mt 12, 45; Lc 11, 26; Rm 7, 3; 8, 39; Ef 3, 5;

\sens nr. II.

◦ pron. nehot. cineva sau ceva diferit Lc 9, 59; Rm 7, 4; ἕτεροι - alții Mt 15, 30; ἕτερα - alte lucruri Lc 3, 18; 22, 65; B) cu articol pron. nedef. celălalt (vorbind despre doi); οἱ ἕτεροι - ceilalți, restul Lc 4, 43; 7, 34 sq.; 1 Cor 6, 1; Gal 6, 4

ἐτέρως

ἐτέρως - adv. altfel, în alt chip Fil 3, 15

ἔτι

ἔτι - adv. încă, mai

\sens nr. I.

◦ timpul Mt 12, 46; Lc 8, 49; In 20, 1; 1 Cor 3, 3; Evr 9, 8;

\sens nr. II.

◦ cantitatea Mt 19, 20; In 16, 12; Ap 9, 12;

\sens nr. III.

◦ expresie: οὐκ; ἔτι - nu; mai Lc 16, 2

ἐτοιμάζω

ἐτοιμάζω - viit. -άσω, aor. ἠτοίμασα, perf. ἠτοίμακα, pas. aor. ἠτοιμάσθην, perf. ἠτοίμασμαι, a pregăti Mt 20, 23; 26, 19; FA 23, 23; Ap 21, 2

ἐτοιμασία

ἐτοιμασία, ας, ἡ - pregătire Ef 6, 15

ἔτοιμος

ἔτοιμος, ον - pregătit, gata de (persoană sau lucru) Mt 22, 4; 25, 10; FA 23, 21; 2 Cor 9, 5; 10, 6; 1 Pt 1, 5

ἐτοίμως

ἐτοίμως - adv. într-un chip în care totul este pregătit, este gata FA 21, 13; 1 Pt 4, 5; + ἔχω - a fi gata, a fi pregătit + inf. 2 Cor 12, 14

ἔτος

ἔτος, ους, τό - an Lc 2, 41; 3, 1; FA 7, 30; Rm 15, 23; 2 Cor 12, 2; Evr 1, 12; 2 Pt 3, 8

εὖ

εὖ -

\sens nr. I.

◦ adv. bine Mc 14, 7; εὖ ποιεῖν τινα - a face bine cuiva, a face bine, a izbuti, a prospera FA 15, 29; εὖ γίνεται σοι - tu ești fericit Ef 6, 3;

\sens nr. II.

◦ adv. exclam. bine! bravo! Mt 25, 21

Εὐα

Εὐα, ας, ἡ - Eva 2 Cor 11, 3; 1 Tim 2, 13

εὐαγγελίζω

εὐαγγελίζω - aor. εὐηγγέλισα, med. aor. εὐηγγελισάμην, pas. aor. εὐηγγελίσθην, perf. εὐηγγέλισμαι,

\sens nr. I.

◦ a anunța o veste bună, a binevesti, a da o veste bună Lc 1, 19; 1 Tes 3, 6; Ap 14, 6; med. a anunța Vestea cea Bună, a vesti Evanghelia, a face cunoscută Evanghelia Lc 4, 43; 9, 6; FA 8, 35; 1 Cor 15, 1; Gal 1, 8

εὐαγγέλιον

εὐαγγέλιον, ου, τό - Vestea cea Bună, Evanghelia + gen. obiectiv: a Împărăției Mt 4, 23; sau + gen. subiectiv: a lui Dumnezeu Rm 1, 1; Mc 1, 15; Rm 1, 16; Fil 1, 5; Ap 14, 6

εὐαγγελιστής

εὐαγγελιστής, ου, ὁ - cel care aduce vestea bună, evanghelist, binevestitor Ef 4, 11; 2 Tim 4, 5

εὐαρεστέω

εὐαρεστέω - aor. 1. εὐηρέστησα, perf. εὐηρέστηκα, doar la Evr

\sens nr. I.

◦ a fi plăcut cuiva, a plăcea cuiva, a bine-plăcea cuiva Evr 11, 5;

\sens nr. II.

◦ med. - pas. a fi mulțumit de, a se mulțumi cu, a-i conveni Evr 13, 16

εὐάρεστος

εὐάρεστος, ον - care place, plăcut, bine plăcut + dat. Rm 11, 1 - 2; Tit 2, 9; + ἐνώπιον + gen. - în fața; în ochii; Evr 13, 21

εὐαρέστως

εὐαρέστως - adv. în chip plăcut Evr 12, 28

Εὐβουλος

Εὐβουλος, ου, ὁ - Eubul 2 Tim 4, 21

εὖγε

εὖγε - interj. bine! bravo! Lc 19, 17

εὐγενής

εὐγενής, ἑς -

\sens nr. I.

◦ de neam mare, de familie bună, de neam bun, nobil Lc 19, 12; 1 Cor 1, 26;

\sens nr. II.

◦ μαῖρινιμος, binevoitor, amabil FA 17, 11

εὐδία

εὐδία, ας, ἡ - timp frumos, vreme bună, vreme frumoasă Mt 16, 2

εὐδοκέω

εὐδοκέω - aor. εὐδόκησα sau ηὐδόκησα,

\sens nr. I.

◦ a socoti bine să, a găsi de cuviință, a consimți Lc 12, 32; 1 Cor 1, 21; Col 1, 19;

\sens nr. II.

◦ a binevoi, a se complăcea, a-i face plăcere Mc 1, 11; Lc 3, 22; 2 Cor 12, 10; Evr 10, 38

εὐδοκία
 εὐδοκία, ας, ἡ - bunăvoință
 \sens nr. I.
 ◦ bunăvoire, bunăvoință Lc 2, 14; Fil 1, 15; 2, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ plăcere Mt 11, 26; Lc 10, 21;
 \sens nr. III.
 ◦ dorință, urare, voință Rm 10, 1
 εὐεργεσία
 εὐεργεσία, ας, ἡ - binefacere, facere de bine + gen. FA 4, 9; acțiunea de a face bine, bună slujire 1 Tim 6, 2
 εὐεργετέω
 εὐεργετέω - a face bine, a se arăta binefăcător FA 10, 38
 εὐεργέτης
 εὐεργέτης, ου, ὁ - binefăcător Lc 22, 25
 εὐθετος
 εὐθετος, ον - folositor, bine rânduit Evr 6, 7
 εὐθέως
 εὐθέως - adv. îndată, imediat Mt 4, 20; Gal 1, 16; 3 In 1, 14
 εὐθυδρομέω
 εὐθυδρομέω - aor. 1. εὐθυδρόμησα, a merge drept (vorbind de o corabie) FA 16, 11; 21, 1
 εὐθυμέω
 εὐθυμέω - a fi plin de curaj, de încredere, a avea curaj, a fi cu sufletul vesel, a fi cu inimă bună FA 27, 22 și 25; Iac 5, 13
 εὐθυμος
 εὐθυμος, ον - plin de curaj, de încredere, cu suflet vesel, voios FA 27, 36
 εὐθύμως
 εὐθύμως - adv. cu curaj, cu încredere FA 24, 10
 εὐθύνω
 εὐθύνω - aor. 1. εὐθυνα,
 \sens nr. I.
 ◦ a îndrepta, a face drept In 1, 23;
 \sens nr. II.
 ◦ a conduce, a pilota (termen marinăresc) Iac 3, 4
 εὐθύς
 εὐθύς, εἶα, ὕ - adj. drept Mt 3, 3; Mc 1, 3; FA 13, 10; 2 Pt 2, 15; fig. (inimă) dreaptă FA 8, 21
 εὐθύς
 εὐθύς - adv. îndată, imediat Mt 3, 16; Mc 1, 10; In 13, 32
 εὐθύτης
 εὐθύτης, ητος, ἡ - dreptate Evr 1, 8
 εὐκαιρέω

εὐκαιρέω - imperf. εὐκαίρουں și ηὐκαίρουں, aor. 1 conj. εὐκαιρήσω, a găsi prilejul, a avea ocazia 1 Cor 16, 12; + inf. Mc 6, 31; εἶς τι FA 17, 21 (a petrece timpul)
 εὐκαιρία
 εὐκαιρία, ας, ἡ - prilej, moment favorabil Mt 26, 16; Lc 22, 6
 εὐκαιρος
 εὐκαιρος, ον - potrivit, favorabil, care vine la timp, care este la momentul potrivit Mc 6, 21; Evr 4, 16
 εὐκαιρώς
 εὐκαιρώς - adv. la momentul potrivit, la timp prielnic Mc 14, 11; 2 Tim 4, 2
 εὐκοπος
 εὐκοπος, ον - ușor de făcut (κόπτω), doar la comp. în expresia εὐκοπώτερον ἔστιν - este mai ușor să + inf. Mt 19, 24; Mc 2, 9
 εὐλάβεια
 εὐλάβεια, ας, ἡ - smerenie, teamă religioasă, evlavie, pietate Evr 5, 7; 12, 28
 εὐλαβέομαι
 εὐλαβέομαι - pas. aor. 1 εὐλαβηθεῖς, a avea o teamă religioasă Evr 11, 7; + μή - a se teme să nu; FA 23, 10 (var.)
 εὐλαβής
 εὐλαβής, ἐς - precaut, de unde care se teme de Dumnezeu, temător de Dumnezeu, evlavios, cucernic Lc 2, 25; FA 2, 5; 8, 2; 22, 12
 εὐλόγέω
 εὐλόγέω - aor. εὐλόγησα sau ηὐλόγησα, perf. εὐλόγηκα sau ηὐλόγηκα, pas. perf. εὐλόγημαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a vorbi ceea ce este bine, a slăvi, a aduce mulțumire, a mulțumi Mt 14, 19; Mc 6, 41; 1 Cor 14, 16;
 \sens nr. II.
 ◦ a binecuvânta Mc 8, 7; Lc 24, 50; In 12, 13; 1 Cor 4, 12
 εὐλογητός
 εὐλογητός, ὄν - de care se vorbește de bine, binecuvântat Lc 1, 68; Rm 1, 25; 2 Cor 1, 3
 εὐλογία
 εὐλογία, ας, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ laudă, proslăvire Ap 5, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ vorbe prefăcute, măgulitoare Rm 16, 18;
 \sens nr. III.
 ◦ binecuvântare 1 Cor 10, 16; Evr 12, 17; Iac 3, 10
 εἶμετάδοτος
 εἶμετάδοτος, ον - care împarte cu plăcere ceea ce are, darnic, generos 1 Tim 6, 18
 Εὐνίκη
 Εὐνίκη, ης, ἡ - Euniche, mama lui Timotei 2 Tim 1, 5
 εὐνοέω

εὐνοέω - a fi de acord cu, a se împăca Mt 5, 25
 εὐνοια
 εὐνοια, ας, ἡ - bunăvoință, bună intenție 1 Cor 7, 3 (var.); Ef 6, 7
 εὐνουχίζω
 εὐνουχίζω - a castra, a face eunuc (famen) Mt 19, 12
 εὐνούχος
 εὐνούχος, ου, ὁ - eunuc, famen Mt 19, 12; FA 8, 27 sqq.
 Εὐοδία
 Εὐοδία, ας, ἡ - Evodia Fil 4, 2
 εὐοδόω
 εὐοδόω - la pas. viit. εὐοδωθήσομαι, a merge bine, de unde a reuși, a izbuti Rm 1, 10; 1 Cor 16, 2; a avea spor, a-i merge bine, a prospera 3 In 1, 2
 εὐπάρεδρος
 εὐπάρεδρος, ον - stăruitor pe lângă cineva, credincios față de; + dat. 1 Cor 7, 35
 εὐπειθής
 εὐπειθής, ἔς - supus, ascultător Iac 3, 17
 εὐπερίστατος
 εὐπερίστατος, ον - care împresoară cu ușurință, în grabă Evr 12, 1
 εὐποιῖα
 εὐποιῖα, ας, ἡ - facere de bine, binefacere Iac 3, 16
 εὐπορέομαι
 εὐπορέομαι - a fi înstărit, a avea resurse, mijloace de trai FA 11, 29
 εὐπορία
 εὐπορία, ας, ἡ - câștig, bogăție FA 19, 25
 εὐπρέπεια
 εὐπρέπεια, ας, ἡ - frumusețe Iac 1, 11
 εὐπρόσδεκτος
 εὐπρόσδεκτος, ον - bine primit, oportun, potrivit Rm 15, 16; 15, 31 (τινι); 2 Cor 6, 2
 εὐπρόσεδρος
 εὐπρόσεδρος, ον - v. εὐπάρεδρος, ον 1 Cor 7, 35; stăruitor, neclintit, hotărât
 εὐπροσωπέω
 εὐπροσωπέω - aor. 1. εὐπροσώπησα, a plăcea, a dori să facă impresie bună Gal 6, 12
 Εὐρακύλων
 Εὐρακύλων, ωνος, ὁ - Euracvilon, vânt de nord-est FA 27, 14
 εὐρίσκω
 εὐρίσκω - imperf. εὕρισκον, viit. εὕρήσω, aor. 2. εὔρον, pers. I pl. εὔραμεν, 3 pl. εὔραν, perf. εὔρηκα, med. aor. 2. εὐρόμην sau εὐράμην, pas. viit. εὔρεθήσομαι, aor. εὔρέθην, a găsi, a afla, a descoperi, a lua cunoștință Mt 7, 7; 18, 28; Lc 11, 9; 12, 37; 19, 32; In 18, 38; Rm 7, 21; Evr 9, 12; Ap 3, 2
 Εὐροκλύδων
 Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ - vânt năvalnic, care răscolește valurile. Vânt de nord-est FA 27, 14 cf. Εὐρακύλων
 εὐρύχωρος, ον - larg, vast Mt 7, 13
 εὐσέβεια

εὐσέβεια, ας, ἡ - cucernicie, curioșie, teamă (= respect) de Dumnezeu, cinstirea lui Dumnezeu FA 3, 12; 1 Tim 2, 2; 2 Pt 1, 3; Tit 1, 1
 εὐσεβέω
 εὐσεβέω - a cinsti, a fi respectuos față de cineva, a-și arăta cucernicia, smerenia față de cineva + ac. FA 17, 23; 1 Tim 5, 4
 εὐσεβής
 εὐσεβής, ἔς - cucernic, binecredincios FA 10, 2 și 7; 2 Pt 2, 9
 εὐσεβῶς
 εὐσεβῶς - adv. cu cucernicie, în chip cucernic 2 Tim 3, 12; Tit 2, 12
 εὐσημος
 εὐσημος, ον - deslușit, precis, clar, ușor de înțeles, care un sens 1 Cor 14, 9
 εὐσηλαγχνος
 εὐσηλαγχνος, ον - milos, milostiv, îndurător Ef 4, 32; 1 Pt 3, 8
 εὐσημόνων
 εὐσημόνων - adv. cuviincios, în chip cuviincios, cu cuviință Rm 13, 13; 1 Cor 14, 40
 εὐσημοσύνη
 εὐσημοσύνη, ης, ἡ - cuviință, bună-cuviință, bun simț 1 Cor 12, 23
 εὐσχήμων
 εὐσχήμων, ον -
 \sens nr. I.
 ◦ cinstit, respectat, ales, de cinste, de vază Mc 15, 43; FA 13, 50;
 \sens nr. II.
 ◦ τὸ εὐσημον - buna-cuviință, cele cuviincioase 1 Cor 7, 35; 12, 24
 εὐτόνωσ
 εὐτόνωσ - adv. cu tărie, foarte tare, cu forță, în chip energic Lc 23, 10; FA 18, 28
 εὐτραπελία
 εὐτραπελία, ας, ἡ - glumă, zeflemea, ironie, batjocură, joc de cuvinte trivial, grosolan Ef 5, 4
 Εὐτυχος
 Εὐτυχος, ου, ὁ - Eutihie FA 20, 9
 εὐφημία
 εὐφημία, ας, ἡ - renume bun, reputație, laudă, nume bun, faimă aleasă 2 Cor 6, 8
 εὐφημος
 εὐφημος, ον - care are nume bun, vrednic de laudă Fil 4, 8
 εὐφορέω
 εὐφορέω - aor. 1. εὐφόρησα, a fi rodnic, mănos, roditor; a rodi (vorbind de o țarină, de un ogor) Lc 12, 16
 εὐφραίνω
 εὐφραίνω - pas. viit. εὐφρανθήσομαι, aor. εὐφράνθην,
 \sens nr. I.
 ◦ a aduce bucurie, a înveseli 2 Cor 2, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. a se bucura, a se veseli Lc 12, 19; 15, 32; FA 2, 26; Rm 15, 10; Ap 11, 10; 12, 12

Εὐφράτης
 Εὐφράτης, ου, ὁ - Eufratul, fluviu care udă Babilonul Ap 9, 14; 16, 12
 εὐφροσύνη
 εὐφροσύνη, ης, ἡ - bucurie, veselie, voioșie FA 2, 28; 14, 7
 εὐχαριστέω
 εὐχαριστέω - aor. εὐχαρίστησα,
 \sens nr. I.
 ◦ a fi recunoscător Lc 18, 11; Rm 16, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ a mulțumi, a aduce mulțumiri Lc 17, 16; In 6, 11; FA 27, 35; Fil 1, 3; înaintea mesei Mt 15, 36; Mc 8, 6
 εὐχαριστία
 εὐχαριστία, ας, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ mulțumire (adusă cuiva) FA 24, 3; 1 Cor 14, 16; Ef 5, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ Cina cea de Taină, Împărtășire, Euharistie 1 Cor 10, 16 (var.)
 εὐχάριστος
 εὐχάριστος, ον - care mulțumește, mulțumitor, recunoscător Col 3, 15
 εὐχή
 εὐχή, ῆς, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ rugăciune Iac 5, 15;
 \sens nr. II.
 ◦ făgăduință, legământ, jurământ FA 18, 18; εὐχὴν ἔχειν - a face un legământ, un jurământ FA 21, 23
 εὐχομαι
 εὐχομαι - imperf. εὐχόμεν sau ηὐχόμεν, aor. 1 εὐξάμην,
 \sens nr. I.
 ◦ a ruga + dat. FA 26, 29; 2 Cor 13, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ a face urări, a ura, a dori FA 27, 29; Rm 9, 3; 3 In 1, 2
 εὐχρηστος
 εὐχρηστος, ον - (doar în Epistolele pastorale), folositor, de folos, de trebuință 2 Tim 2, 21; 4, 11; Filim 1, 11
 εὐψυχέω
 εὐψυχέω - a avea încredere, curaj Fil 2, 19
 εὐωδία
 εὐωδία, ας, ἡ - bună mireasmă 2 Cor 2, 15; Ef 5, 2; Fil 4, 18
 εὐώνυμος
 εὐώνυμος, ον - de bun augur, care are un semn bun; eufemism care înseamnă: ceea ce se află la stânga FA 21, 3; Ap 10, 2; ἐξ εὐωνύμων - la stânga, de-a stânga Mt 20, 23; 25, 33; la stânga cuiva + τινος Mc 15, 27
 εὐωχία

εὐωχία, ας, ἡ - ospăț, banchet, masă obștească Iuda 1, 12 (var.)
 ἐφάλλομαι
 ἐφάλλομαι - aor. 2. ἐφηλόμην, a se arunca, a sări asupra, a se repezi la FA 19, 16
 ἐπάπαξ
 ἐπάπαξ - adv.
 \sens nr. I.
 ◦ odată; în același timp, deodată, simultan 1 Cor 15, 6;
 \sens nr. II.
 ◦ o dată pentru totdeauna, o singură dată Rm 6, 10; Evr 7, 27; 9, 12; 10, 10
 Ἐφέσιος
 Ἐφέσιος, ἰα, ον - efesean, din Efes FA 19, 28
 Ἐφεσος
 Ἐφεσος, ου, ἡ - Efes, capitala provinciei Asia, cunoscută ca loc de pelerinaj la templul Artemidei FA 18, 19 sqq.
 ἐφρευρετής
 ἐφρευρετής, οῦ, ὁ - care găsește, care descoperă, născocitor Rm 1, 30
 ἐφημερία
 ἐφημερία, ας, ἡ - slujba zilnică a preoților la templu; ceată preoțească la templul din Ierusalim Lc 1, 5; 1, 8
 ἐφήμερος
 ἐφήμερος, ον - zilnic, cotidian, de toate zilele Iac 2, 15
 ἐφικνέομαι
 ἐφικνέομαι – a ajunge până la, a se întinde 2 Cor 10, 13-14
 ἐπίστημι - intr. la med. și la următoarele timpuri ale activului: aor. 2. ἐπέστην, part. ἐπίστας, perf. ἐπέστηκα, part. ἐφιστώ,
 \sens nr. I.
 ◦ a sta deasupra, a sta lângă Lc 2, 9; a sta, a se înfățișa FA 17, 5; 22, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ a veni peste, a se năpusti pe, a se repezi la Lc 21, 34; 1 Tes 5, 3;
 \sens nr. III.
 ◦ la perf. a fi aici, a se apropia, a sosi 2 Tim 4, 6
 ἐφοράω
 ἐφοράω - a arunca privirea, ochii pe Lc 1, 25; a căuta cu privirea spre, a privi ἐνί τι FA 4, 29
 Ἐφραίμ
 Ἐφραίμ - Efraim, cetate situată aproape de pustie In 11, 54
 ἐφραθά
 ἐφραθά - cuvânt aramaic, tradus în greacă prin διανοίχθητι (pas. imper. de la διανοίγω) - deschide-te Mc 7, 34
 ἐχθές
 ἐχθές - adv. ieri In 4, 52; Evr 13, 8
 ἔχθρα
 ἔχθρα, ας, ἡ - dușmănie, vrăjmășie împotriva, contra + gen. Iac 4, 4; + εἰς Rm 8, 7;
 ἐν ἔχθρᾳ πρός - a fi în dușmănie cu cineva, a fi dușmanul cuiva Lc 23, 12

- ἐχθρός
ἐχθρός, ἄ, ὄν -
\sens nr. I.
◦ sens pasiv: dușmănos, ostil Rm 11, 28;
\sens nr. II.
◦ sens activ: dușman, vrăjmaș, inamic Mt 13, 28; 1 Cor 15, 25;
\sens nr. III.
◦ subst. ὁ ἐχθρός, οὔ - dușmanul, vrăjmașul Mt 5, 43; Lc 1, 74; 1 Cor 15, 25; Fil 3, 18
ἔχιδνα
ἔχιδνα, ης, ἡ - viperă Mt 3, 7; Lc 3, 7
ἔχω
ἔχω - imperf. εἶχον, 3 pl. -αν sau -οσαν, aor. ἔσχον, perf. ἔσχηκα,
\sens nr. I.
◦ a avea, a stăpâni, a deține Mt 3, 4; Mc 10, 22; 16, 8; Lc 15, 4; In 8, 41; 1 Cor 4, 7;
7, 2; Evr 4, 14; Ap 2, 7;
\sens nr. II.
◦ a crede, a socoti, a considera drept (ca, pe) Mt 14, 5; Lc 14, 18;
\sens nr. III.
◦ ἔχω + adv. = εἰμί + adj.: ἐτοίμως ἔχω - sunt gata;
\sens nr. IV.
◦ ἔχω + inf. idee de posibilitate Mt 18, 25; Lc 7, 42; 12, 4;
\sens nr. V.
◦ folosit impersonal ἄλλως ἔχει - este altfel, este considerat altfel 1 Tim 5, 25;
\sens nr. VI.
◦ med. a fi vecin, apropiat, a urma (zia) FA 21, 26; Evr 6, 9

- ἕως
ἕως -
\sens nr. I.
◦ conj.. temp. a) până când, până ce (de obicei, cu conj. + ἄν) Mt 10, 23; Mc 6, 10;
In 21, 22; Iac 5, 7; b) cât timp Mc 6, 45; In 9, 4;
\sens nr. II.
◦ prep. + gen. până (la, în), arată momentul, data, ziua etc., Mt 26, 29; FA 1, 22;
1 Cor 16, 8; + adv. de timp Mt 11, 12;
\sens nr. III.
◦ de aici conj.. ἕως οὔ - cât timp, câtă vreme, până când Mt 1, 25; 14, 22

Z - ζητα

- Ζαβουλών
Ζαβουλών, ὁ - indecl. Zabulon, trib al lui Israel și teritoriul său Mt 4, 13 și 15; Lc 4, 31
(var.); Ap 7, 8
Ζαχαρίας
Ζαχαρίας, ου, ὁ - Zaheu Lc 19, 2 sqq.
Ζάρα
Ζάρα, ὁ - indecl. Zara Mt 1, 3
Ζαχαρίας
Ζαχαρίας, ου, ὁ - Zaharia
\sens nr. I.
◦ tatăl lui Ioan Botezătorul Lc 1, 5;
\sens nr. II.
◦ fiul lui Barahia Mt 23, 35;
\sens nr. III.
◦ profet 27, 9
ζάω
ζάω - 2 sg. ζῆς, 3 sg. ζῆ, inf. ζῆν, part. ζών, imperf. ἔζων, ἔζης, viit. ζήσω sau
ζήσομαι, aor. ἔζησα,
\sens nr. I.
◦ a trăi (în sens obișnuit, fizic) Mt 9, 18; In 4, 50; FA 14, 15; Rm 7, 1; 1 Cor 7, 39; Fil
1, 22;
\sens nr. II.
◦ a trăi (în sens supranatural, duhovnicește) Lc 10, 28; Rm 6, 11; 2 Cor 13, 4; Gal
5, 25; 1 Pt 4, 6;
\sens nr. III.
◦ a trăi, a-și petrece viața Lc 15, 13; Rm 6, 2; 14, 18; Gal 2, 14; Col 3, 7;
\sens nr. IV.
◦ a fi viu (în sens figurat) In 4, 10; 6, 51 (apă, pâine); FA 7, 38
Ζεβεδαῖος
Ζεβεδαῖος, ου, ὁ - Zevedeu, tatăl lui Iacov și Ioan Mt 4, 21; Mc 1, 19; Lc 5, 10
ζεστός
ζεστός, ἡ, ὄν - fierbinte, arzător Ap 3, 15-16
ζεῦγος
ζεῦγος, ους, τό -
\sens nr. I.
◦ jug Lc 14, 19;
\sens nr. II.
◦ pereche Lc 2, 24
ζευκτηρία
ζευκτηρία, ας, ἡ - legătură, lanț FA 27, 40
Ζεύς
Ζεύς - gen. Διός, ac. Δία, Zeus FA 14, 12-13

ζέω
 ζέω - a fierbe, a fi fierbinte
 ζηλεύω
 ζηλεύω = ζηλώω Ap 3, 19
 ζήλος
 ζήλος, ου, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ râvnă, înflăcărare, sânguintă In 2, 17; Rm 10, 2; 2 Cor 9, 2; Evr 10, 27;
 \sens nr. II.
 ◦ invidie, pizmă, zavistie FA 5, 17; Rm 13, 13; Gal 5, 20; Iac 3, 14
 ζηλώω
 ζηλώω - aor. ἐζήλωσα,
 \sens nr. I.
 ◦ a râvni, a năzui, a ținti la 1 Cor 12, 31; 14, 1; 14, 39; Gal 4, 17;
 \sens nr. II.
 ◦ a pizmui, a invidia, a fi invidios FA 7, 9; 1 Cor 13, 4; Iac 4, 2
 ζηλωτής
 ζηλωτής, οὔ, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ plin de râvnă: pentru Dumnezeu FA 22, 3; pentru Lege FA 21, 20; pentru tradiție, pentru datini Gal 1, 14;
 \sens nr. II.
 ◦ cel care râvnește la + gen. 1 Cor 14, 12;
 \sens nr. III.
 ◦ zelot, membru al partidului zeloților Lc 6, 15; FA 1, 13
 ζημία
 ζημία, ας, ή - pagubă, stricăciune, pierdere FA 27, 10; 27, 21; Fil 3, 7-8
 ζημιόω
 ζημιόω - pas. aor. 1. ἐζημιώθην, act.: a provoca o pagubă. În N.T. doar la pas. + ac. de relație, a fi lipsit de Mc 8, 36; Fil 3, 8; a suferi o pagubă, a fi păgubit 2 Cor 7, 9, ἐν τινι ἔκ τινος - cu ceva din partea cuiva
 Ζηναῖς
 Ζηναῖς, ἄν, ό - Zenas Tit 3, 13
 ζητέω
 ζητέω - aor. ἐζήτησα, pas. viit. ζητηθήσομαι <GRK>I.</GRK> a căuta ceva sau pe cineva, a cere Mt 28, 5; Mc 1, 37; 3, 32; Lc 12, 29; In 6, 26; 1 Cor 7, 27; 2 Cor 13, 3; Fil 2, 21;
 \sens nr. II.
 ◦ a se strădui să, a se sili să + inf. Rm 10, 3; Gal 2, 17
 ζήτημα
 ζήτημα, ατος, τό - doar în FA, discuție, controversă, obiect de discuție + gen. cu privire la, despre FA 15, 2; 26, 3
 ζήτησις
 ζήτησις, εως, ή -

\sens nr. I.
 ◦ discuție FA 25, 20; dezbateri, controversă 1 Tim 6,4; Tit 3, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ motiv, pricină de discuție, de ceartă, de controversă 1 Tim 1, 4
 ζιζάνιον
 ζιζάνιον, ου, τό - doar la Mt, neghină Mt 13, 25 și urm.
 Ζοροβαβέλ
 Ζοροβαβέλ, ό - Zorobabel Lc 3, 27
 ζόφος
 ζόφος, ου, ό - întuneric, beznă Evr 12, 18; 2 Pt 2, 4; Iuda 1, 6
 ζυγός
 ζυγός, οὔ, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ jug Mt 11, 29; FA 15, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ cântar, balanță Ap 6, 5
 ζύμη
 ζύμη, ης, ή - aluat dospit, plămădeală Mt 13, 33; 16, 12; Lc 13, 21; 1 Cor 5, 6; fig. Mc 8, 15; Lc 12, 1; 1 Cor 5, 7
 ζυμός
 ζυμός - a dospi, a frământa cu drojdie, a face să dospescă, a face să crească Mt 13, 33; 1 Cor 5, 6
 ζωγράφω
 ζωγράφω - pas. perf. part. ἐζωγραμμένος, a prinde viu, a lua prizonier, a pune mâna pe Lc 5, 10; 2 Tim 2, 26
 ζωή
 ζωή, ἥς, ή - viață
 \sens nr. I.
 ◦ propriu, sens natural Lc 16, 25; Rm 8, 38; Fil 1, 20; Evr 7, 3; Ap 11, 11;
 \sens nr. II.
 ◦ fig., sens supranatural, teologic In 6, 35; FA 3, 15; Rm 2, 7; Ef 4, 18; 2 Tim 1, 10; 1 In 5, 20
 ζώνη
 ζώνη, ης, ή - cingătoare, brâu (în N.T. doar pentru bărbat) Mt 3, 4; Mc 1, 6; brâu, cingătoare în care se pun banii Mt 10, 9
 ζώννυμι
 ζώννυμι, ζωννύω - viit. ζώσω, aor. ἔζωσα, a încinge In 21, 18; med. a se încinge FA 12, 8
 ζωογονέω
 ζωογονέω - viit. ζωογονήσω, a face viu, a da viață, a aduce la viață, a face să trăiască Lc 17, 33; FA 7, 19 (pas.); 1 Tim 6, 13
 ζωον
 ζωον, ου, τό - (mai ales în Ap) animal, dobitoc Evr 13, 11; 2 Pt 2, 12; Iuda 1, 10; cele patru ființe Ap 4, 6 și 9; 5, 6 sqq; 6, 1-5; 7, 11; 14, 3

ζωοποιέω

ζωοποιέω - viit. ζωοποιήσω, aor. 1. inf. ζωοποιήσαι, a da viață, a face viu In 5, 21; 6, 63; 1 Cor 15, 22; 15, 45; 2 Cor 3, 6; Gal 3, 21; 1 Pt 3, 18

H - ἦτα

ἡ

ἡ - art. fem. nom.

ἡ

ἡ - conj. A) disjunctivă: sau, ori Mt 5, 36; 21, 25; Mc 12, 14; In 2, 6; 1 Pt 1, 11; Ap 3, 15; într-o înșiruire Mc 10, 29; ἡ καί, sau chiar;

\sens nr. II.

◦ alternativă ἡ; ἡ - fie; fie, sau; sau Rm 6, 16; 1 Cor 14, 6;

\sens nr. III.

◦ într-o frază negativă ἡ înseamnă (nu; (nici; Mt 5, 18; Rm 1, 21;

\sens nr. IV.

◦ introduce o întrebare: (sau(?), ori(?); Mt 7, 9-10; 26, 53; Rm 2, 4; 3, 29; 4, 10; 1 Cor 9, 7; B) arată o comparație: decât

\sens nr. I.

◦ introduce complementul comparativului Mt 10, 15; 19, 24; Lc 10, 12; In 3, 19; FA 4, 19; 1 Cor 9, 15;

\sens nr. II.

◦ ideea de comparație fără comparativ Mt 18, 8-9; Lc 15, 7. Expresia πρὶν ἢ - înainte de, înainte ca a) + prop. inf. Mt 1, 18; Mc 14, 30; FA 7, 2; b) + moduri personale Lc 2, 26; FA 25, 16

ἡ

ἡ - adv. cu adevărat, mai ales cu μὴν, Evr 6, 14 (var.)

ἡγεμονεύω

ἡγεμονεύω - a conduce, a cârmui + gen., a fi guvernatorul, legatul, procuratorul unei provincii Lc 2, 2; 3, 1

ἡγεμονία

ἡγεμονία, ας, ἡ - putere absolută, domnie Lc 3, 1

ἡγεμών

ἡγεμών, όνος, ό - căpetenie, dregător, guvernator, procurator Mt 2, 6; 10, 18; 27, 2 sqq; Lc 20, 20; FA 23, 24

ἡγέομαι

ἡγέομαι - aor. ἡγησάμην, perf. ἡγήμαι, I. a conduce, a îndruma, a călăuzi, a guverna Mt 2, 6; Lc 22, 26; FA 7, 10; 15, 22; Evr 13, 7 sqq;

\sens nr. II.

◦ a crede, a socoti, a considera FA 26, 2; 2 Cor 9, 5; Fil 2, 25; Evr 10, 29; Iac 1, 2; 2 Pt 1, 13

ἡδέως

ἡδέως - adv. în chip plăcut, cu plăcere, de bunăvoie, cu bucurie, superl. ἡδιστα Mc 6, 20; 12, 37; 2 Cor 11, 19; 12, 15

ἤδη

ἤδη - adv. de timp

\sens nr. I.

◦ (trecut) chiar de atunci, din clipa aceea, deja Mt 5, 28; 14, 15; 14, 24; Mc 13, 28; Lc 12, 49; In 3, 18; 1 Cor 6, 7;

\sens nr. II.

◦ (prezent) acum Mt 3, 10; 15, 32; Mc 4, 37; Lc 21, 30;

\sens nr. III.

◦ ἤδη ποτέ - în sfârșit o dată, în sfârșit cândva Rm 1, 10

ἡδονή

ἡδονή, ἡς, ἡ - plăcere, desfătare Lc 8, 14; Tit 3, 3; Iac 4, 1

ἡδύοσμον

ἡδύοσμον, ου, τό - izmă, mentă Mt 23, 23

ἡθος

ἡθος, ους, τό - obicei, deprindere 1 Cor 15, 33 (pl.)

ἦκω

ἦκω - imperf. ἦκων, viit. ἦξω, aor. ἦξα, perf. ἦκα, prez., imperf. și viit. au sensul perf., m. m. ca perf. și viit. ant.;

\sens nr. I.

◦ a fi sosit, a fi venit, a fi aici, de unde a veni, a sosi Mt 8, 11; Lc 13, 29; In 4, 47; 8, 12; Evr 10, 7; Ap 15, 4;

\sens nr. II.

◦ (evenimente, fapte) a se întâmpla, a se produce Mt 24, 14; Lc 13, 35; In 2, 4

ἡλί

ἡλί - ebraic, sau ἐλωί, aramaic: „Dumnezeul meu” Mt 27, 46 (Ps. 21, 1)

Ἠλί

Ἠλί, ό - Eli, tatăl lui Iosif Lc 3, 23

Ἠλίας

Ἠλίας, ου, ό - Ilie, profetul Mt 11, 14; Lc 1, 17; Iac 5, 17

ἡλικία

ἡλικία, ας, ἡ -

\sens nr. I.

◦ vârstă, durata vieții Lc 2, 52;

\sens nr. II.

◦ vârstă In 9, 21;

\sens nr. III.

◦ statură Mt 6, 27; Lc 19, 3

ἡλίκος

ἡλίκος, η, ον - adj. cât de mare, ce mare Col 2, 1; Iac 3, 5

ἡλιος

ἡλιος, ου, ό - soare Mt 5, 45; 13, 43; Mc 4, 6; Lc 21, 25; Ap 1, 16; 6, 12

ἡλος

ἄλος, ου, ό - cui In 20, 25
 ἡμεῖς
 ἡμεῖς - pron. pers. 1 pl., ac. ἡμεῖς, gen. ἡμῶν, dat. ἡμῖν, noi
 \sens nr. I.
 ◦ nom. opus lui Dumnezeu Mt 6, 12; „noi și fariseii” Mt 9, 14; 1 In 3, 14;
 \sens nr. II.
 ◦ ac. 1 In 1, 7 și 9; 4, 9-10;
 \sens nr. III.
 ◦ gen. FA 16, 20; 2 Cor 4, 16; Fil 3, 20;
 \sens nr. IV.
 ◦ dat. 1 In 1, 9
 ἡμέρα
 ἡμέρα, ας, ἡ - zi
 \sens nr. I.
 ◦ (opusă nopții) Mt 4, 2; Lc 6, 13; FA 12, 18; 1 Tes 2, 9; Fiii zilei 1 Tes 5, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ (opusă orei, lunii, anului etc.) zi Mt 6, 24; Mc 6, 21; Lc 13, 14; a treia zi 1 Cor 15, 4;
 ziua Domnului Ap 1, 10;
 \sens nr. III.
 ◦ zi (data precisă), zi de audiere judiciară, de judecată 1 Cor 4, 3; ziua Fiului Omului
 Lc 17, 24 și 30; ziua lui Dumnezeu 2 Pt 3, 12; ziua de apoi In 6, 39; ziua
 judecării din urmă 2 Pt 2, 9;
 \sens nr. IV.
 ◦ zilele (durata vieții, epoca lui, vremea lui) Mt 2, 1; Lc 1, 5
 ἡμέτερος
 ἡμέτερος, α, ov - pron. și adj. pos., al nostru, a noastră Lc 16, 12; FA 2, 11; Rm
 15, 4; 2 Tim 4, 15
 ἡμιθνής
 ἡμιθνής, ἐς - pe jumătate mort Lc 10, 30
 ἡμισυς
 ἡμισυς, εια, υ -
 \sens nr. I.
 ◦ adj. jumătate; se acordă în gen și în număr cu subst. în gen. care urmează τὰ ἡμίση
 τῶν ὑπαρχόντων, Lc 19, 8;
 \sens nr. II.
 ◦ subst. τὸ ἡμιου, jumătate Mc 6, 23; Ap 11, 9
 ἡμίωρον
 ἡμίωρον, ου, τό - jumătate de oră Ap 8, 1
 ἡνίκα
 ἡνίκα - particulă și conj. temp., când, de fiecare dată, când + conj. prez. + ἄν 2 Cor
 3, 15-16
 ἥπιος
 ἥπιος, α, ov - blând, binevoitor 1 Tes 2, 7; 2 Tim 2, 24
 ἥρ

ἥρ, ό - Er, nume de bărbat Lc 3, 28
 ἥρεμος
 ἥρεμος, ov - liniștit, pașnic, netulburat 1 Tim 2, 2
 Ἡρω΄δης
 Ἡρω΄δης, ου, ό - Irod
 \sens nr. I.
 ◦ Irod cel Mare, 37-4 î.d.H., Mt 2, 1-19; Lc 1, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ Irod Antipa, 4 î.d.H. - 39 d.H., Mt 14, 1 sqq;
 \sens nr. III.
 ◦ Irod Agrippa I, FA 12, 1 sqq
 Ἡρωδιανοί
 Ἡρωδιανοί, ὧν, οἱ - irodianii Mt 22, 16; Mc 3, 6
 Ἡρωδιάς
 Ἡρωδιάς, ἄδος, ἡ - Irodiada, nepoata lui Irod cel Mare Mt 14, 3; Mc 6, 17; Lc 3, 19
 Ἡρωδίων
 Ἡρωδίων, ωνος, ό - Herodion (Irodion), iudeo-creștin Rm 16, 11
 Ἡσαίας
 Ἡσαίας, ου, ό - Isaia, profetul Mt 3, 3; Mc 7, 6; In 1, 23
 Ἡσαῦ
 Ἡσαῦ, ό - Esau (Isav) Rm 9, 13; Evr 11, 20
 ἥσσω
 ἥσσω, ov - (în limba clasică ἥπτων) mai puțin 2 Cor 12, 15; mai rău 1 Cor 11, 17
 ἡσυχάζω
 ἡσυχάζω - aor. ἡσύχασα,
 \sens nr. I.
 ◦ a trăi în liniște, a se odihni Lc 23, 56; 1 Tes 4, 11;
 \sens nr. II.
 ◦ a tăcea Lc 14, 4; FA 11, 18
 ἡσυχία
 ἡσυχία, ας, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ liniște, tihnă, pace 2 Tes 3, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ tăcere, liniște FA 22, 2; 1 Tim 2, 11
 ἡσύχιος
 ἡσύχιος, ov - liniștit, pașnic 1 Tim 2, 2; 1 Pt 3, 4
 ἡττάσμαι
 ἡττάσμαι - a fi mai jos, a fi inferior 2 Cor 12, 13; a fi biruit, a fi stăpânit 2 Pt 2, 19
 ἡττημα
 ἡττημα, ατος, τό - micșorare, coborâre Rm 11, 12; decădere, cădere 1 Cor 6, 7
 ἡχέω
 ἡχέω - a suna, a răsună Lc 21, 25; 1 Cor 13, 1
 ἡχος

ἦχος, ου, ό -

\sens nr. I.

◦ vuiet, zgomot, răsunet FA 2, 2; Evr 12, 19;

\sens nr. II.

◦ veste, zvon Lc 4, 37

Θ - θητα

Θαδδαῖος

Θαδδαῖός, ου, ό - Tadeu Mt 10, 3; Mc 3, 18

θάλασσα

θάλασσα, ης, ή - mare Mt 23, 15; Mc 11, 23; FA 10, 6; Rm 9, 27; 2 Cor 11, 26; Evr 11, 12; mare, pământul și cerul FA 4, 24; lacul Tiberiada, Marea Galileii Mt 4, 18; Mc 2, 13; In 6, 16

θάλπω

θάλπω - a încălzi, a mângâia, a îngriji cu dragoste Ef 5, 29; 1 Tes 2, 7

Θαμάρ

Θαμάρ, ή - indecl. Tamar Mt 1, 3

θαμβέω

θαμβέω - pas. aor. 1 ἐθαμβήθην, a înspăimânta, a înfricoșa FA 9, 6 (var.); pas. a fi stăpânit de teamă, a fi uimit, a fi înspăimântat Mc 1, 27; 10, 24; 10, 32

θάμβος

θάμβος, ους, τό - frică, teamă (religioasă), spaimă, uimire Lc 4, 36; 5, 9; FA 3, 10

θανάσιμος

θανάσιμος, ον - dătător de moarte Mc. 16, 18

θανατηφόρος

θανατηφόρος, ον - care aduce moartea, aducător de moarte Iac 3, 8

θάνατος

θάνατος, ου, ό -

\sens nr. I.

◦ moarte (fizică, biologică) Lc 9, 27; In 11, 4; Rm 7, 10; Evr 7, 23; Ap 18, 8;

\sens nr. II.

◦ pedeapsa cu moartea Mt 26, 66; Mc 14, 64; 1 Cor 11, 26, 2 Cor 1, 9;

\sens nr. III.

◦ sens figurat și teologic: moarte Mt 4, 16; In 8, 51; Rm 7, 10; 2 Cor 7, 10; Evr 2, 14; a doua moarte Ap 2, 11; 20, 6

θανατώω

θανατώω - viit. θανατώσω, aor. 1 ἐθανάτωσα, pas. aor. ἐθανατώθην, a da morții, a ucide, a omorî Mt 10, 21; Mc 13, 12; Lc 21, 16; Rm 7, 4; 2 Cor 6, 9

θάπτω

θάπτω - aor. ἔθαψα, pas. aor. ἐτάφην, a pune în mormânt, a înmormânta, a îngropa Mt 8, 21; 14, 12; Lc 9, 59; 16, 22; FA 2, 29; 1 Cor 15, 4

θάρα

θάρα - Tara Lc 3, 34

θαρρέω

θαρρέω - aor. 1 inf. θαρρήσαι, a avea curaj, a avea încredere 2 Cor 5, 6 și 8; 7, 16; Evr 13, 6

θαρσέω

θαρσέω - doar imper. θάρσει, Curaj! Nu te teme! Îndrăznește! Mc 10, 49; pl. Mt 14, 27

θάρσος

θάρσος, ους, τό - curaj, încredere; + λαμβάνειν, a prinde curaj, a se îmbărbăta FA 28, 15

θαῦμα

θαῦμα, ατος, τό - obiect de mirare, de uimire 2 Cor 11, 14; mirare, uimire Ap 17, 6

θαυμάζω

θαυμάζω - viit. θαυμάσομαι, aor. ἐθαύμασα, pas. viit. θαυμασθήσομαι, aor. ἐθαυμάσθην,

\sens nr. I.

◦ a se mira, tr. Lc 7, 9; FA 7, 31 și intr. Mt 8, 10; 8, 27; Mc 5, 20; Ap 17, 6;

\sens nr. II.

◦ pas. a fi admirat, a fi privit cu uimire 2 Tes 1, 10;

\sens nr. III.

◦ θ. πρόσωπον - a linguşi, a măguli, a flata pe cineva, după ebr. „a mângâia fața” Iuda 1, 16

θαυμάσιος

θαυμάσιος, α, ον - minunat, admirabil, uimitor, uluitor, ceea ce este vrednic de admirat Mt 21, 15

θαυμαστός

θαυμαστός, ή, όν - minunat, uimitor Mt 21, 42; In 9, 30; Ap 15, 1

θεά

θεά, ᾶς, ή - zeiță FA 19, 27

θεάομαι

θεάομαι - aor. ἐθεασάμην, perf. τεθέαμαι, pas. aor. ἐθεάθην,

\sens nr. I.

◦ a vedea, a privi Mt 11, 7; Lc 7, 24; In 4, 35;

\sens nr. II.

◦ pas. a fi privit, a fi văzut Mt 6, 1; 23, 5; Mc 16, 11

θεατρίζω

θεατρίζω - pas. a fi dat în spectacol, a se da în spectacol, a se face de râs Evr 10, 33

θέατρον

θέατρον, ου, τό - teatru FA 19, 29; 19, 31; spectacol, privesc 1 Cor 4, 9

θειόν

θειόν, ου, τό - pucioasă Lc 17, 29; Ap 9, 17-18; 14, 10

θειός

θειός, θεία, θειόν - dumnezeiesc, divin FA 17, 29; 2 Pt 1, 3

θειότης
 θειότης, ητος, ή - dumnezeire, divinitate, natură divină Rm 1, 20
 θειώδης
 θειώδης, ες - de rucioasă Ap 9, 17
 θέλημα
 θέλημα, ατος, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ sens obiectiv: voie, voință, lucru dorit, pretins Mt 6, 10; Lc 12, 47; In 6, 38-39; FA 21, 14; Ef 1, 9; Evr 10, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ sens subiectiv: voie, voință, act de voință, hotărâre 1 Cor 7, 37; 2 Cor 1, 1; Ap 4, 11
 θέλησις
 θέλησις, εως, ή - voință, voie Evr 2, 4
 θέλω
 θέλω - sau έθέλω, imperf. ήθελον, aor. ήθέλησα,
 \sens nr. I.
 ◦ a voi, a vrea Mt 20, 21; Mc 14, 36; Lc 5, 39; In 6, 21; Rm 7, 15; 1 Cor 16, 7; Gal 4, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ a se complăcea, a-i plăcea, a-i face plăcere, a accepta, a consimți Mc 12, 38; Lc 20, 46; Evr 10, 5
 θεμέλιον
 θεμέλιον, ου, τό - sau θεμέλιος, ου, ό, temelie Lc 6, 49; Rm 15, 20; 1 Cor 3, 10-12; Ef 2, 20; Evr 11, 10; Ap 21, 14 și 19
 θεμελιώω
 θεμελιώω - viit. θεμελιώσω, aor. 1 έθεμελιώσα, pas. perf. τεθεμελιώμαι, a pune temelie, a zidi, a construi, a întemeia 1 Pt 5, 10; pas. a fi întemeiat, zidit Mt 7, 25; Ef 3, 17
 θεοδίδακτος
 θεοδίδακτος, ον - învățat de Dumnezeu 1 Tes 4, 9
 θεομαχέω
 θεομαχέω - a se împotrivi lui Dumnezeu, a se ridica împotriva lui Dumnezeu FA 23, 9
 θεομάχος
 θεομάχος, ον - luptător împotriva lui Dumnezeu FA 5, 39
 θεόπνευστος
 θεόπνευστος, ον - insuflat de Dumnezeu 2 Tim 3, 16
 θεός
 θεός, οὔ, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ un zeu, o divinitate In 10, 33; FA 7, 43; 14, 11; 1 Cor 8, 4-5;
 \sens nr. II.
 ◦ Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu (cu articol) Mt 1, 23; Mc 13, 19, In 8, 40; FA 2, 11; Rm 2, 13; (fără articol) Mt 6, 24; Lc 3, 2; 20, 38; In 3, 2; FA 5, 39; Rm 8, 8; 13, 1; 2 Cor 1, 21; voc. ό Θεός Mc 15, 34; Lc 18, 11; diavolul 2 Cor 4, 4

θεός
 θεός, οὔ, ή - zeitǎ FA 19, 37
 θεοσέβεια
 θεοσέβεια, ας, ή - teamă (religioasă) de Dumnezeu, evlavie 1 Tim 2, 10
 θεοσεβής
 θεοσεβής, ές - evlavios, cinstitor de Dumnezeu, care se teme de Dumnezeu In 9, 31
 θεοστυγής
 θεοστυγής, ές - urător de Dumnezeu, care urăște pe Dumnezeu sau urât de Dumnezeu (sensul activ este cel mai probabil) Rm 1, 30
 θεότης
 θεότης, ητος, ή - Dumnezeire, faptul de a fi Dumnezeu Col 2, 9
 Θεόφιλος
 Θεόφιλος, ου, ό - Teofil Lc 1, 3; FA 1, 1; destinatarul scrierilor Sfântului Luca
 θεραπεία
 θεραπεία, ας, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ vindecare, tămăduire Lc 9, 11; Ap 22, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ sens colectiv: totalitatea slujitorilor Mt 24, 45; Lc 12, 42
 θεραπεύω
 θεραπεύω -
 \sens nr. I.
 ◦ a sluji, a fi slugă FA 17, 25;
 \sens nr. II.
 ◦ a vindeca Mt 4, 24; 8, 7; 12, 10; Mc 6, 5; Lc 9, 1; FA 4, 14; pas. Lc 5, 15; In 5, 10; Ap 13, 3
 θεράπων
 θεράπων, οντος, ό - slugă, slujitor, mare slujitor (al statului, al lui Dumnezeu) Evr 3, 5
 θερίζω
 θερίζω - viit. -ίσω, aor. έθήρισα, pas. aor. έθερίσθην, <GRK>I.</GRK> (propriu) a secera Mt 6, 26; Lc 12, 24; Iac 5, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ (figurat) Mt 25, 24; Lc 19, 21; In 4, 37; Gal 6, 8; Ap 14, 15
 θερισμός
 θερισμός, οὔ, ό - seceriș Mt 9, 37; 13, 30; Mc 4, 29; Lc 10, 2; In 4, 35
 θεριστής
 θεριστής, οὔ, ό - secerător Mt 13, 30 și 39
 θερμαίνω
 θερμαίνω - doar la med. imperf. έθερμαινόμην, a se încălzi Mc 14, 54 și 67; In 18, 18; Iac 2, 16
 θερμη
 θερμη, ης, ή - căldură FA 28, 3
 θέρος
 θέρος, ους, τό - vară Mt 24, 32

Θεσσαλονικεύς

Θεσσαλονικεύς, έως, ό - tesalonicean, din Tesalonic FA 20, 4; 1 Tes 1, 1

Θεσσαλονίκη

Θεσσαλονίκη, ης, ή - Tesalonic, în Macedonia FA 17, 1 sqq

Θευδᾶς

Θευδᾶς, ᾶ, ό - Teudas, răsculat iudeu FA 5, 36

θεωρέω

θεωρέω - imperf. έθεώρουν, aor. 1 έθεώρησα, a fi spectator, a privi, a vedea Mt 27, 55; Mc 12, 41; 15, 40; Lc 10, 18; In 6, 19; 7, 3; 8, 51; 12, 45; FA 8, 13; a observa, a remarca FA 17, 22

θεωρία

θεωρία, ας, ή - spectacol public Lc 23, 48

θήκη

θήκη, ης, ή - teaca (sabiei) In 18, 11

θηλάζω

θηλάζω - aor. 1. έθήλασα, <GRK>I.</GRK> a alăpta Mt 24, 19; Mc 13, 17;

\sens nr. II.

◦ a suga (tăţă) Lc 11, 27

θῆλυς

θῆλυς, εια, υ -

\sens nr. I.

◦ adj. femeiesc, feminin Mt 19, 4;

\sens nr. II.

◦ subst. femeie, muiere Rm 1, 26

θήρα

θήρα, ας, ή - vânătoare, laţ de vânătoare Rm 11, 9

θηρεύω

θηρεύω - aor. 1. έθήρευσα, a vâna, a urmări pentru a prinde Lc 11, 54

θηριομαχέω

θηριομαχέω - aor. 1. έθηριομάχησα, a lupta cu fiarele 1 Cor 15, 32

θηρίον

θηρίον, ου, τό -

\sens nr. I.

◦ animal sălbatic, fiară Mc 1, 13; FA 11, 6; Evr 12, 20; Ap 11, 7; 13, 1 sqq;

\sens nr. II.

◦ fig. (om) Tit 1, 12

θησαυρίζω

θησαυρίζω - aor. 1. έθησαύρισα, pas. part. perf. τεθησαυρισμένος,

\sens nr. I.

◦ a pune deoparte 1 Cor 16, 2;

\sens nr. II.

◦ a aduna comori Lc 12, 21; Iac 5, 3;

\sens nr. III.

◦ a păstra 2 Pt 3, 7

θησαυρός

θησαυρός, οῦ, ό -

\sens nr. I.

◦ vistierie, tezaur, lădiţă, loc în care sunt puse lucruri preţioase Mt 2, 11; 13, 52;

\sens nr. II.

◦ obiect preţios, de valoare, sumă de bani, comoară etc., prop. şi fig. Mt 6, 20; 13, 44; Lc 12, 33; Evr 11, 26

θιγγάνω

θιγγάνω - aor. 2. έθιγον, a atinge Col 2, 21; Evr 11, 28; 12, 20

θλίβω

θλίβω - pas. perf. τέθλιμμαι,

\sens nr. I.

◦ a strânge, a strâmta, a înghesui, a îmbulzi Mt 7, 14; Mc 3, 9;

\sens nr. II.

◦ a necăji, a chinui, a îndurera 2 Cor 1, 6; 2 Tes 1, 6-7; Evr 11, 37

θλίψις

θλίψις, εως, ή - necaz, suferinţă, dificultate (de orice fel), asuprire, strâmtorare Mt 24, 9; FA 7, 11; Rm 12, 12; 1 Cor 7, 28; 2 Cor 1, 4; 4, 17; Fil 1, 17; Col 1, 24

θνήσκω

θνήσκω - perf. τέθνηκα, inf. τεθνηκέμαι sau τεθνάναι, part. τεθνηκώς (v. άποθνήσκω, folosit mai mult), a muri Mt 2, 20; Mc 15, 44; Lc 8, 49; In 9, 33; FA 14, 19; fig. 1 Tim 5, 6

θνητός

θνητός, ή, όν - muritor, care poate muri Rm 6, 12; 1 Cor 15, 33; 2 Cor 4, 11

θορυβάζω

θορυβάζω - pas. a se tulbura, a se nelinişti Lc 10, 41

θορυβέω

θορυβέω - imperf. έθορύβουν, pas. imperf. έθορυβούµην, act. a provoca agitaţie, tulburare, a aţâţa, a tulbura FA 17, 5; pas. a se tulbura, a se nelinişti, a face zgomot Mc 5, 39; FA 20, 10

θόρυβος

θόρυβος, ου, ό - tumult, tulburare, răsccoală FA 21, 34; Mc 5, 38; 14, 2

θραύω

θραύω - pas. perf. part. τεθραυσμένος, a zdrobi, a sfărâma, a sparge Lc 4, 18 (Is. 58, 6)

θρέμμα

θρέμμα, ατος, τό - sugaci, copil, animal domestic, la pl. turmă In 4, 12

θρηνέω

θρηνέω - viit. θρηνήσω, aor. 1. έθρήνησα, a se tângui, a se jeli, a boci Mt 11, 17; Lc 7, 32; In 16, 20; a plânge pe cineva Lc 23, 27

θρῆνος

θρῆνος, ου, ό - tânguire, bocet, vaiet Mt 2, 18

θρησκεία

θηρακεία, ας, ή - religie, cult, venerare, cucernicie, adorare FA 26, 5; Col 2, 18; Iac 1, 26-27
 θρησκός
 θρησκός, όν - care practică religia, care venerază, religios, cucernic Iac 1, 26
 θριαμβεύω
 θριαμβεύω - aor. έθριάμβευσα,
 \sens nr. I.
 ◦ a birui pe, a învinge pe + ac. Col 2, 15;
 \sens nr. II.
 ◦ a face biruitor 2 Cor 2, 14
 θριξ
 θριξ, τριχός, ή - dat. pl. θριξι, <GRK>I.</GRK> păr de cămilă Mt 3, 4; Mc 1, 6;
 \sens nr. II.
 ◦ păr Mt 5, 36; Lc 21, 18; FA 27, 34; Ap 1, 14
 θροέω
 θροέω - pas. aor. part. θροηθείς, a scoate un strigăt, a înspăimânta, a înfricoșa 2 Tes 2, 2; pas. a fi speriat, a fi înspăimântat, înfricoșat Mt 24, 6; Mc 13, 7
 θρόμβος
 θρόμβος, ου, ό - picătură, cheag (de sânge) Lc 22, 44
 θρό'νος
 θρό'νος, ου, ό - tron
 \sens nr. I.
 ◦ al regilor FA 2, 30;
 \sens nr. II.
 ◦ al lui Dumnezeu Mt 5, 34; Evr 12, 2; Ap 7, 15;
 \sens nr. III.
 ◦ al lui Hristos Mt 19, 28; Evr 1, 8;
 \sens nr. IV.
 ◦ al judecătorului Lc 22, 30;
 \sens nr. V.
 ◦ al lui Satan Ap 2, 13;
 \sens nr. VI.
 ◦ ceată de îngeri Col 1, 16
 Θυάτιρα
 Θυάτιρα, ων, τά - Tiatirele sau Tiatira, oraș în Lidia, pe Lycos, între Sardes și Pergam FA 16, 14; Ap 1, 11
 θυγάτηρ
 θυγάτηρ, θυγατρός, ή - voc. θυγάτερ, ac. θυγάτερα, dat. θυγατρί, pl. θυγατέρες, ac. -τέρας, gen. -τέρων, dat. -τράσι, fiică Mt 9, 18; 15, 22; FA 7, 21; 2 Cor 6, 18; fiica Sionului Mt 21, 5; cf. Lc 23, 28
 θυγάτριον
 θυγάτριον, ου, τό - fiică micuță Mc 5, 23; 7, 25
 θύελλα
 θύελλα, ης, ή - furtună, vijelie Evr 12, 18

θύϊνος
 θύϊνος, η, ov - de tuia, de lemn mirositor, parfumat Ap 18, 12
 θυμίαμα
 θυμίαμα, ατος, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ ofrandă de tămâie care arde, tămâiere Lc 1, 10-11;
 \sens nr. II.
 ◦ pl. mirodenii, aromate, parfumuri Ap 5, 8; 18, 13
 θυμιστήριον
 θυμιστήριον, ου, τό - altarul tămâierii, vas pentru ars tămâie Evr 9, 4
 θυμιάω
 θυμιάω - aor. 1. inf. θυμιᾶσαι, a arde tămâie, a tămâia Lc 1, 9
 θυμομαχέω
 θυμομαχέω - a se mânia, a fi mânios + dat. FA 12, 20
 θυμός
 θυμός, οῦ, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ mânie, furie Lc 4, 28; FA 19, 28; Ef 4, 31; Evr 11, 27; Ap 14, 8; 14, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ pl. θυμοί, izbucniri de mânie, de furie 2 Cor 12, 20; Gal 5, 20
 θυμός
 θυμός - pas. aor. έθυμώθην, a înfuria; pas. a se mânia foarte tare Mt 2, 16
 θύρα
 θύρα, ας, ή - ușă, intrare, poartă Mt 6, 6; FA 21, 30; poartă strămtă Lc 13, 24; Isus: In 10, 9; 2 Cor 2, 12; Col 4, 3
 θυρεός
 θυρεός, οῦ, ό - scut lung, pavăză Ef 6, 16
 θυρίς
 θυρίς, ίδος, ή - fereastră FA 20, 9; 2 Cor 11, 33
 θυρωρός
 θυρωρός, οῦ, ό - portar Mc 13, 34; In 10, 3; ή θυρωρός, portăreasă In 18, 16-17
 θυσία
 θυσία, ας, ή - jertfă; prop.: Mt 9, 13; Mc 12, 33; FA 7, 41; Ef 5, 2; Evr 9, 23; fig.: Rm 12, 1; Fil 4, 18; Evr 13, 15
 θυσιαστήριον
 θυσιαστήριον, ου, τό - altar Mt 5, 23; Rm 11, 3; 1 Cor 9, 13; Evr 7, 13; 13, 10; Iac 2, 21; Ap 6, 9; 8, 3
 θύω
 θύω - aor. έθυσσα, pas. aor. έτύθην, perf. τέθυμαι, a jertfi, a aduce jertfă Mc 14, 12; Lc 22, 7; FA 10, 13; 14, 13; 1 Cor 10, 20
 Θωμᾶς
 Θωμᾶς, ᾶ, ό - Toma (aramaică = geamăn) Mc 3, 18; Lc 6, 15; In 11, 16
 θώραξ
 θώραξ, ακος, ό - platoșă Ef 6, 14; 1 Tes 5, 8; Ap 9, 9

I - **ιωτα**

Ἰαίρος
 Ἰαίρος, ου, ό - Iair Mc 5, 22; Lc 8, 41
 Ἰακώβ
 Ἰακώβ, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ Iacob, fiul lui Isaac Mt 1, 2; Rm 11, 26;
 \sens nr. II.
 ◦ tatăl lui Iosif, logodnicul Mariei
 Ἰάκωβος
 Ἰάκωβος, ου, ό - Iacob
 \sens nr. I.
 ◦ fiul lui Zevedeu Mt 4, 21; 10, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ fiul lui Alfeu Lc 6, 15;
 \sens nr. III.
 ◦ fiul Mariei Mt 27, 56;
 \sens nr. IV.
 ◦ fratele Domnului Mt 13, 55; FA 12, 17
 ἴαμα
 ἴαμα, ατος, τό - la pl. vindecare, tămăduire 1 Cor 12, 9 sqq
 Ἰαννά
 Ἰαννά sau Ἰανναί, ό - Ianai Lc 3, 24
 Ἰάννης
 Ἰάννης, ό - Iannes sau Iambres 2 Tim 3, 8 (Gn. 7, 11)
 ἰάομαι
 ἰάομαι - imperf. ἰώμην, aor. ἰασάμην, pas. viit. ἰαθήσομαι, aor. ἰάθην, perf. ἴαμαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a vindeca, a tămădui Lc 5, 17; 6, 19; In 5, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. Mt 8, 8; Lc 7, 7;
 \sens nr. III.
 ◦ fig. Mt 13, 15; FA 28, 27; Evr 12, 13; Iac 5, 16
 Ἰαρῆδ
 Ἰαρῆδ sau Ἰαρέτ, ό - Iared Lc 3, 37
 ἴασις
 ἴασις, εως, ή - vindecare, tămăduire Lc 13, 32; FA 4, 22 și 30
 ἴασπις
 ἴασπις, ἰδος, ή - doar în Ap, iasp (matostat) Ap 4, 3; 21, 11 sqq
 Ἰάσων
 Ἰάσων, ονος, ό - FA 17, 5-7; Rm 16, 21
 ἰατρός

ἰατρός, οῦ, ό - medic, doctor Mt 9, 12; Mc 2, 17; Lc 4, 23
 Ἰαχίν
 Ἰαχίν, ό - Iachim Lc 3, 23 sq (var.)
 ἴδε
 ἴδε - interj. (de la εἶδον, aor. 2 al lui ὁράω) iată!, uite! Mt 25, 20; Mc 16, 6; In 3, 26
 ἰδέα
 ἰδέα, ας, ή - v. εἰδέα, înfățișare, aspect Mt 28, 3
 ἴδιος
 ἴδιος, α, ον -
 \sens nr. I.
 ◦ personal, propriu In 10, 3; FA 2, 8; 1 Cor 7, 37; Evr 9, 12; 1 Pt 3, 5; Iuda 1, 6;
 \sens nr. II.
 ◦ subst. οἱ ἴδιοι, oamenii casei mele (tale, sale) ai mei (ai tăi, ai săi) In 1, 11; 1 Tim
 5, 8; τὰ ἴδια, ceea ce este propriu, al meu (al tău, al său) In 1, 11; 15, 19;
 16, 32;
 \sens nr. III.
 ◦ adv. ἰδίᾳ, în chip deosebit, în mod special pentru sine 1 Cor 12, 11; κατ' ἰδίαν,
 aparte, deoparte, deosebi Mt 14, 13; Mc 4, 34; Lc 9, 10
 ἰδιώτης
 ἰδιώτης, ου, ό - particular, persoană particulară, de unde
 \sens nr. I.
 ◦ simplu, incult, neștiutor, neprețut, prost 2 Cor 11, 6; FA 4, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ neînvățat 1 Cor 14, 16 și 23-24 (categorie intermediară între necredincios și
 credinciosul învățat?)
 ἰδοῦ
 ἰδοῦ - (aor. imper. med. de la ὁράω) interj. iată!, uite! Mt 1, 20; 3, 17; 25, 6; Mc
 10, 28; Lc 1, 20; In 19, 5; FA 9, 11
 Ἰδουμαία
 Ἰδουμαία, ας, ή - Idumeea, țara lui Edom, la sud de Iudeea Mc 3, 8
 ἰδρώς
 ἰδρώς, ὠτος, ό - sudoare Lc 22, 44
 Ἰεζάβελ
 Ἰεζάβελ, ή - indecl. Izabela Ap 2, 20
 Ἰεράπολις
 Ἰεράπολις, εως, ή - Ierapole, oraș frigidian pe Lycos Col 4, 13
 ἱερατεία
 ἱερατεία, ας, ή - preoție Lc 1, 9; Evr 7, 5
 ἱεράτευμα
 ἱεράτευμα, ατος, τό - preoție 1 Pt 2, 5 și 9
 ἱερατεύω
 ἱερατεύω - a sluji, a îndeplini funcția preoțească Lc 1, 8
 Ἰερεμίας
 Ἰερεμίας, ου, ό - Ieremia, profetul Mt 2, 17; 27, 9

ἱερεὺς
 ἱερεύς, ἑως, ὁ - preot Mt 8, 4; 12, 4; Mc 1, 44; Evr 7, 14; Hristos 5, 6; 7, 17; creștinii Ap 20, 6

Ἰεριχώ
 Ἰεριχώ, ἡ – indecl. Ierihon, oraș în apropiere de Iordan și de Marea Moartă Lc 10, 30; Mc 10, 46

ἱερόθυτος
 ἱερόθυτος, ον - oferit ca jertfă, închinat idolilor, carne oferită ca jertfă idolilor 1 Cor 10, 28

ἱερόν
 ἱερόν, οὔ, τό - templu, sanctuar
 \sens nr. I.
 ◦ păgân FA 19, 27;
 \sens nr. II.
 ◦ din Ierusalim Mt 21, 12; Mc 11, 11; Lc 2, 27; In 5, 14; FA 3, 2; ἱερόν desemnează ansamblul de clădiri, pe când ναός înseamnă clădirea propriu-zisă a templului

ἱεροπρεπής
 ἱεροπρεπής, ἑς - ceea ce se potrivește unei persoane sfinte, vrednic de lucruri sfinte Tit 2, 3

ἱερός
 ἱερός, ἄ, ὄν - sfânt, sacru 2 Tim 3, 15

Ἱεροσόλυμα
 Ἱεροσόλυμα, ων, τά (sau ἡ ?) sau Ἱερουσαλήμ, ἡ - indecl. Ierusalim
 \sens nr. I.
 ◦ Mt 2, 1; Mc 3, 8; FA 1, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ Mt 23, 37; Gal 4, 25; Ap 21, 2

Ἱεροσολυμίτης
 Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ - ierusalimitean Mc 1, 5; In 7, 25

ἱεροσυλέω
 ἱεροσυλέω - a jefui, a prăda templele zeilor, a fi profanator, a săvârși un sacrilegiu Rm 2, 22

ἱερόσυλος
 ἱερόσυλος, ον - vinovat de sacrilegiu FA 19, 37

ἱερουργέω
 ἱερουργέω - a sluji, a îndeplini îndatoririle sfinte Rm 15, 16

ἱερωσύνη
 ἱερωσύνη, ης, ἡ - preoție Evr 7, 11-12 sq

Ἰεσσαί
 Ἰεσσαί, ὁ - Iesei Mt 1, 5; Lc 3, 32; Rm 15, 12

Ἰεφθάε
 Ἰεφθάε, ὁ - Ieftae, judecător al lui Iuda Mt 1, 12

ἴημι

ἴημι - folosit doar în compuși în N.T.; imper. ἴει, inf. ἰέναι, part. ἰείς, gen. ἰέντος, viit. ἴσω, aor. 2. ἴκα, 1 pl. εἰμέν, perf. εἶκα, a arunca, a azvârli

Ἰησοῦς
 Ἰησοῦς, οὔ, ὁ - ac. -οῦν, dat. -οῦ, voc. οὔ, de la Ieșua, contragere din Iehoșua
 \sens nr. I.
 ◦ Iosua FA 7, 45; Evr 4, 8;
 \sens nr. II.
 ◦ Iosua, strămoș al lui Isus Hristos Lc 3, 29;
 \sens nr. III.
 ◦ Isus, Hristosul Mt 1, 21;
 \sens nr. IV.
 ◦ Isus, Iustus (= cel drept), iudeo-creștin Col 4, 11

ἱκανός
 ἱκανός, ἡ, ὄν -
 \sens nr. I.
 ◦ îndestulător, destul de mare, destul de numeros, mult, foarte mult Mt 28, 12; Mc 10, 46; Lc 23, 9; FA 20, 8; 22, 6; ἱκανὸς χρόνος, un timp îndelungat, multă vreme Lc 8, 27; FA 8, 11; 14, 3; la pl. ἱκανοί în număr mare, mulți FA 12, 12; 14, 21; 19, 19; ἱκανόν ἔστι, ajunge, este destul, este suficient Lc 22, 38;
 \sens nr. II.
 ◦ vrednic de, capabil să, destoinic + inf. sau ἴνα, Mt 3, 11; Mc 1, 7; Lc 3, 16; 1 Cor 15, 9

ἱκανότης
 ἱκανότης, ητος, ἡ - destoinicie, vrednicie 2 Cor 3, 5

ἱκανόω
 ἱκανόω - aor. 1 ἱκάνωσα, a învrednici, a face vrednic, destoinic, capabil să (de) 2 Cor 3, 6; Col 1, 12

ἱκετηρία
 ἱκετηρία, ας, ἡ - (subînt. ράβδος?) ramură de măslin ținută de cel ce se roagă, de unde rugăciune, rugămintă, rugă Evr 5, 7 pl.

ἱκμάς
 ἱκμάς, ἄδος, ἡ - umezeală, umiditate Lc 8, 6

Ἰκόνιον
 Ἰκόνιον, ἰου, τό - Iconium, oraș în Lycaonia, în centrul Asiei Mici FA 13, 51; 2 Tim 3, 11

ἱλαρός
 ἱλαρός, ἄ, ὄν - vesel, voios 2 Cor 9, 7

ἱλαρότης
 ἱλαρότης, ητος, ἡ - veselie, bucurie, voie bună Rm 12, 8

ἱλάσκομαι
 ἱλάσκομαι - pas. aor. 1. imper. ἱλάσθητι,
 \sens nr. I.
 ◦ pas. a fi milostiv, binevoitor față de cineva Lc 18, 13;
 \sens nr. II.

◦ med. a ispășii (păcatele) Evr 2, 17
 ἵλασμός
 ἵλασμός, οὔ, ὅ - ispășire (în sens activ) 1 In 2, 2; 4, 10
 ἱλαστήριον
 ἱλαστήριον, ου, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ mijloc de ispășire sau jertfă de ispășire Rm 3, 25 (sau sensul nr II ?);
 \sens nr. II.
 ◦ propițiatoriu: capacul chivotului Legii; altarul împăcării, tronul împăcării Evr 9, 5
 ἴλεως
 ἴλεως, ων - milostiv, milos, binevoitor, prielnic Mt 16, 22; Evr 8, 12
 Ἰλλυρικόν
 Ἰλλυρικόν, οὔ, τό - Iliria Rm 15, 19
 ἰμάς
 ἰμάς, άντος, ὅ - curea Mc 1, 7; Lc 3, 16; In 1, 27; FA 22, 25
 ἱματίζω
 ἱματίζω - part. perf. pas. ἱματισμένος (de la ἱμάτιον), pas. a fi îmbrăcat Mc 5, 15
 ἱμάτιον
 ἱμάτιον, ου, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ veșmânt, haină Mt 27, 35; Mc 5, 28; Lc 7, 25; Ap 3, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ tunică, mantie Mt 9, 20; 26, 65; Lc 8, 44; In 19, 2; FA 14, 14; Ap 19, 16
 ἱματισμός
 ἱματισμός, οὔ, ὅ - veșmânt, haină, îmbrăcăminte Mt 27, 35; Lc 7, 25; FA 20, 33
 ἱμείρω
 ἱμείρω - med. ἱμείρομαι, v. ὁμείρομαι 1 Tes 2, 8
 ἴνα
 ἴνα - conj.
 \sens nr. I.
 ◦ finală ca să, uneori precedat de: εἰς τοῦτο In 18, 37; διὰ τοῦτο 2 Cor 13, 10; a) + conj. Mt 7, 1; Mc 4, 21; Lc 16, 4; In 7, 32; FA 5, 15 (?); 1 Cor 7, 5; b) + ind. viit. Mc 15, 20; Lc 20, 10; In 7, 3; FA 5, 15 (?); 1 Cor 13, 3; Ap 20, 14; turnura ἀλλ' ἴνα: dar pentru a; ci ca să In 1, 8; 9, 3; 11, 52;
 \sens nr. II.
 ◦ consecutivă încât, astfel încât Lc 9, 45; In 9, 2; Gal 5, 17; 1 Tes 5, 4;
 \sens nr. III.
 ◦ completivă: că, după a vrea, a dori, a se teme, a cere, a înștiința Mt 7, 12; Mc 14, 35; Lc 9, 40; In 11, 37; FA 17, 15; 1 Cor 9, 18; 2 Pt 3, 17; Ap 9, 5;
 \sens nr. IV.
 ◦ ἴνα τι sau ἰνατί, v. urm.
 ἰνατί
 ἰνατί - adv. pentru ce?, de ce? Mt 9, 4; Lc 13, 7; 1 Cor 10, 29
 Ἰόπη

Ἰόπη, ης, ἡ - Iope, port; azi Jaffa; FA 9, 36
 Ἰορδάνης
 Ἰορδάνης, ου, ὅ - Iordanul, fluviu Mt 3, 5
 ἰός
 ἰός, οὔ, ὅ - venin, de unde otravă Rm 3, 13; Iac 3, 8;
 \sens nr. II.
 ◦ rugină a fierului; folosit metaforic Iac 5, 3
 Ἰούδα
 Ἰούδα, v. Ἰούδας
 Ἰουδαία, ας, ἡ - Iudeea, sudul Palestinei Mt 2, 1 etc.
 ἰουδαίζω
 ἰουδαίζω - a trăi ca iudeii Gal 2, 14
 ἰουδαιικός
 ἰουδαιικός, ἡ, ὄν - iudaic, evreiesc Tit 1, 14
 ἰουδαικώς
 ἰουδαικώς - adv. în chip iudaic, după obiceiul iudaic, evreiesc Gal 2, 14
 ἰουδαίος
 ἰουδαίος, αἰα, ον – iudaic FA 10, 28; subst. In 3, 25; iudeu, evreu
 ἰουδαιισμός
 ἰουδαιισμός, οὔ, ὅ - iudaism Gal 1, 13 sq
 Ἰούδας
 Ἰούδας, ὅ - ac. -av, gen. -α, dat. -α, Iuda
 \sens nr. I.
 ◦ fiul lui Iacov Mt 1, 2; Ap 5, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ strămoș al lui Isus Lc 3, 30;
 \sens nr. III.
 ◦ galileian FA 5, 37;
 \sens nr. IV.
 ◦ din Damasc, gazda lui Saul FA 9, 11;
 \sens nr. V.
 ◦ apostol In 14, 22;
 \sens nr. VI.
 ◦ Iscarioteanul, trădătorul, vânzătorul Mt 10, 4;
 \sens nr. VII.
 ◦ Barsabbas, profet creștin din Ierusalim FA 15, 22;
 \sens nr. VIII.
 ◦ fratele lui Isus Mc 6, 3;
 \sens nr. IX.
 ◦ numele unei cetăți sau al unei țări Mt 2, 6; Lc 1, 39 (ac. în -α) (?)
 Ἰουλία
 Ἰουλία, ας, ἡ – Iulia, creștină Rm 16, 15
 Ἰούλιος
 Ἰούλιος, ου, ὅ - Iulius, centurion din cohorta imperială FA 27, 1 și 3

Ἰουνιάς
 Ἰουνιάς, ᾶ, ὁ - Iunias, iudeu devenit creștin, închis cu Pavel Rm 16, 7
 Ἰούστος
 Ἰούστος, ου, ὁ - Iustus, porecla lui
 \sens nr. I.
 ◦ Iosif Barsabbas (propus să ia locul lui Iuda) FA 1, 23;
 \sens nr. II.
 ◦ Caius Titius, corintean FA 18, 7;
 \sens nr. III.
 ◦ iudeo-creștin numit Isus Col 4, 11
 ἰππεύς
 ἰππεύς, ἑώς, ὁ - călăreț FA 23, 23
 ἰππικός
 ἰππικός, ἡ, ὄν - de cavalerie, ecvestru, de unde subst. n. cavalerie Ap 9, 16
 ἵππος
 ἵππος, ου, ὁ - cal Iac 3, 3; Ap 6, 2; 9, 7
 ἴρις
 ἴρις, ἰδος, ἡ - curcubeu Ap 4, 3; 10, 1
 Ἰσαάκ
 Ἰσαάκ, ὁ - Isaac, fiul lui Avraam Mt 1, 2; 8, 11; Rm 9, 7
 ἰσάγγελος
 ἰσάγγελος, ον - asemenea îngerilor, la fel ca îngerii Lc 20, 36
 Ἰσσαχάρ
 Ἰσσαχάρ, ὁ sau Ἰσαχάρ, ὁ - Isahar, fiul lui Iacov și al Leei Ap 7, 7
 Ἰσκαριώτης
 Ἰσκαριώτης, ου, ὁ sau Ἰσκαριώθ - indecl. Iscarioteanul, porecla lui Iuda vânzătorul;
 etimologie nesigură:
 \sens nr. I.
 ◦ bărbat din Kerieth (oraș din Iuda) In 6, 71 (var.);
 \sens nr. II.
 ◦ σικάριος sicar, zelot, ucigaș Mt 10, 4; v. Lc 6, 16 despre Simon
 ἴσος
 ἴσος, η, ον - egal, asemenea, deopotrivă cu Mt 20, 12; Ap 21, 16 (n. adv.)
 ἰσότης
 ἰσότης, ητος, ἡ - egalitate, potrivire 2 Cor 8, 13; parte egală, în sens concret Col 4, 1
 ἰσότιμος
 ἰσότιμος, ον - de valoare egală, de același preț + dat. 2 Pt 1, 1(ἡμῖν = τῆ ἡμῶν
 πίστει)
 ἰσόψυχος
 ἰσόψυχος, ον - care împărtășește sentimentele cuiva, care gândește la fel Fil 2, 20
 Ἰσραήλ
 Ἰσραήλ, ὁ - Israel
 \sens nr. I.
 ◦ Iacov sau urmașii săi Rm 9, 6; Mt 10, 6;

\sens nr. II.
 ◦ poporul Lc 1, 54;
 \sens nr. III.
 ◦ Israel după trup 1 Cor 10, 18; Israel al lui Dumnezeu Gal 6, 16
 Ἰσραηλίτης
 Ἰσραηλίτης, ου, ὁ - israelit In 1, 47; FA 2, 22
 ἴστημι
 ἴστημι - sau ἰστάω și ἰσάνω, viit. στήσω, aor. 1. ἔστησα, aor. 2. ἔστην, imper. στήθι,
 inf. στήναι, part. στάς, σταντός, perf. ἔστηκα, inf. ἐσάναι, part. ἐσθηκώς sau
 ἐστώς, f. ἐστώσα, n. ἐστώς sau ἐστός, med. viit. στήσομαι, aor. ἐστάθην;
 \sens nr. I.
 ◦ tr. (prez., imperf., viit., aor. 1.) a pune în față, a arăta, a înfățișa, a prezenta, a
 pune înaintea cuiva In 8, 3; FA 5, 27; 22, 30; a stabili, a statornici Mt 18, 16; fig.
 a statornici, a întemeia Rm 10, 3; Evr 10, 9; a sprijini pe cineva Rm 14, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ intr. (act., aor. 2., perf.; med., prez., viit.) a sta, a sta pe loc Mt 20, 32; 27, 47; Lc
 1, 11; 6, 8; 24, 17; FA 10, 30; Ap 3, 20; a sta neclintit Rm 11, 20; 1 Cor 7, 37;
 10, 12; 2 Tim 2, 19
 ἱστορέω
 ἱστορέω - aor. 1. ἰσότησα, a se informa, a cerceta, a vizita, a vedea pe cineva Gal
 1, 18
 ἰχυρός
 ἰχυρός, ἄ, ὄν - viguros, energetic, puternic, neclintit, tare; se spune despre: vânt Mt
 14, 30 (var.); foame Lc 15, 14; 1 Cor 4, 10; Dumnezeu 1 Cor 1, 25; Hristos 1 Cor
 10, 22; îngerii Ap 18, 8; Satan Mt 12, 29
 ἰσχύς
 ἰσχύς, ὑός, ἡ - putere, forță, tărie Mc 12, 30; Lc 10, 27; Ef 1, 19; 1 Pt 4, 11; 2 Pt
 2, 11
 ἰσχύω
 ἰσχύω - imperf. ἴσχυον, viit. ἰσχύσω, aor. ἴσχυσα <GRK>I.</GRK> a fi puternic,
 sănătos Mt 9, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ a avea putere, a putea, a fi puternic Mt 5, 13; Lc 16, 3; Iac 5, 16; Evr 9, 17; Ap
 12, 8;
 \sens nr. III.
 ◦ + inf. a putea Mt 8, 28; Mc 5, 4; Lc 14, 6; FA 6, 10
 ἴσως
 ἴσως - adv. poate Lc 20, 13
 Ἰταλία
 Ἰταλία, ας, ἡ - Italia FA 18, 2
 ἰταλικός
 ἰταλικός, ἡ, ὄν - italic, se spune despre o cohortă FA 10, 1
 Ἰτουραία

Ἰτουραία, ας, ἡ - Itureea, ținut din nordul Palestinei, aparținând de tetrahia lui Filip
Lc 3, 1
ἰχθύδιον
ἰχθύδιον, ου, τό - pește mic, peștișor Mt 15, 34; Mc 8, 7
ἰχθύς
ἰχθύς, ύος, ό - pește Mt 7, 10; In 21, 11; 1 Cor 15, 39
ἶχνος
ἶχνος, ους, τό - urma piciorului, urmă; numai la fig. Rm 4, 12; 1 Pt 2, 21
Ἰάθαμ
Ἰάθαμ, ό - Ioatham Mt 1, 9
Ἰωανάν
Ἰωανάν, ό - Ioanan Lc 3, 27
Ἰωάν(ν)α
Ἰωάν(ν)α, ας, ἡ - Ioana Lc 8, 3; 24, 10
Ἰωάν(ν)ης
Ἰωάν(ν)ης, ου, ό - Ioan
\sens nr. I.
◦ Botezătorul Mt 3, 1;
\sens nr. II.
◦ fiul lui Zevedeu, fratele lui Iacov Mt 4, 21; FA 1, 13;
\sens nr. III.
◦ vizionar al Apocalipsei Ap 1, 1;
\sens nr. IV.
◦ tatăl lui Petru In 1, 42;
\sens nr. V.
◦ membru al sinedriului FA 4, 6;
\sens nr. VI.
◦ Marcu, fiul Mariei FA 12, 12
Ἰώβ
Ἰώβ, ό - Iov Iac 5, 11
Ἰωβήδ
Ἰωβήδ, ό - Iobed (Obed), bunicul lui David Mt 1, 5; Lc 3, 32
Ἰωδά
Ἰωδά, ό - Ioda Lc 3, 26
Ἰωήλ
Ἰωήλ, ό - Ioil, profet FA 2, 16
Ἰωνάμ
Ἰωνάμ, ό - Ionam Lc 3, 30
Ἰωνᾶς
Ἰωνᾶς, ό - Iona
\sens nr. I.
◦ proorocul (de 9 ori) Mt 12, 39 sq;
\sens nr. II.
◦ tatăl lui Simon Petru In 1, 42; 21, 15

Ἰωράμ
Ἰωράμ, ό - Ioram Mt 1, 8
Ἰωρίμ
Ἰωρίμ, ό - Iorim Lc 3, 29
Ἰωσαφάτ
Ἰωσαφάτ, ό - Iosafat Mt 1, 8
Ἰωσής
Ἰωσής, ἦ sau ἦτος - Iosua sau Iosi
\sens nr. I.
◦ strămoș al lui Isus Lc 3, 29 (var.)
\sens nr. II.
◦ fratele lui Isus Mc 6, 3;
\sens nr. III.
◦ fiul Mariei Mc 15, 40;
\sens nr. IV.
◦ Iosif, mai cunoscut sub numele de Barnabbas FA 4, 36
Ἰωσήφ
Ἰωσήφ, ό - Iosif
\sens nr. I.
◦ fiul lui Iacov, patriarh sau trib In 4, 5;
\sens nr. II.
◦ Lc 3, 30;
\sens nr. III.
◦ Lc 3, 24;
\sens nr. IV.
◦ logodnicul Mariei Mt 1, 16; tatăl lui Isus In 1, 45; 6, 42;
\sens nr. V.
◦ fratele lui Isus Mt 13, 55;
\sens nr. VI.
◦ din Arimateea Mt 27, 57;
\sens nr. VII.
◦ poreclit Barnabbas FA 4, 36 (v. Ἰωσής);
\sens nr. VIII.
◦ poreclit Barsabbas FA 1, 23;
\sens nr. IX.
◦ fiul unei Marii Mt 27, 56
Ἰωσήχ
Ἰωσήχ, ό - Ioseh (Iosua) Lc 3, 26
Ἰωσίας
Ἰωσίας, ου, ό - Iosia, rege al lui Iuda Mt 1, 10-11
ἰῶτα
ἰῶτα, τό - literă a alfabetului Mt 5, 18

Κ - καππα

κάγώ
 κάγώ = καὶ ἐγώ
 καθά = καθ' ἃ - adv. după cum Mt 27, 10
 καθάρσεις
 καθάρσεις, εως, ἡ - distrugere, dărâmare, pieire 2 Cor 10, 4 și 8
 καθαιρέω
 καθαιρέω - viit. 2 καθελῶ, aor. 2. καθεῖλον, part. καθελών,
 \sens nr. I.
 ◦ a coborî Mc 15, 36; Lc 1, 52; FA 13, 29;
 \sens nr. II.
 ◦ a distruge, a strica, a surpa, a nimici, a doborî Lc 12, 18; fig. 2 Cor 10, 5; FA 13, 19;
 19, 27
 καθαίρω
 καθαίρω - aor. 1. part. καθάρας, pas. perf. part. κεκαθαρμένος, a curăți, a purifica In
 15, 2; Evr 10, 2
 καθάπερ
 καθάπερ - conj.. (doar la Sf. Pavel, Evr) precum, cum Rm 11, 8; καθ'½περ καὶ Rm
 4, 6; corelat cu οὕτως Rm 12, 4
 καθάπτω
 καθάπτω - aor. 1. καθήψα, a se prinde, a se lega de + gen. FA 28, 3
 καθαρίζω
 καθαρίζω - viit. καθαριῶ, aor. ἐκαθάρισα, pas. aor. ἐκαθαρίσθην, perf. κεκαθάρισμαι
 \sens nr. I.
 ◦ a curăți, a purifica Mt 23, 25; de o boală Mt 8, 2; pas. Lc 4, 27
 \sens nr. II.
 ◦ fig. a purifica, a curăți a declara curat FA 10, 15; 11, 9; Iac 4, 8; purificare morală și
 religioasă FA 15, 9; Ef 5, 26; Evr 9, 22
 καθαρισμός
 καθαρισμός, οὔ, ὁ - curățire, purificare (în toate sensurile cuvântului) Mc 1, 44; In
 2, 6; 2 Pt 1, 9
 καθάρως
 καθάρως, ἅ, ὅν -
 \sens nr. I.
 ◦ curat, fără amestec Mt 27, 59; apă Evr 10, 22; aur Ap 21, 18;
 \sens nr. II.
 ◦ curat, fără pată, fără murdărie In 13, 10;
 \sens nr. III.
 ◦ curățire rituală Rm 14, 20; Tit 1, 15;
 \sens nr. IV.
 ◦ sens teologic Mt 5, 8; Lc 11, 41; FA 18, 6

καθαρότης
 καθαρότης, ητος, ἡ - curățire (sens ritual) Evr 9, 13
 καθέδρα
 καθέδρα, ας, ἡ - scaun, tron Mt 21, 12; 23, 2
 καθέζομαι
 καθέζομαι - imperf. ἐκαθεζόμεν
 \sens nr. I.
 ◦ a se așeza In 4, 6;
 \sens nr. II.
 ◦ a fi așezat, a ședea Lc 2, 46
 καθεῖς
 καθεῖς (καθ' εἷς) = εἷς ἕκαστος - fiecare în parte Rm 12, 5
 καθεξις
 καθεξις (κατά + ἐξις) - pe rând, în ordine, succesiv, apoi, după aceasta Lc 1, 3; 8, 1;
 FA 3, 24; 11, 4; 18, 23
 καθεύδω
 καθεύδω - imperf. ἐκάθευδον
 \sens nr. I.
 ◦ a adormi Mt 25, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ a dormi Mt 8, 24; 13, 25; Mc 14, 40; 1 Tes 5, 7;
 \sens nr. III.
 ◦ fig. a dormi somnul morții Ef 5, 14; 1 Tes 5, 10
 καθηγητής
 καθηγητής, οὔ, ὁ - învățător, profesor Mt 23, 8 și 10
 καθήκω
 καθήκω - a se întâmpla, a sosi, de unde impers καθήκει, se cuvine FA 22, 22 (imperf.
 cu sens de prezent); Rm 1, 28: part. ceea ce se cuvine
 κάθημαι
 κάθημαι - 2 sg. κάθη, imper. κάθου, infin. καθῆσθαι, imperf. ἐκαθήμην, viit.
 καθήσομαι
 \sens nr. I.
 ◦ a se așeza, a ședea (sens rar) Mt 22, 44; 26, 58; FA 2, 34;
 \sens nr. II.
 ◦ a fi așezat, a ședea Mt 11, 16; Mc 16, 5; Lc 5, 27; In 12, 15; 1 Cor 14, 30; Col 3, 1;
 Ap 4, 2; 14, 15; 17, 3;
 \sens nr. III.
 ◦ a locui Mt 4, 16; Lc 21, 35; Ap 14, 6
 καθημέραν
 καθημέραν = καθ' ἡμέραν - în fiecare zi Mt 26, 55
 καθημερινός
 καθημερινός, ἡ, ὅν - zilnic, cotidian, de fiecare zi FA 6, 1
 καθίζω
 καθίζω - viit. -ίσω și καθιῶ, aor. ἐκάθισα, perf. κεκάθικα

\sens nr. I.

- tr. a așeza, a pune (= a așeza, a institui) FA 2, 30; 1 Cor 6, 4; Ef 1, 20;

\sens nr. II.

- intr. a se așeza, a ședeia Mt 5, 1; Lc 14, 28; In 8, 2; FA 16, 13; 2 Tes 2, 4

καθίημι

- καθίημι - aor. 1. καθῆκα, a lăsa în jos, a coborî (pe cineva) Lc 5, 19; FA 9, 25; pas. a coborî FA 10, 11; 11, 5

καθίστημι

- καθίστημι sau -ιστάνω, viit. καταστήσω, aor. 1. κατέστησα, pas. aor. 1. κατεστάθην (v. ἴστημι) a așeza, a pune, a institui, a da o însărcinare Mt 24, 45; Lc 12, 42; Evr 5, 1; Tit 1, 5

καθό

- καθό = καθ' ὅ - după, după cum, după cât, ca Rm 8, 26; 2 Cor 8, 12

καθόλου

- καθόλου = καθ' ὅλου - în general, în chip general, de unde: fără excepție, total, nicidecum FA 4, 18

καθοπλίζομαι

- καθοπλίζομαι - pas. perf. part. καθωπλισμένος, pas. a fi înarmat Lc 11, 21

καθοράω

- καθοράω - a vedea Rm 1, 20 (pas.)

καθότι

- καθότι = καθ' ὅ τι - numai la Luca

\sens nr. I.

- FA 2, 45: după cum, în măsura în care;

\sens nr. II.

- pentru că, întrucât FA 2, 24; 17, 31

καθώς

- καθώς - conj.. de comparație

\sens nr. I.

- ca și, precum, după cum Lc 6, 31; 11, 30; 24, 24; In 15, 9; Rm 1, 13; 2 Cor 1, 5; Col 3, 13; precum este scris Mt 26, 24;

\sens nr. II.

- în măsura în care Mc 4, 33; FA 11, 29; Rm 1, 28; 1 Cor 12, 11; Ef 1, 4; Fil 1, 7

καθώσπερ

- καθώσπερ - la fel, după cum Evr 5, 4

καί

- καί - (de 8947 de ori în N.T.) A. conj.. de coordonare: și

\sens nr. I.

- καί singur Mt 13, 55; Lc 13, 17; FA 14, 17; Rm 1, 5; 2, 20; 1 Cor 3, 5;

\sens nr. II.

- în καί(καί se traduce doar al doilea καί Mt 10, 28; Rm 11, 33; Fil 2, 13; τε(καί v. τε; B. adv. de asemenea, la fel Mt 5, 39; Rm 6, 11; ἀλλά καί, dar și, dar de asemenea Lc 24, 22; δε καί, kai δε, și la fel, și de asemenea Mc 14, 31; Lc 2, 35; In 6, 51. Crază: κάγω = καί ἐγώ In 6, 56; κάμέ = καί ἐμέ 1 Cor 16, 4; κάμοι =

- καί ἐμοί FA 10, 28; κάκεῖ = καί ἐκεῖ Mt 5, 23; κάκεῖθεν = καί ἐκεῖθεν Mc 9, 30; κάκεῖνος = καί ἐκεῖνος Lc 11, 7; κἄν = καί ἐάν Mc 16, 18; In 8, 55; Iac 5, 15

Καϊάφας

- Καϊάφας, α, ὁ - Caiafa, mare preot, 18-36 d.H. Mt 26, 3; In 18, 13

καίγε

- καίγε, v. γε

Καῖν, ὁ - Cain, fiul lui Adam Evr 11, 4

Καῖνάμ

- Καῖνάμ sau Καῖνάν, ὁ - Cainam sau Cainan

\sens nr. I.

- Lc 3, 36;

\sens nr. II.

- Lc 3, 37

καινός

- καινός, ἡ, ὄν -

\sens nr. I.

- nou (opus lui vechi) Mc 2, 21-22; In 19, 41;

\sens nr. II.

- nou (necunoscut până atunci), poruncă In 13, 34; învățătură Mc 1, 27; nume Ap 2, 17;

\sens nr. III.

- sens teologic, Legea cea nouă, Noul Testament Lc 22, 20; 1 Cor 11, 25; 2 Cor 3, 6; noul Ierusalim 21, 2; omul cel nou Ef 4, 24

καινότης

- καινότης, ητος, ἡ - înnoire Rm 6, 4; 7, 6

καίπερ

- καίπερ - conj.. + part. = deși, cu toate că Fil 3, 4; Evr 12, 17

καιρός

- καιρός, οῦ, ὁ - timp, clipă, moment, prilej

\sens nr. I.

- timp, vreme Lc 4, 13; In 5, 4; 1 Cor 7, 5; Ef 6, 18;

\sens nr. II.

- moment potrivit, prilej favorabil, ocazie Mt 24, 45; Mc 12, 2; Lc 12, 42; In 7, 6 și 8; Evr 11, 15

\sens nr. III.

- timp precis, perioadă determinată: a smochinelor Mc 11, 13;

\sens nr. IV.

- sens eshatologic: vremea sfârșitului, vremea (timpul) s-a apropiat Lc 21, 8

Καῖσαρ

- Καῖσαρ, αρος, ὁ - Cezar, cognomenul ginteii Iulia, apoi titlu al împăraților romani Mt 22, 17

Καισαρεία

- Καισαρεία, ας, ἡ -

\sens nr. I.

- Καισαρεία ἡ Φίλιππου, Cezareea lui Filip, la poalele Hermonului Mt 16, 13;
- \sens nr. II.
- Cezareea pe țărmul Mediteranei, la sud de Carmel FA 8, 40; 25, 1
- καίτοι
- καίτοι - conj.. + part.: deși, cu toate că Evr 4, 3
- καίτοιγε
- καίτοιγε - adv. totuși, cu toate acestea In 4, 2; FA 14, 17
- καίω
- καίω - aor. 1. ἔκαυσα, pas. viit. καυθήσομαι, aor. ἐκαύθην, perf. part. κεκαυμένος
- \sens nr. I.
- tr. a aprinde, a arde Mt 5, 15; Lc 12, 35; Evr 12, 18;
- \sens nr. II.
- pas. a arde In 15, 6; 1 Cor 13, 3; fig. (inima) Lc 24, 32
- κάκει
- κάκει = καὶ ἐκεῖ - și acolo Mc 1, 35; chiar (și) acolo Mc 1, 38; FA 17, 13
- κάκειθεν
- κάκειθεν = καὶ ἐκεῖθεν -
- \sens nr. I.
- local: și de acolo Mc 9, 30;
- \sens nr. II.
- temporal: și apoi FA 13, 21
- κάκεινος
- κάκεινος = καὶ ἐκεῖνος -
- \sens nr. I.
- și acela (depărtat) Lc 11, 7; chiar (și) acela 1 Cor 10, 6;
- \sens nr. II.
- și el, și el însuși (apropiat) Mt 15, 18; chiar el Mc 12, 4
- κακία
- κακία, ac, ἡ - stare morală proastă
- \sens nr. I.
- (sens pasiv) răutate, viciu FA 8, 22; 1 Cor 5, 8; 14, 20; Iac 1, 21;
- \sens nr. II.
- (sens activ) răutate Rm 1, 29; Ef 4, 31; Tit 3, 3; 1 Pt 2, 1;
- \sens nr. III.
- chin, pedeapsă, suferință, încercare Mt 6, 34
- κακοήθεια
- κακοήθεια, ac, ἡ - deprinderi rele, depravare, purtare rea, imorală Rm 1, 29
- κακολογέω
- κακολογέω -
- \sens nr. I.
- a vorbi de rău pe cineva, a spune ceva rău despre cineva, a bârbi Mc 9, 39; FA 19, 9;
- \sens nr. II.
- a blestema Mt 15, 4; Mc 7, 10

- κακοπάθεια
- κακοπάθεια, ac, ἡ - suferință cauzată de o tratare rea Iac 5, 10
- κακοπαθέω
- κακοπαθέω - aor. ἐκακοπάθησα, a suferi, a îndura o suferință, a fi în suferință 2 Tim 2, 3 și 9; 4, 5; Iac 5, 13
- κακοποιέω
- κακοποιέω - aor. 1. ἐκακοποίησα, a face rău Mc 3, 4; 3 In 1, 11
- κακοποιός
- κακοποιός, ὄν - (mai ales 1 Petru) cel care face rău, răufăcător, făcător de rele In 18, 30; 1 Pt 2, 12
- κακός
- κακός, ἡ, ὄν -
- \sens nr. I.
- rău: persoane Mt 21, 41; 24, 48; gânduri, sentimente, cugete Mc 7, 21; tovărășie, prietenie 1 Cor 15, 33; fapte, acțiuni Rm 13, 3; κακόν, οὐ, τό, răul Mc 15, 14; In 18, 23; Rm 7, 21; 13, 10; 1 Cor 13, 5; la pl. rele, vicii 1 Tim 6, 10;
- \sens nr. II.
- primejdios, periculos, dăunător, vătămător FA 28, 5; Tit 1, 12; Ap 16, 2; subst. τὸ κακόν, calamitate, nenorocire, flagel Iac 3, 8
- κακοῦργος
- κακοῦργος, ov - făcător de rele, răufăcător Lc 23, 32-33; 2 Tim 2, 9
- κακουχέω
- κακουχέω - numai la Evrei, a chinui, a zdrobi, a fi tratat în chip rău, pas. Evr 11, 37; 13, 3
- κακῶ
- κακῶ - viit. κακῶσω, aor. 1. ἐκάκωσα, pas. perf. inf. κεκακῶσθαι, a se purta rău cu cineva, a asupri + ac. FA 7, 6 și 19; 1 Pt 3, 13; a înrăi, a face rău pe cineva FA 14, 2
- κακῶς
- κακῶς - adv. rău
- \sens nr. I.
- sens fizic κακῶς ἔχειν a fi bolnav, a fi în suferință Mt 4, 24;
- \sens nr. II.
- sens moral: (a vorbi) rău In 18, 23; Iac 4, 3; κακῶς εἰπεῖν τινα, a vorbi de rău pe cineva FA 23, 5
- κάκωσις
- κάκωσις, εως, ἡ - viață demnă de plâns, suferință FA 7, 34
- καλάμη
- καλάμη, ης, ἡ - pai, tulpină de grâu 1 Cor 3, 12
- κάλαμος
- κάλαμος, ου, ὁ - trestie Mt 11, 7; Lc 7, 24; sceptru din trestie Mt 27, 29; pentru a mășura Ap 11, 1; pentru a scrie 3 In 1, 13
- καλέω

καλέω - viit. καλέσω, aor. ἐκάλεσα, perf. κέκληκα, pas. viit. κληθήσομαι, aor. ἐκλήθην, perf. κέκλημαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a da nume, a numi, a chema pe nume Lc 1, 59; 6, 46; 20, 44; pas. a fi numit Mt 2, 23; 23, 7;
 \sens nr. II.
 ◦ a invita, a chema la nuntă Mt 22, 3; In 2, 2; a convoca la tribunal FA 4, 18;
 \sens nr. III.
 ◦ fig. sens moral, a chema la 1 Cor 1, 9; 1 Tes 4, 7; 1 Tim 6, 12; 1 Pt 5, 10
 καλλιέλαιος
 καλλιέλαιος, ου, ή - măslin bun, cultivat Rm 11, 24
 καλλίων
 καλλίων, v. καλός
 καλοδιδάσκαλος, ον - învățător de bine, care dă sfaturi bune Tit 2, 3
 Καλοὶ
 Καλοὶ Λιμένες - Limanuri Bune, port în sudul Cretei FA 27, 8
 καλοποιέω
 καλοποιέω - a face ceea ce e bine, a săvârși binele 2 Tes 3, 13
 καλός
 καλός, ή, όν - frumos
 \sens nr. I.
 ◦ frumos, bun Mt 13, 48; Lc 6, 43; 21, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ fig. sens moral: bun, frumos, fapte bune Mt 5, 16; lucrare bună, acțiune bună Mc 14, 6; τὸ καλόν, binele Rm 7, 18 și 21; persoane: păstorul cel bun In 10, 11; bun ostaș al lui Hristos 2 Tim 2, 3;
 \sens nr. III.
 ◦ καλόν (ἐστιν) = este bine Lc 9, 33; 1 Cor 7, 26;
 \sens nr. IV.
 ◦ comp. καλλίων, mai frumos; κάλλιον, n. adv. FA 25, 10;
 \sens nr. V.
 ◦ superlativ κάλλιστος, η, ον cel mai frumos Mt 13, 48 (var.)
 κάλυμμα
 κάλυμμα, ατος, τό - (de la καλύπτω) văl, ceea ce ascunde 2 Cor 3, 13
 καλύπτω
 καλύπτω - aor. 1. ἐκάλυψα, pas. perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον, a acoperi Lc 8, 16; 23, 30; a înfășura, a învălui, a ascunde 2 Cor 4, 3; Iac 5, 20; 1 Pt 4, 8
 καλῶς
 καλῶς - adv. bine (în toate sensurile) Mc 7, 37; Lc 6, 48; Gal 4, 17; Evr 13, 18; καλῶς ποιεῖν, a face bine, a săvârși binele, a acționa cu dreptate Mt 12, 12; 1 Cor 7, 37; Iac 2, 8; καλῶς! interj. bine! Mc 12, 32; fie! Rm 11, 20
 κάμηλος
 κάμηλος, ου, ό, ή - cămilă Mt 3, 4
 κάμιλος

κάμιλος, ου, ό - cablu de corabie, variantă a lui κάμηλος la Mt 19, 24; Mc 10, 25; Lc 18, 25
 κάμινος
 κάμινος, ου, ό - cuprător, vâraia, dogoarea focului Mt 13, 42; Ap 1, 15
 καμμύω
 καμμύω - aor. 1. ἐκάμμυσα (de la καταμύω? μύω însemnând a se închide când este vorba de ochi) a închide ochii Mt 13, 15; FA 28, 27 (= Is. 6, 10)
 κάμνω
 κάμνω - aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα,
 \sens nr. I.
 ◦ a se obosi, a se osteni, a suferi Evr 12, 3; Ap 2, 3;
 \sens nr. II.
 ◦ a fi bolnav Iac 5, 15
 κάμπτω
 κάμπτω - viit. κάμψω, aor. 1. ἔκαμψα, a îndoii, a încovoia
 \sens nr. I.
 ◦ tr. a îndoii genunchiul înainte cuiva + dat. Rm 11, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ intr. a se încovoia, a se pleca înainte cuiva + dat. Rm 14, 11; Fil 2, 10
 κᾶν
 κᾶν - crază pentru καὶ ἂν + conj.
 \sens nr. I.
 ◦ și dacă In 8, 55; Iac 5, 15;
 \sens nr. II.
 ◦ chiar dacă Mt 21, 21; In 8, 14;
 \sens nr. III.
 ◦ măcar, cel puțin Mc 5, 28; FA 5, 15; 2 Cor 11, 16
 Κᾶνα
 Κᾶνα, ή - indecl. Cana, sat din Galileea In 2, 1 etc.
 Καναναῖος
 Καναναῖος, α, ον - din Cana, sau mai bine Cananeul sau mai bine din aramaicul Canean = zelotul Mt 10, 4; Mc 3, 18
 Κανανίτης
 Κανανίτης, ου, ό - bărbat din Cana, Cananitul Mt 10, 4
 Κανθάκη
 Κανθάκη, ης, ή - Candachia, regina Etiopiei FA 8, 27
 κανών
 κανών, όνος, ό - (corect: trestie) măsură, regulă, dreptar 2 Cor 10, 13 și 15-16
 Καπερναούμ
 Καπερναούμ, v. Καφαρναούμ
 καπηλεύω - (de la κάπηλος, ου, mic negustor) a face comerț, a trafica, a falsifica 2 Cor 2, 17
 καπνός
 καπνός, οῦ, ό - fum FA 2, 19; Ap 9, 2; 18, 9

Καπαδοκία

Καπαδοκία, ας, ή - Capadocia, provincie a Asiei Mici FA 2, 9; 1 Pt 1, 1

καρδία

καρδία, ας, ή - inimă; niciodată în sens propriu în N.T. unde, prin metaforă, indică sediul

\sens nr. I.

- poftelor fizice Lc 21, 34; FA 14, 17; Iac 5, 5;

\sens nr. II.

- voinței (dorințe, idei, cugetări, gânduri, proiecte, intenții) Mt 5, 8; 6, 21; 9, 4; Mc 7, 19; Lc 1, 51; 21, 14; In 13, 2; FA 5, 3; 7, 23; Rm 10, 9; 1 Cor 14, 25; Ef 6, 5; la pl. Mt 9, 4; Rm 2, 15; Gal 4, 6; opus gurii, buzelor, feței Mt 15, 8; 2 Cor 6, 11;

\sens nr. III.

- înțelegerii, priceperii Mt 13, 15; Mc 3, 5; In 12, 40; Rm 1, 21; 2 Cor 4, 6;

\sens nr. IV.

- simțului moral (simțului datoriei, binelui) FA 8, 21; 1 Cor 7, 37; 1 Tes 3, 13; Evr 3, 8; 10, 22;

\sens nr. V.

- sentimentelor (bucurie, tristețe, pasiuni) Lc 24, 32; Rm 1, 24; 9, 2; 2 Cor 7, 3; Fil 1, 7;

\sens nr. VI.

- sens figurat: centrul, adâncul Mt 12, 40

καρδιογνώστης

καρδιογνώστης, ου, ό - care cunoaște inimile FA 1, 24; 15, 8

καρπός

καρπός, οὔ, ό - rod

\sens nr. I.

- prop. Mt 21, 19; Mc 11, 14; Lc 6, 14; ποιεῖν καρπὸν a face rod Lc 3, 9; φέρειν καρπούς a face (a produce) roade Mt 7, 18;

\sens nr. II.

- (urmaș, descendență) Lc 1, 42; FA 2, 30;

\sens nr. III.

- roadă, rezultat, vlăstar, urmare In 15, 5; Rm 1, 13; Ef 5, 9; Evr 13, 15; Iac 3, 18

Κάρπος

Κάρπος, ου, ό - Carpus 2 Tim 4, 13

καρποφορέω

καρποφορέω - viit. καρποφορήσω, aor. 1. ἐκαρποφόρησα, a rodi, a aduce roade, sens prop. și fig. Mc 4, 28; Rm 7, 4

καρποφόρος

καρποφόρος, ον - roditor, fertil FA 14, 17

καρτερέω

καρτερέω - aor. 1. ἐκαρτέρησα, a ține piept, a rezista, a rămâne neclintit, a înfrunta Evr 11, 27

κάρφος

κάρφος, ους, τό - pai Mt 7, 3

κατά

κατά - prep. sens primar: de sus în jos; A. + gen.

\sens nr. I.

- sens local: în jos Mt 8, 32; FA 27, 14;

\sens nr. II.

- sensuri fig.: a) împotriva, contra Lc 23, 14; FA 6, 13; 21, 28; Rm 8, 33; Col 2, 14; b) pe, în formule de jurământ Mt 26, 63; Evr 6, 13 și 16; B. + ac.

\sens nr. I.

- sens local: pe întinderea, în, pe, în lungul, spre, aproape de, în fața, prin, în dreptul Lc 8, 39; 13, 22; FA 2, 10; 13, 1; 15, 23; 27, 7 și 12, de unde: ceea ce privește, cât privește, ceea ce se referă la Rm 1, 15; Ef 1, 15;

\sens nr. II.

- sens temporal: în timpul, pe vremea, în ziua FA 16, 25; Rm 9, 9; Evr 1, 10; 3, 8;

\sens nr. III.

- sens fig.: după Mt 23, 3; Lc 1, 18; Rm 8, 28; 11, 28; Ef 6, 5; mai rar: în vederea In 2, 6; 2 Cor 11, 21; Tit 1, 1;

\sens nr. IV.

- sens distributiv, din; în; (din cetate în cetate) (unul câte unul) Mc 14, 19; Lc 8, 1; 13, 22; In 8, 9; FA 5, 42; 15, 36; 1 Cor 14, 27. În compuși: a) de sus în jos; b) succesiune, urmare (distributiv); c) treaptă inferioară; d) realizare efectivă; e) ostilitate, condamnare, acuzare; f) peiorativ, grad inferior

καταβαίνω

καταβαίνω - imperf. κατέβαινον, viit. καταβήσομαι, aor. 2. κατέβην, imper. κατάβηθι și κατάβα, perf. καταβέβηκα, a coborî, de pe cruce Mt 27, 40; din munte Mc 9, 9; Lc 10, 30; la Antiohia FA 18, 22; din cer Ef 4, 10; foc Lc 9, 54; grindină Ap 16, 21

καταβάλλω

καταβάλλω - a arunca la pământ, a doborî (la pământ) 2 Cor 4, 9; med. a pune, a așeza, a stabili Evr 6, 1

καταβαρέω

καταβαρέω - a împovăra, a fi o povară pentru cineva + ac. 2 Cor 12, 16

καταβαρύνω

καταβαρύνω - a îngreui a Mc 14, 40

κατάβασις

κατάβασις, εως, ή - acțiunea de a coborî, de unde coborâre, pantă, coborâș Lc 19, 37

καταβιβάζω

καταβιβάζω - pas. viit. καταβιβασθήσομαι, a (se) coborî, a arunca de sus Mt 11, 23; Lc 10, 15

καταβολή

καταβολή, ης, ή - întemeiere, început Mt 13, 35; 25, 34; Lc 11, 50; Evr 4, 3; 11, 11; Ap 13, 8; întemeierea lumii In 17, 24; Ef 1, 4

καταβραβεύω

καταβραβεύω - a răpi recompensa, a smulge (biruința), a deposeda, a păgubi Col 2, 18

καταγγελεύς

καταγγελεύς, έως, ό - vestitor, predicator FA 17, 18
καταγγέλλω
καταγγέλλω - aor. 1. κατήγγειλα, perf. κατήγγελκα, pas. aor. 2. καταγγέλην, a vesti, a anuṣta, a predica FA 4, 2; 13, 5; 17, 3; Rm 1, 8; 1 Cor 11, 20; Fil 1, 17; Col 1, 28
καταγελάω
καταγελάω - aor. 1. κατεγέλασα, a-și bate joc de cineva + gen. Mt 9, 24
καταγινώσκω
καταγινώσκω - pas. perf. part. κατεγνωσμένος, a pronunṣa o pedeapsă, a condamna; pas. perf. a se afla în situaṣia de a fi condamnat, a fi vrednic de criticat, de mustrat Gal 2, 11
κατάγνυμι
κατάγνυμι - viit. κατέαξω, aor. 1. κατέαξα, pas. aor. 2. κατέαγην, a sparge, a zdrobi, a frânge Mt 12, 20; In 19, 31-32
καταγράφω
καταγράφω - imperf. κατέγραφον, a scrie, a desena, a trage linii In 8, 6
κατάγω
κατάγω - aor. 2. κατήγαγον, pas. aor. 1. κατήχθην, a aduce jos, a coborî pe cineva FA 9, 30; 23, 20; Rm 10, 6; a aduce la țärm, a trage (corabia) la țärm Lc 5, 11; a aborda, a acosta FA 27, 3; 28, 12
καταγωνίζομαι
καταγωνίζομαι - aor. 1. κατηγωνισάμην, a birui, a învinge, a supune Evr 11, 33
καταδέω
καταδέω - aor. 1. κατέδησα, a lega, a bandaja Lc 10, 34
κατάδηλος
κατάδηλος, ον - lămurit, clar, evident Evr 7, 15
καταδικάζω
καταδικάζω - aor. 1. κατέδικασα, a condamna, a osândi + ac. Mt 12, 7
κατάδικη
κατάδικη, ης, ή - condamna, osândire FA 25, 15
καταδιώκω
καταδιώκω - a urmări, a merge în căutarea cuiva + ac. Mc 1, 36
καταδουλόω
καταδουλόω - viit. καταδουλώσω, a robi, a subjuga, a supune 2 Cor 11, 20; Gal 2, 4
καταδυναστεύω
καταδυναστεύω - a asupri, a oprima + gen. FA 10, 38; Iac 2, 6
κατάθεμα
κατάθεμα, ατος, τό -
\sens nr. I.
◦ blestem, anatema;
\sens nr. II.
◦ poate depozit, rezervă, provizie ? (cf. κατατίθημι care în greaca antică înseamnă a pune în depozit, a îngrămădi, a strânge, a dobândi) Ap 22, 3
καταθεματίζω

καταθεματίζω - a blestema Mt 26, 11
καταισχύνω
καταισχύνω - pas. viit. 1. καταισχυνθήσομαι, aor. 1. κατησχύνθην, a necinsti, a face de rușine, a umili, a rușina 1 Cor 1, 27; 11, 14 și 22; abs. a încurca, a face confuz Rm 5, 5; pas. Rm 9, 33; 10, 11; 1 Pt 2, 6
κατακαίω
κατακαίω - viit. κατακαύσω, aor. 1. κατέκαυσα, pas. viit. 1. κατακαυθήσομαι, viit. 2. κατακαήσομαι, aor. 2. κατεκάην, a arde complet Mt 13, 30; Lc 3, 17; FA 19, 19; 1 Cor 3, 15; Evr 13, 11; Ap 8, 7
κατακαλύπτω
κατακαλύπτω - pas. perf. part. κατακεκαλυμμένος, med.-pas. a-și acoperi + ac. (capul) 1 Cor 11, 6-7
κατακαυχάομαι
κατακαυχάομαι - a se mândri, a se trufi Rm 11, 18; Iac 3, 14; a trata cu aroganță, a privi de sus + gen. Iac 2, 13
κατάκειμαι
κατάκειμαι - imperf. κατεκείμεν,
\sens nr. I.
◦ a sta culcat la masă, a șede la masă Mc 14, 3; Lc 5, 29; 1 Cor 8, 10;
\sens nr. II.
◦ a zăcea, a fi culcat, a fi bolnav Mc 1, 30; Lc 5, 25; FA 9, 33
κατακλάω
κατακλάω - aor. 1. κατέκλασα, a rupe, a frânge Mc 6, 41; Lc 9, 16
κατακλείω
κατακλείω - aor. κατέκλεισα, a închide Lc 3, 20; FA 26, 10
κατακληροδοτέω
κατακληροδοτέω - a împărṣi prin tragere la sorṣi FA 13, 19 (var.)
κατακληρονομέω
κατακληρονομέω - aor. 1. κατέκληρονόμησα, a împărṣi prin tragere la sorṣi FA 13, 19
κατακλίνω
κατακλίνω - aor. 1. κατέκλινα, pas. aor. κατεκλίθην
\sens nr. I.
◦ a se întinde (pentru masă), a lua loc la masă, a se așeza la masă Lc 9, 14;
\sens nr. II.
◦ pas. a se culca pentru a sta la masă, a se așeza la masă Lc 7, 36; 24, 30
κατακλύζω
κατακλύζω - pas. aor. 1. κατεκλύσθην, a scufunda într-o inundaṣie, a inunda 2 Pt 3, 6
κατακλυσμός
κατακλυσμός, οῦ, ό - inundaṣie, potop Mt 24, 38; Lc 17, 27; 2 Pt 2, 5
κατακολουθέω
κατακολουθέω - aor. 1. κατηκολούθησα, a însoṣi, a întovărăși, a urma pe cineva + dat. Lc 23, 55; FA 16, 17
κατακόπτω
κατακόπτω - imperf. κατέκοπτον, a lovi, a răni Mc 5, 5

κατακρημνίζω
κατακρημνίζω - aor. 1. κατεκρήμνισα, a arunca de pe zidurile cetății Lc 4, 29
κατάκριμα
κατάκριμα, ατος, τό - osândă, osândire, condamna Rm 5, 16
κατακρίνω
κατακρίνω - aor. 1. κατέκρινα, pas. aor. 1 κατεκρίθην, + ac. a osândi pe cineva Mt 27, 3; Mc 10, 33; Rm 8, 3; 1 Cor 11, 32
κατάκρισις
κατάκρισις, εως, ή - acțiunea de a condamna, de a osândi, condamna, osândire, osândă 2 Cor 3, 9; 7, 3
κατακυριεύω
κατακυριεύω - aor. 1. κατεκυρίευσα, pas. aor. 1 κατεκυριεύθην,
\sens nr. I.
◦ a se face stăpân, a aduce în puterea sa, a birui, a pune sub jug + gen. FA 19, 16;
\sens nr. II.
◦ a fi stăpânul cuiva, a domni peste + gen. Mt 20, 25; 1 Pt 5, 3
καταλαλέω
καταλαλέω - a grăi de rău, a bârfi + gen. Iac 4, 11; 1 Pt 2, 12
καταλαλιά
καταλαλιά, ᾶς, ή - clevetire, bârfă 2 Cor 12, 20; 1 Pt 2, 1
κατάλαλος
κατάλαλος, ον - grăitor de rău, bârfitor Rm 1, 30
καταλαμβάνω
καταλαμβάνω - aor. 2. κατέλαβον, perf. κατείληφα, med. aor. 2. κατελαβόμην,
\sens nr. I.
◦ act. a pune mâna pe, a dobândi, a obține, a lua Rm 9, 30; 1 Cor 9, 24; Fil 3, 12-13;
\sens nr. II.
◦ a surprinde, a prinde, a apuca Mc 9, 18; In 8, 3; 1 Tes 5, 4; med. a înțelege Ef 3, 18
καταλέγω
καταλέγω - a înscrie pe o listă 1 Tim 5, 9
κατάλειμμα
κατάλειμμα, ατος, τό - rămășiță Rm 9, 27
καταλείπω
καταλείπω - aor. 1. κατέλειψα, aor. 2. κατέλιπον, pas. aor. κατελείφθην, perf. part. καταλειμμένος, a lăsa Mt 19, 5; In 8, 9; FA 24, 27; Rm 11, 4; de unde a lăsa un loc, a părăsi Mt 4, 13; Evr 11, 27; a abandona, a părăsi Mc 14, 52; la pas. a dăinuī, a subzista, a rămâne valabil Evr 4, 1
καταλιθάζω
καταλιθάζω - a lapida, a ucide cu pietre Lc 20, 6
καταλλαγή
καταλλαγή, ῆς, ή - (numai la Sf. Pavel) împăcare Rm 11, 15; 2 Cor 5, 18
καταλλάσσω

καταλλάσσω - part. aor. -αλλάξας, pas. aor. 2 -ηλλάγην, act. a împăca pe cineva cu cineva τινά τινι 2 Cor 5, 18-19; pas. a fi împăcat, a se împăca Rm 5, 10; 1 Cor 7, 11
κατάλοιπος
κατάλοιπος, ον - ceea ce rămâne, restul de FA 15, 17
κατάλυμα
κατάλυμα, ατος, τό - loc pentru popas, casă de oaspeți, han Lc 2, 7; sală în care se servește mâncarea, odaie de oaspeți Mc 14, 14
καταλύω
καταλύω - aor. κατέλυσα, pas. aor. 1 κατελύθην,
\sens nr. I.
◦ a distruge, a dărâma Mt 24, 2; Mc 14, 58; fig. a distruge, a anula, a abroga, a nimici, a strica (o lege etc.) Mt 5, 17; FA 5, 38; Rm 14, 20; 2 Cor 5, 1; Gal 2, 18;
\sens nr. II.
◦ intr. a deshăma, de unde a face o oprire, a poposi, a găsi o locuință, o gazdă Lc 9, 12; 19, 7
καταμανθάνω
καταμανθάνω - aor. 2. κατέμαθον, a studia de aproape, a observa, a cerceta, a lua seama Mt 6, 28
καταμαρτυρέω
καταμαρτυρέω - a mărturisi ceva împotriva cuiva: τι τινός Mt 26, 62; Mc 14, 60
καταμένω
καταμένω - viit. καταμενῶ, a locui în mod obișnuit, a sta (într-un loc) FA 1, 13
καταμόνας
καταμόνας - sau κατά μόνας (subînteles χώρας) la o parte de, departe de (multime), singur Mc 4, 10; Lc 9, 18
κατανάθεμα
κατανάθεμα, ατος = κατάθεμα, ατος, τό - Ap 22, 3
καταναθεματίζω
καταναθεματίζω = καταθεματίζω - var. Mt 26, 74
καταναλίσκω
καταναλίσκω - a mistui, a distruge, a arde Evr 12, 29
καταναρκάω
καταναρκάω - aor. 1. κατενάρκησα, a anestezia, a paraliza, de unde
\sens nr. I.
◦ a adormi, a ameți cu vorbe 2 Cor 11, 9;
\sens nr. II.
◦ a apăsa pe, a fi o povară (pentru cineva) 2 Cor 12, 13-14
κατανεύω
κατανεύω - aor. 1. κατένευσα, a face semn (cu capul) + inf. Lc 5, 7
κατανοέω
κατανοέω - aor. 1. κατενόησα, a zări, a băga de seamă FA 27, 39; a cerceta, a observa, a privi, a se uita la Lc 12, 27; Rm 4, 19; a se gândi, a lua aminte la, a lua seama la Evr 3, 1; 10, 24; Iac 1, 23

καταντάω
καταντάω - aor. κατήντησα, perf. κατήντηκα
\sens nr. I.
◦ a sosi FA 16, 1; 18, 19;
\sens nr. II.
◦ fig. a ajunge la 1 Cor 14, 36; Ef 4, 13; Fil 3, 11
κατάνυξις
κατάνυξις, εως, ή - (cf. urm.) întepătură, pișcătură, sentiment sfâșietor, durere, de unde stupoare, toropeală, împietrire (?) Rm 11, 8
κατανύσσω
κατανύσσω - , pas. aor. 2 κατενύγην, pas. a fi pătruns de durere, a fi străpuns de durere FA 2, 37
καταξιώω
καταξιώω - , pas. aor. 1 κατηξιώθην, a considera (judeca, socoti) pe cineva vrednic de ceva τινά πινος, 2 Tes 1, 5; τινα + inf. Lc 20, 35; FA 5, 41
καταπατέω
καταπατέω - aor. 1. κατεπάτησα, pas. aor. κατεπατήθην, a călca în picioare Mt 5, 13; fig. a batjocori Evr 10, 29
κατάπαυσις
κατάπαυσις, εως, ή -
\sens nr. I.
◦ odihnă FA 7, 49;
\sens nr. II.
◦ loc de odihnă (idee a unirii cu Dumnezeu după
\sens nr. V.
◦ T.) Evr 3, 11
καταπαύω
καταπαύω - aor. 1. κατέπαυσα,
\sens nr. I.
◦ a potoli, a calma, a pune capăt, a face să înceteze τοῦ μή + inf. FA 14, 18;
\sens nr. II.
◦ a da odihnă cuiva, a face pe cineva să se odihnească Evr 4, 8;
\sens nr. III.
◦ intr. a se odihni Evr 4, 4 și 10
καταπέτασμα
καταπέτασμα, ατος, τό - (cf. πετάννυμι: a desfășura) perdea, văl, voal, covorul care despărțea în templu sfânta de sfânta sfintelor Mt 27, 51; Evr 6, 19
καταπίνω
καταπίνω - aor. 2. κατέπιον, pas. aor. κατεπόθην, a înghiți Mt 23, 24; 1 Pt 5, 8; Ap 12, 16
καταπίπτω
καταπίπτω - aor. 2. -έπεσεν, a cădea brusc, deodată Lc 8, 6; FA 26, 14; 28, 6
καταπλέω
καταπλέω - aor. κατέπλευσα, a naviga (spre țăr) Lc 8, 26

καταπονέω
καταπονέω - doar pas. prez. part. a umili, a zdrobi, a asupri, a oprima, a trata cu asprime, a chinui FA 7, 24; 2 Pt 2, 7
καταποντίζω
καταποντίζω - pas. aor. κατεποντίσθην, la pas. a se scufunda în mare Mt 14, 30; 18, 6
κατάρα
κατάρα, ας, ή - blestem Evr 6, 8; Iac 3, 10
καταράομαι
καταράομαι - aor. 1. κατηρασάμην, a blestema; abs. Rm 12, 14; + ac. Mt 5, 44; Lc 6, 28; pas. perf. part. κατηραμένος, blestemat Mt 25, 41
καταργέω
καταργέω - aor. 1. κατήργησα, perf. κατήργηκα, pas. aor. 1 κατηργήθην, perf. κατήρημαι,
\sens nr. I.
◦ a ocupa în zadar (fără folos) locul Lc 13, 7;
\sens nr. II.
◦ a anula, a aboli, a nimici, a strica, a desființa Rm 3, 3; 4, 14; 1 Cor 1, 28; Ef 2, 15;
\sens nr. III.
◦ a face să dispară, a lepăda, a desființa 1 Cor 13, 11; 15, 26; 2 Cor 3, 14;
\sens nr. IV.
◦ pas. a fi dezlegat de o obligație Rm 7, 2
καταριθμέω
καταριθμέω - pas. perf. part. κατηριθμημένος, la pas. a fi pus în numărul, la perf. a fi socotit (numărat) printre, év + dat. FA 1, 17
καταρτίζω
καταρτίζω - aor. κατήρτισα, med. aor. 1. κατηρτισάμην, pas. perf. κατήρτισμαι,
\sens nr. I.
◦ a pune în ordine, a aranja, a desăvârși 2 Cor 13, 11; a completa, a fi unit, a forma un întreg, a împlini, a pregăti Lc 6, 40; 1 Cor 1, 10; 1 Tes 3, 10; Evr 13, 21;
\sens nr. II.
◦ a pune în ordine, de unde a organiza, a crea, a întemeia Rm 9, 22; Evr 11, 3
κατάρτισις
κατάρτισις, εως, ή - împlinire, desăvârșire 2 Cor 13, 9
καταρτισμός
καταρτισμός, οῦ, ὀ - același sens ca precedentul Ef 4, 12
κατασειώω
κατασειώω - aor. 1. κατέσεισα, a face semn FA 12, 17
κατασκάπτω
κατασκάπτω - aor. -έσκαψα, pas. perf. part. κατεσκαμμένος, a dezgropa, de unde a dărâma din temelie, a surpa, a distrage FA 15, 16; Rm 11, 3
κατασκευάζω
κατασκευάζω - aor. κατεσκεύασα, pas. perf. part. κατεσκευασμένος
\sens nr. I.

◦ a pregăti Mc 1, 2; Lc 1, 17;
 \sens nr. II.
 ◦ a zidi, a construi, a înălța Evr 3, 3; 9, 2; 11, 7; 1 Pt 3, 20
 κατασκηνώ
 κατασκηνώ - inf. κατασκηνοῖν, aor. 1. κατεσκήνωσα, a ridica un cort, de unde a locui, a se odihni, a-și face cuib Mt 13, 32; Mc 4, 32; FA 2, 26
 κατασκήνωσις
 κατασκήνωσις, εως, ἡ - locuință, sălaș, cuib Mt 8, 20
 κατασκιάζω
 κατασκιάζω - a acoperi cu umbra sa, a umbri Evr 9, 5
 κατασκοπέω
 κατασκοπέω - aor. 1. κατεσκόπησα, a iscodi, a spiona Gal 2, 4
 κατάσκοπος
 κατάσκοπος, ου, ὁ - iscodă, cercetaș, spion Evr 11, 31
 κατασοφίζομαι
 κατασοφίζομαι - aor. 1. κατεσοφισάμην, a se folosi de înșelătorie, a se purta ca un viclean FA 7, 19
 καταστέλλω
 καταστέλλω - aor. κατέσειλα, pas. perf. κατέσταλμαι, a potoli, a liniști, a calma FA 19, 35
 κατάσταση
 κατάσταση, ατος, τό - ținută, aspect, înfățișare, fel de viață, maniere Tit 2, 3
 καταστολή
 καταστολή, ἥς, ἡ - îmbrăcămintă, ținută vestimentară 1 Tim 2, 9
 καταστρέφω
 καταστρέφω - aor. κατέστρεψα, pas. perf. part. κατεστραμμένος, a răsturna Mt 21, 12; τὰ κατεστραμμένα, pas. perf. part. = ruinele FA 15, 16
 καταστρηνιάω
 καταστρηνιάω - aor. κατεστρηνιάσα, a arde de dorință împotriva, a se înflăcăra de dorință împotriva cuiva, a se opune prin dorință cuiva + gen. 1 Tim 5, 11
 καταστροφή
 καταστροφή, ἥς, ἡ - surpare, dărâmare, ruină, distrugere 2 Tim 2, 14; 2 Pt 2, 6
 καταστρώννυμι
 καταστρώννυμι - pas. aor. 1. κατεστρώθην, a culca la pământ, a doborî, a nimici, a ucide 1 Cor 10, 5
 κατασύρω
 κατασύρω - a târî cu forța Lc 12, 58
 κατασφάζω
 κατασφάζω - a tăia beregat, a omorî Lc 19, 27
 κατασφραγίζω
 κατασφραγίζω - pas. perf. part. κατεσφραγισμένος, a pecetlui, a sigila Ap 5, 1
 κατάσχεσις
 κατάσχεσις, εως, ἡ - stăpânire (a unui loc) FA 7, 5 și 45
 κατατίθημι

κατατίθημι - aor. κατέθηκα, med. aor. 2. κατεθέμην, a pune (într-un mormânt) Mc 15, 16; med. καταθέσθαι χάριν τινί, a fi pe plac cuiva, a face plăcere cuiva FA 24, 27; 25, 9
 κατατομή
 κατατομή, ἥς, ἡ - tăietură, amputare, incizie (joc de cuvinte cu περιτομή, circumcizie, pentru a indica o circumcizie într-adevăr fără valoare pentru alianța cu Dumnezeu) Fil 3, 2
 κατατοξεύω
 κατατοξεύω - pas. viit. κατατοξευθήσομαι, a ucide cu săgeți Evr 12, 20
 κατατρέχω
 κατατρέχω - aor. 2. κατέδραμον, a alerga, ἐπί + ac. FA 21, 32
 καταφέρω
 καταφέρω - aor. κατήνεγκα, pas. aor. κατηνέχθην, (numai în FA) a aduce, a aduce împotriva cuiva: un vot FA 26, 10; învinuiri, acuzații FA 25, 7; pas. a fi îngreuiat, apăsat (de somn) FA 20, 9 (de două ori)
 καταφεύγω
 καταφεύγω - aor. 2. κατέφυγον, a fugi, a căuta scăpare FA 14, 6; Evr 6, 18
 καταφθείρω
 καταφθείρω - pas. aor. 2. κατεφθάρην, perf. part. κατεφθαρμένος, a distruge, a strica, a corupe, pas. a fi stricat, corupt 2 Tim 3, 8; a fi nimicit 2 Pt 2, 12
 καταφιλέω
 καταφιλέω - aor. 1. κατεφίλησα, a săruta (în semn de salut) Mt 26, 49; Lc 15, 20
 καταφρονέω
 καταφρονέω - aor. 1. κατεφρόνησα, a disprețui + gen. Mt 6, 24; Rm 2, 4; 1 Tim 4, 12; a nesocoti, a socoti fără valoare Evr 12, 2
 καταφρονητής
 καταφρονητής, οῦ, ὁ - cel care disprețuieste, disprețuitor, defăimător, ponegrior FA 13, 41
 καταχέω
 καταχέω - aor. 1. κατέχεα, a vărsa Mt 26, 7; Mc 14, 3
 καταχθόνιος
 καταχθόνιος, ον - subpământean; subst. ființele de jos, subpământene, infernale Fil 2, 10
 καταχράσομαι
 καταχράσομαι - aor. 1. κατεχρησάμην, a se folosi de 1 Cor 7, 31; 9, 18
 καταψύχω
 καταψύχω - aor. 1. κατέψυξα, a răcori Lc 16, 24
 κατείδωλος
 κατείδωλος, ον - plin de idoli FA 17, 16
 κατέναντι
 κατέναντι - adv. în față, înainte Lc 19, 30; prep. + gen.
 \sens nr. I.
 ◦ în față, înainte Mc 11, 2;
 \sens nr. II.

- fig. înaintea, în fața, în prezența Rm 4, 17
- κατενώπιον
- κατενώπιον - adv. devenit locuțiune prep. + gen. în fața, înaintea 2 Cor 2, 17; Ef 1, 4; Col 1, 22; Iuda 1, 24
- κατεξουσιάζω
- κατεξουσιάζω - a-și exercita puterea, a stăpâni Mt 20, 25
- κατεργάζομαι
- κατεργάζομαι - med. aor. 1. κατεργασάμην, pas. aor. 1. κατεργάσθην, perf. inf., κατεργάσθαι
- \sens nr. I.
- a săvârși, a face, a împlini, a termina Rm 7, 15 și 17; 1 Cor 5, 3; 2 Cor 12, 12; 1 Pt 4, 3;
- \sens nr. II.
- a produce, a naște, a crea, a pricinui, a lucra Rm 4, 15; 7, 8; 2 Cor 4, 17; 7, 10; a folosi Ef 6, 13
- κατέρχομαι
- κατέρχομαι - aor. 2. κατήλθον sau -ἦλθα, a coborî, a veni de sus, prop. și fig. Lc 9, 37; FA 15, 1; 21, 10; Iac 3, 15
- κατεσθίω
- κατεσθίω - sau -έσθω, viit. καταφάγομαι sau κατέδομαι, aor. 2. κατέφαγον, a mânca Mt 13, 4; Ap 10, 9; 11, 5; 12, 4; fig. Lc 15, 30; Mc 12, 40; 2 Cor 11, 20
- κατευθύνω
- κατευθύνω - aor. 1. κατεύθυνα, a îndrepta Lc 1, 79; 1 Tes 3, 11; 2 Tes 3, 5
- κατευλογέω
- κατευλογέω - a binecuvânta Mc 10, 16
- κατεφίστημι
- κατεφίστημι - aor. 2. κατεπέστην, intr. a se răscula, a se ridica împotriva + dat. FA 18, 12
- κατέχω
- κατέχω - imperf. κατεῖχον, aor. 2 κατέσχον, tr.
- \sens nr. I.
- a păstra, a ține cu tărie Lc 8, 15; 1 Cor 15, 2;
- \sens nr. II.
- a opri, a împiedica, a reține, a înfrâna 2 Tes 2, 6; a reține lângă sine, a păstra Lc 4, 42; Filim 1, 13, III. a stăpâni, a deține, a ocupa 2 Cor 6, 10; Lc 14, 9; a păstra temeinic Evr 3, 14;
- \sens nr. IV.
- a acapara, a pune mâna pe, a pune stăpânire, de unde a se face stăpân, a face rob Rm 1, 18; la pas. a fi legat de Rm 7, 6;
- \sens nr. V.
- intr. a se îndrepta către, spre FA 27, 40
- κατηγορέω

- κατηγορέω - viit. κατηγορήσω, aor. 1 κατηγορήσα, a vorbi împotriva, a acuza pe cineva, πινος; pe cineva de ceva, πινός τι; Mt 12, 10; Mc 3, 2; In 5, 45; 8, 6; FA 28, 19; Rm 2, 15
- κατηγορία
- κατηγορία, ac, η - învinuire, vină, acuzație Lc 6, 7; In 18, 29
- κατήγορος
- κατήγορος, ου, ό - pârâș, acuzator In 8, 10; FA 23, 30
- κατήγωρ
- κατήγωρ, ορος, ό - pârâș, acuzator Ap 12, 10
- κατήφεια
- κατήφεια, ac, η - întristare, tristețe, jale, durere Iac 4, 9
- κατηχέω
- κατηχέω - aor. κατήχησα, pas. aor. 1 κατηχήθην, perf. κατήχημαι, a răsună, de unde a transmite, de unde a învăța (pe cineva) 1 Cor 14, 19; Gal 6, 6; pas. part. κατηχούμενος, cel care primește învățatură, catehumen, + ac. lucrului învățat Gal 6, 6; cf. FA 18, 25
- κατιώω
- κατιώω - a rugini, la pas. perf. κατίωμαι, a fi ruginit Iac 5, 3
- κατισχύω
- κατισχύω - viit. κατισχύσω, aor. 1 κατίσχυσα, a birui + gen. Mt 16, 18; Lc 23, 23
- κατοικέω
- κατοικέω - aor. κατώκησα
- \sens nr. I.
- intr. a locui într-un loc, έν τι, FA 7, 2; Evr 11, 9; Ap 13, 12; έλθών κατοικείν εις + ac. a veni să locuiască la Mt 2, 23; fig. Mt 12, 45; Ef 3, 17; Col 2, 9;
- \sens nr. II.
- tr. a locui Mt 23, 21; Lc 13, 4; FA 2, 14
- κατοίκησις
- κατοίκησις, εως, η - locuință Mc 5, 3
- κατοικητήριον
- κατοικητήριον, ου, τό - casă, locaș, locuință Ef 2, 22; Ap 18, 2
- κατοικία
- κατοικία, ac, η - casă, locuință FA 17, 26
- κατοικίζω
- κατοικίζω - aor. 1 κατώκισα, a locui, a sălășlui Iac 4, 5
- κατοπτρίζω
- κατοπτρίζω - (de la κάτοπτρον) oglindă; cf. όψομαι de la όράω) med. a privi ca în oglindă, a cerceta, a iscodi 2 Cor 3, 18
- κατόρθωμα
- κατόρθωμα, ατος, τό - reformă fericită, îndreptare, politică bună FA 24, 2
- κάτω
- κάτω - adv.
- \sens nr. I.
- jos Mc 14, 66; FA 2, 19;

\sens nr. II.

◦ în jos, jos Mt 4, 6; Mc 15, 38; Lc 4, 9

κατώτερος

κατώτερος, a, ov - inferior, din lumea de jos, din Hades Ef 4, 9

Καῦδα

Καῦδα - v. Κλαύδα

καῦμα, ατος, τό - arșiță, căldură Ap 7, 16; 16, 9

καυματίζω

καυματίζω - aor. ἐκαυμάτισα, pas. aor. ἐκαυματίσθην, a arde Ap 16, 8; pas. Mt 13, 6; Mc 4, 6

καῦσις

καῦσις, εως, ἡ - acțiunea de a arde, foc Evr 6, 8

καυσόω

καυσόω - a aprinde, a incendia, a arde 2 Pt 3, 10

καυστηριάζω

καυστηριάζω - pas. perf. part. κεκαυστηριασμένος, a marca cu fierul roșu, a înfiera 1 Tim 4, 2

καύσων

καύσων, ωνος, ό - arșița soarelui, căldura Mt 20, 12; Iac 1, 11

καυτηριάζω

καυτηριάζω - v. καυστηριάζω

καυχάομαι - aor. 1. ἐκαυχῆσάμην, perf. κεκαύχημαι, doar la Pavel și Iac 4, 16, I. intr. a se lăuda, a-și face titlu de glorie din, a pune încrederea omenească în (sens bun sau rău), ἐν + dat., περί + gen., ὑπέρ + gen., ἐπί + dat. Rm 2, 17; 1 Cor 1, 31; 2 Cor 10, 17; Gal 6, 13;

\sens nr. II.

◦ tr. 2 Cor 11, 30

καύχημα

καύχημα, ατος, τό - doar la Sf. Pavel, subiect de mândrie, de îngâmfare, de lăudăroșenie, titlu de glorie, laudă, slavă, întâmplare din care se trage o încredere excesivă Rm 4, 2; 1 Cor 9, 15-16; 2 Cor 1, 14; 9, 3

καύχῆσις

καύχῆσις, εως, ἡ - doar la Pavel și Iacov, slavă deșartă, acțiunea de a se lăuda, laudă Rm 3, 27; 15, 17; 1 Cor 15, 31; 2 Cor 11, 10; Iac 4, 16

Καφαρναούμ

Καφαρναούμ - (Kepharnahum: satul odihnei?) sau Καπερναούμ, o mică localitate pe malul lacului Ghenizaret Mt 4, 13; Mc 2, 1; Lc 4, 23; In 4, 46

Κεγχρεαί

Κεγχρεαί, ὦν - Chenchrea, port la răsărit de Corint FA 18, 18; Rm 16, 1

κέδρος

κέδρος, ου, ἡ - cedru In 18, 1 (var.)

Κεδρών

Κεδρών, ό - „negru”, Kedron, pârau în apropierea Ierusalimului; se varsă în Marea Moartă In 18, 1

κεῖμαι

κεῖμαι -

\sens nr. I.

◦ a fi culcat, întins Lc 2, 12; 23, 53; In 20, 12;

\sens nr. II.

◦ a fi pus, a fi așezat, a se afla (într-un astfel de loc) Mt 3, 10; 5, 14; In 2, 6; 20, 6-7; a exista, a se afla 1 Cor 3, 11; 2 Cor 3, 15; 1 Tim 1, 9;

\sens nr. III.

◦ fig. a fi plasat, situat, pus 1 In 5, 19; a fi stabilit, a fi pus, cu ideea de scop Lc 2, 34; Fil 1, 16

κειρία

κειρία, ας, ἡ - bentiță, fâșie de pânză In 11, 44

κείρω

κείρω - aor. 1. ἔκειρα, med. aor. 1. ἐκειράμην, a tunde, a rade, med. a se tunde, a se rade FA 8, 32; 18, 18; 1 Cor 11, 6

κέλευσμα

κέλευσμα, ατος, τό - ordin, semnal (la origine, semnalul dat de șeful vășlașilor pentru a marca ritmul) 1 Tes 4, 16

κελεύω

κελεύω - aor. 1. ἐκέλευσα, a porunci cuiva + ac. persoanei și inf. Mt 14, 28; Lc 18, 40; FA 4, 15; 8, 38; 21, 34; 22, 24

κενοδοξία

κενοδοξία, ας, ἡ - slavă deșartă, mărire deșartă Fil 2, 3

κενόδοξος

κενόδοξος, ov - doritor (iubit, plin) de slavă deșartă Gal 5, 26

κενός

κενός, ἡ, ov - gol, prop. și fig. zadarnic, fără conținut Mc 12, 3; 1 Cor 15, 10 și 58; Ef 5, 6; 1 Tes 2, 1; Iac 2, 20

κενοφωνία

κενοφωνία, ας, ἡ - vorbărie deșartă, vorbărie goală, discuție fără rost 1 Tim 6, 20; 2 Tim 2, 16

κενόω

κενόω - aor. 1. ἐκένωσα, pas. aor. 1 ἐκενώθην, perf. κεκένωμαι, a goli, a deșerta, a zădărnici, a nimici Fil 2, 7 (pentru a vorbi de chenoza lui Hristos); 1 Cor 9, 15; 2 Cor 9, 3

κέντρον

κέντρον, ου, τό - ac, bold, înțepătură (a animalelor) 1 Cor 15, 55; țepușă, unealtă pentru a îndemna animalele FA 26, 14

κεντυρίων

κεντυρίων, ωνος, ό - centurion, sutas Mc 15, 39

κενώς

κενώς - adv. zadarnic, în zadar, în van, în deșert Iac 4, 5

κεραία

κεραία, ας, ἡ - cratiță, liniuță, cirtă (cum este aceea a lui iota scris) Mt 5, 18

κεραμεύς
 κεραμεύς, έως, ό - olar Mt 27, 7; Rm 9, 21
 κεραμικός
 κεραμικός, ή, όν - de pământ ars, de olărie Ap 2, 27
 κέραμιον
 κέραμιον, ου, τό - vas de pământ, urciur Mc 14, 13; Lc 22, 10
 κέραμος
 κέραμος, ου, ό - argilă, de unde țiglă sau strat de argilă folosit ca acoperiș plat, cărămidă Lc 5, 19
 κέραννυμι
 κέραννυμι - aor. 1. έκέρασα, pas. perf. κεκέρασμαι, a amesteca, de unde a turna pentru a bea Ap 14, 10; 18, 6
 κέρας
 κέρας, ατος, τό - corn
 \sens nr. I.
 ◦ prop. Ap 5, 6; 12, 3; 13, 1; al jertfelnicului (altarului) Ap 9, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ fig. simbolul puterii, cornul mântuirii = Mesia Lc 1, 69
 κέρατιον
 κέρατιον, ου, τό - (de la κέρας) roșcovă, fructul roșcovului, în formă de mic corn Lc 15, 16
 κερδαίνω
 κερδαίνω - sau κερδάω, viit. κερδήσω, aor. 1. έκέρδησα și έκέρδανα, pas. viit. 1. κερδηθήσονται
 \sens nr. I.
 ◦ a câștiga Mt 25, 16; Mc 8, 36; Lc 9, 25; 1 Cor 9, 19-22; 1 Pt 3, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ a scuti, a evita FA 27, 21
 κέρδος
 κέρδος, ους, τό - câștig Fil 1, 21; 3, 7; Tit 1, 11
 κέρμα
 κέρμα, ατος, τό - monedă In 2, 15
 κερματιστής
 κερματιστής, οὔ, ό - schimbător de bani, zaraf In 2, 14
 κεφάλαιον
 κεφάλαιον, ου, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ punct important, lucru de căpetenie Evr 8, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ capital, sumă importantă, cheltuială mare FA 22, 28
 κεφαλαίω
 κεφαλαίω - sau κεφαλιώ, a lovi în cap Mc 12, 4
 κεφαλή

κεφαλή, ής, ή - cap, prop. Mt 5, 36; Mc 14, 3; Lc 7, 46; fig. cap, căpetenie, conducător: vorbind de Hristos Col 1, 18; Ef 1, 22; 4, 15; vorbind despre om: 1 Cor 11, 3; Ef 5, 23; pentru a arăta o piatră: capul unghiului, piatra din unghi Mt 21, 42; Mc 12, 10; Lc 20, 17
 κεφαλίς
 κεφαλίς, ίδος, ή - carte sub formă de sul Evr 10, 7
 κημόω
 κημόω - viit. κημώσω, a pune botniță (cu un coș) 1 Cor 9, 9
 κήνσος
 κήνσος, ου, ό - cens, tribut; + δίδοναι = a plăti birul, dajdia, impozitul Mt 22, 17; + λαμβάνειν = a percepe (a lua, a strânge) dajdia, birul, impozitul Mt 17, 25
 κήπος
 κήπος, ου, ό - grădină Lc 13, 19
 κηπουρός
 κηπουρός, οὔ, ό - grădinar In 20, 15
 κηρίον
 κηρίον, ου, τό - fagure de miere Lc 24, 42
 κήρυγμα
 κήρυγμα, ατος, τό - propovăduire, predică, vestire Mt 12, 41; Rm 16, 25; 1 Cor 1, 21; 2 Tim 4, 17
 κήρυξ
 κήρυξ, υκος, ό - predicator, propovăduitor, crainic, vestitor 1 Tim 2, 7; 2 Tim 1, 11; 2 Pt 2, 5
 κηρύσσω
 κηρύσσω - viit. κηρύξω, aor. 1 έκήρυξα, pas. aor. 1 έκηρύχθην, a vesti Mc 5, 20; 7, 36; Ap 5, 2; a predica, a propovădui Mt 4, 23; 24, 14; Mc 1, 7; Lc 8, 1; Rm 10, 8; 2 Cor 1, 19; Fil 1, 15
 κήτος
 κήτος, ους, τό - monstru marin, pește mare, chit Mt 12, 40
 Κηφᾶς
 Κηφᾶς, ᾶ, ό - din ebr. Kephah, stâncă; Kephah (Chefa) porecla apostolului Petru 1 Cor 1, 12
 κιβωτός
 κιβωτός, οὔ, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ cufăr, ladă, de unde arca legământului, chivotul legământului, chivotul Legii Evr 9, 4; Ap 11, 19;
 \sens nr. II.
 ◦ arca (corabia) lui Noe Mt 24, 38; Lc 17, 27; Evr 11, 7
 κιθάρα
 κιθάρα, ας, ή - chitară, instrument asemănător kinorului iudaic 1 Cor 14, 7; Ap 5, 8; 14, 2
 κιθαρίζω
 κιθαρίζω - a cânta la chitară 1 Cor 14, 7; Ap 14, 2

κιθαρωδός
 κιθαρωδός, οὔ, ὁ - cântăreț la chitară, chitarist, citared Ap 14, 2
 Κιλικία
 Κιλικία, ας, ἡ - Cilicia (capitala era Tars) FA 6, 9; 15, 23; Gal 1, 21
 κινδυνεύω
 κινδυνεύω - imperf. ἐκινδύνεον, a fi în primejdie Lc 8, 23; FA 19, 27; 1 Cor 15, 30
 κίνδυνος
 κίνδυνος, ου, ὁ - primejdie, pericol Rm 8, 35; 2 Cor 11, 26
 κινέω
 κινέω - aor. 1. ἐκίνησα, pas. aor. ἐκινήθην, a mișca
 \sens nr. I.
 ◦ a pune în mișcare, a deplasa Mt 23, 4; Ap 2, 5; pas. a se mișca FA 17, 28;
 \sens nr. II.
 ◦ a da din cap, a clătina capul Mt 27, 39; Mc 15, 29;
 \sens nr. III.
 ◦ fig. a (se) răscula, a (se) ridica, a (se) stârni FA 21, 30
 κίνησις
 κίνησις, εως, ἡ - mișcare, învolburare (a apei) tulburare (a apei) In 5, 3
 κιννάμωμον
 κιννάμωμον, ου, τό - scortişoară Ap 18, 13
 Κίς
 Κίς - indecl. Chiș, tatăl lui Saul FA 13, 21
 κίχηρι
 κίχηρι - aor. 1. ἔχηρησα, a împrumuta Lc 11, 5
 κλάδος
 κλάδος, ου, ὁ - ram, ramură, creangă Mt 13, 32; 21, 8; Mc 4, 32; Rm 11, 16-19
 κλαίω
 κλαίω - viit. κλαύσω și κλαύσομαι, a plânge
 \sens nr. I.
 ◦ intr. Mc 14, 72; Lc 7, 32; In 11, 31; 16, 20; FA 9, 39; Rm 12, 15; Ap 18, 11;
 \sens nr. II.
 ◦ uneori, tr. a plânge pe cineva Mt 2, 18
 κλάσις
 κλάσις, εως, ἡ - actiunea de a rupe, frângere Lc 24, 35; FA 2, 42
 κλάσμα
 κλάσμα, ατος, τό - bucată (de pâine), fărâmitură (de pâine), rămașițe (ale unei mese)
 Mt 14, 20; Mc 6, 43; In 6, 12
 Κλαύδα
 Κλαύδα, ας, ἡ - Claudia, mică insulă la sud de Creta FA 27, 16
 Κλαυδία
 Κλαυδία, ας, ἡ - Claudia, numele unei creștine 2 Tim 4, 21
 Κλαύδιος
 Κλαύδιος, ου, ὁ -
 \sens nr. I.

◦ Claudius, împărat (41-54) FA 11, 28; 18, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ prenumele lui Lysias, sutaș FA 23, 26
 κλαυθμός
 κλαυθμός, οὔ, ὁ - plângere, plânset, bocet, lacrimi Mt 2, 18; FA 20, 37
 κλάω
 κλάω - aor. 1. ἔκλασα, a rupe, a frânge (în N.T. doar pâinea) Mt 14, 19; 26, 26; Mc
 8, 6; Lc 22, 19; 1 Cor 10, 16; 11, 24
 κλείς
 κλείς, κλειδός, ἡ - cheie Mt 16, 19; Ap 1, 18; 20, 1
 κλείω
 κλείω - viit. κλείσω, aor. 1 ἔκλεισα, pas. aor. ἐκλείσθην, perf. κέκλεισμαι, a închide Mt
 6, 6; Lc 11, 7; In 20, 19; Ap 3, 8; 21, 25; fig. Mt 23, 13; Ap 11, 6
 κλέμμα
 κλέμμα, ατος, τό - furt, furtişag, hoție Ap 9, 21
 Κλεοπᾶς
 Κλεοπᾶς, ᾶ, ὁ - Cleopa, ucenic al lui Hristos Lc 24, 18
 κλέος
 κλέος, ους, τό - slavă omenească, laudă, faimă 1 Pt 2, 20
 κλέπτης
 κλέπτης, ου, ὁ - hoț, fur Mt 6, 19; 24, 43; In 10, 8; 1 Tes 5, 2; 2 Pt 3, 10; Ap 3, 3
 κλέπτω
 κλέπτω - viit. κλέψω, aor. ἔκλεψα, a fura Mt 6, 19; 19, 18; 27, 64; Mc 10, 19; In
 10, 10; Rm 13, 9
 κλῆμα
 κλῆμα, ατος, τό - curpen, mlădiță, lăstar, ramură, cârcel de viță In 15, 2 și 4-5
 Κλήμης
 Κλήμης, εντος, ὁ - Clement, colaborator al apostolului Pavel Fil 4, 3
 κληρονομέω
 κληρονομέω - aor. 1. ἐκληρονόμησα, perf. κεκληρονόμηκα, a primi o moștenire, a
 moșteni Mt 5, 5; Mc 10, 17; Lc 10, 25; 1 Cor 6, 9; Evr 12, 17; 1 Pt 3, 9; Ap 21, 7
 κληρονομία
 κληρονομία, ας, ἡ - moștenire Mt 21, 38; Mc 12, 7; Lc 12, 13; FA 7, 5; Col 3, 24; Evr
 9, 15; 1 Pt 1, 4
 κληρονόμος
 κληρονόμος, ου, ὁ - moștenitor (mai ales fig.) Mt 21, 38; Rm 8, 17; Gal 4, 1; Evr 1, 2;
 Iac 2, 5; Tit 3, 7
 κλῆρος
 κλῆρος, ου, ὁ -
 \sens nr. I.
 ◦ sort, βάλειν, a trage la sorti Mt 27, 35; In 19, 24; FA 1, 26;
 \sens nr. II.
 ◦ parte atribuită, soartă FA 1, 17; Col 1, 12;
 \sens nr. III.

◦ οἱ κληῖροι „cei care v-au căzut din întâmplare la împărțeață” (?) 1 Pt 5, 3
κληρώω
κληρώω - pas. aor. 1 ἐκκληρώθην, perf. part. κεκληρωμένος, a desemna prin (tragere la sorti) Ef 1, 11
κληῖσις
κληῖσις, εως, ἡ -
\sens nr. I.
◦ chemare Rm 11, 29; Ef 1, 18; 4, 4; 2 Tim 1, 9; Evr 3, 1; 2 Pt 1, 10;
\sens nr. II.
◦ stare, situație în momentul chemării (?) 1 Cor 7, 20
κλητός
κλητός, ἡ, ὄν - chemat Mt 22, 14; Rm 1, 1 și 6-7; 8, 28; 1 Cor 1, 24; Iuda 1, 1; Ap 17, 14
κλίβανος
κλίβανος, ου, ὁ - cuptor Mt 6, 30
κλίμα
κλίμα, ατος, τό - înclinare, de unde regiune, ținut Rm 15, 23; 2 Cor 11, 10; Gal 1, 21
κλινάριον
κλινάριον, ου, τό - pat FA 5, 15
κλίνη
κλίνη, ης, ἡ - pat, Mt 9, 2; Mc 4, 21; Lc 5, 18; Ap 2, 22
κλινίδιον
κλινίδιον, ου, τό - pat, targă Lc 5, 19 și 24
κλίνω
κλίνω - aor. 1. ἔκλινα, perf. κέκλικα, pas. aor. 1 ἐκλίθην,
\sens nr. I.
◦ a lăsa în jos, a înclina, a pleca (capul) Lc 24, 5; In 19, 30;
\sens nr. II.
◦ + τὴν κεφαλὴν, a-și sprijini capul, a pune capul jos = a dormi Mt 8, 20; Lc 9, 58;
\sens nr. III.
◦ a întoarce, a răsturna (o tabără militară în fugă) Evr 11, 34;
\sens nr. IV.
◦ intr. a se înclina, a se pleca (vorbind de ziuă) Lc 9, 12; 24, 29
κλισία
κλισία, ας, ἡ - ceată, grup de convivi, de persoane care mănâncă împreună; ospăț, banchet Lc 9, 14
κλοπή
κλοπή, ἥς, ἡ - hoție, furt, furtișag Mt 15, 19; Mc 7, 22
κλύδων
κλύδων, ωνος, ὁ - hulă puternică, agitație a apei, val Lc 8, 24; Iac 1, 6
κλυδωνίζομαι
κλυδωνίζομαι - a zgudui, a hâțâna, a legăna, a împinge dintr-o parte în alta (vorbind de valuri) Ef 4, 14
Κλωπᾶς

Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ - Clopas (Cleopa), soțul uneia dintre Marii și, după Hegesip, fratele lui Iosif In 19, 25
κνήθω
κνήθω - a gădila în chip plăcut; pas. + τὴν ἀκοήν = a avea urechile gădilite, a dori să-și desfășoare auzul 2 Tim 4, 3
Κνίδος
Κνίδος, ου, ἡ - Cnid, oraș în Caria, așezat într-o peninsulă FA 27, 7
κοδράντης
κοδράντης, ου, ὁ - din lat. quadrans, sfert de as, codrant = două λεπτά Mt 5, 26; Mc 12, 42
κοιλία
κοιλία, ας, ἡ -
\sens nr. I.
◦ pânțele Mt 15, 17; Mc 7, 19; Lc 15, 16; Ap 10, 9;
\sens nr. II.
◦ sân (sânul mamei sau interiorul omului; piept, inimă) In 3, 4; 7, 38
κοιμάω
κοιμάω - numai pas.; viit. 1. κοιμηθήσομαι, aor. 1 ἐκοιμήθην, perf. κεκοίμημαι,
\sens nr. I.
◦ a se culca, a dormi, a adormi Mt 28, 13; Lc 22, 45; In 11, 12; FA 12, 6;
\sens nr. II.
◦ a adormi = a muri In 11, 11; FA 7, 60; 1 Cor 7, 39; 15, 18; 1 Tes 4, 14; oi κοιμώμενοι, morții 1 Cor 15, 20
κοιμησις
κοιμησις, εως, ἡ - somn, de unde moarte In 11, 13
κοινός
κοινός, ἡ, ὄν -
\sens nr. I.
◦ comun (tutoror), de obște FA 2, 44;
\sens nr. II.
◦ comun, obișnuit, impur, necurat, întinat, pângărit, pătat Mc 7, 2 și 5; FA 10, 14; Rm 14, 14; Evr 10, 29; Ap 21, 27
κοινός
κοινός - aor. 1. ἐκοίνωσα, perf. κεκοίνωκα, pas. perf. part. κεκοινωμένος,
\sens nr. I.
◦ a întina, a spurca, a pângări, a profana un loc Mt 15, 11; Mc 7, 15; FA 21, 28; Evr 9, 13;
\sens nr. II.
◦ a considera impur, spurcat, necurat FA 10, 15; 11, 9
κοινωνέω
κοινωνέω - aor. 1. ἐκοινωνήσα, perf. κεκοινωνήκα,
\sens nr. I.
◦ a avea parte de, a se împărțeași cu + dat. Rm 15, 27; + gen. Evr 2, 14;
\sens nr. II.

- a lua parte la, a se face părtaş la Rm 12, 13; a se uni τιμι εις τι Fil 4, 15
- κοινωνία
- κοινωνία, ας, ή -
- \sens nr. I.
- împărțeață intimă; împărțeață, comuniune în căsătorie, de unde împărțeață + gen. τινός, cu cineva 1 Cor 1, 9; 2 Cor 13, 13; μετά + gen. 1 In 1, 3, la ceva; Fil 3, 10; 2 Cor 8, 4;
- \sens nr. II.
- participare la, εις + ac. Fil 1, 5; punct comun 2 Cor 6, 14; unire, asociere, tovărășie Gal 2, 9; punere în comun 2 Cor 9, 13; Evr 13, 16
- κοινωνικός
- κοινωνικός, ή, όν - care pune în comun, care face comun ceva, care împarte ceva cu cineva 1 Tim 6, 18
- κοινωνός
- κοινωνός, ή, όν -
- \sens nr. I.
- care are parte la, care participă la, părtaş, asociat la + dat., tovarăș Lc 5, 10; 2 Cor 8, 23; Filim 1, 17;
- \sens nr. II.
- care participă, solidar, în comuniune cu, care este părtaş 1 Cor 10, 18 și 20; 2 Cor 1, 7; 2 Pt 1, 4; participant Mt 23, 30
- κοίτη
- κοίτη, ης, ή -
- \sens nr. I.
- pat, culcuș Lc 11, 7;
- \sens nr. II.
- pat conjugal Evr 13, 4;
- \sens nr. III.
- „desfrânare” Rm 13, 13;
- \sens nr. IV.
- κοίτην έχειν a avea legături sexuale cu, a se culca cu + έκ τινος Rm 9, 10
- κοιτών
- κοιτών, ώνος, ό - cameră (pentru dormit), dormitor FA 12, 20
- κόκκινος
- κόκκινος, η, ον - stacojiu, purpuriu, roșu Mt 27, 28; Evr 9, 19; Ap 17, 4
- κόκκος
- κόκκος, ου, ό - grăunte, bob, sămânță Mt 13, 31; 1 Cor 15, 37
- κολάζω
- κολάζω -
- \sens nr. I.
- a pedepsi FA 4, 21;
- \sens nr. II.
- pas. a fi pedepsit 2 Pt 2, 9
- κολακεία

- κολακεία, ας, ή - lingușire 1 Tes 2, 5
- κόλασις
- κόλασις, εως, ή - osândă, pedeapsă, pedepsire Mt 25, 46; 1 In 4, 18
- κολαφίζω
- κολαφίζω - aor. 1. έκολάφισα, a lovi cu pumnul, a da o lovitură, o palmă, a lovi Mt 26, 67; 2 Cor 12, 7
- κολλάομαι
- κολλάομαι - doar la pas.; viit. κολληθήσομαι, aor. έκολλήθην,
- \sens nr. I.
- a lipi + dat. Lc 10, 11; a ajunge la, a atinge Ap 18, 5; a uni, a alipi FA 8, 29;
- \sens nr. II.
- a se uni temeinic cu, a se lipi de (se spune mai ales despre unirea sexuală) Mt 19, 5; Rm 12, 9; 1 Cor 6, 16-17
- κολλ
- κολλ(ο)ύριον, ου, τό - alifie pentru ochi, colir Ap 3, 18
- κολλυβιστής
- κολλυβιστής, ού, ό - schimbător de bani, zaraf Mc 11, 15
- κολοβόω
- κολοβόω - aor. 1. έκολόβωσα, pas. aor. 1 έκολοβώθην, a amputa, de unde a scurta, a prescurta Mt 24, 22; Mc 13, 20
- Κολοσσαεύς
- Κολοσσαεύς, εως, ό - colosean, din Colose
- Κολόσσαι
- Κολόσσαι, ών, αι - Colose, oraș din Frigia Col 1, 2
- κόλπος
- κόλπος, ου, ό - cută, îndoitură, de unde
- \sens nr. I.
- sân, piept Lc 6, 38; 16, 23; In 1, 18;
- \sens nr. II.
- golf FA 27, 39
- κολυμβάω
- κολυμβάω - a înota FA 27, 43
- κολυμβήθρα
- κολυμβήθρα, ας, ή - (numai la Ioan) scăldătoare, bazin cu apă In 5, 2; 9, 7
- κολωνία
- κολωνία, ας, ή - colonie FA 16, 12
- κομάω
- κομάω, a lăsa părul să crească lung, a avea părul lung 1 Cor 11, 14-15
- κόμη
- κόμη, ης, ή - părul (de pe cap) 1 Cor 11, 15
- κομίζω
- κομίζω - med. aor. 1. έκομισάμην <GRK>I.</GRK> act. a aduce Lc 7, 37
- \sens nr. II.

- med. a lua înapoi, a obține; a) a primi, a dobândi, a lua 2 Cor 5, 10; Evr 10, 36; 1 Pt 5, 4; b) a recăpăta, a redobândi, a lua înapoi Mt 25, 27; Evr 11, 19
- κομψότερον
- κομψότερον - mai convenabil, mai bine; + ἔχειν, a-i merge mai bine, a se face sănătos In 4, 52
- κονιάω
- κονιάω - (de la κονία - praf, pulbere, var) a văru, a albi; pas. perf. part. κεκονιαμένος, Mt 23, 27; FA 23, 3
- κονιορτός
- κονιορτός, οὔ, ὅ - praf fin care formează un nor, praf, pulbere Mt 10, 14; FA 13, 51; 22, 23
- κοπάζω
- κοπάζω - aor. 1. ἐκόπασα, a obosi, de unde a se potoli, a se liniști, a înceta (vorbind despre vânt) Mt 14, 32; Mc 4, 39
- κοπετός
- κοπετός, οὔ, ὅ - lovitură, de unde plângere însoțită de lovirea pieptului cu pumnii, în semn de durere FA 8, 2
- κοπή
- κοπή, ῆς, ῆ - lovitură, de unde înfrângere, masacru Evr 7, 1
- κοπιάω
- κοπιάω - aor. 1. ἐκοπίασα, perf. κεκοπίακα,
- \sens nr. I.
- a fi obosit, ostenit Mt 11, 28; In 4, 6; Ap 2, 3;
- \sens nr. II.
- a se necăji, a se trudi, a se osteni, a face o muncă grea, neplăcută Mt 6, 28; Lc 5, 5; In 4, 38; 1 Cor 4, 12; 1 Tim 5, 17
- κόπος
- κόπος, ου, ὅ -
- \sens nr. I.
- pedeapsă, necaz, hărțuială, supărare, de unde κόπους παρέχειν τινί, a face supărare cuiva, a necăji pe cineva, a stingheri pe cineva Mt 26, 10; Mc 14, 6; Lc 11, 7; Gal 6, 17;
- \sens nr. II.
- trudă, osteneală, muncă grea, neplăcută 1 Cor 15, 58; 2 Cor 11, 27; Ap 2, 2
- κοπρία
- κοπρία, ας, ῆ - gunoi, bălegar Lc 14, 35
- κόπριον
- κόπριον, ου, τό - gunoi, bălegar Lc 13, 8
- κόπτω
- κόπτω - aor. 1. ἔκοψα, med. ἐκοπάμην,
- \sens nr. I.
- a tăia Mt 21, 8;
- \sens nr. II.

- med. a lovi, a-și lovi pieptul cu pumnii sau cu palmele în semn de durere, de jale, a plânge, a boci Mt 11, 17; 24, 30; Lc 23, 27; Ap 1, 7
- κόραξ
- κόραξ, ακος, ὁ - corb Lc 12, 24
- κοράσιον
- κοράσιον, ου, τό - (diminutiv de la κόρη, fată tânără, fecioară) fetiță, copilă Mt 9, 24; Mc 5, 41-42
- κορβάν
- κορβάν, ὁ - indecl. dar, ofrandă Mc 7, 11
- κορβανᾶς
- κορβανᾶς, ac. -ᾶν, ὁ - vistieria templului Mt 27, 6
- Κορέ
- Κορέ, ὁ - Core Iuda 1, 11 (cf. Num. 16, 1)
- κορέννυμι
- κορέννυμι - pas. aor. ἐκορέσθην, perf. part. κεκορεσμένος, a (se) sătura de + gen.; prop. FA 27, 38; fig. 1 Cor 4, 8
- Κορίνθιος
- Κορίνθιος, ου, ὁ - corintean, din Corint FA 18, 8; 2 Cor 6, 11
- Κόρινθος
- Κόρινθος, ου, ῆ - Corint, capitala provinciei senatoriale Ahaia 1 Cor 1, 2 sqq
- Κορνήλιος
- Κορνήλιος, ου, ὁ - Corneliu, sutaș roman FA 10, 1
- κόρος
- κόρος, ου, ὅ - (din ebr. Kor) kor, măsură de 393 litri Lc 16, 7
- κοσμῆω
- κοσμῆω - aor. 1. ἐκόσμησα, pas. perf. κεκόσμημαι, a pune în ordine, a pregăti (candelulele) Mt 25, 7; a împodobi (persoane) 1 Tim 2, 9; Ap 21, 2; (lucruri) Mt 12, 44; Lc 11, 25; 1 Pt 3, 5
- κοσμικός
- κοσμικός, ῆ, ὄν - pământesc Evr 9, 1; al lumii, lumesc Tit 2, 12
- κόσμιος
- κόσμιος, ον - bine rânduit, ordonat, de unde potrivit, modest, cuviincios, demn 1 Tim 2, 9; 3, 2
- κοσμοκράτωρ
- κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ - stăpânul lumii; la Ef 6, 12: puternicii acestei lumi
- κόσμος
- κόσμος, ου, ὅ -
- \sens nr. I.
- lume, univers Mt 25, 34; Rm 1, 20; Evr 4, 3;
- \sens nr. II.
- lume, pământ Mt 5, 14; Mc 14, 9; In 6, 14; Rm 1, 8; 1 Cor 5, 10; 1 In 2, 2;
- \sens nr. III.
- „această” lume, opusă acțiunii divine In 12, 31; Iac 1, 27; 2 Pt 2, 20
- Κούαρτος

Κούαρτος, ου, ό - Cvartus (Quartus), numele unui creștin Rm 16, 23
 κοῦμ
 κοῦμι, κοῦμι - cuvânt ebraic, imper.: „Scoală-te!”, „În picioare!” Mc 5, 41
 κουστωδία
 κουστωδία, ας, ή - strajă Mt 27, 66; 28, 11
 κουφίζω
 κουφίζω - a ușura FA 27, 38
 κόφινος
 κόφινος, ου, ό - coș Mt 14, 20; Mc 8, 19
 κράβατ
 κράβατ(τ)ος, ου, ό - pat, targă Mc 2, 9; In 5, 8-11; FA 9, 33
 κράζω
 κράζω - viit. κράξω și viit. cu sens activ κεκράξομαι, aor. 1. ἔκραξα și ἐκέκραξα, perf. κέκραγα, a scoate strigăte, a striga Mt 15, 23; Mc 5, 5; In 12, 44; Iac 5, 4; Ap 12, 2
 κραιπάλη
 κραιπάλη, ης, ή - beție și urmările ei, orgie Lc 21, 34
 κρανίον
 κρανίον, ου, τό - căpățână, craniu, v. Γολγοθᾶ Mt 27, 33
 κράσπεδον
 κράσπεδον, ου, τό
 \sens nr. I.
 ◦ marginea unui veșmânt, poala unei haine Mt 9, 20;
 \sens nr. II.
 ◦ ciucure al unui veșmânt Mt 23, 5 (v. Num. 15, 38)
 κραταιός
 κραταιός, ά, όν - puternic, tare 1 Pt 5, 6
 κραταιώω
 κραταιώω - pas. aor. 1 inf. κραταιωθῆναι (de la κράτος) a întări, a face puternic, de unde la pas. a se întări, a deveni puternic Lc 1, 80; 2, 40; 1 Cor 16, 13; Ef 3, 16
 κρατέω
 κρατέω - aor. 1. ἐκράτησα, perf. inf. κεκρατηκέναι, a fi puternic, a stăpâni
 \sens nr. I.
 ◦ a pune stăpânire pe, a pune mâna pe, a prinde + ac. sau gen. Mt 14, 3; Mc 3, 21; FA 24, 6;
 \sens nr. II.
 ◦ a fi în stare să realizeze, a fi stăpân FA 27, 13;
 \sens nr. III.
 ◦ a nu părași pe cineva, a se ține de (după) cineva FA 3, 11; a ține FA 2, 24; Ap 2, 25
 κράτιστος
 κράτιστος, η, ον - superlativ al lui ἀγαθός (cf. κρείσσω), cel mai puternic, de unde cel mai bun Lc 1, 3; FA 23, 26; 24, 3; 26, 25
 κράτος

κράτος, εος, τό - forță, putere, tărie Lc 1, 51; FA 19, 20; Ef 1, 19; Col 1, 11; autoritate, stăpânire Evr 2, 14; 1 Tim 6, 16; Iuda 1, 25
 κραυγάζω
 κραυγάζω - aor. 1. ἐκραύγασα, a striga, a scoate strigăte, a urla Mt 12, 19; In 19, 6; FA 22, 23
 κραυγή
 κραυγή, ης, ή - strigăt, țipăt, strigare Mt 25, 6; Evr 5, 7; Ap 21, 4
 κρέας
 κρέας, τό - (pl. κρέα) carne (doar în expresia φαγεῖν κρέα, a mânca carne) Rm 14, 21; 1 Cor 8, 13
 κρείσσω
 κρείσσω - sau κρείππων, ον, gen. -ονος, comp. al lui ἀγαθός, mai bun, mai puternic 1 Cor 11, 17; Evr 6, 9; 7, 7; 11, 40; 1 Pt 3, 17; la n. adv. mai bine (referindu-se la două situații, lucruri etc.) 1 Cor 7, 38; Evr 12, 24
 κρεμάννυμι
 κρεμάννυμι - aor. 1. ἐκρέμασα, med.-pas. prez. κρέμαμαι, aor. ἐκρεμάσθην
 \sens nr. I.
 ◦ a atârna, a agăța Mt 18, 6; pas. a fi atârnat, a fi agățat FA 28, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ a spânzura, a bate în cuie pe cruce, a răstigni FA 5, 30; 10, 39; pas. Lc 23, 39; Gal 3, 13;
 \sens nr. III.
 ◦ pas. fig. a se cuprinde în, a depinde de, év + dat. Mt 22, 40
 κρημνός
 κρημνός, οῦ, ό - țărnam abrupt Mt 8, 32
 Κρής
 Κρής, ἥτος, ό - cretan FA 2, 11; Tit 1, 12
 Κρήσκης
 Κρήσκης, ό - Crescens (Crescent), însoțitor al Sf. Pavel 2 Tim 4, 10
 Κρήτη
 Κρήτη, ης, ή - Creta (insulă) FA 27, 7; Tit 1, 5
 κριθή
 κριθή, ης, ή - orz Ap 6, 6
 κρίθινος
 κρίθινος, η, ον - de orz In 6, 9 și 13
 κρίμα
 κρίμα, ατος, τό - (de la κρίνω)
 \sens nr. I.
 ◦ proces 1 Cor 6, 7; judecată FA 24, 25; Rm 11, 33; Ap 20, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ osândă, condamnare, pedeapsă Lc 24, 20; 1 Cor 11, 34; 1 Tim 3, 6; Iac 3, 1
 κρίνον
 κρίνον, ου, τό - crin Mt 6, 28; Lc 12, 27
 κρίνω

κρίνω - viit. κρίνω - aor. 1. ἔκρινα, pas. aor. 1 ἐκρίθην,
 \sens nr. I.
 ◦ a separa, a despărți, a deosebi Rm 14, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ a judeca, a considera, a socoti Lc 7, 43; FA 13, 46; Rm 2, 27; 1 Cor 5, 3 și 13;
 \sens nr. III.
 ◦ a hotărî, a se hotărî pentru FA 20, 16;
 \sens nr. IV.
 ◦ a pedepsi, a osândi, a condamna Lc 19, 22; Col 2, 16; Iac 4, 11;
 \sens nr. V.
 ◦ med.-pas. a se judeca, a merge la judecată 1 Cor 6, 6
 κρίσις
 κρίσις, εως, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ acțiunea de a judeca κρίσιν κρίνειν a face o judecată, a judeca In 7, 24; Iuda 1, 9;
 2 Pt 2, 11;
 \sens nr. II.
 ◦ hotărâre a justiției, judecată, sentință 2 Tes 1, 5; Iac 2, 13; pl. Ap 16, 7;
 \sens nr. III.
 ◦ judecata din urmă făcută de Dumnezeu Mt 10, 15; In 5, 22; Evr 9, 27; 1 In 4, 17;
 Iuda 1, 15;
 \sens nr. IV.
 ◦ osândă, pedeapsă, condamnare Mt 23, 33; Evr 10, 27; Ap 18, 10;
 \sens nr. V.
 ◦ dreptate Mt 5, 21; Lc 11, 12
 Κρίσπος
 Κρίσπος, ου, ό - Crispus (= crețul, ondulatul), mai-marele sinagogii din Corint FA
 18, 8; 1 Cor 1, 14; 2 Tim 4, 10
 κριτήριον
 κριτήριον, ου, τό - tribunal 1 Cor 6, 2; Iac 2, 6
 κριτής
 κριτής, οῦ, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ judecător (în toate sensurile cuvântului) Mt 5, 25; Evr 12, 23; Iac 2, 4; 4, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ judecător, conducător al poporului în
 \sens nr. V.
 ◦ T. FA 13, 20
 κριτικός
 κριτικός, ἡ, όν - care poate deosebi (discerne, judeca) Evr 4, 12
 κρούω
 κρούω - aor. 1. ἔκρουσα, a bate Lc 13, 25; FA 12, 13
 κρύπτη
 κρύπτη, ης, ἡ - ascunzătoare, loc ascuns, boltă subterană, criptă Lc 11, 33

κρυπτός
 κρυπτός, ἡ, όν - ascuns, tainic Mt 10, 26; Lc 8, 17; 1 Cor 4, 5; 2 Cor 4, 2; ἐν (τῷ)
 κρυπτῷ = într-un loc tainic, ascuns Mt 6, 6; în ascuns, în taină In 7, 4 și 10; Rm
 2, 29
 κρύπτω
 κρύπτω - aor. 1. ἔκρυψα, pas. aor. 2. ἐκρύβην, perf. 3 sg. κέκρυπται, a ascunde
 (prop. și fig.) ceva sau un gând Mt 5, 14; 11, 25, 13, 44; 25, 18 și 25; Lc 13, 21;
 In 8, 59; Col 3, 3; Ap 6, 15
 κρυσταλλίζω
 κρυσταλλίζω - a străluci sau a fi transparent (limpede) precum cristalul (cleștarul) Ap
 21, 11
 κρύσταλλος
 κρύσταλλος, ου, ό - gheață, apă înghețată, de unde cristal (cleștar) Ap 4, 6; 22, 1
 κρυφαῖος
 κρυφαῖος, α, ον sau κρύφιος, ια, ιον - ascuns, tainic, subst. loc tainic Mt 6, 18
 κρυφή
 κρυφή - adv. (sau -ῆ) în taină, întru ascuns Ef 5, 12
 κτάομαι
 κτάομαι - aor. 1. ἐκτησάμην, perf. κέκτημαι, a dobândi, a câștiga, a agonisi, a avea, a
 posedea Mt 10, 9; FA 8, 20
 κτήμα
 κτήμα, ατος, τό - avere, avuție, posesiune Mt 19, 22; FA 2, 45
 κτήνος
 κτήνος, ους, τό - dobitoc, animal de povară, vită Lc 10, 34; Ap 18, 13
 κτήτωρ
 κτήτωρ, ορος, ό - posesor, stăpân FA 4, 34
 κτίζω
 κτίζω - aor. 1. ἔκτισα, pas. aor. ἐκτίσθην, perf. ἔκτισμαι, a întemeia, a crea, a zidi (se
 spune doar când vorbim de Dumnezeu) Mc 13, 19; Rm 1, 25; 1 Cor 11, 9; Ef
 2, 10; 3, 9; 4, 24; Col 1, 16
 κτίσις
 κτίσις, εως, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ acțiunea de a crea, de a zidi, facere, creație, zidire, întemeiere Rm 1, 20;
 \sens nr. II.
 ◦ ceea ce a fost creat, creație sau creatură, făptură Mc 13, 19; Rm 1, 25; 8, 39; 2 Cor
 5, 17; Col 1, 15; Evr 4, 13;
 \sens nr. III.
 ◦ instituție, de unde orânduială, orânduire 1 Pt 2, 13
 κτίσμα
 κτίσμα, ατος, τό - de la κτίζω, făptură 1 Tim 4, 4; Iac 1, 18; Ap 5, 13
 κτίστης
 κτίστης, ου, ό - Creator, Ziditor 1 Pt 4, 19
 κυβεία

κυβεία, ας, ή - zar, joc de zaruri, de unde înșelăciune Ef 4, 14
 κυβέρνησις
 κυβέρνησις, εως, ή - cârmuire, conducere 1 Cor 12, 28
 κυβερνήτης
 κυβερνήτης, ου, ό - cârmaci FA 27, 11; Ap 18, 17
 κυκλεύω
 κυκλεύω - aor. 1. ἐκύκλευσα, a înconjura, a încercui, a împresura Ap 20, 9
 κυκλόθεν
 κυκλόθεν - adv. (doar în Ap) de jur împrejur, din toate părțile Ap 4, 8
 κυκλώω
 κυκλώω - aor. 1. ἐκύκλωσα (de la κύκλος, cerc) a face cerc în jurul
 \sens nr. I.
 ◦ a înconjura, a împresura, a încercui In 10, 24; FA 14, 20;
 \sens nr. II.
 ◦ a asedia Lc 21, 20;
 \sens nr. III.
 ◦ a face înconjurul Evr 11, 30
 κύκλω
 κύκλω - adv. în cerc, în jur, de jur împrejur Mc 3, 34; Ap 4, 6
 κύλισμα
 κύλισμα, ατος, τό sau κυλισμός, οὔ, ό - acțiunea de a se tăvăli (vorbind despre porc)
 2 Pt 2, 22
 κυλίω
 κυλίω - a tăvăli; pas. a se tăvăli, a se zvârcoli Mc 9, 20
 κυλλός
 κυλλός, ή, όν -
 \sens nr. I.
 ◦ schilod, neputincios Mt 15, 30;
 \sens nr. II.
 ◦ ciung Mc 9, 43
 κύμα
 κύμα, ατος, τό - val Mt 8, 24; Iuda 1, 13
 κύμβαλον
 κύμβαλον, ου, τό - chimval 1 Cor 13, 1
 κύμινον
 κύμινον, ου, τό - chimen, plantă odoriferă Mt 23, 23
 κυνάριον
 κυνάριον, ου, τό - câine mic, cățel Mt 15, 26
 Κύπριος
 Κύπριος, ου, ό - cipriot, din Cipru FA 4, 36; 21, 16
 Κύπρος
 Κύπρος, ου, ή - Cipru, insulă în Marea Mediterană FA 11, 19
 κύπτω
 κύπτω - aor. 1. ἔκυψα, a se apleca, a se lăsa în jos, a se îndoii Mc 1, 7; In 8, 6

Κυρηναῖος
 Κυρηναῖος, ου, ό - din Cirene Mt 27, 32; FA 6, 9
 Κυρήνη
 Κυρήνη, ης, ή - Cirene FA 2, 10
 Κυρήνιος
 Κυρήνιος sau Κυρίνιος - Quirinius (P. Sulpicius), guvernator al Siriei Lc 2, 2
 Κυρία
 Κυρία, ας, ή - Kyria, „doamna”, „stăpâna” 2 In 1, 5
 κυριακός
 κυριακός, ή, όν - al Domnului
 \sens nr. I.
 ◦ (cina) 1 Cor 11, 20;
 \sens nr. II.
 ◦ (ziua) Ap 1, 10
 κυριεύω
 κυριεύω - aor. 1. ἐκυρίευσα, a avea putere peste, a domni peste, a stăpâni + gen. Lc
 22, 25; Rm 14, 9
 κύριος
 κύριος, ου, ό - domn, stăpân
 \sens nr. I.
 ◦ stăpân, proprietar, soț Mt 6, 24; 9, 38; 13, 27; 20, 8; 25, 11; Mc 13, 35; Lc 12, 46;
 19, 33;
 \sens nr. II.
 ◦ Domnul (sens religios) Mt 27, 10; Lc 2, 9; FA 2, 20; 17, 24; vorbind de Dumnezeu
 Lc 1, 32; Ap 4, 8; vorbind de Isus Mc 11, 3; Lc 7, 13; Doamne! Mt 8, 2; Domnul
 Isus FA 1, 21;
 \sens nr. III.
 ◦ vorbind de îngeri; sg. FA 10, 4; pl. 1 Cor 8, 5
 κυριότης
 κυριότης, ητος, ή - domnie, dregătorie, stăpânire
 \sens nr. I.
 ◦ ceată de îngeri Ef 1, 21; Col 1, 16;
 \sens nr. II.
 ◦ Stăpânirea (adică fie autoritățile pământeste, fie îngerii) 2 Pt 2, 10 (text dificil); Iuda
 1, 8
 κυρώω
 κυρώω - aor. 1. ἐκύρωσα, pas. perf. part. κεκυρωμένος, a da putere de lege, a face
 valabil, legal, a întări 2 Cor 2, 8; Gal 3, 15
 κύων
 κύων, κυνός, ό - câine Lc 16, 21; fig. Fil 3, 2
 κῶλον
 κῶλον, ου, τό - membru al corpului, de unde la pl. cadavru Evr 3, 17
 κωλύω

κωλύω - aor. 1. ἐκώλυσα, pas. aor. 1 ἐκωλύθην, a împiedica pe cineva, a opri (să facă un lucru) Lc 9, 50; 3 In 1, 10; a se opune + ac. FA 11, 17; 1 Cor 14, 39; τινά τινος, a împiedica pe cineva să facă ceva FA 27, 43; sau + inf. a face pe cineva să-și schimbe hotărârea FA 8, 36;

\sens nr. II.

◦ a refuza (ceva cuiva) Lc 6, 29; FA 10, 47

κώμη

κώμη, ης, ἡ - târg, sat, orașel Mt 9, 35; Mc 6, 36; Lc 8, 1; 24, 13; In 7, 42

κωμόπολις

κωμόπολις, εως, ἡ - târg mare Mc 1, 38

κῶμος

κῶμος, ου, ὁ - ospăț, banchet zgomotos (la origine cortegiu dionisiac) Rm 13, 13

κῶνωψ

κῶνωψ, ωπος, ὁ - țânțar, musculiță Mt 23, 24

Κῶς

Κῶς, Κῶ, ἡ - (ac. Κῶ) Cos, insulă în sudul Mării Egee FA 21, 1

Κωσάμ

Κωσάμ, ὁ - Cosam Lc 3, 28

κωφός

κωφός, ἡ, ὄν - (prost, stupid, de unde)

\sens nr. I.

◦ mut Mt 9, 32-33, Lc 1, 22;

\sens nr. II.

◦ surd Mt 11, 5; Mc 7, 32

Λ - λαμβδα

λαγχάνω

λαγχάνω - aor. 2. ἔλαχον

\sens nr. I.

◦ a dobândi, a primi, a căpăta, a lua + ac. FA 1, 17; 2 Pt 1, 1;

\sens nr. II.

◦ a primi prin tragere la sortii, a ieși prin tragere la sortii + gen. Lc 1, 9;

\sens nr. III.

◦ a hotărî prin tragere la sortii cu privire la, a arunca sortii pentru ceva + gen. In 19, 24 (cu interog. + indic.)

Λάζαρος

Λάζαρος, ου, ὁ - (prescurtare de la ebr. Eleazar: „Dumnezeu este ajutorul meu”)

Lazăr

\sens nr. I.

◦ fratele Martei și al Mariei In 11, 1;

\sens nr. II.

◦ cerșetor într-o parabolă Lc 16, 20

λάθρα

λάθρα - adv. în ascuns, în taină Mt 1, 19; In 11, 28

λαΐλαψ

λαΐλαψ, απος, ἡ - furtună Mc 4, 37; 2 Pt 2, 17

λακέω

λακέω sau λακάω - a plesni, a pocni, de unde a crăpa FA 9, 5; 26, 14

λαλέω

λαλέω - aor. 1. ἐλάλησα, perf. ἐλάληκα, pas. aor. ἐλάληθην,

\sens nr. I.

◦ a scoate strigăte, a țipa In 12, 29; Evr 12, 24; Ap 10, 4;

\sens nr. II.

◦ a vorbi, a) (opus lui a fi mut) Mt 9, 33; Mc 7, 37; Lc 1, 20; (opus lui a tăcea) 1 Cor 14, 29; b) a vorbi cuiva + dat. τινί Mt 12, 46; a se adresa către cineva (sau cuiva) πρὸς + ac. FA 4, 1; a conversa cu, a discuta cu μετά + gen. In 4, 27; c) a vorbi bine (corect) καλῶς In 18, 23;

\sens nr. III.

◦ a vorbi, a predica Mt 12, 36; Mc 8, 32; FA 2, 11; 28, 11; 1 Cor 2, 6; 2 Cor 7, 14; Ap 4, 1

λαλιά

λαλιά, ᾶς, ἡ - acțiunea de a vorbi, de unde

\sens nr. I.

◦ povestire, relatare In 4, 42;

\sens nr. II.

◦ vorbire, limbaj, grai In 8, 43;

\sens nr. III.

◦ accent Mt 26, 73; Mc 14, 70

λαμά

λαμά sau λαμμά - cuvânt ebraic, de ce? pentru ce? din ce cauză? Mt 27, 46

λαμβάνω

λαμβάνω - viit. λήμψομαι (In 16, 24), aor. 2. ἔλαβον, perf. εἴληφα, part. εἰληφώς, pas. perf. 3 sg. εἴληπται,

\sens nr. I.

◦ a lua Mt 26, 26; 27, 30; Mc 9, 36; In 13, 12; FA 27, 35; Ap 3, 11; 5, 8; a cuprinde, a pune stăpânire pe Lc 5, 26; 7, 16; 1 Cor 10, 13; a strânge darea, a percepe taxe, impozit Mt 17, 24;

\sens nr. II.

◦ a primi, a lua pe cineva In 6, 21; a alege pe cineva Evr 5, 1; a primi ceva In 12, 48; a lua ceva Lc 19, 12; a primi Mt 7, 8; Lc 11, 10; In 13, 30; 16, 24; a dobândi, a căpăta Evr 4, 16; 1 Cor 14, 5; 2 Tim 1, 5

Λάμεχ

Λάμεχ, ὁ - Lameh, tatăl lui Noe Lc 3, 36

λαμπάς

λαμπάς, ᾶδος, ἡ -

\sens nr. I.

◦ făclie In 18, 3; Ap 4, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ lampă (cu ulei), candelă Mt 25, 1
 λαμπρός
 λαμπρός, ά, όν - de un alb strălucitor Lc 23, 11 (haină); Ap 22, 1 (cleștar, cristal);
 22, 16 (stea)
 λαμπρότης
 λαμπρότης, ητος, ή - strălucire, lumină vie FA 26, 13
 λαμπρώς
 λαμπρώς - adv. în chip strălucit, în chip măreț Lc 16, 19
 λάμπω
 λάμπω - aor. 1. ἔλαμψα, a străluci, a lumina Mt 5, 15; FA 12, 7; 2 Cor 4, 6
 λαυθάνω
 λαυθάνω - aor. 2. ἔλαθον, a fi neștiut, a rămâne ascuns, a se ascunde, a trece
 neobservat + ac. Mc 7, 24; FA 26, 26; 2 Pt 3, 5 și 8; + part. Evr 13, 2: (a primi)
 fără să știi
 λαξευτός
 λαξευτός, ή, όν - săpat (tăiat) în piatră Lc 23, 53
 Λαοδίκεια
 Λαοδίκεια, ας, ή - Laodiceea, oraș frigidian, pe Lycos Col 4, 13; Ap 1, 11; 3, 14
 Λαοδικεύς
 Λαοδικεύς, έως, ό - laodicean Col 4, 16
 λαός
 λαός, οὔ ό - popor
 \sens nr. I.
 ◦ popor, multime Mt 4, 23; Lc 1, 21; FA 3, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ popor (în opoziție față de conducători) Mt 26, 5; Lc 7, 29; Evr 2, 17; 9, 7;
 \sens nr. III.
 ◦ națiune (o anumită națiune) Ap 5, 9;
 \sens nr. IV.
 ◦ popor (în ebr. Ham) opus păgânilor, pentru a numi pe Israel Mt 15, 8; Lc 19, 47;
 21, 23; FA 4, 8; pentru a numi pe creștini FA 18, 10; Rm 9, 25; 1 Pt 2, 9
 λάρυγξ
 λάρυγξ, υγγος, ό - gâtlej Rm 3, 13
 Λασαία
 Λασαία, ας, ή - (sau Λασέα) Lasaia, oraș pe coasta sudică a Cretei FA 27, 8
 λατομέω
 λατομέω - a săpa (a tăia) în piatră Mc 15, 46
 λατρεία
 λατρεία, ας, ή - slujbă, funcție (împlinită de bună voie) de unde închinare, cult Rm
 12, 1
 λατρεύω

λατρεύω - aor. 1. ἐλάτρευσα, a sluji (în sens religios sau cultic) Mt 4, 10; Lc 4, 8; FA
 7, 7; Rm 1, 9; 2 Tim 1, 3; Evr 12, 28
 λάχανον
 λάχανον, ου, τό - legumă Mt 13, 32
 Λεββαῖος
 Λεββαῖος, ου, ό - Lebbeu, alt nume al lui Tadeu, după Origene Mt 10, 3 (var.); Mc
 3, 18 (var.)
 λεγιών
 λεγιών, ὠνος, ή - legiune Mt 26, 53; Mc 5, 9
 λέγω
 λέγω - imperf. ἔλεγον, aor. 2. εἶπον,
 \sens nr. I.
 ◦ a zice, a spune Mt 9, 34; Mc 1, 15; Lc 13, 6; 20, 8; In 2, 3; FA 2, 12; Tit 2, 8; + inf.
 Lc 9, 20; cu περί + gen. Mt 21, 45; ebraismul λέγων după un verb este folosit în
 mod curent Mt 1, 20; 25, 9; Mc 12, 26 etc.;
 \sens nr. II.
 ◦ a zice, a spune cu sensul: a) a întreba Mt 9, 14; b) a răspunde Mt 19, 8; c) a cere, a
 porunci Lc 6, 46; d) a asigura, a încredința, a garanta Mt 11, 22; e) a afirma Gal
 4, 4; f) a povesti, a relata FA 1, 3; g) a numi In 15, 15
 λείμμα
 λείμμα, ατος, τό - (de la λείπω), rămășiță, rest Rm 11, 5
 λείος
 λείος, α, ον - neted Lc 3, 5
 λείπω
 λείπω - aor. 2. ἔλιπον,
 \sens nr. I.
 ◦ tr. a lăsa, de unde med. - pas. a lăsa de dorit Iac 1, 4; a fi lipsit de, a duce lipsă de
 + gen. Iac 1, 5; 2, 15;
 \sens nr. II.
 ◦ intr. a lipsi Lc 18, 22; Tit 3, 13
 λειτουργέω
 λειτουργέω - aor. 1. ἐλειτούργησα,
 \sens nr. I.
 ◦ a-și face datoria, a-și îndeplini funcțiile, a sluji (în cult) Evr 10, 11;
 \sens nr. II.
 ◦ a-și aduce contribuția la, a aduce sprijinul său financiar la + dat. Rm 15, 27
 λειτουργία
 λειτουργία, ας, ή - funcție, slujbă, mai ales în sens religios
 \sens nr. I.
 ◦ slujire, slujbă religioasă, cult Lc 1, 23; Evr 8, 6; 9, 21;
 \sens nr. II.
 ◦ slujbă, slujire 2 Cor 9, 12; Fil 2, 17; 2, 30
 λειτουργικός
 λειτουργικός, ή, όν - slujitor, care este în slujbă, care slujește Evr 1, 14

λειτουργός
 λειτουργός, οὔ, ὁ - slujitor al cultului, slujitor al lui Dumnezeu Rm 13, 6; 15, 16; Fil
 2, 25; Evr 1, 7; 8, 2
 λεμά
 λεμά - aram. Mt 27, 46; v. λαμά
 λέντιον
 λέντιον, ου, τό - rânză, ștergar In 13, 4
 λεπίς
 λεπίς, ἴδος, ἡ - solz, crustă, coajă FA 9, 18
 λέπρα
 λέπρα, ας, ἡ - lepră Mt 8, 3
 λεπρός
 λεπρός, ἄ, ὄν - lepros Lc 4, 27
 λεπτός
 λεπτός, ἡ, ὄν - subțire, de unde τὸ λεπτόν, lepton, cea mai mică monedă de bronz,
 bănuț Mc 12, 42
 Λευί
 Λευί - indecl. și Λευίς, gen. Λευί, ac. Λευίν, Levi, nume propriu foarte răspândit, de ex.
 Lc 5, 27, fiul lui Alfeu
 Λευίτης
 Λευίτης, ου, ὁ - levit Lc 10, 32
 λευϊτικός
 λευϊτικός, ἡ, ὄν - levitic, de levit Evr 7, 11
 λευκαίνω
 λευκαίνω - aor. 1. ἐλεύκανα, a înălbi, a face alb Mc 9, 3; Ap 7, 14
 λευκός
 λευκός, ἡ, ὄν - alb Mt 17, 2; Lc 9, 29; In 4, 35; Ap 2, 17; 3, 5; 14, 14 etc.
 λέων
 λέων, οντος, ὁ - leu 2 Tim 4, 17; Evr 11, 33; 1 Pt 5, 8
 λήθη
 λήθη, ης, ἡ - (cf. λανθάνω) uitare 2 Pt 1, 19: λήθην λαμβάνειν, a uita
 λῆμψις
 λῆμψις sau λῆψις, εως, ἡ - acțiunea de a primi, încasare Fil 4, 15
 ληνός
 ληνός, οὔ, ἡ - teasc Ap 14, 19-20
 λῆρος
 λῆρος, ου, ὁ - balivernă, aiurare Lc 24, 11
 ληστής
 ληστής, οὔ, ὁ - tâlhar, hoț Mt 21, 13; 26, 55; Mc 11, 17; Lc 22, 52; In 10, 1
 λίαν
 λίαν - adv. foarte, mult, foarte mult Mt 4, 8; Mc 1, 35; 6, 51; 9, 3; 16, 2; 2 Tim 4, 15;
 2 In 1, 4
 λίβανος
 λίβανος, ου, ὁ - tămâie Mt 2, 11; Ap 18, 13

λιβανωτός
 λιβανωτός, ου, ὁ - cădelniță Ap 8, 3 și 5
 λιβερτίνος
 λιβερτίνος, ου, ὁ - (din lat. libertinus) libert FA 6, 9
 λιβύη
 λιβύη, ης, ἡ - Libia FA 2, 10
 λιθάζω
 λιθάζω - aor. 1. ἐλιθάσα, pas. aor. ἐλιθάσθην, a lapida, a ucide cu pietre In 10, 31; FA
 14, 19; Evr 11, 37
 λίθινος
 λίθινος, η, ον - de piatră In 2, 6; 2 Cor 3, 3; Ap 9, 20
 λιθοβολέω
 λιθοβολέω - aor. 1. ἐλιθοβόλησα, a lapida, a ucide cu pietre Mt 21, 35; FA 7, 58; Evr
 12, 20
 λίθος
 λίθος, ου, ὁ - piatră Mt 3, 9; 24, 2; Mc 5, 5; 13, 1; Lc 17, 2; 1 Pt 2, 4; piatră prețioasă
 (?) Ap 17, 4; 21, 19 etc.
 λιθόστρωτος
 λιθόστρωτος, ον - adj. pavat (pardosit) cu pietre sau cu mozaic, sau subst. τὸ
 λιθόστρωτον In 19, 13
 λικμάω
 λικμάω - viit. λικμήσω, a vântura, doar la Mt 21, 44 și Lc 20, 18; după traduceri
 vechi: a zdrobi, a sfărâma
 λιμὴν
 λιμὴν, ἑνος, ὁ - port, liman, adăpost FA 27, 8
 λίμνη
 λίμνη, ης, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ mare (sens foarte obișnuit) Lc 5, 1; lac;
 \sens nr. II.
 ◦ iaz, iezer, mlaștină (de foc) Ap 20, 14-15
 λιμός
 λιμός, οὔ, ὁ -
 \sens nr. I.
 ◦ foame Lc 15, 17; 2 Cor 11, 27;
 \sens nr. II.
 ◦ foamete Mt 24, 7; Mc 13, 8; Lc 15, 14; 21, 11; FA 7, 11
 λίνον
 λίνον, ου, τό - in, de unde feștilă de in Mt 12, 20; pânză fină de in, stofă Ap 15, 6
 Λίνος
 Λίνος, ου, ὁ - Linus 2 Tim 4, 21. După Irineu, primul episcop al Romei poartă acest
 nume
 λιπαρός
 λιπαρός, ἄ, ὄν - gras, lucios, lucitor Ap 18, 14

λίτρα
λίτρα, ας, ή - libră (romană): 327,45 gr; In 12, 3
λίψ
λίψ, λιβός, ό - vânt de sud-vest, de unde sud-vest FA 27, 12
λογεία
λογεία sau λογία, ας, ή - colectă, strângere de ajutoare 1 Cor 16, 1
λογίζομαι
λογίζομαι - aor. 1. έλογισάμην, pas. aor. 1 έλογίσθην,
\sens nr. I.
◦ a socoti, a calcula, a ține seama de Rm 4, 8; pas. a fi socotit, a se socoti ceva cuiva,
a fi trecut în socoteala (pe seama) cuiva Rm 4, 3; 4, 5; 4, 9; 4, 11; 4, 22; 9, 8;
Gal 3, 6; Iac 2, 23;
\sens nr. II.
◦ a considera, a aprecia, a estima FA 19, 27; Rm 6, 11;
\sens nr. III.
◦ a gândi, a crede Rm 2, 3; 3, 28; 14, 14; 1 Cor 13, 5; 2 Cor 10, 2; Filim 3, 13; 1 Pt
5, 12
λογικός
λογικός, ή, όν - care este conform cu Logosul, cu Cuvântul sau cu rațiunea;
duhovnicesc Rm 12, 1; 1 Pt 2, 2
λόγιον
λόγιον, ου, τό - cuvânt revelat FA 7, 38; Rm 3, 2; Evr 5, 12; 1 Pt 4, 11
λόγιος
λόγιος, α, ον - elocvent, iscusit la cuvânt FA 18, 24
λογισμός
λογισμός, οϋ, ό - judecată, rațiune, gândire, gând Rm 2, 15; 2 Cor 10, 4
λογομαχέω
λογομαχέω - a se certa pe cuvinte 2 Tim 2, 14
λογομαχία
λογομαχία, ας, ή - ceartă de cuvinte 1 Tim 6, 4
λόγος
λόγος, ου, ό -
\sens nr. I.
◦ cuvânt opus acțiunii, faptei, de unde afirmație Mt 5, 37; 12, 37; Mc 13, 31; 14, 39;
Lc 24, 19; In 21, 23; FA 14, 12; 1 Cor 1, 5; 2 Cor 11, 6;
\sens nr. II.
◦ în sensul ebr. „dabar”: lucru, afacere, cauză, motiv, rațiune, chestiune, problemă Mt
5, 32; Mc 9, 10; FA 8, 21; 15, 6;
\sens nr. III.
◦ cuvinte scrise In 12, 38; FA 1, 1; 2 Pt 1, 19;
\sens nr. IV.
◦ cuvânt al lui Dumnezeu, poruncă (a lui Dumnezeu) Mt 15, 6; Lc 5, 1; In 5, 38;
8, 55; Rm 3, 4; 1 In 1, 10;
\sens nr. V.

◦ socoteală, seamă Mt 18, 23; Rm 14, 12; Fil 4, 15; Evr 4, 13;
\sens nr. VI.
◦ Logos, Cuvântul In 1, 1; 1, 14; Ap 19, 13
λόγχη
λόγχη, ης, ή - sulită In 19, 34
λοιδορέω
λοιδορέω - aor. έλοιδόρησα, a ocărî, a insulta, a batjocori, a jigni In 9, 28; 1 Cor
4, 12; 1 Pt 2, 23
λοιδορία
λοιδορία, ας, ή - ocară, insultă 1 Tim 5, 14; 1 Pt 3, 9
λοιδορος
λοιδορος, ου, ό - ocărător, persoană care jignește 1 Cor 5, 11
λοιμός
λοιμός, οϋ, ό -
\sens nr. I.
◦ ciumă Lc 21, 11;
\sens nr. II.
◦ (metaf.) ciumă, flagel, pacoste, urgie FA 24, 5
λοιπός
λοιπός, ή, όν -
\sens nr. I.
◦ adj. care rămâne, rămas; la pl. adj. sau subst. ceilalți, restul Mt 22, 6; FA 2, 37;
1 Cor 9, 5; Ef 2, 3; Ap 8, 13; 9, 20; 11, 13;
\sens nr. II.
◦ adv. λοιπόν (τό), în rest, dealtfel, de acum Mt 26, 45; 1 Cor 1, 16; 7, 29; Fil 4, 8;
2 Tim 4, 8; τοϋ λοιποϋ, în rest, pe viitor, de acum înainte Gal 6, 17; Ef 6, 10
Λουκάς
Λουκάς, ᾶ, ό - Luca, colaboratorul lui Pavel Col 4, 14 (medic, doctor), 2 Tim 4, 11;
Filim 1, 24
Λούκιος
Λούκιος, ου, ό - Lucius, din Cirene FA 13, 1; Rm 16, 21 (același?)
λουτρόν
λουτρόν, οϋ, τό - baie (logodnicei înainte de căsătorie) Ef 5, 26; baie (renașterii) Tit
3, 5
λούω
λούω - aor. 1. έλουσα, pas. part. perf. λελουμένος sau λελουσμένος, a spăla, a
îmbăia, a scălda FA 9, 37; 16, 33; med. a se spăla 2 Pt 2, 22; pas. In 13, 10; Evr
10, 22
Λύδδα
Λύδδα, ης, ή sau Λύδδα, ων, τά - Lida, cetate situată între Iope și Ierusalim
Λυδία
Λυδία, ας, ή - Lidia, nume de femeie FA 16, 14
Λυκαονία
Λυκαονία, ας, ή - Licaonia, ținut din podișul anatolian FA 14, 6

λυκαονιστί
 λυκαονιστί - adv. în limba licaoniană FA 14, 11
 Λυκία
 Λυκία, ας, ή - Licia, ținut în sudul Asiei Mici, între Caria și Pamfilia FA 27, 5
 λύκος
 λύκος, ου, ό - lup Mt 10, 16; In 10, 12; FA 20, 29
 λυμαίνομαι
 λυμαίνομαι - a brutaliza, a pustii FA 8, 3
 λυπέω
 λυπέω - aor. 1. ἐλύπησα, perf. λελύπηκα, pas. aor. 1 ἐλυπήθην,
 \sens nr. I.
 ◦ act. a întrista, a amări, a mâhni, a îndurera 2 Cor 2, 2; 7, 8;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. a fi întristat, a fi trist, a se întrista Mt 19, 22; 26, 37; In 16, 20; 21, 17; Rm
 14, 15; 2 Cor 2, 4
 λύπη
 λύπη, ης, ή - întristare, tristețe Lc 22, 45; In 16, 6; 2 Cor 2, 7; Fil 2, 27
 Λυσανίας
 Λυσανίας, ου, ό - Lysanias, tetrarhul Abilenei Lc 3, 1
 Λυσίας
 Λυσίας, ου, ό - (Claudius) Lysias, centurion, sutăș FA 23, 26
 λύσις
 λύσις, εως, ή - dezlegare = separare, divorț 1 Cor 7, 27
 λυσιτελέω
 λυσιτελέω - a fi folositor, impers. este de folos Lc 17, 2
 Λύστρα
 Λύστρα, ας, ή - Lистра, cetate din Licaonia FA 14, 6; 16, 1; 2 Tim 3, 11
 λύτρον
 λύτρον, ου, τό - (de la λύω) răscumpărare Mt 20, 28
 λυτρόω
 λυτρόω - med. aor. 1. ἐλυτρώσαμην, pas. aor. 1 ἐλυτρώθην, a plăti răscumpărare, a
 răscumpăra, a izbăvi Lc 24, 21; 1 Pt 1, 18
 λύτρωσις
 λύτρωσις, εως, ή - răscumpărare Lc 1, 68; Evr 9, 12
 λυτρωτής
 λυτρωτής, οὔ, ό - răscumpărător FA 7, 35
 λυχία
 λυχία, ας, ή - sfeșnic Mt 5, 15; Mc 4, 21; Ap 1, 12; 2, 1; 11, 4
 λύχνος
 λύχνος, ου, ό - făclie, luminător, lampă, prop. și fig. Mt 5, 15; 6, 22; Mc 4, 21; Lc
 11, 34 și 36; In 5, 35; Ap 21, 23; 22, 5
 λύω
 λύω - aor. 1. ἔλυσα, pas. aor. ἐλύθην, perf. ἔλυμαι,
 \sens nr. I.

◦ a dezlega Mc 1, 7; Lc 13, 16; 19, 30; In 11, 44; FA 7, 33; 1 Cor 7, 27; Ap 5, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ a desființa, a dizolva (o adunare); pas. a se desființa, a se desface, a se nimici FA
 13, 43; 27, 41; 2 Pt 3, 10-12;
 \sens nr. III.
 ◦ a distruge, a nimici, a dărâma, a surpa, a strica In 2, 19; 10, 35; FA 2, 24; Ef 2, 14;
 1 In 3, 8;
 \sens nr. IV.
 ◦ fig. a strica (= a încălca) o poruncă Mt 5, 19; a strica (încălca) Legea In 7, 23;
 sabatul In 5, 18
 Λωίς
 Λωίς, Λωίδος, ή - Lois, bunica lui Timotei 2 Tim 1, 5
 Λώτ
 Λώτ, ό - Lot, nepotul lui Avraam Lc 17, 28; 2 Pt 2, 7

M - μω

Μαάθ
 Μαάθ, ό - Maath, strămoș al lui Isus Lc 3, 26
 Μαγαδάν
 Μαγαδάν, ή sau Μαγδαλά, ή - Magadan sau Magdala, nume de loc, pe malul lacului
 Ghenezaret Mt 15, 39
 Μαγδαληνή
 Μαγδαληνή, ης, ή - originară din Magdala, Magdalena Mt 27, 56; Mc 15, 47; In 19, 25
 μαγεία
 μαγεία, ας, ή - vrăjitorie, magie FA 8, 11
 μαγεύω
 μαγεύω - viit. μαγεύσω, a practica magia, a face vrăji FA 8, 9
 μάγος
 μάγος, ου, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ mag Mt 2, 7;
 \sens nr. II.
 ◦ vrăjitor FA 13, 6
 Μαγώγ
 Μαγώγ, ό - (v. și Γώγ) Magog, împreună cu Gog, dușman al lui Dumnezeu la sfârșitul
 veacurilor Ap 20, 8; cf. Iz. 38, 2; 39, 1 și 6
 Μαδιάμ
 Μαδιάμ, ό - Madian, popor arab FA 7, 29
 μαζός
 μαζός, οὔ, ό - sân, uger Ap 1, 13
 μαθητεύω
 μαθητεύω - aor. 1. ἐμαθήτευσα, pas. aor. 1 ἐμαθητεύθην,

\sens nr. I.

◦ intr. a deveni ucenic, a fi ucenic Mt 27, 57;

\sens nr. II.

◦ tr. a învăța (pe alții), a face ucenici Mt 28, 19; FA 14, 21; pas. + Dat. a deveni ucenic al, a fi învățat (= a avea învățătură) într-un domeniu Mt 13, 52

μαθητής

μαθητής, οὔ, ὁ - ucenic Mt 9, 14; 10, 1; Mc 5, 31; Lc 6, 17; 8, 9; FA 9, 1; 15, 10

μαθήτρια

μαθήτρια, ας, ἡ - ucenică, uceniță FA 9, 36

Μαθη

Μαθη - v. Μαθη

Μαθουάλα, ὁ - Matusalem, fiul lui Enoh și bunicul lui Noe Lc 3, 37

Μαϊνάν

Μαϊνάν - v. Μεννά

μαίνομαι - a fi nebun In 10, 20; FA 26, 25

μακαρίζω

μακαρίζω - a numi fericit, a socoti fericit, a feri Lc 1, 48; Iac 5, 11

μακάριος

μακάριος, α, ον - fericit Mt 5, 3; Lc 7, 23; FA 26, 2; 1 Cor 7, 40; Iac 1, 25; preafericit 1 Tim 1, 11; 6, 15; Tit 2, 13

μακαρισμός

μακαρισμός, οὔ, ὁ - fericire Rm 4, 9; Gal 4, 15

Μακεδονία

Μακεδονία, ας, ἡ - Macedonia, provincie romană FA 16, 9; 2 Cor 7, 5

Μακεδών

Μακεδών, ὄνος, ὁ - macedonean FA 16, 9; 2 Cor 9, 2

μάκελλον

μάκελλον, ου, τό - piață de carne 1 Cor 10, 25; piață de alimente

μακράν

μακράν - (subînt. ὁδόν) adv. departe, la distanță Lc 15, 20; Ef 2, 13

μακρόθεν

μακρόθεν - adv.

\sens nr. I.

◦ de departe Mt 26, 58; Mc 5, 6;

\sens nr. II.

◦ departe Ap 18, 10

μακροθυμέω

μακροθυμέω - aor. 1. ἐμακροθύμησα,

\sens nr. I.

◦ a da dovadă de răbdare, a aștepta cu răbdare Iac 5, 7-8 (ἕως + gen.);

\sens nr. II.

◦ a fi îndelung răbdător, a răbda îndelung, a avea îndelungă răbdare 1 Cor 13, 4; 2 Pt 3, 9

μακροθυμία

μακροθυμία, ας, ἡ - răbdare, îndelungă răbdare Rm 2, 4; 2 Cor 6, 6; Col 1, 11; Evr 6, 12; Iac 5, 10; 1 Pt 3, 20; 2 Pt 3, 15

μακροθύμως

μακροθύμως - adv. cu răbdare, cu îngăduință FA 26, 3

μακρός

μακρός, ἄ, ὄν - lung,

\sens nr. I.

◦ sens temporal: timp îndelungat, îndelung Mt 23, 14; Mc 12, 40;

\sens nr. II.

◦ sens local: depărtat, îndepărtat Lc 15, 13

μακροχρόνιος

μακροχρόνιος, ον - care trăiește mulți ani, longeviv Ef 6, 3

μαλακία

μαλακία, ας, ἡ - (doar la Mt) neputință, slăbiciune Mt 4, 23; 9, 35; 10, 1

μαλακός

μαλακός, ἡ, ὄν - moale, fraged, delicat,

\sens nr. I.

◦ (lucruri) moi, fine, îngrijite, delicate Mt 11, 8; Lc 7, 25;

\sens nr. II.

◦ (pers.) efeminat, malahian, dezvățat 1 Cor 6, 9

Μαλεεήλ

Μαλεεήλ, ὁ - Maleleil Lc 3, 37 (Gn. 5, 12)

μάλιστα

μάλιστα - (superl. al adv. μάλα) mai ales, foarte, înainte de toate, în mod deosebit FA 25, 26; Fil 4, 22; 1 Tim 5, 8; Tit 1, 10

μᾶλλον

μᾶλλον - (comp. al adv. μάλα) adv. de cantitate, mai, încă, mai mult Lc 5, 15; In 5, 18; 1 Cor 14, 18; Fil 3, 4; mai degrabă 1 Cor 5, 2; 7, 21; 1 Tim 6, 2; mai degrabă, mai bine decât ἢ Evr 11, 25; πολλῶ μᾶλλον cu atât mai mult Rm 5, 9-10; 5, 15; 5, 17; cu mult mai tare, și mai mult Mc 10, 48

Μάλχος

Μάλχος, ου, ὁ - Malhus In 18, 10

μάμμη

μάμμη, ης, ὁ - bunică 2 Tim 1, 5

μαμωνᾶς

μαμωνᾶς, ᾶ, ὁ - mamona, cuvânt de orig. aram.: posesiune, bun material Mt 6, 24; Lc 16, 9

Μαναήν

Μαναήν, ὁ - Manain FA 13, 1

Μανασσής

Μανασσής, ἡ, ὁ - Manase

\sens nr. I.

◦ Mt 1, 10 fiul lui Iezechia, rege în Iuda;

\sens nr. II.

- Ap 7, 6, fiul lui Iosif, părintele unei seminții (trib)
- μανθάνω
- μανθάνω - aor. 2. ἔμαθον, perf. μεμάθηκα, a învăța, a studia Rm 16, 17; 1 Cor 14, 31; Ef 4, 20; 1 Tim 2, 11; 2 Tim 3, 7; ἀπό + gen.: de la Mt 24, 32; Mc 13, 28; a afla FA 23, 27; a învăța din experiență Evr 5, 8
- μανία
- μανία, ας, ή - nebunie FA 26, 24
- μάννα
- μάννα, τό - indecl. mană In 6, 31; Ap 2, 17
- μαντεύομαι
- μαντεύομαι - a prezice viitorul, a profeti, a ghici (sens peiorativ) FA 16, 16
- μάντις
- μάντις, εως, ό - ghicitor, profet (Părinții Apostolici)
- μαραίνω
- μαραίνω - pas. viit. μαρανθήσομαι, doar pas. a se veșteji, a se ofili, a păli, a se usca Iac 1, 11
- μαραναθά
- μαραναθά - cuvânt aram. care poate fi citit
- \sens nr. I.
- μαρὰν ἀθά, Domnul vine;
- \sens nr. II.
- μαράνα θᾶ, vino, Doamne 1 Cor 16, 22
- μαργαρίτης
- μαργαρίτης, ου, ό - perlă, mărgăritar Mt 13, 45; 1 Tim 2, 9; Ap 17, 4
- Μάρθα
- Μάρθα, ας, ή - (ebr. stăpână) Marta Lc 10, 38; In 11, 1
- Μαρία
- Μαρία, ας, ή - Μαριάμ, Maria
- \sens nr. I.
- Maica lui Isus Lc 2, 19;
- \sens nr. II.
- Maria Magdalena Mt 27, 56;
- \sens nr. III.
- mama lui Iacov și a lui Iosi Mt 27, 56;
- \sens nr. IV.
- soția lui Cleopa (Clopa) In 19, 25 (aceeași cu precedentă?);
- \sens nr. V.
- sora Martei și a lui Lazăr In 11, 1;
- \sens nr. VI.
- mama lui Ioan Marcu FA 12, 12;
- \sens nr. VII.
- o creștină Rm 16, 6
- Μάρκος

- Μάρκος, ου, ό - Marcu, cognomenul (porecla) lui Ioan, fiul Mariei din Ierusalim FA 12, 12; 2 Tim 4, 11; Filim 1, 24; 1 Pt 5, 13
- μάρμαρος
- μάρμαρος, ου, ό - marmură Ap 18, 12
- μαρτυρέω
- μαρτυρέω - viit. μαρτυρήσω, aor. 1. ἐμαρτύρησα, perf. μεμαρτύρηκα,
- \sens nr. I.
- act. a fi martor, a depune mărturie, a mărturisi Lc 4, 22; In 3, 11; 12, 17; 15, 27; 18, 23; 19, 35; 2 Cor 8, 3; 1 Tim 6, 13;
- \sens nr. II.
- pas. a fi mărturisit de óνό + gen. Rm 3, 21; FA 6, 3; a fi obiectul unei mărturisiri Evr 11, 4; a fi dovedit Evr 7, 17
- μαρτυρία
- μαρτυρία, ας, ή -
- \sens nr. I.
- act. acțiunea de a mărturisi, mărturie In 1, 7; Ap 11, 7;
- \sens nr. II.
- pas. mărturie, depoziția unui martor Mc 14, 56; In 1, 19; 19, 35; FA 22, 18; 1 Tim 3, 7; Ap 6, 9; 12, 11
- μαρτύριον
- μαρτύριον, ου, τό -
- \sens nr. I.
- dovadă, mărturie Mc 6, 11; Lc 5, 14; 9, 5; 2 Cor 1, 12; FA 4, 33; 1 Tim 2, 6; Iac 5, 3;
- \sens nr. II.
- ή σκηνή τοῦ μαρτυρίου, expresie din Septuaginta: cortul mărturiei FA 7, 44; Ap 15, 5; cf. Ex. 28, 43
- μαρτύρομαι
- μαρτύρομαι - a mărturisi FA 26, 22; Ef 4, 17; a ruga fierbinte, a implora 1 Tes 2, 12
- μάρτυς
- μάρτυς, τυρος, ό - martor
- \sens nr. I.
- într-un proces Mt 18, 16; Mc 14, 63; FA 7, 58; 2 Cor 13, 1;
- \sens nr. II.
- fig. FA 22, 15; Rm 1, 9; Fil 1, 8; 1 Tes 2, 10; Evr 12, 1; Ap 11, 3;
- \sens nr. III.
- martor = martir FA 22, 20; Ap 2, 13
- μασάομαι
- μασάομαι - a mușca Ap 16, 10
- μαστιγώω
- μαστιγώω - aor. 1. ἐμαστιγώσα, aor.
- \sens nr. I.
- a biciui, a bate cu biciul, a flagela Mt 10, 17; 23, 34;
- \sens nr. II.

◦ a biciui = a pedepsi Evr 12, 6
 μαστίζω
 μαστίζω - a biciui FA 22, 25
 μάστιξ
 μάστιξ, μάστιγος, ἡ - bici FA 22, 24; Evr 11, 36; fig. rană. suferință, durere Mc 3, 10;
 Lc 7, 21
 μαστός
 μαστός, οὔ, ὁ - sân, mamelă, țâță, piept Lc 11, 27; Ap 1, 13
 ματαιολογία
 ματαιολογία, ας, ἡ - vorbire deșartă 1 Tim 1, 6
 ματαιολόγος
 ματαιολόγος, ου, ὁ - grăitor în deșert Tit 1, 10
 μάταιος
 μάταιος, αία, ον (sau ος, ον) - zadarnic, nefolositor, deșert, van 1 Cor 15, 17; Iac
 1, 26; 1 Pt 1, 18
 ματαιότης
 ματαιότης, ητος, ἡ - deșertăciune, zădărnicie Rm 8, 20; 2 Pt 2, 18
 ματαιόω
 ματαιόω - pas. aor. 1 ἐματαιώθην, a face zadarnic; pas. a se arăta deșert, a se rătăci
 Rm 1, 21
 μάτην
 μάτην - adv. în zadar, zadarnic, fără folos Mt 15, 9
 Ματθαῖος
 Ματθαῖος, ου, ὁ - sau Μαθθαῖος, Matei Mt 10, 3; Mc 3, 18; FA 1, 13
 Μαθθάν
 Μαθθάν, ὁ - sau Μαθθάν, Matan Mt 1, 15
 Μαθθάτ
 Μαθθάτ, ὁ - sau Μαθθάτ, Matat
 \sens nr. I.
 ◦ Lc 3, 24;
 \sens nr. II.
 ◦ Lc 3, 29
 Μαθθίας
 Μαθθίας, ου, ὁ - sau Μαθθίας, Matia FA 1, 23
 Ματταθά
 Ματταθά, ὁ - sau Μαθθαθά, Matata Lc 3, 31
 Ματταθίας
 Ματταθίας, ου, ὁ - Matatia
 \sens nr. I.
 ◦ Lc 3, 25;
 \sens nr. II.
 ◦ Lc 3, 26
 μάχαιρα

μάχαιρα, ας, ἡ - sabie, prop. și fig. Mt 10, 34; 26, 47; Lc 22, 36; In 18, 11; FA 16, 27;
 Rm 8, 35; Evr 4, 12; 11, 37
 μάχη
 μάχη, ης, ἡ - luptă, bătlălie, ceartă 2 Cor 7, 5; 2 Tim 2, 23; Iac 4, 1; Tit 3, 9
 μάχομαι
 μάχομαι - imperf. ἐμαχόμεν, a lupta, a se certa, prop. și fig. In 6, 52; FA 7, 26; 2 Tim
 2, 24
 μεγαλαυχέω
 μεγαλαυχέω - a se făli, a se lăuda, a fi trufaș Iac 3, 5
 μεγαλῆος
 μεγαλῆος, α, ον - minunat, măreț; pl. n. minuni, fapte minunate (ale lui Dumnezeu)
 Lc 1, 49; FA 2, 11
 μαγαλειότης
 μαγαλειότης, ητος, ἡ - mărire, măreție, maiestate, slavă Lc 9, 43; FA 19, 27; 2 Pt
 1, 16
 μεγαλοπρεπής
 μεγαλοπρεπής, ἐς - măreț, minunat, maiestuos 2 Pt 1, 17
 μεγαλύνω
 μεγαλύνω - pas. viit. μεγαλυνθήσομαι, aor. 1 ἐμεγαλύνθην,
 \sens nr. I.
 ◦ a mări, a face mare Mt 23, 5; 2 Cor 10, 15;
 \sens nr. II.
 ◦ a mări, a slăvi, a ridica în slăvi Lc 1, 58; 1, 46; FA 5, 13
 μέγως
 μέγως - adv. mult, foarte, din belșug, din plin Fil 4, 10
 μεγαλωσύνη
 μεγαλωσύνη, ης, ἡ - măreție, splendoare, maiestate, slavă, preamărire Evr 1, 3; Iuda
 1, 25
 μέγας
 μέγας, μεγάλη, μέγα - gen. μέγαλου, λης, λου, comp. μείζων (și o dată μείζοτερος);
 superl. μέγιστος, mare (= lung, vast, în vârstă, abundent, puternic, de rang înalt,
 important) Mt 27, 60; Mc 14, 15; In 7, 37; 21, 11; FA 4, 33; Ef 5, 32; Evr 10, 35;
 Ap 11, 18
 μέγεθος
 μέγεθος, ους, τό - mărire Ef 1, 19
 μεγιστάν
 μεγιστάν, ἄνος, ὁ - personaj important, persoană însemnată; la pl. dregători,
 stăpânitori, conducători, domni Mc 6, 21; Ap 6, 15; 18, 23
 μέγιστος
 μέγιστος, v. μέγας
 μεθερμηνεύω - a traduce, a tălmăci, a tâlcui Mt 1, 23; In 14, 1
 μέθη
 μέθη, ης, ἡ - beție, băutură peste măsură Lc 21, 34; Rm 13, 13
 μεθίστημι

μεθίστημι - aor. 1. μετέστησα, pas. aor. 1 μετεστάθην, a îndepărta, a scoate din, a muta, a deplasa, a strămuta, prop. și fig. Lc 16, 4; 1 Cor 13, 2; Col 1, 3; fig. a întoarce (în partea opusă), a face să-și schimbe părerea FA 19, 26; a înlătura, a îndepărta, a omori (?) FA 13, 22

μεθοδεία

μεθοδεία, ας, ή - (sens peiorativ) urmărire (pentru a face rău), uneltire Ef 4, 14; 6, 11

μεθόριον

μεθόριον, ίου, τό - margine, limită, hotar Mc 7, 24

μεθύσκω

μεθύσκω - doar la pas. aor. 1. ἐμεθύσθην, a se îmbăta, a fi beat Lc 12, 45; Ef 5, 18; 1 Tes 5, 7

μέθυσοσ

μέθυσοσ, ου, ό - în stare de beție, beat, bețiv 1 Cor 5, 11; 6, 10

μεθύω

μεθύω - a fi beat Mt 24, 49; FA 2, 15; Ap 17, 6

μείγνυμι

μείγνυμι - v. μίγνυμι

μείζων - v. μέγας

μέλας, αινα, αν - gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος, negru Mt 5, 36; Ap 6, 5; la n. τό μέλαν, cerneală neagră 2 Cor 3, 3; 2 In 1, 12

Μελέα

Μελέα, ό - indecl. Melea Lc 3, 31

μέλει

μέλει - imperf. ἔμελεν, verb impers. μέλει τίς τινος sau περί τινος a avea grijă de cineva pentru ceva (într-o anumită problemă) de unde: cineva se îngrijește (se preocupă) de ceva, cuiva îi pasă de cineva sau de ceva Mt 22, 16; Lc 10, 40 (+ ὅτι) 1 Cor 7, 21; 9, 9

μελετάω

μελετάω - aor. 1. ἐμελέτησα (de la μελέτη, grijă, preocupare) a se îngriji, a se preocupa de, a se gândi la Mc 13, 11; FA 4, 25; 1 Tim 4, 15

μέλι

μέλι, ιτος, τό - miere Mt 3, 4; Ap 10, 9

μελίσιος

μελίσιος, α, ον - (de la μέλισσα, albină) de albină; la n. subst. stup, fagure de miere (?) Lc 24, 42

Μελίτη

Μελίτη, ης, ή - Malta, mică insulă în sudul Siciliei FA 28, 1

μέλλω

μέλλω - imperf. ἔμελλον și ἤμελλον, viit. μελλήσω + inf. pentru a exprima viitorul

\sens nr. I.

◦ + inf. viit. (rar în N.T.) se traduce prin viitorul verbului la inf. sau prin „trebuie să se întâmple” FA 11, 28; 24, 15; 27, 10;

\sens nr. II.

◦ + inf. prez. sau uneori aor. a fi gata să, a fi pe punctul de, a avea intenția să, sau doar = viitor Mt 11, 14; Lc 7, 2; 22, 23; In 4, 47; FA 16, 27; Evr 8, 5; Ap 10, 4; \sens nr. III.

◦ a trebui, a fi hărăzit să; a) + inf. prez. Mt 16, 27; 17, 12; Lc 9, 31; In 6, 71; 7, 39; Evr 11, 8; b) + inf. aor. FA 12, 6; Rm 8, 18; Gal 3, 23; Ap 3, 2;

\sens nr. IV.

◦ a întârzia, a zăbovi, a ezita FA 22, 6;

\sens nr. V.

◦ μέλλων (part. prez. = adj.) viitor ὁ αἰὼν μέλλων veacul viitor, veacul care va veni Mt 12, 32; Ef 1, 21; εἰς τὸ μέλλον, pentru viitor 1 Tim 6, 19; τὰ μέλλοντα, lucrurile care vor veni, cele viitoare, cele ce vor fi Rm 8, 38; 1 Cor 3, 22

μέλος

μέλος, ους, τό - membru (al corpului), mădular Mt 5, 29; Rm 6, 13; 12, 4-5; 1 Cor 6, 15; 12, 12; 12, 18-20; Ef 5, 30; Col 3, 5; Iac 3, 5

Μελχί

Μελχί - Melhi

\sens nr. I.

◦ Lc 3, 24;

\sens nr. II.

◦ Lc 3, 28

Μελχισεδέκ

Μελχισεδέκ, ό - Melchisedec Evr 5, 6

μεμβράνα

μεμβράνα, ας, ή - pergament 2 Tim 4, 13

μέμφομαι

μέμφομαι - aor. 1. ἐμεμψάμην, a muștra, a dojeni, a face reproșuri Rm 9, 19; Evr 8, 8

μεμψίμοιρος

μεμψίμοιρος - (de la μοῖρα, soartă, destin) nemulțumit cu starea (soarta) lui Iuda 1, 16

μέν

μέν - particulă afirmativă

\sens nr. I.

◦ folosită uneori singură: cu adevărat, desigur, fără îndoială, negreșit Rm 11, 13; 1 Cor 6, 7; 2 Cor 12, 12; Col 2, 23;

\sens nr. II.

◦ folosită în general în corelație cu o altă particulă: a) pentru a marca o afirmație căreia i se opune o altă afirmație: μέν; δέ; pe de o parte; dar pe de altă parte (în general μέν nu se traduce) Mt 3, 11; 9, 37; 20, 23; Lc 11, 48; In 19, 32; FA 19, 38; Fil 3, 1; Evr 11, 15; ὁ μέν; ὁ δέ unul... altul Mt 13, 23; 1 Cor 7, 7; b) pentru a marca începutul unei enumerări ὁ μέν... ὁ δέ... ὁ δέ Mt 13, 8; οἱ μέν; ἄλλοι δέ; ἔτεροι δέ Mt 16, 14; ἃ μέν; ἄλλα δέ; ἄλλα δέ; ἄλλα δέ; Mt 13, 4-8

Μεννά

Μεννά - sau Μαῖνάν, ό, Menan Lc 3, 31

μενοῦν

μενοῦν - și μενοῦνγε, adv. mult mai degrabă Lc 11, 28; Rm 9, 20
 μέντοι
 μέντοι - particulă afirmativă, care are adesea o nuanță de opoziție
 \sens nr. I.
 ◦ desigur, fără îndoială, într-adevăr Iac 2, 8;
 \sens nr. II.
 ◦ totuși, cu toate acestea, dar, însă In 4, 27; 12, 42; 2 Tim 2, 19
 μένω
 μένω - viit. μενώ, aor. ἔμεινα, m.m. ca perf. μεμενήκειν,
 \sens nr. I.
 ◦ intr. a rămâne, a locui, prop. și fig. Mt 10, 11; Lc 8, 27; 24, 29; In 7, 9; 8, 35; FA 9, 43; 1 Cor 7, 11; 2 Cor 3, 14; 1 Tim 2, 15; 2 Tim 3, 14; 1 In 2, 6; 3, 6; a dăinui, a supraviețui, a exista Mt 11, 23; In 9, 41; 1 Cor 13, 13; Evr 13, 14;
 \sens nr. II.
 ◦ a aștepta FA 20, 5; 20, 23
 μερίζω
 μερίζω - aor. ἐμέρισα, perf. μεμέρικα, pas. aor. ἐμερίσθην, perf. μεμέρισμαι, a împărți, a dezbina Mt 12, 25; Lc 12, 13; 1 Cor 1, 13; Mc 6, 41; Rm 12, 3; 1 Cor 7, 17; 2 Cor 10, 13
 μέριμνα
 μέριμνα, ac, ἡ - grijă, îngrijorare, neliniște, preocupare Mt 13, 22; Lc 8, 14; 2 Cor 11, 28
 μεριμνάω
 μεριμνάω - aor. ἐμερίμνησα, a se neliniști, a fi neliniștit, preocupat de, a-și faci griji pentru, a se îngriji de + ac. Mt 6, 34; 1 Cor 7, 32-34; + dat. și interog. ind. Mt 6, 25; Lc 12, 22; + περί τινος Mt 6, 28; Lc 12, 26; + εἰς + ac. Mt 6, 34; + τί ὑπέρ τινος a avea grijă în legătură cu ceva 1 Cor 12, 25 (aici: + ac. obiect intern, τὸ αὐτό, a avea aceeași grijă de)
 μερίς
 μερίς, ἴδος, ἡ - parte Lc 10, 42; FA 8, 21; Col 1, 12
 μερισμός
 μερισμός, οὔ, ὁ - despărțire, separare, despărțitură Evr 4, 12; atribuire, împărțire, parte atribuită, dar Evr 2, 4
 μεριστής
 μεριστής, οὔ, ὁ - cel care separă, care împarte, împărțitor Lc 12, 14
 μέρος
 μέρος, ους, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ parte a unui întreg, parte Lc 15, 12; FA 5, 2; 23, 6; Ef 4, 16; Ap 16, 19;
 \sens nr. II.
 ◦ τὰ μέρη, n. pl. regiune, ținut Mt 2, 22; Mc 8, 10; FA 2, 10; 19, 1;
 \sens nr. III.
 ◦ latură In 21, 6;
 \sens nr. IV.

◦ ἐν τούτῳ τῷ μέρει, în această privință 2 Cor 3, 10; 9, 3; ἀπὸ μέρους, în parte Rm 11, 25; 15, 15; 2 Cor 1, 14; κατὰ μέρος în amănunt, cu de-amănuntul, în detaliu, amănunțit Evr 9, 5
 μεσημβρία
 μεσημβρία, ac, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ miazăzi FA 8, 26;
 \sens nr. II.
 ◦ amiază FA 22, 6
 μεσιτεύω
 μεσιτεύω - aor. 1. ἐμεσίτευσα, a mijloci, a fi mijlocitor, a interveni Evr 6, 17
 μεσίτης
 μεσίτης, ου, ὁ - mijlocitor Gal 3, 20; 1 Tim 2, 5; Evr 8, 6
 μεσονύκτιον
 μεσονύκτιον, ου, τό - miezul nopții Mc 13, 35; FA 16, 25; 20, 7
 Μεσοποταμία
 Μεσοποταμία, ac, ἡ - Mesopotamia FA 2, 9; 7, 2
 μέσος
 μέσος, η, ον -
 \sens nr. I.
 ◦ adj. a) așezat în mijloc, aflat în mijloc In 1, 26; 19, 18; Fil 2, 15; b) pe mijloc Lc 23, 45; FA 1, 18; ἡμέρας μέσης = în mijlocul zilei Mt 25, 6; FA 26, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ subst. τὸ μέσον, mijlocul; ἀνὰ μέσον + gen. = în mijlocul, 1 Cor 6, 5; Ap 7, 17; διὰ μέσοῦ + gen. în mijlocul, prin mijlocul Lc 4, 30; διὰ μέσον + gen. prin mijlocul (cu mișcare) Lc 17, 11; εἰς τὸ μέσον, în mijloc Mc 3, 3; Lc 4, 35; ἐν μέσῳ, în mijloc Mt 14, 6; In 8, 9; + gen. Lc 22, 55; Ap 22, 2; μέσον + gen. în mijlocul Fil 2, 15
 μεσότοιχον
 μεσότοιχον, ου, τό - perete mijlociu, zid despărțitor Ef 2, 14
 μεσουράνημα
 μεσουράνημα, ατος, τό - zenit, înaltul cerului, mijlocul cerului Ap 8, 13; 14, 6; 19, 17
 μεσῶ
 μεσῶ - a fi la mijloc, a fi la jumătatea (drumului, căii) In 7, 14 (gen. abs.)
 Μεσσίας
 Μεσσίας, ου, ὁ - (din ebr.) „unsul”, Mesia In 1, 41; 4, 25
 μεστός
 μεστός, ἡ, ὄν - plin cu, plin de + gen. In 19, 29; Rm 15, 14; Iac 3, 8
 μεστόω
 μεστόω - pas. part. perf. μεμεστωμένος, a fi plin de, a umple + gen. FA 2, 13
 μετά
 μετά - prep. primul sens: în mijlocul; A. + gen.
 \sens nr. I.

- sens local: a) printre, în mijlocul Mc 1, 13; 15, 28; Lc 12, 46; b) cu (pentru a arăta împrejurările care însoțesc o acțiune) Mt 24, 30; Mc 3, 5; 10, 40; Lc 14, 9; 2 Cor 7, 15; Fil 4, 6;
- \sens nr. II.
 - însoțirea: în comunitate cu, în tovărășia, de unde: cu Mt 2, 11; 12, 45; 26, 20; Mc 1, 29; Lc 6, 17; In 3, 22; 1 Cor 16, 23; 2 Cor 13, 11; de acord cu Mt 12, 3; B. + ac.
- \sens nr. I.
 - sens temporal: după Mt 25, 19; Mc 9, 2; FA 15, 36; Evr 4, 7;
- \sens nr. II.
 - sens local: după, în urma, în spatele Evr 9, 3;
- \sens nr. III.
 - fig.: după Mt 27, 53; Lc 22, 58; In 13, 27; FA 10, 37. În compuși: a) asociere, însoțire, participare; b) schimb, schimbare, modificare, transferare; c) după, în urma, dincolo
- μεταβαίνω
μεταβαίνω - viit. μεταβήσομαι, aor. 2 μετέβην, imper. μετάβηθι și μετάβα, perf. μεταβέβηκα,
- \sens nr. I.
 - a (se) muta, a(-și) schimba locul, a trece dintr-un loc în altul Mt 17, 20; Lc 10, 7; In 13, 1;
- \sens nr. II.
 - a pleca, a se retrage din: από + gen. Mt 8, 34; 11, 1; In 7, 3;
- \sens nr. III.
 - fig. a trece, a se muta de la; la In 5, 24; 1 In 3, 14
- μεταβάλλω
μεταβάλλω - med. a-și schimba părerea FA 28, 6
- μετάγω
μετάγω - a duce, a conduce (un cal) Iac 3, 3
- μεταδίδωμι
μεταδίδωμι - aor. 2. conj. μεταδώ, a da o parte din, a împărți, a împărtăși ceva cuiva + dat. Rm 1, 11; 12, 8
- μετάθεσις
μετάθεσις, εως, ή - schimbare, mutare, strămutare, acțiunea de a muta, de a deplasa Evr 7, 12; 11, 5; 12, 27
- μεταίρω
μεταίρω - aor. 1. μετήρα, a trece în alt loc, a pleca, a se duce Mt 13, 53; 19, 1
- μετακαλέω
μετακαλέω - med. aor. 1. μετεκαλεσάμην, med. a chema la sine, a chema să vină FA 7, 14
- μετακινέω
μετακινέω - a (se) mișca, a (se) clinti; med. fig. a renunța la, από + gen. Col 1, 23
- μεταλαμβάνω

- μεταλαμβάνω - imperf. μετελάμβανον, aor. 2 μετέλαβον, a primi partea sa, a dobândi, a obține + gen. 2 Tim 2, 6; Evr 6, 7; sau + ac. FA 24, 25
- μετάλημψις
μετάλημψις, εως, ή - sau -ληψις, acțiunea de a lua parte, participare, de unde consumare, gustare, împărtășire 1 Tim 4, 3
- μεταλλάσσω
μεταλλάσσω - aor. 1. μετήλλαξα, a schimba, a face schimb Rm 1, 25 sq
- μεταμέλομαι
μεταμέλομαι - pas. viit. μεταμεληθήσομαι, aor. μετεμελήθην, a se căi, a-i părea rău, a regreta Mt 21, 30; 2 Cor 7, 8
- μεταμορφώω
μεταμορφώω - pas. aor. 1 μετεμορφώθην, a-și schimba forma, a (se) metamorfoza, a se schimba, pas.
- \sens nr. I.
 - a fi transfigurat, a-și schimba înfățișarea Mt 17, 2; Mc 9, 2;
- \sens nr. II.
 - a fi transformat, a fi prefăcut în, a fi schimbat 2 Cor 3, 18; Rm 12, 2
- μετανοέω
μετανοέω - aor. μετενόησα, a se căi, a se pocăi, a regreta Mt 3, 2; 12, 41; Lc 10, 13; FA 2, 38; 8, 22; 2 Cor 12, 21
- μετάνοια
μετάνοια, ας, ή - schimbare (de idei, de opinie), convertire, pocăință Mt 3, 8; 3, 11; Lc 15, 7; FA 13, 24; 2 Cor 7, 9; Evr 6, 1; 2 Tim 2, 25
- μεταξύ
μεταξύ - în mijlocul, în intervalul
- \sens nr. I.
 - adv. de timp, între timp In 4, 31; apoi, după aceea FA 13, 42;
- \sens nr. II.
 - prep. + gen. în mijlocul, printre, între Mt 18, 15; 23, 35; FA 12, 6; 15, 9; Rm 2, 15
- μεταπέμπω
μεταπέμπω - med. aor. 1. μετεπεψάμην, pas. aor. part. μεταπεμφθείς, med. a trimite spre, a chema să vină, a trimite să cheme (pe cineva) FA 10, 5; 11, 13; 24, 26; pas. a fi chemat FA 10, 29
- μεταστρέφω
μεταστρέφω - aor. 1. μετέστρεψα, pas. aor. 2 μετεστράφην,
- \sens nr. I.
 - a întoarce, a schimba FA 2, 20; Iac 4, 9;
- \sens nr. II.
 - a întoarce pe dos;
- \sens nr. III.
 - a schimba, a transforma Gal 1, 7
- μετασχηματίζω

μετασηματίζω - aor. μετεσηματίσα, a schimba, a preface, a transforma Fil 3, 21; a potrivi, a adapta 1 Cor 4, 6; med. a lua chip de, a se preface în, a se travesti, a se deghiza 2 Cor 11, 13-15

μετατίθημι

μετατίθημι - aor. 1. μετέθηκα, pas. aor. 1 μετετέθην,

\sens nr. I.

◦ a muta, a strămuta FA 7, 16; a lua, a răpi, a muta Evr 11, 5

\sens nr. II.

◦ fig. a întoarce, a schimba Iuda 1, 4;

\sens nr. III.

◦ med. a se întoarce, a se abate, a trece de la; la Gal 1, 6;

\sens nr. IV.

◦ pas. a fi schimbat, a se schimba Evr 7, 12

μετατρέπω

μετατρέπω - pas. aor. 2. μετετρέπην, pas. a se schimba în, εις + ac. Iac 4, 9

μετέπειτα

μετέπειτα - adv. apoi, mai apoi, mai târziu, după aceea Evr 12, 17

μετέχω

μετέχω - aor. 2. μετέσχον, perf. μετέσχηκα, a avea parte de, a se împărtași de + gen. 1 Cor 9, 10; Evr 2, 14; a aparține, a face parte din, a ține de Evr 7, 13

μετεωρίζω

μετεωρίζω - (sens clasic: a ridica în aer, a înălța) singurul loc: Lc 12, 29 la pas. Luther l-a înțeles: „a fi mândru, vanitos, trufaș”, dar din cauza contextului cei mai mulți cercetători admit sensul: „a-și face griji, a se neliniști, a fi neliniștit”; la origine acest verb putea însemna la pas. „a fi nehotărât într-o îndoială, a sta la îndoială, a șovăi”

μετοικεσία

μετοικεσία, ας, ή - strămutare, migrare, exil Mt 1, 11

μετοικίζω

μετοικίζω - viit. -κιῶ, aor. μετόκισα, a trimite să locuiască, a exila, a muta, a strămuta FA 7, 4; 7, 43

μετοχή

μετοχή, ής, ή - împărtașire, măsură comună, punct comun 2 Cor 6, 14

μέτοχος

μέτοχος, ον -

\sens nr. I.

◦ părtaș, care este părtaș, care are parte de + gen. Evr 3, 1;

\sens nr. II.

◦ subst. cel care împarte, cel care ia parte, care participă (în măsură egală) tovarăș Lc 5, 7; Evr 1, 9

μετρέω

μετρέω - aor. 1. έμέτρησα, pas. viit. μετρηθήσομαι, a măsură Mt 7, 2; 2 Cor 10, 12; Ap 11, 2

μετρητής

μετρητής, οῦ, ὁ - metretă, măsură de capacitate pentru lichide, bathul ebraic (39,39 l) In 2, 6

μετριοπαθέω

μετριοπαθέω - a avea sentimente moderate, a avea înțelegere, bunăvoință, îngăduință față de cineva, a fi îngăduitor Evr 5, 2

μετρίως

μετρίως - adv. cu măsură, cu cumpătate, cu moderație FA 20, 12

μέτρον

μέτρον, ου, τό - măsură

\sens nr. I.

◦ instrument de măsură Mt 7, 2; Mc 4, 24; Lc 6, 38;

\sens nr. II.

◦ rezultatul măsurării, estimare, prețuire, evaluare Rm 12, 3; Evr 4, 7; 4, 16

μέτωπον

μέτωπον, ου, τό - frunte Ap 7, 3

μέχρι

μέχρι - de 3 ori μέχρις în fața unei vocale

\sens nr. I.

◦ prep. + gen. până la: a) locul Rm 15, 19; b) timpul Mt 11, 23; 13, 30; Lc 16, 16; FA 20, 7; Evr 3, 6; 9, 10; c) fig. Fil 2, 8; 2 Tim 2, 9; Evr 12, 4;

\sens nr. II.

◦ conj. temp.: până când + conj. Ef 4, 13; μέχρις οὔ + conj. până când, până ce Mc 13, 30; Gal 4, 19

μή

μή - particulă negativă, uneori adv., uneori conj.: nu, neagă un fapt presupus sau dorit, care nu a fost realizat încă; se folosește cel mai des cu celelalte moduri decât cu indicativul, modul realității; A. adv.

\sens nr. I.

◦ în subordonate: a) cu ind.: relative Col 2, 18; Tit 1, 11; 2 Pt 1, 9; cauzale In 3, 18; b) cu conj.: finale Mt 5, 29; Lc 8, 10; Rm 11, 25; consecutive Mt 8, 28; Mc 3, 20; interogative dubitative Mc 12, 14; condiționale, după εἰ Mt 18, 3; Mc 10, 30; Lc 8, 18; relative cu ἄν sau εἰ Mt 10, 14; 11, 6; εἰ μή + inf. dacă nu, decât, în afară de Mt 5, 13;

\sens nr. II.

◦ foarte des + inf. Lc 20, 7; 20, 27; 24, 16; Rm 11, 8; 1 Cor 7, 10; 2 Cor 2, 13;

\sens nr. III.

◦ cu part. Mt 3, 10; 12, 30; In 3, 18; Rm 4, 17; 5, 13; Gal 6, 9;

\sens nr. IV.

◦ interdicție: + imper. Mt 6, 16; Evr 12, 5; + conj. aor. Mt 1, 20; 5, 17; Gal 5, 26;

\sens nr. V.

◦ în prop. independente deliberative Mc 12, 14; B. particulă interogativă, care presupune un răspuns negativ Lc 22, 35; C. conj.

\sens nr. I.

◦ după verbe de teamă, de precauție, să nu Mc 13, 5; Lc 21, 8; Evr 12, 25;

\sens nr. II.

- finală, ca nu cumva să, de teamă să nu Mc 13, 36; FA 27, 42; D. οὐ μή = negație întărită; a) + ind. viit. Mt 16, 22; Lc 21, 33; b) + conj. prez. (rar) sau aor. Mt 5, 18; Lc 1, 15; In 8, 52; Evr 13, 5; c) pentru a introduce o interogativă (la care se așteaptă răspuns afirmativ) Lc 18, 7

μηδωμῶς

μηδωμῶς - adv. nicidecum, deloc FA 10, 14

μηδέ

μηδέ - part. adv. negativă (aceeași întrebuintare ca μή)

\sens nr. I.

- și nu, nici, după un prim cuvânt negativ (μή, de cele mai multe ori) Mt 22, 29; Mc 12, 24; In 14, 27; Rm 6, 13; 1 Tim 5, 22;

\sens nr. II.

- nici chiar, nici măcar, nici cel puțin Mc 2, 2; 3, 20; 8, 26; 1 Cor 5, 11

μηδεῖς

μηδεῖς, μηδεμία, μηδέν - aceeași întrebuintare ca μή

\sens nr. I.

- adj. nedef. neg. nici un, nici o FA 13, 28; 1 Cor 1, 7; 2 Cor 6, 3; 1 Pt 3, 6;

\sens nr. II.

- pron. nedef. neg. nici unul, nici una, nimeni, nimic Mt 16, 20; Mc 7, 36; Lc 9, 3; FA 8, 24; 2 Cor 7, 9; Iac 1, 6

μηδέποτε

μηδέποτε - adv. niciodată 2 Tim 3, 7

μηδέπω

μηδέπω - adv. încă nu, nu încă Evr 11, 7

Μήδος

Μήδος, ου, ό - med FA 2, 9

μηθέν

μηθέν = μηδέν, v. μηδεῖς

μηκέτι - adv. neg. nu mai Mc 1, 45; In 5, 14; FA 13, 34; Rm 6, 6; 14, 13; 2 Cor 5, 15

μήκος

μήκος, ους, τό - lungime Ef 3, 18; Ap 21, 16

μηκύνω

μηκύνω - a (se) lungi, a (se) întinde, a crește pas. a crește, a se dezvolta Mc 4, 27

μηλωτή

μηλωτή, ής, ή - piele de oaie Evr 11, 37

μήν

μήν - particulă sigur, desigur, fără îndoială, în expresia ει μήν sau ει μήν, ή μήν (v. ή), cu adevărat Evr 6, 14

μήν

μήν, μηνός, ό - lună Lc 1, 36; FA 7, 20; 18, 11; 28, 11; Gal 4, 10; Iac 5, 17; Ap 9, 5

μηνύω

μηνύω - aor. ἐμήνυσα, a da pe față, a descoperi, a da de veste, a face cunoscut, a denunța, a divulga In 11, 57; FA 23, 30; 1 Cor 10, 28

μήποτε

μήποτε - particulă neg., aceeași întrebuintare ca μή,

\sens nr. I.

- adv. niciodată Evr 9, 17;

\sens nr. II.

- conj. ca nu cumva, de teamă să nu Mt 4, 6; Lc 21, 34; Evr 4, 1;

\sens nr. III.

- interog. oare, nu cumva Lc 3, 15; In 7, 26

μήπου

μήπου = μή που

μήπω - adv. încă nu, nu încă Rm 9, 11

μήπως

μήπως - conj.

\sens nr. I.

- ca să nu, ca nu cumva să 1 Cor 9, 27;

\sens nr. II.

- să, ca nu cumva să, după verbe de teamă și după βλέπω, a lua seama la, a fi atent la, a avea grijă 1 Cor 8, 9; 2 Cor 11, 3;

\sens nr. III.

- adv. înaintea unei interog. ind., dacă nu cumva Gal 2, 2

μηρός

μηρός, οῦ, ό - coapsă Ap 19, 16

μήτε

μήτε - conj. neg. nici, μήτε(μήτε; nici; nici; Mt 5, 34-36; 11, 18; FA 23, 8; Iac 5, 12; Ap 7, 1

μήτηρ

μήτηρ, μητρός, ή - (ac. μητέρα, dat. μητρί) mamă, propriu și fig. Mt 1, 18; 13, 55; Mc 3, 31-33; In 19, 27; Ap 7, 5

μήτι

μήτι = μή τι - oare Mt 7, 16; 2 Cor 12, 18; Iac 3, 11

μήτιγε

μήτιγε - și cu mult mai mult, nu-i așa? 1 Cor 6, 3

μήτις

μήτις = μή τις

μήτρα, ας, ή - uter, mitră, pânțelele femeii Lc 2, 23

μητρολόας

μητρολόας, ου, ό - matricid, ucigaș de mamă, cel care își ucide mama 1 Tim 1, 9

μία

μία, μιᾶς - f. de la εἷς, μία, ἕν, num. card., una Mt 5, 19; Fil 1, 27

μισαίνω

μισαίνω - viit. μιανῶ, pas. aor. ἐμίανθην, perf. μεμίασμαι, a murdări, a întina, a păta, a molipsi Tit 1, 15; Evr 12, 15

μίσσμα

μίσσμα, ατος, τό - pată, întinăciune, murdărie, ceea ce întinează 2 Pt 2, 20

μισμός
 μισμός, οὔ, ὁ - necurăție, întinăciune 2 Pt 2, 10
 μίγμα
 μίγμα, ατος, τό - sau μίγμα, amestec, amestecătură In 19, 39
 μίγνυμι
 μίγνυμι - sau μίσγω, sau mai bine μείγνυμι, sau μειγνύω, aor. ἔμιξα, pas. perf. part. μεμιγμένος, a amesteca Mt 27, 34; Lc 13, 1; Ap 8, 7; 15, 2
 μικρός
 μικρός, ἄ, ὄν - (comp. μικρότερος sau ἐλάττων, ἥσων)
 \sens nr. I.
 ◦ adj. mic: a) dimensiunea Mt 13, 32; Iac 3, 5; b) statura Lc 19, 3; c) vârsta Mt 18, 6; Mc 15, 40; FA 8, 10; Evr 8, 11; d) cantitatea 1 Cor 5, 6; Gal 5, 9; Ap 3, 8; e) numărul Lc 12, 32; f) puterea, rangul Mt 10, 42; Lc 9, 48; 17, 2; g) sens duhovnicesc Mt 11, 11; Lc 7, 28;
 \sens nr. II.
 ◦ μικρόν, adv. puțin; a) spațiul Mt 26, 39; b) timpul In 13, 33; 14, 19; fig. 2 Cor 11, 16
 Μίλητος
 Μίλητος, ου, ἡ - Milet, oraș din Ionia FA 20, 15
 μίλιον
 μίλιον, ου, τό - milă romană (1478 m) Mt 5, 41
 μιμέομαι
 μιμέομαι - a imita, a urma pe cineva 2 Tes 3, 7; Evr 13, 7
 μιμητής
 μιμητής, ου, ὁ - imitator, următor al cuiva 1 Cor 4, 16
 μιμνήσκομαι
 μιμνήσκομαι - viit. μνησθήσομαι, aor. ἐμνήσθην, perf. μέμνημαι, a-și aminti, a-și aduce aminte + gen. Mt 26, 75; Lc 23, 42; FA 10, 31; 1 Cor 11, 2; 2 Tim 1, 4; Evr 8, 12; Iuda 1, 17; Ap 16, 19; + ὅτι, că Mt 5, 23; In 12, 16
 μισέω
 μισέω - aor. 1. ἐμίσησα, perf. μεμίσηκα, a urî, pe cineva, ceva sau abs. Mt 5, 43; 10, 22; Lc 14, 26; In 7, 7; 15, 18; Evr 1, 9
 μισθαποδοσία
 μισθαποδοσία, ας, ἡ - răsplată, răsplătire, plată, remunerație Evr 2, 2; 11, 26
 μισθαποδότης
 μισθαποδότης, ου, ὁ - cel care plătește leafa, răsplătitor Evr 11, 6
 μίσθιος
 μίσθιος, α, ον - angajat cu plată, argat Lc 15, 17
 μισθός
 μισθός, οὔ, ὁ -
 \sens nr. I.
 ◦ plată Lc 10, 7; In 4, 36; Iac 5, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ răsplată, recompensă Mt 6, 2; 6, 5; Rm 4, 4; Ap 11, 18

μισθός
 μισθός - med. aor. 1. ἐμισθωσάμην, a plăti o leafă, a angaja (a tocni) cu simbric Mt 20, 1; 20, 7
 μίσθωμα
 μίσθωμα, ατος, τό - închiriere, chirie, de unde casă luată cu chirie FA 28, 30
 μισθωτός
 μισθωτός, οὔ, ὁ - simbrias, muncitor cu simbric Mc 1, 20; In 10, 12 sq
 Μιτυλήνη
 Μιτυλήνη, ης, ἡ - Mitilene, principalul oraș al insulei Lesbos FA 20, 14
 Μιχαήλ
 Μιχαήλ, ὁ - Mihail Iuda 1, 9; Ap 12, 7
 μνᾶ
 μνᾶ, ἄς, ἡ - mină, monedă care valora 100 de drahme Lc 19, 13-25
 μνάομαι
 μνάομαι - pas. perf. part. μεμνησένη, cf. μνηστεύω, a peți, a cere o femeie în căsătorie, de unde pas. perf. part. fecioară logodită, logodnică Lc 1, 27 (var.)
 Μνάσων
 Μνάσων, ωνος, ὁ - Mnason, creștin cipriot care locuia în Ierusalim FA 21, 16
 μνεία
 μνεία, ας, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ amintire, aducere-aminte 1 Tes 3, 6; 2 Tim 1, 3;
 \sens nr. II.
 ◦ pomenire, mențiune, menționare: μνείαν ποιεῖσθαί τινος, a face pomenire, mențiune despre cineva sau ceva, a aminti despre cineva sau ceva Rm 1, 9; Filim 1, 4
 μνήμα
 μνήμα, ατος, τό - mormânt Lc 8, 27; FA 2, 29; Ap 11, 9
 μνημεῖον
 μνημεῖον, ου, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ monument comemorativ, de aducere-aminte Lc 11, 47;
 \sens nr. II.
 ◦ mormânt Mc 15, 46; Lc 23, 55; In 11, 17; FA 13, 29
 μνήμη
 μνήμη, ης, ἡ - amintire, μνήμην ποιεῖσθαί τινος, a-și aminti ceva 2 Pt 1, 15
 μνημονεύω
 μνημονεύω - aor. 1. ἐμνημόνευσα, a-și aminti, a-și aduce aminte de + gen. Lc 17, 32; In 15, 20; Col 4, 18; Evr 13, 7; + ac. 2 Tim 2, 8; Ap 18, 5; + περί τινος Evr 11, 22
 μνημόσυνον
 μνημόσυνον, ου, τό - amintire, aducere-aminte, pomenire + gen. obiectiv Mt 26, 13; Mc 14, 9; FA 10, 4
 μνηστεύω

μνηστεύω - pas. perf. part. ἐμνηστευμένος sau μεμνηστευμένος, pas. a fi logodită cu + dat. Mt 1, 18; Lc 1, 27
 μοιγιάλος
 μοιγιάλος, ον - sau μογιγι-, care vorbește cu trudă, cu greu; mut Mc 7, 32
 μόγις
 μόγις - adv. cu greu, în chip dificil Lc 9, 39
 μόδιος
 μόδιος, ου, ό - obroc, baniță
 \sens nr. I.
 ◦ măsură de capacitate = 8, 75 l;
 \sens nr. II.
 ◦ obiect în care se păstrează câștigul Mt 5, 15
 μοιχαλίσ
 μοιχαλίσ, ίδος, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ adj. f. adulteră Rm 7, 3;
 \sens nr. II.
 ◦ intenția de adulter sau acțiunea (fapta) de adulter 2 Pt 2, 14;
 \sens nr. III.
 ◦ fig. necredincios față de Dumnezeu Mt 12, 39; 16, 4; Iac 4, 4
 μοιχάω
 μοιχάω - med. a fi adulter, a se face vinovat de adulter, a săvârși adulter (se spune despre un bărbat sau despre o femeie) Mt 5, 32; Mc 10, 11-12
 μοιχεία
 μοιχεία, ας, ή - păcatul de adulter, adulter In 8, 3; Gal 5, 19; pl. același sens Mt 15, 19
 μοιχεύω
 μοιχεύω - aor. ἐμοίχευσα, pas. aor. μοιχευθῆναι, a săvârși adulter Mt 5, 27; Lc 18, 20; Rm 2, 22; 13, 9; Ap 2, 22; + ac. a se face vinovat de adulter Mt 5, 28; In 8, 4
 μοιχός
 μοιχός, οὔ, ό - bărbat adulter Lc 18, 11; 1 Cor 6, 9; Evr 13, 4
 μόλις
 μόλις - adv. cu dificultate, cu greu, abia FA 14, 18; 27, 7; Rm 5, 7
 Μολόχ
 Μολόχ, ό - Moloh, zeu cananean al cerului și al soarelui FA 7, 43 (= Amos 5, 26)
 μολύνω
 μολύνω - a întina, a mânji, a murdări, a păta 1 Cor 8, 7; Ap 3, 4
 μολυσμός
 μολυσμός, οὔ, ό - întinăciune, întinare, murdărie, pată 2 Cor 7, 1
 μομφή
 μομφή, ής, ή - dojană, muștrare, reproș, plângere împotriva cuiva, oprobriu, dezaprobare Col 3, 13
 μονή
 μονή, ής, ή - cf. μένω, locuință, locaș, domiciliu In 14, 2; 14, 23

μονογενής
 μονογενής, ές - Unul-Născut, singurul fiu, fiu unic Lc 7, 12; In 1, 14; Evr 11, 17
 μόνος
 μόνος, η, ον - singur, unic
 \sens nr. I.
 ◦ adj. Mt 14, 23; Lc 9, 36; In 12, 24; 1 Tim 1, 17; Evr 9, 7;
 \sens nr. II.
 ◦ n. adv. μόνον, doar, numai: a) cu un verb de dorință Mt 9, 21; 1 Cor 15, 19; b) atrage atenția Mt 5, 47; Rm 3, 29; c) οὔ (μή) μόνον; αλλά; nu numai; ci și Mt 21, 21; In 5, 18; Gal 5, 13; Iac 1, 22; 2, 24
 μονόφθαλμος
 μονόφθαλμος, ον - chiar, cu un singur ochi Mt 18, 9
 μονόω
 μονόω - pas. perf. part. μεμονωμένος, pas. a rămâne singur 1 Tim 5, 5
 μορφή
 μορφή, ής, ή - formă, chip, înfățișare (opus lui σχῆμα) Fil 2, 6-7
 μορφόομαι
 μορφόομαι - a lua formă, a lua chip, a se forma în Gal 4, 19
 μόρφωσις
 μόρφωσις, εως, ή - formă, chip, înfățișare, dreptar Rm 2, 20; 2 Tim 3, 5
 μοσχοποιέω
 μοσχοποιέω - aor. 1. ἐμοσχοποίησα, a face un (chip de) vițel FA 7, 41
 μόσχος
 μόσχος, ου, ό - vițel
 μουσικός
 μουσικός, ή, όν - cântăreț din gură, muzicant Ap 18, 22
 μόχθος
 μόχθος, ου, ό - trudă, osteneală, efort, muncă grea 2 Cor 11, 27; 1 Tes 2, 9; 2 Tes 3, 8
 μυελός
 μυελός, οὔ, ό - măduvă Evr 4, 12
 μυέω
 μυέω - pas. perf. μεμύηται, pas. a se iniția în, a se învăța (obișnui) cu ceva Fil 4, 12
 μῦθος
 μῦθος, ου, ό - poveste, basm, povestire 1 Tim 1, 4; 2 Pt 1, 16
 μυκάομαι
 μυκάομαι - a rage, a răcni Ap 10, 3
 μυκτηρίζω
 μυκτηρίζω - a batjocori, a-și bate joc, a disprețui Gal 6, 7
 μυλικός
 μυλικός, ή, όν - de moară Lc 17, 2
 μύλινος
 μύλινος, η, ον - de moară Ap 18, 21
 μύλος, ου, ό -

\sens nr. I.

◦ moară Mt 24, 41; Ap 18, 22;

\sens nr. II.

◦ piatră de moară Mt 18, 6; Mc 9, 42

Μύρα

Μύρα, ων, τά - Myra (Mirele Lichiei) oraș pe coasta sudică a Asiei Mici, în Licia (Lichia) FA 27, 5

μυριάς

μυριάς, ἄδος, ἡ - miriadă (zece mii) FA 19, 19; 21, 20; Ap 5, 11

μυρίζω

μυρίζω - aor. 1. ἐμύρισα, a unge Mc 14, 8

μύριοι

μύριοι, αι, α - zece mii Mt 18, 24

μύριος

μύριος, α, ον - fără număr, nenumărat

μύρον

μύρον, ου, τό - mir, ulei mirositor, parfum Mt 26, 12; Lc 7, 38; 23, 56; In 11, 2; 12, 3; Ap 18, 13

Μυσία

Μυσία, ας, ἡ - Misia, regiune în nord-vestul Asiei Mici FA 16, 7

μυστήριον

μυστήριον, ου, τό - taină, lucru secret, învățătură tainică Mc 4, 11; Lc 8, 10; Rm 11, 25; 1 Cor 15, 51; Col 2, 2; 2 Tes 2, 7

μυωπάζω

μυωπάζω - (de la μύω, a se încheide + rad. ὀν-, cf. ὀράω) a avea vederea scurtă, micșorată, a fi miop

μώλωψ

μώλωψ, ωπος, ὁ - rană 1 Pt 2, 24

μωμάομαι

μωμάομαι - med. aor. 1. ἐμωμησάμην, med. a ironiza, a-și bate joc, a defăima 2 Cor 8, 20; pas. a fi ridiculizat 2 Cor 6, 3

μῶμος

μῶμος, ου, ὁ - ocară, bătaie de joc, oprobriu, rușine, de unde epitetul metaforic: rușinea (omenirii) 2 Pt 2, 13

μωραίνω

μωραίνω - aor. ἐμώρανα, pas. aor. ἐμωράνθην,

\sens nr. I.

◦ a-și pierde calitatea, a se strica, de unde pas. a-și pierde gustul, savoarea, aroma Mt 5, 13; Lc 14, 34;

\sens nr. II.

◦ prin urmare fig. a se zăpăci, a deveni nebun 1 Cor 1, 20; pas. Rm 1, 22

μωρία

μωρία, ας, ἡ - prostie, nebunie, nesăbuintă, tâmpenie 1 Cor 1, 18

μωρολογία

μωρολογία, ας, ἡ - flecăreală nesăbuită, trăncăneală absurdă, vorbe nebunești Ef 5, 4
μωρός

μωρός, ἄ, ὄν - (primul sens: tocit, de unde(:) nebun, nesăbuit, necugetat, fără minte Mt 5, 22; 23, 17; 1 Cor 1, 27; 4, 10; 2 Tim 2, 23; Tit 3, 9

Μωσῆς

Μωσῆς sau Μωϋσῆς, ἑως, ὁ - ac. -ῆν sau -έα, dat. -ῆ sau -εῖ Moise Mt 17, 4; FA 6, 11

N - νο

Ναασσών

Ναασσών, ὁ - Naasson Mt 1, 4; Lc 3, 32

Ναγκαί

Ναγκαί, ὁ - Naggai Lc 3, 25

Ναζαρέτ

Ναζαρέτ, Ναζαρέθ, Ναζαρά - Nazaret, oraș în Galileea Mt 2, 23; Lc 2, 4; 4, 16

Ναζαρηνός

Ναζαρηνός, ἡ, ὄν - nazarinean, locuitor al Nazaretului Mc 1, 24; Lc 4, 34

Ναζωραῖος

Ναζωραῖος, ου, ὁ - nazorean, nazoreu. Etimologie nesigură, fie ebr. nazir: consacrat, sfințit, închinat, cf. Num. 6, 1-21, fie prin asimilare: locuitor al Nazaretului; titlu mesianic? Mt 2, 23; Lc 18, 37; In 19, 19; FA 2, 22

Ναθάμ

Ναθάμ sau Ναθάν, ὁ - Natan, fiul lui David Lc 3, 31

Ναθαναήλ

Ναθαναήλ, ὁ - Natanael, ucenic al lui Isus In 1, 46; 21, 2

ναί

ναί - adv. afirmativ, da Mt 9, 28; 11, 9; In 11, 27; FA 5, 8; Rm 3, 29; Iac 5, 12

Ναιμάν

Ναιμάν, ὁ - Naaman, general sirian Lc 4, 27; cf. 4 Rg. 5, 14

Ναΐ'ν

Ναΐ'ν, ἡ - Nain, localitate în Galileea Lc 7, 11

ναός

ναός, οὔ, ὁ - templu Mt 26, 61; Lc 1, 21; FA 17, 24; 1 Cor 6, 19; Ap 14, 15

Ναούμ

Ναούμ, ὁ - Naum Lc 3, 25

νάρδος

νάρδος, ου, ἡ - nard, mir foarte prețios Mt 14, 3; In 12, 3

Νάρκισσος

Νάρκισσος, ου, ὁ - Narcis, creștin Rm 16, 11

ναυαγέω

ναυαγέω - aor. 1. ἐναύγησα (de la ναυαγός, naufragiu; cf. ἄγνυμι, a sparge, a frânge) a naufragia 2 Cor 11, 25; fig. (a-și pierde credința) 1 Tim 1, 19

ναύκληρος

ναύκληρος, ου, ὁ -

\sens nr. I.
 ◦ proprietar de corabie;
 \sens nr. II.
 ◦ căpitan FA 27, 11
 ναῦς
 ναῦς, ἡ - ac. ναῦν, corabie, navă, vas FA 27, 41
 ναύτης
 ναύτης, ου, ὁ - corăbier, marinar, matelot FA 27, 27; Ap 18, 17
 Ναχώρ
 Ναχώρ, ὁ - Nahor Lc 3, 34
 νεανίας
 νεανίας, ου, ὁ - tânăr, om tânăr FA 7, 58; 23, 17
 νεανίσκος
 νεανίσκος, ου, ὁ - adolescent, tânăr Mt 19, 20; Lc 7, 14; FA 2, 17; slujitor FA 5, 10
 Νεάπολις
 Νεάπολις, εως, ἡ - Neapolis, port al oraşului Filippi din Macedonia FA 16, 11
 νεκρός
 νεκρός, ἄ, ὄν - adj. mort
 \sens nr. I.
 ◦ Mt 28, 4; Lc 15, 24; FA 5, 10; 1 Cor 15, 29; 1 Tes 4, 16; Evr 11, 35; un mort Mt 8, 22; 23, 27; Lc 24, 5; morţii Mt 14, 2; Mc 12, 27; Lc 16, 30; Rm 10, 7; 11, 15; Col 1, 18; judecata morţilor FA 10, 42; 2 Tim 4, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ fig. mort, în sens duhovnicesc Mt 8, 22; Lc 9, 60; In 5, 25; Rm 6, 13; Ef 2, 1; 5, 14; Col 2, 13; inert, fără forţă, fără putere, neroditor, sterp Rm 6, 11; 7, 8; Evr 6, 1; Iac 2, 17
 νεκρῶ
 νεκρῶ - aor. ἐνέκρωσα
 \sens nr. I.
 ◦ a omorî Col 3, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. perf. part. νεκρωμένος, aproape mort, ca şi mort Rm 4, 19; Evr 11, 12
 νέκρωσις
 νέκρωσις, εως, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ omorâre, moarte 2 Cor 4, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ lipsă de rod, nerodnicie, sterilitate, stare de moarte Rm 4, 19
 νεομηνία
 νεομηνία, ας, ἡ - (sau contras νομηνία) lună nouă Col 2, 16
 νέος
 νέος, α, ον - nou Mt 9, 17; Col 3, 10; Evr 12, 24; comp. ὁ νεώτερος, ου, cel mai tânăr (din doi) Lc 15, 13; pl. tinerii FA 5, 6; 1 Tim 5, 1
 νεοσσός

νεοσσός, οὔ, ὁ - sau νοσσός, οὔ, pui (de pasăre) Lc 2, 24
 νεότης
 νεότης, ητος, ἡ - tinereţe Lc 18, 21; 1 Tim 4, 12
 νεόφυτος
 νεόφυτος, ον - nou convertit, botezat de curând 1 Tim 3, 6
 Νέρων
 Νέρων, ωνος, ὁ - Neron, împărat roman (54-68) 2 Tim 4, 23
 νεύω
 νεύω - aor. 1. ἔνευσα, a face semn cu capul In 13, 24; FA 24, 10
 νεφέλη
 νεφέλη, ης, ἡ - nor Mt 24, 30; Lc 9, 34; 12, 54; FA 1, 9; Iuda 1, 12; Ap 10, 1
 Νεφθαλίμ
 Νεφθαλίμ, ὁ - Neftalim, trib al lui Israel Ap 7, 6; teritoriul tribului Neftalim Mt 4, 15
 νέφος
 νέφος, ους, τό - nor Evr 12, 1
 νεφρός
 νεφρός, οὔ, ὁ - rinichi, rărunchi Ap 2, 23
 νεωκόρος
 νεωκόρος, ου, ὁ - (de la νεός, formă atică pentru ναός, templu şi κορέω, a face curat măturând?) paznic al templului (vorbind despre Efes); păzitoare FA 19, 35
 νεωτερικὸς
 νεωτερικὸς, ἡ, ὄν - de tinereţe, tineresc, juvenil 2 Tim 2, 22
 νεώτερος
 νεώτερος, α, ον - v. νεός
 νή - particulă de afirmare puternică: „afirm, confirm, dovedesc prin” + ac. pers. sau obiectului luat ca martor 1 Cor 15, 31
 νήθω
 νήθω - a toarce (lâna) Mt 6, 28; Lc 12, 27
 νηπιάζω
 νηπιάζω - a fi copil 1 Cor 14, 20
 νήπιος
 νήπιος, α, ον - prunc, copilăş; pl. oi νήπιοι - pruncii, copilăşii Mt 21, 16; 1 Cor 3, 1; Gal 4, 1; Ef 4, 14; Evr 5, 13
 Νηρεύς
 Νηρεύς, έως, ὁ - Nereus, creştin Rm 16, 15
 Νηρί
 Νηρί, ὁ - Neri Lc 3, 27
 νησίον
 νησίον, ου, τό - insuliţă, insulă mică FA 27, 16
 νήσος
 νήσος, ου, ἡ - insulă FA 13, 6; Ap 1, 9
 νηστεία
 νηστεία, ας, ἡ - post Mt 17, 21; 2 Cor 6, 5
 νηστεύω

νηστεύω - aor. ἐνήστευσα, a posti Mt 4, 2; 9, 14; Lc 18, 12; FA 13, 3
 νῆστις
 νῆστις - adj. în N.T. doar ac. pl. νήστεις, pe nemâncate, care n-a mâncat, cu stomacul gol Mt 15, 32; Mc 8, 3
 νηφάλιος
 νηφάλιος, ον - sau -λίος, cumpătat, treaz (nu beat) 1 Tim 3, 2; Tit 2, 2
 νήφω
 νήφω - aor. imper. 2 pl. νήψατε, a fi cumpătat la băutura 1 Tes 5, 6; 5, 8; 1 Pt 1, 13
 Νίγερ
 Νίγερ, ό - Niger, „negrul”, porecla profetului Simeon FA 13, 1
 Νικάνωρ
 Νικάνωρ, ορος, ό - unul dintre cei șapte diaconi, din partea comunității eleniste din Ierusalim FA 6, 5
 νικάω
 νικάω - aor. ἐνίκησα, perf. νενίκηκα, intr. a învinge, a birui Ap 3, 5; 3, 12; 5, 5; tr. a înfrînge, a bate, a învinge, a birui Lc 11, 22; Rm 12, 21; 1 In 4, 4; Ap 11, 7
 νίκη
 νίκη, ης, ή - biruință, izbândă, victorie 1 In 5, 4
 Νικόδημος
 Νικόδημος, ου, ό - Nicodim, numele unui membru al sinedrului, favorabil lui Isus In 3, 1; 7, 50; 19, 39
 Νικολαῖ' της
 Νικολαῖ' της, ου, ό - nicolait, membru al unei secte, numită astfel după întemeietorul ei, Nicolae Ap 2, 6; 2, 15
 Νικόλαος
 Νικόλαος, ου, ό - Nicolae, unul dintre cei șapte diaconi FA 6, 5
 Νικόπολις
 Νικόπολις, εως, ή - Nicopole Tit 3, 12 (numele a trei orașe: în Epir, în Bitinia și în Armenia; aici, fără îndoială, în Epir)
 νίκος
 νίκος, ους, τό - cuvânt recent pentru νίκη, biruință Mt 12, 20; 1 Cor 15, 54-57
 Νινευή
 Νινευή mai bine decât Νινευί', ή - Ninive, capitala imperiului asirian Lc 11, 32
 Νινευίτης
 Νινευίτης, ου, ό - din Ninive, ninivitean Mt 12, 41
 νιπτήρ
 νιπτήρ, ήρος, ό - vas de spălat, lighean In 13, 5
 νίπτω
 νίπτω - aor. 1. ἐνίψα, med. aor. 1. ἐνιψάμην,
 \sens nr. I.
 ◦ a spăla (picioarele) In 13, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ med. a se spăla Mt 6, 17; In 9, 7; 9, 11; 13, 10
 νοέω

νοέω - aor. ἐνόησα, a înțelege, a-și da seama, a observa, a pricepe Mt 16, 9; Rm 1, 20; Ef 3, 4; Evr 11, 3
 νόημα
 νόημα, ατος, τό - gând, gândire, cugetare, cuget 2 Cor 10, 5 (pl. 2, 11) Fil 4, 7
 νόθος
 νόθος, η, ον - bastard, nelegitim, născut din desfrâu Evr 12, 8
 νομή
 νομή, ής, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ rășune In 10, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ νομήν ἔχειν, a roade 2 Tim 2, 17
 νομίζω
 νομίζω - aor. ἐνόμισα, a gândi, a crede, a socoti Lc 2, 44; 3, 23; FA 7, 25; 1 Cor 7, 26
 νομικός
 νομικός, ή, όν -
 \sens nr. I.
 ◦ care privește legea, care are legătură cu legea Tit 3, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ jurist, învățător de Lege Mt 22, 35; Lc 7, 30; Tit 3, 13
 νομίμως
 νομίμως - adv. potrivit legii, conform legii, legal 1 Tim 1, 8; după reguli 2 Tim 2, 5
 νόμισμα
 νόμισμα, ατος, τό - monedă de argint Mt 22, 19
 νομοδιδάσκαλος
 νομοδιδάσκαλος, ου, ό - învățător al Legii Lc 5, 17; FA 5, 34; 1 Tim 1, 7
 νομοθεσία
 νομοθεσία, ας, ή - (de la τίθημι) darul Legii, legislație, legiuire Rm 9, 4
 νομοθετώ
 νομοθετώ - aor. 1. ἐνομοθέτησα, pas. perf. νενομοθέτημαι, a legifera, a da lege; la pas. a fi dotat cu legi, a fi instituit (stabilit) prin lege Evr 7, 11; 8, 6
 νομοθέτης
 νομοθέτης, ου, ό - legiuitor, dăător de lege Iac 4, 12
 νόμος
 νόμος, ου, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ lege Rm 3, 27; 7, 21; Gal 6, 2; Evr 7, 16;
 \sens nr. II.
 ◦ Legea (lui Moise) Mt 22, 36; In 7, 23; FA 13, 38; Rm 2, 15; Gal 3, 12;
 \sens nr. III.
 ◦ Legea (Pentateuhul) Lc 2, 23; In 8, 5; 1 Cor 9, 9; Gal 3, 10
 νόος
 νόος - v. νοῦς
 νοσέω - a fi bolnav 1 Tim 6, 4

νόσημα
 νόσημα, ατος, τό - boală In 5, 4
 νόσος
 νόσος, ου, ή - boală Mt 4, 23; Mc 1, 34; Lc 9, 1; FA 19, 12
 νοσσία
 νοσσία, ᾶς, ή - pentru νεοσσία (cf. νεοσός) cuib Lc 13, 34
 νοσσίον
 νοσσίον, ου, τό - pui de pasăre Mt 23, 37
 νοσσός
 νοσσός = νεοσός
 νοσφίζω - med. aor. ένοσφισάμην, a separa; med. a sustrage, a fura, a ascunde FA 5, 2-3; Tit 2, 10
 νότος
 νότος, ου, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ vântul din sud Lc 12, 55;
 \sens nr. II.
 ◦ sud, miazăzi Mt 12, 42; Ap 21, 13
 νοθεσία
 νοθεσία, ας, ή - imbold, încurajare, învățătură, povățuire, muștrare, certare 1 Cor 10, 11; Ef 6, 4; Tit 3, 10
 νοθετέω
 νοθετέω - a sfătui, a dojeni, a îndemna, a îmboldi FA 20, 31; 1 Cor 4, 14; Col 1, 28
 νομηνία
 νομηνία, ας, ή - lună nouă, sărbătoarea lunii noi Col 2, 16
 νουεχώς
 νουεχώς - adv. cu înțelepciune, în chip rațional, cu cumpătate Mc 12, 34
 νοῦς
 νοῦς, νοός, ό - gând, gândire, cuget, inteligență, rațiune, minte Lc 24, 45; Rm 1, 28; 7, 23; 12, 2; 1 Cor 1, 10; 2, 16; 14, 14; 2 Tes 2, 2
 Νυμφᾶς
 Νυμφᾶς, ό, ή - doar ac. f. Νύμφαν sau masc. -φᾶν, Nymfas (m.), Nymfa (f.) Col 4, 15
 νύμφη
 νύμφη, ης, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ mireasă, logodnică In 3, 29; Ap 18, 23;
 \sens nr. II.
 ◦ noră Mt 10, 35
 νυμφίος
 νυμφίος, ου, ό - mire, tânăr soț Mt 9, 15; Mc 2, 19; Lc 5, 34; In 2, 9; Ap 18, 23
 νυμφών
 νυμφών, ᾶνος, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ casa nunții, cameră conjugală Mt 22, 10;

\sens nr. II.
 ◦ nuntă Mt 9, 15; Lc 5, 34
 νῦν
 νῦν - adv. de timp
 \sens nr. I.
 ◦ acum, cu nuanțele: în prezent, în momentul de față, într-o clipă, numaidecât, de acum înainte, ca urmare Mc 15, 32; Lc 16, 25; In 8, 52; 11, 8; Rm 5, 11; 8, 1; Gal 4, 29; Iac 4, 16; νῦν δέ, dar acum Lc 19, 42; In 8, 40; 1 Cor 12, 20;
 \sens nr. II.
 ◦ adj. = actual, de azi, de acum ó νῦν αἰών veacul de acum, lumea de azi 1 Tim 6, 17;
 \sens nr. III.
 ◦ τὸ νῦν, timpul prezent; precedat de o prep.: ἀπὸ τοῦ νῦν, de acum, începând din acest moment (din această clipă) Lc 1, 48; FA 18, 6; ἄχρι τοῦ νῦν, până acum Rm 8, 22; τὰ νῦν sau τανῦν, acum FA 4, 29; 5, 38; 17, 30; 20, 32; 27, 22
 νυví
 νυví = νῦν - întărit cu -ί, chiar acum, tocmai acum (mai ales la Sf. Ap. Pavel), νυví δέ Rm 15, 23; 1 Cor 13, 13; Col 3, 8
 νύξ
 νύξ, νυκτός, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ noapte (prop. și fig.) Mt 14, 25; Mc 6, 48; In 13, 30; FA 16, 33; Ap 8, 12; fig. In 9, 4; Rm 13, 12; 1 Tes 5, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ gen. νυκτός, în timpul nopții, noaptea Mt 2, 14; 28, 13; In 3, 2; 19, 39; νυκτός καὶ ἡμέρας, zi și noapte 1 Tes 2, 9;
 \sens nr. III.
 ◦ dat. νυκτί, cu sau fără ἐν și cu adj. ταύτη τῆ νυκτί (sau ἐκείνη) în această noapte Mc 14, 30; Lc 12, 20; 17, 34; FA 12, 6; 27, 23; 1 Cor 11, 23
 νύσσω
 νύσσω - aor. ἐνυξα, a străpunge, a împunge In 19, 34
 νυστάζω
 νυστάζω - aor. ἐνυσταξα, a moțâi, a dormita, a ațipi; fig. 2 Pt 2, 3
 νυχθήμερον
 νυχθήμερον, ου, τό - o noapte și o zi, 24 de ore 2 Cor 11, 25
 Νώε
 Νώε - Noe Mt 24, 37; 1 Pt 3, 20
 νωθρός
 νωθρός, ά, όν - leneș, indiferent, moale, nepăsător, apatic Evr 5, 11; 6, 12
 νῶτος
 νῶτος, ου, ό - spate, spinare, dos Rm 11, 10

Ξαίνω

Ξαίνω - a scărmaņa (dărăci) lâna Mt 6, 28 (var.)

Ξενία

Ξενία, ας, ή - han, locuință, domiciliu, loc de găzduit, gazdă, culcuș FA 28, 23; Filim 1, 22

Ξενίζω

Ξενίζω - aor. ἐξένισα,

\sens nr. I.

◦ a primi ca oaspete, a găzdui, a primi în gazdă, a ospăta FA 10, 6; 10, 18; 10, 23; 10, 32; 21, 16; 28, 7; Evr 13, 2;

\sens nr. II.

◦ a dezrădăcina, a se expatria, a emigra, de unde a fi străin FA 17, 20; la pas. + dat. a se mira, a fi surprins, a considera ciudat, a socoti straniu 1 Pt 4, 12

Ξενοδοχέω

Ξενοδοχέω (δέχομαι) - aor. 1. ἐξενοδόχησα, a primi în chip ospitalier, a fi primitor de străini 1 Tim 5, 10

Ξένος

Ξένος, η, ον -

\sens nr. I.

◦ străin FA 17, 18; Evr 13, 9; subst. ὁ ξένος, străinul Mt 25, 35; 25, 38; 25, 43; FA 17, 21; Evr 11, 13; străin de, care nu are parte de + gen. Ef 2, 12;

\sens nr. II.

◦ gazdă, cel care primește pe străin Rm 16, 23;

\sens nr. III.

◦ ciudat, straniu, bizar Evr 13, 9; 1 Pt 4, 12

Ξέστης

Ξέστης, ου, ὁ - urciur, oală, vas Mc 7, 4

Ξηραίνω

Ξηραίνω - aor. ἐξήρανα, pas. aor. ἐξηράνθην, perf. ἐξήραμμαι,

\sens nr. I.

◦ a usca, a seca Iac 1, 11;

\sens nr. II.

◦ pas. a se usca, a fi uscat, a seca Mt 13, 6; Mc 4, 6; 11, 20; In 15, 6; 1 Pt 1, 24; Ap 16, 12

Ξηρός

Ξηρός, ά, ὄν - uscat, sec Mt 12, 10; Lc 23, 31

Ξύλινος

Ξύλινος, η, ον - de lemn 2 Tim 2, 20; Ap 9, 20

Ξύλον

Ξύλον, ου, τό -

\sens nr. I.

◦ lemn, material 1 Cor 3, 12; Ap 18, 12; obiect de lemn, butuc pentru picioare FA 16, 24; baston, toiag Mt 26, 47; Mc 14, 43; cruce FA 13, 29; 1 Pt 2, 24;

\sens nr. II.

◦ copac, arbore, pom, lemn de copac Lc 23, 31; Ap 22, 2

Ξυράω

Ξυράω (sau -έω) - pas. perf. part. εξυρημένος, a tunde, a rade; pas. 1 Cor 11, 5; med. a se rade, a se tunde FA 21, 24; 1 Cor 11, 6

Ο - ὀμικρον

ὀ

ὀ, ή, τό -

\sens nr. I.

◦ pron. dem.: ὀ μὲν; ὀ δέ cel; cel Gal 4, 23; ὀ δέ, dar el Mt 4, 4; Lc 8, 21; In 5, 11 (trimite la o altă persoană decât subiectul propoziției precedente);

\sens nr. II.

◦ art. hot.: profetul In 1, 21; repetat în fața adj. epitet Mc 3, 29; In 10, 11; transformă în subst. cuvântul în fața căruia este pus: a) adj. Mt 13, 43; Lc 1, 47; b) inf. Fil 1, 21; c) subst. sau pron. cu prep. τὰ κατ' ἐμέ, evenimentele care mă privesc Fil 1, 12; d) adv. τὰ κάτω, locurile de jos In 8, 23; οἱ ἐκεῖθεν, cei de acolo Lc 16, 26; e) part. ὁ παραδιδούς με, cel ce Mă vinde Mt 26, 46; f) prop. ἐν τῷ ἀγαπήσει, în porunca „vei iubi” Gal 5, 14;

\sens nr. III.

◦ art. + gen. οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, fiii lui Zevedeu In 21, 2; τας` τοῦ Κυρίου, cele ale Domnului 1 Cor 7, 32;

\sens nr. IV.

◦ în fața unui nume propriu Isus Mt 3, 13

ὀγδοήκοντα

ὀγδοήκοντα - num. card. optzeci Lc 2, 37; 16, 7

ὀγδοος

ὀγδοος, η, ον - num. ord. al optulea Lc 1, 59; Ap 17, 11

ὄγκος

ὄγκος, ου, ὁ - povară, greutate Evr 12, 1

ὄδε

ὄδε, ἤδε, τόδε - (rar în N.T.) pron. dem. acesta, aceasta; anunța în general ceea ce urmează: τάδε, cu sensul iată ceea ce(FA 21, 11; Ap 2, 1; uneori trimite la ceea ce a precedat: Lc 10, 39; nuanță nedefinită: anume, cutare Iac 4, 13

ὀδεύω

ὀδεύω - a călători, a face o călătorie Lc 10, 33

ὀδηγέω

ὀδηγέω - viit. ὀδηγήσω, a călăuzi, a îndruma, a conduce, a duce Mt 15, 14; Ap 7, 17; (fig.) FA 8, 31

ὀδηγός

ὀδηγός, οῦ, ὁ - călăuză, îndrumător, conducător Mt 15, 14; Rm 2, 19

ὀδοιπορέω

ὀδοιπορέω - a călători, a merge pe drum FA 10, 9

ὁδοιπορία
 ὁδοιπορία, ας, ἡ - călătorie, drum 2 Cor 11, 26
 ὁδοποιέω
 ὁδοποιέω - a face un drum, a merge, a-și face drum Mc 2, 23 (var.)
 ὁδός
 ὁδός, οὔ, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ drum, cale Mt 8, 28; 20, 30; Lc 14, 23; FA 8, 26;
 \sens nr. II.
 ◦ călătorie, itinerar, traseu Mt 15, 32; Lc 24, 35; FA 9, 27;
 \sens nr. III.
 ◦ fig. cale Mt 10, 5; In 14, 6; 2 Pt 2, 21;
 \sens nr. IV.
 ◦ cale, învățătură FA 24, 14
 ὁδοός
 ὁδοός, ὁδόντος, ὁ - dinte Mt 5, 38
 ὁδυνάω
 ὁδυνάω - a suferi, a se chinui, a fi cuprins de jale, doar la pas. ὁδυνάομαι, 2 sg.
 ὁδυνᾶσαι Lc 16, 24; FA 20, 38
 ὁδύνη
 ὁδύνη, ης, ἡ - durere, suferință Rm 9, 2
 ὁδυρμός
 ὁδυρμός, οὔ, ὁ - jale, plâns, plângere, vaiet, bocet Mt 2, 18; 2 Cor 7, 7
 Ὄζιας
 Ὄζιας - Ozia, rege al lui Iuda Mt 1, 8; Lc 3, 23
 ὄζω
 ὄζω - a răspândi un miros, a mirosi, a puți In 11, 39
 ὄθεν
 ὄθεν - adv. rel de loc I. de unde, din ce loc Mt 12, 44; Lc 11, 24; FA 14, 26;
 \sens nr. II.
 ◦ de aceea, pentru aceea Mt 14, 7; Evr 2, 17; 3, 1;
 \sens nr. III.
 ◦ fig. de unde 1 In 2, 18
 ὀθόνη
 ὀθόνη, ης, ἡ - pânză, văl FA 10, 11
 ὀθόνιον
 ὀθόνιον, ου, τό - giulgiu, bucată de pânză Lc 24, 12; In 19, 40; 20, 5
 οἶδα
 οἶδα - perf. de la rad. ἰδ-, a vedea (cf. aor. εἶδον de la ὀράω), fol. ca prezent, 2 sg.
 οἶδας sau οἶσθα, 1 pl. οἶδαμεν sau ἴσμεν, 2 pl. οἶδατε sau ἴστε, 3 pl. οἶδασιν sau ἴδασιν, conj. εἰδῶ, inf. εἰδέναι, part. εἰσώς, εἰδυῖα, m. m. ca perf. ἤδειν, 3 pl. ἤδεισαν, viit. εἰδήσω și εἶσομαι, a fi văzut, de unde
 \sens nr. I.

◦ a ști, a cunoaște pe cineva, ceva, a ști pe cineva, ceva Mt 6, 32; 9, 6; 20, 22; 26, 72; Mc 1, 34; Lc 18, 20; FA 2, 22; 2 Cor 5, 16; 11, 11; 1 Tes 2, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ a se pricepe, a ști, a putea, a fi în stare Mt 7, 11; Lc 11, 13; 1 Tes 4, 4;
 \sens nr. III.
 ◦ a pricepe, a înțelege Mc 4, 13;
 \sens nr. IV.
 ◦ a ști = a-și aduce aminte, a-și aminti 1 Cor 1, 16; 1 Tes 5, 12
 οικειακός
 οικειακός = οικιακός
 οικεῖος, α, ov - din aceeași casă, de unde apropiat, apropiat (al casei), intim, prieten, casnic Gal 6, 10; Ef 2, 19; 1 Tim 5, 8
 οἰκετεία
 οἰκετεία, ας, ἡ - slugi, slujitori Mt 24, 45
 οἰκέτης
 οἰκέτης, ου, ὁ - sclav, rob, slugă, slujitor Lc 16, 13
 οἰκέω
 οἰκέω - a locui (tr. sau intr.), a viețui împreună cu cineva Rm 7, 17; 1 Cor 7, 12; 1 Tim 6, 16
 οἶκημα
 οἶκημα, ατος, τό - locuință, încăpere, cameră, loc de ședere FA 12, 7 (temniță)
 οἰκητήριον
 οἰκητήριον, ου, τό - locuință, clădire 2 Cor 5, 2
 οἰκία
 οἰκία, ας, ἡ - casă
 \sens nr. I.
 ◦ clădire, edificiu (prop. și fig.) Mt 2, 11; Mc 13, 34; Lc 22, 11; FA 10, 6; 2 Cor 5, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ neam, familie și persoanele care trăiesc sub același acoperiș Mt 10, 12; 12, 25; In 4, 53; 1 Cor 16, 15; Fil 4, 22
 οικιακός
 οικιακός, οὔ, ὁ - slujitor, servitor, sclav, rob de casă, casnic, membru al unei familii Mt 10, 36
 οικοδεσποτέω
 οικοδεσποτέω - a fi stăpânul (stăpâna) casei, a fi capul familiei 1 Tim 5, 14
 οικοδεσπότης
 οικοδεσπότης, ου, ὁ - stăpânul casei Mt 13, 27; 24, 43; Mc 14, 14; Lc 13, 25; 14, 21; 22, 11
 οικοδομέω
 οικοδομέω - aor. ᾠκοδόμησα, pas. perf. ᾠκοδόμημαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a zidi, a construi, a clădi, prop. și fig. Mt 7, 24; 16, 18; Mc 14, 58; Lc 6, 48; 7, 5; 14, 28; 17, 28; FA 9, 31; 20, 32; Rm 15, 20; 1 Cor 8, 1; 1 Pt 2, 5;
 \sens nr. II.

◦ a zidi din nou Mt 26, 61; Mc 15, 29
οικοδομή
οικοδομή, ἥς, ἡ - clădire, construcție, zidire Mt 24, 1; Mc 13, 1; 2 Cor 5, 1;
\sens nr. II.
◦ construire, zidire, edificare Rm 14, 19; 15, 2; 1 Cor 14, 12; 2 Cor 12, 19
οικοδομία
οικοδομία, ας, ἡ - edificare, zidire 1 Tim 1, 4 (var.)
οικοδόμος
οικοδόμος, ου, ὁ - arhitect, zidar FA 4, 11
οικονομέω
οικονομέω - a administra, a fi iconom Lc 16, 2
οικονομία
οικονομία, ας, ἡ - iconomat, administrație Lc 16, 2; îndatorire, sarcină, misiune, economie 1 Cor 9, 17; Col 1, 25
οικονόμος
οικονόμος, ου, ὁ - administrator, iconom, intendent Lc 12, 42; 16, 1; 1 Cor 4, 2
οἶκος
οἶκος, ου, ὁ -
\sens nr. I.
◦ casă, locuință Mt 9, 7; 11, 8; Mc 7, 30; Lc 1, 23; 12, 39; FA 7, 20; 10, 30; casa lui Dumnezeu Mt 12, 4; Mc 2, 26; Lc 6, 4; 11, 51; fig. 1 Pt 2, 5; 4, 17; 1 Tim 3, 15;
\sens nr. II.
◦ locuitorii casei, familia Lc 10, 5; 19, 9; FA 10, 2; 16, 31; 18, 8; 1 Cor 1, 16; 1 Tim 3, 4; Evr 3, 2-6;
\sens nr. III.
◦ neam, urmași, descendență Mt 10, 6; 15, 24; Lc 1, 27; FA 2, 36; Evr 8, 10
οἰκουμένη
οἰκουμένη, ης, ἡ -
\sens nr. I.
◦ pământul locuit, lume, univers Mt 24, 14; Lc 2, 1; FA 17, 31; 24, 5; Rm 10, 18;
\sens nr. II.
◦ lumea (viitoare) Evr 2, 5
οἰκουργός
οἰκουργός, ὄν - care are grija casei, gospodină Tit 2, 5
οἰκουρός
οἰκουρός, ὄν - același sens cu οἰκουργός, ὄν Tit 2, 5
οἰκτεῖρω - a avea milă, compasiune, a se îndura, a compătimi Rm 9, 15
οἰκτιρμός
οἰκτιρμός, οὔ, ὁ - milă, îndurare, compasiune Rm 12, 1; Col 3, 12
οἰκτίρω
οἰκτίρω, ὄν - gen. -οιος, milos, milostiv, îndurător, compătimitor Lc 6, 36; Iac 5, 11
οἶμαι
οἶμαι = οἴομαι
οἰνοπότης, ου, ὁ - băutor de vin, bețiv Mt 11, 19

οἶνος
οἶνος, ου, ὁ - vin Mt 9, 17; 27, 34; Mc 15, 23; Lc 5, 37; In 2, 3; 4, 46; Rm 14, 21; 1 Tim 5, 23; Ap 14, 10; 19, 15
οἰνοφλυγία
οἰνοφλυγία, ας, ἡ - beție, bețivăneală 1 Pt 4, 3
οἴομαι
οἴομαι - sau οἶμαι, imper. 3 sg. οἰέσθω, a crede, a gândi, a socoti, a-și închipui In 21, 25; Fil 1, 17; Iac 1, 7
οἶος
οἶος, οἶα, οἶον - pron. rel. astfel, de acest fel, atare, asemenea
\sens nr. I.
◦ pus înainte lui τοιοῦτος, cum (este); așa (este); 1 Cor 15, 48; așa cum; tot așa; 2 Cor 10, 11;
\sens nr. II.
◦ pus după ὁ αὐτός, același care Fil 1, 30;
\sens nr. III.
◦ așa cum Mt 24, 21; οὐχ οἶον ὅτι, nu însă că, dar nu că Rm 9, 6
οἰοσθησοῦν
οἰοσθησοῦν - (cf. οἶος) adj. nedef., orice, oricare, n-are importanță care In 5, 4
οἴπινες
οἴπινες, αἴπινες, ἄπινα - pl. de la ὄσις, ἦτις, ὅ τι
οἴσω - v. φέρω
ὀκνέω - aor. ὤκησα, a șovăi, a pregeta, a ezita FA 9, 38
ὀκνηρός
ὀκνηρός, ἄ, ὄν - lenes, indiferent, apatic, nepăsător Mt 25, 26; Rm 12, 11; domol; locuțiune: ὀκνηρόν μοι ἐστί + inf. ezit să, mă plictisesc, sunt dezgustat să, îmi vine greu să Fil 3, 1
ὀκταήμερος
ὀκταήμερος, ὄν - de opt zile Fil 3, 5
ὀκτώ
ὀκτώ - num. card. opt Lc 2, 21; FA 9, 33
ὀλεθρεύω
ὀλεθρεύω = ὀλοθρεύω
ὀλέτριος, ὄν - nefast, funest, care aduce pieirea, moartea cuiva 2 Tes 1, 9 (var.)
ὄλεθρος
ὄλεθρος, ου, ὁ - pieire, moarte, ruină, nimicire, distrugere 1 Tes 5, 3; 1 Tim 6, 9
ὀλιγοπιστία
ὀλιγοπιστία, ας, ἡ - puțină credință Mt 17, 20
ὀλιγόπιστος
ὀλιγόπιστος, ὄν - puțin credincios Mt 6, 30; Lc 12, 28
ὀλίγος
ὀλίγος, η, ὄν -
\sens nr. I.
◦ adj. puțin, puțin numeros Mt 9, 37; Mc 8, 7; Lc 10, 2; Evr 12, 10;

\sens nr. II.

◦ pl. ὀλίγοι puțin numeroși Lc 13, 23;

\sens nr. III.

◦ mic, în cantitate mică, puțin 1 Tim 5, 23; de mică intensitate FA 12, 18; de scurtă durată Ap 12, 12;

\sens nr. IV.

◦ ὀλίγον, n. adv. puțin, pentru puțin timp, o clipă, un pic Mc 1, 19; Iac 4, 14; ἐν ὀλίγῳ, în puține cuvinte, pe scurt Ef 3, 3

ὀλιγόψυχος

ὀλιγόψυχος, ον - puțin curajos, fricos 1 Tes 5, 14

ὀλιγωρέω

ὀλιγωρέω - a disprețui, a neglija, a nu da importanță + gen. Evr 12, 5

ὀλίγως

ὀλίγως - adv. cu greu, de-abia 2 Pt 2, 18

ὀλοθρευτής

ὀλοθρευτής, οὔ, ὁ - pierzător, nimicitor 1 Cor 10, 10

ὀλοθρεύω

ὀλοθρεύω - a nimici, a extermina, a distruge Evr 11, 28

ὀλοκαύτωμα, ατος, τό - (de la ὄλος și καυτός, adj. verbal de la καίω, a arde) holocaust, ardere de tot Mc 12, 33; Evr 10, 6; 10, 8

ὀλοκληρία

ὀλοκληρία, ας, ἡ - sănătate desăvârșită, vigoare deplină FA 3, 16

ὀλόκληρος

ὀλόκληρος, ον - fără defect, fără meteahnă, în întregul său, întreg 1 Tes 5, 23; Iac 1, 4

ὀλολύζω

ὀλολύζω - a striga, a scoate țipete stridente, a se tângui Iac 5, 1

ὄλος

ὄλος, η, ον - întreg, complet, tot Mt 5, 29; 16, 26; Mc 6, 55; In 4, 53; FA 11, 26; Rm 8, 36; Tit 1, 11

ὀλοτελής

ὀλοτελής, ἐς - desăvârșit, perfect 1 Tes 5, 23

Ὀλυμπᾶς

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ - Olympas Rm 16, 15

ὄλυνθος

ὄλυνθος, ου, ἡ - smochină necoaptă, prea târzie, încă verde Ap 6, 13

ὄλως

ὄλως - adv. în total, în general, îndeobște 1 Cor 5, 1; 15, 29; μὴ; ὄλως, de loc, nicidcum Mt 5, 34

ὄμβρος

ὄμβρος, ου, ὁ - ploaie Lc 12, 54

ὀμείρομαι

ὀμείρομαι - a fi plin de tandrețe, de afecțiune pentru cineva, a îndrăgi + gen. 1 Tes 2, 8 (corectat în ἰμειρόμενοι)

ὀμιλέω

ὀμιλέω - aor. ὠμίλησα, a sta de vorbă, a se întreține cu cineva + dat. Lc 24, 14

ὀμιλία

ὀμιλία, ας, ἡ - tovărășie, relație, legătură, prietenie 1 Cor 15, 33

ὄμιλος

ὄμιλος, ου, ὁ - mulțime, ceată, gloată, tovărășie, trupă Ap 18, 17 (var.)

ὀμίχλη

ὀμίχλη, ης, ἡ - nor, ceață, păclă, negură 2 Pt 2, 17

ὄμμα

ὄμμα, ατος, τό - (rad. ὀπ-, v. ὀράω) ochi Mt 20, 34; Mc 8, 23

ὀμνύω

ὀμνύω - sau ὄμνυμι, doar la prez. inf. ὀμνύναι, aor. ὤμοσα, inf. ὀμόσαι, a jura Mt 5, 34; 23, 16; Mc 14, 71; Lc 1, 73 (+ ὄρκον = a face un jurământ) FA 2, 30; Evr 6, 13; 7, 21; + ac. a jura pe Iac 5, 12

ὀμοθυμαδόν

ὀμοθυμαδόν - adv. într-un cuget, laolaltă, într-un singur glas FA 1, 14; 2, 46; Rm 15, 6

ὀμοιάζω

ὀμοιάζω - a fi asemănător cu, a se asemăna + dat. Mc 14, 70 (var.)

ὀμοιοπαθής

ὀμοιοπαθής, ἐς - care are aceleași sentimente, asemenea pătimitor + dat. FA 14, 15; Iac 5, 17

ὄμοιος

ὄμοιος, α, ον - asemănător, asemenea cu + dat. Mt 11, 16; Lc 7, 31; In 8, 55; FA 17, 29; Gal 5, 21; Ap 1, 15; + ac. Ap 1, 13; 14, 14

ὀμοιότης

ὀμοιότης, τητος, ἡ - asemănare, analogie Evr 4, 15; 7, 15

ὀμοιώω

ὀμοιώω - viit. ὀμοιώσω, pas. aor. ὠμοιώθην,

\sens nr. I.

◦ a asemăna; pas. a se asemăna, a fi asemenea Mt 7, 24; 13, 24; 18; 23; FA 14, 11; Rm 9, 29;

\sens nr. II.

◦ a compara cu, a asemăna cu Mt 11, 16; Lc 13, 20

ὀμοίωμα

ὀμοίωμα, ατος, τό - asemănarea (copiei cu originalul) Rm 1, 23; 5, 14; 6, 5; Fil 2, 7

ὀμοίως

ὀμοίως - adv. în chip asemănător, de asemenea, asemenea, la fel, în chip similar Mc 4, 16; 1 Cor 7, 3; Iac 2, 25

ὀμοίωσις

ὀμοίωσις, εως, ἡ - asemănare Iac 3, 9

ὀμολογέω

ὀμολογέω - aor. 1. ὠμολόγησα,

\sens nr. I.

- a făgădui, a promite Mt 14, 7; FA 7, 17;
- \sens nr. II.
- a recunoaște, a admite In 1, 20; FA 24, 14; + ὅτι, Evr 11, 13;
- \sens nr. III.
- a mărturisi, a declara, a face cunoscut, a afirma, a depune mărturie Mt 7, 23; In 9, 22; FA 23, 8; Rm 10, 9; 1 Tim 6, 12; Evr 13, 15; 1 In 1, 9; 4, 15
- ὁμολογία
- ὁμολογία, ας, ἡ -
- \sens nr. I.
- acțiunea de a mărturisi, mărturisire 2 Cor 9, 13;
- \sens nr. II.
- ceea ce este mărturisit 1 Tim 6, 12; Evr 3, 1; 4, 14
- ὁμολογουμένως
- ὁμολογουμένως - adv. după mărturisirea tuturor 1 Tim 3, 16
- ὁμότεχνος
- ὁμότεχνος, ον - care practică aceeași meserie FA 18, 3
- ὁμοῦ
- ὁμοῦ - adv. împreună, laolaltă In 4, 36; 21, 2
- ὁμόφρων
- ὁμόφρων, ον - care are același sentiment, aceeași părere, care este de acord, care este în același gând cu cineva 1 Pt 3, 8
- ὁμόω
- ὁμόω - v. ὁμνύω
- ὁμως - adv. totuși, cu toate acestea 1 Cor 14, 7; Gal 3, 15
- ὄναρ
- ὄναρ, τό - (doar n. și ac. sg.) vis Mt 1, 20
- ὄναριον
- ὄναριον, ίου, τό - măgăruș, asin tânăr In 12, 14
- ὄνειδίζω
- ὄνειδίζω - aor. ὠνειδίσαι, a muștra, a reproșa, a certa, a ocări, a dojeni, a învinui (ac.) Mt 11, 20; Rm 15, 3; Iac 1, 5
- ὄνειδισμός
- ὄνειδισμός, οῦ, ὁ - ocară, batjocorire, insultă, dojană, muștrare Rm 15, 3; Evr 11, 26
- ὄνειδος
- ὄνειδος, ους, τό - ocară, rușine, umilire Lc 1, 25
- ὄνησιμος
- ὄνησιμος, ου, ὁ - Onisim (= folositor) Col 4, 9; Filim 1, 10
- ὄνησίφορος
- ὄνησίφορος, ου, ὁ - Onisifor 2 Tim 1, 16; 4, 19
- ὀνικός
- ὀνικός, ἡ, ὄν - de măgar, mișcat de un măgar (se spune despre o piatră de moară mare) Mt 18, 6; Mc 9, 42
- ὀνίνημι

- ὀνίνημι - a fi folositor, med. ὀνίναμαι, aor. 2. ὠνήμην sau -άμην, a primi un ajutor de la cineva, a se bucura de + gen. Filim 1, 20
- ὄνομα
- ὄνομα, ατος, τό -
- \sens nr. I.
- nume Mt 1, 25; 6, 9; Lc 1, 13; In 18, 10; FA 9, 15; Evr 2, 12;
- \sens nr. II.
- cu prep.: a) διὰ + gen. prin numele Său FA 10, 43; + ac. pentru, din cauza numelui Meu Mt 10, 22; b) εἰς + ac. în numele; Mt 18, 20; In 1, 12; 2, 23; c) ἐν + dat. în numele Lc 10, 17; d) ἐνί + dat. în numele Mt 24, 5;
- \sens nr. III.
- calitate Mt 10, 41;
- \sens nr. IV.
- persoană FA 1, 15
- ὀνομάζω
- ὀνομάζω - aor. ὠνόμασα, pas. aor. ὠνομάσθην,
- \sens nr. I.
- a pronunța (un nume) FA 19, 13; Ef 1, 21; 2 Tim 2, 19;
- \sens nr. II.
- a numi pe cineva Lc 6, 14; 1 Cor 5, 11;
- \sens nr. III.
- a denumi, a desemna Lc 6, 13; Rm 15, 20
- ὄνος
- ὄνος, ου, ὁ, ἡ - măgar, asin Lc 13, 15; asină Mt 21, 2; In 12, 15
- ὄντως
- ὄντως - adv. (de la ὄν, part. de la εἰμί) cu adevărat, într-adevăr Lc 23, 47; 24, 34; 1 Cor 14, 25
- ὄξος
- ὄξος, ους, τό - oțet Mt 27, 48; Mc 15, 36; Lc 23, 36; In 19, 29
- ὄξύς
- ὄξύς, εῖα, ὄ -
- \sens nr. I.
- ascuțit Ap 1, 16;
- \sens nr. II.
- iute, repede, rapid Rm 3, 15
- ὀπή
- ὀπή, ἡς, ἡ - peșteră, grotă, văgăună, deschizătură, gaură Evr 11, 38; Iac 3, 11
- ὀπισθεν
- ὀπισθεν -
- \sens nr. I.
- adv. pe la spate, din urmă, dinapoi, în urmă, în spate Mt 9, 20; Ap 4, 6;
- \sens nr. II.
- prep. + gen. în urma, în spatele Mt 15, 23
- ὀπίσω

ὀπίσω - adv.

\sens nr. I.

◦ de loc în spate, în urmă, îndărăt, înapoi, la spate Mc 13, 16; Lc 7, 38; In 18, 6; 20, 14;

\sens nr. II.

◦ de timp apoi, după aceea Mt 3, 11; Mc 1, 7; In 1, 15;

\sens nr. II.

◦ prep. de loc + gen. după, în urma, înapoia, în spatele Mt 4, 19; 16, 23; Lc 21, 8; Ap 12, 15; ἔρχεσθαι ὀπίσω πινός = a urma pe cineva, a veni după cineva

ὀπλιζω

ὀπλιζω - aor. ὤπλισα, med. a se înarma 1 Pt 4, 1

ὄπλον

ὄπλον, ου, τό -

\sens nr. I.

◦ unealtă, instrument Rm 6, 13;

\sens nr. II.

◦ armă In 18, 3; Rm 13, 12; 2 Cor 6, 7; 10, 4

ὀπίοος

ὀπίοος, οία, ον -

\sens nr. I.

◦ adj. rel. (corelativ al lui τοιοῦτος) la fel ca, precum, cum FA 26, 29;

\sens nr. II.

◦ inter. ind. ce fel 1 Cor 3, 13; 1 Tes 1, 9; Iac 1, 24

ὀπότε

ὀπότε - adv. inter. fol. drept conj. când Lc 6, 3

ὄπου

ὄπου - adv. rel. I. unde, acolo unde (fără mișcare) Mt 6, 21; 25, 24; Mc 4, 15; Lc 12, 34;

\sens nr. II.

◦ unde, acolo unde (cu mișcare) In 8, 21; 13, 33; Col 3, 11; Evr 9, 16; Iac 3, 4; Ap 14, 4;

\sens nr. III.

◦ câtă vreme, cât timp, din moment ce, din cauza, din pricina 1 Cor 3, 3

ὀπτόνομαι

ὀπτόνομαι - a se arăta, a apărea FA 1, 3

ὀπτασία

ὀπτασία, ας, ή - (cf. ὄψομαι) arătare, apariție, vedenie Lc 1, 22; 24, 23; FA 26, 19; 2 Cor 12, 1

ὀπτός

ὀπτός, ή, όν - fript, copt Lc 24, 42

ὀώρα

ὀώρα, ας, ή - lit. anotimpul roadelor, fruct, rod Ap 18, 14

ὀπως

ὀπως - A. adv. inter. cum Lc 24, 30; B. conj. subord. a) finală să, ca să, cu sau fără
ăv, Mt 5, 45; Lc 2, 35; FA 3, 20; Rm 9, 17; 1 Cor 1, 29; Evr 9, 15; b) completivă
să, ca să (după verbe de cerere) Mt 9, 38; Lc 7, 3; 11, 37; FA 23, 20; 25, 3

ὄραμα

ὄραμα, ατος, ό - apariție, vedenie, arătare (reală) Mt 17, 9; FA 7, 31; 10, 3; 18, 9

ὄρασις

ὄρασις, εως, ή - aspect, înfățișare Ap 4, 3; vedenie FA 2, 17; Ap 9, 17

ὄρατός

ὄρατός, ή, όν - (adj. verbal de la ὄραω) văzut, care se vede, vizibil Col 1, 16

ὀπάω

ὀπάω - imperf. 3 pl. ἐώρων - viit. ὄψομαι, 2 sg. ὄψει sau ὄψη, aor. 2 εἶδον, perf. ἐώρακα și ἑώρακα, m. m. ca pf. ἐωράκειν, pas. viit. ὀφθήσομαι, aor. ὠφθην, med. aor. conj. ὄψωμαι

\sens nr. I.

◦ a vedea, a privi Mt 5, 8; 24, 30; 28, 7; Mc 16, 7; Lc 3, 6; 9, 31; 23, 49; In 3, 36; 8, 57; FA 8, 23; Rm 15, 21; Col 2, 1;

\sens nr. II.

◦ a vedea o vedenie, a avea o viziune Lc 1, 22; 24, 23; In 4, 45;

\sens nr. III.

◦ a veghea, a avea grijă să + μή: a fi atent să nu, a lua seama să nu Mt 8, 4; 18, 10; 1 Tes 5, 15; + imper. Mt 9, 30; absolut: Mt 16, 6; Mc 8, 15; Lc 12, 15;

\sens nr. IV.

◦ pas. a deveni vizibil, a se face văzut, a apărea, a se arăta FA 2, 3; 7, 2; 16, 9; 1 Cor 15, 5-8;

\sens nr. V.

◦ σὺ ὄψη, tu vei vedea = te privește, este treaba ta Mt 27, 4

ὄργη

ὄργη, ής, ή - mânie Mt 3, 7; Ef 2, 3; Col 3, 8; 1 Tes 1, 10; 5, 9; Evr 3, 11; 4, 3; Iac 1, 19-20

ὄργιζω

ὄργιζω - pas. aor. ὠργίσθην, a mânia; pas. a se mânia pe cineva + dat. Mt 5, 22; a se aprinde de mânie asupra (împotriva), ἐπί + dat. Ap 12, 17

ὄργίλος

ὄργίλος, η, ον - grabnic la mânie, irascibil, coleric Tit 1, 7

ὄργυιά

ὄργυιά, ᾄς, ή - braț, unitate de lungime de 1,85 m (= 4 coti, v. πῆχυς) FA 27, 28

ὀρέγομαι

ὀρέγομαι - med. a dori, a pofti, a aspira la, a tinde spre + gen. 1 Tim 3, 1; 6, 10; Evr 11, 16

ὀρεινός

ὀρεινός, ή, όν - de munte, subst. ή ὀρεινή (χώρα) ținut muntos, țară (regiune) muntoasă Lc 1, 39; 1, 65

ὄρεξις

ὄρεξις, εως, ή - dorință, poftă Rm 1, 27

ὀρθοποδέομαι

ὀρθοποδέομαι - a merge drept, a călca drept Gal 2, 14

ὀρθός

ὀρθός, ἦ, ὄν - în linie dreaptă FA 14, 10; Evr 12, 13

ὀρθοτομέω

ὀρθοτομέω - a deschide un drum în linie dreaptă, a croi un drum, a învâța drept (cuvântul adevărului) 2 Tim 2, 15

ὀρθρίζω

ὀρθρίζω - a fi matinal, a veni dis-de-dimineată Lc 21, 38

ὀρθρινός

ὀρθρινός, ἦ, ὄν - matinal, de dimineată (care acționează) dis-de-dimineată Lc 24, 22; Ap 22, 16

ὀρθριος

ὀρθριος, α, ον - matinal, de dimineată, dis-de-dimineată Lc 24, 22 (var.)

ὀρθρος

ὀρθρος, ου, ὄ - zori, revărsat de zori, revărsat de ziuă ὀρθρου βαθέος (sau -θέως), foarte de dimineată Lc 24, 1; In 8, 2

ὀρθῶς

ὀρθῶς - adv. în chip drept, corect, drept, bine Mc 7, 35; Lc 7, 43; 10, 28; 20, 21

ὀρίζω

ὀρίζω - aor. ὤρισα, pas. aor. part. ὀρισθείς, perf. part. ὀρισμένος (de la ὄρος, ου, limită, margine, hotar) a limita, a preciza, a mărgini, a hotărî, a stabili, a decide, a orându-i, a rându-i Lc 22, 22; FA 2, 23; Rm 1, 4; Evr 4, 7

ὄριον

ὄριον, ου, τό - (în N.T. doar pl.) hotar (al unei țări) Mt 2, 16; 8, 34; 15, 22; Mc 5, 17; 7, 31; 10, 1; FA 13, 50

ὀρκίζω

ὀρκίζω - a jura (ruga, implora) pe cineva în numele altcuiva τινά τινα Mc 5, 7; FA 19, 13; 1 Tes 5, 27

ὄρκος

ὄρκος, ου, ὄ - jurământ Mt 14, 7; FA 2, 30; Evr 6, 16; Iac 5, 12

ὄρκωμοσία

ὄρκωμοσία, ας, ἦ - (ὄμνυμι) acțiunea de a depune jurământ, jurământ Evr 7, 20

ὀρμάω

ὀρμάω - aor. 1. ὤρμησα, a se repezi, a se arunca, a se năpusti, a da năvală Mt 8, 32; FA 19, 29

ὀρμή

ὀρμή, ἦς, ἦ - avânt, însuflețire, entuziasm, de unde intenție, plan, scop, țel, voință, țintă, vrere FA 14, 5; (început de răscoală) Iac 3, 4; (voință? vrere?)

ὄρμημα

ὄρμημα, ατος, τό - asalt violent, atac puternic, de unde la dat. „dintr-o singură lovitură” Ap 18, 21

ὄρνειν

ὄρνειν, ου, τό - pasăre Ap 18, 2; 19, 17; 19, 2 (cf. Dt. 14, 11 sq)

ὄρνιξ

ὄρνιξ = ὄρνις

ὄρνις, ιθος, ὄ, ἦ - pasăre, în part. găină Mt 23, 37; Lc 13, 34

ὄροθεσία

ὄροθεσία, ας, ἦ - hotar, limită FA 17, 26

ὄρος

ὄρος, ους, τό - munte Mt 5, 1; 17, 1; 28, 16; Mc 9, 2; Lc 19, 29; FA 1, 12; 7, 30

ὀρύσσω

ὀρύσσω - aor. ὄρυξα, a săpa (pământul) Mt 21, 33; Mc 12, 1; a îngropa (în pământ) Mt 25, 18

ὀρφανός

ὀρφανός, ἦ, ὄν - lipsit de părinți, orfan In 14, 18; Iac 1, 27

ὀρχέομαι

ὀρχέομαι - aor. ὠρχησάμεν, a dansa, a juca Mt 11, 17; Lc 7, 32

ὄς

ὄς, ἦ, ὄ - A. pron. rel.: care, ce

∓sens nr. I.

◦ în mod obișnuit ia genul și numărul subst. determinat 1. în mod obișnuit stă în cazul cerut de funcția sa Mt 2, 9; In 1, 47; δι' οὗ 1 Cor. 8, 6; 2. atracția relativului care ia cazul antecedentului: a) ac. devine gen. τῆς διαθήκης, ἧς ὁ Θεὸς διέθετο, FA 3, 25; b) ac. devine dat. οἷς pt. ἃ Lc 24, 25; c) dat. devine gen. φωνῆς, ἧς ἐκέκραξα FA 24, 21;

∓sens nr. II.

◦ 1. atracție în gen sau în număr după sens, γενεᾶς ἐν οἷς Fil 2, 15; τεκνία μου οὓς, Gal 4, 19; 2. atracția relativului cu numele său predicativ Ef 1, 14; 3. locuțiuni: ἀνθ' ὧν = ἀντι τούτων ὅτι pentru că, în locul Lc 1, 20; 19, 44; FA 12, 23; ἐφ' ᾧ = ἐπι τούτῳ ὅτι bazându-se pe faptul că, întemeindu-se pe faptul că, de unde pentru că, deoarece Rm 5, 12; Fil 3, 12; ἐν ᾧ - cât timp, în timp ce, pe când Mc 2, 19; B. pron. dem. acel, acela, cel, acesta ὅς μὲν... ὅς δὲ unul... altul Mt 22, 5; Rm 14, 5

ὀσάκις

ὀσάκις - conj. ori de câte ori 1 Cor 11, 25; Ap 11, 6

ὄσγε

ὄσγε = ὄς γε - Rm 8, 32 (arată o idee de stadiu, de treaptă, de grad) cel puțin, măcar

ὄσιος

ὄσιος, α, ον - sfânt, care place lui Dumnezeu, cucernic, pios

∓sens nr. I.

◦ titlu hristologic FA 2, 27; 13, 35 = sfânt;

∓sens nr. II.

◦ vorbind de persoane 1 Tim 2, 8;

∓sens nr. III.

◦ vorbind de lucruri FA 13, 34

ὀσιότης

ὀσιότης, ητος, ἦ - sfințenie Lc 1, 75; Ef 4, 24

- ὁσίως
 ὁσίως - adv. cu sfințenie 1 Tes 2, 10
 ὁσμὴ
 ὁσμὴ, ῆς, ἡ - miros, mireasmă In 12, 3; 2 Cor 2, 14; Ef 5, 2
 ὄσος
 ὄσος, ὄση, ὄσον - pron. rel. corelativ al lui τοσοῦτος, în general subînțeles și implicând o idee
 \sens nr. I.
 ◦ de cantitate: tot atât (de, ca), la fel de mare ca, tot atât (cât) Rm 7, 1; 1 Cor 7, 39; Ap 21, 16;
 \sens nr. II.
 ◦ de număr pl. ὄσοι, cei care, câți Lc 4, 40; FA 3, 24;
 \sens nr. III.
 ◦ ὄσον, n. adv. sau locuț. adv.: a) cât, atât cât In 6, 11; b) ἐφ' ὄσον cât timp, câtă vreme, atât timp cât Mt 9, 15; 2 Pt 1, 13; c) καθ' ὄσον cu cât, după cum, precum Evr 3, 3; 7, 20; d) τοσοῦτω μᾶλλον ὄσω cu atât mai mult cu cât Evr 10, 25;
 \sens nr. IV.
 ◦ ὄσος, pron. inter. ind. cât de numeros, cât de mult Mc 3, 8; Lc 9, 10; 2 Tim 1, 18
 ὄσπερ
 ὄσπερ, ἤπερ, ὅπερ = ὅς περ, care în mod precis, care tocmai, care (în mod) exact Mc 15, 6 (var.)
 ὄστεον
 ὄστεον (sau ὀστοῦν), οὔ, τό - os Lc 24, 39; In 19, 36; Ef 5, 30; Evr 11, 22
 ὄστις
 ὄστις, ἧτις, ὅ τι - cel care, oricine, oricine ar fi cel care
 \sens nr. I.
 ◦ (cu ind. prez., viit., aor.; cu conj. prez., aor.) Mt 5, 39; 5, 41; 10, 33; 25, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ sens explicativ, subliniază un aspect al antecedentului: care, cel care FA 10, 47; 17, 11; Mt 7, 15; Rm 1, 25;
 \sens nr. III.
 ◦ în N.T. înlocuiește foarte des pe ὅς, ἧ, ὅ, Lc 2, 4; 9, 30; FA 16, 12; Evr 9, 2
 ὀστράκινος
 ὀστράκινος, η, ον - de lut, de pământ 2 Cor 4, 7; 2 Tim 2, 20
 ὀσφρησις
 ὀσφρησις, εως, ἡ - miros, simțul mirosului 1 Cor 12, 17
 ὀσφύς
 ὀσφύς, ὕος, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ șale, talie, mijloc, brâu (locul unde se poartă cingătoarea), brâu, cingătoare Mt 3, 4; Lc 12, 35;
 \sens nr. II.
 ◦ organul: rinichii, coapsele (= organul nașterii, al înmulțirii) FA 2, 30; Evr 7, 5

- ὅταν
 ὅταν (ὅτε + ἄν) - conj. f. frecventă în N.T. A.
 \sens nr. I.
 ◦ ori de câte ori, de câte ori + conj. prez.: simultaneitatea acțiunii din subord. cu acțiunea din regentă Mt 6, 2; Lc 12, 11; 2 Cor 12, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ când + conj. aor.: anterioritatea acțiunii din subord. față de acțiunea din regentă, în prez., viit. sau trecut Mt 5, 11; Mc 13, 28; Lc 6, 22; In 8, 28; 1 Cor 15, 28; B. (întrebuintare străină limbii clasice) când, ori de câte ori + ind. prez. In 7, 27; viit. Ap 4, 9; imperf. Mc 3, 11; aor. Mc 11, 19
 ὅτε
 ὅτε - conj.
 \sens nr. I.
 ◦ temporală: când Mc 14, 12; Lc 2, 21; In 1, 19; 1 Cor 13, 11; Evr 9, 17;
 \sens nr. II.
 ◦ relativă cu nuanță temporală Lc 17, 22; In 4, 21; 9, 4; Rm 2, 16
 ὅτι
 ὅτι, I - A. conj.
 \sens nr. I.
 ◦ completivă: că In 3, 19; după verbe care înseamnă a spune, a ști, a cunoaște, a arăta, a gândi, a crede, a asculta, a se mira, a vedea etc. FA 4, 13; 1 Cor 3, 20;
 \sens nr. II.
 ◦ consecutivă: încât In 7, 35;
 \sens nr. III.
 ◦ cauzală: deoarece, pentru că, fiindcă (o cauză reală sau presupusă) Mt 2, 18; Mc 1, 34; In 20, 29; 1 Cor 12, 15
 ὅτι
 ὅτι, II = ὅ τι - n.l. de la ὄστις
 οὔ - (gen. de la ὄς, devenit adv.)
 \sens nr. I.
 ◦ unde, acolo unde Mt 2, 9; FA 1, 13; Rm 4, 15; (cu mișcare) Mt 28, 16;
 \sens nr. II.
 ◦ când, în momentul în care Rm 5, 20
 οὐ
 οὐ - (οὐκ, în fața unei vocale cu spirit lin; οὐχ, în fața unei vocale cu spirit aspru) adv. negativ: nu (negare a realității), totdeauna cu ind. (μή pentru celelalte moduri)
 \sens nr. I.
 ◦ nu Mt 13, 29; In 1, 21; 2 Cor 1, 17; Iac 5, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ nu, neagă un subst., pron., adj., part., verb, o prop. etc.: a) adj. Mt 7, 21; Rm 9, 25; 10, 16; b) subst. 1 Cor 15, 39; Col 3, 23; c) part. 2 Cor 4, 8; d) prop. principală Mt 6, 24; e) prop. subord. Mt 10, 38; Mc 5, 37;
 \sens nr. III.
 ◦ οὐ πολλαί, nu multe, puține, câteva In 2, 12;

\sens nr. IV.

- οὐ urmat de un alt cuvânt negativ (pron. sau adv.) = negație întărită Mt 22, 16; Lc 23, 53 (trei negații); In 8, 15; οὐ; οὐκέτι, FA 8, 39;

\sens nr. V.

- în μη; οὐκ, μη este folosit pentru a întreba și οὐκ pentru a nega: nu cumva; nu, oare; nu Rm 10, 18

οὐά

οὐά - interj. hei!, hm! Mc 15, 29

οὐαί

οὐαί - interj. vai, nenorocire + dat. Mt 11, 21; + voc. Lc 6, 25; + verb οὐαί μοί ἐστιν, 1 Cor 9, 16; subst. ἡ οὐαί, nenorocirea, vaiul Ap 9, 12

οὐδαμῶς

οὐδαμῶς - adv. neg. nicidecum, deloc Mt 2, 6

οὐδέ

οὐδέ - adv. sau conj.

\sens nr. I.

- și nu Mt 6, 20; 25, 13; In 6, 24; Rm 2, 28; Evr 9, 25;

\sens nr. II.

- nu mai mult Mt 6, 15; Mc 16, 13; Lc 16, 31; Rm 4, 15;

\sens nr. III.

- nici chiar, nici măcar Mt 6, 29; 24, 36; 27, 14; 1 Cor 14, 21

οὐδεῖς

οὐδεῖς, οὐδεμία, οὐδέν -

\sens nr. I.

- adj. neh. neg. nici un, nici Lc 4, 24; In 6, 29; FA 25, 18;

\sens nr. II.

- pron. masc. sau f. nimeni Mt 6, 24; 8, 10; 11, 27; 1 Cor 1, 14; n., nimic; Mt 23, 16; Mc 7, 15; 9, 29; Lc 20, 40; FA 25, 10

οὐδέποτε

οὐδέποτε - adv. de timp, niciodată Mt 7, 23; Mc 2, 12; Lc 15, 29; In 7, 46; FA 10, 14

οὐδέπω

οὐδέπω - adv. de timp, încă nu Lc 23, 53; In 7, 39; 20, 9

οὐθεῖς

οὐθεῖς = οὐδεῖς

οὐκ

οὐκ - v. οὐ, adv. neg.

οὐκέτι

οὐκέτι - adv. neg. (de la οὐκ + ἔτι, nu + încă, mai) nu mai Mt 19, 6; Lc 15, 19; Rm 6, 9

οὐκοῦν

οὐκοῦν - particulă, deci, așadar, prin urmare In 18, 37

οὖν

οὖν - particulă de coordonare, deci, așadar, prin urmare

\sens nr. I.

- afirmativă: Mt 1, 17; Lc 3, 9; Rm 5, 1; imperativă: Mt 3, 8; Evr 4, 16; interogativă Mt 13, 28; Rm 3, 31; τί οὖν, deci ce?, așadar ce?, dar ce? Rm 3, 9; 6, 15;

\sens nr. II.

- într-o povestire: atunci, așadar In 1, 22; 2, 18 etc.;

\sens nr. III.

- cu alte particule, de ex., εἰ οὖν deci, dacă, așadar dacă Mt 6, 23; In 13, 14

οὐπω

οὐπω - adv. de timp (οὐ + πώ) nu încă, încă nu Mt 24, 6; 1 Cor 3, 2; Evr 2, 8

οὐρά

οὐρά, ἄς, ἡ - coadă Ap 9, 10

οὐράνιος

οὐράνιος, ον - ceresc, celest Mt 6, 14; Lc 2, 13; FA 26, 19

οὐρανόθεν

οὐρανόθεν - adv. din cer FA 14, 17; 26, 13

οὐρανός

οὐρανός, οὔ, ὁ - cer

\sens nr. I.

- boltă cerească, firmament Mt 5, 18; 11, 23; Lc 10, 15; FA 7, 49; Evr 1, 10; Ap 6, 13; 12, 4;

\sens nr. II.

- cerul, văzduhul Mt 24, 30; Mc 14, 62; Lc 9, 58; Ap 11, 6;

\sens nr. III.

- cerurile (noțiune iudaică), părțile, sferile cerului 2 Cor 12, 2; Evr 1, 10;

\sens nr. IV.

- lăcașul sau tronul lui Dumnezeu Mt 5, 16; Mc 11, 25; 1 Cor 15, 47; 1 Tes 1, 10; lăcașul îngerilor Mt 18, 10; lăcașul celor aleși Evr 12, 23;

\sens nr. V.

- sinonim al lui Dumnezeu Mt 21, 25; Lc 15, 18

Οὐρβανός

Οὐρβανός, οὔ, ὁ - Urban (nume latinesc: urbanus, orășean) Rm 16, 9

Οὐρίας

Οὐρίας, ου, ὁ - Urie Mt 1, 6

οὔς

οὔς, ὠτός, τό - ureche

\sens nr. I.

- prop. Mt 10, 27; Mc 7, 33; Lc 22, 50; 1 Cor 2, 9; 12, 16; Iac 5, 4;

\sens nr. II.

- fig. Mt 13, 15; Lc 9, 44; FA 28, 27; expresie: ὁ ἔχων ὦτα ἀκούετω, cine are urechi (de auzit) să audă Lc 8, 8; 14, 35

οὐσία

οὐσία, ας, ἡ - (termen juridic) avere, bogăție, bunuri Lc 15, 12

οὔτε(

οὔτε; οὔτε - conj. neg.

\sens nr. I.

◦ nici; nici Mt 6, 20; Mc 14, 68; Lc 12, 24; folosit de 10 ori la Rm 8, 38-39;

\sens nr. II.

◦ uneori οὔτε singur Ap 5, 4

οὔτος

οὔτος, αὐτή, τοῦτο - pron. dem. I. pron. acesta, aceasta; numește pe cineva sau ceva care se află destul de aproape pentru a putea fi privit sau atins Lc 18, 14 (opus lui ἐκείνος); Mt 3, 17; 17, 5; 26, 26; Mc 14, 24; 1 Cor 2, 2; καὶ τοῦτο și aceasta, și mai cu seamă, și în mod deosebit Rm 13, 11; 1 Cor 6, 6; τοῦτ' ἔστιν adică Mc 7, 2; FA 1, 19;

\sens nr. II.

◦ adj. așezat înaintea articolului sau după subst., niciodată între art. și subst. Mt 3, 9; 12, 32; Mc 12, 16; sens temporal Lc 24, 21

οὔτω

οὔτω, οὔτως - adv. dem. astfel, așa, în acest chip, trimite la ceea ce precede sau la ceea ce urmează Lc 22, 26; Rm 11, 5; 1 Pt 2, 15; οὔτως; καθὼς καὶ, așa cum, așa precum Lc 24, 24; ὡς; οὔτως, ca și (precum, după cum)... la fel (așa, tot așa) FA 8, 32; οὔτως ἔχειν, a fi astfel, a fi așa (cum se spune) FA 7, 1; 17, 11

οὐχ

οὐχ - formă a lui οὐ folosită în fața unei vocale cu spirit aspru FA 1, 7

οὐχί

οὐχί - negație, întărită cu i

\sens nr. I.

◦ nu In 13, 11;

\sens nr. II.

◦ nu, nicidecum, deloc In 13, 10;

\sens nr. III.

◦ cuvânt interogativ la care se așteaptă un răspuns afirmativ, nu-i așa?, oare nu? Lc 6, 39; In 11, 9; Rm 3, 29

ὀφειλέτης

ὀφειλέτης, ου, ὁ - datornic, îndatorat, dator Mt 18, 24; Rm 8, 12

ὀφειλή

ὀφειλή, ἥς, ἡ - datorie Rm 13, 7; 1 Cor 7, 3

ὀφείλημα

ὀφείλημα, ατος, τό - datorie, datorie morală, greșeală Mt 6, 12; drept (drepturi) Rm 4, 4

ὀφείλω

ὀφείλω - imperf. ὀφείλον,

\sens nr. I.

◦ a fi dator, a datora, a avea o datorie Mt 18, 28; 18, 30; 18, 34; Rm 13, 8;

\sens nr. II.

◦ a fi obligat, a fi silit, a fi constrâns, a trebui, a fi dator Mt 23, 16; Lc 17, 10; In 19, 7; 1 Cor 7, 36; Ef 5, 28; Evr 2, 17

ὄφελον

ὄφελον - part.(?) de la ὄφελον, aor. 2 de la ὀφείλω, cu ἐστίν subînț.: folosit ca particulă pentru a exprima o dorință: o, dacă! 1 Cor 4, 8; 2 Cor 11, 1; Gal 5, 12; Ap 3, 15

ὄφελος

ὄφελος, ους, τό - folos, profit, avantaj 1 Cor 15, 32; Iac 2, 14

ὀφθαλμοδουλία

ὀφθαλμοδουλία, ας, ἡ - ascultare, supunere (sub ochiul stăpânului), sub supraveghere Ef 6, 6; Col 3, 22

ὀφθαλμός

ὀφθαλμός, οῦ, ὁ - ochi, prop. și fig. Mt 13, 15; Mc 9, 47; Lc 11, 34; In 9, 6; FA 28, 27; Rm 11, 8

ὄφρις

ὄφρις, εως, ὁ - șarpe Mt 7, 10; 23, 33; Lc 11, 11; In 3, 14; 1 Cor 10, 9; Ap 9, 19; șarpele cel de demult Ap 12, 9; 20, 2

ὄφρυς

ὄφρυς, ὄφρυς, ἡ - sprânceană, de unde a creastă, coamă (de munte) Lc 4, 29

ὄχλέω

ὄχλέω - a arăsa, a brutaliza, de unde a chinui, a tortura Lc 6, 18; FA 5, 16

ὄχλοποιέω

ὄχλοποιέω - a aduna mulțimea, gloata; a ațâța (a îndemna la revoltă) poporul FA 17, 5

ὄχλος

ὄχλος, ου, ὁ - mulțime, gloată Mt 9, 23; 15, 33; 21, 26; Mc 6, 34; Lc 8, 4; In 12, 9; FA 24, 12; drojdia societății, pleava societății In 7, 49

ὄχύρωμα

ὄχύρωμα, ατος, τό - fortăreață, întăritură 2 Cor 10, 4

ὀψάριον

ὀψάριον, ἰου, τό - hrană, mâncare, în mod deosebit pește In 6, 9

ὀψέ

ὀψέ - adv. târziu, seara Mc 13, 35; + gen. după, la sfârșitul Mt 28, 1

ὀψία

ὀψία, ας, ἡ - seară Mt 8, 16; v. ὄψιος

ὄψιμος, ον - târziu, din vremea (anotimpul) târzie Iac 5, 7

ὄψιος

ὄψιος, α, ον - târziu; în N.T. aproape totdeauna subst. ἡ ὀψία (subînț. ὥρα): seara Mt 8, 16; 27, 57; Mc 1, 32; 4, 35

ὄψις

ὄψις, εως, ἡ - înfățișare, aparență, aspect In 7, 24; 11, 44 (față, chip); Ap 1, 16 (față)

ὄψομαι

ὄψομαι - viit. de la ὀράω

ὀψώνιον, ου, τό - soldă, salariu, plată Lc 3, 14; Rm 6, 23; 1 Cor 9, 7; 2 Cor 11, 8

Π - πι

παγιδεύω
 παγιδεύω - aor. 1. conj. παγιδεύσω, a prinde cu înșelăciune Mt 22, 15
 πεγίς
 πεγίς, ἰδος, ἡ - năvod, plasă pentru vânătoare, cursă, laț Rm 11, 9; 1 Tim 3, 7; 6, 9
 πάθημα
 πάθημα, ατος, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ pătimire, suferință, patimă Rm 8, 18; 2 Cor 1, 5-6; Fil 3, 10; Evr 10, 32;
 \sens nr. II.
 ◦ patimă (a păcatului) Rm 7, 5; Gal 5, 24
 παθητός
 παθητός, ἡ, ὄν - supus suferinței FA 26, 23
 πάθος
 πάθος, ους, τό - suferință, patimă (în general, în sens peiorativ) Rm 1, 26; Col 3, 5;
 1 Tes 4, 5
 παιδαγωγός
 παιδαγωγός, οῦ, ὁ - (παῖς + ἄγω) sclav care conducea copiii la școală și îi
 supraveghea, pedagog, educator, învățător, îndrumător 1 Cor 4, 15
 παιδάριον
 παιδάριον, ου, τό - copilăș, băiețaș, ruști Mt 11, 16; In 6, 9
 παιδεία
 παιδεία, ας, ἡ - (educația copiilor) îndreptare, pedeapsă, certare, muștrare 2 Tim
 3, 16; Evr 12, 5; 12, 7; 12, 11
 παιδευτής
 παιδευτής, οῦ, ὁ - povățuitor, educator, învățător Rm 2, 20; cel care ceartă, care
 muștră Evr 12, 9
 παιδεύω
 παιδεύω - aor. 1. ἐπαιδεύσα, pas. aor. 1 ἐπαιδεύθην, pas. perf. part. πεπαιδευμένος,
 \sens nr. I.
 ◦ a crește (un copil), a educa, a învăța, a instrui FA 7, 22; 22, 3; 2 Tim 2, 25; Tit
 2, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ a pedepsi, a certa, a muta, a îndrepta 1 Cor 11, 32; 2 Cor 6, 9; Evr 12, 6-7; Ap
 3, 19; cu sensul: a biciui, a flagela, a bate Lc 23, 16; 23, 22
 παιδιόθεν
 παιδιόθεν - adv. din copilărie, din pruncie Mc 9, 21
 παιδίον
 παιδίον, ου, τό - prunc, copilăș, copil mic Mt 2, 8-9; 18, 2-3; Mc 9, 36; Lc 7, 32; In
 16, 21; 21, 5; Evr 2, 13
 παιδίσκη
 παιδίσκη, ης, ἡ - slujnică, roabă, sclavă, servitoare Mt 26, 69; Mc 14, 69; Lc 22, 56; In
 18, 17; FA 12, 13

παίζω
 παίζω - (doar prez.) a se juca, a se distra (ca un copil) 1 Cor 10, 7
 παῖς
 παῖς, παιδός, ὁ, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ copil Mt 17, 18; Lc 2, 43; 9, 42; FA 20, 12; copilă, fetiță Lc 8, 51; fiu In 4, 51;
 \sens nr. II.
 ◦ slugă, servitor, slujitor, rob, sclav Mt 8, 6; Lc 1, 54; 7, 7; FA 4, 25; παῖς θεοῦ, FA
 3, 13; 4, 27; 4, 30
 παίω
 παίω - aor. 1. ἔπαισα, a lovi, a bate Mt 26, 68; Mc 14, 47; a înțepa, a împunge Ap 9, 5
 Πακατιανή
 Πακατιανή, ἡς, ἡ - Pacatiana, denumire târzie a unei provincii din Frigia, cu capitala la
 Laodiceea 1 Tim 6, 22 (var.)
 πάλαι
 πάλαι - adv.
 \sens nr. I.
 ◦ odinioară, altădată, pe vremuri, de demult Evr 1, 1; 2 Pt 1, 9;
 \sens nr. II.
 ◦ de mult timp Mt 11, 21; Lc 10, 13; Mc 15, 44
 παλαιός
 παλαιός, ἄ, ὄν - vechi Mt 9, 17; Mc 2, 22; Lc 5, 39; Rm 6, 6; 2 Cor 3, 14; Ef 4, 22; Col
 3, 9
 παλαιότης
 παλαιότης, ητος, ἡ - vechime Rm 7, 6
 παλαιόω
 παλαιόω - perf. πεπαλαίωκα, pas. viit. παλαιωθήσομαι, aor. ἐπαλαιώθην, a învechi Evr
 8, 13; a se învechi, a se toci, a se roade (despre îmbrăcăminte) Lc 12, 33; Evr
 1, 11
 πάλη
 πάλη, ης, ἡ - luptă Ef 6, 12
 παλιγενεσία
 παλιγενεσία, ας, ἡ - naștere din nou, a doua naștere Tit 3, 5; înnoire, primenire Mt
 19, 28
 πάλιν
 πάλιν - adv.
 \sens nr. I.
 ◦ înapoi, îndărăt, în sens invers (cu verbe de mișcare) Mt 26, 43; Mc 11, 27; In 6, 15;
 11, 7; FA 11, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ la rândul său, din partea sa Lc 6, 43; 1 Cor 12, 21; 2 Cor 10, 7;
 \sens nr. III.
 ◦ din nou, iarăși, încă o dată Mt 4, 8; 20, 5; Mc 3, 1; Lc 23, 20; In 8, 8; FA 17, 32; Fil
 4, 4;

\sens nr. IV.

- mai mult, în plus, încă In 12, 39; Rm 15, 10-12; Evr 1, 5
 - παμπληθεί
 - παμπληθεί - adv. toți împreună, cu toții Lc 23, 18
 - πάμπολυς
 - πάμπολυς, -πόλλη, -πολυ - foarte numeros Mc 8, 1 (var.)
 - Παμφυλία
 - Παμφυλία, ας, ή - Pamfilia, provincie în sudul Asiei Mici FA 2, 10; 13, 13
 - πανδοχείον
 - πανδοχείον - sau -δοκίον, han, pensiune, loc pentru găzduit Lc 10, 34
 - πανδοχεύς
 - πανδοχεύς, έως, ό - hangiu, gazdă Lc 10, 35
 - πανήγυρις
 - πανήγυρις, εως, ή - adunare de sărbătoare Evr 12, 23
 - πανοικί
 - πανοικί - sau -οικεί, adv. cu toată casa (familia) sa FA 16, 34
 - πανοπλία
 - πανοπλία, ας, ή - armură, toate armele Lc 11, 22; Ef 6, 11
 - πανουργία
 - πανουργία, ας, ή - viclenie, vicleșug, șiretenie, șiretlic Lc 20, 23; 1 Cor 3, 19
 - πανούργος
 - πανούργος, ον - viclean, șiret, isteț, priceput 2 Cor 12, 16
 - πανταχῆ
 - πανταχῆ - adv. peste tot, pretutindeni FA 21, 28
 - πανταχόθεν
 - πανταχόθεν - adv. de pretutindeni, din toate părțile Mc 1, 45
 - πανταχοῦ
 - πανταχοῦ - adv. peste tot, pretutindeni Mc 1, 28; 16, 20; FA 17, 30
 - παντελής
 - παντελής, ές - terminat, împlinit, săvârșit; locuțiune: εις τὸ παντελής, pe de-a-ntregul, complet, absolut Lc 13, 11; în chip definitiv, desăvârșit Evr 7, 25
 - πάντη
 - πάντη - adv. totdeauna, oricum FA 24, 3
 - πάντοθεν
 - πάντοθεν - adv. de pretutindeni, din orice parte, din toate părțile Mc 1, 45 (var.); Lc 19, 43; Evr 9, 4
 - παντοκράτωρ
 - παντοκράτωρ, ορος, ό - Atotțiitorul, Atotputernicul 2 Cor 6, 18; Ap 1, 8
 - πάντοτε
 - πάντοτε - adv. totdeauna, în orice clipă Mt 26, 11; Mc 14, 7; Lc 15, 31; 1 Cor 1, 4
 - πάντως
 - πάντως - adv. pe de-a-ntregul, complet, cu totul
- \sens nr. I.
- oricum, desigur, cu siguranță, fără îndoială Lc 4, 23; FA 21, 22; 1 Cor 9, 10;

\sens nr. II.

- în orice chip, cu orice preț 1 Cor 9, 22;
- \sens nr. III.
- cu ou, nicidecum, cu desăvârșire nu Rm 3, 9; 1 Cor 5, 10
 - παρά
 - παρά - prep., sens inițial: în apropiere de, lângă; A. + gen. ideea de origine sau de autor: de lângă, de la, din partea (în general a unei persoane), prop. și fig.
- \sens nr. I.
- Mt 21, 42; Mc 14, 43; Lc 1, 37; 8, 49; In 9, 16;
- \sens nr. II.
- persoana căreia i se cere ceva, persoana de la care se primește ceva, de la care se află ceva Mt 2, 7; Mc 12, 2; In 4, 9; 6, 45; FA 3, 2; 22, 5; Iac 1, 5;
- \sens nr. III.
- precedată de articol, formează adj. sau subst. τὰ παρ'αυτῆς: averea sa, mijloace de trai Mc 5, 26; Lc 10, 7; οἱ παρ'αυτοῦ, ai lui, ai săi, părinții săi Mc 3, 21; B. + dat. lângă, la (în general cu un nume de persoană), printre, în mijlocul
- \sens nr. I.
- prop. Mt 28, 15; Lc 11, 37; 19, 7; In 14, 25; FA 9, 43; Ap 2, 13;
- \sens nr. II.
- fig. Mc 10, 27; Rm 2, 11; 1 Cor 7, 24; C. + ac.
- \sens nr. I.
- sens local, cu sau fără mișcare, pe lângă, de-a lungul Mt 4, 18; pe malul, pe țărmul Mt 13, 1; pe marginea, lângă Mt 20, 30; FA 10, 6; 16, 13; παρὰ τοὺς πόδας τινός, la picioarele (cuiva) Mt 15, 30; Lc 7, 38; FA 4, 35;
- \sens nr. II.
- în comparație cu, în raport cu, decât Lc 3, 13; 13, 2; Rm 14, 5; Evr 1, 4; 2, 7; 11, 11;
- \sens nr. III.
- mai puțin, fără, în afară de, cu excepția 2 Cor 11, 24;
- \sens nr. IV.
- din cauza, pentru 1 Cor 12, 15;
- \sens nr. V.
- împotriva, contra FA 18, 13; Rm 4, 18; 16, 17; în opoziție cu Gal 1, 8
- παραβαίνω
- παραβαίνω - aor. 2. παρέβην,
- \sens nr. I.
- intr. a se depărta de drum, a se abate de la drum FA 1, 25;
- \sens nr. II.
- tr. a călca (o lege, un consemn), a depăși Mt 15, 2-3; 2 In 1, 9 (var.)
- παραβάλλω
- παραβάλλω - aor. 2. παρέβαλον,
- \sens nr. I.
- a compara, a asemăna Mc 4, 30 (var.);
- \sens nr. II.

- a se îndrepta spre, a naviga spre FA 20, 15
- παράβασις
- παράβασις, εως, ἡ - greșeală, călcare (a Legii); a) făcută de cineva (+ gen. subiectiv) Rm 5, 14; b) făcută față de ceva (+ gen. obiectiv) Rm 2, 23; Evr 9, 15
- παραβάτης
- παραβάτης, ου, ὁ - călcător (de Lege) + gen. Rm 2, 25; Iac 2, 11; abs. păcătos Gal 2, 18; Iac 2, 9
- παραβιάζομαι
- παραβιάζομαι - aor. 1. παρεβιάσάμην, a ruga stăruitor, a stăruii, a insista cu tărie pe lângă cineva, a îndupleca; + ac. Lc 24, 29; FA 16, 15
- παραβολεύομαι
- παραβολεύομαι - aor. 1. παρεβολουσάμην, a se arăta îndrăzneț, a se expune primejdiei; + τῆ ψυχῆ, a-și pune viața în primejdie Fil 2, 30
- παραβολή
- παραβολή, ἥς, ἡ -
- \sens nr. I.
 - comparație, pildă, simbol Evr 9, 9; 11, 9;
- \sens nr. II.
 - parabolă, pildă, enigmă (de 48 de ori la sinoptici) Mt 13, 33; Mc 4, 13; Lc 13, 6
- παραβουλεύομαι
- παραβουλεύομαι - aor. 1. παρεβουλευσάμην, a nu face mare caz de + dat. Fil 2, 30 (var.)
- παραγγελία
- παραγγελία, ας, ἡ - poruncă, dispoziție, ordin, recomandare FA 16, 24; 1 Tim 1, 18
- παραγγέλλω
- παραγγέλλω - aor. παρήγγειλα, a trimite un ordin, a porunci, a comanda Mc 8, 6; Lc 5, 14; 8, 29; FA 1, 4; 1 Cor 11, 17; 2 Tes 3, 4; 1 Tim 6, 13
- παραγίνομαι
- παραγίνομαι - aor. 2. παρεγενόμην, m. m. ca pf. 3 sg. παραγενόνει,
- \sens nr. I.
 - a sosi, a veni Mt 2, 1; 3, 1; Lc 22, 52; In 8, 2; FA 9, 26; 18, 27; Evr 9, 11;
- \sens nr. II.
 - a veni în ajutor, a ajuta, a sprijini + dat. 2 Tim 4, 16
- παράγω
- παράγω - imperf. παρήγον,
- \sens nr. I.
 - tr. a conduce, a călăuzi lângă, de unde pas. a se duce, a pleca, a trece, a fi pe punctul de a trece, de a pleca 1 In 2, 8;
- \sens nr. II.
 - intr. a) a trece înainte, a trece pe lângă Mt 20, 30; b) a trece = a dispărea 1 Cor 7, 31; c) a se îndepărta, a trece mai departe Mt 9, 27
- παραδειγματίζω
- παραδειγματίζω - aor. 1. inf. -ματίσαι, a da ca exemplu, a închina ca model, de unde a face de răs, de batjocură, a expune ironiei, bățaii de joc Mt 1, 19; Evr 6, 6

- παράδεισος
- παράδεισος, ου, ὁ - paradis, rai (cuvânt persan = parc, grădină cu apă), grădină a desfătărilor așezată în al treilea cer Lc 23, 43; 2 Cor 12, 4; Ap 2, 7
- παραδέχομαι
- παραδέχομαι - pas. aor. 1. παρεδέχθην, a primi, a întâmpina Mc 4, 20; FA 22, 18; 1 Tim 5, 19
- παραδιατριβή
- παραδιατριβή, ἥς, ἡ - ceartă fără sfârșit, gâlceavă necurmată, discuție inutilă 1 Tim 6, 5 (var.)
- παραδίδωμι
- παραδίδωμι - viit. παραδώσω, aor. παρέδωκα, perf. παραδέδωκα,
- \sens nr. I.
 - a da, a preda, a încredința, a înmâna τί τινα ceva cuiva Lc 4, 6; In 19, 30; FA 15, 26; 1 Cor 13, 3;
- \sens nr. II.
 - a preda (justiției, tribunalului) a trăda, a vinde τινά, pe cineva Mt 26, 25; 27, 26; Mc 13, 9; 14, 10; Lc 21, 12; 22, 4; FA 8, 3; Rm 8, 32; Ef 4, 19; 1 Pt 2, 23;
- \sens nr. III.
 - a comunica, a transmite (o tradiție) Mc 7, 13; 1 Cor 15, 2
- παράδοξος
- παράδοξος, ον - (ceea ce este contrar părerii comune), surprinzător, impresionant, uluitor, minunat Lc 5, 26
- παράδοσις
- παράδοσις, εως, ἡ - tradiție, datină, predanie Mt 15, 2-3; 15, 6; Gal 1, 14; Col 2, 8; 2 Tes 2, 15; 3, 6
- παραζηλόω
- παραζηλόω - aor. 1. παρεζήλωσα, a întărâta mânia, a ațâța râvna, a face pe cineva invidios Rm 11, 11; 1 Cor 10, 22
- παραθαλάσσιος
- παραθαλάσσιος, α, ον - (care este) așezat pe malul mării Mt 4, 13
- παραθεωρέω
- παραθεωρέω - a neglija, a trece cu vederea, a nu se îngriji de, a se dezinteresa de FA 6, 1
- παραθήκη
- παραθήκη, ἥς, ἡ - depozit încredințat cuiva 1 Tim 6, 20; 2 Tim 1, 12
- παραινέω
- παραινέω - imperf. παρήνουν, a îndemna, a îmboldi FA 27, 9; 27, 22
- παραιτέομαι
- παραιτέομαι - aor. 1. παρητησάμην, pas. perf. part. παρητημένος,
- \sens nr. I.
 - a cere prin rugămintă Mc 15, 6;
- \sens nr. II.
 - a-și cere iertare, a se scuza Lc 14, 18-19;
- \sens nr. III.

- a refuza, a respinge, a îndeapărta, a se feri de, a se îndeapărta de, a se lepăda de FA 25, 11; 1 Tim 4, 7; 5, 11; Tit 3, 10; Evr 12, 25
- παρακαθίζομαι
- παρακαθίζομαι - pas. aor. 1 part. παρακαθεσθεῖς, a se așeza la picioarele cuiva Lc 10, 39
- παρακαθίζω
- παρακαθίζω - aor. παρεκάθισα, a se așeza la picioarele cuiva Lc 10, 39 (var.)
- παρακαλέω
- παρακαλέω - aor. παρεκάλεσα, pas. aor. 1 παρεκλήθην, perf. παρακέκλημαι, a chema la sine
- \sens nr. I.
- a ruga, a invita, a chema Lc 8, 41; FA 8, 31; 16, 15; 2 Cor 12, 8;
- \sens nr. II.
- a îndemna 1 Cor 1, 10; 2 Cor 10, 1; 2 Tes 3, 12; Evr 3, 13;
- \sens nr. III.
- a ruga mult, a cere cu insistență Mc 5, 23; FA 28, 20;
- \sens nr. IV.
- a încuraja, a mângâia Mt 2, 18; Lc 16, 25; 2 Cor 1, 6; 7, 6; 1 Tes 3, 2; 4, 18
- παρακαλύπτω
- παρακαλύπτω - pas. perf. part. παρακεκαλυμμένος, a ascunde, a acoperi Lc 9, 45
- παρακαταθήκη
- παρακαταθήκη = παραθήκη
- πράττειν - a fi la îndemână, a se afla alături de Rm 7, 18; 7, 21
- πράττειν
- πράττειν, εως, ή -
- \sens nr. I.
- îndemna, îndemnare (predică de un tip deosebit) Rm 12, 8; 1 Tes 2, 3; 1 Tim 4, 13; Evr 6, 18; 12, 5; 13, 22;
- \sens nr. II.
- cerere, rugămintă 2 Cor 8, 4;
- \sens nr. III.
- mângâiere, consolare, îmbărbătare, încurajare Lc 2, 25; Rm 15, 4; 2 Cor 1, 4-7; 7, 4; Fil 2, 1
- πράττειν
- πράττειν, ου, ό - cel care este chemat alături, apărător, mijlocitor, mângâietor; (Duhul) In 14, 16; 14, 26; 15, 26; 16, 7; (Isus) 1 In 2, 1
- παρακοή
- παρακοή, ής, ή - neascultare, nesupunere Rm 5, 19; 2 Cor 10, 6; Evr 2, 2
- παρακολουθέω
- παρακολουθέω - aor. παρηκολούθησα, perf. παρηκολούθηκα,
- \sens nr. I.
- a însoți, a întovărăși, a urma Mc 16, 17;
- \sens nr. II.
- a se informa despre, a cerceta Lc 1, 3;

- \sens nr. III.
- a urma cu credință, cu statornicie 1 Tim 4, 6; 2 Tim 3, 10
- παρακούω
- παρακούω - aor. 2. παρήκουσα, a nu asculta, a refuza să înțeleagă + gen. Mt 18, 17; Mc 5, 36; alt înțeles pentru Mc 5, 36; a auzi un cuvânt care nu îți este adresat
- παρακύπτω
- παρακύπτω - aor. παρέκυψα, a se apleca, a se înclina Lc 24, 12; In 20, 5; 20, 11; fig. Iac 1, 25
- παραλαμβάνω
- παραλαμβάνω - aor. 2. παρέλαβον, pas. viit. παραλημφθῆσομαι,
- \sens nr. I.
- a lua cu sine, a lua lângă el Mt 4, 5; Mc 4, 36; Lc 9, 28; In 14, 3; FA 23, 18; de unde a duce cu sine In 19, 16;
- \sens nr. II.
- a primi, a întâmpina pe cineva In 1, 11; a primi (o tradiție sau prin tradiție), a învăța Mc 7, 4; 1 Cor 15, 1; 15, 3; Col 4, 17; Evr 12, 28
- παραλέγομαι
- παραλέγομαι - imperf. παρελεγόμην, a merge pe lângă, a naviga de-a lungul, a trece pe lângă FA 27, 8; 27, 13
- πράττειν
- πράττειν, ον - așezat pe țărnul mării; ή παράλιος (χώρα), ținut maritim Lc 6, 17
- παραλλαγή
- παραλλαγή, ής, ή - schimbare, modificare Iac 1, 17
- παραλογίζομαι
- παραλογίζομαι - a înșela, a păcăli, a amăgi Col 2, 4; Iac 1, 22
- παραλυτικός
- παραλυτικός, ή, όν - paralizat, paralytic, slăbănog Mt 4, 24; 9, 2; Mc 2, 3-5
- παραλύω
- παραλύω - pas. perf. part. παραλελυμένος, a fi paralizat, a fi slăbănog, paralytic Lc 5, 18; FA 8, 7; Evr 12, 12
- παραμένω
- παραμένω - aor. παρέμεινα, a rămâne, a sta, a locui 1 Cor 16, 6; Fil 1, 25 + dat. lângă, împreună cu
- παραμυθέομαι
- παραμυθέομαι - aor. 1. παρεμυθησάμην, a consola, a mângâia, a încuraja, a îmbărbăta In 11, 31
- παραμυθία
- παραμυθία, ας, ή - acțiunea de a mângâia, mângâiere, consolare, îmbărbătare, încurajare 1 Cor 14, 3
- παραμύθιον
- παραμύθιον, ου, τό - încurajare, îmbărbătare, mângâiere Fil 2, 1
- παρανομέω
- παρανομέω - a călca Legea FA 23, 3
- παρανομία

παρανομία, ας, ή - ilegalitate, călcarea Legii 2 Pt 2, 16
 παραπικραίνω
 παραπικραίνω - aor. παρεπίκρανα, a acri, a deveni ursuz, a se răzvrăti Evr 3, 16
 παραπικρασμός
 παραπικρασμός, οὔ, ὄ - faptul de a se acri, acire, exasperare, revoltă, răzvrătire Evr 3, 8; 3, 15
 παραπίπτω
 παραπίπτω - aor. 2. παρέπεσον, a cădea afară din Evr 6, 6
 παραπλέω
 παραπλέω - aor. inf. παραπλεῦσαι, a trece pe apă pe lângă, a naviga în largul; FA 20, 16
 παραπλήσιον
 παραπλήσιον - prep. aproape de, lângă, pe lângă, în apropiere de + dat. Fil 2, 27
 παραπλησίως
 παραπλησίως - adv. în chip asemănător, în același fel Evr 2, 14
 παραπορεύομαι
 παραπορεύομαι -
 \sens nr. I.
 ◦ a trece Mt 27, 39; Mc 11, 20;
 \sens nr. II.
 ◦ a traversa, a străbate, a merge prin, a trece prin + gen. Mc 2, 23; 9, 30
 παράπτωμα
 παράπτωμα, ατος, τό - greșeală, păcat Mt 6, 14-15; Mc 11, 25; Rm 4, 25; 5, 15-20; Col 2, 13
 παραρρέω
 παραρρέω - pas. aor. 2. παρερρύην, conj. παραρυῶ (v. ῥέω), a se pierde, a dispărea (ca apa în deșert) Evr 2, 1
 παράσημος
 παράσημος, ον - sub semnul, cu semnul, care are semnul + dat. FA 28, 11
 παρασκευάζω
 παρασκευάζω - med. viit. παρασκευάσσομαι, pas. perf. παρεσκευάσσομαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a pregăti FA 10, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ med.-pas. a se pregăti, a fi gata 1 Cor 14, 8; 2 Cor 9, 2-3
 παρασκευή
 παρασκευή, ἥς, ή - pregătire; în N.T. termenul înseamnă una dintre zilele de pregătire a unei sărbători, de ex. sabbatul Lc 23, 54; In 19, 42
 παρατείνω
 παρατείνω - aor. παρέτεινα, a prelungi (discursul, cuvântul, predica) FA 20, 7
 παρατηρέω
 παρατηρέω - imperf. παρετήρουν, aor. 1. παρετήρησα,
 \sens nr. I.
 ◦ a pândi, a spiona Mc 3, 2; med.: același sens Lc 14, 1;

\sens nr. II.
 ◦ a păzi, a supraveghea FA 9, 24
 παρατήρησις
 παρατήρησις, εως, ή - acțiunea de a da în vileag, de a dezvălui, de a descoperi, dezvăluire, observație directă, observare Lc 17, 20
 παρατίθημι
 παρατίθημι - aor. 1. παρέθηκα, med. aor. 2. παρεθέμην, pas. aor. 1. παρετέθην, a pune, a așeza lângă, în apropiere de + dat. pers. și ac. lucrului
 \sens nr. I.
 ◦ a oferi, a pune înainte (alimente) Mc 6, 41; Lc 11, 6; FA 16, 34; 1 Cor 10, 27; a prezenta, a propune, a înfățișa Mt 13, 24-31;
 \sens nr. II.
 ◦ med. a încredința Lc 12, 48; 23, 46; 1 Tim 1, 18; a dovedi, a demonstra, a arăta, a chema în sprijin (în ajutor) FA 17, 3
 παρατυγχάνω
 παρατυγχάνω - a întâlni FA 17, 17
 παραυτίκα
 παραυτίκα - adv. în acest moment, în clipa de față 2 Cor 4, 17
 παραφέρω
 παραφέρω - aor. 2. παρήνεγκον,
 \sens nr. I.
 ◦ a lua, a duce Mc 14, 36; Lc 22, 42;
 \sens nr. II.
 ◦ a îndepărta, de unde a se lăsa târât (amăgit, ademenit, înșelat) Evr 13, 9; Iuda 1, 12
 παραφρονέω
 παραφρονέω - a fi nebun, nesăbuit, neînțelept 2 Cor 11, 23
 παραφρονία
 παραφρονία, ας, ή - nebunie 2 Pt 2, 16
 παραχειμάζω
 παραχειμάζω - viit. -χειμάσω, aor. inf. παραχειμάσαι, perf. part. παραχειμακώς, a petrece iarna, a iarna FA 27, 12; 28, 11; 1 Cor 16, 6; Tit 3, 12
 παραχειμασία
 παραχειμασία, ας, ή - iernat, petrecerea iernii FA 27, 12
 παραχρήμα
 παραχρήμα - adv. imediat, îndată, numaidecât Mt 21, 19; Lc 1, 64
 πάρδαλις
 πάρδαλις, εως, ή - leopard sau panteră Ap 13, 2
 παρεδρεύω
 παρεδρεύω - a se afla lângă, de unde a participa (la serviciul religios, a sluji), a se ocupa de, a se îndeletnici cu + dat. 1 Cor 9, 13
 πάρειμι

πάρειμι - (de la εἰμί, a fi) a fi prezent, a fi de față Lc 13, 1; In 11, 28; FA 17, 6; 1 Cor 5, 3; 2 Cor 10, 2; Evr 12, 11; de unde a fi la dispoziția cuiva, a ajunge la Col 1, 6; τὰ παρόντα, cele prezente, ceea ce ai (= avere) Evr 13, 5

παρεισάγω

παρεισάγω - viit. παρεισάξω, a strecura, a băga pe furis, a introduce pe ascuns 2 Pt 2, 1

παρείσακτος

παρείσακτος, ον - adj. verbal de la παρεισάγω, care s-a strecurat, care a pătruns pe furis Gal 2, 4

παρεισδύω

παρεισδύω - sau -δύνω, aor. παρεισέδυσσα, a se strecura, a pătrunde pe ascuns, a intra pe furis Iuda 1, 4

παρεισέρχομαι

παρεισέρχομαι - aor. 2. παρεισῆλθον, a intra pe furis, a pătrunde pe ascuns Gal 2, 4; a interveni, a intra Rm 5, 20

παρισφάρω

παρισφάρω - aor. παρισφίνεγκα, a aduce mai mult, a depune mai multă osteneală 2 Pt 1, 5

παρεκτός

παρεκτός -

\sens nr. I.

◦ prep. + gen. afară de, exceptând, cu excepția Mt 5, 32; FA 26, 29;

\sens nr. II.

◦ adv. în afară 2 Cor 11, 28

παρεμβάλλω

παρεμβάλλω - viit. -εμβαλῶ, a include, a intercala, de unde a ridica o palisadă (un gard), a înconjura (a împrejmu) cu o fortificație, a săpa un șanț în jurul; + dat. Lc 19, 43

παρεμβολή

παρεμβολή, ἥς, ἡ -

\sens nr. I.

◦ fortăreață, întăritură FA 21, 34;

\sens nr. II.

◦ tabără, armată Evr 13, 11; Ap 20, 9

παρενοχλέω

παρενοχλέω - a tulbura, a provoca supărări, necazuri FA 15, 19

παρεπίδημος

παρεπίδημος, ον - care stă într-o țară străină, călător, care trăiește printre străini Evr 11, 13; 1 Pt 1, 1; 2, 11

παρέρχομαι

παρέρχομαι - viit. -ελεύσομαι, aor. 2. -ῆλθον, perf. -ελήλυθα,

\sens nr. I.

◦ a trece alături, a trece pe lângă, a trece mai departe, a depăși Mt 8, 28; Mc 6, 48; 14, 35; Lc 18, 37; a trece (a merge) de la unul la altul Lc 12, 37;

\sens nr. II.

◦ a trece (timpul, vremea) Mt 14, 15; FA 27, 9; 1 Pt 4, 3;

\sens nr. III.

◦ a trece = a înceta să mai existe, a se sfârși Mt 5, 18; 24, 34; Mc 13, 31; Lc 16, 17; Iac 1, 10;

\sens nr. IV.

◦ a neglija, a lăsa la o parte, a nu da importanță, a călca (o poruncă), a omite Lc 11, 42; 15, 29

πάρεσις

πάρεσις, εως, ἡ - iertare Rm 3, 25

παρέχω

παρέχω - aor. 2. παρέσχον, perf. παρέσχηκα,

\sens nr. I.

◦ a oferi, a da, a arăta, a prezenta, a întinde, a fi atent, a lua aminte Lc 6, 29; FA 16, 16; 22, 2; 28, 2; 1 Tim 1, 4;

\sens nr. II.

◦ med. a) a se arăta, a se prezenta Tit 2, 7; b) a acorda, a da, a conferi Lc 7, 4; FA 19, 24; Col 4, 1

παρηγορία

παρηγορία, ας, ἡ - mângâiere, consolare Col 4, 11

παρθενία

παρθενία, ας, ἡ - feciorie Lc 2, 36

παρθένος

παρθένος, ου, ἡ și ὁ - fecioară, holtei, celibatar, burlac, bărbat sau femeie care n-a avut niciodată relații sexuale

\sens nr. I.

◦ (fecioară) Mt 1, 23; Lc 1, 27; FA 21, 9; 1 Cor 7, 36-39; 2 Cor 11, 2;

\sens nr. II.

◦ (bărbat) Ap 14, 4;

\sens nr. III.

◦ (bărbat sau femeie) 1 Cor 7, 25

Πάρθος

Πάρθος, ου, ὁ - part (popor din Asia) FA 2, 9

παρίημι

παρίημι - aor. 2. inf. παρῆναι, perf. part. παρειμένος, a da drumul, a lăsa în voie, a îngădui, a slăbi, de unde la pas. a fi foarte slăbit sau ostenit Evr 12, 12

παριστάνω

παριστάνω - sau -ίστημι, aor. 1. παρέστηκα, aor. 2. παρέστην, perf. παρέστηκα, part. παρεστηκώς, παρεστώς,

\sens nr. I.

◦ tr. (act. prez., imperf., viit., aor. 1.): a) a pune la dispoziție, a pregăti, a așeza, a pune FA 23, 24; Rm 6, 13; a dovedi FA 24, 13; b) a înfățișa, a prezenta, a pune înaintea cuiva, a aduce în fața cuiva FA 23, 33; 2 Cor 11, 2; Ef 5, 27; Col 1, 22; 2 Tim 2, 15; a vădi, a înfățișa împreună cu cineva, a pune la un loc pe cineva cu

altcineva 1 Cor 8, 8; 2 Cor 4, 14; c) a oferi (= a jertfi, a sacrifica, a aduce jertfă) Rm 12, 1;

\sens nr. II.

- intr. (act. aor. 2., perf., m. m. ca perf. și med.): a) a înainta, a merge în întâmpinare, a se înfățișa, a se arăta, a sta în fața cuiva, a se ridica împotriva FA 1, 10; 4, 26; 27, 24; Rm 14, 10; b) a sosi, a veni, a fi de față, a fi de ajutor, a ajuta Mc 4, 29; 15, 39; In 18, 22; Rm 16, 2

Παρμενάς

Παρμενάς - ac. -äv, ó, Parmena, unul dintre cei șapte diaconi din Ierusalim FA 6, 5

πάροδος

πάροδος, ου, ή - trecere 1 Cor 16, 7

παροικέω

παροικέω - aor. παρώκησα, a locui ca străin, a fi străin, a locui vremelnic (temporar), a zăbovi Lc 24, 18; Evr 11, 9

παροικία

παροικία, ας, ή - ședere (locuire) în străinătate, locuire vremelnică FA 13, 17; 1 Pt 1, 17

πάροικος

πάροικος, ον - străin, locuitor vremelnic, oaspete FA 7, 6; 7, 29; Ef 2, 19; 1 Pt 2, 11

παροιμία

παροιμία, ας, ή -

\sens nr. I.

- vorbire indirectă, figurată, pildă, parabolă In 10, 6; 16, 25;

\sens nr. II.

- proverb, zicală 2 Pt 2, 22

πάροικος

πάροικος, ον - bețiv, datat la băutură 1 Tim 3, 3; Tit 1, 7

παροίχομαι

παροίχομαι - perf. part. παρωχημένος, a se duce, a trece (vorbind de timp) FA 14, 16

παρομοιάζω

παρομοιάζω - a semăna, a se asemăna Mt 23, 27

παρόμοιος

παρόμοιος, ον - asemănător, asemenea Mc 7, 8; 7, 13

παροξύνω

παροξύνω - a mânia, a enerva, a irita, a ațâța; pas. a se mânia, a se aprinde de mânie, a se îndârji FA 17, 16; 1 Cor 13, 5

παροξυσμός

παροξυσμός, οὔ, ó -

\sens nr. I.

- provocare, ațâțare, iritare, mânie, neînțelegere FA 15, 39;

\sens nr. II.

- îndemn, stimulare, spirit de emulație Evr 10, 24

παροργίζω

παροργίζω - viit. παροργιῶ, a mânia, a aprinde (a ațâța) mânia, a întârâta mânia Rm 10, 19; Ef 6, 4; Col 3, 21

παροργισμός

παροργισμός, οὔ, ó - mânie, furie Ef 4, 26

παροτρύνω

παροτρύνω - aor. 1. παώτρυνω, a împinge, a îndemna, a asmuți, a întârâta, de unde a fanatiza, a îndemna la revoltă, a ațâța împotriva cuiva FA 13, 50

παρουσία

παρουσία, ας, ή -

\sens nr. I.

- prezentă, venire 1 Cor 16, 17; Fil 2, 12;

\sens nr. II.

- înfățișare sau putere (a trupului) 2 Cor 10, 10;

\sens nr. III.

- parusia (revenirea sau întoarcerea lui Hristos, a doua venire a Mântuitorului) Mt 24, 3; 1 Cor 15, 23; 2 Pt 3, 4 etc.

\sens nr. IV.

- înscăunare, suire pe tron 2 Tes 2, 9

παροψίς

παροψίς, ίδος, ή - farfurie, blid Mt 23, 25

παρρησία

παρρησία, ας, ή -

\sens nr. I.

- sinceritate, libertatea de a vorbi Mc 8, 32; In 7, 4; 7, 13; 7, 26; FA 28, 31;

\sens nr. II.

- încredere, îndrăzneală FA 2, 29; 4, 13; 2 Cor 7, 4; Ef 6, 19; 1 In 2, 28

παρρησιάζομαι

παρρησιάζομαι - aor. 1. ἐπαρρησιασάμην, a vorbi cu îndrăzneală, cu curaj; a predica cu încredere, fără teamă FA 18, 26

πᾶς

πᾶς, πᾶσα, πᾶν -

\sens nr. I.

- adj. tot, toată, oricare, orice, fiecare (totalitate sau pluralitate) Mt 5, 11; FA 2, 43; 1 Cor 13, 2; 15, 19; Fil 1, 3; 4, 21; Col 1, 9-11; Evr 2, 15;

\sens nr. II.

- pron. fiecare, oricine, pᾶς Lc 16, 16; tot πᾶν 2 Cor 9, 11; folosit singur sau cu articol: (οἱ) πάντες, toți (toți oamenii) Mt 10, 22; 1 Cor 9, 22; πάντες οἱ + part., toți cei care Mc 1, 32; Rm 1, 7; πάντα, toate lucrurile Rm 8, 22; 1 Cor 15, 27; Gal 4, 1; τὰ πάντα, „Totul”, universul Rm 8, 32; 1 Cor 15, 28; Col 1, 16

πάσχα

πάσχα, τό - (ebr. pesah, Ex. 12, 13)

\sens nr. I.

- Paștele iudaic și pregătirile speciale care îl însoțesc Mt 26, 19; Mc 14, 1; Lc 2, 41; 22, 8; In 2, 23; 13, 1; FA 12, 4;

\sens nr. II.

◦ mielul pascal Mc 14, 12; In 18, 28

πάσχω

πάσχω - aor. 2. ἔπαθον, perf. πέπονθα,

\sens nr. I.

◦ a trece prin încercări Gal 3, 4;

\sens nr. II.

◦ a rățimi, a suferi, a îndura, a răbda Mc 8, 31; Lc 9, 22; 1 Cor 12, 26; 2 Cor 1, 6; 2 Tim 1, 12; Evr 2, 18; Ap 2, 10

Πατάρα

Πατάρα, ων, τό - Patara, port în Licia FA 21, 1

πατάσσω

πατάσσω - viit. πατάξω, aor. 1. ἐπάταξα, a lovi, a bate, a ucide, a omori în bătaie Mt 26, 31; FA 7, 24; Ap 11, 6

πατέω

πατέω - pas. aor. 1 ἐπατήθην, a călca în picioare Lc 10, 19; 21, 24; Ap 14, 20; 19, 15

πατήρ

πατήρ, τρός, ό - voc. πάτερ, ac. πατέρα, dat. πατρί, pl. nom. πατέρες, ac. πατέρας, gen. πατέρων, dat. πατράσι,

\sens nr. I.

◦ tată Mt 2, 22; Mc 5, 40; pl. părinți (?) Ef 6, 4; Col 3, 21;

\sens nr. II.

◦ strămoș (Avraam etc.) Mt 3, 9; pl. strămoșii, părinții Lc 1, 55;

\sens nr. III.

◦ părinți (titlu dat în semn de cinste) FA 7, 2;

\sens nr. IV.

◦ Tată, Părinte (vorbind despre Dumnezeu) Iac 1, 17; Evr 12, 9; Tatăl (tău, al nostru, al vostru) Mt 6, 4; 6, 15; 13, 43; Ef 1, 17

Πάτμος

Πάτμος, ου, ή - Patmos, mică insulă din Marea Egee, în apropiere de Rodos Ap 1, 9

πατραλώας

πατραλώας sau πατρολωάς, ου, ό - paricid, ucigaș al propriului tată 1 Tim 1, 9

πατριά

πατριά, άς, ή - familie (în sens larg), neam, popor Lc 2, 4; FA 3, 25; Ef 3, 15

πατριάρχης

πατριάρχης, ου, ό - patriarh, strămoș FA 2, 29; 7, 8; Evr 7, 4

πατρικός

πατρικός, ή, όν - care vine de la părinți, moștenit, de la părinți, părintesc, strămoșesc Gal 1, 14

πατρίς

πατρίς, ίδος, ή - patrie, țară de origine Mt 13, 54; In 4, 44; Evr 11, 14

Πατρόβας

Πατρόβας, ό - Patrobas Rm 16, 14

πατροπαράδοτος

πατροπαράδοτος, ον - moștenit de la părinți 1 Pt 1, 18

πατρώος

πατρώος, α, ον - părintesc, care vine de la părinți sau de la strămoși FA 22, 3; 28, 17

Παῦλος

Παῦλος, ου, ό -

\sens nr. I.

◦ Sergius Paulus FA 13, 7;

\sens nr. II.

◦ numele grec al apostolului, care înseamnă „slab, nevolnic, fără vlagă” (cf. 2 Cor 10, 1), după numele latin Paulus FA 13-28, ales pentru analogia sa cu Σαῦλος (de la ebr. Σαούλ, dorit, așteptat)

παύω

παύω - aor. ἔπαυσα, med. viit. παύσομαι, aor. 1. ἐπαυσάμην, perf. πέπαυμαι,

\sens nr. I.

◦ act. a opri, a pune capăt 1 Pt 3, 10;

\sens nr. II.

◦ med. a înceta, a se opri Lc 8, 24; 1 Cor 13, 8; παύομαι + part. a înceta să; FA 21, 32; Ef 1, 16; Col 1, 9; Evr 10, 2

Πάφος

Πάφος, ου, ή - Pafos, oraș din insula Cipru, reședința proconsulului roman FA 13, 6

παχύνω

παχύνω - pas. aor. ἐπαχύνθην, a îngroșa, a îndesi, a întări; pas. a se întări, a se învârtoșa Mt 13, 15; FA 28, 27

πέδη

πέδη, ης, ή - piedică pentru legat picioarele, obadă (pl. obezi) Mc 5, 4; Lc 8, 29

πεδινός

πεδινός, ή, όν - (de la πεδίον, câmpie) de câmpie, de șes, neted Lc 6, 17

πεζεύω

πεζεύω - a merge pe jos, a călători pe uscat, a călători pe jos (cu piciorul) FA 20, 13

πεζή

πεζή - pe jos, cu piciorul, pe uscat Mt 14, 13; Mc 6, 33

πεζός

πεζός, ή, όν - care merge pe jos, cu piciorul Mt 14, 13 (var.)

πειθαρχέω

πειθαρχέω - aor. part. πειθαρχήσας, a se supune, a asculta de FA 5, 29; 5, 32; 27, 21; Tit 3, 1

πειθός

πειθός, ή, όν - convingător 1 Cor 2, 4

πειθώ

πειθώ, οῦς, ή - convingere, putere de convingere 1 Cor 2, 4 (var.)

πειθω

πειθω - viit. πείσω, aor. ἔπεισα, perf. 2 πέποιθα, med. pas. viit. πεισθήσομαι, aor. ἐπίεισθην, perf. πέπεισμαι,

\sens nr. I.

- act. a convinge FA 18, 4; a câștiga, a calma, a liniști (prin convingere) FA 12, 20; 14, 19; a îndupleca Mt 28, 14;

\sens nr. II.

- perf. 2 intr. πέποιθα, a avea încredere în cineva sau în ceva τι, ἐν sau ἐπί τι, εἰς sau ἐπί τινα; că = ὅτι sau prop. inf. a fi convins, a fi încredințat, a avea încredere Rm 2, 19; 2 Cor 2, 3; Fil 1, 14; 3, 3;

\sens nr. III.

- med.-pas. a) a fi convins, a crede Evr 6, 9; 13, 18; b) a se supune, a asculta de, a se lăsa convins, a se încrede în Lc 16, 31; FA 17, 4; 21, 14; Evr 13, 17; a fi sigur, a avea certitudinea că Rm 8, 38

πεινάω

πεινάω - aor. ἐπείνασα,

\sens nr. I.

- a-i fi foame, a flămânzi, a fi flămând Mt 4, 2; Mc 2, 25; Lc 4, 2; Rm 12, 20; 1 Cor 11, 34;

\sens nr. II.

- a-i fi foame de, a dori Mt 5, 6

πέιρα

πέιρα, ας, ἡ - încercare, experiență; πείραν λαμβάνειν τινός, a face o încercare, a trăi o experiență Evr 11, 29; 11, 36

πειράζω

πειράζω - aor. ἐπείρασα, pas. aor. ἐπειράσθην, perf. part. πεπειρασμένος,

\sens nr. I.

- a încerca, a se strădui FA 9, 26; 16, 7;

\sens nr. II.

- a pune la încercare Mt 19, 3; Mc 8, 11; In 6, 6; 1 Cor 10, 9; 2 Cor 13, 5; Evr 11, 17;

\sens nr. III.

- a ispiti (a căuta să corupă) Mt 4, 3; FA 5, 9; 1 Cor 7, 5; 10, 9; 1 Tes 3, 5; Ap 2, 10

πειρασμός

πειρασμός, οὔ, ὁ - încercare 1 Pt 4, 12; ispită, ispitire, ademenire Mt 6, 13; Lc 4, 13; Iac 1, 12; 2 Pt 2, 9

πειράω

πειράω - (cf. πέραν)

\sens nr. I.

- (act. sau med.) a încerca, a întreprinde, a se strădui FA 26, 21;

\sens nr. II.

- a ispiti, a pune la încercare Evr 4, 15

πεισμονή

πεισμονή, ἥς, ἡ - convingere, sens peiorativ: influență rea Gal 5, 8

πέλαγος

πέλαγος, ους, τό - mare, largul mării Mt 18, 6; FA 27, 5

πελεκίζω

πελεκίζω - pas. perf. πεπελεκισμένος, a lovi cu toporul (cu securea), a decapita Ap 20, 4

πέμπτος

πέμπτος, η, ον - num. ord. al cincilea Ap 6, 9; 9, 1; 16, 10; 21, 20

πέμπω

πέμπω - aor. 1. ἐπεμψα, pas. aor. 1 ἐπέμφθην, a trimite pe cineva, ceva, la cineva sau undeva Mt 2, 8; Lc 7, 19; 20, 11; In 1, 22; FA 19, 31; Fil 2, 23; Col 4, 8; Ap 1, 11; 14, 15

πένης

πένης, ητος, ὁ - sărac, nevoiaș 2 Cor 9, 9

πενθερά

πενθερά, ᾶς, ἡ - soacră Mt 8, 14; Mc 1, 30; Lc 4, 38

πενθερός

πενθερός, οὔ, ὁ - socru In 18, 13

πενθέω

πενθέω - aor. ἐπένηθα,

\sens nr. I.

- intr. a fi îndurerat, a fi mâhnit, a fi trist, a plânge, a jeli Mt 5, 4; Mc 16, 10; 1 Cor 5, 2;

\sens nr. II.

- tr. a purta doliu, a jeli, a plânge 2 Cor 12, 21

πένθος

πένθος, ους, τό - durere, jale, întristare, tânguire, mâhnire Iac 4, 9; Ap 18, 7-8

πενιχρός

πενιχρός, ἄ, ὄν - sărac, nevoiaș Lc 21, 2

πεντάκις

πεντάκις - num. adv. de cinci ori 2 Cor 11, 24

πεντακισχίλιοι

πεντακισχίλιοι, αι, α - num. card. cinci mii Mt 14, 21; In 6, 10

πεντακόσιοι

πεντακόσιοι, αι, α - num. card. cinci sute Lc 7, 41; 1 Cor 15, 6

πέντε

πέντε - num. card. cinci Mt 14, 17; 16, 9; In 4, 18

πεντεκαιδέκατος

πεντεκαιδέκατος, η, ον - num. ord. al cincisprezecelea Lc 3, 1

πεντήκοντα

πεντήκοντα - num. card. indecl. cincizeci Lc 7, 41; In 8, 57; FA 13, 20; ἀνὰ

πεντήκοντα, câte cincizeci (sens distributiv) Lc 9, 14

πεντηκοστή

πεντηκοστή, ἥς, ἡ - (de la πεντηκοστός, al cincizecelea) Cincizecimea (sărbătoare iudaică) FA 2, 1; 1 Cor 16, 8

πεποίθησις

πεποίθησις, εως, ἡ - (de la πέποιθα, perf. de la πείθω), încredințare, încredere, certitudine 2 Cor 1, 15; 8, 22; Fil 3, 4

πέπονθα

πέπονθα - perf. 2 de la πάσχω

πέπτωκα - perf. de la πίπτω

πέπωκα - perf. de la πίνω

περ - particulă enclitică; întărește și precizează cuvântul de care este lipită: desigur, pe bună dreptate, într-adevăr διό-, ἐάν-, εἴ-, ἐπεί-, ἐπειδή-, ἤ-, καθά-, καί-, ὡσ-
περαιτέρω

περαιτέρω - adv. în plus, mai mult, pe deasupra FA 19, 39

πέραν

πέραν -

\sens nr. I.

◦ adv. dincolo, de cealaltă parte; τὸ πέραν malul opus, țărmul celălalt Mt 8, 18; Mc 4, 35; 5, 21;

\sens nr. II.

◦ prep. + gen. dincolo de, de cealaltă parte a; Mt 19, 1; Mc 10, 1; In 6, 1

πέρας

πέρας, πέρατος, τό - sfârșit, capăt;

\sens nr. I.

◦ pl. margini, limite, hotare (ale unei țări) Mt 12, 42; Rm 10, 18;

\sens nr. II.

◦ sfârșit, concluzie Evr 6, 16

Πέργαμος

Πέργαμος, ου, ἡ - Pergam, oraș al Mysiei, în Asia Mică Ap 1, 11; 2, 12

Πέργη

Πέργη, ης, ἡ - Perga, oraș în Pamfília FA 13, 13; 14, 25

περί

περί - prep. sens inițial: în jurul, împrejurul; A. + gen. fig.

\sens nr. I.

◦ în privința, în legătură cu, despre (a vorbi, a scrie, a vesti) Mt 18, 19; In 11, 19; FA 25, 18; 2 Cor 9, 15;

\sens nr. II.

◦ în ceea ce privește, relativ la, cât despre, cât privește FA 1, 3; 1 Cor 7, 1; 7, 37; Ef 6, 22;

\sens nr. III.

◦ din cauza, pentru Mt 6, 28; 9, 36; 26, 28; Evr 10, 6; 1 Pt 3, 18; B. + ac.

\sens nr. I.

◦ sens local: în jurul, împrejurul FA 22, 6; 28, 7; oi περί + ac. = cei care sunt cu cineva, cei împreună cu FA 13, 13;

\sens nr. II.

◦ sens temporal; spre, pe vremea, aproape de, cam pe la, pe la FA 10, 3; 22, 6;

\sens nr. III.

◦ fig. relativ la, cu privire la, în ceea ce privește Mc 4, 19; Fil 2, 23; 2 Tim 2, 18

περιάγω

περιάγω - imperf. περιήγον,

\sens nr. I.

◦ a parcurge, a străbate Mt 4, 23; 23, 15;

\sens nr. II.

◦ a duce cu sine (în călătorie) 1 Cor 9, 5

πεναιρέω

πεναιρέω - aor. 2. inf. -ελεῖν, a lua, a ridica (și fig.) FA 27, 20; pas. 2 Cor 3, 16; Evr 10, 11

περιάπτω

περιάπτω - aor. part. περιάψας, a aprinde Lc 22, 55

περιαστράπτω

περιαστράπτω - aor. περιήστραψα, a străluci în jurul (împrejurul) cuiva + ac. FA 9, 3; 22, 6

περιβάλλω

περιβάλλω - aor. 2. περιέβαλον, med. aor. 2. περιεβαλόμην, pas. perf. part. περιβεβλημένος,

\sens nr. I.

◦ a arunca în jur; a îmbrăca, a înveșmânta Mt 25, 36

\sens nr. II.

◦ a se îmbrăca, a se înveșmânta, a fi îmbrăcat Mt 6, 29; Mc 16, 5; Ap 19, 8

περιβλέπω

περιβλέπω - med. aor. 1. part. περιβλεψάμενος, a privi în jur, a privi cu atenție, a cerceta, a examina Mc 9, 8; 11, 11

περιβόλαιον

περιβόλαιον, ου, τό - (ceea ce se acoperă, ceea ce învelește) haină, veșmânt, acoperământ 1 Cor 11, 15; Evr 1, 12

περιδέω

περιδέω - pas. m. m. ca perf., 3 sg. περιεδέδετο, a înfășura strâns In 11, 44

περιεργάζομαι

περιεργάζομαι - a se amesteca, a se băga în treburile altuia, a se interesa de orice, a iscodi 2 Tes 3, 11

περίεργος

περίεργος, ον -

\sens nr. I.

◦ care se ocupă de ceea ce nu-l privește, indiscret, iscoditor 1 Tim 5, 13;

\sens nr. II.

◦ din domeniul magiei, vrăjitoriei, al speculațiilor deșarte; n. pl. vrăjitorie, magie FA 19, 19

περιέρχομαι

περιέρχομαι - aor. 2. περιήλθον, a merge din loc în loc, a cutreiera, a rătăci, a fi rătăcitor sau vagabond, 1 Tim 5, 13; Evr 11, 37; a înconjura (pe mare o insulă), a naviga pe lângă FA 28, 13

περιέχω

περιέχω - aor. 2. περιέσχον,

\sens nr. I.

◦ a pune stăpânire pe, a cuprinde, a înhăța, a pune mâna pe Lc 5, 9;

\sens nr. II.

- a) tr. a cuprinde, a conține FA 15, 23 (var.); 23, 25; b) intr. a se găsi, a fi cuprins, a fi scris 1 Pt 2, 6
- περιζώννυμι
- περιζώννυμι - sau περιζωννύω, med. aor. 1. περιεζωσάμην, pas. perf. part. περιεζωσμένος,
- \sens nr. I.
- a încinge Lc 12, 35;
- \sens nr. II.
- med. a se încinge Lc 12, 37; 17, 8; FA 12, 8; Ef 6, 14; Ap 1, 13; 15, 6
- περίθεις
- περίθεις, εως, ή - acțiunea de a așeza (pune) în jur; podoabă 1 Pt 3, 3
- περίστημι
- περίστημι - aor. 2. περιέστην, perf. part. περιεστώς,
- \sens nr. I.
- aor. 2. și perf. a sta în jur, a înconjura In 11, 42; FA 25, 7;
- \sens nr. II.
- med. a se abate pentru a se feri de ceva, a se feri 2 Tim 2, 16; Tit 3, 9
- περικάθαρμα
- περικάθαρμα, ατος, τό - ceea ce se îndepărtează făcând curățenie, gunoi, murdărie 1 Cor 4, 13
- περικαθίζω
- περικαθίζω - a fi așezat în jur Lc 22, 55 (var.)
- περικαλύπτω
- περικαλύπτω - aor. part. περικαλύψας, pas. perf. part. περικεκαλυμμένος, a acoperi, a ascunde, a fereca (cu aur) Mc 14, 65; Evr 9, 4
- περίκειμαι
- περίκειμαι -
- \sens nr. I.
- a fi pus în jur, a sta în jur + dat. sau περί τι Lc 17, 2; Evr 12, 1;
- \sens nr. II.
- sens pasiv: a fi înconjurat de, a fi stăpânit (cuprins) de FA 28, 20; Evr 5, 2
- περικεφαλαία
- περικεφαλαία, ας, ή - coif, cască Ef 6, 17; 1 Tes 5, 8
- περικρατής
- περικρατής, ές - care este stăpân (stăpână) + gen. FA 27, 16
- περικρύπτω
- περικρύπτω - aor. 2. περιέκρυβον, a ascunde, a tăinui Lc 1, 24
- περικυκλώ
- περικυκλώ - a împresura, a înconjura, a împrejmu, a încercui, a asedia Lc 19, 43
- περιλάμπω
- περιλάμπω - aor. 1. περιέλαμψα, a străluci împrejurul, a lumina + ac. Lc 2, 9
- περιλείπω
- περιλείπω - a lăsa după sine; pas. a rămâne, a supraviețui 1 Tes 4, 15; 4, 17
- περίλυπος

- περίλυπος, ov - foarte trist, foarte îndurerat, cu adevărat mâhnit Mt 26, 38; Mc 6, 26
- περιμένω
- περιμένω - a aștepta FA 4, 1
- πέριξ
- πέριξ - adv. de jur împrejur, din jur FA 5, 6
- περιοικέω
- περιοικέω - a locui în jurul; a locui împrejurul; a locui în apropierea; + ac. Lc 1, 65
- περίοικος
- περίοικος, ov - care locuiește în apropiere, vecin Lc 1, 58
- περιούσιος
- περιούσιος, ov - (care este deasupra, care se afla mai sus) ales Tit 2, 14
- περιοχή
- περιοχή, ής, ή - conținut, de unde fragment, pasaj, pericopă din Sfânta Scriptură FA 8, 32
- περιπατέω
- περιπατέω - aor. περιπάτησα, m.m.c. perf. 3 sg. περιεπατήκει, a merge, a se plimba, a umbla de colo până colo, a umbla Mt 14, 25; Mc 6, 48; 11, 27; 12, 38; In 10, 23; 12, 35; 2 Cor 4, 2; Ef 4, 1; Fil 3, 17; Col 1, 10
- περιπείρω
- περιπείρω - aor. περιέπειρα, a străpunge 1 Tim 6, 10
- περιπίπτω
- περιπίπτω - aor. 2. περιέπεσον,
- \sens nr. I.
- a cădea în mâinile cuiva + dat. Lc 10, 30;
- \sens nr. II.
- (vorbind de o corabie) a cădea pe un loc nisipos, a eșua FA 27, 41;
- \sens nr. III.
- fig. a cădea în + dat. Iac 1, 2
- περιποιέω
- περιποιέω - med. aor. περιεποιήσάμην, med.
- \sens nr. I.
- a păstra, a mântui, a salva Lc 17, 33;
- \sens nr. II.
- a dobândi, a câștiga FA 20, 28; 1 Tim 3, 13
- περιποίησις
- περιποίησις, εως, ή -
- \sens nr. I.
- păstrare, salvare, mântuire Evr 10, 39;
- \sens nr. II.
- dobândire, câștigare, agoniseală Ef 1, 14; 1 Tes 5, 9; 2 Tes 2, 14; 1 Pt 2, 9
- περιρραίνω
- περιρραίνω - pas. perf. part. περιεραμμένος, a stropi totul în jur Ap 19, 13 (var.)
- περιρρήνυμι
- περιρρήνυμι - aor. part. περιρήξας, a rupe, a sfâșia, a smulge FA 16, 22

περισπάω
 περισπάω - pas. a fi tras (hărțuit, smucit) încolo și încoace, a fi preocupat intens, a fi agitat Lc 10, 40

περισσειά
 περισσειά, ας, ή - belșug, abundență Rm 5, 17; 2 Cor 8, 2; 10, 15; prisos, prisosință, surplus Iac 1, 21

περίσσειμα
 περίσσειμα, ατος, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ belșug, abundență, prisosință Mt 12, 34; Lc 6, 45; 2 Cor 8, 14;
 \sens nr. II.
 ◦ rămășiță, rest, ceea ce privește, prisos Mc 8, 8

περισσειύω
 περισσειύω - aor. ἐπερίσειυσα, pas. viit. περισειυθήσομαι,
 \sens nr. I.
 ◦ intr. a) a fi în plus, a rămâne Mt 14, 20, Lc 9, 17; In 6, 12; b) a prisosi Mt 5, 20; 2 Cor 1, 5; Fil 1, 26; c) a fi din abundență, a abunda Rm 15, 13; 1 Cor 8, 8; a se distinge, a excela în 2 Cor 8, 7;
 \sens nr. II.
 ◦ tr. a da cuiva ceva din belșug, a îmbogăți pe cineva sau ceva, a înmulți, a face să prisosească Mt 13, 12; 2 Cor 4, 15; 9, 8; 1 Tes 3, 12

περισσός
 περισσός, ή, όν - care depășește (în cantitate, ca valoare(), care este prea mult
 \sens nr. I.
 ◦ deosebit, excepțional, extraordinar Mt 5, 47; subst. τὸ περισσόν, folos, profit, avantaj, privilegiu Rm 3, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ ceea ce este din belșug, ceea ce prisosește, ceea ce este de prisos = zadarnic, inutil, fără folos In 10, 10; 2 Cor 9, 1;
 \sens nr. III.
 ◦ comp. περισσότερος, τέρα, τερον, Mc 12, 40; Lc 20, 47; 1 Cor 12, 23;
 \sens nr. IV.
 ◦ comp. n. subst., ceva mai mult, ceva în plus, ceva mai mare Mc 12, 33; Lc 12, 4; 12, 48; adv. cu mai multă forță, mai din plin, mai mult, mai lămurit Evr 6, 17; 7, 15

περισσοτέρως
 περισσοτέρως - adv.
 \sens nr. I.
 ◦ mai mult, mai din belșug, încă (și) mai mult, în plus 2 Cor 11, 23; 12, 15; Fil 1, 14; Evr 2, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ mai ales, în mod deosebit, mai cu seamă, în special 2 Cor 1, 12; 2, 4; 7, 15; 1 Tes 2, 17

περισσώς

περισσώς - adv. cu mai multă forță, mai tare, în chip mai violent, mai mult Mt 27, 33; Mc 15, 14; FA 26, 11

περιστερά
 περιστερά, ᾶς, ή - porumbel Mt 3, 16; 21, 12; In 2, 14

περιτέμνω
 περιτέμνω - aor. 2. περιέτεμον, pas. perf. part. περιτετημένος, a tăia împrejur, a circumcide Lc 1, 59; In 7, 22; 1 Cor 7, 18; Col 2, 11

περιτίθημι
 περιτίθημι - aor. 2. περιέθηκα, pas. perf. part. περιτεθειμένος,
 \sens nr. I.
 ◦ a pune ceva în jur la altceva, τί τινι, a împrejmui Mt 21, 33; Mc 15, 17; a îmbrăca, a înfășura, a acoperi Mt 27, 28;
 \sens nr. II.
 ◦ fig. a înconjura, a copleși (cu grijă, cu atenție) 1 Cor 12, 23

περιτομή
 περιτομή, ής, ή - tăiere împrejur, circumcizie: a) actul (ritualul) tăierii împrejur In 7, 22; b) rezultatul, consecința, starea tăierii împrejur Rm 2, 25; 1 Cor 7, 19; c) totalitatea celor tăiați împrejur Rm 3, 30; Col 3, 11

περιτρέπω
 περιτρέπω - a întoarce, de unde fig. a aduce prin întoarcere, a duce FA 26, 24

περιτρέχω
 περιτρέχω - aor. 2. περιέδραμον, a străbate, a parcurge Mc 6, 55

περιφέρω
 περιφέρω -
 \sens nr. I.
 ◦ a purta ici și colo, a duce din loc în loc Mc 6, 55;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. a fi purtat încoace și încolo Ef 4, 14

περιφρονέω
 περιφρονέω - a disprețui Tit 2, 15

περίχωρος
 περίχωρος, ον - care se întinde în jur, vecin; ή περίχωρος (γῆ), ținut, regiune, împrejurime, vecinătate Mt 14, 35; Lc 3, 3

περίψημα
 περίψημα, ατος, τό - (de la ψάω, a răzui, a curăța) măturătură, pleavă, gunoi

περπερεύομαι
 περπερεύομαι - a se lăuda, a se făli 1 Cor 13, 4

Περσίς
 Περσίς, ίδος, ή - Persida Rm 16, 12

πέρυσι
 πέρυσι - adv. anul trecut, anul precedent 2 Cor 8, 10; 9, 2

πεσοῦμαι
 πεσοῦμαι - viit. de la πίπτω

πετάομαι = πέτομαι Ap 14, 6

πετεινός
 πετεινός, ή, όν - care zboară; subst. n. τὸ πετεινόν, pasăre Mt 13, 4; Rm 1, 23
 πέτομαι
 πέτομαι - a zbura Ap 4, 7; 8, 13 etc.
 πέτρα
 πέτρα, ας, ή - piatră, stâncă Mt 7, 24; 27, 60; Mc 15, 46; Lc 6, 48; Rm 9, 33; 1 Cor
 10, 4; Ap 6, 16
 Πέτρος
 Πέτρος, ου, ό - echivalentul grec al aram. Κηφῶς (piatră, stâncă), Petru, ucenicul lui
 Isus Mt 4, 18; In 1, 42; FA 1, 13; Gal 1, 18
 πετρώδης
 πετρώδης, ες - de piatră, de stâncă; subst. n. loc pietros Mt 13, 5
 πήγανον
 πήγανον, ου, τό - untariță (plantă comestibilă) Lc 11, 42
 πηγή
 πηγή, ής, ή - izvor Mc 5, 29; In 4, 6; Iac 3, 11; Ap 7, 17; 8, 10; 14, 7
 πήγνυμι
 πήγνυμι - aor. έπηξα, a înfinge (stâlpi, pari) a ridica un cort, a pune un cort Evr 8, 2
 πηδάλιον
 πηδάλιον, ου, τό - cârmă FA 27, 40; Iac 3, 4
 πηλικός
 πηλικός, η, ον - adj. inter. cât de mare? Gal 6, 11; Evr 7, 4
 πηλός
 πηλός, οῦ, ό - mâl, nămol, pământ, mocirlă, argilă, tină In 9, 6
 πήρα
 πήρα, ας, ή - desagă, traistă, sac Mt 10, 10
 πήρωσις
 πήρωσις, εως, ή - orbire Mc 3, 5 (var.)
 πῆχυς
 πῆχυς, εως, ό - cot (= 0,462 m) Mt 6, 27; In 21, 8; Ap 21, 17
 πιάζω
 πιάζω - aor. έπίασα, pas. aor. έπίασθην,
 \sens nr. I.
 ◦ a aruca, a prinde (de mână), a lua (de mână) FA 3, 7;
 \sens nr. II.
 ◦ a prinde, a aresta, a pune mâna pe, a înhăța In 7, 30; 7, 32; 7, 44; 21, 3; FA 12, 4;
 2 Cor 11, 32
 πιάζω
 πιάζω - pas. perf. part. πεπισμένος, a îndesa, a îngrămădi, a apăsa Lc 6, 38
 πιθανολογία
 πιθανολογία, ας, ή - vorbire convingătoare, cuvânt amăgitor Col 2, 4
 πικραίνω
 πικραίνω - pas. aor. έπικράνθην,
 \sens nr. I.

◦ a amărî, a acri Ap 10, 9; pas. Ap 8, 11;
 \sens nr. II.
 ◦ pas. a se amărî împotriva cuiva pròs + ac. Col 3, 19
 πικρία
 πικρία, ας, ή - amărăciune, amăreală FA 8, 23; Ef 4, 31
 πικρός
 πικρός, ά, όν - amar Iac 3, 11; 3, 14
 πικρῶς
 πικρῶς - adv. cu amar, cu amărăciune Mt 26, 75; Lc 22, 62
 Πιλάτος
 Πιλάτος, ου, ό - sau Πιλῆτος, Pilat (Pontiu), procurator al Iudeii (26-36 d.H.) Mt 27, 2;
 In 18, 29; FA 3, 13; 1 Tim 6, 13
 πίμπλημι
 πίμπλημι - aor. έπλησα, pas. aor. 1. έπλήσθην,
 \sens nr. I.
 ◦ a umple Mt 27, 48; Lc 1, 15; 5, 7; FA 2, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ (despre timp) a se împlini, a trece, a se scurge Lc 1, 23; 1, 57
 πίμπρημι
 πίμπρημι - a aprinde; a inflama, a umfla; pas. a se umfla cu inflamație, a fi inflam
 FA 28, 6
 πινακίδιον
 πινακίδιον, ου, τό - tăbliță (de scris) Lc 1, 63
 πίναξ
 πίναξ, ακος, ό - scândură, de unde tîpsie, farfurie Mt 14, 8; 14, 11
 πίνω
 πίνω - viit. πίομαι, aor. 2. έπιον, πέπωκα, a bea Mt 6, 25; Mc 16, 18; Lc 12, 19; In
 7, 37; 1 Cor 10, 21; Evr 6, 7
 πίοτης
 πίοτης, ητος, ή - grăsimе, ή ρίζα τῆς πίοτητος, ebraism: „rădăcina plină de sevă
 uleioasă” Rm 11, 17
 πιπράσκω
 πιπράσκω - perf. πέπρακα, pas. aor. έπράθην, perf. part. πεπραμένος, a vinde Mt
 13, 46; 26, 9 (+ gen. prețului) In 12, 5
 πίπτω
 πίπτω - viit. πεσοῦμαι, aor. έπεσον, perf. πέπτωκα, a cădea (prop. și fig.) Mt 15, 27;
 21, 44; Lc 16, 21; 20, 18; In 18, 6; Iac 5, 12; Ap 4, 10; 7, 16
 Πισιδία
 Πισιδία, ας, ή - Pisidia, regiune din centrul Asiei Mici FA 13, 14; 14, 24
 Πισίδιος
 Πισίδιος, α ον - din Pisidia FA 13, 14 (var.)
 πιστεύω
 πιστεύω - aor. έπίστευσα, a crede + ac. obiectului 1 Cor 13, 7 sau ότι = că Rm 6, 8;
 + prop. infin. FA 8, 37; + dat. Lc 1, 20; 20, 5; In 2, 22; 5, 24; FA 8, 12; Tit 3, 8;

cu εἰς + ac. In 1, 12; Rm 4, 18; cu ἐν + dat. a crede în Mc 1, 15; cu ἐπί + dat. a crede în Lc 24, 25; Rm 9, 33; 1 Pt 2, 6; cu ἐπί + ac. Mt 27, 42

πιστικός

πιστικός, ἢ, ὄν - în care se poate avea încredere, de bună calitate, de mare preț Mc 14, 3; In 12, 3

πίσις

πίσις, εως, ἢ -

\sens nr. I.

◦ credință = acceptare a adevărului Rm 3, 3;

\sens nr. II.

◦ credință religioasă, credință în Dumnezeu Rm 1, 8; 1 Cor 2, 5; 13, 2; Evr 11, 1;

\sens nr. III.

◦ credință, încredere Rm 4, 5; 4, 20; 2 Cor 5, 7; Col 2, 12;

\sens nr. IV.

◦ credință, cunoaștere Iac 2, 14;

\sens nr. V.

◦ credință în + gen. Mc 11, 22; Rm 3, 22; + εἰς + gen. 1 Pt 1, 21; + ἐπί + ac. Evr 6, 1;

\sens nr. VI.

◦ credință = totalitatea credințioșilor Gal 3, 23; 6, 10

πιστός

πιστός, ἢ, ὄν -

\sens nr. I.

◦ credincios, devotat (persoane) Mt 25, 21; Lc 12, 42; 1 Cor 4, 17; Col 4, 7; Evr 3, 5; 10, 23; 1 Pt 4, 19;

\sens nr. II.

◦ demn de încredere, vrednic de crezare 1 Tim 1, 15; Tit 3, 8; Ap 21, 5;

\sens nr. III.

◦ credincios (religios) In 20, 27; FA 16, 15; 2 Cor 6, 15

πιστόω

πιστόω - pas. aor. 1 ἐπιστώθην, a deveni încrezător, a avea încredere; pas. a dobândi certitudinea despre, a fi încredințat de, ἐν + dat. 2 Tim 3, 14

πλανώω

πλανώω - aor. ἐπλάνησα, pas. perf. πεπλάνημαι, A. act. a amăgi, a înșela, a rătăci (= a duce la rătăcire, la pierzanie), a induce în eroare Mt 24, 4; In 7, 12; 2 Tim 3, 13; Ap 2, 20; B. pas.

\sens nr. I.

◦ a (se) rătăci Mt 18, 12; 1 Pt 2, 25;

\sens nr. II.

◦ a se rătăci, a se îndepărta de Iac 5, 19;

\sens nr. III.

◦ a se înșela, a se amăgi 1 Cor 6, 9

πλάνη

πλάνη, ης, ἢ - rătăcire, greșeală, amăgire Ef 4, 14; Rm 1, 27; 2 Tes 2, 11

πλανήτης

πλανήτης, ου, ὁ - rătăcitor Iuda 1, 13

πλάνος

πλάνος, ον - sens activ: care te face să greșești, care înșeală, care ademenește, amăgitor Mt 27, 63; 2 Cor 6, 8; 2 In 1, 7

πλάξ

πλάξ, πλακός, ἢ - tablă, suprafață plană 2 Cor 3, 3; Evr 9, 4

πλάσμα

πλάσμα, ατος, τό - obiect modelat, vas de lut, oală de pământ Rm 9, 20

πλάσσω

πλάσσω - aor. ἔπλασα, perf. part. πεπλακώς, pas. aor. ἐπλάσθην, a modela, a da formă, a plăsmui, a crea Rm 9, 20; 1 Tim 2, 13

πλαστός

πλαστός, ἢ, ὄν - modelat, plăsmuit, de unde prezentat cu dibăcie, mincinos, neadevărat, fals, înșelător, amăgitor 2 Pt 2, 3

πλατεῖα

πλατεῖα, ας, ἢ - (subst. f. de la πλατύς) drum larg, cale, uliță Mt 6, 5; FA 5, 15; Ap 11, 8; riață Lc 14, 21

πλάτος

πλάτος, ους, τό - lărgime, lățime Ef 3, 18; Ap 20, 9; 21, 16

πλατύνω

πλατύνω - pas. aor. ἐπλατύνθην, perf. 3 sg. πεπλάτυνται, a lăți, a lărgi Mt 23, 5; pas. a se lăți, a se lărgi, a se deschide 2 Cor 6, 11; 6, 13

πλατύς

πλατύς, εἶα, ú - larg, lat, încăpător, vast, spațios Mt 7, 13

πλέγμα

πλέγμα, ατος, τό - șuviță (de păr), împletitură (a părului), coșită, coadă (de păr), obiect împletit 1 Tim 2, 9

πλεῖστος

πλεῖστος, η, ον - superl. de la πολύς, foarte mare Mc 4, 1; n. sg. cel mult, maximum 1 Cor 14, 27

πλείων

πλείων, πλείον - (și πλεόν, ονος) comp. de la πολύς, mai mulți, mai mult, în plus In 15, 2; FA 13, 31; 18, 20; Evr 7, 23; οἱ πλείονες, οἱ πλείους, cea mai mare parte, majoritatea FA 19, 32; 1 Cor 15, 6; mai mulți In 4, 41; ceilalți, restul 1 Cor 9, 19; 2 Cor 2, 6; πλείον, πλέον, adv. mai mult Mt 6, 25; 2 Tim 2, 16; Lc 7, 42

πλέκω

πλέκω - aor. 1. ἔπλεξα, a împleti Mt 27, 29; In 19, 2

πλέον

πλέον, v. πλείων

πλεονάζω - aor. ἐπλεόνασα,

\sens nr. I.

◦ intr. a fi în exces, a fi mai mult decât este nevoie, a prisosi, a se înmulți Rm 5, 20; 2 Cor 8, 15;

\sens nr. II.

◦ tr. a face pe cineva să prisosească în ceva τινά τινι, a înmulți 1 Tes 3, 12
πλεονεκτέω

πλεονεκτέω - aor. 1. ἐπλεονέκτησα, pas. aor. ἐπλεονεκτήθην,

\sens nr. I.

◦ a înșela, a fi hrăpăreț față de, a avea folos (avantaj, profit) față de cineva 2 Cor 7, 2; 1 Tes 4, 6;

\sens nr. II.

◦ pas. a fi înșelat (păcălit, tras pe sfoară) 2 Cor 2, 11

πλεονέκτης

πλεονέκτης, ου, ό - care caută mai mult, de unde lacom, avid, nesățios, hrăpăreț
1 Cor 5, 10; Ef 5, 5

πλεονεξία

πλεονεξία, ας, ή - lăcomie, avariție, cupiditate, poftă de avere Mc 7, 22; Rm 1, 29; Col 3, 5; 2 Pt 2, 3

πλευρά

πλευρά, άς, ηJ - coastă (a pieptului) In 19, 34; FA 12, 7

πλέω

πλέω - imperf. 1 pl. ἐπλέομεν (nu face contragerile în -εω și -εο) a naviga, a pluti (pe mare) Lc 8, 23; FA 21, 3

πληγή

πληγή, ής, ή -

\sens nr. I.

◦ lovitură, bătaie FA 16, 23; 2 Cor 6, 5; 11, 23;

\sens nr. II.

◦ rană FA 16, 33; Ap 13, 14;

\sens nr. III.

◦ plagă, flagel, pedeapsă Ap 9, 18; 11, 6; 15, 1

πλήθος

πλήθος, ους, τό -

\sens nr. I.

◦ număr foarte mare, mulțime FA 2, 6; Evr 11, 12;

\sens nr. II.

◦ mulțime (de oameni, de lucruri), gloată Mc 3, 7; In 5, 3; FA 14, 1; Iac 5, 20; 1 Pt 4, 8;

\sens nr. III.

◦ adunare FA 6, 5; 23, 7

πληθύνω

πληθύνω - viit. πληθυνῶ, pas. aor. 1 ἐπληθύνθην,

\sens nr. I.

◦ a înmulți, a spori 2 Cor 9, 10; Evr 6, 14;

\sens nr. II.

◦ pas. a se înmulți, a spori FA 6, 7; 7, 17; 12, 24; 1 Pt 1, 2

πλήκτης

πλήκτης, ου, ό - care lovește, care bate, bătăuș, nepășnic, agresiv 1 Tim 3, 3; Tit 1, 7
πλήμμυρα

πλήμμυρα, ης, ή - inundăție, potop Lc 6, 48

πλήν

πλήν - A. conj.

\sens nr. I.

◦ dar, însă Lc 22, 22;

\sens nr. II.

◦ totuși, cu toate acestea, atât doar Mt 11, 22; Lc 6, 24; 23, 28; 1 Cor 11, 11; Ef 5, 33;

\sens nr. III.

◦ plin 6τι, afară de cazul când, decât numai (că), sub rezerva că FA 20, 23; B. prep. + gen. cu excepția, în afară de, afară de, exceptând Mc 12, 32; FA 15, 28

πλήρης

πλήρης, ες -

\sens nr. I.

◦ plin de, umplut cu + gen. Mt 15, 37; Mc 4, 28; 8, 19; Lc 5, 12; In 1, 14; FA 7, 55;

\sens nr. II.

◦ complet, total, deplin 2 In 1, 8

πληροφορέω

πληροφορέω - pas. aor. 1 πληροφορορήθηναι, perf. περιηροφόρημαι, a umple (la fig.), a săvârși, a realiza, a împlini, a îndeplini Lc 1, 1; 2 Tim 4, 5; 4, 17; pas. a fi plin de încredere, a fi încredințat pe deplin, a avea încredere Rm 4, 21; 14, 5

πληροφορία

πληροφορία, ας, ή - deplinătate, plinătate, plenitudine Evr 10, 22; Col 2, 2; convingere, încredințare, certitudine 1 Tes 1, 5

πληρώω

πληρώω - aor. 1. ἐπλήρωσα, perf. περιλήρωκα,

\sens nr. I.

◦ a umple + ac. Mt 13, 48; Lc 3, 5; pas. a fi umplut, a se umple, a fi plin de In 12, 3; + ac. Fil 1, 11; + dat. Lc 2, 40;

\sens nr. II.

◦ pas. a fi împlinit, a se împlini (timpul, vremea) Mc 1, 15; FA 7, 30; a trece (timpul) FA 9, 23; a se împlini (cuvântul, profeția) Mt 2, 15; In 12, 38;

\sens nr. III.

◦ a îndeplini (o slujbă); a săvârși (o lucrare) FA 12, 25; Col 4, 17; a împlini Legea Rm 13, 8; a împlini Evanghelia (=a împlini propovăduirea Evangheliei) Rm 15, 19; a împlini bucuria cuiva (=a aduce bucurie, a bucura pe cineva) Fil 2, 2

πλήρωμα

πλήρωμα, ατος, τό -

\sens nr. I.

◦ întregul, plenitudinea, plinătatea, plinul, conținutul Mc 6, 43; 1 Cor 10, 26;

\sens nr. II.

◦ ceea ce este în plus, adăugat Mt 9, 16; Mc 2, 21;

\sens nr. III.

- totalitate (număr) Rm 11, 25; deplinătatea (binecuvântării) Rm 15, 29; plinătatea (Dumnezeirii) Col 2, 9; plinirea (vremii) Gal 4, 4;

\sens nr. IV.

- împlinire, desăvârșire (a Legii) Rm 13, 10

πλησίον

πλησίον - adv. (de la πλησίος, α, ον, vecin, apropiat, inexistent în N.T.), aproape, în apropiere

\sens nr. I.

- prep. + gen. aproape de, în apropiere de, lângă In 4, 5;

\sens nr. II.

- folosit ca subst. ó πλησίον, aproapele Mt 5, 43; Lc 10, 27; FA 7, 27; Rm 13, 9; Ef 4, 25; Iac 2, 8

πλησμονή

πλησμονή, ἥς, ἡ - satisfacție, mulțumire (cu ideea de vanitate, de măgulire, de mândrie, trufie, orgoliu) Col 2, 23

πλήσσω - pas. aor. 2 ἐπλήγην, a lovi Ap 8, 12

πλοιάριον

πλοιάριον, ου, τό - corăbioară, corabie mică Mc 3, 9; In 6, 22-23

πλοῖον

πλοῖον, ου, τό - corabie Mt 4, 21; Mc 1, 19; Lc 5, 11; In 6, 19; Iac 3, 4; Ap 8, 9

πλόος

πλόος - contras πλοῦς, gen. -οῦ, ac. -οῦν, navigație, călătorie pe apă, plutire FA 21, 7; 27, 9-10; se întâlnește și gen. πλοός (ca βοός, de la βοῦς) FA 27, 9

πλούσιος

πλούσιος, α, ον - bogat Mt 27, 57; Lc 12, 16; 16, 21; Ef 2, 4; Iac 1, 10; 2, 5

πλουσίως

πλουσίως - adv. cu belșug, din belșug, cu bogăție, din plin Col 3, 16; 1 Tim 6, 17; Tit 3, 6; 2 Pt 1, 11

πλουτέω

πλουτέω - aor. 1. ἐπλούτησα, perf. πεπλούτηκα, a fi bogat, a se îmbogăți, a deveni bogat Lc 1, 53; 12, 21; Rm 10, 12; 1 Cor 4, 8; 1 Tim 6, 9; Ap 18, 15

πλουτίζω

πλουτίζω - aor. 1. ἐπλούτισα, pas. aor. ἐπλουτίσθην, a îmbogăți, pas. a se îmbogăți 1 Cor 1, 5; 2 Cor 6, 10; 9, 11

πλοῦτος

πλοῦτος, ου, ó - și (doar nom. și ac.) τὸ πλοῦτος, bogăție, Mt 13, 22; Rm 2, 4; 9, 23; Ef 1, 18; 1 Tim 6, 17; Evr 11, 26; Iac 5, 2; Ap 18, 17

πλύνω

πλύνω - aor. 1. ἔπλυνα, a spăla Lc 5, 2; Ap 7, 14

πνεῦμα

πνεῦμα, ατος, τό -

\sens nr. I.

- suflare, adiere, vânt In 3, 8; Evr 1, 7;

\sens nr. II.

- suflare, duh, suflet, viață Mt 27, 50; Lc 8, 55; FA 7, 59;

\sens nr. III.

- oameni sau ființe (după moarte?) 1 Pt 3, 19;

\sens nr. IV.

- duh (parte a omului) 1 Cor 5, 3; 5, 5; 2 Cor 7, 1; Col 2, 5;

\sens nr. V.

- locul vieții interioare a omului = duhul Lc 1, 47; In 4, 23; Rm 1, 9; Gal 6, 18;

\sens nr. VI.

- ființe, duhuri Ap 1, 4; 3, 1; (rele, necurate) Mt 12, 43; Lc 8, 29; (demon) Lc 9, 39;

\sens nr. VII.

- duh, putere a lui Dumnezeu 1 Cor 2, 11-12; 1 Pt 4, 14; duh, putere a lui Hristos Fil 1, 19;

\sens nr. VIII.

- Sfântul Duh Mt 28, 19; Lc 2, 26; FA 1, 16; 2, 4; Duhul Rm 8, 23;

\sens nr. IX.

- putere de inspirație și acțiune în om: a) este a lui Dumnezeu Lc 1, 17; 1 Cor 2, 10; 12, 4; 14, 2; b) alta decât a lui Dumnezeu 1 Cor 12, 10; 2 Cor 11, 4

πνευματικός

πνευματικός, ή, όν - duhovnicesc, influențat (inspirat, însemnat) de Duhul;

\sens nr. I.

- om 1 Cor 12, 15; 15, 44;

\sens nr. II.

- lucruri Rm 1, 11; 7, 14; 1 Cor 10, 3-4; Ef 1, 3; 5, 19;

\sens nr. III.

- masc. bărbat inspirat, profet, prooroc 1 Cor 14, 37; Gal 6, 1;

\sens nr. IV.

- n. a) daruri ale Duhului Rm 15, 27; 1 Cor 9, 11; 12, 1; 14, 1; b) duhuri Ef 6, 12

πνευματικῶς

πνευματικῶς - adv. duhovnicește, potrivit cu duhul 1 Cor 2, 14; Ap 11, 8

πνέω

πνέω - aor. 1. ἔπνευσα, a sufla Mt 7, 25

πνίγω

πνίγω - aor. 1. ἐπνίξα, a înăbuși, a sufoca Mt 13, 7; a sugruma, a gătui, a strangula, a strânge de gât Mt 18, 28

νικτός

νικτός, ή, όν - înăbușit, sugrumat FA 15, 20; 15, 29

πνοή

πνοή, ἥς, ἡ - suflare FA 17, 25; vânt FA 2, 2

ποδήρης

ποδήρης, ες - care coboară (cade) până la picioare, care este lungă până la pământ (haină) Ap 1, 13

ποδός

ποδός, v. πούς

πόθεν - adv. de unde, din ce loc? Mt 15, 33; Mc 8, 4; Lc 13, 25; prin extensiune: de ce origine? Mt 13, 27; Lc 20, 7; In 2, 9; cum? în ce fel? pentru ce? de ce? Mc 12, 37; Lc 1, 43

ποιά
ποιά, ας, ή - iarbă Iac 4, 14

ποιέω
ποιέω - viit. ποιήσω, aor. έποίησα, πεποίηκα, m.m.c. perf. πεποίηκειν, fără augment; med. aor. έποιησάμην; pas. perf. part. πεποιημένος; A. act. a face, a termina, a isprăvi, a realiza, a săvârși, a crea Lc 9, 33; 14, 12; In 8, 39; FA 4, 24; Rm 7, 21; 2 Cor 13, 7; Evr 3, 2;

\sens nr. II.

◦ a face + numele predicativ în ac.: a face pe cineva adulteră Mt 5, 32; a face (= a spune) că este bun ceva Mt 12, 33;

\sens nr. III.

◦ ποιείν έξω, a scoate afară, a da afară FA 5, 34;

\sens nr. IV.

◦ abs. + adv., καλώς ποιείν, a face bine, a acționa bine Mt 12, 12; 1 Cor 7, 37; + part. FA 10, 33; Fil 4, 14; ποιείν ώς, a face precum, a face cum Mt 1, 24;

\sens nr. V.

◦ a săvârși, a împlini, a realiza Mt 5, 19; In 10, 37; B. med.

\sens nr. I.

◦ a săvârși, a realiza Rm 13, 14; Evr 1, 3;

\sens nr. II.

◦ cf. A. II a face + ac. și numele predicativ în ac. 2 Pt 1, 10

ποίημα

ποίημα, ατος, τό - lucrare, creație, făptură, creatură Rm 1, 20; Ef 2, 10

ποίησις

ποίησις, εως, ή - punere în practică, lucrare, faptă Iac 1, 25

ποιητής

ποιητής, οϋ, ό -

\sens nr. I.

◦ poet FA 17, 28;

\sens nr. II.

◦ cel care face, cel care împlinește (Legea), împlinitor al faptei Rm 2, 13

ποικίλος

ποικίλος, η, ον - variat, divers, împestrițat (prop. și fig.), felurit Mt 4, 24; Evr 2, 4; 13, 9; Iac 1, 2

ποιμαίνω

ποιμαίνω - viit. ποιμανώ, aor. 1 έποίμανα,

\sens nr. I.

◦ a paște (o turmă) 1 Cor 9, 7;

\sens nr. II.

◦ a păstori, a duce la păscut In 21, 16; a călăuzi, a îndruma turma credincioșilor 1 Pt 5, 2; a păstori Biserica FA 20, 28; a conduce (păstori) neamurile Ap 2, 27;

\sens nr. III.

◦ a hrăni, a crește (pe cineva), a îngrijii Ap 7, 17; a se îmbuibă (?) Iuda 1, 12

ποιμήν

ποιμήν, ένος, ό - păstor (prop. și fig.), cioban Mt 25, 32; Lc 2, 8; In 10, 2; Evr 13, 20; Ef 4, 11; 1 Pt 2, 25

ποίμνη

ποίμνη, ης, ή - turmă Mt 26, 31; In 10, 16; 1 Cor 9, 7

ποίμνιον

ποίμνιον, ου, τό - turmă mică Lc 12, 32; 1 Pt 5, 2

ποίος

ποίος, ποία, ποίον - pron. inter. I. ce fel de, de ce natură, care, ce In 12, 33; FA 7, 49; Rm 3, 27; 1 Cor 15, 35; 1 Pt 1, 11;

\sens nr. II.

◦ care? ce? (fără nuanță calitativă) Mt 22, 36; 24, 42; Ap 3, 3

πολεμέω

πολεμέω - aor. 1. έπολέμησα, a face război, a se război Ap 19, 11

πόλεμος

πόλεμος, ου, ό -

\sens nr. I.

◦ război Mt 24, 6; Mc 13, 7; Lc 14, 31; Ap 11, 7;

\sens nr. II.

◦ luptă, bătălie 1 Cor 14, 8; Iac 4, 1; Ap 9, 7

πόλις

πόλις, εως, ή - oraș, cetate Mt 5, 14; 8, 33; Lc 1, 26; In 1, 44; FA 8, 5; Evr 11, 10; Iac 4, 13; Ap 16, 19

πολιάρχης

πολιάρχης, ου, ό - politarh, fruntaș al cetății, conducător (demnitar) al cetății FA 17, 6; 17, 8

πολιτεία

πολιτεία, ας, ή - cetățenie FA 22, 28; Ef 2, 12

πολίτευμα

πολίτευμα, ατος, τό - cetate, drept de cetate Fil 3, 20

πολιτεύομαι

πολιτεύομαι - aor. 1. έπολιτευσάμην, perf. πεπολίτευμαι, a se purta (a se comporta, a trăi) ca un cetățean FA 23, 1; Fil 1, 27

πολίτης

πολίτης, ου, ό - cetățean, locuitor al cetății Lc 15, 15; 19, 14; FA 21, 39; Evr 8, 11

πολλά

πολλά, v. πολύς

πολλάκις - adv. de timp adesea, de multe ori, frecvent, des Mt 17, 5; Mc 5, 4; In 18, 2; 2 Cor 11, 23; Evr 6, 7

πολλαπλασίων

πολλαπλασίων, ον - gen. -ονος, înmulțit, cu mult mai mult Mt 19, 29; Lc 18, 30

πολυλογία

πολυλογία, ας, ή - flecăreală, trăncăneală, vorbărie inutilă, poliloghie Mt 6, 7
 πολυμερῶς
 πολυμερῶς - adv. în multe rânduri, de multe ori Evr 1, 1
 πολυποίκιλος
 πολυποίκιλος, ον - felurit, de multe feluri, foarte variat Ef 3, 10
 πολύς
 πολύς, πολλή, πολύ - gen. πολλοῦ, ἥς, οῦ,
 \sens nr. I.
 ◦ numeros, mult Mt 7, 22; Lc 4, 25; In 3, 23; Ap 1, 15;
 \sens nr. II.
 ◦ mare (număr, cantitate) Mt 14, 14; Mc 5, 21; Lc 6, 23; In 5, 6; Ef 2, 4;
 \sens nr. III.
 ◦ οἱ πολλοί, a) majoritatea, cea mai mare parte a oamenilor, multime, gloată, popor
 Mc 6, 2; 1 Cor 10, 17; b) expresie care înseamnă, poate, „comunitate” (cf.
 Qumran: cei numeroși) 2 Cor 2, 17;
 \sens nr. IV.
 ◦ πολύ, n. sg. de la πολύς, adv. de cantitate mult Mc 12, 27; Lc 7, 47; 12, 48;
 \sens nr. V.
 ◦ πολλά, a) multe (numeroase) lucruri Mc 13, 3; 16, 21; FA 26, 9; b) adv. mult Mc
 9, 26; Rm 16, 6;
 \sens nr. VI.
 ◦ comp., v. πλείων, πλείον; superl. v. πλείστος, η, ον
 πολύσπλαγχνος, ον - mult milostiv, foarte milos Iac 5, 11
 πολυτελής
 πολυτελής, ἐς - de mare preț, foarte prețios, de mare valoare Mc 14, 3; 1 Tim 2, 9;
 1 Pt 3, 4
 πολύτιμος
 πολύτιμος, ον - de mare valoare, prețios, scump, de mare preț Mt 13, 46; In 12, 3;
 1 Pt 1, 7 (var.)
 πολυτρόπως
 πολυτρόπως - adv. în multe chipuri, în multe feluri Evr 1, 1
 πόμα
 πόμα, ατος, τό - băutura 1 Cor 10, 4; Evr 9, 10
 πονηρία
 πονηρία, ας, ή - răutate, viclenie Mt 22, 18; desfrânare Rm 1, 29
 πονηρός
 πονηρός, ά, όν -
 \sens nr. I.
 ◦ rău, vicios Mt 6, 23; 7, 17;
 \sens nr. II.
 ◦ rău (medical), dureros Ap 16, 2;
 \sens nr. III.
 ◦ sens moral: rău, necinstit, viclean Mt 12, 35; 18, 32; FA 19, 15; Col 1, 21; Evr 3, 12;
 \sens nr. IV.

◦ ό πονηρός, a) cel rău 1 Cor 5, 13; b) cel viclean (Satan?) Mt 13, 19; In 17, 15; Ef
 6, 16;
 \sens nr. V.
 ◦ τὸ πονηρόν, ceea ce este rău, râul (subst.) Lc 6, 45
 πόνος
 πόνος, ου, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ muncă, trudă, osteneală, efort, râvnă Col 4, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ durere Ap 16, 10-11; 21, 4
 Ποντικός
 Ποντικός, ή, όν - din Pont FA 18, 2
 Πόντιος
 Πόντιος, ου, ό - Pontius, numele de familie al lui Pilat Lc 3, 1; FA 4, 27; 1 Tim 6, 13
 Πόντος
 Πόντος, ου, ό - Pontul, provincie în nord-estul Asiei Mici FA 2, 9; 1 Pt 1, 1
 Πόπλιος
 Πόπλιος, ου, ό - Publius, prenume roman FA 28, 7
 πορεία
 πορεία, ας, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ călătorie Lc 13, 22;
 \sens nr. II.
 ◦ drum, alergătură, activitate, acțiune, demers Iac 1, 11
 πορεύομαι
 πορεύομαι - viit. πορεύομαι, aor. 1. ἐπορεύθην,
 \sens nr. I.
 ◦ a merge, a se duce, a pleca Mt 19, 15; Lc 4, 42; In 7, 35; 14, 12; 1 Cor 10, 27;
 \sens nr. II.
 ◦ fig. a merge (la moarte) Lc 22, 22; ἐν τινι sau κατά τι, a merge după, a trăi după
 (poruncile Domnului) Lc 1, 6; a umbla după (poftele lor) 2 Pt 3, 3
 πορθέω
 πορθέω - aor. 1. ἐπόρθησα, a brutaliza, a brusca, a prizoni FA 9, 21; a pustii, a
 nimici, a devasta Gal 1, 13; 1, 23
 πορισμός
 πορισμός, οῦ, ό - câștig, folos, profit; sursă de câștig 1 Tim 6, 5-6
 Πόρκιος
 Πόρκιος, v. Φῆστος FA 24, 27
 πορνεία
 πορνεία, ας, ή - desfrânare, destrăbălare, prostituție, relații interzise de lege, desfrâu,
 adulter Mt 5, 32; 19, 9; FA 15, 20; 21, 25; Rm 1, 29; 1 Cor 5, 1; 7, 2; fig.
 desfrânare duhovnicească, adulter sufletească Ap 19, 2
 πορνεύω
 πορνεύω - aor. 1. ἐπορνευσα,

\sens nr. I.

- a se prostitua, a se deda desfrânării, a se desfrâna 1 Cor 6, 18; 10, 8;

\sens nr. II.

- fig. a se consacra cultului idolilor, a se închina la idoli Ap 17, 2; 18, 3; 18, 9

πόρνη

πόρνη, ης, ἡ - curtezană, prostituată, desfrânată 1 Cor 6, 16; Ap 17, 5

πόρνος

πόρνος, ου, ὁ - desfrânat, bărbat care se prostituează 1 Cor 5, 9; Ef 5, 5; 1 Tim 1, 10; Ap 21, 8

πόρρω

πόρρω - adv.

\sens nr. I.

- departe Lc 14, 32; ἀνό + gen. departe de; Mt 15, 8; Mc 7, 6;

\sens nr. II.

- comp. πορρωτέρω, mai departe Lc 24, 28

πόρρωθεν

πόρρωθεν - adv. de departe, la distanță Lc 17, 12; Evr 11, 13

πορφύρα

πορφύρα, ας, ἡ - purpură, porfiră, de unde veșmânt de purpură (porfiră) Mc 15, 17; Lc 16, 19; Ap 18, 12

πορφύρεος

πορφύρεος(-οῦς), ἑα(-ᾶ), εον(-οῦν) -

\sens nr. I.

- adj. de purpură, purpuriu In 19, 2;

\sens nr. II.

- subst. n. veșmânt de purpură, haină de porfiră Ap 17, 4; 18, 16

πορφυρόωλις

πορφυρόωλις, εως, ἡ - vânzătoare de porfiră FA 16, 14

ποσάκις

ποσάκις - adv. de câte ori? Mt 18, 21; Lc 13, 34

πόσις

πόσις, εως, ἡ - băutură In 6, 55; Rm 14, 17; Col 2, 16

πόσος

πόσος, πόση, πόσον -

\sens nr. I.

- cât de mare? cât de mult? Mt 6, 23; Mc 9, 21;

\sens nr. II.

- cât, câtă Mt 15, 34; Mc 8, 19; Lc 15, 17;

\sens nr. III.

- πόσῳ, (adv.?) + gen. comp. cu cât mai; Evr 10, 29

ποταμός

ποταμός, ου, ὁ - râu, fluviu Mt 3, 6; In 7, 38; 2 Cor 11, 26; Ap 9, 14

ποταμοφόρητος

ποταμοφόρητος, ον - dus de apă, târât de apele râului, purtat de râu Ap 12, 15

ποταπός

ποταπός, ἡ, ὅν - adj. inter. cine? ce fel de?

\sens nr. I.

- persoane: cine? Mt 8, 27; ce fel de? 2 Pt 3, 11;

\sens nr. II.

- lucruri: ce fel de? Mc 13, 1; Lc 1, 29

ποταπῶς

ποταπῶς - adv. inter. cum, în ce chip, în ce mod FA 20, 18 (var.)

πότε

πότε - adv. de timp când? a) inter. dir. Mt 25, 37; Lc 21, 7; b) inter. indir. Mc 13, 33; Lc 12, 36; c) ἕως πότε, până când? Lc 9, 41; In 10, 24

ποτέ

ποτέ - adv. de timp nehot. enclitic

\sens nr. I.

- cândva, odată, într-o zi, oarecând, odinioară Lc 22, 32; In 9, 13; Rm 7, 9; Gal 1, 23;

\sens nr. II.

- după un adv. neg. niciodată 2 Pt 1, 10; 1, 21

πότερον

πότερον - adv. inter. dacă; πότερον; ἤ; dacă; sau dacă; In 7, 17

ποτήριον

ποτήριον, ου, τό - cupă, pahar, vas de băut Mt 10, 42; 20, 22; 26, 39; Mc 9, 41; 10, 38; 14, 23; 1 Cor 11, 25

ποτίζω

ποτίζω - aor. ἐπότισα,

\sens nr. I.

- a da să bea cuiva + ac. pers. τινά Mt 25, 35; Rm 12, 20; este folosit și ac. dublu τί τινα, ceva cuiva Mt 10, 42; 1 Cor 3, 2; la pas. a se adăpa, a bea, ceva, τι 1 Cor 12, 13;

\sens nr. II.

- a adăpa (animalele) Lc 13, 15; a uda, a stropi (o plantă) 1 Cor 3, 6-8

Ποτίοιοι

Ποτίοιοι, ων - Puteoli, oraș în golful Napoli FA 28, 13

πότος

πότος, ου, ὁ - băutură 1 Pt 4, 3

ποῦ

ποῦ - adv. inter. unde? în ce loc?, cu sau fără mișcare: a) inter. dir. Mt 2, 2; 26, 17; Mc 14, 12; Lc 17, 17; In 7, 11; b) inter. indir. Mt 2, 4; Mc 15, 47; In 20, 2; Evr 11, 8; c) cu conj. deliberativ Mt 8, 20; Lc 12, 17

πού

πού - particulă enclitică

\sens nr. I.

- undeva Evr 2, 6; 4, 4;

\sens nr. II.

- aproape, în jur de, circa, aproximativ Rm 4, 19

Πούδης

Πούδης, ό - Pudens, creștin 2 Tim 4, 21

πούς

πούς, ποδός, ό - picior Mt 4, 6; 7, 6; In 13, 5; FA 22, 3; 1 Cor 12, 21; Evr 1, 13; 2, 8

πράγμα

πράγμα, ατος, τό - lucru făcut, faptă, fapt, eveniment, chestiune, privință Lc 1, 1; 2 Cor 7, 11; Evr 6, 18; afacere, treabă, activitate Rm 16, 2; lucru Evr 10, 1; πρᾶγμα ἔχειν πρὸς τινα, a fi în conflict cu cineva, a fi în proces cu cineva 1 Cor 6, 1

πραγματεία

πραγματεία, ας, ή - îndeletnicire, treabă, ocupație (uneori incomodă, stânjenitoare)

πραγματεύομαι

πραγματεύομαι - aor. ἐπραγματεύσασθην, a face negoț, a se ocupa cu comerțul, a neguțări, a face afaceri, a aduce înapoi (banii), a aduce beneficii Lc 19, 13

πραιτώριον

πραιτώριον, ου, τό - pretoriu (la Ierusalim: sau la fortăreața Antonia sau la palatul lui Irod) Mt 27, 27; Mc 15, 16; In 18, 28; (la Cezareea) FA 23, 35; (la Efes sau la Roma) Fil 1, 13

πράκτωρ

πράκτωρ, ορος, ό - perceptor, cel care încasează (percepe) impozitele, amenzile, taxele; de aici ușier, aprod, portărel al unui tribunal Lc 12, 58

πράξις

πράξις, εως, ή - faptă, activitate, acțiune, lucrare Mt 16, 27; Lc 23, 51; FA 19, 18; Rm 12, 4; Col 3, 9

πρᾶος

πρᾶος, v. πραύς

πραότης, v. πραύτης

πρασιά, ᾶς, ή - prop. brazdă, răzor de praz, de unde

\sens nr. I.

◦ fâșie netedă, plată, de unde răzor, strat (de legume);

\sens nr. II.

◦ fig. ceată, grup Mc 6, 40; πρασιαὶ πρασιαί, cete cete

πράσσω

πράσσω - viit. πράξω, aor. 1. ἔπραξα, perf. πέπραχα, pas. aor. 1. ἐπράχθην, perf. part. πεπραγμένος, A. tr.

\sens nr. I.

◦ a face, a săvârși, a îndeplini FA 5, 35; 26, 20; Rm 7, 19; 2 Cor 12, 21;

\sens nr. II.

◦ a cere înapoi (banii), a recupera, a recăpăta Lc 19, 23; B. intr. a face, a lucra, a proceda, a se purta, a se comporta FA 3, 17; 17, 7; εὐ + πράσσω, a face bine, a proceda bine, a-i merge bine, a prospera, a izbuti, a reuși, a avea succes, a se simți bine FA 15, 29

πραῦνἀθεια

πραῦνἀθεια, ας, ή - blândete, bunăvoință 1 Tim 6, 11 (var.)

πραύς

πραύς, εἶα, ὤ - (gen. πραέως sau -έος); πρᾶος, α, ov, blând Mt 5, 5; 21, 5; 1 Pt 3, 4

πραῦ'της

πραῦ'της, ητος, ή - sau πραότης, blândete 1 Cor 4, 21; Gal 5, 23; Iac 1, 21; 3, 13

πρέπω

πρέπω - a se cuveni, a trebui, a se potrivi + dat.

\sens nr. I.

◦ nume de pers. subiect Evr 7, 26;

\sens nr. II.

◦ nume de lucru subiect 1 Tim 2, 10; Tit 2, 1;

\sens nr. III.

◦ impersonal: se cuvine, trebuie, se cade Evr 2, 10; πρέπον ἐστίν + inf. sau prop. inf. se cuvine să Mt 3, 15; 1 Cor 11, 13

πρεσβεία

πρεσβεία, ας, ή - solie = soli, ambasadă Lc 14, 32; 19, 14

πρεσβεύω

πρεσβεύω - a fi sol 2 Cor 5, 20; Ef 6, 20

πρεσβυτέριον

πρεσβυτέριον, ου, τό -

\sens nr. I.

◦ adunarea bătrânilor din Ierusalim (autoritățile iudaice), sfatul bătrânilor Lc 22, 66; FA 22, 5;

\sens nr. II.

◦ sfatul bătrânilor Bisericii creștine 1 Tim 4, 14

πρεσβύτερος

πρεσβύτερος, α, ov - mai bătrân, mai în vârstă, mai vârstnic; pl. oi πρεσβύτεροι, a) cei mai bătrâni In 8, 9; b) strămoșii, cei din vechime Evr 11, 2; c) bătrânii (la iudei, membrii sinodului) Mt 16, 21; 21, 23; Lc 22, 52 etc.; d) bătrânii = preoții (la creștini) 1 Tim 5, 17; 1 Pt 5, 5; e) cei 24 de bătrâni Ap 4, 4

πρεσβύτης

πρεσβύτης, ου, ό - bătrân Lc 1, 18; Tit 2, 2; Filim 1, 9

πρεσβῦτις

πρεσβῦτις, ιδος, ή - femeie bătrână Tit 2, 3

πρηνής

πρηνής, ἐς - care se apleacă în față, înclinat, aplecat, care cade cu capul înainte FA 1, 18; πρηνής γενόμενος, căzut (căzând) cu capul înainte

πρίζω

πρίζω - sau πρίω, pas. aor. ἐπίσθην, a tăia cu ferăstrăul Evr 11, 37

πρίν

πρίν - înainte; adv. de timp fol cu rol de

\sens nr. I.

◦ conj. înainte ca, înainte de a πρίν ἢ + opt. FA 25, 16; + conj. (după o regentă neg.) înainte de a, până ce nu Lc 2, 26; de cele mai multe ori πρίν + prop. inf. (uneori πρίν ἢ) Mt 1, 18; 26, 34; In 8, 58; FA 2, 20;

\sens nr. II.

◦ prep. + ac. (rar și mai ales în variante) înainte, înainte de Mc 15, 42; In 11, 55

Πρίσκα

Πρίσκα, ἡ - sau Πρίσκιλλα, Prisca sau Priscilla, soția lui Acvila Rm 16, 3; 1 Cor 16, 19; 2 Tim 4, 19

πρό

πρό - prep. sens inițial: în față, înainte de, înaintea + gen.

\sens nr. I.

◦ sens local: înaintea Lc 7, 27; FA 12, 6; Iac 5, 9;

\sens nr. II.

◦ sens temporal: înainte de, mai înainte de In 17, 24; Col 1, 17; 2 Tim 4, 21;

\sens nr. III.

◦ sens fig.: πρό παντός (πάντων) înainte de orice, mai presus de toate Iac 5, 12; 1 Pt 4, 8

προάγω

προάγω - imperf. προήγον, viit. προάξω, aor. 2. προήγαγον,

\sens nr. I.

◦ a aduce înainte, în față; sens judiciar = a aduce în față tribunalului FA 12, 6; 25, 26; a duce (afară) FA 16, 30;

\sens nr. II.

◦ a merge în față, a conduce, a călăuzi; a) sens local: a merge înainte Mt 2, 9; Mc 10, 32; b) sens temporal: a trece (merge) înainte, a merge mai înainte de, a preceda Mt 14, 22; 21, 31; 26, 32

προαιρέω

προαιρέω - aor. 2. προείλον, med. perf. προήρημαι, a alege după preferință, a prefera, a-i plăcea mai mult 2 Cor 9, 7

προαιτιόμαι

προαιτιόμαι - aor. 1. προητιασάμην, a dovedi mai înainte, a acuza mai înainte Rm 3, 9

προακούω

προακούω - aor. προήκουσα, a auzi mai înainte Col 1, 5

προαμαρτάνω

προαμαρτάνω - perf. part. προημαρτηκώς, a răcătui (mai) înainte 12, 21; 13, 2

προαύλιον

προαύλιον, ου, τό - prima curte, vestibul Mc 14, 68

προβαίνω

προβαίνω - aor. 2. προέβην, perf. part. προβεβηκώς a merge mai departe, a înainta Mt 4, 21; Mc 1, 19; fig. Lc 1, 7; 1, 18 (înaintat în vârstă)

προβάλλω

προβάλλω - aor. προέβαλον,

\sens nr. I.

◦ a împinge înainte FA 19, 33;

\sens nr. II.

◦ a înmuguri Lc 21, 30

προβατικός

προβατικός, ἡ, ὄν - al (a) oilor (poartă în zidul de nord al Ierusalim) In 5, 2

προβάτιον

προβάτιον, ου, τό - miel In 21, 16

πρόβατον

πρόβατον, ου, τό - oaie (prop. și fig.) Mt 7, 15; 10, 6; Mc 14, 27; Lc 15, 4; In 10, 1; Rm 8, 36

προβιβάζω

προβιβάζω - pas. aor. part. προβιβασθείς a împinge înainte (prop. și fig.), a îndemna, a stimula Mt 14, 8; FA 19, 33

προβλέπομαι

προβλέπομαι - aor. 1. προεβλεψάμην, a prevedea, a avea în vedere, a rândui din timp Evr 11, 40

προγίνομαι

προγίνομαι - perf. part. προγεγονώς, a se întâmpla mai înainte, a săvârși (a face) mai înainte Rm 3, 25

προγινώσκω

προγινώσκω - aor. 2. προέγνων, pas. perf. part. προεγνωσμένος, a cunoaște dinainte, a ști cu anticipație, a ști de mult, a cunoaște mai înainte, a cunoaște de mai înainte FA 26, 5; Rm 8, 29; 2 Pt 3, 17

πρόγνωσις

πρόγνωσις, εως, ἡ - știința cea dinainte, cunoaștere de mai înainte FA 2, 23; 1 Pt 1, 2

πρόγονοι

πρόγονοι, ων, οἱ - strămoși, străbuni 1 Tim 5, 4; 2 Tim 1, 3

προγράφω

προγράφω - aor. 1. προέγραψα, pas. aor. 2. προεγράφη, perf. part. προγεγραμμένος,

\sens nr. I.

◦ a scrie mai înainte Ef 3, 3;

\sens nr. II.

◦ a menționa, a releva mai înainte, a hotărî mai de demult Iuda 1, 4;

\sens nr. III.

◦ a zugrăvi, a picta, a descrie, a înfățișa Gal 3, 1

πρόδηλος

πρόδηλος, ον - cunoscut de toți, evident, clar, învederat 1 Tim 5, 24; Evr 7, 14

προδίδωμι

προδίδωμι - aor. 1. προέδωκα,

\sens nr. I.

◦ a da mai înainte Rm 11, 35;

\sens nr. II.

◦ a trăda, a da în vileag, a vinde, a preda Mc 14, 10

προδότης

προδότης, ου, ὁ - trădător, vânzător Lc 6, 16; FA 7, 52; 2 Tim 3, 4

πρόδρομος

πρόδρομος, ον - precursor, înaintaș, premergător, înaintemergător Evr 6, 20

προεῖν

προεῖν - perf. προείρηκα, pas. perf. προείρημαι,

\sens nr. I.

◦ a spune dinainte, a spune cu anticipație FA 1, 16; Iuda 1, 17; Gal 5, 21;

\sens nr. II.

◦ a spune deja mai înainte Gal 1, 9; 1 Tes 4, 6

προελπίζω

προελπίζω - perf. προήλπικα, a nădăjdui dinainte, a spera mai înainte Ef 1, 12

προενάρχομαι

προενάρχομαι - aor. 1. προενηρξάμην, a începe, a întreprinde dinainte 2 Cor 8, 6; 8, 10

προεπαγγέλλω

προεπαγγέλλω - med. aor. προεπηγγειλάμην, pas. perf. part. προεπηγγελημένος,

\sens nr. I.

◦ med. a făgădui dinainte, a promite mai înainte Rm 1, 2;

\sens nr. II.

◦ pas. a fi făgăduit dinainte 2 Cor 9, 5

προέρχομαι

προέρχομαι - viit. προελεύσομαι, aor. 2. προήλθον,

\sens nr. I.

◦ a înainta, a merge mai înainte Mt 26, 39; Mc 14, 35; FA 12, 10; + ac. în, pe (o stradă);

\sens nr. II.

◦ a merge înaintea cuiva, a merge în fața cuiva, a merge în frunte + gen. sau ac. Lc 1, 17; 22, 47;

\sens nr. III.

◦ a preceda, a sosi înaintea cuiva, a pleca înainte, a merge undeva înaintea altcuiva, a veni mai întâi (undeva, într-un loc anumit) Mc 6, 33; FA 20, 5; 2 Cor 9, 5;

\sens nr. IV.

◦ a se urca (într-o corabie) FA 20, 13

προετοιμάζω

προετοιμάζω - aor. προητοίμασα, a pregăti, a găti mai înainte (+ εις, pentru, spre) Rm 9, 23; Ef 2, 10 (οἶς, atracție casuală pentru ă)

προευαγγελίζομαι

προευαγγελίζομαι - aor. προευηγγελισάμην, a anunța dinainte o veste bună, a binevesti mai dinainte Gal 3, 8

προέχομαι

προέχομαι - a avea avantaj, a avea precădere, a fi superior, a întrece, a depăși Rm 3, 9

προηγέομαι

προηγέομαι - a merge înainte, a preceda, a veni înainte, a întrece, a fi superior, a depăși, τη~ τιμη~, prin stimă, prin cinste (cinstire) Rm 12, 10

πρόθεσις

πρόθεσις, εως, ή -

\sens nr. I.

◦ prezentare, oferire (a pâinilor la templu), punere înainte (cf. Lv. 24, 5-9) Mc 2, 26; Evr 9, 2;

\sens nr. II.

◦ plan, hotărâre, intenție, voie, gând (= intenție, dorință) FA 11, 23; 27, 13; Rm 8, 28; Ef 3, 11

προθέσμιος

προθέσμιος, α, ov - de unde ή προθεσμία (subînt. ήμέρα) zi fixă, dată stabilită, vreme rânduită Gal 4, 2

προθυμία

προθυμία, ας, ή - bunăvoință, osârdie, zel, amabilitate, înflăcărare FA 17, 11; 2 Cor 8, 11

πρόθυμος

πρόθυμος, ov - osârduitor, binevoitor, plin de bunăvoință, plin de zel Mt 26, 41; Mc 14, 38; Rm 1, 15 (n. subst.: τὸ πρόθυμον = ή προθυμία)

προθύμως

προθύμως - adv. cu dragoste, cu bunăvoință, din toată inima, bucuros 1 Pt 5, 2

πρόϊμος

πρόϊμος = πρώϊμος - timpuriu Iac 5, 7

προΐσθημι

προΐσθημι - aor. 2. inf. προστήναι, perf. part. προεστώς, în N.T. act. aor. 2. și perf. și med., totdeauna intr.

\sens nr. I.

◦ a fi în frunte, a cărmui, a administra, a guverna, a chivernisi + gen. 1 Tes 5, 12; 1 Tim 3, 4; 5, 17;

\sens nr. II.

◦ a conduce, a se afla în frunte, a prezida Rm 12, 8;

\sens nr. III.

◦ a se îngriji de, a se interesa, a purta de grijă, a face, a realiza Tit 3, 8; 3, 14

προκαλέομαι

προκαλέομαι - a întărâta, a ațâța, a instiga, a căuta cuiva răcă, a sfida, a înfrunța, a sâcăi, a agasa Gal 5, 26

προκαταγγέλλω

προκαταγγέλλω - aor. προκατήγγειλα, pas. perf. part. προκατηγγελημένος, a vesti dinainte, a declara dinainte, a dezvălui mai dinainte FA 3, 18; 7, 52; pas. 2 Cor 9, 5

προκαταρτίζω

προκαταρτίζω - aor. 1. conj. προκαταρτίσω, a hotărâ, a fixa, a pune la punct, a orându-i dinainte 2 Cor 9, 5

προκείμαι

προκείμαι - a fi pus înainte, a fi oferit, a fi pus la îndemână, a sta înainte 2 Cor 8, 12; Evr 6, 18; 12, 1; Iuda 1, 7

προκηρύσσω

προκηρύσσω - aor. part. προκηρύξας, pas. perf. part. προκεκηρυγμένος, a vesti dinainte, a propovădui înainte de FA 3, 20; 13, 24

προκοπή

προκοπή, ής, ή - sporire, propășire, progres Fil 1, 12; 1, 25; 1 Tim 4, 15

προκόπτω

προκόπτω - aor. προέκοψα (a se întinde, de unde) a înainta, a progresa, a spori, a se dezvolta Lc 2, 52; Rm 13, 12; Gal 1, 14; 2 Tim 2, 16; 3, 9; 3, 13

πρόκριμα

πρόκριμα, ατος, τό - judecată, judecată preconcepută, parțialitate, părtinire 1 Tim 5, 21

προκυρόομαι

προκυρόομαι - pas. perf. part. προκεκυρωμένος, a confirma dinainte, a întări dinainte, de unde la part. perf. pas. „care a primit putere de lege” Gal 3, 17

προλαμβάνω

προλαμβάνω - aor. 2. προέλαβον, pas. aor. προελήμφθην,

\sens nr. I.

- a anticipa, a face mai dinainte, a se grăbi să facă o acțiune Mc 14, 8; 1 Cor 11, 21;

\sens nr. II.

- a surprinde, a prinde asupra faptului Gal 6, 1

προλέγω

προλέγω - pas. perf. 3 sg. προλέλεκται, a spune dinainte 2 Cor 13, 2; Gal 5, 21; 1 Tes 3, 4

προμαρτύρομαι

προμαρτύρομαι - a mărturisi de mai înainte 1 Pt 1, 11

προμελετάω

προμελετάω - a se preocupa dinainte, a se îngriji mai dinainte Lc 21, 14

προμεριμνάω

προμεριμνάω - a se neliniști dinainte, a se îngrijora de mai înainte, a se frământa dinainte, a se preocupa dinainte, a-și face griji de mai înainte Mc 13, 11

προνοέω

προνοέω -

\sens nr. I.

- a se gândi dinainte la, a prevedea, a purta de grijă, a avea grijă de + gen. 1 Tim 5, 8;

\sens nr. II.

- med. + ac. același sens Rm 12, 17; 2 Cor 8, 21

πρόνοια

πρόνοια, ας, ή - prevedere, preocupare, purtare de grijă, grijă FA 24, 2; Rm 13, 14

προοράω

προοράω - aor. προείδον, perf. προεώρακα, med. imperf. προορώμην,

\sens nr. I.

- a vedea mai înainte FA 21, 29;

\sens nr. II.

- a vedea de mai înainte, a profeti FA 2, 31;

\sens nr. III.

- med. a vedea înaintea sa FA 2, 25

προορίζω

προορίζω - aor. 1. προώρισα, pas. aor. 1 προωρίσθην, a delimita, a hotărî de mai înainte, a rândui mai înainte FA 4, 28; Rm 8, 29-30; 1 Cor 2, 7; Ef 1, 5; 1, 11

προπάσχω

προπάσχω - aor. 2. προέπαθον, a suferi înainte 1 Tes 2, 2

προπάτωρ

προπάτωρ, ορος, ό - strămoș Rm 4, 1

προπέμνω

προπέμνω - aor. προέπεμψα, pas. aor. 1 προεπέμφθην, a însoți, a întovărăși, a conduce, a trimite înainte FA 20, 38; 21, 5; Rm 15, 24

προπετής

προπετής, ές - care acționează în grabă, care face ceva cu ușurință, fără judecată, în chip nesăbuit; necuviincios FA 19, 36; 2 Tim 3, 4

προπορεύομαι

προπορεύομαι - viit. προπορεύσομαι, a merge înaintea cuiva Lc 1, 76; FA 7, 40

πρός

πρός - prep. sens primar: în fața, împotriva, contra; A. + gen.

\sens nr. I.

- sens local (nu se întâlnește în N.T.);

\sens nr. II.

- sens figurat: pentru, spre, în numele FA 27, 34; B. + dat.

\sens nr. I.

- sens local: la, lângă, pe lângă, aproape de, în apropiere de Lc 19, 37; In 18, 16; 20, 12; C. + ac.

\sens nr. I.

- sens local: spre, către, la, cu verbe care arată o direcție, o adresă Lc 23, 7; Ef 2, 18; a zice, a grăi, a spune Lc 1, 19; a cunoaște Fil 4, 6; a se ruga FA 8, 24; a jura Lc 1, 73; cu verbe de stare In 1, 1;

\sens nr. II.

- sens temporal: în jur de, pe la, spre, către, πρὸς έσπέραν έστίv, este spre seară, se înserează, seara este aproape Lc 24, 29;

\sens nr. III.

- fig.: a) în ceea ce privește, în privința, relativ la, față de 1 Tes 5, 14; b) relativ la, în legătură cu Mt 27, 4; c) în comparație cu, în raport cu Rm 8, 18; d) după cum, în chip proporțional cu 2 Cor 5, 10; e) ținând seama de, cu scopul de, spre, în vederea Mt 26, 12; 1 Cor 10, 11

προσάββατον

προσάββατον, ου, τό - ziua dinaintea sabbatului Mc 15, 42

προσαγορεύω

προσαγορεύω - aor. 1. προσηγόρευσα, pas. aor. 1 προσηγορεύθην, a numi, a chema pe nume, a saluta Evr 5, 10

προσάγω

προσάγω - aor. 2. προσήγαγον, pas. aor. 1. προσήχθην,
 \sens nr. I.
 ◦ tr. a aduce, a duce Lc 9, 41; FA 16, 20; 1 Pt 3, 18;
 \sens nr. II.
 ◦ intr. a se apropia de + dat. FA 27, 27
 προσαγωγή
 προσαγωγή, ἥς, ἡ - intrare, acces, apropiere Rm 5, 2; Ef 2, 18
 προσαίτέω
 προσαίτέω - a cerși Mc 10, 46; Lc 18, 35 (var.); In 9, 8
 προσαίτης
 προσαίτης, ου, ό - cerșetor Mc 10, 46; In 9, 8
 προσαναβαίνω
 προσαναβαίνω - aor. 2. προσανέβην, a înainte, a se urca mai sus (într-un loc de
 onoare), a se muta mai sus Lc 14, 10
 προσαναλίσκω
 προσαναλίσκω - aor. προσανήλωσα, a cheltui Lc 8, 43
 προσαναπληρώω
 προσαναπληρώω - aor. προσανεπλήρωσα, a împlini (o lipsă), a completa 2 Cor 9, 12;
 11, 9
 προσανατίθημι
 προσανατίθημι - med. aor. 2. προσανεθέμην, a se încrede în, a se bizui pe, a cere
 sfatul cuiva Gal 1, 16; a adăuga, a contribui (cu ceva la ceva) Gal 2, 6
 προσανέχω
 προσανέχω - a se apropia, a se înfățișa, a apărea, a se ivi FA 27, 27 (var.)
 προσασπειλέω
 προσασπειλέω - med. aor. 1. part. προσασπειλησόμενος, a adăuga amenințări, a
 amenința și mai mult FA 4, 21
 προσασχέω
 προσασχέω - a răsufla din cauza ecoului FA 27, 27 (var.)
 προσδαπανάω
 προσδαπανάω - aor. 1. προσεδανάνησα, a cheltui în plus, a cheltui mai mult Lc 10, 35
 προσδέομαι
 προσδέομαι - a avea nevoie de ceva în plus FA 17, 25
 προσδέχομαι
 προσδέχομαι - aor. 1. προσεδεξάμην, pas. aor. 1. προσεδέχθην,
 \sens nr. I.
 ◦ a primi pe cineva, ceva; a întâmpina Lc 15, 2; Rm 16, 2; Evr 10, 34;
 \sens nr. II.
 ◦ a aștepta Mc 15, 43; Lc 12, 36; Iuda 1, 21
 προσδοκάω
 προσδοκάω - imperf. προσεδόκων, a aștepta, abs. sau + ac., prop. și fig. Mt 11, 3;
 24, 50; Lc 1, 21; FA 28, 6
 προσδοκία
 προσδοκία, ας, ἡ - așteptare Lc 21, 26; FA 12, 11

προσεάω
 προσεάω - a îngădui mai mult, a lăsa să se apropie FA 27, 7
 προσεγγίζω
 προσεγγίζω - aor. 1. προσήγγισα, a se apropia de + dat. Mc 2, 4 (var.)
 προσεδρεύω
 προσεδρεύω - a rămâne așezat lângă, a se afla lângă, a se dedica, a se consacra
 1 Cor 9, 13
 προσεργάζομαι
 προσεργάζομαι - aor. 1. προσηργασάμην sau προσειργασάμην, a câștiga, a dobândi, a
 aduce beneficii, venituri (vorbind despre bani), a aduce câștig Lc 19, 16
 προσέρχομαι
 προσέρχομαι - imperf. προσηρχόμην, aor. 2. προσήλθον, 3 pl. -θαν, perf.
 προσελήλυθα, a se apropia de, a veni lângă + dat. sau προς + ac. Mt 4, 11; Lc
 9, 42; FA 8, 29; 1 Tim 6, 3; Evr 4, 16; + inf. de scop Mt 24, 1; FA 7, 31
 προσευχή
 προσευχή, ἥς, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ rugăciune Mt 17, 21; Mc 11, 17; FA 2, 42; Rm 12, 12; Ap 5, 8;
 \sens nr. II.
 ◦ loc de rugăciune FA 16, 13; 16, 16
 προσεύχομαι
 προσεύχομαι - imperf. προσηυχόμην, viit. προσεύξομαι, aor. 1. προσηυξάμην,
 \sens nr. I.
 ◦ a se ruga, a adresa una sau mai multe rugăciuni + dat. Mt 6, 5-7; Mc 1, 35; 12, 40;
 FA 12, 12; 1 Cor 11, 4; Iac 5, 13-18;
 \sens nr. II.
 ◦ a cere ceva rugându-te τι Rm 8, 26
 προσέχω
 προσέχω - imperf. προσεῖχον, perf. προσέσχηκα,
 \sens nr. I.
 ◦ a lua aminte, a fi atent, a asculta de (voiv, subint.) + dat. FA 8, 6; Evr 2, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ a se strădui, a se osteni, a se deda la, a se consacra, a se dedica, a se ocupa de, a
 se îngriji de + dat. 1 Tim 3, 8; 4, 13; Evr 7, 13;
 \sens nr. III.
 ◦
 a avea grijă, a lua seama la + dat. Lc 17, 3; FA 20, 28;
 \sens nr. IV.
 ◦ a se feri, a se păzi de, a nu avea încredere, cu sau fără pron. reflex. în dat. από
 τινος, de ceva, de cineva, în cineva Mt 7, 15; Lc 12, 1; μή + inf. Mt 6, 1; μήποτε
 + conj. Lc 21, 34
 προσηλόω
 προσηλόω - aor. προσήλωσα, a bate în cuie, a țintui, a pironi (pe cruce) Col 2, 14
 προσήλυτος

προσίλυτος, ου, ό - (de la rad. ήλθ-, a veni, cf. ήλθον) prozelit, păgân care se convertește la credința iudaică Mt 23, 15; FA 2, 10; 6, 5; 13, 13
 πρόσκαιρος
 πρόσκαιρος, ον - care se întâmplă ocazional, de unde care durează puțin, de scurtă durată, temporar, trecător Mt 13, 21; Mc 4, 17; 2 Cor 4, 18; Evr 11, 25
 προσκαλέω
 προσκαλέω - med. aor. 1. προσεκαλεσάμην, perf. προσέκλημαι, a chema, a cita în justiție Mt 10, 1; Mc 3, 13; Lc 7, 18; FA 2, 39; 5, 40; 13, 2
 προσκαρτερέω
 προσκαρτερέω - viit. προσκαρτερήσω,
 \sens nr. I.
 ◦ a rezista, a ține piept, de unde a stăruî în, a persevera + dat. FA 2, 42; Rm 12, 12; Col 4, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ a rămâne cu credință legat de, a rămâne atașat + dat. sau εἰς τι FA 8, 13; Rm 13, 6
 προσκαρτέρησις
 προσκαρτέρησις, εως, ή - stăruință, perseverență, atașament puternic Ef 6, 18
 προσκεφάλαιον
 προσκεφάλαιον, ου, τό - pernă Mc 4, 38
 προσκληρώω
 προσκληρώω - (v. κλήρος), pas. aor. 1 προσεκληρώθην, a atribui prin tragere la sortji; pas. a se uni cu, a trece de partea cuiva FA 17, 4
 πρόσκλησις
 πρόσκλησις, εως, ή - chemare în justiție, convocare, somăție, invitație, chemare, îndemn (?) 1 Tim 5, 21 (var.)
 προσκλίνω
 προσκλίνω - pas. aor. 1 προσεκλίθην, a înclina spre, de unde pas. a se uni cu, a fi de aceeași părere FA 5, 36
 πρόσκλισις
 πρόσκλισις, εως, ή - părtinire, parțialitate 1 Tim 5, 21
 προσκολλάω
 προσκολλάω - pas. viit. προσκολληθήσομαι, aor. 1. προσεκολληθήην, a lipi, a fixa în chip trainic, de unde pas.
 \sens nr. I.
 ◦ a adera (la), a se alătura FA 5, 36 (var.);
 \sens nr. II.
 ◦ a se uni (sexual) cu, προς τινα Mc 10, 7 (var.); Ef 5, 31; + dat. Mt 19, 5
 πρόσκομμα
 πρόσκομμα, ατος, τό - piatra de care te împiedici, piatra poticnirii, sminteală, poticnire, obstacol, încercare grea Rm 9, 32; 1 Pt 2, 8;
 \sens nr. II.
 ◦ fig. prilej de poticnire, motiv de sminteală Rm 14, 13; 1 Cor 8, 9
 προσκοπή
 προσκοπή, ής, ή - sminteală, poticnire 2 Cor 6, 3

προσκόπτω
 προσκόπτω - aor. 1. προσέκοψα, a ciocni, a izbi, a lovi (o piatră), a se împiedica, a se poticni Mt 4, 6; 7, 27; Lc 4, 11; In 11, 9; fig. Rm 9, 32; 14, 21
 προσκυλίω
 προσκυλίω - aor. προσεκύλισα, a rostogoli, a da de-a dura (o piatră rotundă, care servește drept ușă) Mt 27, 60; Mc 15, 46
 προσκυνέω
 προσκυνέω - imperf. προσεκύουν, viit. προσκυνήσω, aor. 1. προσεκύνησα, a se prosterna, a se închina în fața cuiva + dat. sau, uneori, ac. Mt 4, 9-10; 20, 20; In 4, 21; 4, 23; FA 10, 25; 1 Cor 14, 25
 προσκυνητής
 προσκυνητής, οῦ, ό - închinător, persoană care se închină In 4, 23
 προσλαλέω
 προσλαλέω - aor. 1. προσελάλησα, a vorbi cu cineva, a vorbi către cineva, a se adresa cuiva FA 13, 43; 28, 20
 προσλαμβάνομαι
 προσλαμβάνομαι - med. aor. 2. προσελαβόμην, med.
 \sens nr. I.
 ◦ a lua mai mult, a lua în plus, a lua cu sine, a lua la o parte, a primi Mt 16, 22; FA 17, 5; Rm 14, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ a primi (hrană) = a mânca FA 27, 33
 πρόσλημψις
 πρόσλημψις - sau -ληψις, εως, ή, primire, primire la loc, reintegrare Rm 11, 15
 προσμένω
 προσμένω - aor. 1. προσέμεινα,
 \sens nr. I.
 ◦ a rămâne lângă, a aștepta lângă Mt 15, 32;
 \sens nr. II.
 ◦ a rămâne, a sta (= a locui) FA 18, 18; 1 Tim 1, 3;
 \sens nr. III.
 ◦ a rămâne credincios FA 11, 23; a rămâne unit + dat. a stăruî în + dat. FA 13, 43
 προσορμίζω
 προσορμίζω - pas. aor. 1. προσωρμίσθην, a acosta, a aborda, de unde pas. a atinge pământul, a trage (corabia) la țarm Mc 6, 53
 προσοφείλω
 προσοφείλω - a fi dator Filim 1, 19
 προσοχθίζω
 προσοχθίζω - aor. προσώχθισα, a se mânia, a se supăra pe cineva, a se mâhni, a se înfuria Evr 3, 10; 3, 17
 προσπαίω
 προσπαίω - aor. 1. προσέπαισα, a lovi, a izbi Mt 7, 25 (var.)
 πρόσπεινος
 πρόσπεινος, ον - flămând, înfometat FA 10, 10

προσπῆγγνυμι
 προσπῆγγνυμι - aor. 1. προσέπεξα, a fixa, a ataşa, a pironi, a răstigni FA 2, 23
 προσπίπτω
 προσπίπτω - aor. 2. προσέπεσον sau -έπεσα, a cădea, a se prosterna, a se închina în faţa cuiva + dat. Mc 3, 11; Lc 5, 8; FA 16, 29
 προσποιέω
 προσποιέω - med. aor. 1. προσεποιήσάμην, a se preface, a se face (că), a simula Lc 24, 28
 προσπορεύομαι
 προσπορεύομαι - a merge spre, a veni lângă, a se apropia Mc 10, 35
 προσρήγγνυμι
 προσρήγγνυμι - sau προσρήσσω, aor. 1. προσέρρηξα, a se năpusti asupra, a da năvală peste, a izbi Lc 6, 48-49
 προστάσσω
 προστάσσω - aor. 1. προσέταξα, pas. perf. προστέταγμαι, a porunci, a ordona Mt 1, 24; Lc 5, 14; FA 10, 33
 προστάτις
 προστάτις, ἰδος, ἡ - ocrotitoare, protectoare Rm 16, 2
 προστίθημι
 προστίθημι - viit. προσθήσω, aor. προσέθηκα, conj. προσθῶ, med. aor. προσεθέμην, pas. aor. προσετέθην,
 \sens nr. I.
 ◦ a spori, a face să crească, a mări, a se adăuga + dat. FA 2, 47; 5, 14; Evr 12, 19; Lc 17, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ a hotărî, a hotărî în plus, a hotărî pe deasupra (mai mult) Lc 20, 11; FA 12, 3
 προστρέχω
 προστρέχω - aor. 2. προσέδραμον, a alerga, a alerga spre, a veni în fuga mare Mc 9, 15; FA 8, 30
 προσφάγιον
 προσφάγιον, ου, τό - hrană, mâncare In 21, 5; ceea ce se mănâncă în afară de pâine, de unde peşte etc.
 πρόσφατος
 πρόσφατος, ον - inaugurat de curând, nou, proaspăt, recent (inaugurarea se făcea în vechime cu o jertfă, cf. σφάζω) Evr 10, 20
 προσφάτως
 προσφάτως - adv. de curând, recent
 προσφέρω
 προσφέρω - aor. προσήνεγκον sau προσήνεγκα, perf. προσενήνοχα, pas. aor. 1 προσηνήχθην,
 \sens nr. I.
 ◦ a oferi, a aduce ceva cuiva τί τι Mt 4, 24; 22, 19; In 19, 29; FA 8, 18; a înfăţişa, a prezenta pe cineva Lc 23, 14;
 \sens nr. II.

◦ a aduce o jertfă, o ofrandă Mt 5, 23; FA 7, 42; Evr 11, 4; pas. FA 21, 26;
 \sens nr. III.
 ◦ pas. a se purta, a se comporta faţă de cineva Evr 12, 7
 προσφιλής
 προσφιλής, ες - plin de prietenie, plin de bunăvoinţă; pas. iubit, plăcut, drag, dragăstos, care merită să fie iubit Fil 4, 8
 προσφορά
 προσφορά, ᾶς, ἡ - ofrandă, jertfă, prinos, dar FA 21, 26; Rm 15, 16; Ef 5, 2; Evr 10, 5
 προσφωνέω
 προσφωνέω - aor. προσεφώνησα, a chema, a striga, a vorbi Mt 11, 16; Lc 13, 12; 23, 20; FA 21, 40; 22, 2
 πρόσχυσις
 πρόσχυσις, εως, ἡ - (v. χέω) scurgere, vărsare, stropire (cu sânge) Evr 11, 28
 προσψαύω
 προσψαύω - a atinge Lc 11, 46
 προσωπολημπία
 προσωπολημπία - (singurul exemplu în toată grecatatea) din πρόσωπον λαμβάνειν (Septuaginta), a ridica faţa, chipul; a lua în considerare (persoana), a se uita la faţa omului, a favoriza, a proteja Iac 2, 9 (v. urm.)
 προσωπολήμπτης
 προσωπολήμπτης, ου, ὁ - părtinitor, care are preferinţe, care acordă avantaj cuiva, care nu este obiectiv FA 10, 34
 προσωποληψία
 προσωποληψία, ας, ἡ - (v. precedentele) favoritism, părtinire Rm 2, 11; Ef 6, 9; Col 3, 25; Iac 2, 1
 πρόσωπον
 πρόσωπον, ου, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ faţă, figură, chip Mt 6, 16; FA 6, 15; 1 Cor 13, 12; Gal 1, 22;
 \sens nr. II.
 ◦ locuţiuni inspirate din ebraică: a) ἀπὸ προσώπου, de la faţa FA 3, 20; b) εἰς πρόσωπον, în faţa 2 Cor 8, 24; c) ἐν προσώπῳ, în faţa 2 Cor 2, 10; d) κατὰ πρόσωπον, de faţă, faţă către faţă 2 Cor 10, 1; e) μετὰ τοῦ προσώπου, cu chipul tău, cu faţa, cu înfăţişarea FA 2, 28; f) πρὸ προσώπου, înaintea feţei tale Mc 1, 2;
 \sens nr. III.
 ◦ faţa pământului = suprafaţa Lc 21, 35;
 \sens nr. IV.
 ◦ persoană 2 Cor 1, 11; 4, 6
 προτάσσω
 προτάσσω - pas. perf. part. προτεταγμένος, a rândui de mai înainte, a stabili, a hotărî, a fixa FA 17, 26
 προτείνω

προτείνω - aor. προτείνω, a întinde, adică a lega pe cineva pentru a putea fi biciuit (în general legându-i brațele deasupra lui) τοῖς ἰμῶσιν, cu curele (dat. instr.) FA 22, 25; sens mai îndoielnic: a întinde înainte, adică a expune; τοῖς ἰμῶσιν = τῷ μᾶστιγι = biciului?

πρότερος
πρότερος, α, ον -
\sens nr. I.
◦ care este înainte, anterior Ef 4, 22;
\sens nr. II.
◦ adv. πρότερον, înainte, mai înainte, întâi, anterior, mai devreme 2 Cor 1, 15; 1 Tim 1, 13

προτίθημι
προτίθημι - med. aor. 2. προεθέμην,
\sens nr. I.
◦ a rânduî, a hotărî, a hărăzi, a oferi Rm 3, 25;
\sens nr. II.
◦ med. a plănuî, a-și pune în gând, a avea de gând, a-și propune Rm 1, 13; Ef 1, 9

προτρέπω
προτρέπω - med. aor. 1. προετρεψάμην, a întoarce spre, de unde a îndemna, a încuraja FA 18, 27

προτρέχω
προτρέχω - aor. 2. προέδραμον, a alerga înainte Lc 19, 4; In 20, 4

προϋπάρχω
προϋπάρχω - imperf. προϋπήρχον, a se afla, a fi mai înainte, a fi mai dinainte Lc 23, 12; FA 8, 9

πρόφασις
πρόφασις, εως, ή - ceea ce este pus înainte, pretext, motiv, scuză In 15, 22; 1 Tes 2, 5; προφάσει, adv. în aparență, pe cât se pare, de ochii lumii, din fățarnicie, din fățărnie Lc 20, 47; Fil 1, 18

προφέρω
προφέρω - a scoate, a provoca, a da naștere, a produce Lc 6, 45

προφητεία
προφητεία, ας, ή - profetie, proorocie Mt 13, 14; Rm 12, 6; 1 Cor 14, 6; Ap 11, 6; 19, 10

προφητεύω
προφητεύω - aor. 1. ἐπροφήτευσα, a prooroci, a profeti, a prezice, a prevesti Mt 7, 22; Mc 14, 65; FA 2, 17; 1 Pt 1, 10; Ap 10, 11

προφήτης
προφήτης, ου, ό - (vine de la φημί, a spune, a zice) cel care vorbește în numele lui Dumnezeu, profet, prooroc; a) al
\sens nr. V.
◦ T. Mt 2, 17; 23, 34; Lc 3, 4; In 1, 23; b) al N.T. 1 Cor 14, 29; c) pl. Profetii (cărțile) Lc 1, 70; 24, 27; 24, 44; d) profetul mesianic Mt 21, 11; 21, 26; In 6, 14

προφητικός

προφητικός, ή, όν - profetic, proorocesc Rm 16, 26; 2 Pt 1, 19

προφήτις
προφήτις, ιδος, ή - profetesă, proorociță Lc 2, 36; Ap 2, 20

προφθάνω
προφθάνω - aor. προέφθασα + part. a face ceva înaintea altcuiva, a o lua înaintea cuiva, a întrece, a depăși, a devansa Mt 17, 25

προχειρίζομαι
προχειρίζομαι - aor. 1. προεχειρισάμην, pas. perf. part. προεχειρισμένος, a desemna, a indica, a arăta (cu mâna ridicată), de unde a rânduî, a hărăzi, a stabili, a numi FA 22, 14; 26, 16

προχειροτονέω
προχειροτονέω - v. verbul simplu; pas. perf. part. προεχειροτονημένος, a numi dinainte, a alege dinainte FA 10, 41

Πρόχορος
Πρόχορος, ου, ό - Prohor, unul dintre cei șapte diaconi FA 6, 5

πρύμνα
πρύμνα, ης, ή - pupă (partea din urmă a corăbiei) Mc 4, 38; FA 27, 29

πρωί
πρωί - adv. dimineața, dimineața devreme, dis-de-dimineață, în zori (opus lui όψέ) Mt 16, 3; In 18, 28; FA 28, 23

πρωιά
πρωιά, ας, ή - zori, dimineață Mt 27, 1; In 21, 4

πρώϊμος
πρώϊμος, η, ον - matinal, de dimineață Iac 5, 7

πρωϊνός
πρωϊνός, ή, όν - matinal, de dimineață Ap 2, 28; 22, 16

πρωῖρα
πρωῖρα, ας (sau -ης), ή - (v. πρύμνα) proră, provă (partea dinainte a corăbiei) FA 27, 30; 27, 41

πρωτεύω
πρωτεύω - a fi primul, a fi cel dintâi, a ocupa primul loc Col 1, 18

πρωτοκαθεδρία
πρωτοκαθεδρία, ας, ή - primul loc, locul de onoare, scaunul din față (în sinagogă) Mt 23, 6; Lc 11, 43

πρωτοκλισία
πρωτοκλισία, ας, ή - loc de onoare la masă (exact: patul de onoare) Mt 23, 6; Lc 14, 7

πρωτός
πρωτός, υ, ον - primul, cel dintâi, care este înainte
\sens nr. I.
◦ în timp Fil 1, 5; 1 Cor 14, 30; Ap 2, 5; πρώτη (subînt. ήμέρα) σαββάτου, prima zi plecând de la sabbat, prima zi a săptămânii Mc 16, 9;
\sens nr. II.
◦ primul (într-un șir, într-o serie, într-o înșiruire) Mc 12, 20; Lc 14, 18;

\sens nr. III.

◦ primul, întâiul (în ordinea importanței) Mt 22, 38; Mc 9, 35;

\sens nr. IV.

◦ πρῶτον, adv. de timp, mai întâi, întâi, în primul rând Mt 6, 33; Lc 10, 5; 1 Cor 12, 28

πρωτοστάτης

πρωτοστάτης, ου, ό - căpetenie, conducător, șef FA 24, 5

πρωτοτόκια

πρωτοτόκια, ων, τά - dreptul de întâi născut, primogenitură Evr 12, 16

πρωτότοκος

πρωτότοκος, ον - (v. τίκτω) primul născut, întâiul născut Col 1, 18; Evr 11, 28; 12, 23; Ap 1, 5

πρώτως

πρώτως - adv. mai întâi, întâia oară, în primul rând FA 11, 26

πταίω

πταίω - viit. πταίω, aor. 1. ἔπαισα, a se poticni, a se împiedica, a lovi, a ciocni (un obstacol), a greși, a păcătui Rm 11, 11; Iac 2, 10; 2 Pt 1, 10

πτέρνα

πτέρνα, ης, ή - călcâi (al piciorului) In 13, 18

πτερύγιον

πτερύγιον, ου, ό -

\sens nr. I.

◦ partea cea mai înaltă a unei clădiri, vârf, culme;

\sens nr. II.

◦ aripă mică, aripiară Mt 4, 5; Lc 4, 9

πτέρυξ

πτέρυξ, υγος, ή - aripă (de pasăre) Mt 23, 37; Lc 13, 34; Ap 4, 8

πηγός

πηγός, ή, όν - care zboară, de unde τὰ πτηνά, zburătoare, păsări 1 Cor 15, 39

πτοέω

πτοέω - pas. aor. 1. ἐπτοήθην, a înspăimânta, a înfricoșa, a îngrozi, a speria Lc 21, 9; 24, 37

πτόησις

πτόησις, εως, ή - spaimă, groază, teroare, teamă 1 Pt 3, 6

Πτολυμαίς

Πτολυμαίς, ίδος, ή - Ptolemaida, port fenician FA 21, 7

πύον

πύον, ου, τό - vânturătoare, dărmon Mt 3, 12; Lc 3, 17

πύρω

πύρω - a îngrozi, a înspăimânta, a înfricoșa Fil 1, 28

πύσμα

πύσμα, στος, τό - salivă, scuipat In 9, 6

πύσσω

πύσσω - aor. 1. ἔπτυσσα, a rula, a face sul (o carte), a înfășura (o carte în rulou), a îndoii, a împături Lc 4, 20

πύω

πύω - aor. 1. ἔπτυσσα, a scuipa Mc 7, 33; In 9, 6

πτῶμα

πτῶμα, στος, τό - (ceea ce a căzut, de unde) cadavru, trup (mort), stârv, leș Mt 24, 28; Mc 6, 29; Ap 11, 8

πτῶσις

πτῶσις, εως, ή - cădere, ruină, pieire, distrugere, năruire Mt 7, 27; Lc 2, 31

πτωχεία

πτωχεία, σς, ή - sărăcie, lipsă 2 Cor 8, 2; Ap 2, 9

πτωχεύω

πτωχεύω - aor. 1. ἐπτώχευσα, a deveni sărac, a sărăci, a deveni cerșetor 2 Cor 8, 9

πτωχός

πτωχός, ή, όν - (de la πτώσσω, a se ghemui, a se cuibări, a se ascunde) care se ghemuiește, cerșetor, sărac (prop. și fig.) Mt 5, 3; 19, 21; Lc 14, 13; 18, 22; Iac 2, 5; Ap 3, 17

πυγμή

πυγμή, ής, ή - pumn, mâna închisă Mc 7, 3: dat. foarte greu de interpretat, fie a) până la cot (?); b) (după un mss. = πυκνά) cu grijă, în chip meticolos; c) s-ar putea înțelege: cu mâna închisă, plină de apă, de nisip, de pulbere etc.

Πύθων

Πύθων, ωνος, ό - (mitologie: Pitonul, șarpele legendar omorât de Apollo; cf. Pythia de la Delfi) duh pitonicesc, duh al divinației, al prezicerii, al ghicirii FA 16, 16

πυκνός

πυκνός, ή, όν - strâns, unit, dens, des, riguros, precis, exact; (temporal) frecvent, des 1 Tim 5, 23; pl. n. adv. adesea, deseori, des Lc 5, 33; cu grijă, cu atenție, cu meticolozitate Mc 7, 3 (var.)

πυκτεύω

πυκτεύω - a bate cu pumnii, a lupta cu pumnul, a boxa 1 Cor 9, 26

πύλη

πύλη, ης, ή - poartă Mt 7, 13; FA 3, 10; 12, 10; Evr 13, 12

πυλών

πυλών, ὶνος, ό - ușă, ușă mare, portal (templu, cetate) Mt 26, 71; FA 12, 14; 14, 13; Ap 21, 25

πυνθάνομαι

πυνθάνομαι - aor. 2. ἐπυθόμην, a se informa, a se lămuri despre, a afla, a cerceta; τι παρὰ + gen. a întreba ceva pe cineva In 4, 52; + inter. indirectă FA 10, 18; inter. directă FA 4, 7

πῦρ

πῦρ, πυρός, τό - foc Mt 7, 19; Mc 9, 47; Lc 12, 49; 22, 55; FA 7, 30; Rm 12, 20; Evr 12, 18; Ap 8, 8; 10, 1

πυρά

πυρά, ᾶς, ή - rug, foc de lemne FA 28, 2

πύργος
 πύργος, ου, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ turn Mt 21, 33; Lc 13, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ casă cu etaj Lc 14, 28
 πυρέσσω
 πυρέσσω - a avea friguri, a avea febră Mt 8, 14; Mc 1, 30
 πυρετός
 πυρετός, οὔ, ό - febră, friguri Mt 8, 15; Lc 4, 38; FA 28, 8
 πύρινος
 πύρινος, η, ον - scânteietor ca focul, strălucitor ca focul Ap 9, 17
 πυρώ
 πυρώ - pas. aor. 1. ἐπυρώθην, perf. part. πεπυρωμένος, a arde, a aprinde, de unde
 la pas. a arde, a fi în foc, a lua foc 1 Cor 7, 9; 2 Cor 11, 29; Ef 6, 16; 2 Pt 3, 12;
 Ap 1, 15
 πυρράζω
 πυρράζω - a fi roșiatic, purpuriu, a fi roșu Mt 16, 2
 πυρρός
 πυρρός, ά, όν - roșcat, roșcovan, roșu, roșu ca focul Ap 6, 4
 Πύρρος
 Πύρρος, ου, ό - Pyrrhus, Pirus FA 20, 4
 πύρωσις
 πύρωσις, εως, ή - incendiu, foc, jar, cărbuni aprinși Ap 18, 9
 πωλέω
 πωλέω - aor. ἐπώλησα, a vinde Lc 18, 22; 22, 36; In 2, 14; prez. part. pl.: negustori
 Mt 21, 12; Lc 19, 45
 πῶλος
 πῶλος, ου, ό - pui de animal, de unde măgăruș, mânz Mt 21, 2; 21, 5; In 12, 15
 πῶποτε
 πῶποτε - adv. de timp cândva, odată, de unde cu negație: niciodată, vreodată Lc
 19, 30; In 1, 18; 6, 35; 8, 33; 1 In 4, 12
 πυρώ
 πυρώ - aor. 1. ἐπύρωσα, pas. aor. 1 ἐπυρώθην (de la πῶρος, închegare,
 solidificare, întărire, învârtosare, calcul, piatră în medicină) a pietrifica, a întări, a
 fosiliza, de unde fig. a învârtoșa, a întări, a împietri Mc 6, 52; 8, 17; In 12, 40;
 Rm 11, 7; 2 Cor 3, 14
 πύρωσις
 πύρωσις, εως, ή - învârtosare, împietrire, duritate Mc 3, 5; Rm 11, 25; Ef 4, 18
 πῶς
 πῶς - adv. inter. A. întrebare directă:
 \sens nr. I.
 ◦ cum, în ce chip? Lc 1, 34; 1 Cor 15, 35;
 \sens nr. II.

◦ cum este posibil ca Mt 16, 11; Mc 12, 35; Lc 20, 41; FA 2, 8; Gal 4, 9; B. întrebare
 indirectă + ind. sau conj. deliberativ Mt 6, 28; FA 15, 36; 1 Cor 3, 10; 7, 32; C.
 exclamativ: cât, cum! Mc 10, 24; In 11, 36

πῶς

πῶς, πως - particulă enclitică nedefinită, v. μήπως

P - ρω

Ῥααβ, ή - Rahav Evr 11, 31; Iac 2, 25

ῤαββί

ῤαββί - (ebr. învățătorul meu) învățător Mt 23, 7; Mc 9, 5; In 1, 38

ῤαββουί

ῤαββουί - (formă întărită a lui ῤαββί) „Învățătorul meu” Mc 10, 51; In 20, 16

ῤαβδίζω

ῤαβδίζω - pas. aor. 1. ἐραβδίσθην, a bate cu vergile FA 16, 22; 2 Cor 11, 25

ῤάβδος

ῤάβδος, οὔ, ή -

\sens nr. I.

◦ baston, toiag Mt 10, 10; Evr 11, 21;

\sens nr. II.

◦ vargă, vergea, nuia Ap 2, 27; 19, 15;

\sens nr. III.

◦ sceptru Evr 1, 8

ῤαβδοῦχος

ῤαβδοῦχος, ου, ό - purtător de vergi, lictor FA 16, 35

Ῥαγαύ

Ῥαγαύ, ό - Ragav Lc 3, 35

ῤαδιούργημα

ῤαδιούργημα, ατος, τό - faptă, faptă rea FA 18, 14

ῤαδιουργία

ῤαδιουργία, ας, ή - (de la ῤάδιος, ușor, lesnicios + ἔργον, muncă, lucru, lucrare =
 neglijență, delăsare) înșelăciune, înșelătorie, lipsă de scrupule, comportare
 reprobabilă, urâtă FA 13, 10

ῤακά

ῤακά - (cuvânt ebr. sau aram.) adj. gol, lipsit de, de unde nebun, smintit, nesăbuit Mt
 5, 22

ῤάκος

ῤάκος, ους, τό - bucată de stofă, de țesătură, petic Mt 9, 16; Mc 2, 21

Ῥαμά

Ῥαμά, ή - Rama, cetate a tribului Veniamin Mt 2, 18

ῤαντίζω

ῤαντίζω - aor. 1. ἐράντισα, pas. part. ῤεραντισμένος,

\sens nr. I.

◦ a stropi Evr 9, 13; 9, 19; 9, 21;
 \sens nr. II.
 ◦ a curăți, a purifica, a spăla; pas. a se curăți, a se purifica, a se spăla Mc 7, 4; Evr 10, 22 (+ ac. de relație)
 ῥαντισμός
 ῥαντισμός, οὔ, ὅ - stropire Evr 12, 24; 1 Pt 1, 2
 ῥαπίζω
 ῥαπίζω - aor. 1. ἐράπισα, a palmui, a da o palmă Mt 5, 39; 26, 67
 ῥάπισμα
 ῥάπισμα, ατος, τό - palmă Mc 14, 65; In 18, 22
 ῥάσσω
 ῥάσσω = ῥήσω
 ῥαφίς, ἴδος, ἦ - ac Mt 19, 24; Mc 10, 25; Lc 18, 25 (var.)
 Ῥαχήλ
 Ῥαχήλ, ἦ - Rahela, soția lui Iacov Mt 2, 18
 Ῥεβέκκα
 Ῥεβέκκα, ἦ - Rebeca, soția lui Isaac Rm 9, 10
 ῥέδη
 ῥέδη, ης, ἦ - car cu patru roți Ap 18, 13
 Ῥεμφάν
 Ῥεμφάν - v. Ῥομφά, zeu păgân FA 7, 43
 ῥέω
 ῥέω - viit. ῥεύσω, a curge In 7, 38
 Ῥήγιον
 Ῥήγιον, ου, τό - Regium (azi Reggio di Calabria), oraș situat în strâmtoarea Messina FA 28, 13
 ῥήγμα
 ῥήγμα, ατος, τό - ruptură, sfâșietură, spărtură, de unde surpare, prăbușire, ruină Lc 6, 49
 ῥήγνυμι
 ῥήγνυμι - viit. ῥήξω, aor. 1. ἔρηξα,
 \sens nr. I.
 ◦ act. a rupe, a sfâșia, a sparge Mt 7, 6; Mc 2, 22; Lc 5, 37; pas. Mt 9, 17;
 \sens nr. II.
 ◦ fig. a izbucni, a scoate strigăte, a-și manifesta bucuria Gal 4, 27
 ῥῆμα
 ῥῆμα, ατος, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ cuvânt pronunțat, vorbă Mt 27, 14; Lc 7, 1; FA 2, 14; Rm 10, 18; 2 Cor 12, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ după ebr. dabar, lucru spus Lc 1, 37; 1, 65; 2, 15
 Ῥησά
 Ῥησά, ὁ - Resa Lc 3, 27
 ῥήσω

ῥήσω - a arunca la pământ, a trânti, a doborî, a răsturna la pământ Mc 9, 18; Lc 9, 42
 ῥήτωρ
 ῥήτωρ, ορος, ὁ - retor, orator FA 24, 1
 ῥητῶς
 ῥητῶς - adv. lămurit, explicit, clar, literalmente 1 Tim 4, 1
 ῥίζα
 ῥίζα, ης, ἦ -
 \sens nr. I.
 ◦ rădăcină (prop. și fig.) Mt 13, 6; 13, 21; Mc 11, 20; 1 Tim 6, 10; Evr 12, 15;
 \sens nr. II.
 ◦ fig. mlădiță, lăstar, descendent, urmaș Rm 15, 12; Ap 5, 5; 22, 16
 ῥιζῶ
 ῥιζῶ - pas. perf. part. ἐρριζωμένος, a prinde rădăcini, a înrădăcina Ef 3, 18; Col 2, 7
 ῥιπή
 ῥιπή, ἦς, ἦ - (de la ῥίπτω) acțiunea de a arunca, de unde clipit, clipire de ochi, clipeală de ochi 1 Cor 15, 52
 ῥιπίζω
 ῥιπίζω - a clătina, a agita, a arunca încoace și încolo (vorbind de vânt) Iac 1, 6
 ῥίπτω
 ῥίπτω și ῥιπτέω - aor. 1. ἔρριψα, pas. perf. ἔρριμαι, 3 sg. ἔρριπται, a arunca, a pune pe pământ (la picioarele cuiva) Mt 15, 30; Lc 4, 35; FA 22, 23; 27, 19; 27, 29; pas. perf. part. pl. ἐρριμένοι, descurajați, demoralizați, abătuți, apatici, răătăciți Mt 9, 36
 Ῥοβοάμ
 Ῥοβοάμ, ὁ - Roboam Mt 1, 7
 Ῥόδη
 Ῥόδη, ης, ἦ - Rhode, Rode, nume de femeie FA 12, 13
 Ῥόδος
 Ῥόδος, ου, ἦ - Rodos, insulă în sud-vestul Asiei Mici FA 21, 1
 ῥοιζηδόν
 ῥοιζηδόν - adv. cu vuiet mare, cu zgomot strident, cu vacarm, cu bubuit 2 Pt 3, 10
 Ῥομφά
 Ῥομφά - Romfa, divinitate păgână adorată de evrei în pustie FA 7, 43
 ῥομφαία
 ῥομφαία, ας, ἦ - sabie (lată și mare) Lc 2, 35; Ap 1, 16; 19, 15
 Ῥουβήν
 Ῥουβήν, ὁ - Ruben, fiul lui Iacov și al Leei Ap 7, 5
 Ῥούθ
 Ῥούθ, ἦ - Rut Mt 1, 5
 Ῥούφος
 Ῥούφος, ου, ὁ - Rufus, Ruf Mc 15, 21; Rm 16, 13
 ῥύμη
 ῥύμη, ης, ἦ - stradă, uliță, străduță, ulicioară Mt 6, 2; Lc 14, 21; FA 9, 11

ῥύομαι
 ῥύομαι - viit. ῥύσομαι, aor. ἐ(ρ)ϋσάμην, a smulge, a scăpa, a elibera, a izbăvi, a salva, a mântui Mt 27, 43; Rm 7, 24; 11, 26; 1 Tes 1, 10
 ῥυπαίνω
 ῥυπαίνω - pas. aor. ἐ(ρ)ρυπάνθην, a murdări, a păta, a spurca, a mânji, a întina Ap 22, 11
 ῥυπαρεύω
 ῥυπαρεύω = ῥυπαίνω
 ῥυπαρία, ας, ἡ - murdărie, spurcăciune, necurăție, întinare Iac 1, 21
 ῥυπαρός
 ῥυπαρός, ἄ, ὄν - murdar, necurat, spurcat, întinat, pătat Iac 2, 2; Ap 22, 11
 ῥύπος
 ῥύπος, ου, ὄ - murdărie, spurcăciune, necurăție, întinare 1 Pt 3, 21
 ῥυπόω
 ῥυπόω = ῥυπαίνω
 ῥύσις, εως, ἡ - curgere, șuvoi, torent Mc 5, 25
 ῥυτίς
 ῥυτίς, ἴδος, ἡ - rid, zbârcitură (a pielii) Ef 5, 27
 Ῥωμαϊκός
 Ῥωμαϊκός, ἡ, ὄν - roman Lc 23, 38; scriere romană, limba latină
 Ῥωμαῖος, ου, ὄ - Roman, cetățean roman In 11, 48; FA 2, 10
 ῥωμαιστί
 ῥωμαιστί - adv. latinește, în limba latină, în latină In 19, 20
 Ῥώμη
 Ῥώμη, ης, ἡ - Roma FA 18, 2; Rm 1, 7; 2 Tim 1, 17
 ῥώννυμι
 ῥώννυμι - pas. perf. ἔρρωμαι, a întări, a fortifica; a fi sănătos, a fi puternic, a fi viguros ἔρωσο, ἔρρωσθε, interj. fii sănătos! fiți sănătoși! sănătați! la revedere! FA 15, 29; 23, 30

Σ - σιγμα

Σαβαχθανί
 Σαβαχθανί - Sabahtani, cuvânt aram. = „tu m-ai lăsat, tu m-ai părăsit” Mt 27, 46
 Σαβᾶθ
 Σαβᾶθ - Savaot, cuvânt ebr. = „al armatelor, al oștirilor” Rm 9, 29; Iac 5, 4
 σαββατισμός
 σαββατισμός, οῦ, ὄ - odihna sabatului, sărbătoarea sabatului Evr 4, 9
 σάββατον
 σάββατον, ου, τό - dat. pl. σάββασιν, Mt 12, 1 (de la cuvântul ebr. šabat, odihnă)
 \sens nr. I.

◦ sabat Mt 12, 8; Mc 2, 27; Lc 6, 5; λύειν τὸ σάββατον, a dezlega sămbăta = a încălca, a nesocoti sabatul In 5, 18; τηρεῖν τὸ σάββατον, a ține sămbăta = a respecta sabatul In 9, 16;
 \sens nr. II.
 ◦ pl. sabatul, ziua de sărbătoare Mt 28, 1;
 \sens nr. III.
 ◦ săptămână μία σαββάτων, prima zi a săptămânii Mt 28, 1
 σαγήνη
 σαγήνη, ης, ἡ - năvod Mt 13, 47
 Σαδδουκαῖος
 Σαδδουκαῖος, ου, ὄ - saducheu Mc 12, 18; FA 5, 17
 Σαδῶκ
 Σαδῶκ, ὄ - Sadow Mt 1, 14; Lc 3, 23
 σαίνω
 σαίνω - a zgudui, a zdruncina, a emoționa, a impresiona, a tulbura 1 Tes 3, 3
 σάκκος
 σάκκος, ου, ὄ - sac Mt 11, 21; Ap 6, 12 (semn de doliu, de pocăință)
 Σαλά
 Σαλά, ὄ - Sala Lc 3, 32; 3, 35
 Σαλαθιήλ
 Σαλαθιήλ, ὄ - Salatiel Mt 1, 12; Lc 3, 27
 Σαλαμίς
 Σαλαμίς, ἴνος, ἡ - Salamina, oraș pe coasta estică a Ciprului FA 13, 5
 σαλεύω
 σαλεύω - aor. ἐσάλευσα, pas. perf. part. σεσαλευμένος, a clătina, a zgudui, a tulbura, a cutremura Mt 11, 7; 24, 29; Lc 6, 38; FA 4, 31; Evr 12, 26; fig. a ațâța, a agita (mulțimea) FA 17, 13
 Σαλήμ
 Σαλήμ, ἡ - Salem (oraș) Evr 7, 1 (cf. Gn. 14, 18)
 Σαλίμ
 Σαλίμ, τό - Salim, localitate apropiată de ținutul unde boteza Ioan In 3, 23
 Σαλμών
 Σαλμών, ὄ - Salmon Mt 1, 4; Lc 3, 32
 Σαλμώνη
 Σαλμώνη, ης, ἡ - Salmone, promontoriu nord-estic al Cretei FA 27, 5
 σάλος
 σάλος, ου, ὄ - valuri agitate Lc 21, 25
 σάλπιγξ
 σάλπιγξ, ἰγγος, ἡ - trompetă, trâmbiță, sunetul trâmbiței Mt 24, 31; 1 Cor 14, 8; 15, 52; Evr 12, 19; Ap 1, 10
 σαλπίζω
 σαλπίζω - viit. σαλπίσω, aor. 1. ἐσάλπισα, a trâmbița, a suna din trâmbiță Ap 8, 6-13; impers. la viitor: trâmbița va suna 1 Cor 15, 52
 σαλπιστής

σαλπιστής, ου, ό - trâmbițaș, cântăreț din trâmbiță, din trompetă Ap 18, 22
 Σαλώμη
 Σαλώμη, ης, ή - Salomea, femeie din Galilea Mc 15, 40; 16, 1
 Σαλωμών
 Σαλωμών, ό - Solomon FA 7, 47
 Σαμάρεια
 Σαμάρεια, ας, ή - Samaria, provincie a Palestinei Lc 17, 11; FA 8, 9; 8, 14
 Σαμαρίτης
 Σαμαρίτης, ου, ό - samarinean, samaritean Mt 10, 5; Lc 9, 52; FA 8, 25
 Σαμαρίτις
 Σαμαρίτις, ιδος, ή - adj. sau subst. f. samarineancă, samariteancă In 4, 9
 Σαμοθράκη
 Σαμοθράκη, ης, ή - Samotracia, insulă în nordul Mării Egee FA 16, 11
 Σάμος
 Σάμος, ου, ή - Samos, insulă aflată nu departe de Efes FA 20, 15
 Σαμουήλ
 Σαμουήλ, ό - Samuel, profet FA 13, 20; Evr 11, 32
 Σαμφών
 Σαμφών, ό - Samson, unul dintre judecători (cf. Jd 13, 16) Evr 11, 32
 σανδάλιον
 σανδάλιον, ου, τό - sandală, sanda Mc 6, 9; FA 12, 8
 σανίς
 σανίς, ιδος, ή - scândură (în part. puntea corăbiei?), bârnă FA 27, 44
 Σαούλ
 Σαούλ, ό - Saul
 \sens nr. I.
 ◦ rege al lui Israel FA 13, 21;
 \sens nr. II.
 ◦ numele iudaic al apostolului Pavel (cf. Σαῦλος) FA 9, 4; 22, 7; 26, 14
 σαπρός
 σαπρός, ά, όν - putred, stricat, corupt, de unde vătămător, dăunător, de nefolosit, inutilizabil, care nu se poate mânca Mt 7, 17; 12, 33; Lc 6, 43; fig. care poate dăuna Ef 4, 29
 Σαπίρα
 Σαπίρα, ης, ή - Safira FA 5, 1
 σάπιφος
 σάπιφος, ου, ή - safir, piatră prețioasă albastră Ap 21, 19
 σαργάνη
 σαργάνη, ης, ή - coș 2 Cor 11, 33
 Σάρδεις
 Σάρδεις, εων, αι - Sardes, vechea capitală a Lidiei Ap 1, 11; 3, 1
 σάρδιος
 σάρδιος, ου, ό - sau σάρδιον, ου, τό, sardiu, piatră prețioasă Ap 4, 3; 21, 20
 σαρδόνυξ

σαρδόνυξ, υχος, ό - sardonix, piatră prețioasă Ap 21, 20
 Σάρεπτα
 Σάρεπτα, ων, τά - Sarepta, oraș fenician pe țărmul mării, între Tir și Sidon Lc 4, 26
 σαρκικός
 σαρκικός, ή, όν - de carne
 \sens nr. I.
 ◦ care aparține ordinii omenești a lucrurilor, omenesc, pământesc Rm 15, 27; 1 Cor 9, 11;
 \sens nr. II.
 ◦ trupesc, carnal Rm 7, 14; 1 Cor 3, 3; 2 Cor 1, 12; 10, 4
 σάρκινος
 σάρκινος, η, ον - trupesc, de carne, ceea ce aparține trupului, care este slab, trecător, păcătos, supus păcatului Rm 7, 14; 2 Cor 3, 3
 σάρξ
 σάρξ, σαρκος, ή - „carne”, termen luat cu diferite sensuri:
 \sens nr. I.
 ◦ carne In 6, 51; Rm 2, 28; 1 Cor 15, 39; 2 Cor 12, 7;
 \sens nr. II.
 ◦ corp, trup FA 2, 31; Col 2, 1;
 \sens nr. III.
 ◦ om, făptură Lc 3, 6; In 1, 14; 17, 2; carne și sânge (= ființa omenească) 1 Cor 15, 50;
 \sens nr. IV.
 ◦ natura umană Rm 5, 8; 11, 14; 1 Cor 10, 18; Ef 6, 5; Evr 12, 9;
 \sens nr. V.
 ◦ trup, carne = păcat Rm 8, 4-6; 8, 9
 Σαρούχ
 Σαρούχ, v. Σερούχ
 σαρώω - aor. 1. έσαρώσα, pas. aor. 1. έσαρώθην, a mătura, a curăța Mt 12, 44; Lc 11, 25; 15, 8
 Σάρρα
 Σάρρα, ας, ή - Sarra, soția lui Avraam Rm 4, 19; Evr 11, 11; 1 Pt 3, 6
 Σάρων
 Σάρων, ωνος, ό - Saron, câmpie de coastă, care se întinde de la Ioppe la Cezareea FA 9, 35
 σατάν
 σατάν, ό - (indecl.) și σατανάς, ά, ό (cuvânt ebr.: potrivnic, adversar) Satana Mt 4, 10; Mc 1, 13; 3, 26; 4, 15; Lc 10, 18; FA 5, 3; 1 Cor 7, 5; Ap 12, 9
 σάτον
 σάτον, ου, τό - măsură de capacitate (pentru făină) Mt 13, 33; Lc 13, 21
 Σαῦλος
 Σαῦλος, ου, ό - forma grecească a numelui Σαούλ, Saul FA 7, 58
 σβέννυμι

σβέννυμι - viit. σβέσω, aor. 1. ἔσβεσα, a stinge Mt 12, 20; Ef 6, 16; 1 Tes 5, 19; Evr 11, 34
 σεαυτοῦ
 σεαυτοῦ, ἧς - pron. refl. de pers a II-a: tu, tu însuți Lc 5, 14; In 8, 13; FA 16, 28; Rm 2, 21
 σεβάζομαι
 σεβάζομαι - pas. aor. 1. ἐσεβάσθην, cu sens mediu = σέβομαι Rm 1, 25
 σέβασμα
 σέβασμα, ατος, τό - obiect de venerare, obiect de cult FA 17, 23; 2 Tes 2, 4
 σεβαστός
 σεβαστός, ἧ, ὄν - venerat, cinstit (în cel mai înalt grad), vrednic de respect
 \sens nr. I.
 ◦ trad. lat. Augustus, cognomen al primului împărat roman FA 25, 21;
 \sens nr. II.
 ◦ Augusta, numele unei cohorte imperiale FA 27, 1
 σέβομαι
 σέβομαι - med. a venera, a cinsti, a se închina (lui Dumnezeu) Mt 15, 9; FA 13, 43; 19, 27; οἱ σεβόμενοι τὸν Θεόν = „temătorii de Dumnezeu”, păgâni care practică iudaismul FA 16, 14
 σειρά
 σειρά, ᾶς, ἧ - sau σειράς, οὔ, ὅ, lanț, legătură 2 Pt 2, 4 (var.)
 σεισμός
 σεισμός, οὔ, ὅ - zdruncinare, cutremur Mt 8, 24; cutremur de pământ Mt 24, 7; FA 16, 26; Ap 8, 5
 σείω
 σείω - pas. aor. ἐσεισθην, a scutura, a zgâlțâi, a zgudui, a (se) cutremura Mt 27, 51; 28, 4; Evr 12, 26; Ap 6, 13
 Σεκοῦνδος
 Σεκοῦνδος, ου, ὁ - Secundus (din Tesalonic) FA 20, 4
 Σελεύκεια
 Σελεύκεια, ας, ἧ - Seleucia, port al Antiohiei Siriei FA 13, 4
 σελήνη
 σελήνη, ης, ἧ - luna Mt 24, 29; FA 2, 20; 1 Cor 15, 41; Ap 6, 12
 σεληνιάζομαι
 σεληνιάζομαι - a fi lunatic (epileptic?) Mt 4, 24; 17, 15
 Σεμεί΄
 Σεμεί΄ - sau Σεμεί΄ν, Semei Lc 3, 26
 σεμίδαλις
 σεμίδαλις, εως, ἧ - făină foarte fină de grâu, lamură Ap 18, 13
 σεμνός
 σεμνός, ἧ, ὄν - vrednic de respect, demn de cinstire, cucernic, sfânt, credincios 1 Tim 3, 8; 3, 11; Tit 2, 2
 σεμνότης
 σεμνότης, ητος, ἧ - cuviință, bună-cuviință, cinste, seriozitate 1 Tim 2, 2; Tit 2, 7

Σέργιος
 Σέργιος, ου, ὁ - Sergius Paulus, proconsulul Ciprului FA 13, 7
 Σερούχ
 Σερούχ, ὁ - Seruh (Serug, Sarug) Lc 3, 35
 Σῆθ
 Σῆθ, ὁ - Set Lc 3, 38
 Σήμ
 Σήμ, ὁ - Sem, fiul lui Noe Lc 3, 36
 σημαίνω
 σημαίνω - aor. 1. ἐσήμᾱνα a arăta, a face cunoscut, a anunța In 12, 33; FA 11, 28; 25, 27; Ap 1, 1
 σημεῖον
 σημεῖον, ου, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ semn, indiciu Mt 16, 3; 1 Cor 14, 22; 2 Cor 12, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ semn = minune Mt 12, 38; Mc 13, 22; In 2, 11; 2, 18; FA 2, 22
 σημειόομαι
 σημειόομαι - aor. 1. ἐσημειώσᾱμην, a însemna (pentru recunoaștere), a face cunoscut, a arăta printr-un semn 2 Tes 3, 14
 σήμερον
 σήμερον - adv. de timp azi, astăzi Mt 6, 11; Mc 14, 30; FA 20, 26; Evr 13, 8
 σήπω
 σήπω - a putrezi; perf. 2 σέσηπα cu sens pasiv: a fi putred, descompus, stricat, putrezit Iac 5, 2
 σηρικός
 σηρικός, ἧ, ὄν - (sau σιρικός) de mătase, de unde neutr. subst. mătase Ap 18, 12
 σής
 σής, σητός, ὁ - molie Mt 6, 19; Lc 12, 33
 σητόβρωτος
 σητόβρωτος, ον - mîncat de molii Iac 5, 2
 σθενόω
 σθενόω - viit. σθενώσω, a întări, a da putere 1 Pt 5, 10
 σιαγών
 σιαγών, ὄνος, ἧ - obraz Mt 5, 39; Lc 6, 29
 σιγάω
 σιγάω - aor. 1. ἐσίγησα, a tăcea Lc 9, 36; FA 12, 17; 1 Cor 14, 28
 σιγή
 σιγή, ἧς, ἧ - tăcere, liniște FA 21, 40; Ap 8, 1
 σίδηρος
 σίδηρος, ου, ὁ - fier Ap 18, 12
 σιδηρούς
 σιδηρούς, ᾶ, οὔν - de fier FA 12, 10; Ap 2, 27; 9, 9; 12, 5
 Σιδών

Σιδών, ὄνος, ἡ - Sidon, port fenician Mt 11, 21; Mc 3, 8; FA 27, 3
 Σιδώνιος
 Σιδώνιος, α, ον - din Sidon
 \sens nr. I.
 ◦ f. (subînt. χώρα) țara Sidonului Lc 4, 26;
 \sens nr. II.
 ◦ masc. pl. Sidonienii, locuitorii Sidonului FA 12, 20
 σικάριος
 σικάριος, ου, ό - (din lat. sica, pumnal) sicar, asasin, ucigaș, fanatic, iudeu antiroman, zelot FA 21, 38
 σίκερα
 σίκερα, τό - (cuvânt ebraic) sicheră, băătură amețitoare, îmbătătoare Lc 1, 15
 Σίλας
 Σίλας, ου, ό - (v. Σιλουανός) Sila FA 15, 22; 16, 25
 Σιλουανός
 Σιλουανός, οῦ, ό - (același personaj cu Σίλας) Silvan, forma lat a lui Σίλας 2 Cor. 1, 19; 1 Tes 1, 1; 1 Pt 5, 12
 Σιλwάμ
 Σιλwάμ, ό - Siloam, nume dat scăldătoarei (rezervorului) care primea apele la răsărit de templul din Ierusalim Lc 13, 4; In 9, 11
 σιμικίνθιον
 σιμικίνθιον, ου, τό - cămașă de muncitor, șort, basma, broboadă, batistă FA 19, 12
 Σίμων
 Σίμων, ωνος, ό - Simon
 \sens nr. I.
 ◦ numele apostolului Petru Mt 4, 18; Mc 1, 16;
 \sens nr. II.
 ◦ alt ucenic numit Cananeul sau zelotul Mt 10, 4; Mc 3, 18; Lc 6, 15;
 \sens nr. III.
 ◦ fratele (vărul) lui Isus Mt 13, 55;
 \sens nr. IV.
 ◦ Simon din Cirene Mt 27, 32; Mc 15, 21;
 \sens nr. V.
 ◦ tatăl lui Iuda Iscarioteanul In 6, 71;
 \sens nr. VI.
 ◦ un lepros din Betania Mt 26, 6; Mc 14, 3;
 \sens nr. VII.
 ◦ un fariseu Lc 7, 40;
 \sens nr. VIII.
 ◦ un curelar FA 9, 43; 10, 6;
 \sens nr. IX.
 ◦ un vrăjitor FA 8, 9; 8, 13
 Σινᾶ
 Σινᾶ, τό - Sinai (muntele) FA 7, 30

σίναπι
 σίναπι, εως, τό - muștar Mt 13, 31; Mc 4, 31; Lc 17, 6
 σινδών
 σινδών, όνος, ἡ - stofă fină de in
 \sens nr. I.
 ◦ veșmânt Mc 14, 51;
 \sens nr. II.
 ◦ giulgiu Mc 15, 46
 σινιάζω
 σινιάζω - aor. 1. εσινιάσα, a trece prin sită, a cerne Lc 22, 31
 σιρικός
 σιρικός = σιρικός
 σιρός = σεῖρα
 σιτευτός, ἡ, όν - îngrășat, gras Lc 15, 23
 σιτίον
 σιτίον, ου, τό - grâu, de unde pl. hrană, alimente, aprovizionare (cu alimente) FA 7, 12
 σπιστός
 σπιστός, ἡ, όν - bine hrănit, îngrășat, gras Mt 22, 4
 σιτομέτριον
 σιτομέτριον, ου, τό - parte (porție, tain) de grâu, de alimente Lc 12, 42
 σῖτος
 σῖτος, ου, ό - grâu Mt 13, 25; FA 27, 38
 Σιών
 Σιών, ἡ - indecl. Sion
 \sens nr. I.
 ◦ muntele pe care se află Ierusalimul Evr 12, 22; Ap 14, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ nume poetic al Ierusalimului Mt 21, 5; Rm 9, 33; 1 Pt 2, 6
 σιωπάω
 σιωπάω - aor. 1. εσιώπησα, a tăcea, a nu spune nimic, a face liniște Mc 3, 4; 4, 39; Lc 1, 20; FA 18, 9
 σιωπη~
 σιωπη~ - adv. în taină, în chip tainic In 11, 28 (var.)
 σκανδαλίζω
 σκανδαλίζω - aor. 1. έσκανδάλισα, pas. viit. σκανδαλισθήσομαι, aor. 1 έσκανδαλίσην, a sminti, a face pe cineva să păcătuiască, a fi motiv de cădere (în păcat) pentru cineva Mt 5, 29; Lc 17, 2; In 6, 61; 16, 1; 1 Cor 8, 13; la pas. a se sminti, a se poticni (în credință), a păcătui Mt 13, 21; 24, 10; Mc 4, 17; a scandaliza, a indigna, a revolta, de unde pas. a fi scandalizat (indignat, revoltat), a se scandaliza (indigna, revolta) Mt 11, 6; 15, 12
 σκάνδαλον
 σκάνδαλον, ου, τό -
 \sens nr. I.

- cursă, capcană, obstacol care face pe cineva să se smintească, prilej pentru a cădea în păcat Rm 11, 9;

\sens nr. II.

- ceea ce te face să păcătuiești, scandal, sminteală Mt 13, 41; Rm 16, 17;

\sens nr. III.

- piatră de sminteală Rm 9, 33;

\sens nr. IV.

- scandal, indignare, revoltă, fapt scandalos, revoltător 1 Cor 1, 23

σκάπτω

σκάπτω - aor. 1. ἔσκαψα, a săpa Lc 6, 48; 13, 8; 16, 3

σκάφη

σκάφη, ης, ἡ - barcă, luntre FA 27, 16

σκέλος

σκέλος, ους, τό - gambă, fluietul piciorului, coapsă In 19, 31

σκέπασμα

σκέπασμα, ατος, τό - învelitoare, de unde veșmânt, îmbrăcămintă 1 Tim 6, 8

Σκευᾶς

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ - Scheva FA 19, 14

σκευή

σκευή, ης, ἡ - echipamentul unei corăbii FA 27, 19

σκεῦος

σκεῦος, σκεύους, τό -

\sens nr. I.

- vas Mc 11, 16; In 19, 29; unealtă, ustensilă FA 9, 15; Evr 9, 21;

\sens nr. II.

- vorbind despre timp Rm 9, 21-22; 2 Cor 4, 7;

\sens nr. III.

- vorbind despre femeie 1 Tes 4, 4; 1 Pt 3, 7

σκηνή

σκηνή, ης, ἡ - cort, colibă Mt 17, 4; tabernacol, cort sfânt FA 7, 43; Evr 13, 10; Ap 15, 5

σκηνοπηγία

σκηνοπηγία, ας, ἡ - acțiunea de a ridica un cort, de unde sărbătoarea corturilor In 7, 2

σκηνοποιός

σκηνοποιός, οῦ, ὁ - făcător de corturi sau de țesături din care se fac pânzele de corabie, corturile etc. FA 18, 3

σκῆνος

σκῆνος, ους, τό - cort; fig. pentru a denumi corpul omenesc 2 Cor 5, 1; 5, 4

σκηνώ

σκηνώ - aor. 1. ἐσκήνωσα, a locui, a (se) sălășlui, a înălța cortul In 1, 14; Ap 7, 15; 21, 3

σκήνωμα

σκήνωμα, ατος, τό - cort, tabernacol

\sens nr. I.

- pentru a denumi templul lui Dumnezeu FA 7, 46;

\sens nr. II.

- corpul omenesc, trupul omului 1 Pt 1, 13-14

σκιά

σκιά, ᾶς, ἡ - umbră Mc 4, 32; FA 5, 15; imagine, oglindire (în opoziție cu realitatea) Col 2, 17; Evr 8, 5; 10, 1

σκιρτάω

σκιρτάω - aor. 1. ἐσκίρτησα, a sări, a sălta, a tresălta, a tresări, a se veseli, a se bucura Lc 1, 41; 1, 44; 6, 23

σκληροκαρδία

σκληροκαρδία, ας, ἡ - învârtosarea inimii, împietirea inimii Mt 19, 8; Mc 10, 5; 16, 4

σκληρός

σκληρός, ἄ, ὄν -

\sens nr. I.

- aspru, sever, neînduplecat Mt 25, 24;

\sens nr. II.

- aprig, violent Iac 3, 4;

\sens nr. III.

- dificil (de înțeles), greu (de înțeles), greu (= neplăcut, chinuitor, apăsător), greu (de suportat) In 6, 60; FA 9, 5; 26, 14; Iuda 1, 15

σκληρότης

σκληρότης, ητος, ἡ - învârtosare, împietrire, asprime Rm 2, 5

σκληροτράχηλος

σκληροτράχηλος, ον - cu grumazul țearpăn, tare în cerbice, răzvrătit, nesupus, care nu vrea să înțeleagă FA 7, 51

σκληρύνω

σκληρύνω - aor. 1. ἐσκληρύνα, pas. aor. 1 ἐσκληρύνθην, a face aspru, sever; doar fig. a întări, a învârtosă, a împietri FA 19, 9; Rm 9, 18; Evr 3, 8

σκολιός

σκολιός, ἄ, ὄν - strâmb, cotit, întortochiat, sinuos Lc 3, 5; (fig.) nesincer, viclean, necinstit, rău, ursuz, morocănos, urâcios FA 2, 40; Fil 2, 15; 1 Pt 2, 18

σκόλοψ

σκόλοψ, οπος, ὁ - spin, ghimpe, măracine, țearpă 2 Cor 12, 7

σκοπέω

σκοπέω - a privi cu atenție, a se uita la, a fi atent la, a observa + ac. 2 Cor 4, 18; Fil 3, 17; + μη + ind. a lua seama, a băga de seamă, a avea grijă să, a veghea să nu cumva, a cerceta dacă nu cumva Lc 11, 35

σκοπός

σκοπός, οῦ, ὁ - țintă, capătul unei curse Fil 3, 14

σκορπίζω

σκορπίζω - aor. 1. ἐσκόρπισα, pas. aor. 1. ἐσκορπίσθην,

\sens nr. I.

- a risipi, a împrăștia, a răspândi Mt 12, 30; Lc 11, 23; In 10, 12; 16, 32;

\sens nr. II.

◦ a împărți, a repartiza, a distribui 2 Cor 9, 9

σκορπίος

σκορπίος, ου, ό - scorpion, scorpie Lc 10, 19; 11, 12; Ap 9, 3

σκοτεινός

σκοτεινός, ή, όν - întunecat, întunecos, obscur, tenebros Mt 6, 23; Lc 11, 34; 11, 36

σκοτία

σκοτία, ας, ή - întuneric, beznă (prop. și fig.) Mt 10, 27; In 1, 5; 6, 17

σκοτίζω

σκοτίζω - pas. aor. 1 έσκοτίσθην, perf. part. έσκοτισμένος, doar pas.

\sens nr. I.

◦ a fi întunecat, a se întuneca Mt 24, 29; Mc 13, 24; Lc 23, 45; Ap 8, 12;

\sens nr. II.

◦ fig. Rm 1, 21; 11, 10; Ef 4, 18 (var.)

σκότος

σκότος, ους, τό - sau σκότος, ου, ό, (Evr 12, 18 var.) întuneric, beznă Mt 27, 45; FA 2, 20; Rm 13, 12; 1 Cor 4, 5; 2 Cor 6, 14; 2 Pt 2, 17; Iuda 1, 13

σκοτώω

σκοτώω - pas. aor. 1. έσκοτώθην, perf. part. έσκοτωμένος, a întuneca; pas. a fi cufundat în întuneric Ef 4, 18; Ap 16, 10

σκύβαλον

σκύβαλον, ου, τό - ceea ce se aruncă, resturi, deșeuri, gunoi, excrement Fil 3, 8

Σκύθης

Σκύθης, ου, ό - scit Col 3, 11

σκυθρωπός

σκυθρωπός, όν - cu chipul trist, întunecat, posomorât Mt 6, 16; Lc 24, 17

σκύλλω

σκύλλω - pas. perf. part. έσκυλμένος, a jupui, de unde a chinui, a tortura, a supăra pe cineva, a necăji Mt 9, 36; Mc 5, 35; Lc 8, 49; med. a se osteni, a se trudi Lc 7, 6

σκῦλον

σκῦλον, ου, τό - pradă Lc 11, 22

σκωληκόβρωτος

σκωληκόβρωτος, ον - mâncat de viermi FA 12, 23

σκόληξ

σκόληξ, ηκος, ό - vierme (după Is. 66, 24, viermele care îl mănâncă pe cel osândit este un chiu vesnic) Mc 9, 44; 9, 46; 9, 48

σμαράγδινος

σμαράγδινος, η, ον - de smaragd Ap 4, 3

σμάραγδος

σμάραγδος, ου, ή - smaragd Ap 21, 19

σμίρνα

σμίρνα, ης, ή - smirnă Mt 2, 11; In 19, 39

Σμίρνα

Σμίρνα, ης, ή - Smirna, port la nord de Efes Ap 1, 11; 2, 8

Σμυρναῖος

Σμυρναῖος, α, ον - din Smirna Ap 2, 8

σμιρνίζω

σμιρνίζω - pas. perf. part. έσμιρνιαμένος, pas. a fi amestecat cu smirnă Mc 15, 23

Σόδομα

Σόδομα, ων, τά - Sodoma (cf. Gn. 19, 28) Mt 10, 15; Lc 10, 12; 17, 29; Rm 9, 29; 2 Pt 2, 6; Iuda 1, 7; Ap 11, 8

Σολομών

Σολομών, ώντος, ό - Solomon Mt 6, 29; In 10, 23; FA 3, 11; 7, 27

σορός

σορός, οῦ, ή - urnă funerară, de unde sicriu Lc 7, 14

σός

σός, σή, σόν -

\sens nr. I.

◦ pron. pos. al tău, a ta Mt 7, 3; Mc 2, 18;

\sens nr. II.

◦ subst. οἱ σοί = ai tăi (părinții tăi) Mc 5, 19; τὸ σόν, ceea ce este al tău, bunul tău, averea ta Mt 20, 14; 25, 25

σουδάριον

σουδάριον, ου, τό - șervet, prosop, mahramă, giulgiu Lc 19, 20; In 11, 44; FA 19, 12

Σουσάννα

Σουσάννα, ης, ή - Suzana Lc 8, 3

σοφία

σοφία, ας, ή - înțelepciune

\sens nr. I.

◦ (a omului) 1 Cor 1, 19-20; 2, 6; (a lui Solomon) Mt 12, 42; (creștină) Col 4, 5; Iac 1, 5;

\sens nr. II.

◦ (a lui Dumnezeu sau a lui Hristos) Lc 2, 40; 1 Cor 1, 21

σοφίζω

σοφίζω - aor. 1. έσόφισα,

\sens nr. I.

◦ a face înțelept, a da înțelepciune, a înțelepți 2 Tim 3, 15;

\sens nr. II.

◦ a vorbi ca un sofist, a falsifica, a denatura 2 Pt 1, 16

σοφός

σοφός, ή, όν - înțelept (cu înțelepciune omenească sau dumnezeiască) Rm 1, 14; 16, 27; 1 Cor 1, 26; Ef 5, 15; Iac 3, 13

Σπανία

Σπανία, ας, ή - Spania Rm 15, 24; 15, 28

σπαράσσω

σπαράσσω - aor. 1. έσπάραξα, a scutura, a zgâlțâi, a agita, a zgudui, a brusca Mc 1, 26; 9, 20; 9, 26; Lc 9, 39

σπαργανώ
σπαργανώ - aor. ἐσπαργάνωσα, a înfășa în scutece Lc 2, 7; 2, 12
σπαταλάω
σπαταλάω - aor. ἐσπατάλησα, a trăi în desfătări, în lux, în voluptate, în abundență
1 Tim 5, 6; Iac 5, 5
σπάω
σπάω - med. aor. ἐσπασάμην, a scoate, a trage (sabia din teacă) Mc 14, 47; FA
16, 27
σπεῖρα
σπεῖρα, ἥς, ἡ - cohortă (a zecea parte dintr-o legiune) Mt 27, 27; FA 10, 1
σπεῖρω
σπεῖρω - aor. ἔσπειρα, pas. aor. 2 ἐσπάρην, a semăna Mt 6, 26; 13, 3; 13, 22; 13, 31;
Lc 12, 24; ὁ σπειρών sau ὁ σπείρας, semănătorul Mt 13, 3; 13, 18; a semăna
(fig.) Mt 25, 24; Mc 4, 14; Iac 3, 18
σπεκουλάτωρ
σπεκουλάτωρ, ορος, ὁ - gardă de corp, soldat însărcinat cu diferite misiuni, paznic,
sol, trimis Mc 6, 27
σπένδω
σπένδω - a oferi o libație; numai pas. a se jertfi, a servi drept libație Fil 2, 17; 2 Tim
4, 6
σπέρμα
σπέρμα, ατος, τό -
\sens nr. I.
◦ sămânță Mt 13, 24; 13, 32;
\sens nr. II.
◦ mlădiță Rm 9, 29;
\sens nr. III.
◦ descendentă, urmași, posteritate Mt 22, 24; In 7, 42; Rm 1, 3; Evr 11, 11
σπερμολόγος
σπερμολόγος, ος - care adună sau ciugule grăunțe, pasăre guralivă (corb? coțofană?
papagal?); om flecar, guraliv, vorbăreț peste măsură; semănător de cuvinte (?)
FA 17, 18
σπεύδω
σπεύδω - aor. 1. ἔσπευσα, a se grăbi Lc 2, 16; 19, 5; FA 20, 16; + ac. a fi plin de zel
pentru, a lua în serios: sens mai bun decât a grăbi 2 Pt 3, 12
σπῆλαιον
σπῆλαιον, ου, τό - vizuină, bârlog Mt 21, 13; Mc 11, 17; In 11, 38; Evr 11, 38
σπιλάς
σπιλάς, ἄδος, ἡ - piedică, stavilă, stâncă, de unde pată (de necurăție) pe o suprafață
ca o stâncă ieșind din apele mării Iuda 1, 12
σπίλος
σπίλος, ου, ὁ - pată, defect, tară (fig.) Ef 5, 27; 2 Pt 2, 13
σπιλόω

σπιλόω - pas. perf. part. ἐσπιλωμένος, a păta, a mânji, a murdări, a întina, a spurca
Iac 3, 6; Iuda 1, 23
σπλαγχνίζομαι
σπλαγχνίζομαι - aor. 1. ἐσπλαγχνίσθην, lit. „a avea măruntaie”, de unde a avea milă,
a fi mișcat din milă pentru cineva, a se milostivi de, a i se face milă de + gen. Mt
18, 27; ἐπί + ac. Mc 6, 34; ἐπί + dat. Mt 14, 14
σπλάγχνον
σπλάγχνον, ου, τό - totd. pl. σπλάγχνα, ων, τά,
\sens nr. I.
◦ măruntaie, viscere FA 1, 18;
\sens nr. II.
◦ fol. metaforic: milă, milostivire, îndurare Lc 1, 78; 2 Cor 7, 15; Fil 2, 1
σπόγγος
σπόγγος, ου, ὁ - burete Mt 27, 48; Mc 15, 36; In 19, 29
σποδός
σποδός, οῦ, ὁ - cenușă Mt 11, 21; Lc 10, 13; Evr 9, 13
σπορά
σπορά, ἄς, ἡ - sămânță 1 Pt 1, 23
σπόριμος
σπόριμος, ον - n. pl. σπόριμα, câmp însământat, semănături, holdă Mt 12, 1; Mc
2, 23; Lc 6, 1
σπόρος
σπόρος, ου, ὁ - sămânță Mc 4, 26; Lc 8, 5; 2 Cor 9, 10
σπουδάζω
σπουδάζω - aor. 1. ἐσπούδασα,
\sens nr. I.
◦ a fi grăbit, a se grăbi 2 Tim 4, 9; Tit 3, 12;
\sens nr. II.
◦ a-și da osteneala, a se sili, a se strădui, a-și da silința, a fi sârguincios, a se sârgui, a
fi zelos pentru, a se nevoi + inf. Gal 2, 10; Evr 4, 11; 2 Pt 1, 10; 1, 15
σπουδαῖος
σπουδαῖος, α, ον - sârguitor, sârguincios, zelos, energic, serios, grav 2 Cor 8, 22;
comp. n. adv. cu mai mult zel, cu mai multă osârdie 2 Tim 1, 17
σπουδαίως
σπουδαίως - adv. stăruitor, cu zel, cu osârdie, cu grijă, cu băgare de seamă Lc 7, 4;
Fil 2, 28; 2 Tim 1, 17; Tit 3, 13
σπουδή
σπουδή, ἥς, ἡ -
\sens nr. I.
◦ grabă, zor, iuțeală Mc 6, 25; Lc 1, 39;
\sens nr. II.
◦ sârguință, zel, râvnă Rm 12, 11; 2 Cor 7, 11-12; Evr 6, 11; 2 Pt 1, 5
σφυρίς
σφυρίς, ἴδος, ἡ - coș, paner Mt 15, 37; Mc 8, 8; FA 9, 25

στάδιον
στάδιον, ου, τό - (pl. în -a sau -oi)
\sens nr. I.
◦ stadiu, măsură de lungime de aprox. 185 m In 6, 19; Ap 14, 20;
\sens nr. II.
◦ stadion, locul unde se dispută competițiile sportive 1 Cor 9, 24
στάμνος
στάμνος, ου, ή - vas de lut ars în care se păstra mana, năstrapă, urnă Evr 9, 4
στασιαστής
στασιαστής, οῦ, ό - ațâțător la răscoală, răsculat, rebel, răzvrătit, instigator Mc 15, 7
στάσις
στάσις, εως, ή -
\sens nr. I.
◦ poziție verticală, στάσιν ἔχειν, a sta în picioare, a rezista Evr 9, 8;
\sens nr. II.
◦ răzvrătire, răscoală Mc 15, 7; FA 19, 40;
\sens nr. III.
◦ neînțelegere, conflict, disensiune FA 15, 2; 23, 7; 24, 5
στατήρ
στατήρ, ἦρος, ό - stater, monedă care valora 4 drahme Mt 17, 27
σταυρός
σταυρός, οῦ, ό -
\sens nr. I.
◦ stâlp, cruce Mt 27, 40; Mc 15, 30; In 19, 25; Evr 12, 2;
\sens nr. II.
◦ fig. Mt 10, 38; Mc 8, 34;
\sens nr. III.
◦ cruce = moartea lui Hristos 1 Cor 1, 18; Gal 5, 11; Col 1, 20; 2, 14
σταυρώω
σταυρώω - aor. 1. ἐσταύρωσα, pas. aor. 1. ἐσταυρώθην, perf. ἐσταύρωμαι,
\sens nr. I.
◦ a răstigni, a crucifica Mt 20, 19; Mc 15, 20; In 19, 6; 1 Cor 1, 23;
\sens nr. II.
◦ fig. Gal 5, 24; 6, 14
σταφυλή
σταφυλή, ἦς, ή - ciorchine de struguri, struguri Mt 7, 16; Lc 6, 44; Ap 14, 18
στάχυς
στάχυς, υος, ό - spic Mt 12, 1
Στάχυς
Στάχυς, υος, ό - Stahis Rm 16, 9
στέγη
στέγη, ης, ή - acoperiș Mt 8, 8; Mc 2, 4
στέγω
στέγω -

\sens nr. I.
◦ a acoperi, a înveli, fig. 1 Cor 13, 7;
\sens nr. II.
◦ a cuprinde, a include, a conține, de unde a răbda, a suferi, a îndura, a suporta 1 Cor 9, 12; 1 Tes 3, 1
στεῖρα
στεῖρα, ας - adj. subst. f. (de la στεῖρος) incapabilă de a naște, de a face copii, stearpă, neroditoare, sterilă Lc 1, 7; Gal 4, 27
σέλλω
σέλλω - a echipa, a înzestra cu, a dota cu, de unde a pregăti pentru o călătorie, a trimite (cf. ἀπόστολος), doar med.
\sens nr. I.
◦ a strânge pânzele, de unde a se abține, a sta deoparte, a se îndepărta, a se retrage 2 Tes 3, 6;
\sens nr. II.
◦ a se feri de, a evita ca + μή 2 Cor 8, 20
σέμμα
σέμμα, ατος, τό - cunună, coroană, bentiță, legătură din lână FA 14, 13
στεναγμός
στεναγμός, οῦ, ό - suspin, geamăt, vaiet, oftat, murmur FA 7, 34; Rm 8, 26
στενάζω
στενάζω - aor. 1. ἐστέναξα, a suspina, a geme 2 Cor 5, 2; κατά + gen. a se plânge, a murmura împotriva cuiva, a cârți Iac 5, 9
στενός
στενός, ή, όν - îngust, a strâmt Mt 7, 13
στενοχωρέω
στενοχωρέω - a îngusta, a strâmta; pas. a fi apăsător, înăbușit, sugrumat, a fi strivit, strâmtorât 2 Cor 4, 8
στενοχωρία
στενοχωρία, ας, ή - nevoie, necesitate, strâmtorare, constrângere, silă, ananghie Rm 2, 9; 8, 35; 2 Cor 6, 4
στερεός
στερεός, ά, όν - tare, solid, vârtos, temeinic 2 Tim 2, 19; Evr 5, 12; 1 Pt 5, 9
στερεόω
στερεόω - aor. 1. ἐστερέωσα, pas. imperf. ἐστερεούμην, aor. 1. ἐστερεώθην, a întări, a face tare, viguros FA 3, 7; 3, 16; 16, 5
στερέωμα
στερέωμα, ατος, τό -
\sens nr. I.
◦ Septuaginta: firmament, tărie, cer, boltă cerească;
\sens nr. II.
◦ tărie, temeinicie, fermitate, trăinicie, seriozitate Col 2, 5
Στεφανός
Στεφανός, ά, ό - Ștefanos, membru al Bisericii din Corint 1 Cor 1, 16; 16, 15

στέφανος
 στέφανος, ου, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ cunună, coroană (de spini) Mt 27, 29; Mc 15, 17; (a învingătorului) 1 Cor 9, 25;
 \sens nr. II.
 ◦ cunună, premiu, răsplată, recompensă Fil 4, 1; 1 Tes 2, 19; Iac 1, 12; Ap 2, 10
 Στέφανος
 Στέφανος, ου, ό - Ștefan, unul dintre cei șapte diaconi FA 6, 5; 11, 19
 στεφανώω
 στεφανόω - aor. 1. έστεφάνωσα, pas. perf. part. έστεφανωμένος, a încununa, a încorona 2 Tim 2, 5; Evr 2, 7
 στήθος
 στήθος, ους, τό - piept Lc 18, 13; In 13, 25; Ap 15, 6
 στήκω
 στήκω - (cf. ίστημι)
 \sens nr. I.
 ◦ a sta drept, a sta în picioare, a sta, a se afla, a fi Mc 11, 25; In 1, 26;
 \sens nr. II.
 ◦ a se ține tare, a se ține bine, a rezista, a nu se da bătut (intr.) 1 Cor 16, 13; Fil 4, 1
 στηριγμός
 στηριγμός, οῦ, ό - tărie, statornicie, constanță, întărire 2 Pt 3, 17
 στηρίζω
 στηρίζω - aor. 1. έστηρίξα și έστηρισα, pas. aor. έστηρίχθην, perf. έστηρίγμαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a fixa, a statornici, a stabili, a întemeia, a așeza Lc 16, 26;
 \sens nr. II.
 ◦ a întări, a fortifica, a consolida Lc 22, 32; 1 Tes 3, 2; Iac 5, 8; Ap 3, 2
 σιβάς
 σιβάς, άδος, ή - grămadă de ierburi sau braț de frunze, ramuri verzi de copaci, ghirlandă de foi, cunună de frunze Mc 11, 8
 σίγμα
 σίγμα, ατος, τό - semn, pecete, amprentă, stigmat Gal 6, 17
 στιγμή
 στιγμή, ής, ή - punct în curgerea timpului, moment, clipă, clipită Lc 4, 5
 σίλβω
 σίλβω - a străluci, a scânteia, a sclipi Mc 9, 3
 στοά
 στοά, άς, ή - portic, galerie, pridvor In 5, 2; 10, 23; FA 3, 11; 5, 12
 στοϊκός
 στοϊκός, ή, όν - stoic FA 17, 18
 στοιχείον
 στοιχείον, ου, τό -
 \sens nr. I.

◦ element, parte constitutivă, principiu, noțiune elementară, rudiment, început; pl. elementele universului Evr 5, 12; 2 Pt 3, 10; 3, 12;
 \sens nr. II.
 ◦ stihiiile lumii (?) (plantele, astrele, semnele zodiacului?) Gal 4, 3; Col 2, 8
 στοιχέω
 στοιχέω - viit. στοιχήσω, a merge pe urmele cuiva, a urma + dat. a merge, a umbra Rm 4, 12; Gal 5, 25; Fil 3, 16
 στολή
 στολή, ής, ή - haină lungă, veșmânt, stolă Mc 12, 38; 16, 5; Ap 6, 11
 στόμα
 στόμα, ατος, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ gură Mt 15, 11; 18, 16; Lc 1, 64; In 19, 29; FA 11, 8; Rm 15, 6;
 \sens nr. II.
 ◦ gură, bot (la unele animale) Mt 17, 27; Evr 11, 33; Iac 3, 3;
 \sens nr. III.
 ◦ gura săbiei, tăișul, ascuțișul săbiei Lc 21, 24; Evr 11, 34
 στόμαχος
 στόμαχος, ου, ό - stomac 1 Tim 5, 23
 στρατεία
 στρατεία, ας, ή - expediție militară, campanie militară, luptă 2 Cor 10, 4; 1 Tim 1, 18
 στράτευμα
 στράτευμα, ατος, τό - oștire, oaste, armată, trupe Mt 22, 7; FA 23, 10; Ap 9, 16
 στρατεύομαι
 στρατεύομαι - aor. 1. έστρατεύσάμην, a face serviciul militar, a fi soldat, a sluji în oaste, a lupta în război, a lupta Lc 3, 14; 1 Cor 9, 7; 2 Cor 10, 3; 1 Tim 1, 18; 2 Tim 2, 4; Iac 4, 1; 1 Pt 2, 11
 στρατηγός
 στρατηγός, οῦ, ό -
 \sens nr. I.
 ◦ conducătorul armatei, general, strateg, căpetenie, fruntaș, comandant, magistrat, judecător (în coloniile romane) FA 16, 20; 16, 22; 16, 35;
 \sens nr. II.
 ◦ comandantul gărzii templului din Ierusalim Lc 22, 4; 22, 52; FA 4, 1; 5, 24
 στρατιά
 στρατιά, άς, ή - oștire, oaste, armată; metaforic: îngerii Lc 2, 13; stelele, astrele FA 7, 42
 στρατιώτης
 στρατιώτης, ου, ό - ostaș, soldat Mt 27, 27; Lc 7, 8; 2 Tim 2, 3
 στρατολογέω
 στρατολογέω - aor. έστρατολόγησα, a înrola, a recruta, a încorpora, a strânge oaste 2 Tim 2, 4
 στρατοπεδάρχης
 στρατοπεδάρχης, ου, ό - comandantul taberei (militare) FA 28, 16

στρατόπεδον
στρατόπεδον, ου, τό - tabără (militară), armată care își instalează tabăra Lc 21, 20
στρεβλόω
στρεβλόω - a suci, a răsuca, a chinui, a schimba, a strica, a răstălmăci 2 Pt 3, 16
στρέφω
στρέφω - aor. 1. ἔστρεψα, pas. aor. 2. ἐστράφην, a întoarce A. tr.
\sens nr. I.
◦ a întoarce spre cineva, a întinde, a da Mt 5, 39;
\sens nr. II.
◦ a schimba ceva în altceva Ap 11, 6;
\sens nr. III.
◦ a restitui (bani), a da înapoi (bani), a aduce înapoi (banii) Mt 27, 3; B. intr. a se întoarce FA 7, 42; C. pas.
\sens nr. I.
◦ a se întoarce (prop. și fig.) Mt 7, 6; 9, 22; In 1, 38; FA 13, 46;
\sens nr. II.
◦ a se schimba, a se transforma, a se converti Mt 18, 3; In 12, 40
στηνιάω
στηνιάω - aor. 1. ἐστηνίασα, a trăi în desfătări, a fi trufaș, insolent, impertinent, a face paradă de luxul său, de abundența sa, a face dovada unei vieți trăite într-un lux provocator, impertinent Ap 18, 7; 18, 9
σπρῆνος
σπρῆνος, ους, τό - desfătare, plăcere, lux provocator, insolent; trufie, impertinență, insolentă Ap 18, 3
στρουθίον
στρουθίον, ου, τό - vrabie Mt 10, 29
στρωννύω
στρωννύω - sau στρώννυμι, imperf. ἐστρώννυον, aor. 1. ἔστρωσα, pas. perf. part. ἐστρωμένος,
\sens nr. I.
◦ a expune, a întinde, a așterne Mt 21, 8; Mc 11, 8;
\sens nr. II.
◦ a face, a strânge (patul) FA 9, 34; abstract a pregăti o sală (pentru a lua masa) Mc 14, 15; Lc 22, 12
συγητός
συγητός, όν - (de la συγέω, a urî, a dușmăni, a detesta) demn de ură, odios, detestabil, mârșav Tit 3, 3
συγνάζω
συγνάζω - aor. 1. ἐσύгнаσα, a fi trist, a se întrista Mc 10, 22; a se întuneca, a deveni amenințător Mt 16, 3
σῶλος
σῶλος, ου, ό - stâlp, coloană, columnă Gal 2, 9; Ap 3, 2; 10, 1; fig. (sprijin, suport) 1 Tim 3, 15
στωικός

στωικός, ή, όν - stoic (ucenic al filozofului Zenon din Kition) FA 17, 18
σύ
σύ - pron. pers., pers. 2 sg., σοῦ (encl. σου), σοί (σοι), σέ (σε), pl. v. ὑμεῖς
\sens nr. I.
◦ tu Mt 3, 14; In 13, 7;
\sens nr. II.
◦ tu (cu voc.) Mt 2, 6; Lc 1, 76; tu (nom.) Lc 1, 42; 24, 18;
\sens nr. III.
◦ σου, la gen. = adj. pos. al tău, a ta, ai tăi, ale tale Mt 1, 20; 9, 6
συγγένεια
συγγένεια, ας, ή - familie, neam, rudenie, rubedenie Lc 1, 61; FA 7, 3; 7, 14
συγγενεύς
συγγενεύς, έως, ό - rudă, dat. pl. -γενεῦσιν, Mc 6, 4; Lc 2, 44; 14, 12; In 18, 26; Rm 9, 3
συγγενής
συγγενής, ές - rudă (în toate sensurile cuvântului), înrudit; pl. rude, de același neam Lc 1, 58
συγγενίς
συγγενίς, ίδος, ή - rudă, rudenie, rubedenie Lc 1, 36
συγγνώμη
συγγνώμη, ης, ή - îngăduință, încuviințare, consimțământ, bunătate, bunăvoință 1 Cor 7, 6
συγκάθημαι
συγκάθημαι - a ședeă împreună cu, a fi așezat împreună cu Mc 14, 54; FA 26, 30
συγκαθίζω
συγκαθίζω - aor. 1. συνεκάθισα,
\sens nr. I.
◦ intr. a se așeza împreună cu, a ședeă împreună cu, a fi așezat împreună cu Lc 22, 55;
\sens nr. II.
◦ tr. a așeza, a face să ia loc Ef 2, 6
συγκακοπαθέω
συγκακοπαθέω - aor. 1. imper. συγκακοπάθησον, a suferi, a pătimi, a rezista, a nu se da bătut într-o situație neplăcută 2 Tim 1, 8; 2, 3
συγκακουχέομαι
συγκακουχέομαι - pas. a fi chinuit împreună cu, a se chinui împreună cu, a pătimi, a suferi împreună cu + dat. Evr 11, 25
συγκαλέω
συγκαλέω - aor. 1. συνεκάλεσα, a aduna, a chema, a invita Mc 15, 16; Lc 15, 6; med. a chema la sine Lc 9, 1; FA 10, 24
συγκαλύπτω
συγκαλύπτω - pas. perf. part. συγκεκαλυμμένος, a acoperi complet, a ascunde Lc 12, 2
συγκάμπτω

συγκάμπω - aor. 1. συνέκαμψα, a îndoii, a încovoia Rm 11, 10
 συγκαταβαίνω
 συγκαταβαίνω - aor. 2. part. συγκαταβάς, a coborî, a merge dintr-un loc mai înalt în altul mai puțin înalt FA 25, 5
 σεγκατάθεισις
 σεγκατάθεισις, εως, ή - înțelegere, asociere, asentiment, acord 2 Cor 6, 16
 συγκατατίθεμαι
 συγκατατίθεμαι - a se asocia la o hotărâre, a se învoi, a încuviința, a consimți, a fi de acord + dat. Lc 23, 51
 συγκαταψηφίζω
 συγκαταψηφίζω - pas. aor. 1. συγκατεψηφίσθην, a integra, a include (printr-o hotărâre), a admite, a primi, a număra, a socoti printre FA 1, 26
 συγκεράννυμι
 συγκεράννυμι - aor. 1. συνεκέρασα, pas. perf. part. συγκεκραμένος și συγκεκρασμένος, a rândui, a orându, a întocmi, a organiza 1 Cor 12, 24; la pas. a se uni, a se contopi, a se amesteca, a ajunge la + dat. Evr 4, 2
 συγκινέω
 συγκινέω - aor. 1. συνεκίνησα, a pune în mișcare, a întărâta, a ridica la răsccoală, a răzvrăti, a răscula, a ațâța FA 6, 12
 συγκλείω
 συγκλείω - aor. 1. συνέκλεισα, a închide împreună, laolaltă, a prinde într-un năvod Lc 5, 6; a închide Rm 11, 32; Gal 3, 22
 συγκληρονόμος
 συγκληρονόμος, ου, ό, ή - împreună moștenitor, comoștenitor Rm 8, 17; Ef 3, 6; Evr 11, 9
 συγκοινωνέω
 συγκοινωνέω - aor. 1. συνεκοινώνησα, a lua parte la, a fi părtaş, a împărtăși, a împărți + dat. Ef 5, 11; Fil 4, 14; Ap 18, 4
 συγκοινωνός
 συγκοινωνός, όν - care are parte la, care participă la, care ia parte la, care se alătură la, părtaş, participant + gen. Rm 11, 17; 1 Cor 9, 23; Fil 1, 7; Ap 1, 9
 συγκομίζω
 συγκομίζω - aor. συνεκόμισα, a înmormânta, a îngropa, a înhuma FA 8, 2
 συγκρίνω
 συγκρίνω - aor. 1. συνέκρινα,
 \sens nr. I.
 ◦ a exprima 1 Cor 2, 13; două traduceri posibile: a) „exprimând în limbaj duhovnicesc realități duhovnicești”; b) „supunând realitățile duhovnicești judecării oamenilor duhovnicești”; alte două traduceri pentru 1 Cor 2, 13 (care par mai corecte): a) a uni cele duhovnicești (din om) cu realitățile duhovnicești de sus; b) a explica, a lămuri, a tâlcui, a interpreta realitățile duhovnicești prin cuvinte duhovnicești;
 \sens nr. II.
 ◦ a asemăna, a compara, a confrunța 2 Cor 10, 12
 συγκύπτω

συγκύπτω - termen medical, a fi gârbovit, a fi încovoiat Lc 13, 11
 συγκυρία
 συγκυρία, ας, ή - hazard, întâmplare (neprevăzută), întâlnire întâmplătoare, coincidență; κατά συγκυρίαν, din întâmplare, întâmplător Lc 10, 31
 συγχαίρο
 συγχαίρο - aor. συνεχάρην,
 \sens nr. I.
 ◦ a se bucura împreună cu + dat. Lc 1, 58; 15, 6; 15, 9; Fil 2, 17-18;
 \sens nr. II.
 ◦ a se bucura de + dat. 1 Cor 13, 6
 συγγέω
 συγγέω - (imperf. συνέχεον) sau συγγύννω, pas. aor. 1. συνεχύθην, perf. part. συγκεχυμένος, a amesteca, a pune laolaltă, a răvăși, a tulbura, a agita, a întărâta, a agita, de unde pas. a fi tulburat, a se tulbura, a fi agitat, a se agita FA 2, 6; 9, 22; 19, 32; 21, 27; 21, 31
 συγχράομαι
 συγχράομαι - a avea relații, raporturi cu cineva + dat. In 4, 9
 σύγχυσις
 σύγχυσις, εως, ή - tulburare, agitație, dezordine, tăvăno, scandal FA 19, 29
 συζάω
 συζάω - viit. συζήσω,
 \sens nr. I.
 ◦ a trăi cu, a viețui împreună cu Rm 6, 8; 2 Tim 2, 11;
 \sens nr. II.
 ◦ 2 Cor 7, 3: εις τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν „pe viață și pe moarte” (mot a` mot: ca să murim împreună și să trăim împreună)
 συζεύγνυμι
 συζεύγνυμι - aor. 1. συνέζευξα, a pune împreună la jug, a înjuga împreună, a uni, a împreuna Mt 19, 6; Mc 10, 9
 συζητέω
 συζητέω - imperf. συνεζήτουν, a căuta împreună
 \sens nr. I.
 ◦ a discuta Mc 12, 28; Lc 24, 15;
 \sens nr. II.
 ◦ a discuta cu, a se sfădi cu, a se certa cu + dat. Mc 8, 11; FA 6, 9; πρὸς + ac. Mc 9, 14; 9, 16; FA 9, 29; a se întreba Mc 1, 27; + interog. ind. introdusă prin τὸ Lc 22, 23; sau fără τὸ Mc 9, 10
 συζητήσις
 συζητήσις, εως, ή - discuție, convorbire, conversație, discuție vie, controversă, neînțelegere, polemică, cercetare FA 15, 2; 15, 7; 28, 29
 συζητητής
 συζητητής, οὔ, ό - cel care discută, care polemizează, care cercetează, cercetător 1 Cor 1, 20
 σύζυγος

σύζυγος, ον - unit, legat, asociat, tovarăș, coleg Fil 4, 3; trei sensuri posibile:

\sens nr. I.

◦ nume propriu: Syzygos;

\sens nr. II.

◦ de la Clement Alexandrinul: f. „tovarășă”, „însoțitoare” (aluzie la femeia lui Pavel?);

\sens nr. III.

◦ legat, în sensul de „tovarăș de captivitate”

συζωποιέω

συζωποιέω - aor. 1. συνεζωποίησα, a face viu împreună cu, a învia pe cineva împreună cu, a chema laolaltă la viață + dat. Ef 2, 5; Col 2, 13

σικάμινος

σικάμινος, ου, ή - sicomor, dud Lc 17, 6

σικκή

σικκή, ής, ή - smochin Mt 21, 19-21; Mc 11, 13; 11, 20-21; In 1, 48; Iac 3, 12

συκομορέα

συκομορέα, ας, ή - sicomor Lc 19, 4

σῦκον

σῦκον, ου, τό - smochină Mt 7, 16; Mc 11, 13; Lc 6, 44; Iac 3, 12

συκοφαντέω

συκοφαντέω - aor. 1. έσυκοφάντησα,

\sens nr. I.

◦ a denunța, a pârî, a învinui în mod fals, pe nedrept Lc 3, 14; a lipsi pe cineva de ceva în chip nedrept, a stoarce (scoate) bani de la cineva prin intrigă, prin uneltire, prin viclenie; a năpăstui Lc 19, 8

συλαγωγέω

συλαγωγέω - a face din cineva o victimă, o pradă; a duce rob, prizonier; a înșela, a fura mințile Col 2, 8

συλάω

συλάω - aor. 1. έσύλησα, a jefui, a prăda 2 Cor 11, 8

συλλαλέω

συλλαλέω - imperf. συνελάλουν, aor. 1. συνελάλησα, a vorbi împreună sau a vorbi cu, a vorbi unii cu alții, a se întreține cu, a sta de vorbă cu + dat. Mc 9, 4; Lc 9, 30; 22, 4; + πρὸς + ac. Lc 4, 36; + μετὰ + gen. Mt 17, 3

συλλαμβάνω

συλλαμβάνω - viit. συλλήμψομαι, aor. 2. συνέλαβον, perf. συνείληφα, pas. aor. συνελήμφθην, A. act.

\sens nr. I.

◦ a prinde, a lua, a aresta, a pune mâna pe, a înhăța Mt 26, 55; Lc 5, 9;

\sens nr. II.

◦ a lua în pânțece, a zămislî, a fi gravidă (însărcinată) Lc 1, 24; 1, 31; Iac 1, 15; B. med.

\sens nr. I.

◦ a aruca, a pune mâna pe FA 26, 21;

\sens nr. II.

◦ a ajuta, a veni în ajutor cuiva τινί Lc 5, 7; Fil 4, 3

συλλέγω

συλλέγω - aor. 1. συνέλεξα, a aduna, a strânge, a culege Mt 7, 16; 13, 28; Lc 6, 44

συλλογίζομαι

συλλογίζομαι - aor. 1. συνελογισάμην, a calcula, a socoti, a aprecia, a cugeta în sine Lc 20, 5

συλλυπέω

συλλυπέω - a întrista, a amărî; pas. a fi mâhnit în sufletul său, a fi foarte îndurerat, a se întrista Mc 3, 5

συμβαίνω

συμβαίνω - imperf. συνέβαινον, aor. 2. συνέβην, aor. part. συμβάς, συμβάντος, perf. συμβέβηκα, a se întâmpla (vorbind despre un eveniment) Mc 10, 32; FA 20, 19; 1 Cor 10, 11; 2 Pt 2, 22; τὸ συμβεβηκός, ότος, întâmplare Lc 24, 14; FA 3, 10; impers. + inf. se întâmplă FA 21, 35

συμβάλλω

συμβάλλω - aor. 2. συνέβαλον, perf. συμβέβληκα, a se întâlni cu:

\sens nr. I.

◦ a discuta cu cineva, a sta de vorbă cu cineva FA 4, 15; 17, 18;

\sens nr. II.

◦ a pune în, a păstra în, a aduna, a cugeta cu privire la (?), a se gândi la (?) Lc 2, 19;

\sens nr. III.

◦ a se întâlni, a se regăsi, a se uni (din nou) + dat. FA 20, 14;

\sens nr. IV.

◦ cu εις πόλεμον a se întâlni în luptă, a se înfrunta în război, a se lupta, a se încăiera + dat. Lc 14, 31;

\sens nr. V.

◦ med. a se face folositor, a ajuta FA 18, 27

συμβασιλεύω

συμβασιλεύω - viit. συμβασιλεύσω, a domni împreună cu, a împărăți împreună cu + dat. 1 Cor 4, 8; 2 Tim 2, 12

συμβιβάζω

συμβιβάζω - aor. 1. συνεβίβασα, pas. aor. part. συμβιβασθείς,

\sens nr. I.

◦ a întări legătura, a lega la un loc, a uni, a încheia bine, a întocmi temeinic Ef 4, 16; Col 2, 19;

\sens nr. II.

◦ pas. a fi strâns unit Col 2, 2;

\sens nr. III.

◦ a dovedi, a demonstra, a afirma, a înțelege, a pricepe, a deduce, a fi informat că FA 9, 22; 16, 10;

\sens nr. IV.

◦ a instrui, a învăța (pe cineva) 1 Cor 2, 16

συμβουλεύω

συμβουλεύω - aor. 1. συνεβούλευσα,

\sens nr. I.
 ◦ a sfătui, a îndemna, a îndruma + dat. In 18, 14; Ap 3, 18;
 \sens nr. II.
 ◦ med. a se sfătui, a hotărî Mt 26, 4; In 11, 53; FA 9, 23
 συμβούλιον
 συμβούλιον, ου, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ sfat, deliberare: cu λαμβάνω sau ποιέω = a chibzui, a delibera, a ține sfat, a face sfat, a discuta Mt 12, 14; 22, 15; Mc 3, 6; cu ετοιμάζω, a ține sfat Mc 15, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ adunare, consiliu, sfat FA 25, 12
 σύμβουλος
 σύμβουλος, ου, ό - sfetnic, sfătuitor, consilier Rm 11, 34
 Συμεών
 Συμεών, ό - Simeon,
 \sens nr. I.
 ◦ fiul lui Iacov (Gn. 29, 33); Ap 7, 7;
 \sens nr. II.
 ◦ strămoș al lui Isus Lc 3, 30;
 \sens nr. III.
 ◦ bătrân din Ierusalim Lc 2, 25;
 \sens nr. IV.
 ◦ profet din Antiohia Siriei FA 13, 1;
 \sens nr. V.
 ◦ numele apostolului Petru FA 15, 14; 2 Pt 1, 1
 συμμαθητής
 συμμαθητής, οῦ, ό - împreună ucenic; la pl. ceilalți ucenici In 11, 16
 συμμαρτυρέω
 συμμαρτυρέω -
 \sens nr. I.
 ◦ a da mărturie, a aduce mărturie, a mărturisi, a face dovadă, a fi martor Rm 2, 15; 8, 16; 9, 1;
 \sens nr. II.
 ◦ med. a confirma, a întări Ap 22, 18 (var.)
 συμμερίζομαι
 συμμερίζομαι - med. a avea parte, a-și lua partea sa, a participa la 1 Cor 9, 13
 συμμετοχος
 συμμετοχος, ον - împreună părtaş la, părtaş cu cineva + gen. Ef 3, 6; 5, 7
 συμμιμητής
 συμμιμητής, οῦ, ό - cel care urmează pe altul, cel care imită, cel care merge pe urmele cuiva, următor Fil 3, 17
 συμμορφίζω
 συμμορφίζω - pas. prez. inf. συμμορφίζεσθαι, a face asemănător, a face asemenea, a asemăna, a face potrivit cu Fil 3, 10

σύμμορφος
 σύμμορφος, ον - cu aceeași formă, asemănător, asemenea, potrivit cu + gen. Rm 8, 29; + dat. Fil 3, 21
 συμμορφόω
 συμμορφόω - varianta Fil 3, 10 = συμμορφίζω
 συμπαθεώ - aor. 1. συνεπάθησα, a suferi împreună cu + dat. Evr 4, 15; a lua parte la suferința cuiva, a dovedi compasiune, milă, simpatie, a avea milă de + dat. Evr 10, 34
 συμπαθής
 συμπαθής, ές - care ia parte la suferința cuiva, împreună pătimitor, care pătimește împreună cu cineva, plin de milă, care are compasiune, simpatie față de cineva 1 Pt 3, 8
 συμπαράγινομαι
 συμπαράγινομαι - aor. 2. συμπαρεγενόμην,
 \sens nr. I.
 ◦ a veni să asiste (pentru a privi) Lc 23, 48;
 \sens nr. II.
 ◦ a veni să asiste (pentru a ajuta) 2 Tim 4, 16
 συμπαρακαλέω
 συμπαρακαλέω - pas. aor. inf. συμπαρακληθῆναι, a mângâia, a încuraja Rm 1, 2
 συμπαραλαμβάνω
 συμπαραλαμβάνω - aor. 2. συμπαρέλαβον, a lua împreună cu, a duce cu sine, a lua cu sine FA 12, 25; 15, 37; Gal 2, 1
 συμπαραμένω
 συμπαραμένω - viit. συμπαραμενῶ, a rămâne lângă, a rămâne alături de, împreună cu + dat. Fil 1, 25
 συμπάριμι
 συμπάριμι - a fi prezent împreună cu, a fi de față în același timp cu + dat. FA 25, 24
 συμπάσχω
 συμπάσχω - aor. 2. συνέπαθον, a pătimi împreună cu, a suferi împreună Rm 8, 17; 1 Cor 12, 26
 συμπέμπω
 συμπέμπω - aor. 1. συνέπεμψα, a trimite împreună cu + μετά + gen. 2 Cor 8, 18; + dat. 2 Cor 8, 22
 συμπεριλαμβάνω
 συμπεριλαμβάνω - aor. part. συμπεριλαβών, a lua în brațe, a îmbrățișa FA 20, 10
 συμπίνω
 συμπίνω - a bea împreună cu + dat. FA 10, 41
 συμπίπτω
 συμπίπτω - aor. 2. συνέπεσον, a se surpa, a se prăvăli, a se prăbuși Lc 6, 49
 συμπληρώω
 συμπληρώω - pas. imperf. συνεληρούμην,
 \sens nr. I.

- a umple, de unde la pas. a fi plin (de apă), a se umple (cu apă), a fi inundat, acoperit cu apă Lc 8, 23;
- \sens nr. II.
- a împlini, a îndeplini, a săvârși, a termina, a sfârși, a încheia Lc 9, 51; FA 2, 1
- συμπνίγω
- συμπνίγω - aor. 1. συνέπνιξα, a înăbuși, a sufoca, a asfixia Mc 4, 7; Lc 8, 14; (vorbind de presiunea mulțimii din jur) Lc 8, 42; (fig.) Mt 13, 22
- σμπολίτης
- σμπολίτης, ου, ό - concetățean, împreună cetățean cu Ef 2, 19
- σμπορεύομαι
- σμπορεύομαι - imperf. συνεπορεύομην,
- \sens nr. I.
- a merge împreună cu + dat. Lc 7, 11;
- \sens nr. II.
- a se aduna (în jurul cuiva) πρός τινα Mc 10, 1
- σμποσίον
- σμποσίον, ου, τό - banchet, ospăț, grup de convivi, de comeseni Mc 6, 39 (repetiție cu sens distributiv după modelul ebraic)
- σμπορεσβύτερος
- σμπορεσβύτερος, ου, ό - care este preot împreună cu altul, împreună preot 1 Pt 5, 1
- σμποφέρω
- σμποφέρω - imperf. συνέφερον, aor. 1. συνήνεγκα, aor. part. συνενέγκας,
- \sens nr. I.
- a aduce FA 19, 19;
- \sens nr. II.
- a ajuta, a da ajutor, a fi folositor, a fi de folos Mt 19, 10; 1 Cor 6, 12; 2 Cor 8, 10;
- \sens nr. III.
- part. σμποφέρον, folositor, favorabil, avantajos FA 20, 20; 2 Cor 12, 1; τὸ σμποφέρον, subst. folos, avantaj, profit, câștig Evr 12, 10
- σύμφημι
- σύμφημι - a fi de acord cu, a fi de aceeași părere, a recunoaște + dat. Rm 7, 16
- σύμφορος
- σύμφορος, ον - profitabil, folositor, avantajos; τὸ σύμφορον, avantaj, folos, profit, câștig 1 Cor 7, 35; 10, 33
- σμποφλέτης
- σμποφλέτης, ου, ό - din același trib, din același neam, compatriot 1 Tes 2, 14
- σύμφυτος
- σύμφυτος, ον - care a crescut împreună cu, de aceeași natură, de același fel, gen Rm 6, 5
- σμποφύω
- σμποφύω - pas. aor. 2. part. σμποφύεις, εἶσα, έν, pas. a crește împreună cu Lc 8, 7
- σμποφωνέω
- σμποφωνέω - aor. 1. συνεφώνησα, part. aor. συνεφωνήθην,
- \sens nr. I.

- a se potrivi, a fi de acord cu, a se înțelege cu Lc 5, 36; FA 15, 15; μετὰ + gen. (pers.) + έκ + gen. (despre un preț dat) Mt 20, 2; νεπὶ + gen. (lucrului) Mt 18, 19; + dat. (pers.) + gen. (prețului) Mt 20, 13;
- \sens nr. II.
- pas. impers. este stabilit, este convenit, este înțeles + dat. + inf. sub. FA 5, 9
- σμποφώνησις
- σμποφώνησις, εως, ή - acord, înțelegere, învoire πρός τινα cu cineva 2 Cor 6, 15
- σμποφωνία
- σμποφωνία, ας, ή - muzică executată la instrumente Lc 15, 25
- σύμφωνος
- σύμφωνος, ον - care este de aceeași părere, care este de acord; n. subst. acord, învoială, bună învoială, înțelegere, unanimitate 1 Cor 7, 5
- σμποψηφίζω
- σμποψηφίζω - aor. 1. συνεψηφισα, a socoti împreună, a evalua, a aprecia FA 19, 19
- σύμψυχος
- σύμψυχος, ον - cu aceleași sentimente, cu un singur suflet Fil 2, 2
- σύν
- σύν - prep., sens primar: cu + dat.
- \sens nr. I.
- sens propriu: cu, în tovărășia, împreună cu In 21, 3; FA 14, 28; 19, 38; în același timp cu Gal 5, 24; cu ajutorul 1 Cor 5, 4;
- \sens nr. II.
- sensuri figurate: a) persoane (unire mistică) 2 Cor 13, 4; Col 3, 3; b) lucruri, instrument (influența limbii ebraice) FA 7, 35; împrejurarea, circumstanța Lc 5, 19; 24, 21
- συνάγω
- συνάγω - viit. συνάξω, aor. 1. inf. συνάξαι, aor. 2. συνήγαγον, pas. viit. συναχθήσομαι, aor. 1. συνήχθην, perf. part. συνηγμένος,
- \sens nr. I.
- a aduna, a strânge Mt 22, 10; In 15, 6; 1 Cor 5, 4; Ap 19, 17;
- \sens nr. II.
- a schimba în bani Lc 15, 13;
- \sens nr. III.
- a primi Mt 25, 35; 25, 38; 25, 43
- συναγωγή
- συναγωγή, ής, ή -
- \sens nr. I.
- loc de adunare, sinagogă Mt 4, 23; Mc 1, 21; 1, 39; Lc 4, 15; FA 22, 19; Ap 2, 9;
- \sens nr. II.
- adunare Iac 2, 2
- συναγωνίζομαι
- συναγωνίζομαι - med. aor. 1. συνηγωνισάμην, a lupta împreună cu Rm 15, 30
- συναθλέω

συναθλέω - aor. 1. συνήθησα, a lupta în acord cu, a se osteni împreună cu, a se nevoi împreună cu, a lupta împreună cu, a sprijini în luptă Fil 1, 27; 4, 3

συναθροίζω

συναθροίζω - aor. 1. part. συναθροίσας, pas. perf. part. συνθηροισμένος, a aduna, a reuni, a întruni FA 12, 12; 19, 25; Lc 24, 33

συναίρω

συναίρω - aor. inf. συνᾶραι + λόγον, a face socoteala, a pune la punct afacerile Mt 18, 23; 25, 19

συναιχμάλωτος

συναιχμάλωτος, ου, ό - tovarăș de închisoare, tovarăș de lanțuri Rm 16, 7; Col 4, 10; Filim 1, 23

συνακολουθέω

συνακολουθέω - imperf. συνηκολούθουν, aor. 1. συνηκολούθησα, a urma, a veni după, a însoți, a întovărăși Mc 5, 37; Lc 23, 49

συναλίζω

συναλίζω - sens controversat la FA 1, 4;

\sens nr. I.

◦ a mânca împreună cu (literal: a împărți sarea cu cineva);

\sens nr. II.

◦ a se întâlni cu cineva, a fi cu cineva, a se afla cu cineva;

\sens nr. III.

◦ unele mss. sau συναυλιζόμενος, a petrece noaptea împreună, sau a veghea împreună, sau a locui, a trăi împreună cu

συναλλάσσω

συναλλάσσω - imperf. συνήλασσον, a împăca, a îndemna la pace, a reconcilia FA 7, 26

συναναβαίνω

συναναβαίνω - aor. 2. συνάνεβην, a urca împreună cu cineva, a se sui împreună cu cineva + dat. Mc 15, 41; FA 13, 31

συνανάκειμαι

συνανάκειμαι - imperf. συνανεκείμεν, a șede la masă, a se așeza la masă împreună cu + dat. Mt 9, 10; Mc 2, 15; Lc 14, 10; oi συνανακείμενοι, convivi, comeseni, cei care sunt așezați la masă împreună cu Mt 14, 9; Mc 6, 22

συναναμείγνυμι

συναναμείγνυμι - a (se) amesteca, a frecventa, a avea legături cu 1 Cor 5, 9; 5, 11; 2 Tes 3, 14

συναναπαύομαι

συναναπαύομαι - aor. 1. συνανεπαυσάμην, a-si găsi liniștea, odihna, alături de cineva (împreună cu cineva) + dat. Rm 15, 32

συναντάω

συναντάω - viit. συναντήσω, aor. 1. συνήνησα,

\sens nr. I.

◦ a întâlni, a veni la întâlnire, a întâmpina, a ieși înainte cuiva + dat. Lc 9, 37; 22, 10; FA 10, 25;

\sens nr. II.

◦ a se întâmpla, a surveni (vorbind despre evenimente) FA 20, 22

συνάντησις

συνάντησις, εως, ή - întâmpinare, întâlnire Mt 8, 34 (var.); In 12, 13 (var.)

συναντιλαμβάνομαι

συναντιλαμβάνομαι - aor. 2. συναντελαβόμεν, a ajuta, a veni în ajutor + dat. Lc 10, 40; Rm 8, 26

συναπάγω

συναπάγω - pas. aor. συναπήχθην, a duce cu sine, de unde pas. a fi târât, a fi dus, a fi atras, a fi tras Rm 12, 16; Gal 2, 13; 2 Pt 3, 17

συναποθ' νήσκω

συναποθ' νήσκω - aor. 2. συναπέθανον, a muri împreună cu Mc 14, 31; 2 Cor 7, 3; 2 Tim 2, 11

συναπόλλυμι

συναπόλλυμι - med. aor. 2. συναπωλόμην, med. a pieri împreună cu Evr 11, 31

συναποστέλλω

συναποστέλλω - aor. 1. συναπέστειλα, a trimite împreună cu 2 Cor 12, 18

συναρμολογέω

συναρμολογέω - pas. a se potrivi bine, a fi bine alcătuit, a fi bine coordonat Ef 2, 21; 4, 16

συναρπάζω

συναρπάζω - aor. συνήρπασα, m.m.c. perf. συνηρπάκειν, pas. aor. συνηρπάσθην, a pune mâna pe, a pune stăpânire, a înhăța, a lua, a duce cu sine, a răpi, a smulge Lc 8, 29; FA 6, 12; 19, 29; 27, 15

συναυξάνω

συναυξάνω - a crește împreună Mt 13, 30

σύνδεσμος

σύνδεσμος, ου, ό -

\sens nr. I.

◦ legătură, ceea ce leagă, ceea ce unește, pl. lanțuri Ef 4, 3; Col 2, 19; 3, 14;

\sens nr. II.

◦ sens colectiv: lanțuri, legături FA 8, 23

συνδέω

συνδέω - pas. perf. part. συνδεδεμένος, pas. a fi legat împreună cu cineva, a fi pus în lanțuri împreună cu cineva, a fi închis împreună cu cineva Evr 13, 3

συνδοξάζω

συνδοξάζω - aor. 1. συνεδόξασα, pas. aor. 1. συνεδοξάσθην, pas. a fi slăvit împreună cu, a fi preamărit împreună cu Rm 8, 17

σύνδουλος

σύνδουλος, ου, ό - tovarăș de sclavie, tovarăș de robie, tovarăș de slujbă, împreună slujitor, împreună rob Mt 18, 28; 24, 49; Col 1, 7; Ap 6, 11; 22, 9

συνδρομή

συνδρομή, ής, ή - acțiunea de a se aduna alergând, alergare FA 21, 30

συνεγείρω

συνεγείρω - aor. 1. συνήγειρα, pas. aor. 1. συνηγέρθη, a scula, a trezi pe cineva împreună cu, de unde pas. a învia împreună cu Ef 2, 6; Col 2, 12; 3, 1
 συνέδριον
 συνέδριον, ου, τό - sanhedrin, sinedriu, marele consiliu al Ierusalimului Mt 5, 22; 26, 59; Mc 14, 55; Lc 22, 66
 συνείδησις
 συνείδησις, εως, ή - (v. σύνοιδα)
 \sens nr. I.
 ◦ sentiment intim, cuget, cunoștință, cunoaștere, conștiință (a propriilor gânduri, a propriilor fapte) 1 Cor 8, 7; 2 Cor 4, 2; 5, 11; Evr 10, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ (sens moral) cuget bun, cuget curat, conștiință FA 23, 1; Rm 2, 15; 2 Cor 1, 12; 1 Tim 3, 9; Evr 9, 14; 1 Pt 3, 21
 συνείδω
 συνείδω - v. συνοράω
 σύνειμι - imperf. 3 sg. συνήν, a fi cu + dat. Lc 9, 18; FA 22, 11
 σύνειμι
 σύνειμι - part. συνίων = συνέρχομαι, a se aduna Lc 8, 4
 συνεισέρχομαι
 συνεισέρχομαι - aor. 2. συνεισῆλθον, a intra împreună cu, a se imbarca împreună cu In 6, 22; 18, 15
 συνέκδημος
 συνέκδημος, ου, ό - tovarăș de călătorie FA 19, 29; 2 Cor 8, 19
 συνεκλεκτός
 συνεκλεκτός, ή, όν - ales, desemnat, selectat cu 1 Pt 5, 13
 συναλεύω
 συναλεύω - aor. 1. συνήλασα, a împinge împreună, a îndemna la, a instiga la, a ațâța FA 7, 26 (var.)
 συνεπιμαρτυρέω
 συνεπιμαρτυρέω - a adeveri, a sprijini printr-o mărturie, a adăuga mărturia sa mărturiei altcuiva, a mărturisi împreună Evr 2, 4
 συνεπιτίθημι
 συνεπιτίθημι - med. aor. 2. συνεπεθέμην, med. a adeveri spusele cuiva, a adăuga la o povară, a ataca împreună acuzând FA 24, 9
 συνέπομαι
 συνέπομαι - med. imperf. συνειπόμην, a însoți, a întovărăși, a fi în cortegiul, suita, alaiul cuiva + dat. FA 20, 4
 συνεργέω
 συνεργέω - aor. 1. συνήργησα, a munci împreună cu, a lucra împreună cu, a colabora, a coopera Mc 16, 20; 1 Cor 16, 16; 2 Cor 6, 1; Iac 2, 22; a contribui la, a ajuta la Rm 8, 28
 συνεργός
 συνεργός, όν - tovarăș de lucru, împreună lucrător, colaborator, cel care ajută, ajutor Rm 16, 3; Fil 2, 25; Col 4, 11; Filim 1, 24; 3 In 1, 8

συνέρχομαι
 συνέρχομαι - imperf. συνηρχόμεν, aor. 2. συνήλθον, 3 pl. συνήλθαν, perf. part. συνεληλυθώς, m.m.c. perf. 3 pl. συνεληλύθεισαν,
 \sens nr. I.
 ◦ a se întâlni, a se întruni, a se aduna, a se strânge (la o adunare) Mc 3, 20; FA 1, 6; 1 Cor 11, 17-20; 14, 26;
 \sens nr. II.
 ◦ a veni împreună cu, a însoți, a întovărăși, a se uni cu Lc 23, 55; In 11, 33; FA 1, 21; 9, 39; 10, 23
 σευσθίω
 σευσθίω - imperf. συνήσθιον, aor. 2. συνέφαγον, a mânca împreună cu, a lua masa cu Lc 15, 2; FA 10, 41; 11, 3; 1 Cor 5, 11; Gal 2, 12
 σύνεσις
 σύνεσις, εως, ή - înțelegere, cunoaștere, pricepere, înțelepciune, spirit de pătrundere, inteligență, minte, perspicacitate Mc 12, 33; Lc 2, 47; 1 Cor 1, 19; Ef 3, 4; Col 1, 9; 2, 2; 2 Tim 2, 7
 συνετός
 συνετός, ή, όν - priceput, pătrunzător, perspicace, înțelept, învățat Mt 11, 25; Lc 10, 21; FA 13, 7; 1 Cor 1, 19
 σευδοκέω
 σευδοκέω - aor. 1. συνηυδόκησα,
 \sens nr. I.
 ◦ a aproba, a încuviința, a fi de acord + dat. Lc 11, 48; FA 8, 1; 22, 20; Rm 1, 32;
 \sens nr. II.
 ◦ a consimți, a cădea de acord + inf. 1 Cor 7, 12
 σευωχέομαι
 σευωχέομαι - pas. a se ospăta împreună, a face chef, zaiafet, chiolhan, a se desfăta Iuda 1, 12; + dat. cu cineva 2 Pt 2, 13
 σευερίστημι
 σευερίστημι - aor. 2. intr. συνεπέστην, a se răscula, a se răzvrăti, a se ridica, scula, împotriva FA 16, 22
 συνέχω
 συνέχω - viit. συνέξω, aor. 2. συνέσχον, pas. imperf. συνειχόμεν,
 \sens nr. I.
 ◦ a ține unit, a ține apăsat, a astupa (urechile) FA 7, 57;
 \sens nr. II.
 ◦ a îmbulzi, a înăbuși, a apăsa, a hărțui Lc 8, 45; 2 Cor 5, 14;
 \sens nr. III.
 ◦ a ține, a păzi, a supraveghea, a stăpâni Lc 22, 63;
 \sens nr. IV.
 ◦ a face o pradă, o victimă din(; pas. a fi victima, prada cuiva, a fi prins de, a fi stăpânit de Lc 4, 38; a fi neliniștit, nerăbdător Lc 12, 50;
 \sens nr. V.

- pas. a fi legat, agățat și de unul și de altul, de unde a fi tras în două părți, a fi strâns din două părți, a fi hărțuit din două părți, a fi sfâșiat în două Fil 1, 23
- συνήδομαι
- συνήδομαι - a se bucura cu, a se bucura, a-și găsi (afla) plăcerea în Rm 7, 22
- συνήθεια
- συνήθεια, ας, ή - obicei, obișnuință, tradiție, datină In 18, 39; 1 Cor 8, 7; 11, 16
- συνηλικιότης
- συνηλικιότης, ου, ό - tovarăș de aceeași vârstă, de aceeași vârstă Gal 1, 14
- συνθάπτω
- συνθάπτω - pas. aor. 2. συνετάφην, a îngropa cu, a înmormânta împreună cu Rm 6, 4; Col 2, 12
- συνθλάω
- συνθλάω - pas. viit. συνθλασθήσομαι, a zdrobi, a sparge, a sfărâma; pas. a se zdrobi, a se sfărâma, a se sparge Mt 21, 44; Lc 20, 18
- συνθλίβω
- συνθλίβω - imperf. συνέθλιβον - a îmbulzi, a înăbuși, a strâmtora Mc 5, 24; 5, 31
- συνθρύπτω
- συνθρύπτω - a sparge, a zdrobi (inima), a frânge (inima), a sfâșia (inima), a supăra, a chinui, a înduioșa FA 21, 13
- συνίημι
- συνίημι - mai des συνίω, prez. (de la συνίημι) 3 pl. συνιῶσιν, inf. συνιέναι, part. συνιείς, έντος; (de la συνίω), 3 pl. συνίουσιν, part. συνίων, viit. συνήσω, aor. συνήκα, conj. 2 pl. συνήτε, a înțelege, a pricepe Mt 13, 13; Mc 6, 52; Lc 2, 50; FA 7, 25; Rm 3, 11
- συνίστημι
- συνίστημι - sau συνιστάνω, συνιστάω, aor. 1. συνέστησα, perf. συνέστηκα, part. συνεστώς, a așeza împreună, a pune laolaltă;
- \sens nr. I.
 - tr. a) a prezenta, a recomanda 2 Cor 5, 12; b) a dovedi, a confirma, a adevăra, a învedera, a demonstra Rm 3, 5; 5, 8; 2 Cor 7, 11;
- \sens nr. II.
 - intr. a sta lângă, a sta cu Lc 9, 32; b) a fi format, a fi constituit, a fi creat 2 Pt 3, 5; a dăinui, a fi, a exista, a supraviețui Col 1, 17
- συνοδεύω
- συνοδεύω - aor. 1. συνώδευσα, a face drumul cu, a călători cu + dat. FA 9, 7
- συνοδία
- συνοδία, ας, ή - grup de călători, caravană Lc 2, 44
- σύνοιδα
- σύνοιδα - part. f. συνειδυῖα, ης,
- \sens nr. I.
 - a ști cu, a fi de acord, a fi conștient FA 5, 2;
- \sens nr. II.
 - a avea pe conștiință, a fi vinovat, a se ști vinovat 1 Cor 4, 4
- συνοικέω

- συνοικέω - a locui împreună cu, a trăi împreună cu, a coabita 1 Pt 3, 7
- συνοικοδομέω
- συνοικοδομέω - pas. imperf. συνωκοδομούμην, a clădi, a construi, a edifica, a zidi, a făuri; pas. a fi zidit împreună Ef 2, 22
- συνομιλέω
- συνομιλέω - a vorbi cu cineva, a sta de vorbă cu + dat. FA 10, 27; 1 Pt 3, 7 (var.)
- συνοράω
- συνοράω - aor. 2. συνείδον, a observa, a cerceta, a băga de seamă, a-și da seama, a înțelege FA 12, 12; 14, 6
- συνοχή
- συνοχή, ής, ή - strângere (de inimă), spaimă, neliniște, teamă, îngrijorare Lc 21, 25; 2 Cor 2, 4
- συντάσσω
- συντάσσω - aor. 1. συνέταξα, a porunci, a ordona Mt 21, 6; 26, 19; 27, 10
- συντέλεια
- συντέλεια, ας, ή - sfârșit, împlinire, terminare, desăvârșire Mt 13, 39-40; 24, 3; 28, 20; Evr 9, 26
- συντελέω
- συντελέω - viit. συντελέσω, pas. aor. συντετέλεσθην, a sfârși, a împlini, a termina, a duce la capăt, a săvârși, a realiza Mt 7, 28; Lc 4, 13; FA 21, 27; Rm 9, 28; Evr 8, 8; pas. a se termina, a se sfârși, a fi sfârșit, a lipsi In 2, 3 (var.)
- συντέμνω
- συντέμνω - perf. συντέμηκα, pas. perf. part. συντετμημένος, a scurta, a trunchia, a sfârși grabnic, rapid Rm 9, 28
- συντηρέω
- συντηρέω - imperf. συνετήρουν, viit. συντηρήσω, a păstra, a păzi, a apăra, a ocroti Mt 9, 17; Mc 6, 20; Lc 2, 19; 5, 38
- συντίθημι
- συντίθημι - med. aor. 2. συνεθέμην, m.m.c. perf. συνετεθείμην; med. a conveni, a cădea de acord, a se înțelege, a se învoi; a hotărî, a decide, a pune la cale, a unelti, a complota In 9, 22; FA 23, 20
- συντόμως
- συντόμως - adv. pe scurt, concis, în puține cuvinte FA 24, 4
- συντρέχω
- συντρέχω - aor. 2. συνέδραμον,
- \sens nr. I.
 - a alerga împreună, a alerga cu Mc 6, 33; 1 Pt 4, 4;
- \sens nr. II.
 - a alerga în același loc FA 3, 11
- συντρίβω
- συντρίβω - viit. συντρίψω, pas. viit. 2 συντριβήσομαι, perf. inf. συντετρίφθαι, part. συντετριμμένος, a zdrobi, a strivi, a nimici, a sparge, a sfărâma Mt 12, 20; Mc 5, 4; 14, 3; Lc 4, 18; 9, 39; In 19, 36; Rm 16, 20; Ap 2, 27
- σύντριμμα

σύντριμμα, ατος, τό - distrugere, nimicire, ruină, năruire, pieire Rm 3, 16
 σύντροφος
 σύντροφος, ου, ό - care a fost hrănit împreună cu, care a fost crescut împreună cu, frate de lapte FA 13, 1
 συντυγχάνω
 συντυγχάνω - aor. 2. συνέτυχον, a veni la, a se apropia, a se întâlni cu, a intra în vorbă cu cineva Lc 8, 19
 Συντύχη
 Συντύχη, ης, ή - Syntyhe, creștină din Filipi Fil 4, 2
 συνυποκρίνομαι
 συνυποκρίνομαι - pas. aor. 1 cu sens med. συνυπεκρίθην, a se fățărnicii împreună cu, a simula în același timp cu, a se preface Gal 2, 13
 συνυπουργέω
 συνυπουργέω - a adăuga ajutorul său, a ajuta, a da ajutor, a conlucra ajutând, a colabora dând ajutor 2 Cor 1, 11
 συνωδίνω
 συνωδίνω - a suferi în același timp cu o altă femeie durerile nașterii Rm 8, 22
 συνωμοσία
 συνωμοσία, ας, ή - (de la ὄμνυμι) unire prin jurământ, complot, conspirație, conjurație FA 23, 13
 Συράκουσαι
 Συράκουσαι, ὦν, αι - Siracuza FA 28, 12
 Συρία
 Συρία, ας, ή - Siria Mt 4, 24; FA 18, 18; Gal 1, 21
 Σύρος
 Σύρος, α, ον - sirian Mc 7, 26 (var.); Lc 4, 27
 Συροφονίκισσα
 Συροφονίκισσα, ης, ή - sirofeniciană, feniciană, femeie din Fenicia Siriei Mc 7, 26
 συρρήγνυμι
 συρρήγνυμι - a sparge, a zdrobi, a sfărâma, a distruge, a nimici; (vorbind despre un puhoi de ape) a se năpusti, a se izbi, a se azvârli Lc 6, 49 (var.)
 Σύρτις
 Σύρτις, εως, ή - Sirta, golf în Libia: Sirta Mare (azi, Sidra) și Sirta Mică (azi, Gabes) FA 27, 17
 σύρω
 σύρω - imperf. ἔσυρον,
 \sens nr. I.
 ◦ a trage (un năvod, a mreață etc.) In 21, 8;
 \sens nr. II.
 ◦ a târî, a trage FA 14, 19; 17, 6; Ap 12, 4
 συσπαράσσω
 συσπαράσσω - aor. 1. συνεσπάραξα, a chinui, a tortura, a agita, a zgâlțâi, a zgudui, a tulbura, a răscoli Mc 9, 20; Lc 9, 42
 σύσσημον

σύσσημον, ου, τό - semn convenit Mc 14, 44
 σύσσωμος
 σύσσωμος, ον - (de la σῶμα) membru (mădular) al aceleiași trup, unit într-un singur trup Ef 3, 6
 συστασιαστής
 συστασιαστής, οῦ, ό - răzvrătit, răsculat, rebel Mc 15, 7
 συστατικός
 συστατικός, ή, όν - (cf. συνίστημι 2 Cor 5, 12) care prezintă, care recomandă; subst. f. scrisoare de recomandare 2 Cor 3, 1
 συσταυρώω
 συσταυρώω - pas. aor. 1. συνεσταυρώθην, perf. συνεσταύρωμαι, a fi răstignit împreună cu + dat. Mt 27, 44; Rm 6, 6; Gal 2, 19
 συστέλλω
 συστέλλω - aor. 1. συνέστειλα, pas. perf. part. συνεστώμενος,
 \sens nr. I.
 ◦ a scurta, a prescurta, a micșora, a reduce, a restrânge 1 Cor 7, 29;
 \sens nr. II.
 ◦ a înfășura (în giulgiu pentru a înmormânta) FA 5, 6
 συστενάζω
 συστενάζω - a suspina împreună, a geme împreună, a plânge împreună Rm 8, 22
 συστοιχέω
 συστοιχέω - a fi pe aceeași linie, a sta în același rând, a se potrivi cu, a coincide, a fi conform cu + dat. Gal 4, 25
 συστρατιώτης
 συστρατιώτης ου, ό - tovarăș de arme, împreună luptător, împreună oștean Fil 2, 25; Filim 1, 2
 συστρέφω
 συστρέφω - aor. 1. συνέστρεψα,
 \sens nr. I.
 ◦ a strânge, a aduna, a face un braț de (lemne, vreascuri, fân, iarbă etc.), a pune în mănunchi FA 28, 3;
 \sens nr. II.
 ◦ a se aduna, a se întâlni, a locui cu, a trăi cu Mt 17, 22 (var.); FA 10, 41 (var.)
 συστροφή
 συστροφή, ής, ή - răsccoală, complot, adunare răzvrătită, revoltă, răzvrătire FA 19, 40; 23, 12
 συσχηματίζω
 συσχηματίζω - a se potrivi după, a se conforma cu, a se potrivi cu, a se adapta la, a se acomoda + dat. Rm 12, 2; 1 Pt 1, 14
 Συχάρ
 Συχάρ (sau Σιχάρ), ή - Sihar, oraș identificat cu Sihem In 4, 5
 Συχέμ
 Συχέμ -
 \sens nr. I.

- Sihem, oraș în Samaria FA 7, 16;
- \sens nr. II.
- Sihem, fiul lui Hemor (cf. Gn. 33, 19; Ios. 24, 32) FA 7, 16
- σφαγή
- σφαγή, ἥς, ἡ - înjunghiere, junghiere, ucide, crimă, omor FA 8, 32; Rm 8, 36; Iac 5, 5
- σφάγιον
- σφάγιον, ου, τό - animal de sacrificiu, jertfă (adusă zeilor), victimă pentru un sacrificiu FA 7, 42
- σφάζω
- σφάζω - viit. σφάξω, aor. 1 ἔσφαξα, pas. aor. 2. ἐσφάγην, perf. part. ἐσφαγμένος, a tăia beregata, a ucide, a omorî, a sacrifica, a jertfi, a înjunghia 1 In 3, 12; Ap 5, 6; 6, 4; 13, 3
- σφόδρα
- σφόδρα - adv. foarte, mult, extrem de, tare, absolut, complet, pe de-a-ntregul Mt 2, 10; 17, 6; Lc 18, 23; FA 6, 7; Ap 16, 21
- σφοδρώς
- σφοδρώς - adv. cu putere, cu forță, tare FA 27, 18
- σφραγίζω
- σφραγίζω - aor. 1. ἐσφράγισα, med. aor. ἐσφραγισάμην, pas. aor. 1 ἐσφραγίσθην, \sens nr. I.
- a pecetlui Mt 27, 66; Ap 20, 3; 22, 10;
- \sens nr. II.
- a însemna cu o pecete Ap 7, 3; med. același sens 2 Cor 1, 22; pas. Ef 1, 13; 4, 30; la fig. In 6, 27;
- \sens nr. III.
- a garanta, a asigura, a atesta, a adeveri In 3, 33;
- \sens nr. IV.
- a încredința, a da în grijă Rm 15, 28
- σφραγίς
- σφραγίς, ἴδος, ἡ -
- \sens nr. I.
- pecete, sigiliu 2 Tim 2, 19; Ap 9, 4;
- \sens nr. II.
- pecete, instrument cu care se pune sigiliul, cu care se pecetluiește Ap 7, 2;
- \sens nr. III.
- fig. pecete, ceea ce garantează, atestă, semn care adeverește Rm 4, 11; 1 Cor 9, 2
- σφυδρόν
- σφυδρόν, οὔ, τό = σφυρόν
- σφυρίς = σφυρίς
- σφυρόν, οὔ, τό - gleznă; prin ext. călcâi, picior FA 3, 7
- σχεδόν
- σχεδόν - adv. aproape, aproximativ, cam, circa, în jur de FA 13, 44; Evr 9, 22
- σχῆμα

- σχῆμα, ατος, τό - aspect exterior, înfățișare, chip, figură, aparențe 1 Cor 7, 31; Fil 2, 7
- σχίζω
- σχίζω - viit. σχίσω, aor. 1 ἔσχισα, pas. aor. 1 ἐσχίσθην, act. a rupe, a sfâșia Lc 5, 36; In 19, 24; pas. a se crăpa, a se despica, a se sfâșia, a se împărți (prop. și fig.), a se dezbină, a se învrăjbi Mt 27, 51; Lc 23, 45; In 21, 11; FA 14, 4; 23, 7
- σχίσμα
- σχίσμα, ατος, τό - ruptură, sfâșietură Mt 9, 16;
- \sens nr. II.
- dezbinare, vrăjă, împărțire In 7, 43; 1 Cor 1, 10; 11, 18
- σχοινίον
- σχοινίον, ου, τό - funie, ștreang, frânghie In 2, 15; FA 27, 32
- σχολάζω
- σχολάζω - aor. 1. ἐσχόλασα,
- \sens nr. I.
- a fi liber pentru, a se ocupa cu, a se îndeletnici cu 1 Cor 7, 5;
- \sens nr. II.
- a fi gol Mt 12, 44
- σχολή
- σχολή, ἥς, ἡ - școală FA 19, 9
- σῶζω
- σῶζω - viit. σώσω, aor. 1 ἔσωσα, perf. σέσωκα, pas. perf. part. σεσωμένος, a mântui, a salva, a izbăvi, a scăpa Mt 14, 30; 16, 25; Mc 5, 34; Lc 23, 35; 1 Cor 1, 21; 9, 22; 1 Tim 1, 15; ἐκ + gen. Iuda 1, 5; pas. a fi mântuit, a se mântui Mc 10, 26; In 5, 34; Rm 10, 9; Ef 2, 8
- σῶμα
- σῶμα, ατος, τό -
- \sens nr. I.
- corp, trup (viu sau mort de puțin timp) Mt 27, 58-59; In 19, 38;
- \sens nr. II.
- corp, trup (viu), persoană, ființă Rm 12, 1; 1 Cor 5, 3; 6, 16; 15, 44; 2 Cor 5, 6;
- \sens nr. III.
- trupuri = sclavi Ap 18, 13;
- \sens nr. IV.
- trupul = realitate (opusă umbrei) Col 2, 17;
- \sens nr. V.
- trup (în sens teologic), realitate organică Rm 12, 5; 1 Cor 12, 13
- σωματικός
- σωματικός, ἡ, ὄν -
- \sens nr. I.
- trupesc, corporal, care are un trup Lc 3, 22;
- \sens nr. II.
- care privește trupul, fizic 1 Tim 4, 8
- σωματικῶς

σωματικῶς - adv. trupește Col 2, 9
 Σώπατρος
 Σώπατρος, ου, ὁ - Sopater, creștin din Bereea FA 20, 4
 σωρεύω
 σωρεύω - viit. σωρεύσω, pas. perf. part. σεσωρευμένος, a îngrămădi, a aduna grămădă, a strânge Rm 12, 20; a împovăra, a copleși cu, a încărca 2 Tim 3, 6
 Σωσθένης
 Σωσθένης, ου, ὁ -
 \sens nr. I.
 ◦ mai-marele sinagogii din Corint, în timpul lui Gallion FA 18, 17;
 \sens nr. II.
 ◦ creștin din Corint 1 Cor 1, 1
 Σωσίπατρος
 Σωσίπατρος, ου, ὁ - Sosipater (Sosipatru), membru al Bisericii (din Roma sau din Efes) Rm 16, 21
 σωτήρ
 σωτήρ, ἥρος, ὁ - Mântuitorul (numai Dumnezeu și Hristos) In 4, 42; FA 5, 31; 1 Tim 2, 3; 2 Tim 1, 10; Tit 1, 3
 σωτηρία
 σωτηρία, ας, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ mântuire, salvare, izbăvire, scăpare, eliberare FA 7, 25; 27, 34; Evr 11, 7;
 \sens nr. II.
 ◦ mântuire (duhovnicească) FA 13, 26; 2 Cor 7, 10; 1 Tes 5, 9; Evr 5, 9; Iuda 1, 3
 σωτήριος
 σωτήριος, ον - mântuitor, salvator, izbăvitor Tit 2, 11; n. subst. τὸ σωτήριον, mântuire Lc 3, 6; FA 28, 28; Ef 6, 17
 σωφρονέω
 σωφρονέω - aor. 1. ἐσωφρόνησα,
 \sens nr. I.
 ◦ a fi rațional, a avea mintea sănătoasă, a fi întreg la minte, a fi cu mintea întregă, a fi cu judecată, a fi cu bun-simț Mc 5, 15; Lc 8, 35; 2 Cor 5, 13;
 \sens nr. II.
 ◦ a se purta cu înțelepciune, a fi înțelept, cumpătat, modest Rm 12, 3; 1 Pt 4, 7
 σωφρονίζω
 σωφρονίζω - a face înțelept, cumpătat, ascultător, cu bun-simț, cu judecată, a înțelepți, a învăța (pe cineva) + inf. de unde a învăța să fie sau să devină înțelept Tit 2, 4
 σωφρονισμός
 σωφρονισμός, οῦ, ὁ - cumpătare, moderație, sobrietate, prudență, înțelepciune 2 Tim 1, 7
 σωφρόνως
 σωφρόνως - adv. cu înțelepciune, cu cumpătare Tit 2, 12
 σωφροσύνη

σωφροσύνη, ης, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ înțelepciune FA 26, 25;
 \sens nr. II.
 ◦ cumpătare, cumițenie, rușine, sfială, modestie, moderație 1 Tim 2, 9; 2, 15
 σώφρων
 σώφρων, ον - (de la σῶς, întreg, neatins, sănătos și teafăr, nevătămat și de la φρήν, duh, spirit, suflet, minte, judecată) echilibrat, moderat, modest, cumpătat, înțelept, cu bun-simț, cu judecată, cu mintea trează, întreg la minte 1 Tim 3, 2; Tit 1, 8; 2, 2; 2, 5

T - ταν

Ταβέρναι
 Ταβέρναι, ὧν, αἱ - (de la tabernae) τρεῖς Ταβέρναι: Trei Taverne, localitate pe via Appia, la poalele munților Albani FA 28, 15
 Ταβιθά
 Ταβιθά, ἡ - Tavita, nume aramaic, creștină din Ioppe (cf. δορκάς = gazelă, căprioară) FA 9, 36
 τάγμα
 τάγμα, ατος, τό - ceată, categorie, treaptă, rând, șir 1 Cor 15, 23
 τακτός
 τακτός, ἡ, ὄν - fixat, stabilit, rânduit FA 12, 21
 ταλαιπωρέω
 ταλαιπωρέω - aor. 1. ἐταλαιπώρησα, a fi nefericit, a-și da seama de nefericire, de nimicnicie, a fi pătruns de durere Iac 4, 9
 ταλαιπωρία
 ταλαιπωρία, ας, ἡ - necaz, suferință, zbcium, trudă, osteneală, durere, nenorocire Iac 5, 1
 ταλαίπωρος
 ταλαίπωρος, ον - nefericit, nenorocit, deplorabil, vrednic de plâns, ticălos, nemernic Rm 7, 24; Ap 3, 17
 ταλαντιαῖος
 ταλαντιαῖος, α, ον - care cântărește un talant Ap 16, 21
 τάλαντον
 τάλαντον, ου, τό - talant (26 sau 36 kg); după epocă, valoarea sa monetară a variat de la 7000 fr. aur la 1000 fr. aur Mt 18, 24; 25, 15-18
 ταλιθά
 ταλιθά, ἡ - (cuvânt aramaic) thalita, tânără fată, fată, fetiță, fiică Mc 5, 41
 ταμ
 ταμ(ι)εῖον, ου, τό -
 \sens nr. I.
 ◦ pivniță, beci, cămară Lc 12, 24;

\sens nr. II.

◦ odaie, încăpere, cameră, dormitor Mt 24, 26; Lc 12, 3

τανύν

τανύν, v. vύν

τάξις, εως, ή - rânduire, punere în ordine, dispoziție, așezare

\sens nr. I.

◦ rând (al unei funcții, al unei sarcini publice, al unei slujbe, al unui rol; zi care revine în mod regulat) Lc 1, 8;

\sens nr. II.

◦ ordine, rânduială, bună rânduială 1 Cor 14, 40; Col 2, 5;

\sens nr. III.

◦ rang, treaptă, poziție (socială), demnitate Evr 5, 6; 6, 20

ταπεινός

ταπεινός, ή, όν - smerit, umil, modest, neînsemnat, simplu, fără trufie, netrufaș, nemândru, de condiție joasă Mt 11, 29; Lc 1, 52; 2 Cor 7, 6; 10, 1; Iac 1, 9; 4, 6; 1 Pt 5, 5

ταπεινοφροσύνη

ταπεινοφροσύνη, ης, ή - smerenie, umilință, modestie FA 20, 19; Ef 4, 2; Fil 2, 3; Col 3, 12; 1 Pt 5, 5

ταπεινόφρων

ταπεινόφρων, ον - smerit, umil 1 Pt 3, 8

ταπεινώ

ταπεινώ - aor. 1. έταπεινώσα, pas. viit. ταπεινωθήσομαι, aor. 1. έταπεινώθην, perf. part. τεταπεινωμένος

\sens nr. I.

◦ a coborî, a lăsa în jos, a (se) pleca, a (se) smeri Lc 3, 5; Fil 2, 8;

\sens nr. II.

◦ a umili, a înjosi, a micșora Mt 23, 12; Lc 14, 11; 2 Cor 12, 21; Iac 4, 10;

\sens nr. III.

◦ a trăi în lipsă (a strictului necesar) Fil 4, 12

ταπεινώσις

ταπεινώσις, εως, ή - smerenie, umilință, modestie, umilire, înjosire Lc 1, 48; FA 8, 33; Fil 3, 21; Iac 1, 10

ταράσσω

ταράσσω - aor. 1. έτάραξα, pas. aor. έταράχθην, perf. τετάραγμαi,

\sens nr. I.

◦ a tulbura, a agita In 5, 4; 5, 7;

\sens nr. II.

◦ a impresiona, a tulbura, a răvăși Mt 2, 3; In 11, 33; 12, 27; FA 17, 8

ταραχή

ταραχή, ης, ή -

\sens nr. I.

◦ mișcare, tulburare, agitație In 5, 4;

\sens nr. II.

◦ răsccoală, răzvrătire Mc 13, 8

τάραχος

τάραχος, ου, ό - tulburare, agitație, tumult, dezordine FA 12, 18; 19, 23

Ταρσεύς

Ταρσεύς, εως, ό - din Tars FA 9, 11; 21, 39

Ταρσός

Ταρσός, ού, ή - Tars, capitala Ciliciei FA 9, 30; 11, 25; 22, 3

ταρταρώ

ταρταρώ - aor. 1. έαρτάρωσα, a prăvăli, a arunca în Tartar (echivalentul grec al Gheenei) 2 Pt 2, 4

τάσσω

τάσσω - aor. 1. έταξα, perf. τέταχα, med. aor. 1. έταξάμην, pas. perf. τέταγμαi,

\sens nr. I.

◦ a rândui, a orândui, a pune în ordine, a aranja, a pune pe cineva sau ceva într-un loc determinat Lc 7, 8; FA 13, 48; Rm 13, 1;

\sens nr. II.

◦ a porunci, a hotărî, a decide; med. a indica, a desemna Mt 28, 16; FA 15, 2

ταύρος

ταύρος, ου, ό - taur, junc Mt 22, 4; FA 14, 3; Evr 9, 10; 10, 4

ταύτά

ταύτά = τὰ αὐτά

ταφή, ης, ή - înmormântare, îngropare, înhumare Mt 27, 7

τάφος

τάφος, ου, ό - mormânt Mt 23, 27; 27, 61; Rm 3, 13

τάχα

τάχα - adv. poate, probabil Rm 5, 7; Filim 1, 15

ταχέως

ταχέως - adv.

\sens nr. I.

◦ repede, iute, prompt, rapid, îndată, grabnic, curând, degrabă Lc 14, 21; In 11, 31; 1 Cor 4, 19;

\sens nr. II.

◦ așa repede, așa degrabă Gal 1, 6; 2 Tes 2, 2; τάχιον, comp.

\sens nr. I.

◦ mai repede, mai iute, mai degrabă In 20, 4; Evr 13, 19;

\sens nr. II.

◦ repede, degrabă, curând In 13, 27; Evr 13, 23; superl. ώς τάχιστα cel mai repede posibil, cât mai curând posibil FA 17, 15

ταχινός

ταχινός, ή, όν - apropiat, grabnic, prompt, rapid 2 Pt 1, 14; 2, 1

τάχιον

τάχιον - comp. de la ταχέως In 20, 4

τάχιστα

τάχιστα - superl. de la ταχέως FA 17, 15

τάχος
 τάχος, ους, τό - viteză, iuțeală, rapiditate, repeziciune, promptitudine, ἐν τάχει, repede, grabnic, în curând, degrabă Lc 18, 8; FA 12, 7; Rm 16, 20

ταχύς
 ταχύς, εἶα, ú - prompt, rapid, grabnic, iute, vioi Iac 1, 19; n. sg. adv. ταχύ, repede, degrabă, în grabă, curând Mt 5, 25; 28, 8; Lc 15, 22; In 11, 29; Ap 2, 5

τε
 τε - particulă enclitică folosită în N.T. doar ca o conj. (de 201 ori, dintre care de 140 de ori în Fapte)

\sens nr. I.
 ◦ folosită singură: „și” Mt 28, 12; FA 4, 33; 5, 19; 23, 10;

\sens nr. II.
 ◦ dublată τε... τε, și... și, ca, și (poate să nu fie tradusă) FA 26, 16; Rm 14, 8;

\sens nr. III.
 ◦ folosită cu alte particule: τε... καί, și de asemenea, și mai cu seamă, și aparte FA 8, 12; Rm 1, 14

τείχος
 τεῖχος, ους, τό - zid, perete FA 9, 25; 2 Cor 11, 33; Evr 11, 30; Ap 21, 12

τεκμήριον
 τεκμήριον, ου, τό - dovadă, probă, mărturie, semn FA 1, 3

τεκνίον
 τεκνίον, ου, τό - copil mic, copilăș, copil; la pl. numai: ucenici, discipoli In 13, 33; 1 In 2, 12

τεκνογονέω
 τεκνογονέω - a naște copii, a da naștere, a zămisli, a procrea 1 Tim 5, 14

τεκνογονία
 τεκνογονία, ας, ἡ - acțiunea de a naște, naștere de fii, naștere, zămislire, procreație 1 Tim 2, 15

τέκνον
 τέκνον, ου, τό - copil, fiu sau fiică Mt 2, 18; Mc 10, 24; Lc 1, 7; 13, 34; Rm 8, 6; 1 Cor 7, 14; Ef 5, 8; Col 3, 20; 1 Tim 1, 2

τεκνοτροφέω
 τεκνοτροφέω - aor. 1. ἐτεκνοτρόφησα, a-și crește copiii 1 Tim 5, 10

τέκτων
 τέκτων, ονος, ό - dulgher, teslar Mt 13, 55; Mc 6, 3

τέλειος
 τέλειος, α, ον - ajuns la desăvârșire, terminat, isprăvit, adult, desăvârșit Mt 19, 21; 1 Cor 4, 20; Ef 4, 13; Iac 1, 4; τὸ τελειον, ceea ce este desăvârșit, complet Rm 12, 2; 1 Cor 13, 10; ό τέλειος, adultul Evr 5, 14; inițiatul, cunoscătorul, desăvârșitul, care a ajuns la deplină dezvoltare a vieții creștine Fil 3, 15; Col 1, 28

τελειότης
 τελειότης, ητος, ἡ - desăvârșire, împlinire, perfecțiune Col 3, 14; Evr 6, 1

τελειόω
 τελειόω

τελειόω - aor. 1. ἐτελείωσα, perf. τετελείωκα, pas. aor. 1 ἐτελειώθην, perf. τετελείωμαι,

\sens nr. I.
 ◦ a termina, a sfârși, a împlini, a duce la capăt, a realiza, a săvârși Lc 2, 43; In 19, 28; FA 20, 24;

\sens nr. II.
 ◦ a desăvârși, a duce la desăvârșire Evr 2, 10; pas. a se desăvârși, a ajunge la propria desăvârșire Evr 5, 9; 7, 28; 10, 1; 12, 23;

\sens nr. III.
 ◦ a deveni desăvârșit In 17, 23; Fil 3, 12; 1 In 4, 18

τελείως
 τελείως - adv. în chip desăvârșit 1 Pt 1, 13

τελείωσις
 τελείωσις, εως, ἡ - desăvârșire, împlinire Lc 1, 45; Evr 7, 11

τελειωτής
 τελειωτής, οῦ, ό - înfăptuitor, realizator, împlinitor, plinitor, cel care duce la împlinire, la desăvârșire Evr 12, 2

τελεσφορέω
 τελεσφορέω - a rodi, a face rod, a aduce rod, a ajunge la maturitate, a se coace Lc 8, 14

τελευτόω
 τελευτόω - aor. 1. ἐτελεύτησα, perf. part. τετελευτηκώς, numai intr. a-și afla sfârșitul, a sfârși, a muri, a răposa Mt 15, 4; Mc 7, 10; In 11, 39; Evr 11, 22

τελευτή
 τελευτή, ἥς, ἡ - sfârșit (= moarte) Mt 2, 15

τελέω
 τελέω - viit. τελέσω, aor. 1 ἐτέλεσα, perf. τετέλεκα, pas. perf. τετέλεσμαι,

\sens nr. I.
 ◦ a sfârși, a termina, a săvârși, a isprăvi, a se descotorosi de cineva Mt 7, 28; 10, 23; 2 Tim 4, 7; pas. a se săvârși, a se sfârși, a se realiza, a fi împlinit In 19, 28; a se desăvârși 2 Cor 12, 9;

\sens nr. II.
 ◦ a săvârși, a împlini, a îndeplini FA 13, 29; Rm 2, 27; Gal 5, 16; Iac 2, 8;

\sens nr. III.
 ◦ a plăti, a se achita de o datorie (bănească) Mt 17, 24; Rm 13, 6

τέλος
 τέλος, ους, τό -

\sens nr. I.
 ◦ a) sfârșit, încheiere, încetare, capăt Lc 22, 37; 2 Cor 3, 13; Evr 7, 3; b) împlinire, desăvârșire, terminare, sfârșit Mt 24, 6; Mc 13, 7; c) scop, țintă, țel, destinație, deznodământ, consecință, urmare 1 Tim 1, 5; Evr 6, 8; Iac 5, 11;

\sens nr. II.
 ◦ capăt, extremitate, sfârșitul sfârșitului, punctul culminant 1 Cor 10, 11;

\sens nr. III.

◦ rest, ceea ce rămâne 1 Cor 15, 24 (sens posibil);
 \sens nr. IV.
 ◦ plată, sumă plătită, impozit, bir, dajdie, tribut, vamă, taxă Mt 17, 25; Rm 13, 7
 τελώνης
 τελώνης, ου, ό - vameș, perceptor, încasator (de dări, impozite, taxe) Mt 9, 10; 10, 3;
 Lc 7, 34; 15, 1
 τελώνιον
 τελώνιον, ου, τό - birou vamal, vamă Mt 9, 9; Mc 2, 4
 τέρας
 τέρας, ατος, τό - totd. la pl. τέρατα, minuni, miracole In 4, 48; FA 7, 36
 Τέρτιος
 Τέρτιος, ου, ό - Tertius, creștin din Roma sau din Efes Rm 16, 22
 Τέρτυλλος
 Τέρτυλλος, ου, ό - retor, avocat al vrăjmașilor lui Pavel FA 24, 1
 τεσσαράκοντα
 τεσσαράκοντα - num. card. invar. patruzeci Mt 4, 2; Mc 1, 13; In 2, 20; FA 1, 3; 2 Cor
 11, 24
 τεσσαρακονταετής
 τεσσαρακονταετής, ές - în vârstă de patruzeci de ani FA 7, 23; 13, 18
 τέσσαρες
 τέσσαρες, α - gen. -άρων, dat. -αρσι, num. card. patru Mt 24, 31; In 11, 17; FA
 10, 11; Ap 4, 4
 τεσσαρεσκαιδέκατος
 τεσσαρεσκαιδέκατος, η, ον - num. ord. al paisprezecilea FA 27, 27; 27, 33
 τεταρταίος
 τεταρταίος, α, ον - num. ord. al patrulea In 11, 39
 τέταρτος
 τέταρτος, η, ον - num. ord. al patrulea Mt 14, 25; FA 10, 30; Ap 4, 7; n. subst. a
 patra parte, sfert, pătrime
 τετράγωνος
 τετράγωνος, ον - pătrat, în patru colțuri Ap 21, 16
 τετράδιον
 τετράδιον, ου, τό - număr de patru, reuniune de patru persoane, patru lucruri, strajă
 de patru ostași FA 12, 4
 τετρακισχίλιοι
 τετρακισχίλιοι, αι, α - num. card. patru mii Mt 15, 38; 16, 10; Mc 8, 9; FA 21, 38
 τετρακόσιοι
 τετρακόσιοι, αι, α - num. card. patru sute FA 5, 36; 7, 6; Gal 3, 17
 τετράμηνος
 τετράμηνος, ον - de patru luni, care durează patru luni In 4, 35
 τετραπλοῦς
 τετραπλοῦς, ῆ, οῦν - împătrit, cvadruplu, de patru ori mai mult Lc 19, 8
 τετράπους
 τετράπους, ουν - gen. -ποδος, cu patru picioare, patruped FA 10, 12; Rm 1, 23

τετραρχέω
 τετραρχέω - a fi tetrarh Lc 3, 1
 τετράρχης
 τετράρχης, ου, ό - tetrarh (care domnește peste a patra parte a regatului lui Irod cel
 Mare) Mt 14, 1; Lc 3, 19; FA 13, 1
 τεφρώω
 τεφρώω - aor. 1. έτέφρωσα, a preface în cenușă 2 Pt 2, 6
 τέχνη
 τέχνη, ης, ή - meșteșug, meserie, pricepere, îndemânare, măiestrie FA 17, 29; 18, 3;
 Ap 18, 22
 τεχνίτης
 τεχνίτης, ου, ό - meșter, meșteșugar, meseriaș, făuritor FA 19, 24; Evr 11, 10; Ap
 18, 22
 τήκω
 τήκω - pas. viit. 2 τακήσομαι, a topi; pas. a se topi 2 Pt 3, 12
 τηλαυγῶς
 τηλαυγῶς - adv. limpede, clar, evident, precis Mc 8, 25
 τηλικούτος
 τηλικούτος, αύτη, οὔτο -
 \sens nr. I.
 ◦ la fel de mare, atât de mare Iac 3, 4;
 \sens nr. II.
 ◦ atât de important, atât de însemnat, astfel de 2 Cor 1, 10; Evr 2, 3; Ap 16, 18
 τηρέω
 τηρέω - aor. 1. έπήρησα, perf. τεπήρηκα, pas. perf. τεπήρημαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a păzi, a supraveghea, a veghea asupra cuiva Mt 27, 36; FA 12, 5;
 \sens nr. II.
 ◦ a păstra, a pune deoparte, a ține, a reține In 2, 10; FA 25, 21; 1 Cor 7, 37; 1 Tim
 5, 22; 1 Pt 1, 4; Iuda 1, 21;
 \sens nr. III.
 ◦ a păzi (legea), a respecta (legea), a împlini (legea, o poruncă) Mt 23, 3; Mc 7, 9; In
 14, 15; 1 In 2, 3; Ap 3, 8
 τήρησις
 τήρησις, εως, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ pază, temniță, închisoare FA 4, 3; 5, 18;
 \sens nr. II.
 ◦ acțiunea de a respecta, de a păzi (legile, poruncile), respectare 1 Cor 7, 19
 Τιβεριάς
 Τιβεριάς, όδος, ή - Tiberiada, capitală întemeiată de Irod Antipas pe malul vestic al
 lacului Ghenizaret In 21, 1
 Τιβέριος
 Τιβέριος, ου, ό - Tiberiu, împărat roman (14-37) Lc 3, 1

τίθημι

τίθημι - imperf. ἐπιθει, 3 pl. ἐπιθουν, viit. θήσω, aor. ἔθηκα, subj. θῶ, inf. θεῖναι, perf. τέθεικα, med. viit. θήσομαι, aor. 2 ἐθέμην, pas. aor. ἐτέθην, perf. τέθειμαι; A. act. (și pas.)

\sens nr. I.

◦ a pune, a așeza, a depune; în, pe, peste Mt 12, 18; Lc 11, 33; 14, 29; In 11, 34; 1 Cor 3, 10;

\sens nr. II.

◦ τίθημι τὰ γόνατα, a îndoii genunchii, a cădea în genunchi Mc 15, 19;

\sens nr. III.

◦ a pune deoparte Lc 19, 21; 1 Cor 16, 2;

\sens nr. IV.

◦ a depune (veșmintele), a se dezbrăca In 13, 4;

\sens nr. V.

◦ a stabili, a pune, a numi Rm 4, 17; Evr 1, 2; 1 Tim 2, 7;

\sens nr. VI.

◦ a prezenta, a înfățișa, a arăta, a oferi 1 Cor 9, 18; B. med.

\sens nr. I.

◦ a stabili, a hotărî, a fixa, a decide FA 1, 7; 27, 12; 1 Cor 12, 18;

\sens nr. II.

◦ a păstra (în inimă), a pune (în inimă, în urechi) Lc 1, 66; 9, 44;

\sens nr. III.

◦ a rândui spre, a hărăzi pentru, spre, a destina spre 1 Tes 5, 9

τίκτω

τίκτω - viit. τέξομαι, aor. 2 ἔτεκον, pas. aor. 1 ἐτέχθην, a naște, a da naștere, a rodi, de unde a crea, a produce Mt 2, 2; Lc 1, 31; In 16, 21; Gal 4, 27; Evr 6, 7; Iac 1, 15; Ap 12, 4

τίλλω

τίλλω - imperf. ἐπιλλων a smulge Mt 12, 1

Τιμαῖος

Τιμαῖος, ου, ό - Timeu Mc 10, 46

τιμάω

τιμάω - aor. 1. ἐτίμησα, med. aor. 1. ἐτιμησάμην, pas. perf. τετίμημαι,

\sens nr. I.

◦ a evalua, a prețui, a estima, a pune (fixa) un preț Mt 27, 9;

\sens nr. II.

◦ a trata cu cinste, a cinsti Mt 15, 8; Lc 18, 20; In 5, 23; Ef 6, 2

τιμή

τιμή, ῆς, ἡ -

\sens nr. I.

◦ preț datorat, valoare, sumă plătită sau primită Mt 27, 9; FA 4, 34;

\sens nr. II.

◦ stimă, considerație, cinste, onoare Rm 12, 10; 13, 7; 1 Cor 12, 24; 1 Tim 5, 17; Evr 2, 7; 1 Pt 2, 7

τίμιος

τίμιος, α, ον -

\sens nr. I.

◦ de mare valoare, scump, prețios 1 Cor 3, 12; Iac 5, 7; 1 Pt 1, 19; Ap 18, 12;

\sens nr. II.

◦ cinstit, stimat, onorat, respectat FA 5, 34; Evr 13, 4

τιμιότης

τιμιότης, ητος, ἡ - opulentă, bogăție, belșug, comoară, abundență de bunuri prețioase Ap 18, 19

Τιμόθεος

Τιμόθεος, ου, ό - Timotei, însoțitor și ucenic al lui Pavel FA 16, 1; 1 Cor 4, 17; Fil 1, 1; Evr 13, 23

Τίμων

Τίμων, ωνος, ό - Timon FA 6, 5

τιμωρέω

τιμωρέω - pas. aor. 1. ἐτιμωρήθην, a pedepsi FA 22, 5; 26, 11

τιμωρία

τιμωρία, ας, ἡ - pedeapsă Evr 10, 29

τίνω

τίνω - viit. τίσω, a fi pedepsit, a lua ca pedeapsă, a plăti, a se achita de o obligație 2 Tes 1, 9

τίς

τίς, τί - gen. τίνος, dat. τίνι, pron. inter., totd. cu accent ascuțit pe prima silabă (inter. dir. sau indir.) A. pronume

\sens nr. I.

◦ cine? ce? care? Mt 3, 7; 26, 68; 27, 17; Rm 7, 24; 1 Cor 9, 7; n. ce? Mt 18, 12; Mc 9, 33; 1 Cor 4, 7; Fil 1, 22;

\sens nr. II.

◦ + demonstrativul: cine este (acest bărbat, această femeie, acest lucru) care Mc 1, 27; Lc 5, 21; 16, 2; In 8, 53; Col 1, 27;

\sens nr. III.

◦ înlocuiește pron. relativ Mt 15, 32; οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ, nu ceea ce voiesc Eu, ci ceea ce voiești Tu Mc 14, 36; Lc 17, 8; B. adj. care, ce Mt 5, 46; Lc 14, 31; C. adv. τί pentru ce, de ce, din ce cauză, cum Mt 6, 28; Mc 2, 8; Lc 2, 48; Gal 3, 19; cum, cât, cât de (tare, mult)! Lc 12, 49

τίς

τίς, τί - gen. τινός, dat. τινί, ac. τινά, τί, pron. nedefinit enclitic, are o formă atonă și (înaintea unui alt enclitic) o formă accentuată, al cărei accent se află pe finală A. pron.

\sens nr. I.

◦ cineva, ceva, unul, una Mt 12, 29; Mc 8, 4; Lc 9, 57; τινές = unii, niște oameni Lc 13, 1; + gen. partitiv Mt 9, 3; Lc 7, 36; τίς ἐκ; cineva dintre; unul dintre Iac 2, 16;

\sens nr. II.

- vreunul, un anumit om, ceva, un anumit lucru Mt 5, 23; In 13, 29; 2 Cor 2, 5; 10, 7; \sens nr. III.
- ἕν sau εἷ τις, dacă cineva Mt 24, 23; Lc 16, 20; 1 Cor 8, 10; Iac 2, 14; B. adj. vreunul, vreuna; unul, una; anumit, anumită; oarecare Mt 18, 12; Lc 23, 26; FA 8, 36; 9, 19; Evr 2, 7
- Τίτιος
- Τίτιος, ου, ὁ - Titius, corintean supranumit Iustus (aceiași cu Caius? 1 Cor 1, 14; Rm 16, 23) FA 18, 7
- τίτλος
- τίτλος, ου, ὁ - (din lat. titulus) titlu, inscripție, tăbliță In 19, 19
- Τίτος
- Τίτος, ου, ὁ -
- \sens nr. I.
- v. Τίτιος, pentru FA 18, 7;
- \sens nr. II.
- Titus, colaborator al lui Pavel 2 Cor 2, 13; 7, 6; 8, 6; 2 Tim 4, 10
- τοιγαροῦν
- τοιγαροῦν - particulă, de aceea, din această cauză, iată deci pentru ce, prin urmare Evr 12, 1
- τοίνυν
- τοίνυν - particulă, deci, prin urmare, așadar Lc 20, 25; 1 Cor 9, 26; Evr 13, 13; Iac 2, 24
- τοιόσδε
- τοιόσδε, -όδε, -όνδε - pron. dem. astfel de, asemenea 2 Pt 1, 17
- τοιούτος
- τοιούτος, αὔτη, οὔτων și οὔτο -
- \sens nr. I.
- pron. dem. un astfel de om, astfel de, unul ca acesta FA 22, 22; 1 Cor 5, 5; pl. m. asemănători, similari, asemenea Mt 19, 14; Mc 10, 14; pl. n. astfel de lucruri, asemenea lucruri Lc 9, 9; Evr 11, 14;
- \sens nr. II.
- adj. dem. de acest fel, de această natură, de acest soi, asemenea Mt 9, 8; Mc 9, 37; In 4, 23; 2 Cor 12, 3; + relativ: astfel de; cum, astfel de; așa cum, astfel de; încât 1 Cor 5, 1; Evr 8, 1;
- \sens nr. III.
- corelativ οἷος; τοιούτος, cum; așa, așa cum; tot așa 1 Cor 15, 48; 2 Cor 10, 11
- τοιχος
- τοιχος, ου, ὁ - zid, perete FA 23, 3
- τόκος
- τόκος, ου, ὁ - ceea ce este născut, creat, produs, de unde dobândă Mt 25, 27; Lc 19, 23
- τολμάω
- τολμάω - viit. τολμήσω, aor. 1. ἐτόλμησα, a îndrăzni, a cuteza Mc 15, 43; FA 7, 32; Rm 5, 7; 15, 18; 2 Cor 10, 12; 11, 21; Fil 1, 14

- τολμηρός
- τολμηρός, ἄ, ὄν - îndrăzneț, curajos, cutezător; n. subst. τὸ τολμηρόν = îndrăzneală, curaj; la comp. sau adv. în -ως: cu mai multă îndrăzneală, cu curaj, mai cu îndrăzneală, τολμηροτέρως, τολμηρῶς Rm 15, 15
- τολμητής
- τολμητής, οὔ, ὁ - om îndrăzneț, curajos, om care are îndrăzneală, cutezător 2 Pt 2, 10
- τομός
- τομός, ἦ, ὄν - doar comp. -ώτερος, α, ον, mai tăios, mai ascuțit Evr 4, 12
- τόξον
- τόξον, ου, τό - arc Ap 6, 2
- τοπάζιον
- τοπάζιον, ου, τό - topaz Ap 21, 20
- τόπος
- τόπος, ου, ὁ -
- \sens nr. I.
- loc 1 Cor 1, 2; un loc anumit Mt 14, 35; 24, 15; loc individual, aparte, separat pentru un lucru Mt 26, 52; In 20, 25; Evr 8, 7; ținut, regiune, meleag, localitate Mc 13, 8; Lc 11, 24;
- \sens nr. II.
- slujbă, funcție, post, serviciu, ocupație FA 1, 25;
- \sens nr. III.
- pasaj, fragment dintr-o carte Lc 4, 17;
- \sens nr. IV.
- ocazie, prilej; posibilitate, putință FA 25, 16; Rm 12, 19; Ef 4, 27
- τοσοῦτος
- τοσοῦτος, αὔτη, οὔτων, uneori οὔτο - pron. dem. atât de mare, atât de mult, atât de numeros, așa de mare, așa de mult Mt 8, 10; 15, 33; Lc 7, 9; Ap 18, 7; 18, 17;
- \sens nr. II.
- luat abs. cu atât, cu acest preț, așa de scump τοσοῦτου (gen. prețului) FA 5, 8; τοσοῦτα, astfel de întâmplări, întâmplări atât de mari, de grele Gal 3, 4;
- \sens nr. III.
- corelativ τοσοῦτω; ὅσω, cu atât; cu cât Evr 1, 4; καθ' ὅσον; κατὰ τοσοῦτο, în măsura în care (în această măsură Evr 7, 20-22
- τότε
- τότε - adv. de timp A. trecut
- \sens nr. I.
- atunci, în acea vreme, în acel moment, în acel timp Mt 2, 17; 2 Pt 3, 16; ἀπὸ τότε, de atunci, începând din acel moment Mt 4, 17;
- \sens nr. II.
- atunci, apoi, după aceea Mt 4, 10; Lc 11, 26; εὐθέως τότε, atunci imediat, îndată după aceea FA 17, 4; ὅτε; τότε, când; atunci; In 12, 16; B. viitor: atunci Mt 7, 23; 13, 43; Lc 21, 27
- τούναντιόν

τούναντίον - crasă pentru τὸ ἐναντίον, adv. dimpotrivă, din contră, contrar 2 Cor 2, 7; Gal 2, 7; 1 Pt 3, 9

τοῦνομα
 τοῦνομα, ατος - crasă pentru τὸ ὄνομα Mt 27, 57

τουτέστιν
 τουτέστιν - pentru τοῦτ' ἔστι

τράγος, ου, ὄ - țap Evr 9, 12

τράπεζα
 τράπεζα, ης, ἡ - masă
 \sens nr. I.
 ◦ masă din sufragerie Mt 15, 27; Mc 7, 28; Lc 16, 21;
 \sens nr. II.
 ◦ masa pâinilor punerii înainte Evr 9, 2;
 \sens nr. III.
 ◦ masă (mâncare, hrană) FA 6, 2; 16, 34; 1 Cor 10, 21;
 \sens nr. IV.
 ◦ masă, tejghea (de zaraf, de bancă, pentru schimbarea banilor) Mt 21, 12; Mc 11, 15; In 2, 15

τραπεζίτης
 τραπεζίτης, ου, ὄ - zaraf, schimbător de bani, bancher Mt 25, 27

τραῦμα
 τραῦμα, ατος, τό - rană Lc 10, 34

τραυματίζω
 τραυματίζω - aor. 1. ἐτραυμάτισα, pas. aor. 1 ἐτραυματίσθην, a răni Lc 20, 12; FA 19, 16

τραχηλίζω
 τραχηλίζω - pas. perf. part. τετραχληλισμένος, a descoperi gâtul unui animal pentru a-l oferi cuțitului, de unde a expune loviturilor, a descoperi Evr 4, 13

τράχλος
 τράχλος, ου, ὄ - gât, grumaz, ceafă Mt 18, 6; Mc 9, 42; Lc 15, 20; 17, 2; FA 15, 10; 20, 37; „a-și pune (expune) grumazul” = a-și risca viața Rm 16, 4

τραχύς
 τραχύς, εἶα, ὄ - stâncos, colțuros, bolovănos, desfundat, gloduros (despre teren în general, despre stânci, pietre, drumuri, căi) Lc 3, 5; FA 27, 29

Τραχωνίτις
 Τραχωνίτις, ἰδος, ἡ - Trahonitida, ținut aflat la sud de Damasc Lc 3, 1

τρεῖς
 τρεῖς, τρεῖς, τρία - gen. τριῶν, num. card. trei Mt 12, 40, Lc 1, 56; In 2, 19

τρέμω
 τρέμω - a tremura Mc 5, 33; Lc 8, 47; FA 9, 6; + part. a se teme 2 Pt 2, 10

τρέπω
 τρέπω - (totd. în compuși) viit. τρέψω, aor. 1. ἔτρεψα, aor. 2. ἔτραπον, perf. τέτροφα, pas. viit. 2 τραπήσομαι, aor. 2. ἐτρέπην, a (se) întoarce, a roti, a îndrepta; cf. ἀνα-, ἀπο-, ἐκ-, ἐν-, ἐπι-, μετα-, περι-, προ- τρέπω

τρέφω - aor. 1. ἔθρεψα, pas. perf. part. τεθραμμένος, a hrăni, a alăpta; pas. a se hrăni, a-și câștiga hrana Mt 6, 26; 25, 37; Lc 12, 24; 23, 29; FA 12, 20; Iac 5, 5; Ap 12, 6; a crește (un copil) Lc 4, 16

τρέχω
 τρέχω - aor. 2. ἔδραμον, a alerga, a fugi Mc 5, 6; 15, 36; In 10, 2; Rm 9, 16; 1 Cor 9, 24; 2 Tes 3, 1; + inf. scopului Mt 28, 8

τρήμα
 τρήμα, ατος, τό - gaură, deschidere, orificiu, ureche (a acului) Mt 19, 24; Lc 18, 25

τριάκοντα
 τριάκοντα - num. card. treizeci Mt 13, 8; 26, 15; Lc 3, 23

τριάκοσιοι
 τριάκοσιοι, αι, α - num. card. trei sute Mc 14, 5; In 12, 5

τρίβλος
 τρίβλος, ου, ὄ - mărăcine, ciulin, scaiet Mt 7, 16; Evr 6, 8

τρίβος
 τρίβος, ου, ἡ - cărare, cale, potecă, drum Mt 3, 3; Mc 1, 3; Lc 3, 4

τριετία
 τριετία, ας, ἡ - durată de trei ani, perioada de trei ani FA 20, 31

τρίζω
 τρίζω - a face un zgomot strident, ascuțit, de unde a scrâșni din dinți Mc 9, 18

τρίμηνος
 τρίμηνος, ον - de trei luni, trimestrial; n. subst. trimestru, (perioadă de) trei luni Evr 11, 23

τρίς
 τρίς - num. adv. de trei ori Mt 26, 34; 26, 75; Lc 22, 34; 2 Cor 11, 25

τρίστεγον
 τρίστεγον, ου, τό - etajul (catul) al treilea FA 20, 9

τρισχίλιοι
 τρισχίλιοι, αι, α - num. card. trei mii FA 2, 41

τρίτος
 τρίτος, η, ον - num. ord. al treilea Mt 16, 21; Mc 15, 25; Lc 24, 46; 2 Cor 12, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ τὸ τρίτον, a) subst. a treia parte, treime Ap 8, 7-12; b) adv. a treia oară, în al treilea rând Mc 14, 41; Lc 23, 22; 2 Cor 12, 14

τριχός
 τριχός - gen. sg. de la θρίξ

τρίχινος, η, ον - făcut din păr Ap 6, 12

τρόμος
 τρόμος, ου, ὄ - tremur, cutremur, frică, spaimă Mc 16, 8; 1 Cor 2, 3; 2 Cor 7, 15; Ef 6, 5; Fil 2, 12

τροπή
 τροπή, ῆς, ἡ - ocol, evoluție, întorsătură, revoluție astrală, de unde schimbare, variație (solară, lunară); fig. Iac 1, 17

τρόπος

τρόπος, ου, ό -

\sens nr. I.

◦ întorsătură, turnură (pe care o iau evenimentele), chip, fel, mod, privință, manieră; κατά πάντα τρόπον, în orice chip, în orice privință Rm 3, 2; ἐν πάντι τρόπῳ, în tot chipul 2 Tes 3, 16;

\sens nr. II.

◦ conduită, purtare, mod de comportare, comportament, fire, caracter Evr 13, 5

τροποφορέω

τροποφορέω - aor. 1. ἐτροποφόρησα, a suporta caracterul (firea, comportarea) cuiva FA 13, 18 (var.)

τροφή

τροφή, ῆς, ἡ - hrană, mâncare, aliment Mt 3, 4; 6, 25; Lc 12, 23; FA 2, 46; 9, 19; Evr 5, 12

Τρόφιμος

Τρόφιμος, ου, ό - Trofim, creștin din Efes FA 20, 4; 21, 29; 2 Tim 4, 20

τροφός

τροφός, οῦ, ἡ - doică, dădacă 1 Tes 2, 7

τροφοφορέω

τροφοφορέω - aor. 1. ἐτροποφόρησα, a hrăni, a aduce hrană FA 13, 18 (var.)

τροχιά

τροχιά, ᾶς, ἡ - urmă de roată, urmă, cărare, potecă Evr 12, 13

τροχός

τροχός, οῦ, ό - roată, numai în expresia greu de înțeles: τροχὸς τῆς γενέσεως, cursul existenței, drumul vieții (?) Iac 3, 6

τρύβλιον

τρύβλιον, ου, τό - farfurie, blid Mt 26, 23; Mc 14, 20

τρυγάω

τρυγάω - aor. 1. ἐτρύγησα, a recolta, a culege, a culege via Lc 6, 44; Ap 14, 18

τρυγών

τρυγών, όνος, ἡ - turturică, turturea Lc 2, 24

τρυμαλιά

τρυμαλιά, ᾶς, ἡ - gaură, ureche de ac Mc 10, 25

τρύπημα

τρύπημα, ατος, τό - gaură, ureche de ac Mt 19, 24 (var.)

Τρύφαινα

Τρύφαινα, ης, ἡ - Trifena, nume de femeie Rm 16, 12

τρυφάω

τρυφάω - aor. 1. ἐτρύφησα, a trăi în desfătare, a se desfăta, a trăi în plăceri Iac 5, 5

τρυφή

τρυφή, ῆς, ἡ - desfătare, plăcere, viață senzuală, lux, moliciune Lc 7, 25; 2 Pt 2, 13

Τρυφώσα

Τρυφώσα, ης, ἡ - Trifosa, nume de femeie Rm 16, 12

Τρωάς

Τρωάς, ᾶδος, ἡ - Troia, Troa, Troada;

\sens nr. I.

◦ vechea Troie;

\sens nr. II.

◦ mai degrabă portul acestei cetăți, Alexandria Troadei FA 16, 8; 16, 11; 20, 5-6; 2 Cor 2, 12; 2 Tim 4, 13

Τρωύλλιον

Τρωύλλιον, ου, τό - Troghilion, oraș la sud de Efes FA 20, 15

τρώγω

τρώγω - a mânca, a roade, a sparge în dinți Mt 24, 38; In 6, 54; 13, 18

τυγχάνω

τυγχάνω - viit. τεύξομαι, aor. 2. ἔτυχον, perf. τέτυχα, τέτευχα și τετύχηκα,

\sens nr. I.

◦ tr. a dobândi, a câștiga, a obține + gen. Lc 20, 35; FA 24, 2; Evr 8, 6;

\sens nr. II.

◦ intr. a se afla din întâmplare, a se întâmpla; a) εἰ τύχοι, poate, cine știe 1 Cor 14, 10; 15, 37; b) τυχόν, din întâmplare, întâmplător, poate 1 Cor 16, 6; c) ὁ τυχών, primul venit, de unde οὐ τυχών, care iese din obișnuit, din comun; neobișnuit FA 19, 11

τυμπανίζω

τυμπανίζω - pas. aor. 1. ἐτυμπανίσθην, a bate toba, de unde a lovi, a chinui prin sfâșiere Evr 11, 35

τυπικῶς

τυπικῶς - adv. în chip specific, pentru a servi ca exemplu, ca pildă 1 Cor 10, 11

τύπος

τύπος, ου, ό -

\sens nr. I.

◦ semn, urmă, amprentă In 20, 25;

\sens nr. II.

◦ chip, figură, imagine, efigie FA 7, 43;

\sens nr. III.

◦ model, pildă, exemplu, asemănare, tip FA 7, 44; Rm 5, 14; Fil 3, 17; Evr 8, 5

τύπτω

τύπτω - a lovi, a bate, a da o lovitură

\sens nr. I.

◦ prop. Mt 24, 49; Lc 12, 45; 23, 48;

\sens nr. II.

◦ fig. FA 23, 3; 1 Cor 8, 12

τύραννος

τύραννος, ου, ό - tiran, stăpân absolut FA 5, 39 (var.)

Τύραννος

Τύραννος, ου, ό - Tirannus, locuitor din Efes FA 19, 9

τυρβάζω

τυρβάζω - a tulbura, a agita, de unde pas. a se agita, a se tulbura, a se strădui prea mult, a-și da silința peste măsură Lc 10, 41 (var.)

Τύριος
 Τύριος, ου, ό - tirian, locuitor din Tir FA 12, 20
 Τύρος
 Τύρος, ου, ή - Tir Mt 11, 21; Mc 3, 8; 7, 24; Lc 16, 17
 τυφλός
 τυφλός, ή, όν - orb Mt 9, 27; 11, 5; 23, 16; In 9, 40; Ap 3, 17
 τυφλώω
 τυφλώω - aor. έτύφλωσα, perf. τετύφλωκα, a orbi (pe cineva), a lua vederea cuiva In 12, 40; 2 Cor 4, 4; 1 In 2, 11
 τυφώω
 τυφώω - pas. aor. 1. έτυφώθην, perf. τετύφωμαι; pas. a fi umflat de mândrie, a se trufi, a se mândri, a se îngâmfa 1 Tim 3, 6; 6, 4; 2 Tim 3, 4
 τύφω
 τύφω - la pas. a scoate fum, a fumegea, a face fum Mt 12, 20
 τυφωνικός
 τυφωνικός, ή, όν - de furtună, de vijelie FA 27, 14
 Τύχικος
 Τύχικος, ου, ό - Tihic, creștin din provincia Asia FA 20, 4; Ef 6, 21; Col 4, 7; 2 Tim 4, 12; Tit 3, 12
 τυχόν
 τυχόν - aor. 2. part. n. de la τυγχάνω, poate, întâmplător, din întâmplare 1 Cor 16, 6

Υ - ύψιλον

ύακίνθινος
 ύακίνθινος, η, ον - de culoarea hiacintului Ap 9, 17
 ύάκινθος
 ύάκινθος, ου, ό - hiacint (iachint), piatră prețioasă de culoare violet sau albastru închis Ap 21, 20
 ύάλινος
 ύάλινος, η, ον - de sticlă, care seamănă cu sticla, transparent precum sticla, precum cristalul Ap 4, 6; 15, 2
 ύαλος
 ύαλος, ου, ό - sticlă Ap 21, 18; 21, 21
 ύβρίζω
 ύβρίζω - aor. 1. ύβρισα, pas. viit. ύβρισθήσομαι, aor. part. ύβρισθείς, a batjocori, a ocări Mt 22, 6; Lc 18, 32; FA 14, 5; 1 Tes 2, 2; a insulta, a jigni Lc 11, 45
 ύβρις

ύβρις, εως, ή -
 \sens nr. I.
 ◦ trufie, orgoliu, insolență (nu se întâlnește în N.T.);
 \sens nr. II.
 ◦ defăimare, insultă, ofensă 2 Cor 12, 10;
 \sens nr. III.
 ◦ pagubă, stricăciune, vătămare, primejdie FA 27, 10; 27, 21
 ύβριστής
 ύβριστής, οϋ, ό - obraznic, semeț, batjocoritor, violent Rm 1, 30; 1 Tim 1, 13
 ύγιαίνω
 ύγιαίνω -
 \sens nr. I.
 ◦ a fi sănătos Lc 5, 31; 7, 10; 3 In 1, 2;
 \sens nr. II.
 ◦ a fi sănătos (sens moral) 1 Tim 1, 10; 2 Tim 1, 13; Tit 1, 13
 ύγιής
 ύγιής, ές - ac. ύγιή,
 \sens nr. I.
 ◦ sănătos, teafăr Mt 15, 31; FA 4, 10;
 \sens nr. II.
 ◦ sănătos (moral), rațional, cu judecată, întreg la minte Tit 2, 8
 ύγρός
 ύγρός, ά, όν - muiat, ud, umed, de unde plin de sevă, verde (lemn) Lc 23, 31
 ύδρία
 ύδρία, ας, ή - vas pentru apă, urcior, găleată In 2, 6; 4, 28
 ύδροποτέω
 ύδροποτέω - a bea apă 1 Tim 5, 23
 ύδρωπικός
 ύδρωπικός, ή, όν - hidropic, bolnav de hidropică Lc 14, 2
 ύδωρ
 ύδωρ, ύδατος, τό - apă Mt 3, 16; In 4, 7; Iac 3, 12; 2 Pt 3, 6; Ap 1, 15; 8, 10; 17, 1
 ύετός
 ύετός, οϋ, ό - ploaie FA 14, 17; Evr 6, 7; Iac 5, 7; 5, 18; Ap 11, 6
 υιοθεσία

υιοθεσία, ας, ή - înfiere Rm 8, 15; 8, 23; 9, 4; Gal 4, 5; Ef 1, 5

υιός

υιός, οἷ, ὁ -

\sens nr. I.

◦ fiu Mt 10, 37; Lc 1, 13;

\sens nr. II.

◦ descendent, urmaş, υιὸς Δαβίδ Mt 22, 42;

\sens nr. III.

◦ fiii oamenilor Mc 3, 28; Ef 3, 5;

\sens nr. IV.

◦ fiul soţului (= cavaler de onoare) Mt 9, 15;

\sens nr. V.

◦ fiul + determinarea; υιὸς τῆς ἀπειθείας fiul neascultării, nesupunerii, fiul neîncrederii, fiul necredinţei, fiul răzvrătirii Ef 2, 2; 5, 7; υιὸς τῆς βασιλείας, fiul împărăţiei Mt 8, 12;

\sens nr. VI.

◦ υιὸς τοῦ Θεοῦ, Fiul lui Dumnezeu, expresie folosită pentru Isus: a) de El Însuşi In 9, 35; 10, 36; b) de alţii Mt 8, 29; 16, 16; c) folosită pentru oameni: Lc 20, 36; Rm 8, 14; 9, 26;

\sens nr. VII.

◦ υιὸς τοῦ ἀνθρώπου, Fiul Omului (expresie folosită de Isus când vorbeşte despre El Însuşi) Mt 8, 20; Mc 14, 21; 14, 41; 14, 62; expresie folosită de diaconul Ştefan FA 7, 56

ὔλη

ὔλη, ης, ή - lemn, pădure, codru Iac 3, 5

ὑμεῖς

ὑμεῖς - pl. de la σύ, ac. ὑμεῖς, gen. ὑμῶν, dat. ὑμῖν, pron. pers. voi

\sens nr. I.

◦ nom. insistă asupra subiectului: voi Mt 7, 11; Lc 11, 39; dar voi Mt 21, 13;

\sens nr. II.

◦ la gen. înlocuieşte adj. pos., ὑμῶν: al vostru, a voastră Mt 5, 47; 10, 30

Ἰμέναιος

Ἰμέναιος, ου, ὁ - Hymeneu 1 Tim 1, 20; 2 Tim 2, 17

ὑμέτερος

ὑμέτερος, α, ον - pron. pos., pers. 2 pl. al vostru, a voastră Lc 6, 20; In 8, 17; FA 27, 24; Rm 11, 31; 1 Cor 15, 31

ὑμνέω

ὑμνέω - viit. ὑμνήσω, aor. 1 ὑμνησα,

\sens nr. I.

◦ a cânta (un imn, un psalm) Mt 26, 30; Mc 14, 26;

\sens nr. II.

◦ a lăuda, a cânta laude FA 16, 25; Evr 2, 12

ἕμνος

ἕμνος, ου, ὁ - imn de laudă Ef 5, 19; Col 3, 16

ὑπάγω

ὑπάγω - imperf. ὑπῆγον, totd. intr. a pleca, a se duce, a se îndepărta, a se retrage, a merge (în opoziţie cu ἔρχομαι, a veni) Mc 5, 34; 6, 33; In 12, 11; 16, 10; Iac 2, 16; Ap 3, 10; ὑπάγε = mergi, du-te, pleacă Mt 8, 13; Mc 1, 44; In 4, 16

ὑπακοή

ὑπακοή, ῆς, ή - ascultare, supunere Rm 6, 16; 15, 18; 16, 26

ὑπακούω

ὑπακούω - imperf. ὑπήκουον, viit. ὑπακούσομαι, aor. 1 ὑπήκουσα,

\sens nr. I.

◦ a asculta cu multă atenţie, a fi atent la FA 12, 13;

\sens nr. II.

◦ a asculta de, a se supune + dat. Mt 8, 27; FA 6, 7; Rm 6, 16; Ef 6, 1

ὑπανδρος

ὑπανδρος, ον - adj. f. căsătorită Rm 7, 2

ὑπαντάω

ὑπαντάω - imperf. ὑπήντων, aor. 1 ὑπήντησα,

\sens nr. I.

◦ a veni la întâlnire, a întâmpina Mt 8, 28; Mc 5, 2 (var.); Lc 8, 27; In 4, 51; (var.); 11, 20; 11, 30; 12, 18; FA 16, 16 (var.);

\sens nr. II.

◦ a lua cu asalt, a se împotrivi (cu forţe militare) Lc 14, 31 (var.)

ὑπάντησις

ὑπάντησις, εως, ή - întâlnire, întâmpinare Mt 8, 34; In 12, 13

ὑπαρξίς

ὑπαρξίς, εως, ή - avere, bunuri FA 2, 45; Evr 10, 34

ὑπάρχω

ὑπάρχω - imperf. ὑπῆρχον,

\sens nr. I.

- a exista, a se afla, a se găsi, a fi la îndemână, a fi la dispoziția cuiva FA 4, 34; 19, 40; ὑπάρχει μοι, a avea, a avea la dispoziție FA 3, 6;

\sens nr. II.

- a fi + nume predicativ Lc 8, 41; FA 7, 55; 1 Cor 7, 26; τὰ ὑπάρχοντα, ὡν + dat. sau gen. posesorului: ceea ce se află la dispoziția, la îndemâna cuiva, bogății, bunuri, avut, avere, resurse Mt 19, 21; Lc 8, 3

ὑπέικω

ὑπέικω - a ceda locul, a se retrage, a fi supus, a se supune Evr 13, 17

ὑπεναντίος

ὑπεναντίος, α, ον - potrivit, ostil, adversar, inamic, contrar, răzvrătit Col 2, 14 (+ dat.); Evr 10, 27

ὑπέρ

ὑπέρ - prep. sens prim.: deasupra, peste, dincolo de, fără atingere sau atingere foarte ușoară; A. + gen.

\sens nr. I.

- sens local: deasupra, peste, dincolo de (nu se întâlnește în N.T.);

\sens nr. II.

- sensuri figurate: a) pentru, pentru apărarea, în favoarea (după verbe care înseamnă a se ruga, a se îngriji, a muri, a se jertfi, a se sacrifica) Mt 5, 44; Rm 5, 6-8; 10, 1; Ef 6, 19-20; Col 1, 7; b) în locul, pentru In 18, 14; 1 Cor 15, 29; Evr 9, 7; c) din cauza, din pricina, pentru In 6, 51; FA 5, 41; 1 Cor 15, 3; 2 Cor 1, 6; d) în legătură cu, despre Rm 9, 27; 1 Cor 4, 6; 2 Cor 5, 12; 8, 23 (infl. ebr. al, în legătură cu); B. + ac.

\sens nr. I.

- sens local (nu se întâlnește în N.T.);

\sens nr. II.

- sensuri figurate: a) dincolo de, peste, mai sus de, mai presus de Mt 10, 24; 2 Cor 1, 8; b) întrebuintare cu sens comparativ: decât, ca Lc 16, 8; Evr 4, 12; de unde: mai mare decât, mai presus de Mt 10, 24; Lc 6, 40; FA 26, 13. În compuși: a) dincolo de, deasupra, peste; b) peste măsură, depășind măsura; c) ajutor, sprijin

ὑπεραίρω

ὑπεραίρω - med. a se ridica, a se înălța, de unde

\sens nr. I.

- a se ridica împotriva, a se împotrivi, a se revolta, a protesta 2 Tes 2, 4;

\sens nr. II.

- abs. a se trufi, a se mândri, a se făli, a se lăuda, a fi trufaș, a fi îngâmfat 2 Cor 12, 7

ὑπέρακμος

ὑπέρακμος, ον - sens discutat

\sens nr. I.

- (vorbind despre o femeie) care a depășit vârsta unei nubile, care are vârsta măritişului;

\sens nr. II.

- (vorbind despre un bărbat) a cărui dorință este fierbinte;

\sens nr. III.

- care a depășit vârsta tinereții 1 Cor 7, 36

ὑπεράνω

ὑπεράνω - adv. deasupra; prep. + gen. mai presus de, deasupra, peste Ef 1, 21; 4, 10; Evr 9, 5

ὑπεραυξάνω

ὑπεραυξάνω - a crește mult, peste măsură, a se dezvolta în chip minunat 2 Tes 1, 3

ὑπερβαίνω

ὑπερβαίνω - a depăși, a trece dincolo, a călca, a viola legea, de unde a pricinui o nedreptate, a provoca o pagubă, un prejudiciu 1 Tes 4, 6

ὑπερβαλλόντως

ὑπερβαλλόντως - adv. peste măsură, cu mult mai mult, infinit mai mult 2 Cor 11, 23

ὑπερβάλλω

ὑπερβάλλω - a depăși, a întrece, a fi deasupra, a fi superior, de unde part. prez., extraordinar, superior, excesiv, nemaipomenit, incomparabil, fără pereche, covârșitor, prisositor 2 Cor 3, 10; 9, 14; Ef 1, 19; 2, 7; 3, 19

ὑπερβολή

ὑπερβολή, ἤς, ἡ -

\sens nr. I.

- înălțime, importanță, strălucire, glorie, caracter excepțional, extraordinar 2 Cor 4, 7; 12, 7;

\sens nr. II.

- καθ' ὑπερβολήν, peste măsură, în cel mai înalt grad, la maximum, excesiv, în chip nemăsurat, mai presus de orice măsură Rm 7, 13; 1 Cor 12, 31; 2 Cor 1, 8; 4, 17; Gal 1, 13

ὑπερεγώ

ὑπερεγώ = ὑπὲρ ἐγώ - eu mai mult 2 Cor 11, 23

ὑπερεἶδον

ὑπερεἶδον, v. ὑπεροράω

ὑπερέκεινα - adv. și prep. + gen. dincolo, dincolo de, peste 2 Cor 10, 16

ὑπερεκπερισσοῦ

ὑπερεκπερισσοῦ - adv. cu mult mai presus, în mod excesiv, mai presus de măsură obișnuită Ef 3, 20; 1 Tes 3, 10; 5, 13 (var. ὑπερεκπερισσῶς: același sens)

ὑπερεκτείνω

ὑπερεκτείνω - a întinde sau a lungi peste măsură, de unde a depăși măsura, limita 2 Cor 10, 14

ὑπερεκχύν(ν)ω

ὑπερεκχύν(ν)ω - pas. a se revărsa, a da pe dinafară Lc 6, 38

ὑπερεντυγχάνω

ὑπερεντυγχάνω - a interveni în favoarea, a interveni pentru, a mijloci pentru Rm 8, 26

ὑπερέχω

ὑπερέχω - viit. ὑπερέξω,

\sens nr. I.

◦ a fi superior, a depăși, a întrece, a covârși, a se remarca, a se ridica deasupra, a se distinge Rm 13, 1; Fil 2, 3; 4, 7; 1 Pt 2, 13;

\sens nr. II.

◦ n. subst. τὸ ὑπερέχον, superioritate, preeminență, înălțime, cantitate (în plus sau în minus) Fil 3, 8

ὑπερηφανία

ὑπερηφανία, ας, ἡ - trufie, mândrie, semeție, vanitate, orgoliu Mc 7, 22

ὑπερήφανος

ὑπερήφανος, ον - trufaș, mândru, semeț, orgolios, vanitos Lc 1, 51; Rm 1, 30; 2 Tim 3, 2; Iac 4, 6; 1 Pt 5, 5

ὑπερλίαν

ὑπερλίαν - adv. în chip excesiv, în chip superior; οἱ ὑπερλίαν ἀπόστολοι, „superapostolii”, „apostolii prin excelență” 2 Cor 11, 5; 12, 11

ὑπερνικάω

ὑπερνικάω - a învinge în întregime, a fi mare învingător Rm 8, 37

ὑπέρογκος

ὑπέρογκος, ον - umflat peste măsură, foarte umflat, enorm, nemăsurat, de unde trufaș, mândru, vanitos; n. subst. enormitate, absurditate, exagerare, exces, lucruri trufașe 2 Pt 2, 18; Iuda 1, 16

ὑπεροράω

ὑπεροράω - viit. ὑπερόψομαι, aor. ὑπερεῖδον, a trece cu vederea, a închide ochii asupra (în legătură cu), a nu privi cu atenție FA 17, 30

ὑπεροχή, ῆς, ἡ - superioritate, înălțime, strălucire, glorie, prestigiu, autoritate, dregătorie, demnitate publică, putere (dată de o funcție publică) 1 Cor 2, 1; 1 Tim 2, 2

ὑπερπερισσεύω

ὑπερπερισσεύω - aor. 1. ὑπερεπερίσευσσα,

\sens nr. I.

◦ a prisosi Rm 5, 20;

\sens nr. II.

◦ pas. a fi copleșit, a fi covârșit de 2 Cor 7, 4

ὑπερπερισσῶς

ὑπερπερισσῶς - adv. peste măsură, în mod excesiv Mc 7, 37

ὑπερπλεονάζω

ὑπερπλεονάζω - aor. 1. ὑπερπλεόνασα, a prisosi 1 Tim 1, 14

ὑπερυψώω

ὑπερυψώω - aor. 1. ὑπερύψωσα, a înălța peste măsură, a înălța în cel mai înalt grad, a preaiînălța Fil 2, 9

ὑπερφρονέω

ὑπερφρονέω - a fi înfumurat, a fi mândru, vanitos, a avea o părere prea bună despre sine Rm 12, 3

ὑπερων

ὑπερων, ου, τό - ultimul etaj, încăperea de la etaj, camera de sus FA 1, 13; 9, 37; 20, 8

ὑπέχω

ὑπέχω - aor. 2. ὑπέσχον, a suferi (o pedeapsă) Iuda 1, 7

ὑπήκοος

ὑπήκοος, ον - ascultător, supus, docil FA 7, 39; 2 Cor 2, 9; Fil 2, 8

ὑπηρετέω

ὑπηρετέω - aor. 1. ὑπηρέτησα,

\sens nr. I.

◦ a sluji, a fi în slujba cuiva, a fi supus cuiva + dat. FA 13, 36;

\sens nr. II.

◦ a ajuta, a veni în ajutor, a sluji, a servi FA 24, 23;

\sens nr. III.

- a avea grijă de, a lucra pentru FA 20, 34

ὑπηρέτης

ὑπηρέτης, ου, ό - lit. vâslăș sub ordinele unei căpetenii, de unde supus, slujitor, slugă, subordonat Mt 5, 25; 26, 58; Mc 14, 54; 14, 65; Lc 4, 20; In 7, 32; 18, 3; FA 26, 16; 1 Cor 4, 1

ὑπνος

ὑπνος, ου, ό - somn Mt 1, 24; In 11, 13; FA 20, 9; Rm 13, 11

ὑπό

ὑπό - prep., sens prim.: sub A. + gen.

\sens nr. I.

- sens local (nu se întâlnește în N.T.);

\sens nr. II.

- sens figurat: de, de către, din cauza, din pricina, sub acțiunea, cu verbe pas. sau intr. Mt 8, 24; Mc 1, 13; Lc 2, 18; Rm 3, 21; B. + dat. (nu se întâlnește în N.T.)

\sens nr. I.

- sens local: sub, la picioarele (cuiva), la poalele (unui munte);

\sens nr. II.

- sens figurat: sub stăpânirea (cuiva); C. + ac.

\sens nr. I.

- sens local: sub (cu sau fără mișcare) Mt 8, 8; Mc 4, 32; Lc 7, 6; 1 Cor 10, 1;

\sens nr. II.

- sens temporal: către, spre, puțin înainte de, la apropierea (se întâlnește o singură dată la FA 5, 21);

\sens nr. III.

- sens figurat: sub stăpânirea (sub lege, sub mâna lui Dumnezeu) (cu sau fără mișcare) Mt 8, 9; 1 Cor 9, 20; Gal 4, 21; 5, 18; 1 Pt 5, 6; D. în compuși

\sens nr. I.

- locul;

\sens nr. II.

- dependența sau stăpânirea;

\sens nr. III.

- atenuarea, diminuarea acțiunii verbului

ὑποβάλλω

ὑποβάλλω - aor. 2 ὑπέβαλον, a pune sub, a mitui, a corupe FA 6, 11

ὑπογραμμός

ὑπογραμμός, οὔ, ό - pildă, model, exemplu 1 Pt 2, 21

ὑπόδειγμα

ὑπόδειγμα, ατος, τό -

\sens nr. I.

- pildă, model, exemplu In 13, 15; Evr 4, 11; Iac 5, 10; 2 Pt 2, 6;

\sens nr. II.

- chip, umbră, închipuire Evr 8, 5; 9, 23

ὑποδείκνυμι

ὑποδείκνυμι - viit. ὑποδείξω, aor. 1 ὑπέδειξα, a arăta, a indica, a învăța pe cineva (ceva, cum), a demonstra + inf. Mt 3, 7; Lc 3, 7; 6, 47; 12, 5; FA 9, 16; 20, 35

ὑποδέχομαι

ὑποδέχομαι - aor. 1. ὑπεδέξαμην, a primi, a primi în casă (sub acoperișul său), a întâmpina Lc 10, 38; 19, 6; FA 17, 7; Iac 2, 25

ὑποδέω

ὑποδέω - med. ὑποδέομαι, aor. 1 ὑπεδησάμην, perf. part. ὑποδεδμένος, a lega pe dedesubt, a încălța (sandalele), a se încălța Mc 6, 9; FA 12, 8; Ef 6, 15

ὑπόδημα

ὑπόδημα, ατος, τό - încălțăminte, sandală, sanda Mt 3, 11; 10, 10; Lc 15, 22; 22, 35; In 1, 27; FA 7, 33; 13, 25

ὑπόδικος

ὑπόδικος, ov - catre poate fi citat în justiție, supus judecătii, învinovățit, vinovat Rm 3, 19

ὑποζύγιον

ὑποζύγιον, ου, τό - animal de tracțiune, de corvoadă, dobitoc, măgar Mt 21, 5; 2 Pt 2, 16

ὑποζώννυμι

ὑποζώννυμι - a încinge corabia pe dedesubt, a încinge, a lega, a strânge FA 27, 17

ὑποκάτω

ὑποκάτω - adv. jos, dedesubt; prep. + gen. sub, dedesubtul, în josul Mt 22, 44; Mc 6, 11; 7, 28; Lc 8, 16; In 1, 50; Evr 2, 8; Ap 5, 3

ὑποκρίνομαι

ὑποκρίνομαι - aor. 1. ὑπεκρίθην, a juca cu fățarnicie rolul de, a se preface, a simula + prop. inf. Lc 20, 20

ὑπόκρισις

ὑπόκρισις, εως, ἡ - jocul actorului, de unde fățarnicie, prefăcătorie, ipocrizie, simulacru Mt 23, 28; Mc 12, 15; Lc 2, 1; Gal 2, 13; 1 Tim 4, 2; 1 Pt 2, 1

ὑποκριτής

ὑποκριτής, οὔ, ὁ - actor, comedian, de unde ipocrit, făţarnic, prefăcut Mt 6, 2; 6, 5; 6, 16; 7, 5; 23, 13; 23, 15; Lc 6, 42

ὑπολαμβάνω

ὑπολαμβάνω - aor. 2. ὑπέλαβον,

\sens nr. I.

◦ a lua pe dedesubt, a sustrage (privirilor), a lua (de la ochii cuiva) FA 1, 9;

\sens nr. II.

◦ a primi, a sprijini 3 In 1, 8;

\sens nr. III.

◦ a lua cuvântul, a răspunde Lc 10, 30;

\sens nr. IV.

◦ a presupune, a bănuî, a crede, a socoti Lc 7, 43; FA 2, 15

ὑπόλειμμα

ὑπόλειμμα, ατος, τό - rest, rămăşiţă Rm 9, 27

ὑπολείπω

ὑπολείπω - pas. viit. ὑπολειφθήσομαι, aor. 1. ὑπελείφθην, la pas. a rămâne Rm 11, 3

ὑπολήνιον

ὑπολήνιον, ου, τό - teasc, bazinul teascului Mc 12, 1

ὑπολιμπάνω

ὑπολιμπάνω = ὑπολείπω - a lăsa în urma sa 1 Pt 2, 21

ὑπομένω

ὑπομένω - viit. ὑπομενῶ, aor. 1 ὑπέμεινα, perf. part. ὑπό¼εμενηκώς,

\sens nr. I.

◦ a rămâne în urmă Lc 2, 43; FA 17, 14;

\sens nr. II.

◦ a rezista, a nu ceda, a stăruî Mt 10, 22; 2 Tim 2, 12;

\sens nr. III.

◦ a suferi, a răbda, a îndura, a suporta, a pătimi 1 Cor 13, 7; Evr 10, 32; 12, 2; 12, 7

ὑπομνησκω

ὑπομνησκω - viit. ὑπομνήσω, aor. 1 ὑπέμνησα, pas. aor. 1 ὑπεμνήσθην,

\sens nr. I.

◦ act. a aminti, a aduce aminte 2 Tim 2, 14; a reaminti cuiva ceva τινά τι, a pomeni In 14, 26; Tit 3, 1; 2 Pt 1, 12; 3 In 1, 10; Iuda 1, 5;

\sens nr. II.

◦ pas. a-şi aduce aminte, a-şi aminti de Lc 22, 61

ὑπόμνησις

ὑπόμνησις, εως, ἡ -

\sens nr. I.

◦ acţiunea de a aminti, de a aduce aminte; aducere aminte, amintire 2 Pt 1, 13; 3, 1;

\sens nr. III.

◦ memorie, amintire 2 Tim 1, 5

ὑπομονή

ὑπομονή, ῆς, ἡ -

\sens nr. I.

◦ răbdare, stăruinţă. perseverenţă, tenacitate, statornicie Lc 21, 19; Rm 5, 3-4; 2 Cor 12, 12; Evr 10, 36; 12, 1; Iac 1, 3;

\sens nr. II.

◦ aşteptare Ap 1, 9

ὑπονοέω

ὑπονοέω - aor. 1. ὑπενόησα, a socoti, a bănuî, a presupune, a crede, a-şi închipui FA 13, 25; 25, 18; 27, 27

ὑπόνοια

ὑπόνοια, ας, ἡ - presupunere, bănuială, suspiciune 1 Tim 6, 4

ὑποπιάζω

ὑποπιάζω, v. ὑπωπιάζω

ὑποπλέω

ὑποπλέω - aor. 1. ὑπέπλευσα, a naviga sub, a pluti pe lângă ţărm, a naviga de-a

lungul coastei FA 27, 4; 27, 7

ὑποπνέω

ὑποπνέω - aor. 1. ὑπέπνευσα, a sufla uşor FA 27, 13

ὑποπόδιον

ὑποπόδιον, ου, τό - scăunăş, scăunel pentru picioare Mt 5, 35; FA 7, 49; „a face sau a pune pe cineva scăunelul picioarelor tale”: a-l supune total Mt 22, 44; Mc 12, 36; Lc 20, 43; FA 2, 35; Evr 1, 13

ὑπόστασις

ὑπόστασις, εως, ἡ -

\sens nr. I.

◦ substanţă, esenţă, fiinţă, realitate Evr 1, 3;

\sens nr. II.

◦ încredere, încredinţare, garanţie, asigurare, certitudine, siguranţă 2 Cor 9, 4; 11, 17; Evr 3, 14; 11, 1

ὑποστέλλω

ὑποστέλλω - med. aor. 1. ὑπεσειλάμην, a sustrage,

\sens nr. I.

◦ εαυτόν, a se sustrage, a se eschiva, a se feri Gal 2, 12;

\sens nr. II.

◦ med. a se retrage, a abandona, a se îndepărta, a se îndoii Evr 10, 38;

\sens nr. III.

◦ med. a se preface, a ascunde, a trece sub tăcere, a tăcea, a evita FA 20, 20; 20, 27

ὑποστολή

ὑποστολή, ἦς, ἡ - îndoială, abandonare, teamă, frică, slăbiciune, lașitate Evr 10, 39

ὑποστρέφω

ὑποστρέφω - viit. ὑποστρέψω, aor. 1 ὑπέστρεψα, a se întoarce, a se întoarce la, a se

întoarce de la, ἀπό + gen. Evr 7, 1; διὰ + gen. Lc 4, 1; 24, 9; εἰς + ac. Lc 1, 56;

FA 8, 25; 13, 34; Gal 1, 17; ἐκ + gen. FA 12, 25

ὑποστρωννύω

ὑποστρωννύω (= -στρώννυμι) a întinde, a așterne, a pune sub Lc 19, 36

ὑποταγή

ὑποταγή, ἦς, ἡ - supunere, ascultare 2 Cor 9, 13; Gal 2, 5; 1 Tim 2, 11; 3, 4

ὑποτάσσω

ὑποτάσσω - aor. 1. ὑπέταξα, pas. aor. 2 ὑπετάγην, perf. ὑποτέταγμαι,

\sens nr. I.

◦ a supune, a subordona Rm 8, 20; 1 Cor 15, 27; Evr 2, 5; 2, 8;

\sens nr. II.

◦ pas. a fi supus Rm 8, 20; 1 Cor 15, 28; Tit 2, 5; 2, 9; Evr 12, 9; 1 Pt 5, 5

ὑποτίθημι

ὑποτίθημι - aor. 1. ὑπέθηκα,

\sens nr. I.

◦ a pune sub, a-și pune grumazul (viața) pentru; Rm 16, 4;

\sens nr. II.

◦ med. a pune înaintea ochilor, a expune vederii, a prezenta, a înfățișa, a oferi 1 Tim 4, 6

ὑποτρέχω

ὑποτρέχω - aor. ὑπέδραμον (termen marinăresc), a trece (a naviga) pe lângă FA 27, 16

ὑποτύπωσις

ὑποτύπωσις, εως, ἡ - pildă, model, exemplu, dreptar 1 Tim 1, 16; 2 Tim 1, 13

ὑποφέρω

ὑποφέρω - viit. ὑποίσω, aor. ὑπήνεγκα, inf. ὑπενεγκεῖν, a răbda, a îndura, a suferi, a suporta 1 Cor 10, 13; 2 Tim 3, 11; 1 Pt 2, 19

ὑποχωρέω

ὑποχωρέω - aor. 1. ὑπεχώρησα, a se retrage, a se îndepărta, a pleca Lc 5, 16; 9, 10

ὑπωπιάζω

ὑπωπιάζω - a lovi sub ochi, de unde a lovi, a învineți, a stâlci în bătaie, a molesta, a enerva, a bate la cap, a sparge capul, a supăra, a inoportuna, a chinui, a pedepsi Lc 18, 5; 1 Cor 9, 27

ἕς

ἕς, ὑός, ὁ - porc 2 Pt 2, 22

ἕσσωπος

ἕσσωπος, ου, ἡ - isop In 19, 29; Evr 9, 19

ὑστερέω

ὑστερέω - aor. 1. ὑστέρησα, perf. ὑστέρηκα, pas. aor. 1 ὑστερήθην, A. act.

\sens nr. I.

◦ a fi în întârziere, a fi în urmă, a rămâne în urmă Evr 4, 1;

\sens nr. II.

◦ a fi lipsit de, a duce lipsă de + gen. Lc 22, 35; Rm 3, 23; abs. a lipsi Mc 10, 21;

\sens nr. III.

◦ a fi mai prejos, a fi inferior 2 Cor 11, 5; 12, 11; B. pas. a fi supus lipsurilor, privațiunilor, a duce lipsă de, a fi lipsit de, a se afla în lipsă Lc 15, 14; 1 Cor 1, 7; 8, 8; 2 Cor 11, 9; Fil 4, 12

ὑστέρημα

ὑστέρημα, ατος, τό -

\sens nr. I.

◦ lipsă, nevoie, sărăcie Lc 21, 4; 2 Cor 8, 14; 9, 12; 11, 9; Col 1, 24;

\sens nr. II.

◦ ceea ce lipsește, insuficientă, lacună, gol 1 Tes 3, 10;

\sens nr. III.

◦ absentă, lipsă 1 Cor 16, 17; Fil 2, 30

ὑστέρησις

ὑστέρησις, εως, ἡ - sărăcie, nevoie, lipsă Mc 12, 44; Fil 4, 11

ἕσπερος

ὑστερος, α, ον -

\sens nr. I.

◦ ceea ce este în urmă, în spate, care este în urmă 1 Tim 4, 1; ὁ ὑστερος = ultimul, cel din urmă Mt 21, 31;

\sens nr. II.

◦ adv. ὑστερον, a) mai târziu, apoi, în cele din urmă, după aceea, la urmă Mt 4, 2; 21, 30; 21, 32; Mc 16, 14; In 13, 36; b) în sfârșit, în fine Mt 21, 37; 26, 60; + gen. după Mt 22, 27

ὑφαίνω

ὑφαίνω - a țese Lc 12, 27

ὑφαντός

ὑφαντός, ή, όν - țesut In 19, 23

ὑψηλός

ὑψηλός, ή, όν -

\sens nr. I.

◦ înalt Mt 4, 8; Mc 9, 2; Evr 7, 26; Ap 21, 10; ἐν ὑψηλοῖς, în înălțimi (subînțeles cerești), întru cele prea înalte Evr 1, 3;

\sens nr. II.

◦ mândru, trufaș, îngâmfat, măreț, semeț, vanitos Lc 16, 15; Rm 11, 20; 12, 16

ὑψηλοφρονέω

ὑψηλοφρονέω - a fi semeț, trufaș, sfidător, îngâmfat, mândru, a se semeți Rm 11, 20; 1 Tim 6, 17

ὑψιστος

ὑψιστος, η, ον -

\sens nr. I.

◦ foarte înalt; τὰ ὑψιστα, locuri foarte înalte, puterile cele mai înalte, puterile cerești, cel mai înalt dintre ceruri Mt 21, 9; Mc 11, 10; Lc 2, 14;

\sens nr. II.

◦ ὁ ὑψιστος, Cel Preaînalt (vorbind despre Dumnezeu) Mc 5, 7; Lc 8, 28; FA 16, 17

ὑψος

ὑψος, ους, τό -

\sens nr. I.

◦ înălțime (dimensiune) Ef 3, 18; Ap 21, 16;

\sens nr. II.

◦ înaltul, partea de sus a universului = cerul Lc 1, 78; 24, 49; Ef 4, 8;

\sens nr. III.

◦ înălțime (socială), noblețe, distincție Iac 1, 9

ὑπόω

ὑπόω - viit. ὑψώσω, aor. 1 ὑψωσα, pas. viit. ὑψωθήσομαι, aor. 1 ὑψώθην,

\sens nr. I.

◦ a înălța, a ridica Mt 11, 23; In 3, 14; FA 2, 33;

\sens nr. II.

◦ a înălța (fig.), a ridica în slăvi, a glorifica, a preaslăvi Lc 1, 52; FA 5, 31; 2 Cor 11, 7

ὑψωμα

ὑψωμα, ατος, τό -

\sens nr. I.

◦ înălțime = puterile de sus Rm 8, 39;

\sens nr. II.

◦ putere trufașă, trufie, orgoliu, vanitate 2 Cor 10, 5

Φ - φτ

φαγεῖν

φαγεῖν, φάγεσθαι, φάγομαι, v. ἐσθίω

φάγος, ου, ό - lacom (la mâncare), mândcios, mândău Mt 11, 19; Lc 7, 34

φαιλόνης

φαιλόνης, ου, ό - (din lat. paenula) manta, mantie, felon 2 Tim 4, 13

φαίνω

φαίνω - aor. 1. ἔφανα, pas. viit. φανήσομαι, aor. 2 ἐφάνην,

\sens nr. I.

◦ act. a) tr. a arăta, a prezenta (nu se întâlnește în N.T.) b) intr. a luci, a străluci, a lumina In 1, 5; 2 Pt 1, 19; Ap 1, 16;

\sens nr. II.

◦ med. a) a apărea, a se arăta, a se ivi, a se face văzut Mt 1, 20; 24, 27; Lc 9, 8; Iac 4, 14; b) a fi descoperit, a fi revelat, a fi vădit + nume predicativ; a se arăta ca, a părea ca, a apărea ca Lc 24, 11; Rm 7, 13; 2 Cor 13, 7; c) a părea, a se părea Mc 14, 64

Φαλέκ, ό - Falec Lc 3, 35

φανερός

φανερός, ά, όν -

\sens nr. I.

◦ vizibil, evident, vădit, clar, cunoscut, învederat, ceea ce se poate vedea, ceea ce se poate arăta Mt 12, 16; FA 7, 13; Rm 1, 19; 1 Tim 4, 15;

\sens nr. II.

- locuțiuni: a) εἰς φανερόν pe față, deschis, sub ochii tuturor, în fața tuturor, evident, clar, fără înconjur, în public, la lumina zilei Mc 4, 22; Lc 8, 17; b) ἐν τῷ φανερῷ Rm 2, 28: același sens

φανερόω

φανερόω - aor. 1. ἐσανέρωσα, perf. πεφανέρωκα, pas. aor. 1 ἐφανέρωθην, perf. πεφανέρωμαι,

\sens nr. I.

- act. a face vizibil, a arăta cu claritate, cu evidență, a înfățișa, a face cunoscut, a vădi, a descoperi, a da pe față In 2, 11; 7, 4; Rm 1, 19; 1 Cor 4, 5; 2 Cor 2, 14;

\sens nr. II.

- pas. a se da pe față, a se face cunoscut, a se arăta, a se vădi, a fi arătat, a se înfățișa Mc 4, 22; In 3, 21; Rm 16, 26; 2 Cor 5, 10; Evr 9, 26

φανερώς

φανερώς - adv. în chip deschis, pe față, sub ochii tuturor, în chip public, în chip lămurit Mc 1, 45; In 7, 10; FA 10, 3

φανέρωσις

φανέρωσις, εως, ἡ - arătare, manifestare, evidență, învedereare 1 Cor 12, 7; 2 Cor 4, 2

φανός

φανός, οὔ, ὅ - tortă, felinar, lampă In 18, 3

Φανουήλ

Φανουήλ, ὁ - Fanuel Lc 2, 36

φαντάζω

φαντάζω - a arăta, a da iluzia, a apărea, a dezvălui Evr 12, 21

φαντασία

φαντασία, ας, ἡ - fast, pompă, alai, lux FA 25, 23

φάντασμα

φάντασμα, ατος, τό - apariție, viziune, nălucă, fantomă, umbră, spectru, stafie, aparentă Mt 14, 26; Mc 6, 49

φάραγξ

φάραγξ, αγγος, ἡ - vale, viroagă, prăpastie Lc 3, 5

Φαραώ

Φαραώ, ὁ - Faraon FA 7, 10; 7, 13; 7, 21; Rm 9, 17; Evr 11, 24

Φαρές

Φαρές, ὁ - Fares Mt 1, 3; Lc 3, 32

φarisαῖος

φarisαῖος, ου, ὁ - fariseu (= despărțit, separat) Mt 3, 7; 5, 20; 9, 11; Mc 3, 6; Lc 5, 17; In 1, 24; FA 5, 34

φαρμακεία

φαρμακεία, ας, ἡ - (folosirea otrăvii, de unde:) filtru, băutură magică, vrajă, farmece, vrăjitorie, magie, fermecătorie Gal 5, 20; Ap 9, 21; 18, 23

φαρμακεύς

φαρμακεύς, έως, ὁ - fermecător, vrăjitor, magician Ap 21, 8

φάρμακον

φάρμακον, ου, τό - otravă, vrajă, fermecătorie Ap 9, 21 (var.)

φαρμακός

φαρμακός, οὔ, ὁ - fermecător, vrăjitor, magician Ap 21, 8 (var.)

φάσις

φάσις, εως, ἡ - veste, informație, zvon FA 21, 31

φάσκω

φάσκω - imperf. ἔφασκον, a spune, a afirma, a susține, a pretinde FA 24, 9; 25, 19; Rm 1, 22

φάτνη

φάτνη, ης, ἡ - iesle Lc 2, 7

φαῦλος

φαῦλος, η, ον - rău, dăunător, josnic, abject In 3, 20; 5, 29; Rm 9, 11; Iac 3, 16; Tit 2, 8

φέγγος

φέγγος, ους, τό - strălucire (a luminii), lumină Mt 24, 29; Mc 13, 24; Lc 11, 33

φείδομαι

φείδομαι - viit. φείσομαι, aor. 1 ἐφεισάμην,

\sens nr. I.

- a cruța FA 20, 29; Rm 8, 32; 11, 21; 1 Cor 7, 28; 2 Cor 13, 2; 2 Pt 2, 4;

\sens nr. II.

- a se abține, a se feri, a evita 2 Cor 12, 6

φειδομένως
φειδομένως - adv. cu zgârcenie 2 Cor 9, 6

φελόνης
φελόνης, v. φαιλόνης

φέρω - viit. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, part. ἐνέγκας, aor. 2 inf. ἐνεγκεῖν, pas. aor. 1 ἠνέγχθην (2 Pt 1, 17),

\sens nr. I.

◦ a duce, a purta (o povară, o greutate) prop. și fig. Lc 23, 26; Evr 1, 3;

\sens nr. II.

◦ a suferi, a răbda, a îndura, a suporta Rm 9, 22; Evr 13, 13;

\sens nr. III.

◦ a aduce, a veni cu Lc 24, 1;

\sens nr. IV.

◦ a aduce rod, a rodi, a produce roade, a da roade Mc 4, 8; In 12, 24;

\sens nr. V.

◦ a duce cu sine, a târî, a trage, a împinge FA 27, 15; Evr 6, 1; 2 Pt 1, 21;

\sens nr. VI.

◦ a aduce Mt 14, 11; Mc 6, 28; In 4, 33; a da ca dovadă, a exista Evr 9, 16;

\sens nr. VII.

◦ a aduce mâna, degetul; a pune degetul In 20, 27;

\sens nr. VIII.

◦ a permite accesul, a se deschide spre, a duce către (când este vorba de o poartă)
FA 12, 10

φεύγω

φεύγω - viit. φεύξομαι, aor. 2 ἔφυγον,

\sens nr. I.

◦ a fugi Mt 8, 33; Mc 5, 14; In 10, 12; Ap 9, 6;

\sens nr. II.

◦ a scăpa de, a se sustrage ἀπό + gen. Mt 3, 7;

\sens nr. III.

◦ a se feri, a evita, a fugi de 1 Cor 6, 18; 1 Tim 6, 11; a dispărea, a pieri Ap 16, 20

Φήλιξ

Φήλιξ, ικος, ὁ - Antonius sau Claudius Felix, procurator al Palestinei FA 23, 24 etc.

φήμη

φήμη, ης, ἡ - ceea ce se spune, zgomot, gălăgie, zarvă, zvon, veste Mt 9, 26; Lc 4, 14

φημί

φημί - 3 sg. φησί (Mt 13, 29); 3 pl. φασίν (Rm 3, 8); imperf. 3 sg. ἔφη (Mc 14, 29), a zice, a spune, a afirma, a declara Mt 8, 8; 13, 29; Mc 10, 29; In 9, 38; FA 7, 2; 1 Cor 7, 29; Evr 8, 5

φημίζω

φημίζω - pas. aor. ἐφημίσθην, a transmite din gură în gură, a răspândi un zvon, a împrăștia o veste Mt 28, 15 (var.); FA 13, 43 (var.)

Φῆστος

Φῆστος, ου, ὁ - Porcius Festus, procurator al Palestinei, succesor al lui Felix FA 24, 27 etc.

φθάνω

φθάνω - aor. ἔφθασα, perf. ἔφθακα,

\sens nr. I.

◦ a o lua înainte, a întrece, a depăși 1 Tes 4, 15;

\sens nr. II.

◦ a sosi, a veni, a ajunge Mt 12, 28; Lc 11, 20; Rm 9, 31; 2 Cor 10, 14; Fil 3, 16

φθαρτός

φθαρτός, ἡ, ὄν - pieritor, stricăcios, coruptibil Rm 1, 23; 1 Cor 9, 25; 15, 53; 1 Pt 1, 18; 1, 23

φθέγγομαι

φθέγγομαι - aor. 1. ἐφθεγξάμην, a scoate un sunet, de unde a vorbi, a deschide gura, a grăi, a rosti, a spune FA 4, 18; 2 Pt 2, 16; 2, 18

φθείρω

φθείρω - viit. φθερῶ, aor. 1 ἔφθειρα, pas. viit. φθαρῆσομαι, aor. 2 ἐφθάρην, perf. ἔφθαρμαι,

\sens nr. I.

◦ a nimici, a distruge, a strica, a ruina 1 Cor 3, 17; 2 Cor 7, 2; 2 Pt 2, 12;

\sens nr. II.

◦ sens moral: a corupe, a strica, a vicia, a perverti 1 Cor 15, 33; 2 Cor 11, 3; Ef 4, 22; Ap 19, 2

φθινοπωρινός

φθινοπωρινός, ἡ, ὄν - (de la ὀπώρα, toamnă), de la sfârșitul toamnei, toamnic, autumnal Iuda 1, 12

φθόγγος

φθόγγος, ου, ὁ - sunet, notă muzicală, voce, cuvânt, glas Rm 10, 18; 1 Cor 14, 7

φθονέω

φθονέω - aor. 1. ἐφθόνησα, a pizmui, a invidia + dat. Gal 5, 26

φθόνος

φθόνος, ου, ὁ - invidie, pizmă, rea-voință, răutate, ură, dușmănie, zavistie Mt 27, 18; Mc 15, 10; Rm 1, 29; Gal 5, 21; Fil 1, 15; 1 Tim 6, 4; Tit 3, 3; Iac 4, 5; 1 Pt 2, 1

φθορά

φθορά, ᾶς, ἡ -

\sens nr. I.

◦ stricăciune, pieire, distrugere, ruină, moarte, putrezire, nimicire Rm 8, 21; Gal 6, 8; Col 2, 22;

\sens nr. II.

◦ coruptibilitate, stare de stricăciune, acțiunea de stricăciune, acțiune care conduce la descompunere materială 1 Cor 15, 42; 15, 50;

\sens nr. III.

◦ depravare, desfrâu, pervertire, decădere morală 2 Pt 1, 4; 2, 12

φιάλη

φιάλη, ης, ἡ - cupă, vas pentru libații Ap 5, 8; 15, 7; 16, 1-4

φιλάγαθος

φιλάγαθος, ον - iubitor de bine, care iubeste binele Tit 1, 8

Φιλαδέλφεια

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ - Filadelfia, oraș din Lidia Ap 1, 11; 3, 7

φιλαδελφία

φιλαδελφία, ας, ἡ - dragoste pentru un frate sau pentru o soră, iubire frățească, dragoste fraternă, iubire de frați Rm 12, 10; 1 Tes 4, 9; Evr 13, 1; 1 Pt 1, 22; 2 Pt 1, 7

φιλάδελφος

φιλάδελφος, ον - care își iubeste fratele sau sora, iubitor de frate (de soră) 1 Pt 3, 8

φίλανδρος

φίλανδρος, ον - care își iubeste soțul Tit 2, 4

φιλανθρωπία

φιλανθρωπία, ας, ἡ -

\sens nr. I.

◦ iubire de oameni (vorbind despre Dumnezeu) Tit 3, 4;

\sens nr. II.

◦ bunătate, bunăvoință, îndatorire, primire ospitalieră FA 28, 2

φιλανθρώπως

φιλανθρώπως - adv. cu omenie, cu bunătate, cu bunăvoință FA 27, 3

φιλαργυρία

φιλαργυρία, ας, ἡ - iubire de argint, iubire de bani, lăcomie, avariție 1 Tim 6, 10

φιλάργυρος, ον - care iubeste banii, iubitor de argint, avar, lacom Lc 16, 14; 2 Tim 3, 2

φίλαυτος

φίλαυτος, ον - îndrăgostit de sine, egoist, iubitor de sine 2 Tim 3, 2

φιλέω

φιλέω - imperf. ἐφίλουν, aor. 1 ἐφίλησα, perf. πεφίληκα,

\sens nr. I.

◦ a iubi (din prietenie, din afecțiune, din simpatie) Lc 20, 46; In 12, 25; 16, 27; 1 Cor 16, 22;

\sens nr. II.

◦ a da un semn de prietenie, a săruta pe cineva Mt 26, 48; Mc 14, 44; Lc 22, 47

φίλη

φίλη, ης, ἡ - prietenă Lc 15, 9

φιλήδονος

φιλήδονος, ον - care iubeste sau caută plăcerea, care iubeste desfătarea, iubitor de desfătări 2 Tim 3, 4

φίλημα

φίλημα, ατος, τό - sărut, sărutare Lc 7, 45; 22, 48; Rm 16, 16; 1 Cor 16, 20; 2 Cor 13, 12; 1 Tes 5, 26; 1 Pt 5, 14

Φιλήμων

Φιλήμων, ονος, ὁ - Filimon, creștin din Colosse, convertit de Pavel; stăpânul lui Onisim Filim 1, 1

Φίλητος

Φίλητος, ου, ὁ - Filet, eretic 2 Tim 2, 17

φιλία

φιλία, ας, ἡ - dragoste, prietenie Iac 4, 4

Φιλιππίσιος

Φιλιππίσιος, ου, ὁ - filipean, din Filippi Fil 4, 15

Φίλιπποι

Φίλιπποι, ων, οί - Filippi, oraș din Macedonia FA 16, 12; 20, 6; 1 Tes 2, 2

Φίλιππος

Φίλιππος, ου, ό - Filip

\sens nr. I.

◦ fiul lui Irod cel Mare și al Cleopatrei din Ierusalim; tetrarh Mt 16, 13; Mc 8, 27; Lc 3, 1;

\sens nr. II.

◦ unul dintre cei 12 apostoli Mt 10, 3; Mc 3, 18; Lc 6, 14; In 1, 43-46; FA 1, 13;

\sens nr. III.

◦ unul dintre cei șapte diaconi FA 6, 5; 21, 8

φιλόθεος

φιλόθεος, ον - iubitor de Dumnezeu, care îl iubește pe Dumnezeu 2 Tim 3, 4

Φιλόλογος

Φιλόλογος, ου, ό - Filolog Rm 16, 15

φιλονεικία

φιλονεικία, ας, ή - dispută, discuție, neînțelegere, controversă Lc 22, 24

φιλόνεικος

φιλόνεικος, ον - certăreț, gâlcivitor, cel care iubește cearta, cel căruia îi place să discute în contradictoriu 1 Cor 11, 16

φιλοξενία

φιλοξενία, ας, ή - iubire de străini, ospitalitate, primire de oaspeți, bună găzduire Rm 12, 13; Evr 13, 2

φιλόξενος

φιλόξενος, ον - ospitalier, primitor de străini, primitor de oaspeți 1 Tim 3, 2; Tit 1, 8; 1 Pt 4, 9

φιλοπρωτεύω

φιλοπρωτεύω - a vrea să ocupe primul loc, a dori întâietatea 3 In 1, 9

φίλος

φίλος, η, ον -

\sens nr. I.

◦ adj. drag, scump, iubit, prieten FA 19, 31;

\sens nr. II.

◦ ό φίλος, prietenul Mt 11, 19; Lc 7, 6; 7, 34; 11, 6; In 15, 15; FA 10, 24; ή φίλη, prietena Lc 15, 9

φιλοσοφία

φιλοσοφία, ας, ή - filozofie Col 2, 8

φιλόσοφος

φιλόσοφος, ου, ό - filozof FA 17, 18

φιλόστοργος

φιλόστοργος, ον - care iubește cu duioșie, cu tandrețe pe ai săi; plin de tandrețe, de duioșie, de gingășie Rm 12, 10

φιλότεκνος

φιλότεκνος, ον - care își iubește copiii Tit 2, 4

φιλοτιμέομαι

φιλοτιμέομαι - (de la φιλοτιμία, iubire de onoruri, ambiție) a se strădui, a râvni, a năzui, a avea ambiția, a considera că este o chestiune de onoare să; Rm 15, 20; 2 Cor 5, 9; 1 Tes 4, 11

φιλοφρόνως

φιλοφρόνως - adv. cu prietenie, prietenos FA 28, 7

φιλόφρων

φιλόφρων, ον - gen. φιλόφρονος, care are sentimente de prietenie, de bunăvoință; binevoitor, prietenesc 1 Pt 3, 8 (var.)

φιμόω

φιμόω - (φιμός, botniță) viit. φιμώσω, aor. 1 έφιμωσα, pas. aor. 1 έφιμώθην, perf. imper. 2 sg. πεφιμώσω, a lega puternic capul, a pune botniță, a reduce la tăcere, a închide gura cuiva, a impune tăcerea, a face pe cineva să tacă; pas. a tăcea, a amuți Mt 22, 12; 22, 34; Mc 1, 25; 4, 39; Lc 4, 35; 1 Cor 9, 9; 1 Tim 5, 18; 1 Pt 2, 15

Φλέγων

Φλέγων, οντος, ό - Flegon Rm 16, 14

φλογίζω

φλογίζω - a aprinde Iac 3, 6

φλόξ

φλόξ, φλογός, ή - flacăra, văpaie, pară Lc 16, 24; Evr 1, 7; Ap 1, 14

φλυαρέω

φλυαρέω - a spune baliverne, a trăncăni, a flecări, a defăima, a vorbi urât despre cineva + ac. 3 In 1, 10

φλύαρος

φλύαρος, ον - flecar, guraliv, vorbăreț, palavragiu 1 Tim 5, 13

φοβερός

φοβερός, ά, όν - înfricoșător, înspăimântător, îngrozitor, groaznic Evr 10, 27; 10, 31; 12, 21

φοβέω

φοβέω - numai pas. φοβέομαι, imperf. έφοβούμην, viit. φοβηθήσομαι, aor. 1 έφοβήθην,

\sens nr. I.

◦ a se înfricoșa, a se înspăimânta, a se teme, a-i fi frică Mt 9, 8; Mc 16, 8; a se teme de, a-i fi frică de + άπό τινος Mt 10, 28; + ac. Mc 6, 20; In 9, 22; Evr 11, 23; + μήπως = ca nu cumva să, să nu Gal 4, 11;

\sens nr. II.

◦ a se teme (în sens religios), a venera, a respecta profund + ac. Lc 1, 50; FA 10, 35; Ap 14, 7

φόβητρον

φόβητρον, ου, τό - (sau φόβηθρον) fenomen înspăimântător, spaimă, groază Lc 21, 11

φόβος

φόβος, ου, ό -

\sens nr. I.

◦ motiv de frică, de teamă Rm 13, 3;

\sens nr. II.

◦ teamă, frică, spaimă, groază Lc 1, 12; Rm 8, 15; 1 Cor 2, 3; 2 Cor 7, 11; 7, 15; Evr 2, 15

Φοίβη

Φοίβη, ης, ή - Febe Rm 16, 1

Φοινίκη

Φοινίκη, ης, ή - Fenicia FA 11, 19, 15, 3; 21, 2

φοῖνιξ

φοῖνιξ, ικος, ό - palmier, finic (simbolul nemuririi) In 12, 13; Ap 7, 9

Φοῖνιξ

Φοῖνιξ, ικος, ό - Fenix, port pe coasta de sud a Cretei FA 27, 12

φονεύς

φονεύς, έως, ό - ucigaș, asasin Mt 22, 7; FA 3, 14; 7, 52; 28, 4; 1 Pt 4, 15; Ap 21, 8

φονεύω

φονεύω - viit. φονεύσω, aor. 1 έφόνευσα, pas. viit. φονευθήσομαι, a omorί, a ucide + ac. Mt 5, 21; 23, 31; Mc 10, 19; Lc 18, 20; Rm 13, 9

φόνος

φόνος, ου, ό - crimă, omor, asasinat, ucidere, moarte Mt 15, 19; Mc 7, 21; Lc 23, 19; FA 9, 1; Evr 11, 37

φορέω

φορέω - viit. φορέσω, aor. 1 έφόρεσα, perf. πεφόρηκα, a purta de obicei (în mod obișnuit) pe sine (îmbrăcăminte, podoabe etc.) Mt 11, 8; In 19, 5; Rm 13, 4; 1 Cor 15, 49; Iac 2, 3

φόρον

φόρον, ου, τό - for, piață; în FA 28, 15 denumește un târgușor; v. Άππιος

φόρος, ου, ό - dajdie, dare, tribut, bir, impozit Lc 20, 22; 23, 2; Rm 13, 6-7

φορτίζω

φορτίζω - pas. perf. part. πεφορτισμένος, a încărca, a împovăra Mt 11, 28; Lc 11, 46

φορτίον

φορτίον, ου, τό - povară, greutate, sarcină, încărcătură (a unei nave) Mt 11, 30; 23, 4; Lc 11, 46; FA 27, 10; Gal 6, 5

φόρτος

φόρτος, ου, ό - încărcătură (a unei corăbii) FA 27, 10 (var.)

Φορτουάτος

Φορτουάτος, ου, ό - Fortunat, creștin din Corint 1 Cor 16, 17

φραγέλιον

φραγέλιον, ου, τό - (lat. flagellum) bici In 2, 15

φραγελλώω

φραγελλώω - aor. 1. έφραγέλλωσα, a biciui, a flagela Mt 27, 26; Mc 15, 15

φραγμός

φραγμός, οϋ, ό - zid, perete, gard, îngrăditură, împrejmuire Mt 21, 33; Mc 12, 1; Lc 14, 23; Ef 2, 14

φράζω

φράζω - aor. 1. ἔφρασα, a explica, a lămuri, a desluși Mt 13, 36; 15, 15

φράσσω

φράσσω - aor. 1. ἔφρασα, pas. viit. φραγήσομαι, aor. 2. ἐφράγην, a închide, a îngrădi, a împrejmui Rm 3, 19; 2 Cor 11, 10; Evr 11, 33

φρέαρ

φρέαρ, ατος, τό - puț, fântână Lc 14, 5; In 4, 11; Ap 9, 1-2

φρεναπατάω

φρεναπατάω - a amăgi, a înșela, a induce în eroare, a trage pe sfoară Gal 6, 3

φρεναπάτης

φρεναπάτης, ου, ό - înșelător, amăgitor Tit 1, 10

φρήν

φρήν, φρενός, ή - pl. minte, judecată, rațiune 1 Cor 14, 20

φρίσσω

φρίσσω - aor. 1. ἔφριξα, perf. part. πεφρικώς, a se zbărli, de unde a tremura, a se înfiora, a se cutremura Iac 2, 19

φρονέω

φρονέω - imperf. ἐφρόνουν, viit. φρονήσω, aor. 1 ἐφρόνησα,

\sens nr. I.

◦ a avea sentimente care însuflețesc viața, de unde a trăi, a se purta, a se comporta, a gândi, a simți, a judeca FA 28, 22; 1 Cor 13, 11; Fil 1, 7; 2, 2;

\sens nr. II.

◦ + ac. de relație a se purta potrivit cu, a avea grijă de, a avea o părere despre Rm 12, 16; 14, 6; Fil 2, 5; μη ὑπερφρονεῖν παρ' ό δεῖ φρονεῖν, ἀλλά φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν: să nu cugete despre sine mai mult decât ceea ce trebuie să cugete, ci să cugete spre înțelepciune Rm 12, 3

φρόνημα

φρόνημα, ατος, τό - gândire, cugetare, judecată, intenție, scop, năzuință, sentiment, mod de a gândi Rm 8, 6; 8, 27

φρόνησις

φρόνησις, εως, ή - judecată, gândire, înțelepciune, pricepere, înțelegerere Lc 1, 17; Ef 1, 8

φρόνιμος

φρόνιμος, ov - înțelept, rațional, cu judecată, chibzuit, priceput Mt 24, 45; Lc 12, 42; Rm 11, 25; 1 Cor 10, 15; 2 Cor 11, 19

φρονίμως

φρονίμως - adv. cu înțelepciune, înțelepțește, cu chibzuință Lc 16, 8

φροντίζω

φροντίζω - a se preocupa, a se îngriji, a avea grijă, a se frământa (pentru) Tit 3, 8

φρουρέω

φρουρέω - imperf. ἐφρούρουν, viit. φρουρήσω, pas. imperf. ἐφρουρούμην, a păzi 2 Cor 11, 32; Fil 4, 7; în temniță Gal 3, 23; a apăra, a ocroti 1 Pt 1, 5

φρυάσσω

φρυάσσω - aor. 1. ἐφρύαξα, a necheza, a tropăi (despre cai), a face hărmălaie, tărăboi, de unde a striga, a țipa, a urla, a se trufi, a se întărâta, a avea o atitudine trufașă FA 4, 25

φρύγανον

φρύγανον, ου, τό - mic lemn uscat, găteje, mă răcini FA 28, 3

Φρυγία

Φρυγία, ας, ή - Frigia, ținut în Asia Mică unde se găsesec orașele Colosse, Hierapolis, Laodiceea FA 2, 10; 16, 6; 18, 23

φυγαδεύω

φυγαδεύω - pas. aor. 1. ἐφυγαδεύθην (de la φυγός, exilat, surghiunit) a alunga, a izgoni, a surghiuni, a exila, a pune pe fugă FA 7, 29 (var.)

Φύγελλος

Φύγελλος, ου, ό - Fighel 2 Tim 1, 15

φυγή

φυγή, ής, ή - fugă Mt 24, 20; Mc 13, 18

φυλακή

φυλακή, ής, ή -

\sens nr. I.

◦ strajă, gardă, acțiunea de a face strajă Lc 2, 8;

\sens nr. II.

◦ santinelă, persoană care face de strajă; postul de gardă, locul unde se face de strajă FA 12, 10;

\sens nr. III.

- durata unei străji: veghe (noaptea se împarte în patru veghi sau străji de câte trei ore fiecare) Mt 14, 25; 24, 43; Mc 6, 48; Lc 12, 38;

\sens nr. IV.

- locul unde este ținut cineva sub pază bună, temniță, închisoare Mt 14, 10; Lc 22, 33; FA 5, 19; 22, 4; Evr 11, 36

φυλακίζω

φυλακίζω - a arunca în temniță, a duce la închisoare FA 22, 19

φυλακτήριον

φυλακτήριον, ου, τό - filacteriu (la evrei, un mic sul sau rulou pe care erau scrise versetele din Lege și care se purta la gât) Mt 23, 5

φύλαξ

φύλαξ, ακος, ό - paznic, străjer, gardian FA 5, 23; 12, 6; 12, 19

φυλάσσω

φυλάσσω - viit. φυλάξω, aor. 1 ἐφύλαξα, perf. πεφύλαχα, pas. aor. 1 ἐφυλάχθην, A. act. intr. + ac. obiect intern a păzi, a face de strajă Lc 2, 8; B. tr. a păzi pe cineva, a supraveghea FA 12, 4; 28, 16;

\sens nr. II.

- a apăra, a ocroti, a păstra Lc 11, 21; In 12, 25; 1 Tim 6, 20; Iuda 1, 24;

\sens nr. III.

- a respecta (legea, poruncile) Mt 19, 20; Mc 10, 20; Lc 18, 21; FA 7, 53; Rm 2, 26; Gal 6, 13; C. a se feri, a se păzi, a evita + ac. pers. sau lucrului de care trebuie să te ferești FA 21, 25; + από τινος Lc 12, 15

φυλή

φυλή, ής, ή -

\sens nr. I.

- trib, seminție Lc 2, 36; FA 13, 21; Fil 3, 5; Evr 7, 13; Ap 7, 5-8; 21, 12;

\sens nr. II.

- popor Mt 24, 30; Ap 1, 7

φύλλον

φύλλον, ου, τό - frunză Mt 21, 19; 24, 32; Ap 22, 2

φύραμα

φύραμα, ατος, τό - frământătură Rm 9, 21; 11, 16; 1 Cor 5, 6; Gal 5, 9

φυσικός

φυσικός, ή, όν - firesc, natural, potrivit cu natura, conform naturii Rm 1, 26; 2 Pt 2, 12

φυσικῶς

φυσικῶς - adv. în chip natural, în chip firesc, în conformitate cu natura Iuda 1, 10

φυσιώω

φυσιώω - (pentru φυσάω) pas. aor. 1. ἐφυσιώθην, perf. part. πεφυσιωμένος, a umfla (fig.), a umfla de trufie, de mândrie 1 Cor 8, 1; pas. a se umfla în pene, a se făli, a se îngâmfă, a se semeți, a se trufi 1 Cor 4, 6; 4, 18; 5, 2; 13, 4; Col 2, 18

φύσις

φύσις, εως, ή - (primul sens: creștere, de unde) sens general: „natură”

\sens nr. I.

- putere de dezvoltare, creștere, origine, legile naturii, fire Rm 11, 21; Ef 2, 3;

\sens nr. II.

- stare fizică Rm 2, 27;

\sens nr. III.

- stare naturală a unei persoane, dispoziții (aptitudini, trăsături) naturale Gal 4, 8; 2 Pt 1, 4;

\sens nr. IV.

- ordine a naturii, rânduială a naturii, legea naturală Rm 1, 26; 2, 14;

\sens nr. V.

- specie, varietate, gen, fel Iac 3, 7

φυσίωσις

φυσίωσις, εως, ή - la pl. îngâmfare, impertinență, trufie, obrăznicie, mândrie 2 Cor 12, 20

φυτεία

φυτεία, ας, ή - răsad, plantă, vlăstar, rod al pământului Mt 15, 13

φυτεύω

φυτεύω - aor. 1. ἐφύτευσα, pas. aor. 1 ἐφυτεύθην, perf. πεφύτευμαι, a planta, a sădi Mt 15, 13; 21, 33; un smochin Lc 13, 6; 1 Cor 3, 6-8; 9, 7; „sădește-te” Lc 17, 6

φύω

φύω - pas. aor. ἐφύην, part. φυείς, același sens act. și pas. a răsări, a odrăsli, a crește Lc 8, 6; Evr 12, 15

φωλεός

φωλεός, οῦ, ό - vizuină, bârlog Mt 8, 20; Lc 9, 58

φωνέω

φωνέω - aor. 1. ἐφώνησα, pas. aor. 1 ἐφωνήθην,

\sens nr. I.

- a scoate sunete, a cânta Mt 26, 24; Mc 14, 30; Lc 22, 34;

\sens nr. II.

- a striga, a striga cu glas mare, a țipa, a vorbi tare Mc 1, 26; Lc 8, 8; Ap 14, 18;

\sens nr. III.

- a chema pe cineva pe numele său Mt 27, 47;

\sens nr. IV.

- a numi, a chema pe cineva cu un titlu (demnitate, rang) In 13, 13;

\sens nr. V.

- a chema la sine Mt 20, 32; Lc 16, 2; In 1, 48; FA 9, 41

φωνή

φωνή, ἦς, ἡ -

\sens nr. I.

- sunet, orice zgomot din natură (glasul vântului, al apei, al ploii) In 3, 8; Ap 14, 2; (sunetul trâmbiței) Ap 8, 13; (sunetul altor instrumente: chitară, flaut și glasul celor care cântă din gură) Ap 14, 2; 18, 22; (glasul unui vultur) Ap 8, 13; abs. glas FA 2, 6;

\sens nr. II.

- voce, glas (vorbind despre Dumnezeu, îngeri, duhuri necurate, oameni) Mc 1, 26; In 5, 25; Ap 1, 12; 5, 2; 14, 7;

\sens nr. III.

- cuvânt, învățătură FA 12, 24;

\sens nr. IV.

- strigăt, țipăt Lc 23, 23; FA 19, 34;

\sens nr. V.

- limbă, grai, limbaj 1 Cor 14, 10

φῶς

φῶς, φωτός, τό - sens general: „lumină”

\sens nr. I.

- lumină Mt 17, 2; (a soarelui) Ap 22, 5;

\sens nr. II.

- luminile torțelor și făcliilor, de unde torțe, făclii FA 16, 29; lumina focului, de unde foc Mc 14, 54;

\sens nr. III.

- lumina, simbolul lumii divine In 1, 4; 8, 12; 9, 5; 1 Tim 6, 16; 1 In 1, 7;

\sens nr. IV.

- lumina interioară a omului Mt 4, 16; 5, 14; In 8, 12; Rm 13, 12; Ef 5, 9;

\sens nr. V.

- fig. viața publică Mt 10, 27; Lc 12, 3

φωστήρ

φωστήρ, ἦρος, ὅ -

\sens nr. I.

- luminător, stea, astru Fil 2, 15;

\sens nr. II.

- lumină, strălucire Ap 21, 11

φωσφόρος

φωσφόρος, ου, ὅ - „Luceafărul”, lit. purtător de lumină, nume dat planetei Venus, steaua dimineții 2 Pt 1, 19

φωτεινός

φωτεινός, ἡ, ὄν - luminos, strălucitor, luminat Mt 6, 22; 17, 5; Lc 11, 34

φωτίζω

φωτίζω - viit. φωτίσω, aor. 1 ἐφώτισα, pas. aor. 1 ἐφωτίσθην, perf. part. πεφωτισμένος,

\sens nr. I.

- a străluci ἐπί τινα, peste cineva; a arunca lumina peste cineva Ap 22, 5;

\sens nr. II.

- a lumina Lc 11, 36; 1 Cor 4, 5; Ef 3, 9; Ap 21, 23;

\sens nr. III.

- a lumina cu lumina cerească In 1, 9; Evr 6, 4

φωτισμός

φωτισμός, οὔ, ὅ - lumină

\sens nr. I.

- fig. strălucire, lumină strălucitoare 2 Cor 4, 4;

\sens nr. II.

- acțiunea de a lumina, de a descoperi, de a revela; luminare 2 Cor 4, 6

X - χι

χαίρω

χαίρω - imperf. ἔχαιρον, viit. 2 χαρήσομαι, aor. 2 ἐχάρην,

\sens nr. I.

- a se bucura, a se veseli, a fi vesel, a fi bucuros Mt 2, 10; Mc 14, 11; In 8, 56; 16, 20; Rm 12, 15; 1 Tes 3, 9; + ἐπί τινι de ceva sau în legătură cu ceva Mt 18, 13; Lc 1, 14; FA 15, 31; + ἐν + dat. Fil 1, 18;

\sens nr. II.

- formulă de salut χαῖρε, χαίρετε, bucură-te! bucurați-vă! Mt 26, 49; 27, 29; 28, 9; cf. FA 15, 23

χάλαζα

χάλαζα, ης, ἡ - grindină Ap 8, 7; 11, 19; 16, 21

χαλάω

χαλάω - viit. χαλάσω, aor. 1 ἐχάλασα, pas. aor. 1 ἐχάλασθην, a lăsa jos, a coborî (un obiect), a lăsa să plece, a arunca mreața (în apă) Mc 2, 4; Lc 5, 5; FA 9, 25; 27, 17; 27, 30; 2 Cor 11, 33

Χαλδαῖος

Χαλδαῖος, ου, ὁ - caldeu FA 7, 4

χαλεπός

χαλεπός, ή, ὄν - greu, anevoios, dificil, apăsător, neplăcut, supărător, primejdios, periculos, cumplit, sălbatic Mt 8, 28; 2 Tim 3, 1

χαλιναγωγέω

χαλιναγωγέω - viit. χαλιναγωγήσω, aor. 1 ἐχαλιναγωγήσα, a pune frâu, a ține în frâu, a înfrâna Iac 1, 26; 3, 2

χαλινός

χαλινός, ου, ὁ - frâu, căpăstru, zăbală Iac 3, 3; Ap 14, 20

χαλινώω

χαλινώω - a ține în frâu Iac 1, 26 (var.)

χαλκεύς

χαλκεύς, έως, ὁ - fierar, arămar 2 Tim 4, 14

χαλκηδών

χαλκηδών, ὄνος, ὁ - calcedoniu, piatră prețioasă Ap 21, 19

χαλκίον

χαλκίον, ου, τό - vas de bronz, farfurie de aramă Mc 7, 4

χαλκολίβανος

χαλκολίβανος, ου, ή - (sau -von, ου, τό) bronz din Liban? aramă amestecată cu aur? aurichalcum (amestec de cupru cu staniu sau zinc)? Ap 1, 15; 2, 18

χαλκός

χαλκός, οὔ, ὁ -

\sens nr. I.

◦ aramă, bronz 1 Cor 13, 1; Ap 18, 12;

\sens nr. II.

◦ monedă de bronz, bani Mt 10, 9; Mc 6, 8; 12, 41

χαλκοῦς

χαλκοῦς, ή, οὔν - de bronz, făcut din bronz, de aramă Ap 9, 20

χαμαί

χαμαί - adv. la pământ In 9, 6; 18, 6

Χαναάν

Χαναάν, ή - Canaan FA 7, 11; 13, 19

Χαναναῖος

Χαναναῖος, α, ον - cananean Mt 15, 22

χαρά

χαρά, άς, ή - bucurie Mt 25, 21; In 16, 20; FA 15, 3; Rm 14, 17; 2 Cor 2, 3; Gal 5, 22; Fil 2, 2; 4, 1; Evr 12, 11

χάραγμα

χάραγμα, ατος, τό -

\sens nr. I.

◦ semn, pecete imprimată (pe mână, pe frunte) Ap 13, 16; 14, 9; 16, 2 etc.

\sens nr. II.

◦ creație artistică, sculptură, gravură în piatră FA 17, 29

χαρακτήρ

χαρακτήρ, ήρος, ὁ - amprentă (a monedei), figură gravată pe lemn, piatră sau metal etc.; fig. Evr 1, 3: figură, chip

χάραξ

χάραξ, ακος, ὁ - împrejmuire, palisadă Lc 19, 43

χαρίζομαι

χαρίζομαι - viit. χαρίσομαι, aor. 1 ἐχαρισάμην, perf. κεχάρισμαι, pas. aor. 1 ἐχαρίσθην, \sens nr. I.

◦ a dăruî, a da, a acorda Lc 7, 21; FA 27, 24; Rm 8, 32; 1 Cor 2, 12; Gal 3, 18; Fil 2, 9;

\sens nr. II.

◦ a ierta 2 Cor 2, 7; 2, 10; 12, 13; Ef 4, 32; Col 2, 13

χάριν

χάριν - act. de la χάρις, folosit ca prep. + gen. (este așezată după cuvântul pe care îl introduce; excepție la 1 In 3, 12)

\sens nr. I.

◦ în vederea, în interesul, în favoarea Gal 3, 19; Tit 1, 11; Iuda 1, 16;

\sens nr. II.

◦ din cauza, din pricina, pentru Lc 7, 47; 1 In 3, 12

χάρις

χάρις, ιτος, ή -

\sens nr. I.

- ceea ce este plăcut, agreabil; farmec, grație, gingășie Lc 4, 22; Col 4, 6;

\sens nr. II.

- bunăvoință, bunătate, purtare de grijă Lc 2, 40; FA 15, 40; Rm 3, 24; Ef 1, 6;

\sens nr. III.

- har, formulă de salut Rm 1, 7; 1 Cor 1, 3; Gal 1, 3; Fil 1, 2;

\sens nr. IV.

- har, în sensul de: urmare a harului, mărinimie, generozitate, dărnicie născută din har, dar 1 Cor 16, 3; 2 Cor 8, 4;

\sens nr. V.

- recunoștință, mulțumire Lc 17, 9; Rm 7, 25; 1 Cor 15, 57; 2 Cor 9, 15; 1 Tim 1, 12

χάρισμα

χάρισμα, ατος, τό - har acordat, dar, harismă Rm 5, 15; 6, 23; 11, 29; 12, 6; 1 Cor 12, 4; 1 Pt 4, 10

χαριτόω

χαριτόω - aor. 1. ἐχαρίτωσα, pas. perf. part. κεχαριτωμένος, a umple cu har dumnezeiesc, a dărui harul divin Ef 1, 6; pas. a fi plin de harul dumnezeiesc Lc 1, 28

Χαρράν

Χαρράν, ἡ - Haran, țara lui Laban (Gn. 11, 31) FA 7, 2

χάρτης

χάρτης, ου, ό - foaie de papirus, hârtie 2 In 1, 12

χάσμα

χάσμα, ατος, τό - deschidere mare, de unde prăpastie, hău, abis Lc 16, 26

χείλος

χείλος, ους, τό -

\sens nr. I.

- pl. buze Mt 15, 8; Mc 7, 6; Rm 3, 13; Evr 13, 15; 1 Pt 3, 10;

\sens nr. II.

- sg. mal, țarm, coastă Evr 11, 12

χειμάζω

χειμάζω - pas. a fi puternic lovit (bătut) de furtună FA 27, 18

χείμαρρος

χείμαρρος, ου, ό - pârâu, torent In 18, 1

χειμών

χειμών, ὶνος, ό -

\sens nr. I.

- vreme rea, timp, urât, furtună, vijelie Mt 16, 3; FA 27, 20;

\sens nr. II.

- iarnă Mt 24, 20; Mc 13, 18; In 10, 22; 2 Tim 4, 21

χείρ

χείρ, χειρός, ἡ - ac. χεῖρα sau χεῖραν,

\sens nr. I.

- mână Mt 12, 10; Mc 3, 1; Lc 6, 6;

\sens nr. II.

- „cu mâna mea” (cu sensul de autograf) 1 Cor 16, 21; Gal 6, 11; Filim 1, 19;

\sens nr. III.

- „mâini omenesti” = activitate umană FA 17, 25;

\sens nr. IV.

- mână, în sensul de putere, forță, autoritate, dominație, stăpânire, influență, intervenție Lc 1, 66; Evr 1, 10; 10, 31; expresia διὰ χειρός (după ebraică), prin mâna Mc 6, 2; FA 2, 23; 19, 11; ἐν χειρί în mâna Gal 3, 19;

\sens nr. V.

- a da (a preda) în mâinile FA 21, 11; 28, 17

χειραγωγέω

χειραγωγέω - a duce (a conduce) de mână FA 9, 8; 22, 11

χειραγωγός

χειραγωγός, όν - care duce de mână, călăuză FA 13, 11

χειρόγραφον

χειρόγραφον, ου, τό - manuscris; act redactat, cu valoare juridică; document, zapis Col 2, 14

χειροποίητος

χειροποίητος, ον - făcut de mâna omului Mc 14, 58; FA 7, 48; 17, 24; Ef 2, 11; Evr 9, 11

χειροτονέω

χειροτονέω - aor. 1. ἐχειροτόνησα, pas. aor. 1 ἐχειροτονήθην,

\sens nr. I.

- a vota cu mâna ridicată, a alege 2 Cor 8, 19;

\sens nr. II.

- a numi (într-o funcție), a hirotoni FA 14, 23

χείρων

χείρων, ον - gen. χείρονος, adj. inferior, mai puțin bun, mai rău; este comparativul lui κακός; Mt 12, 45; Lc 11, 26; In 5, 14; 1 Tim 5, 8; Evr 10, 29

Χερουβίν

Χερουβίν, τά - heruvimi Evr 9, 5

χέω

χέω - (în N.T. se găsește totdeauna în compozi): έκ-χέω, ἐπι-χέω, κατα-χέω, συγ-χέω (-χύνειν), pas. aor. 1 ἐχύθη, perf. κέχυμαι, a vărsa, a turna, a răspândi, a împrăști

χίρα

χίρα, ας, ή - văduvă Mc 12, 40; Lc 4, 25; FA 6, 1; 1 Cor 7, 8; 1 Tim 5, 3

χθές

χθές - (altă formă a lui ἐχθές) adv. ieri In 4, 52; FA 7, 28; Evr 13, 8

χιλίάρχος

χιλίάρχος, ου, ό - comandant peste o mie de oameni, hiliarh, tribun militar, comandant de cohortă In 18, 12; FA 21, 31-33 etc.

χιλιάς

χιλιάς, άδος, ή - o mie, numărul o mie Lc 14, 31; FA 4, 4; 1 Cor 10, 8; Ap 11, 13; mii de mii Ap 5, 11

χίλιοι

χίλιοι, αι, α - num. card. o mie 2 Pt 3, 8; Ap 11, 3; 12, 6

Χίος

Χίος, ου, ή - Chios, insulă din Marea Egee FA 20, 15

χιτών

χιτών, ώνος, ό - veșmânt simplu, fără mâneci, purtat direct pe piele; cămașă, tunică; haină, veșmânt Mt 5, 40; Mc 14, 63; Lc 3, 11; 6, 29

χιών

χιών, όνος, ή - zăpadă Mt 28, 3; Mc 9, 3; Ap 1, 14

χλαμύς

χλαμύς, ύδος, ή - hlamidă, manta militară Mt 27, 28; 27, 31

χλευάζω

χλευάζω - a-si bate joc, a zeflemi, a ironiza, a lua în derâdere, a batjocori, a lua în râs FA 2, 13 (var.); 17, 32

χλιαρός

χλιαρός, ά, όν - călduț, căldicel Ap 3, 16

Χλόη

Χλόη, ης, ή - Hloe 1 Cor 1, 11

χλωρός

χλωρός, ά, όν - verde, verzui, galben-vânat Mc 6, 39; Ap 6, 8; 8, 7; 9, 4

Χξς

Χξς ' - pentru εξάκοσιοι (= χ ') ἐξήκοντα (= ξ ') ἑξ (= ς ') șase sute șazeci și șase Ap 13, 18 (var.)

χοϊκός

χοϊκός, ή, όν - făcut din lut, din pământ, pământesc 1 Cor 15, 47

χοϊνίξ

χοϊνίξ, ικος, ή - măsură de capacitate pentru grâu Ap 6, 6

χοῖρος

χοῖρος, ου, ό - porc Mt 8, 30; Mc 5, 11; Lc 15, 15

χολάω

χολάω - a se mânia, a se supăra In 7, 23

χολή

χολή, ής, ή - bilă, fiere Mt 27, 34; FA 8, 23

Χοραζίν

Χοραζίν, ή - Horazin (cetate în Galileea) Mt 11, 21; Lc 10, 13

χορηγέω

χορηγέω - viit. χορηγήσω, aor. 1 ἐχορήγησα (a face cheltuielile necesare pentru întreținerea unui cor, de unde) a da, a oferi, a procura, a furniza, a administra 2 Cor 9, 10; 1 Pt 4, 11

χορός

χορός, οὔ, ό - dans, joc, horă, cor Lc 15, 25

χορτάζω

χορτάζω - aor. 1. ἐχόρτασα, pas. viit. χορτασθήσομαι, aor. 1. ἐχορτάσθη, a sătura Mt 5, 6; 15, 33; Mc 8, 4; Lc 6, 21; 16, 21; Ap 19, 21

χόρτασμα

χόρτασμα, ατος, τό - pl. (nutreț, de unde) hrană, mâncare, alimente FA 7, 11

χόρτος
 χόρτος, ου, ό - iarbă, fân Mt 6, 30; 13, 12; 1 Cor 3, 12; 1 Pt 1, 24; Ap 9, 4

Χουζῆς
 Χουζῆς, ἄ, ό - Huza, administrator al lui Irod Antipa Lc 8, 3

χοῦς
 χοῦς, χοός, ό - (ac. χοῦν) praf, pulbere, țărână Mc 6, 11; Ap 18, 19

χράομαι
 χράομαι - 2 sg. χράσαι, 3 sg. χρήται, imperf. ἐχρώμην, aor. 1 ἐχρησάμην, imper. χρήσαι, perf. κέχρημαι,
 \sens nr. I.
 ◦ a se folosi de, a se servi de, a se sluji de, a folosi, a întrebuința + dat. FA 27, 17; 1 Cor 7, 21; 9, 12; 1 Tim 1, 8; 5, 23; + ac. 1 Cor 7, 31;
 \sens nr. II.
 ◦ a face dovada de, a se comporta, a se purta (cu, față de cineva) + dat. 2 Cor 1, 17; FA 27, 3; + κατά + ac. 2 Cor 13, 10

χράω
 χράω - v. κίχημι
 χρεία, ας, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ nevoie, trebuință, necesitate χρεία ἐστί τινος este nevoie de ceva Lc 10, 42; χρείαν ἔχειν τινός a avea nevoie de ceva, a avea trebuință de cineva Mt 6, 8; 9, 12; 21, 3; 1 Cor 12, 21; Evr 5, 12; + inf. Mt 3, 14; In 13, 10; + ἴνα In 2, 25;
 \sens nr. II.
 ◦ lipsă, sărăcie, nevoie, trebuință FA 20, 34; Rm 12, 13; Fil 2, 25; 4, 19; χρείαν ἔχειν, a fi în nevoie, a fi în lipsuri Mc 2, 25; 1 In 3, 17;
 \sens nr. III.
 ◦ slujbă, funcție FA 6, 3

χρεωφειλέτης
 χρεωφειλέτης, ου, ό - datornic Lc 7, 41; 16, 5

χρή
 χρή - verb impersonal: trebuie Iac 3, 10

χρήζω
 χρήζω - a fi lipsit de, a avea nevoie de + gen. Mt 6, 32; Lc 11, 8; 12, 30; Rm 16, 2; 2 Cor 3, 1

χρήμα
 χρήμα, ατος, τό - bunuri, avere, bogăție, bani Mc 10, 23; Lc 18, 24; FA 4, 37; 8, 18; 24, 26

χρηματίζω
 χρηματίζω - vii. χρηματίσω, aor. 1 ἐχρημάτισα, pas. aor. 1 ἐχρηματίσθην, perf. κερηματίσμαι, a da răspuns (vorbind despre un oracol), de unde
 \sens nr. I.
 ◦ a înștiința, a informa, a descoperi, a dezvălui; la pas.: a fi informat (în vis) printr-o intervenție divină Mt 2, 12; 2, 22; a primi o veste prin descoperire dumnezeiască Lc 2, 26; Evr 8, 5; 12, 25; a fi informat, înștiințat de către un înger FA 10, 22;
 \sens nr. II.
 ◦ a se numi, a fi numit, a se comporta (purta) precum FA 11, 26; Rm 7, 3

χρηματισμός
 χρηματισμός, οῦ, ό - răspunsul unui oracol, oracol Rm 11, 4

χρήσιμος
 χρήσιμος, η, ον - folositor, util, avantajos 2 Tim 2, 14

χρήσις
 χρήσις, εως, ἡ - folosință, întrebuințare, utilizare, practică, rânduală, relații intime, legătură intimă Rm 1, 26

χρηστεύομαι
 χρηστεύομαι - a fi bun, binevoitor, prietenos, îndatoritor, a se comporta ca un om bun 1 Cor 13, 4

χρηστολογία
 χρηστολογία, ας, ἡ - limbaj frumos, cinstit (în aparență), vorbe frumoase (= prefăcute, mieroase, înșelătoare), cuvinte viclene, amăgitoare Rm 16, 18

χρηστός
 χρηστός, ἡ, όν - favorabil, avantajos
 \sens nr. I.
 ◦ plăcut, agreabil, bun, de bună calitate Mt 11, 30; Lc 5, 39;
 \sens nr. II.
 ◦ bun (din punct de vedere moral), cinstit, onorabil, virtuos, cumsecade, de treabă 1 Cor 15, 33; Ef 4, 32;
 \sens nr. III.
 ◦ binefăcător, binevoitor, darnic, generos, bun Lc 6, 34; 1 Pt 2, 3; n. subst. bunătate Rm 2, 4

χρηστότης
 χρηστότης, ητος, ἡ -
 \sens nr. I.
 ◦ binele (moral), cinste, virtute Rm 3, 12;

\sens nr. II.

- bunătatea (inimii), bunăvoință, amabilitate, comportare frumoasă, îndatoritoare Rm 2, 4; 11, 22; 2 Cor 6, 6; Gal 5, 22; Ef 2, 7; Col 3, 12; Tit 3, 4

χρῖσμα

χρῖσμα, ατος, τό - acțiunea de a unge, ungere (a Duhului Sfânt) 1 In 2, 20; 2, 27

χριστιανός

χριστιανός, οῦ, ὁ - la origine, batjocură, ironie pornită de la jocul de cuvinte formate de la verbul χρίω, a unge, de unde unsuros, gras, pomădat; apoi „creștin”, cel care vorbește de Hristos, Unsul, și care crede în El FA 11, 26; 26, 28; 1 Pt 4, 16

Χριστός

Χριστός, οῦ, ὁ -

\sens nr. I.

- Mesia, Unsul, Hristosul Mt 16, 16; Lc 3, 15; In 1, 20; FA 9, 22;

\sens nr. II.

- Ἰησοῦς ὁ Χριστός, Isus Hristos FA 9, 34 (var.); Ἰησοῦς Χριστός Mt 1, 1; Mc 1, 1; In 17, 3

χρίω

χρίω - aor. 1. ἔχρισα, pas. aor. 1 ἐχρίσθην, a unge Lc 4, 18; FA 4, 27; 10, 38; 2 Cor 1, 21; Evr 1, 9

χρονίζω

χρονίζω - viit. χρονίσω și χρονιῶ, a întârzia, a ajunge cu întârziere, a zăbovi, a fi încet, domol în activitate Mt 25, 5; Lc 1, 21; 12, 45; Evr 10, 37

χρόνος

χρόνος, ου, ὁ -

\sens nr. I.

- timp, vreme, durată, perioadă de timp Lc 4, 5; FA 27, 9; Gal 4, 4; ἰκανὸς χρόνος, o anumită perioadă de timp, câtva timp, câtăva vreme, timp suficient, îndestulător, de unde mult timp, multă vreme Lc 8, 27; FA 8, 11; 14, 3; pl. Lc 20, 9; 23, 8; ὁ πᾶς χρόνος, tot timpul, toată vremea FA 20, 18;

\sens nr. II.

- anii, vremurile, epoca, timpurile FA 1, 7; 1 Tes 5, 1; răgaz, amânare Ap 2, 12

χρονοτριβέω

χρονοτριβέω - a pierde timpul FA 20, 16

χρυσίον

χρυσίον, ου, τό -

\sens nr. I.

- aur Evr 9, 4; 1 Pt 1, 7; Ap 3, 18; 21, 18;

\sens nr. II.

- obiecte, bijuterii de aur 1 Tim 2, 9; 1 Pt 3, 3; Ap 17, 4;

\sens nr. III.

- monedă de aur FA 3, 6; 1 Pt 1, 18

χρυσοδακτύλιος

χρυσοδακτύλιος, ον - care are inel de aur pe deget Iac 2, 2

χρυσόλιθος

χρυσόλιθος, ου, ὁ - hrisolit, piatră prețioasă Ap 21, 20

χρυσόπρασος

χρυσόπρασος, ου, ὁ - hrisopras, piatră prețioasă Ap 21, 20

χρυσός

χρυσός, ου, ὁ - aur (metal) Mt 2, 11; 1 Cor 3, 12; Ap 9, 7; 18, 12; chip de aur, statuie de aur FA 17, 29; monedă de aur Mt 10, 9

χρυσοῦς

χρυσοῦς, ῆ, οῦν - adj. de aur 2 Tim 2, 20; Evr 9, 4; Ap 1, 12

χρυσόω

χρυσόω - pas. perf. part. κεχρυσωμένος, a îmbrăca în aur, a acoperi cu aur, a polei cu aur, a auri Ap 17, 4; 18, 16

χρῶς

χρῶς, χρωτός, ὁ - piele FA 19, 12

χωλός

χωλός, ῆ, ὄν - șchiop, olog Mt 11, 5; 15, 30; Lc 7, 22; In 5, 3; FA 3, 2; 8, 7; n.: membru șchiop Evr 12, 13

χώρα

χώρα, ας, ἡ -

\sens nr. I.

- ținut, regiune, meleag Mt 4, 16; Mc 6, 55; Lc 2, 8; 15, 13;

\sens nr. II.

- țară, teritoriu Mt 2, 12; FA 12, 20; 16, 6;

\sens nr. III.

- pământ = uscatul (în opoziție cu marea) FA 27, 27;

\sens nr. IV.

- pământ, sol, câmp (cultivat), țarină, lan, holdă Lc 21, 21; In 4, 35; Iac 5, 4

χωρέω
χωρέω - viit. χωρήσω, aor. 1 ἐχώρησα, a face loc, a se deplasa, a se mișca din loc, de unde

\sens nr. I.

◦ a trece, a înainta, a se duce, a merge, a se îndrepta spre Mt 15, 17; fig. In 8, 37;

\sens nr. II.

◦ a cuprinde, a conține, a avea o capacitate In 2, 6; 21, 25; fig. a face loc cuiva în inima sa, a-și deschide inima, a se destăinui 2 Cor 7, 2;

\sens nr. III.

◦ a înțelege, a pricepe (un cuvânt), a primi (un cuvânt, o învățătură) Mt 19, 11-12

χωρίζω

χωρίζω - viit. χωρίσω, aor. ἐχώρισσα, pas. aor. 1 ἐχωρίσθην, perf. part. κεχωρισμένος,

\sens nr. I.

◦ act. a despărți, a separa Mt 19, 6; Rm 8, 35; 8, 39;

\sens nr. II.

◦ pas. a se despărți de, a divorța 1 Cor 7, 10-11; 7, 15; Evr 7, 26; a se îndepărta, a se depărta, a pleca din FA 1, 4; 18, 2

χωρίον

χωρίον, ου, τό - loc, de unde țarină, ogor, câmp Mt 26, 36; Mc 14, 32; In 4, 5; FA 1, 18; 4, 34; pl. moșie, latifundiu FA 28, 7

χωρίς

χωρίς -

\sens nr. I.

◦ adv. aparte, separat, deoparte In 20, 7;

\sens nr. II.

◦ prep. + gen. fără Mt 13, 34; In 1, 3; Rm 4, 6; 10, 14; 1 Cor 11, 11; Evr 9, 28; fără a pune la socoteală, fără a număra, în afară de, pe lângă Mt 14, 21; 2 Cor 11, 28

χωῖρος

χωῖρος, ου, ὁ - Corus, vântul de nord-vest, de unde direcția nord-vest FA 27, 12

Ψ - ψι

ψάλλω

ψάλλω - viit. ψαλῶ, a cânta la un instrument, a cânta sau a recita un imn de laudă sau un psalm Rm 15, 9; 1 Cor 14, 15; Ef 5, 19; Iac 5, 13

ψαλμός.

ψαλμός. οὔ, ὁ -

\sens nr. I.

◦ psalm Lc 20, 42; 24, 44; FA 1, 20;

\sens nr. II.

◦ psalm creștin 1 Cor 14, 26; Ef 5, 19; Col 3, 16

ψευδάδελφος

ψευδάδελφος, ου, ὁ - frate mincinos, fals 2 Cor 11, 26; Gal 2, 4

ψευδαπόστολος

ψευδαπόστολος, ου, ὁ - apostol mincinos, fals 2 Cor 11, 13

ψευδής

ψευδής, ἑς - mincinos FA 6, 13; Ap 2, 2; 21, 8

ψευδοδιδάσκαλος

ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ - învățător mincinos 2 Pt 2, 1

ψευδολόγος

ψευδολόγος, ον - mincinos, care spune lucruri neadevărate 1 Tim 4, 2

ψεύδομαι

ψεύδομαι - viit. ψεύδομαι, aor. 1 ἐψεύσάμην,

\sens nr. I.

◦ a minți Mt 5, 11; Rm 9, 1; 2 Cor 11, 31; Evr 6, 18; Ap 3, 9;

\sens nr. II.

◦ a înșela, a trage pe sfoară FA 5, 3

ψευδομαρτυρέω

ψευδομαρτυρέω - viit. ψευδομαρτυρήσω, aor. 1 ἐψευδομαρτύρησα, a depune mărturie mincinoasă, a mărturisi strâmb împotriva cuiva κατά τινος Mt 19, 18; Mc 10, 19; 14, 56; Lc 18, 20; Rm 13, 9

ψευδομαρτυρία

ψευδομαρτυρία, ας, ἡ - mărturie mincinoasă Mt 15, 19; 26, 59

ψευδομάρτυς

ψευδομάρτυς, υρος, ὁ - martor mincinos Mt 26, 60; 1 Cor 15, 15

ψευδοπροφήτης

ψευδοπροφήτης, ου, ὁ - prooroc mincinos, profet fals Mt 7, 15; Mc 13, 22; FA 13, 6; 2 Pt 2, 1; Ap 16, 13

ψεῦδος

ψεῦδος, ους, τό - minciună, înșelătorie, înșelăciune In 8, 44; 2 Tes 2, 9; 2, 11; 1 In 2, 21; Ap 21, 27

ψευδοχριστος

ψευδοχριστος, ου, ό - Hristos mincinos, fals Mesia Mt 24, 24; Mc 13, 22

ψευδώνυμος

ψευδώνυμος, ον - pretins, așa-zis, care poartă (sau își dă) nume fals 1 Tim 6, 20

ψεῦσμα

ψεῦσμα, ατος, τό - minciună, înșelătorie, înșelăciune Rm 3, 7

ψεύστης

ψεύστης, ου, ό - mincinos In 8, 44; Rm 3, 4; 1 Tim 1, 10; Tit 1, 12; 1 In 1, 10

ψηλαφάω

ψηλαφάω - aor. 1. έψηλάφησα, a pipăi Lc 24, 39; FA 17, 27; Evr 12, 18; 1 In 1, 1

ψηφίζω

ψηφίζω - aor. 1. έψηφισα, a socoti, a calcula Lc 14, 28; Ap 13, 18

ψηφος

ψηφος, ου, ή - pietricică folosită la vot (neagră pentru a condamna, albă pentru a achita sau pentru a aproba), de unde vot FA 26, 10; Ap 2, 17

ψιθυρισμός

ψιθυρισμός, οῦ, ό - murmur, șușoteală, de unde trăncăneală, vorbe goale 2 Cor 12, 20

ψιθυριστής

ψιθυριστής, οῦ, ό - bârfitor, care șușotește, pârâtor, delator, denunțător Rm 1, 30

ψιχίον

ψιχίον, ου, τό - firimitură, fărâmă (de pâine) Mt 15, 27; Mc 7, 28; Lc 16, 21 (var.)

ψυχή

ψυχή, ής, ή -

\sens nr. I.

◦ suflu, suflare, principiu de viață, suflet Lc 12, 20; FA 20, 10; Ap 8, 9;

\sens nr. II.

◦ viață, existență Mt 20, 28; In 10, 11; Rm 11, 3; Fil 2, 30;

\sens nr. III.

◦ suflet, sediul dorințelor și sentimentelor, al comportamentului, al caracterului și personalității Mc 14, 34; Lc 12, 19; In 10, 24; Rm 2, 9;

\sens nr. IV.

◦ suflet, elementul permanent, nemuritor, imuabil, veșnic al omului, în opoziție cu trupul Mt 10, 28; 2 Cor 12, 15; Evr 10, 39; Iac 1, 21; 1 Pt 1, 9; 2, 11;

\sens nr. V.

◦ suflet ca realitate a persoanei, noțiune influențată de ebraică: sufletul meu = eu însumi Mt 10, 39; Mc 8, 35; In 12, 27; 2 Cor 1, 23; Ap 8, 14;

\sens nr. VI.

◦ ființă 1 Cor 15, 45

ψυχικός

ψυχικός, ή, όν -

\sens nr. I.

◦ natural, firesc, psihic, omenesc, pământesc, trupesc, în opoziție cu ceea ce este duhovnicesc, spiritual (τὸ ψυχικόν în opoziție cu τὸ πνευματικόν) 1 Cor 2, 14; 15, 44; 15, 46; Iac 3, 15;

\sens nr. II.

◦ ó ψυχικός: „psihicul”, omul natural, firesc, supus poftelor firii, omul care nu are Duhul și care trăiește doar după poruncile trupului, omul neduhovnicesc, care este asemenea unui animal sau unei plante Iuda 1, 19

ψύχος

ψύχος, ους, τό - frig In 18, 18; FA 28, 2; 2 Cor 11, 27

ψυχρός

ψυχρός, ά, όν - adj. rece

\sens nr. I.

◦ τὸ ψυχρόν, apă rece Mt 10, 42;

\sens nr. II.

◦ fig. rece, în opoziție cu fierbinte, în clocot Ap 3, 15-16

ψύχω

ψύχω - pas. viit. ψυγήσομαι, pas. a se răci Mt 24, 12

ψωμίζω

ψωμίζω - aor. 1. έψώμισα, a pune bucăți mici în gură, de unde a pune hrană în gura cuiva, a da să ciugulească, a hrăni, a da să mănânce Rm 12, 20; a da în bucăți, a împărți (mâncarea, averea) 1 Cor 13, 3

ψωμίον

ψωμίον, ου, τό - bucățică (de pâine sau de carne), îmbucătură In 13, 26

ψώχω

ψώχω - a freca, a strivi, a sfărâma Lc 6, 1

Ω - ὦμεγα

Ω - omega (o lung, opus lui omicron, o scurt), ultima literă a alfabetului grec Ap 1, 8; 21, 6; 22, 13

ὦ

ὦ - interjecție folosită pentru a te adresa cuiva; nu se traduce

\sens nr. I.

◦ + Voc. Mt 15, 28; FA 1, 1; Rm 2, 1; Gal 3, 1; Iac 2, 20;

\sens nr. II.

◦ + Nom. Rm 11, 33

Ὠβήδ

Ὠβήδ, ó - Obed (v. Ἰωβήδ) Mt 1, 5; Lc 3, 32

ὤδε

ὤδε - în N.T. numai adv. de loc I. cu mișcare: aici, încoace, în acest loc Mt 8, 29; Lc 9, 41; In 20, 27; Ap 4, 1;

\sens nr. II.

◦ fără mișcare: aici, în acest loc Mt 12, 6; Mc 16, 6; Lc 15, 17; ὤδε; ἐκεῖ; aici; acolo Mc 13, 21; Lc 17, 21; ὤδε; ὤδε; aici; acolo Mt 24, 23;

\sens nr. III.

◦ în această situație, în aceste împrejurări 1 Cor 4, 2; Ap 13, 18; ὤδε; ἐκεῖ; într-un caz; în celălalt Evr 7, 8

ὠδή

ὠδή, ῆς, ἡ - cântare, cântec, cânt, odă Ef 5, 19; Col 3, 16; Ap 5, 9; 14, 3; 15, 3

ὠδίν

ὠδίν, ἴνως, ἡ -

\sens nr. I.

◦ durerea nașterii, de unde naștere 1 Tes 5, 3;

\sens nr. II.

◦ durere Mt 24, 8; Mc 13, 8; FA 2, 24

ὠδίνω

ὠδίνω - a suferi durerile nașterii, a naște cu dureri Gal 4, 19; 4, 27; Ap 12, 2

ὠμος

ὠμος, ου, ó - umăr Mt 23, 4; Lc 15, 5

ὠνέομαι

ὠνέομαι - aor. ὠνήσάμην, a cumpăra FA 7, 16

ὥόν

ὥόν, οὔ, τό - ou Lc 11, 12

ῥα

ῥα, ας, ἡ - perioadă de timp, oră, ceas, vreme, timp, moment, clipă Mt 20, 5; Mc 11, 11; In 7, 30; FA 23, 23; 2 Cor 7, 8; Ap 9, 15

ῥαῖος

ῥαῖος, α, ον -

\sens nr. I.

◦ care vine la timpul său, care sosește într-un moment favorabil Rm 10, 15;

\sens nr. II.

◦ frumos, strălucitor, cu înfățișare frumoasă Mt 23, 27; FA 3, 2; 3, 10

ῥύομαι

ῥύομαι - a rage, a răcni 1 Pt 5, 8

ὠς

ὠς - A. conj.

\sens nr. I.

◦ comparativă: a) ca, precum, după cum, așa cum, ca și; adesea cu corelativul οὕτως Mt 8, 13; 19, 19; In 7, 46; 1 Cor 3, 15; 13, 11; Ef 5, 8; Ap 4, 6; b) în calitate de, ca Rm 3, 7; 1 Cor 3, 10; c) (a considera) drept, (a considera) ca pe Mt 21, 26; pas. (a fi considerat, socotit) drept; Rm 8, 36; οὕτως; ὠς: același sens 1 Cor 4, 7;

\sens nr. II.

◦ temporală: când, cât timp, îndată ce, în timp ce a) + aor. Lc 1, 23; FA 5, 24; b) + prez. sau imperf. Lc 24, 32; In 2, 23; 12, 35; c) cu ἄν + conj. eventual, când Rm 15, 24; 1 Cor 11, 34; Fil 2, 23;

\sens nr. III.

◦ consecutivă: încât Evr 3, 11; 4, 3;

\sens nr. IV.

◦ finală: + conj. FA 20, 24 sau + inf.: expresia ὠς ἕνος εἰνεῖν, pentru a spune așa, ca să spun așa Evr 7, 9;

\sens nr. V.

◦ cu nuanță causală: Lc 6, 22; 1 Cor 4, 7; 2 Cor 6, 8;

\sens nr. VI.

◦ completivă: că, după verbele a ști, a cunoaște, a înțelege, a pricepe, a auzi, a afla Lc 6, 4; Rm 1, 9; Fil 1, 8; 1 Tes 2, 11; B. adv.

\sens nr. I.

◦ în jur de, cam, aproximativ, ca la Mc 5, 13; Lc 1, 56;

\sens nr. II.

◦ exclamativ: cât, cât de mult! ce mult! ce Rm 10, 15;

\sens nr. III.

◦ ὡς τάχιστα, cât de repede posibil FA 17, 15

ὡσάν

ὡσάν - v. ὡς ἄν, 2 Cor 10, 9

ὡσαννά

ὡσαννά - hosanna (osana), cuvânt aramaic: Ajută-ne, Doamne! Mântuieste-ne! Vino în ajutorul nostru! Mt 21, 9; 21, 15; Mc 11, 9; In 12, 13

ὡσαύτως

ὡσαύτως - adv. la fel, tot așa, în același fel, în chip asemănător Mt 20, 5; Mc 14, 31; Lc 20, 31; Rm 8, 26; 1 Tim 5, 25; Tit 2, 6

ὡσεί

ὡσεί - conj. comp.

\sens nr. I.

◦ ca, așa cum, după cum Mt 3, 16; Mc 9, 26; Rm 6, 13; Evr 1, 2;

\sens nr. II.

◦ (cu un număr) în jur de, aproape, cam, aproximativ Mt 14, 21; Lc 23, 44; FA 1, 15

Ὡσηέ

Ὡσηέ, ó - Osea Rm 9, 25

ὥσπερ

ὥσπερ - conj.. precum, după cum, așa cum

\sens nr. I.

◦ cu οὕτως, precum; așa; după cum; tot așa Mt 12, 40; 24, 27; In 5, 21; Rm 5, 19;

\sens nr. II.

◦ fără οὕτως, precum, așa cum, după cum Mt 6, 2; 6, 7; 1 Cor 8, 5

ὥσπερὶ

ὥσπερὶ - conj.. ca, precum, ca și, întocmai ca 1 Cor 15, 8

ὥστε

ὥστε - adv. și conj. consecutivă:

\sens nr. I.

◦ adv. astfel, așa, prin urmare, așadar Mt 12, 12; Mc 2, 28; Rm 7, 4; 1 Cor 4, 5; 5, 8; 15, 58; 2 Cor 4, 12;

\sens nr. II.

◦ conj. uneori + ind. încât In 3, 16; Gal 2, 13; + inf. Mt 8, 24; Mc 4, 32; Rm 7, 6; 1 Cor 5, 1; Fil 1, 13; 2 Tes 1, 4

ὠπάριον

ὠπάριον, ου, τό - ureche Mc 14, 47; In 18, 10

ὠπίον

ὠπίον, ου, τό - ureche Mt 26, 51; Lc 22, 51

ὠρέλεια

ὠρέλεια, ας, ἡ - folos, utilitate, avantaj Rm 3, 1; Iuda 1, 16

ὠφελέω

ὠφελέω - viit. ὠφελήσω, aor. ὠφέλησα, pas. aor. 1 ὠφελήθην, a fi folositor, a fi de folos, a folosi + ac. Evr 2, 2; + 2 ac. Mc 8, 36; 1 Cor 14, 6; pas. a trage un folos, a beneficia, a profita ἔν τινι, Evr 13, 9; ἔκ τινος Mt 15, 5; abs. Mt 27, 24; Rm 2, 25

ὠφέλιμος

ὠφέλιμος, ον - folositor, de folos, util 1 Tim 4, 8; 2 Tim 3, 16; Tit 3, 8